

armfv mem rkb Dk r&SD
\
r t m&v fu &ft mef

t *Fvb m omjyef
rk r&ft p&sv [pf

wn fjzwbl
yupöve Eki w&m; oluD
rk b Dk r&ft ou D k fmeD

t wQ12)

r t m&v fu &ft mefur frefm b m omjyef z b m omjyef nf
(uebw) [d&D440ckf & \$Amev
2019 c&ft {lyD

تفسير
معارج القرب
မဏဂီပုလ်ကုန်အာန်
အကျယ်ဖွင့်ဆိုခြင်း

❦	စူရဟ် အန်နုးဂ်	❖	سُورَةُ النُّورِ	❦
❦	စူရဟ် အလ်ဖုရ်ကာန်	❖	سُورَةُ الْفُرْقَانِ	❦
❦	စူရဟ် အလ်ဂူအရာ	❖	سُورَةُ الشُّعَرَاءِ	❦
❦	စူရဟ် အလ်နမိလ်	❖	سُورَةُ النَّملِ	❦
❦	စူရဟ် အလ်ကဆွမ်	❖	سُورَةُ الْقَصَصِ	❦
❦	စူရဟ် အန်ကဗူတ်	❖	سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ	❦
❦	စူရဟ် အလ်ရူးမိ	❖	سُورَةُ الرُّومِ	❦

အတွဲ(၁၂)
မာတိကာ

၁။	ကျမ်းဦးစကား	၁၁၁
၂။	အမှာစာ	
၃။	ကျေးဇူးတင်လွှာ	
	ဘာသာပြန်နှင့် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	
စုရဟ်အန်နူးရ် (ရောင်ခြည်တော်ကဏ္ဍ)		
၆။	အာယတ် ၂၇-၂၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃
	- အချင်းချင်းတွေ့ဆုံခြင်းနှင့် သူတစ်ပါးအိမ်အတွင်းသို့ မဝင်ရောက်မီ ခွင့်တောင်းခံခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ပစ္စုပ္ပန် ပြဌာန်းချက်	၄
	- ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံခြင်း	၅
	- ဥပဒေသ	၆
	- ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရန် ထုံးစံနည်းလမ်း	၇
	- ဥပဒေသ	၈
	- အရေးကြီးသော သတိပေးချက်	၉
	- ဥပဒေသ	၁၀
	- အစ်တိဒ်ဟန် ဆိုင်ရာ အခြားအကြောင်းအချက်အချို့	၁၃
	- တယ်လီဖုန်းနှင့်ပတ်သက်သော အကြောင်းအချက်အချို့	၁၃
၇။	အာယတ် ၃၀-၃၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၃
	- မဖွယ်မရာပြုမူပြောဆိုမှုအား တားမြစ်ခြင်းနှင့် အကျင့်သီလစောင့်ထိန်းခြင်းဆိုင်ရာ အရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍ တစ်ရပ်သည် အမျိုးသမီးများအတွက် ဟိဂျစ်ဖြစ်သည်။	၁၆
	- မုတ်ဆိတ်မပါသော လူငယ်များအား တမင်စူးစိုက်ကြည့်ခြင်းသည် ဤဥပဒေတွင် အကျုံးဝင်၏။	၁၈
	- ဥပဒေသ	၁၈
	- မဟ်ရမ်မဟုတ်သူကို ကြည့်ခြင်းအား တားမြစ်၏။	၁၈
	- ဟိဂျစ်အမိန့်ပြဌာန်းချက်မှ ခြွင်းချက်	၂၀
	- သတိပေးချက်	၂၂
	- နဝမ အတန်းအစား	၂၃
	- ဒသမ အတန်းအစား	၂၃
	- ဧကဒသမ အတန်းအစား	၂၄

-	- ဒွါဒသမ အတန်းအစား	၂၅
-	- လက်ဝတ်ရတနာများမှ မြည်သံကို မေ့ဟန်မဟုတ်သူများ ကြားစေရန်ပြုလုပ်ခြင်းအား တားမြစ်ခြင်း။	၂၅
-	- အမျိုးသမီးတို့၏ အသံကိစ္စ။	၂၆
-	- ရေမွှေးဆွတ်လျက် အပြင်ထွက်ခြင်း	၂၆
-	- အလှအပတန်ဆာဆင်ထားသောပဝါကိုခြုံလျက် အပြင်ထွက်ခြင်းအားလည်း တားမြစ်သည်။	၂၆
၈။	အာယတ် ၃၂-၃၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၇
-	- ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော အမိန့်ပညတ်ချက်အချို့	၂၈
-	- ရှုရီအတ်တရားတော်တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှု အဆင့်အတန်း	၂၉
-	- သတိပေးချက်	၃၃
၉။	အာယတ် ၃၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၄
-	- အရေးကြီးသောစီးပွားရေးကိစ္စနှင့် ၎င်းအပေါ် ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်	၃၆
၁၀။	အာယတ် ၃၄-၄၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၈
-	- နူးရ် (အလင်းရောင်၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်)	၄၁
-	- သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၏နှစ်	၄၁
-	- တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏နှစ်	၄၃
-	- သံလွင်ဆီ၏အကျိုးကျေးဇူး	၄၄
-	- ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အိမ်တော်များဖြစ်ကြပြီး ယင်းတို့အား ရိုသေလေးစား ခြင်းသည် တာဝန်ဖြစ်၏။	၄၅
-	- ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား ရိုသေချီးမြှောက်ခြင်း၏အဓိပ္ပာယ်	၄၆
-	- ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များ ဂုဏ်တင်ခြင်း	၄၇
-	- ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ (ထူးမြတ်ခြင်းများ)	၄၇
-	- ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်ကျင့်ထုံး(၁၅)ခု	၄၉
-	- အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တသသတိရရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ် သင်ကြားပို့ချရန် အတွက်လည်းကောင်း၊ သာသနာ့ပညာ သင်ကြားပို့ချရေးအတွက်လည်းကောင်း သီးသန့်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများသည်လည်း ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၏ အမိန့်ပညတ်ချက်ထဲတွင် အကျုံးဝင်သည်။	၅၀
-	- အာယတ်တော်ပါ 'ခွင့်ပြုခြင်းခံရသော' ဟူသည့်စကားလုံး၏ အထူးအဓိပ္ပာယ်	၅၀
-	- သာဝကကြီးအများစုမှာ ကုန်သည်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။	၅၁
၁၁။	အာယတ် ၄၁-၄၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၅၃

၁၂။	အာယတ် ၄၆-၅၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၅၆
-	- အောင်မြင်မှုရရန် အခြေအနေ(၄)ရပ်	၅၉
-	- အံ့အားသင့်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု	၅၉
၁၃။	အာယတ် ၅၅-၅၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၆၀
-	- ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်၏နောက်ခံ	၆၁
-	- ဤအာယတ်တော်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်၌ တရားတော်နှင့်အညီ တရားမျှတစွာ အုပ်ချုပ်သော ခလီဖာသမ္မတကြီး(၄)ဦးအား ထောက်ခံခြင်းနှင့် အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၏ သက်သေဖြစ်သည်။	၆၃
၁၄။	အာယတ် ၅၈-၆၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၆၅
-	- ဆွေမျိုးများ မေဟ်ရာမ်များအတွက် အချို့အချိန်များတွင် အိမ်တွင်းသို့ဝင်ရန် ခွင့်ပန်ခြင်းဆိုင်ရာ အမိန့်ပြဌာန်း ချက်များ	၆၆
-	- ဥပဒေသ	၆၈
-	- အမျိုးသမီးများအတွက် 'ဟိဂျစ်'ကို အလေးထားမှုနှင့် ခြွင်းချက်တစ်ခု	၆၉
၁၅။	အာယတ် ၆၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၇၀
-	- အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသည့်နောက် ထားရှိအပ်သော လူမှုကျင့်ဝတ်များနှင့် အမိန့်ပြဌာန်းချက်အချို့	၇၁
-	- ဥပဒေသ	၇၃
၁၆။	အာယတ် ၆၂-၆၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၇၄
-	- အချို့သောကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းများနှင့် အမိန့်ပြဌာန်းချက်တို့သည် တမန်တော်မြတ် ﷺ၏ အစည်းအဝေးများ အတွက် သီးသန့်ဖြစ်သော (သို့မဟုတ်) ယေဘုယျပြဌာန်းချက်ဖြစ်သလော။	၇၅
-	- ဒုတိယအမိန့်ပြဌာန်းချက်	၇၇
-	- သတိပေးချက်တစ်ရပ်	၇၈
စုရဟ်အလ်ဖုရ်ကာန် (အမှားအမှန် ခွဲခြားပေးသောကဏ္ဍ)		
၁။	အာယတ် ၁-၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၈၁
-	- အာယတ်တော်၏ ထူးခြားသောအင်္ဂါရပ်များ	၈၂
-	- ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၈၂
-	- ဖန်ဆင်းမှုတိုင်းတွင် အထူးဟစ်ကံမတ် မြော်မြင်ဉာဏ်ရှိခြင်း	၈၃
၂။	အာယတ် ၄-၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၈၄

၃။	အာယတ် ၁၀-၂၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၈၆
-	- လူများ၏စီးပွားရေးအခြေအနေချင်း ကွာခြားမှုတွင် မြော်မြင်တွေးဆညွှန် များစွာပါဝင်၏။	၉၀
၄။	အာယတ် ၂၁-၂၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၉၀
၅။	အာယတ် ၂၃-၃၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၉၂
-	- ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူများ၊ မယုံကြည်သွေဖည်သူများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုသည် တမလွန်ဘဝ၌ ရှက်ဖွယ်၊ နောင်တရဖွယ်အကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။	၉၄
-	- ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို လိုက်နာရန်ပစ်ပယ်ခြင်းသည် ကြီးမားသောပြစ်မှုဖြစ်၏။	၉၅
၆။	အာယတ် ၃၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၉၆
၇။	အာယတ် ၃၃-၃၆ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၉၇
၈။	အာယတ် ၃၇-၄၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၉၈
-	- တားမြစ်သည့်အရာများကို လိုက်နာခြင်းသည် ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်၏။	၁၀၀
၉။	အာယတ် ၄၅-၆၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၀၀
-	- အကြောင်းနှင့်အကျိုးတို့၏ ဆက်နွှယ်မှုနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလိုတော်	၁၀၄
-	- နေ့တွင်အလုပ်လုပ်၍ ညတွင်အနားယူခြင်းသည် ကြီးကျယ်လှသော မြော်မြင်တွေးဆညွှန်တော် ဟစ်ကံမသ် ပေါ်၌ အခြေခံ၏။	၁၀၆
-	- ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်ဖြင့်ဂျီဟာဒ်ပြုခြင်း(သာသနာပြုခြင်း)သည်အကြီးကျယ်ဆုံးဂျီဟာဒ်ဖြစ်၏။	၁၀၉
-	- စကြဝဠာဗေဒဆိုင်ရာ သီအိုရီများနှင့် ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်	၁၁၂
-	- ဂြိုဟ်များ၏တည်နေရာနှင့်ပတ်သက်သည့် သီအိုရီအဟောင်းအသစ်များနှင့် ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်၏ ဖော်ပြချက်များ	၁၁၃
-	- စကြဝဠာနှင့် ကျမ်းတော်မြတ်ကုန်အာန်	၁၁၄
-	- ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်၌ သိပ္ပံနှင့်ဒဿနသီအိုရီများအား လက်ခံခြင်း သို့မဟုတ် ငြင်းပယ် ခြင်းတို့ကို ဆုံးဖြတ်ပေးသည့် စံများ	၁၁၆
-	- အီဗာဒုရ်ရဟ်မာန်	၁၂၀
၁၀။	အာယတ် ၆၃-၇၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၂၀
-	- အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ မျက်နှာသာပေးတော်မူခြင်း ခံကြရကုန်သောကျွန်ုပ်တို့၏ ထူးခြားသည့်စရိုက်လက္ခဏာများ	၁၂၄
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၁)	၁၂၄
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၂)	၁၂၄
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၃)	၁၂၅
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၄)	၁၂၆
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၅)	၁၂၆

-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၆)	၁၂၇
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၇)	၁၂၇
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၈)နှင့်(၉)	၁၂၈
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၀)	၁၃၀
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၁)	၁၃၁
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၂)	၁၃၁
-	- ဘာသာရေးဆိုင်ရာပညတ်ချက်နှင့် သိက္ခာကျင့်ဝတ်များကို ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် လေ့လာဆည်းပူးခြင်းသည် လုံလောက်မှုမရှိချေ။ အများလက်ခံ အသိအမှတ်ပြုပြီးဖြစ်သော ပညာရှင်များ၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်များနှင့်အညီ ကျင့်မှု ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်၏။	၁၃၂
-	- ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၃)	၁၃၃
စုရဟ်အရှိရူအ်ရာ (လင်္ကာဆရာများကဏ္ဍ)		
၁။	အာယတ် ၁-၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၃၉
၂။	အာယတ် ၁၀-၃၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၄၁
-	- အမိန့်မနာခံမှုအတွက် သင့်လျော်သော အခြေအနေများအား ပန်ကြားတောင်းခံခြင်းသည် ဆင်ခြေပေးသည့် သဘော မသက်ရောက်ချေ။	၁၄၃
-	- တမန်တော်မူစာ(အ)အတွက်သုံးသည့် ‘ဒလာလ်’ ဟူသောစကားလုံး၏အဓိပ္ပာယ်	၁၄၄
-	- အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဖြစ်တည်မှုနှင့် ခန့်ညားထည်ဝါမှုအစစ်အမှန်ကို လူသားတို့ နားလည်သဘောပေါက် ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ချေ။	၁၄၄
-	- တမန်တော်များနှင့်သက်ဆိုင်သော ကျိုးကြောင်းညီညွတ်သည့် ဥပမာတစ်ခု	၁၄၅
၃။	အာယတ် ၃၄-၅၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၄၇
၄။	အာယတ် ၅၂-၆၈ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၅၀
၅။	အာယတ် ၆၉-၁၀၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၅၄
-	- ချီးမွမ်းခံလိုစိတ်သည် အထင်သေးဖွယ်ကောင်းသော်လည်း အခြေအနေကိုလိုက်၍ ခွင့်ပြုသည်။	၁၅၇
-	- ကာဖီရ်များ၏အပြစ်များ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အတွက် ဆုပန်ခြင်း ခွင့်မပြု။	၁၅၉
-	- မှတ်စု	၁၆၀
-	- ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု (သားသမီးများနှင့် မိသားစုဆက်ဆံရေးများသည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦးအား တမလွန်၌ အကျိုးကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းစေသည်။)	၁၆၁
၆။	အာယတ် ၁၀၅-၁၂၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၆၂

-	-	အထူးမှတ်စု	၁၆၄
-	-	လူတစ်ယောက်၏မြင့်မြတ်မှုသည် အပြုအမူများနှင့် အရည်အချင်းပေါ်တွင် မူတည်သည်။ မိသားစု (သို့မဟုတ်) ဂုဏ်အဆင့်အတန်းပေါ်တွင် မူတည်သည်မဟုတ်ချေ။	၁၆၄
၇။		အာယတ် ၁၂၃-၁၄၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၆၅
-	-	ခက်ခဲသောစကားလုံးအချို့၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်	၁၆၆
-	-	မလိုအပ်ဘဲ အဆောက်အအုံများဆောက်လုပ်ခြင်းသည် အထင်သေးဖွယ်ကောင်း၏။	၁၆၇
၈။		အာယတ် ၁၄၁-၁၅၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၆၇
-	-	မကောင်းသောအရာများတွင် အသုံးမပြုကြပါက အသုံးဝင်သော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာရပ်များ သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ မေတ္တာကရုဏာတော်များပင် ဖြစ်ကြ၏။	၁၆၉
၉။		အာယတ် ၁၆၀-၁၇၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၇၀
-	-	သဘာဝမဟုတ်သော ပြုမူဆက်ဆံမှုသည် မိမိဇနီးနှင့် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည့်တိုင် ဟရာမ် တရားမဝင်ချေ။	၁၇၁
၁၀။		အာယတ် ၁၇၆-၁၉၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၇၂
၁၁။		အာယတ် ၁၉၂-၂၂၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၇၅
-	-	ကုန်အာန်သည် ၎င်း၏စကားလုံးများနှင့် အဓိပ္ပာယ်များကို စုစည်းခြင်း၏အမည်ဖြစ်၏။	၁၇၈
-	-	ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများတွင် ကုန်အာန်ဘာသာပြန်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအား အမွှာသတ် တစ်ရပ်လုံး၏ တညီတညွတ်တည်း သဘောတူညီချက်အရ ခွင့်မပြုချေ။	၁၇၉
-	-	အူရဒူဘာသာပြန် ကုန်အာန်အား အူရဒူကုန်အာန်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ခွင့်မပြု။	၁၇၉
-	-	အစ္စလာမ့်ရှီအတ် (ဥပဒေသိပ္ပံပညာ)တွင် ကဗျာလင်္ကာ၏အခန်းကဏ္ဍ	၁၈၂
-	-	လူတစ်ဦးအား အလ္လာဟ်နှင့်တမလွန်ကို မေ့လျော့စေသည့် အတတ်ပညာ သို့မဟုတ် ပညာရပ်တိုင်းသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သည်။	၁၈၄
-	-	နောက်လိုက်များ၏ စာရိတ္တပျက်ပြားမှုသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်၏ စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းကို ညွှန်ပြသည့် အရာပင်ဖြစ်၏။	၁၈၄
အန်နမ်လ် (ပုရွက်ဆိတ်ကဏ္ဍ)			
၁။		အာယတ် ၁-၆ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၈၇
၂။		အာယတ် ၇-၁၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၈၈
-	-	မိမိလိုအပ်ချက်များအတွက် သဘာဝ နည်းလမ်းများကို ရယူသုံးစွဲခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည် မဟုတ်ချေ။	၁၉၀
-	-	လူတစ်ဦး၏ ဇနီးအား တွေ့ဆုံပွဲများတွင် သူ၏အမည်ဖြင့် ရည်ညွှန်းမှုမပြုခြင်းသည် မြော်မြင်ရာကျ၏။ အကြောင်းရင်းတစ်ခုအတွက် သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်းခြင်းကကောင်း၏	၁၉၁

-	- မီးကိုမြင်တွေ့ရပုံ သဘောသဘာဝနှင့် ၎င်းထံမှ အသံကြားရခြင်း	၁၉၁
-	- သာဝကကြီး အိပ်နီအဗ္ဗားစ် နှင့် ဟစန်အလ်ဘဆွ်ရီ တို့၏ ဆင့်ပြန်ချက်နှင့် ရှင်းလင်းချက်	၁၉၄
၃။	အာယတ် ၁၅-၁၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၁၉၅
-	- တမန်တော်တို့၌ ဥစ္စာဓန အမွေခံစရာ မရှိချေ။	၁၉၇
-	- မောက်မာသည့်သဘောဖြင့် မဟုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ကို ဗဟုဝစ်(အများကိန်း)ဖြင့် သုံးခြင်းအား ခွင့်ပြုသည်	၁၉၈
-	- ငှက်များနှင့် တိရစ္ဆာန်များတွင်လည်း အာရုံခံစားမှုနှင့် အသိဉာဏ်ရှိခြင်း	၁၉၈
-	- အထူးမှတ်စု	၁၉၉
-	- ကောင်းမှုများနှင့် ယင်းတို့အား လက်ခံတော်မူပါရန် ဆုပန်ခြင်းကို ပြုလုပ်ပြီးသည့်တိုင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်ကို မရရှိလျှင် ဂျန္နသ်သို့ဝင်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။	၂၀၀
၄။	အာယတ် ၂၀-၂၈ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၀၀
-	- အုပ်ချုပ်သူများအတွက် မိမိတို့၏ အုပ်ချုပ်ခံများအားလည်းကောင်း၊ သူတော်စင်များအတွက် မိမိ၏နောက် လိုက်သာဝကများနှင့် တပည့်စာသင်သားများအားလည်းကောင်း ဂရုစိုက်ရန်လိုအပ်၏။	၂၀၂
-	- မိမိကိုယ်မိမိ ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း	၂၀၃
-	- ငှက်များထဲမှ ဘီးတောင်ပိုအား ရွေးချယ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းနှင့် အရေးကြီးသော သတိပေးချက်တစ်ခု	၂၀၃
-	- လေးလံထုံထိုင်းသော တိရစ္ဆာန်အား မယုတ်မလွန် အပြစ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။	၂၀၄
-	- တမန်တော်များတွင် အကွယ်မှ အရာများကို သိနိုင်သော အသိပညာမရှိကြချေ။	၂၀၅
-	- လက်အောက်ငယ်သား တစ်ဦးက မိမိ၏ အထက်လူကြီးအား မိမိသည် ၎င်းထက်ပို၍သိသည်ဟု ပြောကြားရန် သင့်လျော်ပါမည်လား။	၂၀၅
-	- ဂျင်နီတစ်ယောက်ကို ထိမ်းမြားခွင့်ရှိသလော။	၂၀၆
-	- အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် လူတို့၏ ဘုရင် သို့မဟုတ် အကြီးအကဲသို့မဟုတ် အီမာမ်ဖြစ်ခွင့်ရှိပါသလား။	၂၀၇
-	- စာများနှင့် ရေးသားချက်များသည် ပုံမှန် အခြေအနေတွင် ဘာသာရေးကိစ္စများ၌ လုံလောက်သော သက်သေ များဖြစ်ကြသည်။	၂၀၈
-	- မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သူများထံ စာရေးခြင်းနှင့် စာပို့ခြင်းများကို ခွင့်ပြု၏။	၂၀၈
-	- အယူလွဲသူများ၏ စုဝေးရာနေရာ၌ပင် ဖြစ်စေ လူမှုကျင့်ဝတ်ကို အမြဲစောင့်ထိန်းရမည်။	၂၀၈
၅။	အာယတ် ၂၉-၃၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၀၉
-	- စုလိုင်မာန်၏စာတွင် အသုံးပြုသောဘာသာစကား	၂၁၀
-	- စာရေးသားခြင်း၏စည်းကမ်းချက်အချို့	၂၁၁

-	- စာရေးသူသည် မိမိ၏နာမည်ကို ဦးစွာရေးရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထို့နောက်မှ လိပ်စာရှင်၏နာမည်ကိုရေးသင့်သည်။	၂၁၁
-	- စာပြန်ခြင်းသည်လည်း တမန်တော်တို့၏အလေ့အကျင့်ဖြစ်၏။	၂၁၂
-	- စာများကို ဗစ်မီလ္လာဟ်ဖြင့်စတင်ခြင်း	၂၁၂
-	- ဥပဒေသ	၂၁၃
-	- မယုံကြည်သွေဖည်သူများ၏လက်သို့ ကုန်အန်အာယတ်တော်များပါသည့်စာကို ပေးအပ်သင့်ပါသလား။	၂၁၃
-	- စာများသည် တိုတောင်းရမည်၊ နားလည်လွယ်ရမည်၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိရမည်၊ ထိရောက်ရမည်။	၂၁၃
-	- အရေးကြီးသောကိစ္စများတွင် အကြံဉာဏ်ရယူခြင်းသည် စွန့်တ်ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အခြားသူတို့၏ အမြင်ကိုရရှိသည့် အကျိုးကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ပူးပေါင်းပါဝင်လို စိတ်ကိုလည်းကောင်း ရရှိသည်။	၂၁၄
-	- စုလိုင်မာန်၏စာအပေါ် ဘီလ်ကစ်၏တုံ့ပြန်မှု	၂၁၅
-	- ဘီလ်ကစ်၏သံတမန်များ စုလိုင်မာန်၏နန်းတော်သို့ရောက်ရှိလာခြင်း။	၂၁၅
-	- တမန်တော်စုလိုင်မာန်က ဘီလ်ကစ်၏လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်း။	၂၁၆
-	- ကာဖိရ်တို့ထံမှလက်ဆောင်များကို လက်ခံခွင့်ရှိပါသလား။	၂၁၆
၆။	အာယတ် ၃၈-၄၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၁၇
-	- စုလိုင်မာန်၏နန်းတော်သို့ ဘီလ်ကစ်ရောက်ရှိလာခြင်း	၂၁၈
-	- မုအ်ဂျီဇာဟ်တစ်ခိုးပြာဋိဟာနှင့် ကရာမသ်တို့၏ကွာခြားမှု	၂၂၀
-	- ဘီလ်ကစ်၏ပလ္လင်တော်ကိစ္စသည် ကရာမဟ် သို့မဟုတ် တစာရုပ်တစ်ခုဖြစ်၏	၂၂၀
၇။	အာယတ် ၄၂-၄၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၂၂
-	- တမန်တော်စုလိုင်မာန်သည် ဘီလ်ကစ်အား လက်ထပ်ခွင့်ပါသလား။	၂၂၃
၈။	အာယတ် ၄၅-၅၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၂၃
၉။	အာယတ် ၅၄-၅၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၂၆
-	- ဥပဒေသ	၂၂၇
၁၀။	အာယတ် ၆၀-၆၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၂၈
-	- မွဆွ်သွရ်တစ်ဦးက ဆုပန်ခြင်းကို ရိုးသားဖြူစင်သောကြောင့် မချလက်ခံတော်မူ မည်ဖြစ်၏။	၂၃၀
၁၁။	အာယတ် ၆၅-၇၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၃၁
၁၂။	အာယတ် ၇၆-၇၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၃၃
၁၃။	အာယတ် ၈၀-၈၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၃၄
-	- သူသေများကြားနိုင်ကြသလား။	၂၃၆
၁၄။	အာယတ် ၈၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၃၈

-	- မြေမှထွက်ပေါ်လာမည့် တိရစ္ဆာန်ကြီး၏ သဘာဝနှင့် ၎င်းထွက်ပေါ်လာမည့် အချိန်နှင့် နေရာ	၂၃၉
၁၅။	အာယတ် ၈၃-၉၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၄၀
၁၆။	အာယတ် ၉၁-၉၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၄၇
စူရဟ်အလ်ကဆွဆ် (ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကဏ္ဍ)		
၁။	အာယတ် ၁-၁၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၅၁
၂။	အာယတ် ၁၄-၂၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၅၅
-	- အထူးမှတ်စု	၂၅၉
-	- ဥပဒေသ	၂၆၀
၃။	အာယတ် ၂၂-၂၈ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၆၁
-	- လူတစ်ဦးအား ငှားရမ်းရာတွင် အရေးကြီးသော သတ်မှတ်ချက်နှစ်ရပ်နှင့် အလုပ်တစ်ခုတွင် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း	၂၆၅
-	- ဓမ္မသတ်	၂၆၇
၄။	အာယတ် ၂၉-၃၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၆၈
-	- ကောင်းမှုပြုသောနေရာသည်လည်း ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိလာမည်။	၂၇၀
-	- တရားဒေသနာဟောကြားရာတွင် အာဝဇ္ဇန်းကောင်းရန် လိုအပ်၏။	၂၇၀
၅။	အာယတ် ၃၆-၄၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၇၁
၆။	အာယတ် ၄၃-၅၁ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၇၃
-	- တရားဟောခြင်းဆိုင်ရာ အချို့သောစည်းမျဉ်းများ	၂၇၆
၇။	အာယတ် ၅၂-၅၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၇၇
-	- ‘မွတ်စလင်မ်’ဟူသည် မဟမ္မဒ်၏အမွတ်အတွက် သီးသန့်စကားလုံးလော သို့မဟုတ် အမွတ်အားလုံးအတွက် ယေဘုယျစကားလုံး ဖြစ်သလော။	၂၇၈
-	- ဤအာယတ်တော်တွင် အရေးကြီးသော အကြံပြုချက်နှစ်ရပ် ပါရှိ၏။	၂၈၁
၈။	အာယတ် ၅၆ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၈၂
၉။	အာယတ် ၅၇-၆၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၈၃
-	- မက္ကာဟ်၏ဟရာမ်တွင် လယ်ယာခြံထွက်ကုန် အမျိုးစုံအား ရရှိနိုင်ခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်ဆောင်မွန် ပင် ဖြစ်၏။	၂၈၅
-	- မြို့ငယ်လေးများနှင့်ကျေးရွာများသည် အဓိကမြို့ကြီးများတွင် ကျင့်သုံးသည့် ဥပဒေကိုပင်လိုက်နာကြရသည်။	၂၈၇

-	- မြော်မြင်ဆင်ခြင်မှု၏ လက္ခဏာရပ်မှာ လူတစ်ဦးသည် လောကီကိစ္စရပ်များတွင် နှစ်မွန်းမနေဘဲ နောင်တမလွန်ဘဲ အတွက် ပို၍အရေးထားရန်ဖြစ်၏။	၂၈၇
၁၀။	အာယတ် ၆၁-၆၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၈၈
၁၁။	အာယတ် ၆၈-၇၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၉၀
-	- တစ်ခုကို အခြားတစ်ခုထက် သို့မဟုတ် တစ်ဦးကို အခြားတစ်ဦးထက်ပို၍ လိုလားတော်မူခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လိုလားတော်မူသောအရာ၏ သင့်လျော်သော အဆင့်အတန်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလုံးစုံသော တန်ခိုးအာဏာတော်များပင်ဖြစ်သည်။	၂၉၂
၁၂။	အာယတ် ၇၄-၇၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၉၄
၁၃။	အာယတ် ၇၆-၈၂ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၂၉၅
၁၄။	အာယတ် ၈၃-၈၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၀၀
-	- အထူးမှတ်စု	၃၀၁
-	- အပြစ်တစ်ခုကို ကျူးလွန်ရန်ခိုင်မာသော ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိခြင်းသည်လည်း အပြစ်တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။	၃၀၁
၁၅။	အာယတ် ၈၅-၈၈ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၀၁
-	- ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်သည် ရန်သူများအပေါ်အောင်နိုင်မှုနှင့် လူတစ်ဦး၏ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်မှုအတွက် နည်းလမ်း တစ်ခုဖြစ်၏။	၃၀၃
စူရဟ် အန်ကဗူတ် (ပင့်ကူကောင်)		
၁။	အာယတ် ၁-၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၀၇
၂။	အာယတ် ၈-၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၀၉
၃။	အာယတ် ၁၀-၁၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၁၁
-	- အပြစ်ကျူးလွန်ဖိတ်ခေါ်မှုသည်လည်း အပြစ်တစ်ခုပင်ဖြစ်၍ ပြစ်ဒဏ်သည် အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။	၃၁၃
၄။	အာယတ် ၁၄-၁၈ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၁၃
၅။	အာယတ် ၁၉-၂၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၁၅
၆။	အာယတ် ၂၄-၂၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၁၇
-	- ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ပထမဆုံးသော တမန်တော်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်း	၃၁၉
-	- အချို့လုပ်ရပ်များ၏ဆုလာဘ်ကို ဤလောကီဘဝ၌လည်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည်။	၃၁၉
၇။	အာယတ် ၂၈-၃၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၁၉

၈။	အာယတ် ၃၆-၄၄ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၂၂
-	- ဥပဒေသ	၃၂၅
-	- မည်သူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်တွင် အသိပညာရှိသူဖြစ်သနည်း။	၃၂၅
၉။	အာယတ် ၄၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၂၆
-	- လူတို့အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန်အတွက် အကျဉ်းဖြစ်သော်လည်း ပြည့်စုံသည့်ပုံသေနည်း	၃၂၇
-	- ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည် ပြစ်မှုများကို မည်ကဲ့သို့ တားဆီးပိတ်ပင်သနည်း။	၃၂၇
-	- သံသယတစ်ခုအတွက် အဖြေ	၃၂၉
၁၀။	အာယတ် ၄၆-၅၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၃၀
-	- ဤအာယတ်တော်သည် သောင်ဝ်ရသ်နှင့်အင်ဂျီလ်တို့၏ လက်ရှိပုံစံကို စစ်မှန်ကြောင်း ထောက်ခံအတည်ပြုပါသလား။	၃၃၃
-	- သောင်ဝ်ရသ်နှင့် အင်ဂျီလ်တို့၏ လက်ရှိပုံစံအား ယုံကြည်သက်ဝင်နိုင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ယင်းကျမ်းများတွင် ပါရှိသမျှ အားလုံးကိုလည်း ငြင်းပယ်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။	၃၃၃
-	- စာမတတ်သူဖြစ်ရခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်ﷺအတွက် ကြီးမားသောဂုဏ်ပြုမှုနှင့် တန်ခိုးတော်ဖြစ်ပေသည်။	၃၃၄
၁၁။	အာယတ် ၅၆-၆၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၃၅
-	- ဟိဂျ်ရတ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်အမိန့်တော်နှင့် ဟိဂျ်ရတ်ပြုစဉ်လမ်း၌ကြုံတွေ့ရမည့် သံသယစိတ်များကိုဖယ်ရှားခြင်း	၃၃၇
-	- မည်သည့်အချိန်တွင် ဟိဂျ်ရတ်သည် မပြုမနေရ တာဝန်ဖြစ်လာသနည်း။	၃၄၀
-	- ဥပဒေသ	၃၄၁
၁၂။	အာယတ် ၆၄-၆၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၄၂
-	- မှတ်စု	၃၄၄
-	- အသိပညာပေါ်တွင် ကျင့်သုံးလုပ်ဆောင်သူသည် တိုးတက်၏။	၃၄၆
	စုရဟ် အလ်ရှူးမ် (ရောမနိုင်ငံ)	
၁။	အာယတ် ၁-၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၄၉
-	- စုရဟ်ထုတ်ပြန်ပို့ချမှု၏ နောက်ခံအခင်းအကျဉ်း- ရောမနှင့် ပါရှားတို့ကြားမှ စစ်ပွဲ၏ အဖြစ်အပျက်	၃၅၀
-	- လောင်းကစားခြင်း	၃၅၂
-	- တမလွန်ကိုလျစ်လျူရှုလျက် လောကီနှင့်ဆိုင်သောလိုအပ်ချက်များအား ကြိုးပမ်းရှာဖွေခြင်းသည် အမြော်အမြင်ကြီးမှု မဟုတ်ချေ။	၃၅၅

၂။	အာယတ် ၈-၁၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၅၆
၃။	အာယတ် ၁၁-၁၉ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၅၈
- -	အထူးမှတ်စု	၃၆၁
၄။	အာယတ် ၂၀-၂၇ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၆၂
- -	အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ပထမသက်သေလက္ခဏာ	၃၆၄
- -	အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ဒုတိယသက်သေလက္ခဏာ	၃၆၄
- -	အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ရည်မှန်းချက်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုဖြစ်ပြီး တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု၏သော့ချက်သည် အပြန် အလှန် ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်းပင်ဖြစ်၏။	၃၆၅
- -	အနန္တတန်ခိုးတော်၏ တတိယသက်သေလက္ခဏာ	၃၆၇
- -	အနန္တတန်ခိုးတော်၏ စတုတ္ထသက်သေလက္ခဏာ	၃၆၇
- -	အိပ်စက်ခြင်းနှင့် စီးပွားရှာဖွေခြင်းများသည် သူတော်ကောင်းတို့၏လမ်းစဉ်နှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ယုံကြည် အားထားမှုတို့နှင့် မဆန့်ကျင်ချေ။	၃၆၈
- -	အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ပဉ္စမသက်သေလက္ခဏာ	၃၆၉
- -	အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ဆဌမသက်သေလက္ခဏာ	၃၇၉
၅။	အာယတ် ၂၈-၄၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၇၄
- -	သဘာဝသည် မည်သည်ကို ဆိုလိုသနည်း။	၃၇၆
- -	မမှန်မကန်လုပ်သူများနှင့် ဆိုးယုတ်သောလူ့အဖွဲ့အစည်းကို ရှောင်ကြဉ်ရန်မှာ တာဝန်ဖြစ်၏။	၃၇၉
- -	ဥပဒေသ	၃၇၉
၆။	အာယတ် ၄၁-၄၅ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၈၀
- -	ကြီးမားသော ဘေးဒုက္ခများသည် လူတို့၏ မကောင်းမှုများကြောင့် ကမ္ဘာမြေသို့ ကျရောက်ခြင်းဖြစ်၏။	၃၈၂
- -	သံသယတစ်ခုအတွက် အဖြေ	၃၈၂
- -	အထူးမှတ်စု	၃၈၃
- -	ဘေးဒုက္ခများကျရောက်သည့်အခါ စစ်ဆေးခြင်း သို့မဟုတ် စမ်းသပ်ခြင်းနှင့် ပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်စေခြင်းတို့၏ ကွာခြားချက်	၃၈၅
၇။	အာယတ် ၄၆-၅၃ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၈၆
၈။	အာယတ် ၅၄-၆၀ ဘာသာပြန်နှင့်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း	၃၈၈
- -	ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ လိမ်လည်၍ ပြောဆိုနိုင်ကြပါမည်လား။	၃၉၂
- -	မည်သူမျှ သင်္ချိုင်းထဲ၌ မုသားပြောဆိုနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။	၃၉၃

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကျမ်းဦးစကား

အလ္လာဟ်အရှင် အသနားတော်အရ မအာရီဖုလ်ကုရ်အာန် အတွဲ(၆)ကို ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ လုပ်ငန်း၏ ရှည်လျားမှုအရ ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းများတွင် အလုပ်ကို ခွဲဝေလုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဤဆဋ္ဌမတွဲအား ကျွန်ုပ်၏အစ်ကို ပညာရှင် မဟမ္မဒ်အစ်ရ်ရတ်ဟူစိန်အား အပ်နှင်းခဲ့ကာ ၎င်းက ဤလုပ်ငန်းစဉ်အား အစွမ်းရှိသရွေ့ မယိမ်းမယိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဤအတွဲတစ်ခုလုံးအား သူက ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ကာ ကျွန်ုပ်ကပြန်လည် စစ်ဆေးတည်းဖြတ်ပြီးမှ စာရှုသူများအတွက် ထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။

အရဗီစာသားများနှင့်ပတ်သက်၍ ပံ့ပိုးပေးသော မောင်လာနာ အဗ်ဒုလ္လာဟ်မီမွန်နှင့် ကာရီအဗ်ဒုလ်ရာရှပ် တို့အားလည်းကောင်း၊ စာသားများကို နောက်ဆုံးအတည်ပြု ဖတ်ပေးသော မစ္စတာရဖတ်စာဂီ ဖာရက်ကီအားလည်းကောင်း၊ အတည်ပြုဖတ်ခြင်း၊ အညွှန်းပြင်ဆင်ခြင်း၊ အစီအစဉ်ပြရာတွင် ကွပ်ကဲပေးခြင်းစသည့် အဖက်ဖက်မှ အကူအညီပေးသော မစ္စတာယူစွဖ်ဂနီတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ဤညီနောင်များအား ဤကမ္ဘာလောကတွင်မှာလည်းကောင်း၊ နောင်တမလွန်ဘဝတွင်လည်းကောင်း အလ္လာဟ်အရှင် ကောင်းချီးမင်္ဂလာပေးပါစေ။ ထို့နောက် ဤလုပ်ငန်းစဉ်က အုမ္မသ်ထုအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းတော်မူပါစေ။

မဟမ္မဒ် သင်္ကီအုစ်မာနီ

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى، وسلام على عبادة الذين اصطفى

မအာရီဖူလ်ကူရ်အာန်ကျမ်း - မြန်မာဘာသာပြန်အဖွဲ့

၏

အမှာစာ

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလိုတော်နှင့် မအာရီဖူလ်ကူရ်အာန်ကျမ်း မြန်မာဘာသာပြန် အတွဲ(၁၁) ယခု စာဖတ်သူလက်ဝယ် ရောက်ရှိပါပြီ။ ဤကျမ်းသည် မူရင်း မော်လာနာမုဗ်သီမုဟမ္မဒ်ရှီး(ရဟေ့)က အူရူးဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသောကျမ်းကို မော်လာနာ မုဟမ္မဒ်သင်္ကီးအုဗ်မာနီ၏ ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်တည်းဖြတ်ထားသော အင်္ဂလိပ် ဘာသာပြန်မှ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုထုတ်ဝေထားသော ကျမ်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုရာတွင် အဓိက ဦးဆောင်ပြန်ဆိုသူ Dr. ဦးလှရွှေ (မေ့ဆေးဆရာဝန်ကြီး) (ဂျွန်းဗလီကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးခန်း)က ပြုလုပ်၍ စုပေါင်းစာချောကာ သာသနာ့ပညာရှင်များကို စိစစ်တည်းဖြတ်စေကာ ထုတ်ဝေလာခဲ့ပါသည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှ စတင် လုပ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ပထမတွဲကို အောင်အောင်မြင်မြင် ထုတ်ဝေ၍ အစဉ်တစိုက် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှစွာဖြင့် ဦးဆောင်ပြန်ဆိုသူ ဆရာကြီး Dr. ဦးလှရွှေမှာ စူရဟ် မူအ်မိန်းနီ (၂၃:၁၂-၁၉)အထိ ပြန်ဆိုပြီး (၂၄:၃.၂၀၁၃)နေ့က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အမိန့်တော် ခံယူသွားခဲ့ပါသည်။ ယခု အတွဲ (၁၁)တွင် ကျန်ရှိသော စူရဟ်မူအ်မိန်းနီ (၂၃:၁၂-၁၉)မှစ၍ အတွဲ(၁၆)အထိကို ဒေါက်တာဦးခင်မောင်မြင့် (ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး(ငြိမ်း) ဘူမိဗေဒဌာန၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ်)က ဆက်လက်၍ ဘာသာပြန် ဦးဆောင်တာဝန်ယူခဲ့ပါသည်။ ပါဝင် ကြသူများသည် လောကီအကျိုး မမျှော်ကိုးဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျမ်းတော်မြတ်ကုရ်အာန်နှင့် ဘာသာပြန်ခြင်း လုပ်ငန်းကို အာရ်ရသ် တမလွန်အကျိုး မျှော်ကိုး၍ လုပ်ဆောင်နေကြသူများဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လောကီ တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ သာသနာ့တာဝန်ထမ်းရွက်လိုကြသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ အင်ရှာ အလ္လာဟ် ယခုအခါ အတွဲ(၁၅)အထိ ဘာသာပြန်ဆိုပြီး မကြာမီ အတွဲ(၁၆) မူရင်း ၈ တွဲ ပြီးဆုံးပါတော့မည်။ ပြီးစီး အောင် ဆောင်ရွက်ကြရန်လည်း အသီးသီးဆန္ဒရှိကြပါသည်။ ဘာသာဗေဒကျမ်းကျင်သော ပညာရှင်များ မဟုတ်သော် လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပြီး တတ်သိနားလည်သော သာသနာ့ပညာရှင်များ အကူအညီ ရယူ

ဆောင်ရွက်ထားကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လူသားများဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အမေ့အမှားမကင်းနိုင်သူများဖြစ်ကြ၍ တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုရှိခဲ့လျှင် ကျွန်တော်များအား ထောက်ပြဝေဖန် အကြံဉာဏ်များပေးခဲ့လျှင် သာသနာ့ပညာရှင်များအား တိုင်ပင်၍ လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်လုပ်ဆောင်ရန် ဦးမလေးကြပါ။ ယင်းသို့ကူညီမည်ဆိုလျှင် အထူးဝမ်းသာစွာ ကြိုဆိုကြမည်ဖြစ်ကြောင်း သိစေအပ်ပါသည်။

မအာရီဖုလ်ကုရ်အာန်ကျမ်း ဘာသာပြန်အဖွဲ့တွင်

- ၁။ ဟာဂျီ ဒေါက်တာ ခင်မောင်မြင့် (ပါမောက္ခ ဌာနမှူး(ငြိမ်း) ဘူမိဗေဒဌာန၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ်)
- ၂။ အလ်ဟဂျီ မောင်လာနာ ဒေါက်တာ စိုးဝင်းမြင့်(B.D.S)
- ၃။ ဟာဂျီ ဦးခင်မောင်ကြီး B.Sc; H.G.P; R.L; D.A (တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ)
- ၄။ ဟာဂျီ ဦးခင်မောင်လတ် B.Sc; H.G.P; R.L (တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ)
- ၅။ ဟာဂျီ ဦးလှထွန်း B.E(Elect:) တို့ ပါဝင်ကြသည်။

အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ အီမာန်ရှင် မုအ်မင်အားလုံး အေးချမ်းသာယာမှု ပေးတော်မူပါစေ။ နှစ်ဘဝ နှစ်ဌာနစလုံး ဇွဲအောင်မြင်မှုကို ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်မှ ရယူခံစားနိုင်ကြစေရန် ဆုဒိုအာပြုပါသည်။ အာမိန်း။

မအာရီဖုလ်ကုရ်အာန်ကျမ်း
မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုရေးအဖွဲ့
၂၀၁၉ ခုနှစ် ဧပြီလ
ဟစ်ဂျရီ ၁၄၄၀ ခုနှစ်၊ ရှအ်ဗာန်လ

ကျေးဇူးတင်လွှာ

မအာရီဖုလ်ကုရ်အာန်ကျမ်း မြန်မာဘာသာပြန် အတွဲ(၁)မှ (၁၂)အထိ ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိမှုကို အဖက်ဖက်မှ အကူအညီ၊ အကြံဉာဏ်နှင့် ငွေကြေး၊ အချိန် လှူဒါန်းခဲ့ကြသော အောက်ဖော်ပြပါပုဂ္ဂိုလ်များအား အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း။

- ဟာဂျီ ဦးအောင်မြင့် (တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ) (ကွယ်လွန်) မန္တလေး
- ဟာဂျီ မဟမ္မဒ်ရဟီမီ (ခ) ဟာဂျီ ဦးမြင့်နိုင် (မော်လမြိုင်)
- ဟာဂျီ မဟမ္မဒ် နူးရီဒီန် (ခ) ဟာဂျီ ဦးမျိုးဝင်း (ရွှေအင်းဝ) မန္တလေး
- ဦးမြင့်ဝင်း + ဟာဂျီမ ဒေါ်ခင်ခင်၊ (သမီး) Dr. ဖြူဇင်ဝင်း (မိသားစု) ကလေး
- ဦးစောဝင်းနှင့်ညီများ
- ဟာဖိဇ်မဟမ္မဒ်ရဟီမီ B.Sc, (Bot), H.G.P (အလံမီဇာန်)
- ဟာဖိဇ်အဗ္ဗဒ္ဒလ်ဟာဖိဇ် (ဂျုံဆိုင်) (၂၇-လမ်း၊ ရန်ကုန်)
- ကိုပါပူး (ခေတ်သစ်စာပေ)
- ဟာဂျီ ဇဟရူလ်ဟတ်က်အာဇမီ (ကွယ်လွန်)
- ဟာဂျီမ ဒေါ်မမကြီး၊ Hj Zaibun Naysar Begum
- ဟာဂျီ ဦးခင်မောင်လတ် (တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ) + ဒေါ်သင်းသင်းအုန်း (အထက်တန်းရှေ့နေ)
- ဒေါ်နန္ဒာမြင့်သိန်း (တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ)
- Mrs. Hj. Suria
- ဟာဂျီ မောင်စိန်ဝင်း
- ကိုဇနည်အောင်
- ဟာဂျီ ဦးအိရှာ + ဒေါ်စိန်စိန် (ပွဲဆိုင်ကယ်ပစ္စည်း) ကျောက်ဆည်
- ဦးတင်ထွန်းအောင် (ကောင်းညွန့်ကရိန်း)
- Dr. တင်ထွင် ဗန်းမော်
- Dr. တင်မောင်လတ် + Dr. ဖြူဇင်ဝင်း

မအာရီဖုလ်ကုရ်အာန်ကျမ်း မြန်မာဘာသာပြန်အဖွဲ့

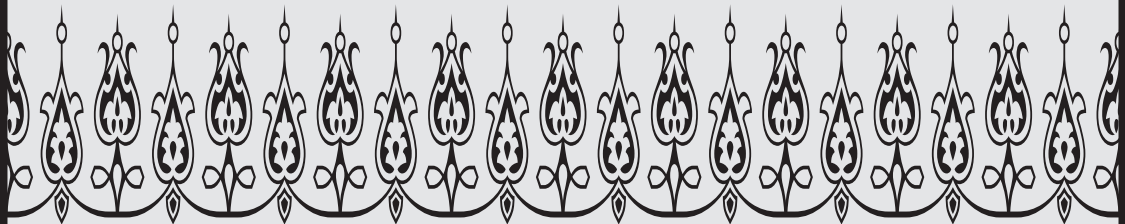

سُورَةُ النُّورِ

စူရဟ်အနီနူရ်

(a&m i j c n á w m f)

ဂူရုတ် အန်နုရ်
(ရောင်ခြည်တော်ကဏ္ဍ)
အာယသ် (၂၇-၂၉)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ۖ ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ تَكُمُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ
لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ قِيلَ
لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾
لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاءٌ
لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

အို-"မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် မိမိတို့အိမ်များမှ တစ်ပါး အခြား အိမ်များအတွင်းသို့ (ထိုအိမ်သားများထံမှ) ခွင့်ရယူခြင်း၊ ထိုအိမ်သားများ အပေါ်၌ "စလာမ်"မေတ္တာပို့သခြင်း မပြုသမျှကာလပတ်လုံး ဝင်ရောက်ခြင်းကို မပြုကြ ကုန်လင့်။ ဤ(ခွင့်ရယူခြင်းနှင့် "စလာမ်" မေတ္တာပို့သခြင်းတို့သည်)ကား အသင်တို့အဖို့ အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် အသင်တို့သည် သတိဝီရိယပြုကြပေ မည်။[၂၇] တစ်ဖန် အကယ်၍ အသင်တို့သည် ထိုအိမ် များတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ မတွေ့ခဲ့ကြလျှင် အသင်တို့သည် မိမိတို့၌ အခွင့်မရရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ထိုအိမ်များ အတွင်းသို့မဝင်ကြကုန်လင့်။ ၎င်းပြင် အကယ်၍ အသင်တို့အား ပြန်ကြကုန်ဟု ပြောဆို ခဲ့လျှင် အသင်တို့သည် ပြန်ခဲ့ကြလေကုန်။ ထို(သို့ပြန်လာခြင်း)သည် အသင်တို့အဖို့ အစင်ကြယ် အမွန်မြတ်ဆုံးပင် ဖြစ်ချေသည်။ စင်စစ်မူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ကျင့်မှုသမျှတို့ကို အသိတော်မူဆုံးပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၂၈] အသင်တို့သည် လူမနေသော အိမ်များတွင် အသင်တို့၏ (ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ) အကျိုးကျေးဇူး ဥစ္စာ ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာရှိ၍ ထိုအိမ်များ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသော် အသင်တို့၌ မည်သို့မျှ အပြစ်မရှိချေ။ အမှန်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ထင်ရှား စေကြသော ကိစ္စများကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့ လျှို့ဝှက် သောကိစ္စများကိုလည်း ကောင်း ကောင်းစွာ သိရှိတော်မူပေသတည်း။[၂၉]

အကျယ်ဖွင့်ဆိုချက်

အချင်းချင်းတွေ့ဆုံခြင်းနှင့် သူတစ်ပါး၏အိမ်အတွင်းသို့ မဝင်ရောက်မီ ခွင့်တောင်းခံခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ပဉ္စမပြဋ္ဌာန်းချက်

စုရဟ်အန်နရ်၏အစမှာပင် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း မကောင်းမှု၊ ဒုစရိုက်ကို တားဆီး၊ ထိန်းချုပ်ရန် အမိန့် ထုတ်ပြန်သည်။ ထို့ပြင် တစ်ဦးတစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ် မတရားစွပ်စွဲခြင်းကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချ ပြစ်ဒဏ်ပေးသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် ဤမကောင်းမှုများကို စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးနိုင်သော၊ အကျင့်သီလနှင့် အလိုဆန္ဒကို ထိန်းကျောင်းနိုင်သော၊ ဒုစရိုက်မှုအားပေးသည့် အခြေအနေများ ပပျောက်စေမည့် ဓလေ့ဝန်းကျင်တစ်ခုကို ဖန်တီး နိုင်သော အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ထုတ်ပြန်လေသည်။ သူတစ်ပါးအိမ်အတွင်းသို့ မဝင်မီခွင့်တောင်းခြင်း (အစ်တိဒ် ဟန်)နှင့် သက်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာ၊ ညွှန်ကြားချက်များသည်လည်း ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် အပါအဝင် ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့်ပိုင်ရှင်၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ သူတစ်ပါးအိမ်အတွင်းသို့ဝင်ရောက်ခြင်းသို့မဟုတ် ချောင်းကြည့်ခြင်းများကို တားမြစ်ခဲ့သည်။ ဤညွှန်ကြားချက်၏ မြော်မြင်မှုမှာ မေ့ဟုတ်ရာမိ(လက်ထပ်ခြင်းကို တားမြစ်ထားသည့်) မဟုတ်သော အမျိုးသမီးများအပေါ် မျက်စိမကျမိစေရန် ဖြစ်၏။ အထက်ပါ အာယတ်တော်များတွင် နေအိမ်၊ ဌာန အမျိုးအစားများ အလိုက် အမျိုးမျိုးသော ညွှန်ကြားချက်များကို ပေးထားလေသည်။

နေအိမ်အမျိုးအစား (၅)မျိုးရှိသည်။ (၁) မိမိတစ်ဦးတည်းနေသောအိမ် (ယင်းအိမ်တွင် သူတစ်ပါးဟူ၍ ထို တစ်ဦးမှအပ မရှိသောအိမ်ဖြစ်သည်။) (၂) တစ်စုံတစ်ဦးသည် အခြားတစ်ဦး (မေ့ဟုတ်ရာမိ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ် သည် ဖြစ်စေ)နှင့် အတူနေသောအိမ် (ယင်းအိမ်တွင် တစ်စုံတစ်ဦး ဝင်ရောက်ခွင့်ရှိသည်။) (၃) တစ်ဦးတစ်ယောက် နေထိုင်သောအိမ် သို့မဟုတ် လူမရှိသောအိမ်နှင့် (၄) လူနေရန်မဟုတ်သော ဗလီ၊ စာသင်ကျောင်း၊ ဘုရားကျောင်း၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း စသည့် လူအများဝင်ထွက်သော အိမ်၊ ဌာနတို့ဖြစ်ကြသည်။ ဤအိမ်(၄)မျိုးအနက် ပထမ အမျိုးအစား မှာ ဝင်ခွင့်တောင်းရန် မလိုအပ်သဖြင့် အာယတ်တော်များ၌ သီးခြားဖော်ပြခြင်းမရှိသော်လည်း ကျန်(၃)မျိုးအတွက် အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ထုတ်ပြန်ချမှတ်တော်မူ၏။

ကုရ်အာန်၏အရေးကြီးသော လူနေမှုဆက်ဆံရေးကျင့်ဝတ်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တွေ့ရန် သွားသော် ပထမ ဝင်ခွင့်တောင်းပါ။ ဝင်ခွင့်မပြုလျှင် မဝင်ပါနှင့် ဟူသည့်အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

အစ္စလာမ်ကအလေးထားသော အိမ်လည်သွားခြင်းဆိုင်ရာ လူ့ကျင့်ဝတ်များအကြောင်းကို ကုရ်အာန်တွင် အသေးစိတ်ညွှန်ကြားပေးထား၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺကိုယ်တော်တိုင်လည်း လက်တွေ့ကျင့်သုံးပြုခြင်း၊ ဟောပြော ဆုံးမခြင်းဖြင့် လွန်စွာ အလေးဂရုပြုခဲ့သည်။ သို့သော် မွတ်စလင်မ်များသည် ထိုကျင့်ဝတ်များကို လျစ်လျူရှုနေကြသည် မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာပင်၊ ဘာသာရေးလေးစားသူများ၊ ပညာတတ်များသည်ပင် ထိုကျင့်ဝတ်များကို လိုက်နာရန် အား မထုတ်ကြသည့်ပြင် မလိုက်နာခြင်းသည် အပြစ်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟုလည်း သဘောမထားကြချေ။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား သော ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားသည့် နိုင်ငံသားများသည် ၎င်းတို့၏ လူ့အဖွဲ့အစည်း တိုးတက်ယဉ်ကျေးစေရန်အတွက် မွတ်စလင်မ်တို့၏ ဤအဆုံးအမများကို မွေးစားကျင့်မူခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် မွတ်စလင်မ်များသည် ထိုသူတို့၏ နောက်၌ ကျန်နေရစ်ခဲ့ကြ၏။ ဤသည်မှာ မွတ်စလင်မ်က စတင်လိုက်နာကျင့်သုံးရန် မျက်စိလျှမ်းခြင်း ခံရသည့် ပထမ ဆုံးသော အစ္စလာမ့်အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ခဲ့၏။ မှတ်သားထိုက်သည်မှာ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံခြင်း (အစ်တိဒ်ဟန်)သည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သဖြင့် အနည်းငယ်မျှ လျော့ရဲခြင်း၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းသည် ကုရ်အာန် ကို ငြင်းပယ်ခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း သာဝကကြီး အိဗ်နုအာဗွာစ်က မိန့်ဆိုခဲ့၏။ တကယ်တမ်းဆိုလျှင် ယခုအခါ လူတို့

သည် ဤအာယတ်တော်များကို သတိမမူမိဘဲရှိလိုက်ပုံမှာ ၎င်းတို့သည် ကုရ်အာန်၏အစိတ်အပိုင်းများ မဟုတ် သယောင်ပင်ဖြစ်၏။ **إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ**

ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံခြင်း (အစ်တိဒ်ဟန်)၏ မြော်မြင်မှု

အလ္လာဟ်တအာလာသည် လူတိုင်းအား နေထိုင်စရာနေရာတစ်ခု ပေးထားတော်မူ၏။ ထိုနေရာကို ၎င်း ပိုင်ဆိုင်သည်လည်း ဖြစ်မည် သို့မဟုတ် ငှားရမ်းရယူထားသည်လည်း ဖြစ်မည်။ ထိုကဲ့သို့သောနေရာသည် ၎င်း၏ အိမ် ပင်ဖြစ်သည်။ အိမ်ဆိုသည်မှာ အကယ်စင်စစ် သက်သောင့်သက်သာရှိမှု၊ အေးချမ်းတည်ငြိမ်မှုများ ပေးရာနေရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤအခြေခံကျသည့်အချက်ကို ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ကြီးကျယ်သော ကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ပါးဟု ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်က မိန့်ဆိုသည်မှာ **جَعَلْنَا لَكُم مِّنْ أَسْوَاقٍ** အသင်တို့အဖို့ အသင်တို့၏အိမ်များကို နေထိုင်ရာဌာန ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပေသည်(၁၆:၈၀)ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အသင်တို့၏အိမ်များမှတစ်ဆင့် အေးချမ်းမှုနှင့် သက်သောင့် သက်သာရှိမှုများကို ပေးသနားတော်မူခဲ့သည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက် မိမိနေအိမ်တွင် စိတ်အေးသက်သာစွာ ဖြင့် မိမိသဘောကျနေနိုင်ရန်မှာ သူတစ်ပါး၏ အနှောင့်အယှက်မရှိမှဖြစ်မည်။ ထိုသူ၏ လွတ်လပ်မှုကို နှောင့်ယှက်ခြင်း သည် မိမိ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေခြင်းနှင့် သဘောအတူတူပင်ဖြစ်ပြီး ဒုက္ခပေးသည့် သဘာဝရှိ၏။ အစွဲလမ်းသည် အကြောင်းမဲ့ မည်သူ့ကိုမျှ ဒုက္ခမရောက်စေရပေ။ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရန် အမိန့်ပြဌာန်းချက်၏ မြော် မြင်မှုသည် လူတို့အား အခြားသူများ၏ နှောင့်ယှက်မှုနှင့် ၎င်း၏ဆိုးကျိုးများမှ ကယ်တင်ရန်ဖြစ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုကို မြတ်နိုး သူအပေါင်းအပေါ် မပြုမနေရတာဝန်ဖြစ်၏။

ဤအမိန့်ပညတ်ချက်ထဲမှ အခြားစဉ်းစားတွေးတောဖွယ်ရာမှာ ဧည့်သည်ဖြစ်သူဘက်မှ စဉ်းစားလျှင် ခွင့် တောင်းခံပြီးမှတွေ့ခြင်းဖြင့် ၎င်းကို အိမ်ရှင်က ပျူငှာစွာကြိုဆိုမည်။ ၎င်းလိုအပ်ပါက အကူအညီပေးရန် စေတနာရှိမည်။ အကယ်၍ ခွင့်မတောင်းဘဲဝင်တွေ့လျှင် မယဉ်ကျေးရာကျသဖြင့် ကြိုဆိုခြင်းခံရမည်မဟုတ်သည့်ပြင် အိမ်ရှင်မှ ၎င်း အား အမြန်ဆုံးပြန်စေချင်သည့် ဆန္ဒရှိနေပေမည်။ အကယ်၍ ၎င်းအပေါ် အိမ်ရှင်မှ စေတနာရှိခဲ့သည်တိုင် ယင်း စေတနာမှာ လျော့ပါးသွားနိုင်သည်။ မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးအား ဒုက္ခပေးမိသည့်အပြစ်မှာ အပိုဆုဖြစ်၏။

တတိယ စဉ်းစားတွေးတောချက်မှာ မကောင်းမှုဒုစရိုက်နှင့် မဖွယ်မရာများမှ ဖယ်ရှားပြီးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကြိုတင်ခွင့်တောင်းခံခြင်းမရှိဘဲ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင်းသို့ဝင်လျှင် ထိုအိမ်မှ အမျိုးသမီးများကို မြင်တွေ့ပြီး စွဲလမ်းမှုဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရန် အမိန့်ပညတ်ကို အိမ်ထောင်ရေးဖောက် ပြန်မှုနှင့် မတရားစွပ်စွဲမှုစသည်တို့၏ ပြစ်ဒဏ်နှောက်တွင် ကပ်လျက် နေရာပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

စတုတ္ထ စဉ်းစားတွေးတောချက်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ရှင်သည် အများမမြင်စေလိုသည့်အလုပ်မျိုးကို တစ်ဦး တည်း လုပ်ကိုင်နေစဉ် တစ်ယောက်ယောက်က အသံမပြုဘဲ ဝင်လာမည်ဆိုပါက အိမ်ရှင်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ပေါ်သွား နိုင်သည်။ သူတစ်ပါး၏လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပေါ်စေရန် အားထုတ်မှုမှန်သမျှသည် အပြစ်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သူတစ်ပါးအား စိတ်အနှောင့်အယှက် ပူပန်မှုဖြစ်စေခြင်း၏ အရင်းခံလည်းဖြစ်၏။ ခွင့်တောင်းခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော အချို့အကြောင်း အရာများကို အထက်အာယတ်တော်များ၌ပင် ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ယင်းတို့ကို ဦးစွာ စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်မည်။ နောက်မှ ဆက်စပ်နေသည့် အကြောင်းအရာများကို ကိုင်တွယ်မည်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေသ

ဤအာယသ်တော်များ၌ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားဖြစ်သည့် **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** (အို-သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့) သည် အမျိုးသားများအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်၏။ (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် **يَا أَيُّهَا** နာမ်စားသည် ပုလ္လိင်အတွက်ဖြစ်၏။) သို့သော် အခြားကုန်အာန် အမိန့်ပညတ်များမှာကဲ့သို့ပင် သီးသန့်လိင်ခွဲခြားဖော်ပြခြင်းမရှိလျှင် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး နှစ်မျိုးစလုံးကို ရည်ညွှန်း၏။ ထို့ကြောင့် သာဝကကြီးများ၏ ဇနီးများသည်လည်း ယခုအာယသ်တော်၏ နှုတ်ဆက် စကားတွင် အကျုံးဝင်လေသည်။ သူမတို့သည် ပညတ်ချက်ပါအတိုင်းပြုမူခဲ့ကြ၏။ သူမတို့သည် တစ်ဦးတစ်ယောက် အိမ်ဝင်တော့မည်ဆိုတိုင်း ခွင့်တောင်းလေ့ ရှိခဲ့ကြသည်။ စိုက်ယေဒတ်အွမ်းမေ့အိုင်ယာစ်^၁ ပြောဆိုသည်မှာ “ကျွန်မ တို့(၄)ဦးသည် မကြာခဏ စိုက်ယိဒါဟ်အာအိရှာ^၂ သခင်မထံ သွားရောက် လည်ပတ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ အိမ်ထဲသို့မဝင်မီ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံလေ့ရှိကြ၏။ သခင်မကြီးကဝင်ခွင့်ပြုမှသာ ကျွန်မတို့အိမ်ထဲကို ဝင်ကြသည်။ (အိမ်နုအဗီဟာတင်မ် မှတစ်ဆင့် အိမ်နုကသီးရ် ဆင့်ပြန်သည်။)

ဥပဒေသ

သူတစ်ပါးနေအိမ်သို့သွားလျှင် ဝင်ခွင့်တောင်းရန်ဆိုသည့် ဤအာယသ်တော်သည် ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ မေဟ်ရာမ်၊ မေဟ်ရာမ်မဟုတ်သူအားလုံးအတွက်အတူတူပင်ဖြစ်၏ဆိုခြင်းကား ရှင်းလှပါသည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးထံသို့ သွားရောက်လည်ပတ်လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသားတစ်ဦးသည် အခြားအမျိုး သားတစ်ဦးထံသို့ သွားရောက်လည်ပတ်လျှင်သော်လည်းကောင်း ခွင့်တောင်းရန်မှာ ဝတ္တရားဖြစ်သည်။ အလားတူပင် အကယ်၍ အမျိုးသားတစ်ဦးသည် သူ၏ မိခင်၊ နှမသို့မဟုတ် မည်သည့် မေဟ်ရာမ်အမျိုးသမီးထံသို့မဆို သွားရောက် လည်ပတ်ကလည်း ခွင့်ပန်ရမည်ပင်။ မုဝတ္တာ၌ အီမာန်မာလစ်က အတာအိမ်နုယစရ်^၃ကိုကိုးကားလျက် ဆင့်ပြန် ခဲ့သည်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိခင်ထံသို့မသွားမီ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရပါမည်လားဟု တမန်တော်မြတ်^၄အား မေးမြန်းရာ တမန်တော်မြတ်^၅က “ဟုတ်တယ်၊ ခွင့်တောင်းခံရမယ်”ဟု မိန့်ကြားခဲ့၏။ ထို့နောက် ၎င်းသူကပင် “အို- အလ္လာဟ်တမန်တော်၊ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏မိခင်နှင့်အတူ တစ်အိမ်ထဲမှာ နေပါသည်။” ဟု ပြောကြားရာ တမန်တော် မြတ်^၆က ယင်းသို့နေသည့်တိုင် ခွင့်မတောင်းဘဲ အိမ်ထဲသို့မဝင်သင့်ပါဟု မိန့်ကြားခဲ့၏။ ထိုသူက တစ်ဖန် ထပ်၍ မေးမြန်းသည်မှာ “အို- အလ္လာဟ်တမန်တော်၊ ကျွန်ုပ်သည် အမြဲတမ်း သူမအား အလုပ်အကျွေးပြုနေသူဖြစ်ပါသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်^၇က ပြန်ကြားခဲ့သည်မှာ- “သို့ဖြစ်သည့်တိုင် အသင့်မိခင်၏ခွင့်ပြုချက်ကိုတော့ တောင်းခံဖို့ လိုသေး သည်။ အသင်၏မိခင် ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေသည်ကို အသင်မြင်လိုပါသလား။” ထိုသူက ‘မမြင်လိုပါ’ဟု ပြောခဲ့၏။ ထို့နောက်တမန်တော်မြတ်^၈က မိန့်ကြားသည်မှာ ‘ဤအကြောင်းကြောင့် ခွင့်ပြုချက်တောင်းရန် လိုအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမအနေဖြင့် ဇနီးကွယ်ထားအပ်သည့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို အိမ်အတွင်း၌ လိုအပ်ချက်အရ ဖော်လှစ်ရသည် မျိုး ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပေသည်။” (မဇ်ဟီရီ)

ဤဟဒီးဆ်မှ နားလည်ရသည်မှာ ကုန်အာန်တွင်လာရှိသော **غَيْرُ يُؤْتِكُمْ** “အသင်တို့အိမ်များမှတစ်ပါး” (၂၄:၂၇)ဟူသည့် မိမိတစ်ဦးတည်းသာနေထိုင်သည့် အခြားမိဘ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများ အတူမနေထိုင်သော အိမ်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ (ဤသို့ မိမိတစ်ဦးတည်းနေသောအိမ်တွင် ခွင့်ပြုချက်တောင်းရန် မလိုအပ်ချေ။)

ဥပဒေသ

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အိမ်တွင်မိမိ၏နီးသည်နှင့် နှစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ကြသည်ဖြစ်ပါက ဝင်ခွင့်တောင်းရန် မလိုအပ်သည့်တိုင် မိမိဝင်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးသည့်အနေဖြင့် ချောင်းဟန့်သံဖြစ်စေ အသံတစ်ခုခု ပြုသင့်၏။ ယင်းမှာ စွန့်တတ်တော်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိပ်နေ မတ်စ်အူးဒ်၏နီးက ပြောပြခဲ့သည်မှာ အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာသည် အိမ်ထဲမဝင်မီ သူရောက်ရှိကြောင်းသိစေရန် တံခါးပေါက်မှ ချောင်းဟန့်သံ အမြဲတမ်း ပေးလေ့ရှိ၏။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား သူ မမြင်လိုသည့် အခြေအနေမျိုးနှင့် မမြင်ရစေရန် ရှောင်ရှားခဲ့၏။ (ခိုင်လုံသော ကွင်းဆက်များဖြင့် အိပ်နုဂျရီးရ်ကိုကိုးကားလျက် အိပ်နီကသီးရ်က ဆင့်ပြန်သည်။) အခြား အနေအထားတစ်ခု၌ အိပ်နုဂျူဘိုင်ရ်(ရသွေ့)သည် မိမိအိမ်အတွင်း မိမိဝင်ခြင်းကို ဇနီးထံမှ ခွင့်ပြုချက်တောင်းရဦးမည်လားဟု အတ္တာ (ရဟေ့)ထံမေးမြန်းရာ “မလိုအပ်”ဟု ပြန်ဖြေခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကိုးကားဖော်ပြခဲ့သော အိပ်နုကသီးရ်က ရှင်းပြခဲ့ သည်မှာ ဤကိစ္စ၌ ခွင့်ပြုချက်တောင်းရန် မလိုအပ်သော်လည်း တောင်းခံခြင်းကပိုကောင်း၏ ဟူလို။

ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရန် ထုံးစံနည်းလမ်း

ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရန် တောင်းခံနည်းကို အာယသ်တော် **حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا** (၂၄: ၂၇)၌ ရှင်းပြထားသည်မှာ အချက်နှစ်ချက်ကို မဆောင်ရွက်ဘဲလျက် သူတစ်ပါးအိမ်အတွင်းသို့ မဝင်ကြလေနှင့်။ ပထမအချက်- အစ်တီအာနားစ်- ၎င်း၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ရင်းနှီးခင်မင်မှုဖြစ်သည်။ အကျယ်ဖွင့်ဆိုသူ အများ စုကမူ ဤစကားလုံးကို “အစ်တီဒ်ဟန့်”ခွင့်ပြုချက်ယူခြင်းဟု အနက်ဖွင့်ကြ၏။ “အစ်တီဟန့်”အစား “အစ်တီကနားဒ်”ကို သုံးခြင်းအားဖြင့် အတွင်းသို့မဝင်မီ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံသည့်အသံကြောင့် အိမ်ရှင်သည် ဧည့်သည်အပေါ် ရင်းနှီးမှုဖြစ် စေပြီး အံ့သြခြင်းလည်း ပျောက်သွားတော့၏။ ဒုတိယလိုအပ်ချက်မှာ အိမ်ထဲ၌ရှိသူများအား “စလာမ်”ဆို နှုတ်ဆက် ရန်ဖြစ်သည်။ အချို့ကမူ ဦးစွာခွင့်ပြုချက်တောင်းပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့အဝင်တွင် အိမ်သားများအား နှုတ်ဆက်ရမည်ဟု ဆိုကြသည်။ ကွရ်သုဘီကလည်း ဤအချက်ကိုလက်ခံ၍ရှင်းပြသည်မှာ သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိပ်နေဆွာရီ၏ဟဒီးဆ် ကလည်း ဤအချက်ကို သဘောတူညီ၏။ မာဝါရီဒီက ထပ်မံဖြည့်စွက်သည်မှာ ဧည့်သည်သည် အိမ်သားတစ်ယောက် ကို ခွင့်ပြုချက်မတောင်းမီအလျင် မြင်တွေ့ပါက ၎င်းကို ပထမနှုတ်ဆက်သင့်သည်။ ပြီးမှ ဝင်ခွင့်တောင်းရန် ဖြစ်သည်။ ဤသို့မှမဟုတ်လျှင် ၎င်းသည် ခွင့်ကို အရင်တောင်းခံပြီးနောက် အိမ်ထဲသို့ဝင်စဉ် နှုတ်ဆက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဟဒီးဆ်၏ ဆင့်ပြန်ချက်များအရ “မတ်စ်နူးန့်”ဖြစ်ပုံရသည်။ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှာ လူတစ်ဦးသည် အပြင်ဘက်မှနေ၍ “အတ်စလာမုအလိုင်ကွမ်း”**السلام عليكم**ဟု ဦးစွာပထမ နှုတ်ခွန်းဆက်ပြီးနောက်မှ မိမိအမည်ကို ဖော်ပြလျက် အထဲသို့ ဝင်ခွင့်တောင်းသင့်ပေသည်။

အီမာမ်ဗုခါရီသည် ၎င်း၏ အလ်အဒ်ဘုလ်မုဖရတ်ကျမ်း၌ သာဝကကြီးအဗ္ဗဟုရိုင်ရာ^၁မှတစ်ဆင့် ကိုးကား ပြောဆိုခဲ့သည်မှာ အကယ်၍တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် နှုတ်မဆက်မီခွင့်ပြုချက်တောင်းခံပါက အိမ်ရှင်အနေဖြင့် ၎င်း အားပြန်ကြားရန်မလို (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းသည်တမန်တော်မြတ်^၂၏ ဓလေ့တော်မှ သွေဖည်သောကြောင့် ဖြစ်၏။) (ရလ်ဟုလ်မအိန်နီ)အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာက ၎င်း၏ ဟဒီးဆ်တွင် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ ဗနီအမီရမှ လူတစ်ယောက်သည် **أَجِبْ** (ကျွန်ုပ်ဝင်လာလို့ရမလား)ဟု ပြောဆိုကာ တမန်တော်မြတ်^၃၏ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခဲ့သည်။ ထိုစကားကို ကြားသော် တမန်တော်မြတ်^၄က သူ၏အစေခံအား “ဒီလူ ဘယ်လိုခွင့်တောင်းရမည်ဆိုသည်ကို မသိ။ ခွင့်ပြုချက်ကို **السلام عليكم** ဆို၍တောင်းရကြောင်း (၎င်းမှာ အတ်စလာမုအလိုင်ကွမ်း၊ ကျွန်ုပ်ဝင်လာလို့ရမည်လားဟု

ခွင့် တောင်းရမည် ဖြစ်သည်။) သူ့ကိုသွားပြီး ရှင်းပြလိုက်ပါဟု မိန့်ကြားခဲ့၏။ အစေခံက ထိုသူထံထွက်မသွားမီပင် ၎င်းက တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားသည်ကို ကြားလိုက်ပြီးဖြစ်သဖြင့် အတ်စလာမုအလိုက်ကွမ်းဟု ဆိုလိုက်၏။ ထို့နောက် သူ့ကို ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်စေသည်။ (အိမ်နုကသီးရ်)

သာဝကကြီးဂျာဗီရ် ᷚ မှတစ်ဆင့် ဗိုင်းဟကီက ရှူအပ်အိဗ်လ် အီမာန်တွင် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ᷚ တစ်ကြိမ်က မိန့်ကြားခဲ့သည်။ **لَا تَدْخُلُوا الْمَنَ لَمَّا يَبْدَأُ بِالْإِسْلَامِ** “ခွင့်ပြုချက်မတောင်းမီ နှုတ်ဆက်ခြင်း မပြု သူအား အထဲမဝင်စေနှင့်။” (မဇ်ဟီရီ) ဤကိစ္စတွင် တမန်တော်မြတ် ᷚ သည် ပြင်ဆင်ချက်နှစ်ခုပြုလုပ်ခဲ့၏။ တစ်ခုမှာ လူတစ်ယောက်သည် ဦးစွာအလျင်နှုတ်ဆက်သင့်သည်။ နောက်တစ်ခုမှာ ကိုယ်တော်မြတ်သည် **أَدْخُلْ** အစား **أَدْخُلْ** ကိုသုံးခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစကားလုံးသည် **أَدْخُلْ** မှ ဆင်းသက်လာပြီး ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာလပ်တွင် အတင်းတိုးဝင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသဖြင့် မဆီလျော်သော စကားလုံးဖြစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤဆင့်ပြန်ချက်များအရ သိရှိရသည်မှာ ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များတွင်လာရှိသည့် နှုတ်ဆက်စကားဆိုရန် ညွှန် ကြားချက်သည် ခွင့်ပြုချက်တောင်းရန်အတွက် အိမ်အတွင်းရှိလူများအား အပြင်မှနေ၍နှုတ်ဆက်ခြင်းနှင့် ဆက်စပ် နေခြင်းဖြစ်၏။ အိမ်ထဲသို့ဝင်ချိန်တွင် ပုံမှန်နှုတ်ဆက်မှုမျိုးကို ထပ်မံ၍ပြုလုပ်သင့်ပေသည်။

ဥပဒေသ

ဟဒီးဆ်တော်များစွာတွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ဦးစွာနှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရန်ဟူသည့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်၌ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံရာတွင် မိမိနာမည်ကို ဖော်ပြခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။ ဤသည် သာဝကကြီးအုမရ် ᷚ ပြုလုပ်နေကျအတိုင်း အတိအကျပင် ဖြစ်၏။ သူသည် တမန်တော်မြတ် ᷚ ၏ တံခါးပေါက်မှနေ၍ **السَّلامُ عَلَیْكُمْ أَیُّهَا الدَّخِلُ عِمْ** (အိမ်နုကသီးစသည်) ဆွဟီးဟ်မွတ်စလင်မ်ကျမ်းက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ သာဝကကြီး အဗူမူဆာအလ် အရုအရီ ᷚ သည် သာဝကကြီးအုမရ် ᷚ အား တွေ့ရန်သွားသည့်အခါ အထဲသို့ ဝင်ခွင့်ရရန်အတွက် **السَّلامُ عَلَیْكُمْ هَذَا أَبُو** (ကုရ်တုဗီ) သူက ပထမ သူ၏အမည်ကို အဗူမူဆာဟု ပြောပြီး နောက်မှ ရှင်းအောင် အရုအရီကို ထပ်ဖြည့်ပြောခဲ့၏။ ဤနည်းဖြင့် အိမ်ရှင်သည် ခေါ်သူကို ချက်ချင်းမှတ်မိပြီး လျင်မြန်စွာ တုံ့ပြန်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်က အိမ်ရှင်သည် ဧည့်သည်ကို မမှတ်မိသဖြင့် ဝင်ခွင့်ပေးရန် နှောင့်နှေး နေမည်ဖြစ်၏။

ဥပဒေသ

အချို့သူများသည် အပြင်ဘက်မှနေ၍ မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းမဖော်ပြဘဲ အတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်တောင်းကြ သည်။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်က “ဘယ်သူဘာလဲ”ဟု မေးမြန်းသောအခါ “ကျွန်တော်ပါ”ဟု ဖြေတတ်ကြ၏။ ဤသည်မှာ အိမ်ရှင်အတွက် လျော်ကန်သောအဖြေ မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ အိမ်ရှင်သည် ပထမခေါ်သံကြားစဉ်က အသံကို မမှတ်မိသော် အဘယ်သို့လျှင် “ကျွန်တော်”ဆိုသောအဖြေကို မှတ်မိမည်နည်း။

အလ်ခါတိပ်အလ်ဘာဂ်ဒါဒီက ၎င်း၏ဂျာမိအိကျမ်းတွင် အလီအိမ်နုအာစွင်းမ်အလ်ဝါစီတီကို ကိုးကားလျက် ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ သူသည် ဘာစရာသို့ သာဝကကြီးမူရီရာ အိမ်နုရှီအိဗ်ဟ် ᷚ အား တွေ့ရန်သွားခဲ့စဉ်က တံခါးကိုခေါက် ခဲ့၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးမူရီရာ ᷚ က အထဲမှနေ၍ မည်သူပါလဲဟု မေးမြန်းခဲ့သည်။ သူက “အနာ” **نَا** “ကျွန်ုပ်ပါ” ဟု

ဖြေကြားခဲ့၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးမူဂီရာဇ်က “ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေများထဲတွင် “အနာ”ဆိုသည့်အမည်ဖြင့် မည်သူမျှ မရှိပါ” ဟုပြောခဲ့၏။ ထို့နောက် စိုက်ယိဒိနာမူဂီရာဇ်သည် အပြင်ဘက်သို့ထွက်ပြီး သူ့အား ဟဒီးဆ်ကို ပြောပြခဲ့သည် မှာ တစ်နေ့သော် သာဝကကြီး ဂျာဗိရ်အိဗ်နေအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာသည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား တွေ့ဆုံရန် သွားခဲ့စဉ်က တံခါးကိုခေါက်ခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺက အထဲမှနေ၍ မည်သူနည်းဟုမေးမြန်းရာ ဂျာဗိရ်ဇ်က “အနာ” ၊ “ကျွန်ုပ် ပါ” ဟု ဖြေခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ၊၂၁၂၁ ဟု ထပ်ဆင့်ဆိုခဲ့သည်။ ဆိုလိုချက်မှာ “အနာ၊ အနာ” ဟု ပြောခြင်းဖြင့် မည်သူမှ မှတ်မိမည်မဟုတ်ကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေသ

ယနေ့အခါတွင် ပညာတတ်များပင် ပြုလုပ်လေ့ရှိသည့် အမှားတစ်ခုရှိသေး၏။ ၎င်းတို့သည် တံခါးကိုတော့ ခေါက်သည်။ အိမ်တွင်းရှိသူများက “ဘယ်သူပါလဲ”ဟု မေးသောအခါ အဖြေမပေးဘဲ ငြိမ်နေကြ၏။ အိမ်ရှင်အား ကျီစယ်သော အဆိုးဆုံးအလေ့အကျင့်ဖြစ်သည်။ ဘယ်က ဧည့်သည်ပါလိမ့်” ဆိုသည့်ရင်ဖိုမှုကို အိမ်ရှင်အား ပေးခြင်း ဖြင့် ခွင့်တောင်းခြင်း၏သဘောမှာကို ကျရှုံးစေခြင်းဖြစ်သည်။

ဥပဒေသ

ဆင့်ပြန်ချက်များအရ မှန်ကန်သော လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှာ ဝင်ခွင့်တောင်းရန် တံခါးခေါက်ခြင်းနှင့် တစ်ပြိုင်နက် နာမည်ကို ပြောကြားရန်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေသ

တံခါးကိုခေါက်ရာတွင် အိမ်တွင်းရှိလူများ အထိတ်တလန့်ဖြစ်လောက်အောင် ပြင်းထန်စွာ မခေါက်သင့်ပေ။ တစ်စုံတစ်ယောက်အပြင်မှာ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိရှိလောက်သာ ညင်သာစွာ ခေါက်သင့်သည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တံခါးကိုခေါက်သောသူများသည် သူတို့၏လက်သည်းလေးများဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺအား အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရုံမျှသာ ခေါက်လေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ (သူ၏ဂျာဗီးကျမ်းတွင် အလ်ခါတိဗ်က ဤအတိုင်းဆင့်ပြန်ခဲ့၏။ (ကုရ်တုဗီ) အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် “အစ်တိဒ်ဟန်”၏ နောက်ကွယ်မှ အနစ်သာရကို နားလည်သဘောပေါက်မည်ဟုဆိုလျှင် ရင်းနှီးခင်မင်မှုဖြင့် ခွင့်တောင်းခြင်း (အစ်တိနားစ်)ကို ဆိုလိုကြောင်းသိရှိပြီး အိမ်ရှင်အား အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမည့် ကိစ္စမျိုးကို မပြုလုပ်မိအောင် သတိထားမည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် တံခါးကို ညင်သာစွာခေါက်ခြင်းနှင့် နာမည်ကို ထုတ်ဖော်ပြောခြင်းများသည် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုအတွက် လိုအပ်ချက်များ ဖြစ်လာတော့၏။

အရေးကြီးသော သတိပေးချက်

ယနေ့ခေတ်အခါ၌ လူတို့သည် ခွင့်တောင်းခံခြင်းကို အလေးမထားကြတော့။ ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန် တစ်ရပ်အား စွန့်လွှတ်ပစ်ပယ်ခြင်းသည် ထင်ရှားသော အပြစ်ပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေတ်အခါ၌ ပြဌာန်းထားသောပုံစံဖြင့် ခွင့်တောင်းခံရန်မှာ အခက်အခဲများရှိနေသည်။ ပြဿနာတစ်ခုမှာ အိမ်ရှင်သည် ဧည့်သည်၏နှုတ်ဆက်စကားနှင့် အမည်နာမပြောသံကိုကြားနိုင်ရန် တံခါးအနီးတွင် ရှိမနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏နှုတ်ခွန်းဆက်သံနှင့် နာမည်ခေါ်သံကို ကြားဖို့ခဲယဉ်းသည်။ ထို့ကြောင့် မှတ်သားရန်အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ အမိန့် ပြဌာန်းချက်၏ အနစ်သာရဖြစ်သည့် ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ မည်သူ့အိမ်ကိုမျှ မဝင်ရန်ပင်ဖြစ်၏။ အချိန်ကာလနှင့် နေရာ

အလိုက် ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံသည့် ပုံစံအမျိုးမျိုးရှိနိုင်ပေသည်။ တံခါးခေါက်ခြင်းသည် ဟဒီးဆ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် ပုံစံဖြစ်၏။ ယနေ့ခေတ်တွင် တံခါး၌ ခေါင်းလောင်းများတပ်ထားကြသဖြင့် ခလုတ်ကိုနှိပ်၍ ဝင်ခွင့်တောင်းရန် ဖြစ်သည်။ ခလုတ်ကိုနှိပ်ပြီးသည့်နောက် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း အသံကိုမြှင့်၍လည်း ပြောကြားနိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် အခြားမည်သည့် နည်းလမ်းကိုမဆို အသုံးပြုနိုင်ပေသည်။ ယနေ့ကာလ လိပ်စာကတ်ပြားပေးသည့်စနစ်တွင် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်းသာမက လိပ်စာပါပါပြီးဖြစ်၍ သူမည်သူမည်ဝါဖြစ်ပါကြောင်း အိမ်ရှင်က သိပ်မစဉ်းစားရတော့ပါ။ ဤသည်မှာ အိမ်တိဟန်၏အနှစ်သာရကို ဖြည့်ဆည်းခြင်းဖြစ်၍ ကောင်းသော အလေ့အထတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစနစ်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည် ပြဿနာမရှိပါ။

ဥပဒေသ

လူတစ်ဦးသည် ဝင်ခွင့်တောင်းသော်ငြားလည်း တစ်ဖက်လူမှ လောလောဆယ်တွေ့ဆုံရန် အဆင့်မပြေသေး၍ ဝင်ခွင့်မပြုသော် လှည့်ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် မကျေမနပ်ဖြစ်ရန် မလိုအပ်ပေ။ ယခုအာယတ်တော်၌ ထိုအရာကိုပင် အထူးပြုမိန့်ကြားထားသည်မှာ- "လူတိုင်း၊ လူတိုင်းတွင် လိုအပ်ချက်နှင့် အခြေအနေများ မတူညီကြောင်း သတိထားရပေမည်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ- အိမ်ရှင်သည် ဧည့်သည်ကို ထွက်တွေ့ချင်တွေ့မည် သို့တည်းမဟုတ် မတွေ့ချင်ဘဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်ကို မည်သူမျှမသိနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် တွေ့ဆုံရန်ငြင်းပယ်ချက်ကို ကောင်းမွန်ယဉ်ကျေးစွာလက်ခံသင့်ပေမည်။ ယခုအာယတ်တော်၌ ထိုအရာကိုပင် အထူးပြုမိန့်ကြားထားသည်မှာ **وَاِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا** "အကယ်၍ အသင်တို့အား ပြန်ကြကုန်ဟုပြောဆိုခဲ့လျှင် အသင်တို့သည် ပြန်ခဲ့ကြလေကုန်။ (ထိုသို့ပြန်လာခြင်း)သည် အသင့်အဖို့ စင်ကြယ်မွန်မြတ်ဆုံးပင် ဖြစ်ချေသည်။ (၂၄:၂၈)ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ်အခါက သူတော်စင်အချို့သည် ဤသို့ဆိုခဲ့ကြသည်။ "ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဆန္ဒပြုရင်း စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်မှာ ကျွန်ုပ်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံ အလည်အပတ်သွားသည်။ အိမ်ထဲ ဝင်ခွင့်တောင်းသည်။ အိမ်ရှင်က ဝင်ခွင့်မပေးဘဲ ပြန်သွားရန်ပြောသည်။ သို့မှသာ ကုန်အန်၏အမိန့်ပညတ်ချက်ကို လိုက်နာသည့်အတွက် ကျက်သရေဆောင်ဆုကို ရရှိနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုကောင်းချီးမင်္ဂလာမျိုးကို ကျွန်ုပ်ဘယ်တော့မှ ရနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဆိုလိုသည်မှာ အခွင့်အရေးကောင်းတစ်ခုကို ကြုံလိုကြသော်လည်း မကြုံခဲ့ကြခြင်းကို ဝမ်းနည်း ကြေကွဲ ကြသည်။

ဥပဒေသ

အစ္စလာမ်ဥပဒေသိပ္ပံပညာသည် နှစ်ဖက်လူစနစ်ကို ဖော်ဆောင်သည်။ တစ်ဖက်မှ လူမှုရေးတွင် တင့်တယ်သော ပြုမူဆက်ဆံပုံကို သင်ကြားပေးပြီး အခြားတစ်ဖက်မှ အားလုံးအား အခက်အခဲနှင့် အဆင်မပြေမှုများမှ သက်သာရာရစေသည်။ ဧည့်သည်များအား ဤအာယတ်တော်၌ အကြံပြုထားသည်မှာ အကယ်၍ ၎င်းတို့၏ ဝင်ခွင့်တောင်းခံခြင်းသည် ငြင်းပယ်ခံရလျှင် စိတ်မကွက်ကြရန်ဖြစ်၏။ အလားတူပင် ဝင်ခွင့်တောင်းခံရသူအပေါ်၌လည်း ဘာတာဝန်ရှိသလို ဟူသည်ကိုလည်း ဟဒီးဆ်တော် တစ်ပုဒ်တွင် သင်ကြားပေးခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺ က မိန့်ကြားသည်မှာ- **اِنْ لَمْ يَدْخُلْ عَلَيْكَ حَقًّا** - (အသင်တို့၏ ဧည့်သည်များ၌ အသင်တို့၏ ဂရုပြုမှုကိုခံရရန် အခွင့်အရေးရှိ၏။) ဆိုလိုသည်မှာ အသင့်အား လာရောက်တွေ့ဆုံသူတွင် အသင်အပေါ်၌ ရပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ၎င်း၏ ရပိုင်ခွင့်မှာ သင်က သူ့ကို အထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်ရမည်။ လေးစားသမှုပြုရမည်။ သူပြောသည်ကို နားထောင်ပေးရမည်။ လေးနက်သော အကြောင်းပြချက်နှင့် စစ်မှန်သော ကျိုးကြောင်းမရှိပါဘဲလျက် ၎င်းအား တွေ့ဆုံရန် ငြင်းပယ်ခြင်း မပြုရပေ။

ဥပဒေသ

အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်အား တွေ့ဆုံရန်သွားသည်။ ဝင်ခွင့်တောင်းသည်။ သို့သော် အဖြေမရဟု ဆိုလျှင် တမန်တော်မြတ် ﷺ၏အလေ့အကျင့်အရ ထိုသူသည် တံခါးကို ဒုတိယအကြိမ်ခေါက်သင့်သည်။ ထိုသည့် တိုင်အဖြေမရပါက တံခါးကို တတိယအကြိမ်ခေါက်သင့်သည်။ တတိယအကြိမ်တံခါးခေါက်၍မှ အဖြေမရဟုဆိုလျှင် အမိန့်ပညတ်ချက်မှာ ထိုသူသည် ပြန်သွားရမည်ဖြစ်၏။ တတိယအကြိမ် တံခါးခေါက်ပြီးသည့်နောက် ထင်ရှားသည်မှာ အိမ်တွင်းမှလူသည် တံခါးခေါက်သံကို ကြားရမည်။ သို့သော် ၎င်းသည် ပြန်ဖြေရန်အခြေအနေ မပေး၍ ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရ၏။ ဥပမာ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနေခြင်း၊ အိမ်သာတက်နေခြင်း သို့မဟုတ် ရေချိုးနေခြင်းဖြစ်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ဧည့်သည်ကို လက်ခံချင်စိတ်မရှိသောအချိန်မျိုးနှင့် ကြုံရ၍ဖြစ်မည်။ အခြေအနေနှစ်ရပ်စလုံးတွင် ဧည့်သည်သည် ထိုနေရာတွင် ဆက်၍နေခြင်း၊ တံခါးကို အဆက်မပြတ် ခေါက်နေခြင်းများ မပြုအပ်ပေ။ ယင်းသို့ ပြုခြင်းသည် အိမ်ရှင်အား စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။ အိမ်တိဒ်ဟားန့်၏ ရည်ရွယ်ချက် အစစ်အမှန်မှာ အိမ်ရှင်ကို မည်သို့မျှ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရေးဖြစ်သည်။

သာဝကကြီး အဗူမူဆာအရှ်ဟရီ ﷺ ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တစ်ခါသော် တမန်တော်မြတ် ﷺမိန့်ကြားခဲ့၏။ ၁၃၁ استأذن أحدكم ثلاثاً فلم يؤذن له فليرجع "တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သုံးကြိမ်သုံးခါ ခွင့်တောင်း၍မှ အဖြေ မရခဲ့လျှင် ၎င်းသည် ပြန်သွားသင့်သည်။" (ဆွဟီးဟ်ဗုခါရီကျမ်းကို ကိုးကားလျက် အိမ်နုကသီးရ်တင်ပြသည်။) ထို့ပြင် သာဝကကြီးအနတ်(စ်) ﷺမှတစ်ဆင့် မတ်စနဒ်အဟ်မဒ်က တင်ပြခဲ့သည်မှာ တစ်ခါသော် တမန်တော်မြတ် ﷺသည် သာဝကကြီးဆာဒ်အိဗ်နုအာဒဟ် ﷺအား တွေ့ရန်သွားခဲ့ရာ ထုံးစံအတိုင်း အပြင်ဘက်မှနေ၍ "အတ်စလာမု အလိုင်ကွမ်း"ဟု နှုတ်ဆက်ကာ (အစ်တိဒ်ဟန်)ဝင်ခွင့်တောင်းခဲ့၏။ သာဝကကြီး ဆာအားဒ် ﷺက နှုတ်ဆက်စကားကို ပြန်ကြားခဲ့သော်လည်း အသံတိုးလွန်းသဖြင့် တမန်တော်မြတ် ﷺက မကြားလိုက်ရချေ။ တမန်တော်မြတ် ﷺက ဒုတိယအကြိမ်၊ ပြီးနောက် တတိယအကြိမ် နှုတ်ဆက်စကားဆိုခဲ့ရာ အကြိမ်တိုင်းကို သာဝကကြီးက အသံပျော့ပျော့ဖြင့် တုံ့ပြန်သည်။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ် ﷺသည် ပြန်ကြွသွားတော်မူခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကိုသိလိုက်ရသော် သာဝကကြီးဆာအားဒ် ﷺသည် တမန်တော်မြတ် ﷺနောက်သို့ အပြေးလိုက်ပြီး ကိုယ်တော် ﷺ၏ နှုတ်ဆက်သံကို အကြိမ်တိုင်း ကြားပါသော်လည်း တိုးတိုးပင် တုံ့ပြန်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့မှသာ ကိုယ်တော်၏ ရွှေနှုတ်တော်မှ သူ့အပေါ် စလာမ်ပို့သသံ ထပ်ကာထပ်ကာထွက်လာပြီး ထိုနှုတ်ဆက်စကားများက သူ့ထံကောင်းခြင်းများကို ယူဆောင်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့လေသည်။ (တမန်တော်မြတ် ﷺက ၎င်းအား ဧည့်သည်သည်အတွင်းမှ တုံ့ပြန်သံကို မကြားရပါက ပြန်သွားရမည်ဆိုသည့် စွန့်သံလမ်းစဉ်ကို ရှင်းပြတော်မူခဲ့၏။) ယင်းသည့်နောက် သာဝကကြီးဆာအားဒ် ﷺသည် တမန်တော်မြတ် ﷺအား သူနှင့်အတူ သူ၏အိမ်သို့ ခေါ်လာခဲ့၍ ဧည့်ခံပြုစုခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ် ﷺကလည်း ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာ လက်ခံတော်မူခဲ့လေသည်။

ဤသည့် သာဝကကြီးဆာအားဒ် ﷺ၏ အပြုအမူသည် တမန်တော်မြတ် ﷺကြီးအပေါ်ထားရှိသည့် ချစ်ခင်မြတ်နိုးစိတ်မှ ထွက်ပေါ်လာသော ရလဒ်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က သူသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော အလ္လာဟ်တမန်တော်ကြီးသည် သူ၏အိမ်ရှေ့တွင် စောင့်ဆိုင်းနေသည်ကို လည်းကောင်း၊ သူ့အနေဖြင့် ချက်ချင်းပြေးထွက်ပြီး ရိုသေလေးမြတ်စွာ ကြိုဆိုရမည် ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း သတိမရမိဖြစ်သည်။ ထိုအစားသူ၏ စိတ်ကိုဆွဲဆောင်နေခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တော်မြတ် ﷺ၏နှုတ်ဖျားမှ "အတ်စလာမုအာလိုင်ကွမ်း"ဟု အကြိမ်ကြိမ်ရွတ်ဆိုလျှင် သူ့အတွက် အကျိုးကျေးဇူးများ ပေးမည်ဆိုသည့် အတွေးပင်ဖြစ်၏။ မည်သို့ဆိုစေ ဤအဖြစ်အပျက်က သက်သေထူသောအချက်မှာ အကယ်၍

သုံးကြိမ်ခွင့်တောင်းပြီးနောက် အဖြေမရခဲ့လျှင် တမန်တော်မြတ်ﷺ ကျင့်မှုခွင့်သည့်အတိုင်း ဧည့်သည်သည် ပြန်သွားသင့်၏။ ထိုနေရာတွင် စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ ၏ စွန့်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ရုံမျှမက အိမ်ရှင်အားလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ဖွတ်အပြင်သို့ထွက်လာအောင် ပြုလုပ်ရာကျပေသည်။

ဥပဒေသ

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် ဥပဒေနှင့် ဆက်နွှယ်၍ တစ်စုံတစ်ဦးသည် တံခါးသုံးကြိမ်ခေါက်ခြင်းနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သခြင်းအားဖြင့် ခွင့်တောင်းခြင်းလည်း ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း အိမ်ရှင်ထွက်လာခဲ့သော် ထိုသို့သော အခြေအနေ၌ အပြင်တွင် စောင့်နေခြင်းသည် အိမ်ရှင်ကို စိတ်ဒုက္ခဖြစ်စေပါသည်။

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ခွင့်ပြုချက်မတောင်းခံဘဲ သို့မဟုတ် မိမိရောက်ရှိနေကြောင်းကို အသိမပေးဘဲ တံခါးဝမှနေ၍ ပညာရှင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် ဘာသာတရား လေးစားကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦး ထွက်လာမည်ကို စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းသည် မလိုလားအပ်သည့်အရာ မဟုတ်သည့်ပြင် ရိုသေလေးစားမှုကို ဖော်ပြရာပင်ရောက်၏။ ကုရ်အာန်က လူအများအား သိစေသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ အိမ်အတွင်း၌ ရှိနေခိုက်အပြင်သို့ ထွက်လာစေရန် ရည်ရွယ်လျက် ခေါ်ထုတ်ခြင်းသည် ကိုယ်တော်အား မရှိမသေမလေးစားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်ﷺ အဆင်ပြေမည့်အချိန်၌ အပြင်သို့ထွက်လာသည့် ထိုင်စောင့်ဆိုင်းနေကြသင့်သည်။ ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အာယတ်တော်က "لَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ" "စင်စစ်သော်ကား အကယ်၍သာ ၎င်းတို့သည် အသင် ၎င်းတို့ထံထွက်လာသည်အထိ သည်းခံကြပါလျှင် ၎င်းတို့အဖို့ အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်ခဲ့ပေမည်(၄၉:၅)" ဟု ဆို ထား၏။ သာဝကကြီးအိမ်နအဗ္ဗားစ်က ပြောဆိုသည်မှာ "တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်သည် ဟဒီးဆ်အချို့ မေးရန်အတွက် အန်ဆွာရီ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထွက်လာမည်ကို သူ့အိမ်တံခါးဝမှာ တစ်နေ့လယ်လုံး စောင့်နေခဲ့၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်ကသာ အိမ်ထဲဝင်ခွင့်တောင်းခဲ့လျှင် သူက ကျွန်ုပ်ကိုဝင်ခွင့်ပေးမည်မှာ သေချာပေါက်ပင်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်က ထိုသို့ပြုခြင်းသည် ကျင့်ဝတ်နှင့်မညီဟု သဘောထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် စောင့်ဆိုင်းရခြင်း၏ဒုက္ခကို ခံခဲ့သည်။

(ဆွဟီးဟ်ဗုခါရီကျမ်း)

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ

"အသင်တို့သည် လူမနေသောအိမ်များတွင် အသင်တို့၏ (ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ) အကျိုး

ကျေးဇူး၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ တစ်စုံတစ်ရာရှိ၍ ထိုအိမ်များအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသော် အသင်တို့၌

မည်သို့မျှ အပြစ်မရှိချေ။ (၂၄:၂၉)"

مَتَاعٌ မတာအ် စကားလုံး၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ အသုံးပြုသည်။ အသုံးဝင်စေသည်။ တစ်စုံတစ်ရာမှ အကျိုး ခံစားသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အကျိုးကျေးဇူး ထုတ်ယူခံစားနိုင်သော မည်သည့်အရာကိုမဆို "မတာအ်"ဟုခေါ်၏။ ဤအာယတ်တော်၌ မတာအ် "မှန်ကန်သောအကျိုးကျေးဇူး"ဟု ဘာသာပြန်ဆိုထား၏။ သာဝကကြီးအမူဘက်ရ် က ပြောကြားခဲ့သည်။ အိမ်တိဒ်ဟန်(ခွင့်ပြုချက်တောင်းခြင်း)နှင့် စပ်လျဉ်းသောအာယတ်တော်များ ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်း ခံရသောအခါ ၎င်းက တမန်တော်မြတ်ﷺ ထံ လျှောက်ထားမေးမြန်းခဲ့၏။

"အို - အလ္လာဟ်တမန်တော်၊ ဤတားမြစ်ချက် ကျလာပြီးသည့်နောက် ကုရ်ဂ်ရ်မျိုးနွယ် ကုန်သည်များ ဘာဆက်လုပ်ကြရပါမည်လဲ။ သူတို့သည် ကုန်သွယ်ယာဉ်တန်းများဖြင့် မက္ကာ၊ မဒီနာမှ ဆီးရီးယားသို့ ခရီးထွက်ကြရာတွင် ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် ပြန်ကြတည်ရှိနေသော သာလာယံဇရပ် နားခိုရာနေရာများ၌ တည်းခိုကြပါသည်။ ထိုနေရာများ

တွင် အမြဲတမ်း နေထိုင်သည့် အိမ်သားများ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာများ၌ အစ်တိဒ်ဟန်သည် မည်သည့်ပုံစံမျိုး ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ဘယ်သူထံမှာ ခွင့်တောင်းရပါမည်လဲ။ ဤစုံစမ်းမေးမြန်းမှုအပေါ် အထက်ပါ အာယတ်တော် ကျရောက်လာခဲ့သည်။ (အိမ်နုအဘီဟာတင်မမှတစ်ဆင့် မဇ်ဟီရီဆင့်ပြန်သည်။)

ဤအာယတ်တော် ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်းနောက်ခံအကြောင်းကပြောသည်မှာ **غَيْرَ مَسْكُونَةٍ** (လူမနေသော အိမ်များ) ဟူသောစကားစုတွင် ဖော်ပြသည့်အိမ်သည် တစ်ဦးချင်း သို့မဟုတ် အစုအဖွဲ့ဖြင့် သီးသန့်နေထိုင်ရာဌာနကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ ခရီးသည်များ တစ်ထောက်နားရာ တည်ခိုခန်းများအပါအဝင် ဗလီကျောင်း၊ ဘုရားကျောင်း၊ ဆေးရုံ၊ စာတိုက်၊ မီးရထားဘူတာ၊ လေဆိပ်စသည့် လူအများဝင်ထွက် အသုံးပြုရန် တည်ဆောက်ထားသည့် နေရာ ဌာနများကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းဝင်ထွက်သုံးစွဲနိုင်သော လူအများနားခိုနိုင်ရန် တည်ဆောက်ထားသော အဆောက်အအုံ နေရာဌာနများအားလုံး ယင်းအမျိုးအစားထဲတွင် အကျုံးဝင်သည်။

ဥပဒေသ

လူထုအကျိုးပြုဌာနများတွင် ပိုင်ရှင်သို့မဟုတ် အုပ်ချုပ်သူအဖွဲ့အစည်းက ဝင်ရောက်ခြင်းမပြုရန် ကန့်သတ် ထားသည့် နေရာများ ရှိတတ်၏။ ကန့်သတ်ချက်ကိုလိုက်နာရန်မှာ ဘာသာရေးဥပဒေအရတာဝန်ဖြစ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် မီးရထားပလက်ဖောင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန်အတွက် လက်မှတ်ဝယ်ဖို့လိုအပ်လျှင် လက်မှတ်မပါဘဲ ဝင်ရောက်ခြင်းကို ရှုရိအတ်က ခွင့်မပြုချေ။ လက်မှတ် ဝယ်ကိုဝယ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် လေဆိပ်၏ ကန့်သတ်နေရာများသို့ လိုအပ်သော ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဝင်ရောက်ခြင်းကိုလည်း ခွင့်မပြုချေ။

ဥပဒေသ

ပလီ၊ ကျောင်း၊ ဆေးရုံ၊ လေဆိပ်စသည်များရှိ ဝန်ထမ်းများအတွက် သီးသန့်ခန်းများသည် လူမနေသော အိမ်များ "အမျိုးအစားတွင် မပါဝင်ချေ။ ထိုကဲ့သို့ သီးသန့်ခန်းများကို ခွင့်မရှိဘဲဝင်ခြင်းအား ရှုရိအတ်မှ တားမြတ်ထား၏။

"အစ်တိဒ်ဟန်" ဆိုင်ရာ အခြားအကြောင်းအချက်အချို့

အစ်တိဒ်ဟန် ပြဌာန်းချက်၏ ရှုရိအတ်ဆိုင်ရာ အခြေခံရည်ရွယ်ချက်သည် သူတစ်ပါးအား ဒုက္ခပေးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်နှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးပြေပြစ်မှု၏ကျင့်ဝတ်များကိုသင်ကြားပေးရန်ဖြစ်၏။ ထိုအခြေခံသဘောတရားပေါ်မှ အောက်ပါ အပြုအမူဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းများကို ဆွဲထုတ်နိုင်ပေသည်။

တယ်လီဖုန်းနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအချက်အချို့

အရေးပေါ်ကိစ္စမျိုးမဟုတ်ပါဘဲလျက် သူတစ်ပါးနားနေချိန် သို့မဟုတ် ဝတ်ပြုချိန်များတွင် ဖုန်းဆက်ခြင်းသည် လျော်ကန်မှုမရှိပေ။ ထိုသူအား အနှောင့်အယှက်ပေးရာ ကျ၏။ သူတစ်ပါး အိမ်ထဲသို့ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ဝင်ရောက်ခြင်း သည် အိမ်ရှင်၏လွတ်လပ်ခွင့်ကို ထိပါးသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။

ဥပဒေသ

အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် မကြာခဏ စကားပြောမှ ဖြစ်မည်ဆိုပါလျှင် မည်သည့်အချိန်မျိုးသည် ထို သူအတွက် အနှောင့်အယှက်မရှိ စကားပြောနိုင်သော အချိန်ဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းထားပြီးမှ ထိုအချိန်မျိုး၌ ဖုန်းဆက် သင့်ပေသည်။

ဥပဒေသ

အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် တယ်လီဖုန်းဖြင့် အသေးစိတ်ဆွေးနွေးပြောဆိုရန်ရှိပါက ထိုသူအား အချိန်ပေး၍ အသေးစိတ်ဆွေးနွေးနိုင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိကို ပထမမေးသင့်သည်။ ဖြစ်လေ့ရှိသည်မှာ လူတစ်ယောက်အလုပ်ရှုပ်နေစဉ် တယ်လီဖုန်းက မြည်လာသည်။ ထိုအခါ ၎င်းသည် မည်သည့်အလုပ်မျိုးကို လုပ်နေသည်ဖြစ်စေ ဖုန်းကိုကောက်ကိုင်ရတော့၏။ အကယ်၍ ဖုန်းခေါ်သူက ရှည်လျားစွာစကားပြောနေလျှင် လက်ခံရသူမှာ ဗျာများရတော့၏။ ဒုက္ခရောက်စေ၏။

ဥပဒေသ

အချို့လူများသည် တယ်လီဖုန်းမြည်သံကို အရေးမထားကြ။ ဖုန်းသံမည်မျှ မြည်နေသည်ဖြစ်စေ ဖုန်းကို ကောက်မကိုင်ကြ။ ဤအလေ့အကျင့်သည်လည်း အစ္စလာမ့်ကျင့်ဝတ်နှင့် ဆန့်ကျင်၏။ ခေါ်ဆိုသူ၏ အခွင့်အရေးကို မတရားသိမ်းယူသည့် သဘောဆောင်သည်။ ဟဒီးစ်တော်ကဆိုသည်မှာ **لَا رَدَّ لِرَجُلٍ عَلَيْهِ حَقٌّ** (အသင့် ဧည့်သည်များ၏ ရပိုင်ခွင့်အပေါ် အသင့်၌ တာဝန်ရှိ၏) ဟူ၍ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် အသင့်အား တွေ့ ဆုံရန်လာခဲ့သည်ဆိုပါက ထိုသူ၏ရပိုင်ခွင့်မှာ အသင်က ၎င်းကို စကားလက်ခံပြောရမည်။ အကြောင်းမရှိဘဲလျက် သူ့အား တွေ့ဆုံရန်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းမပြုရ။ အလားတူပင် ဖုန်းခေါ်သူအား အသင်ပြန်ထူးရန်မှာ ထိုသူ၏ရပိုင်ခွင့် ပင်ဖြစ်၏။

ဥပဒေသ

အကယ်၍ အသင်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်အားတွေ့ဆုံရန် သူ၏အိမ်သို့ သွားခဲ့၏။ ဝင်ခွင့်တောင်းရင်း စောင့်နေရ၏။ ထိုအနေအထားမျိုးတွင် သင်သည် အိမ်တွင်းသို့ ချောင်းမြောင်း၌ မကြည့်အပ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “အစ်တိဒ်ဟန်” ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် အသင့်အား အိမ်ရှင်က အသိမပေးချင်သောအရာကို အသင် မသိသင့်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အိမ်ထဲသို့ ချောင်းမြောင်းကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုအရာကို အသင်မြင်သွားသည်ဆိုပါက ရည်ရွယ်ချက် ပျောက်မည်ဖြစ်၏။ ဟဒီးစ်တော် (စဟလ်အိဗ်နုစအီးဒ်အတ်စအီဒီကို ကိုးကားလျက် ဗုခါရီနှင့် မွတ်စလင်မ်တို့တွင် ဖော်ပြသည်။) က ထိုသို့ပြုခြင်းကို ပြင်းထန်စွာတားမြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏အလေ့အကျင့်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို တွေ့ရန်သွားစဉ် အိမ်ထဲဝင်ခွင့်ကို စောင့်ရပါက တံခါးပေါက်ရှေ့တည့်တည့်မှ မစောင့်ဘဲ တံခါးပေါက်၏ ဘေးမှ ရပ်စောင့်လေ့ရှိ၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺ “အစ်တိဒ်ဟန်”ကို တံခါးပေါက်ဘေးမှ ပြုလုပ်ခြင်းအကြောင်းမှာ ထိုခေတ်ကာလက တံခါးပေါက်ကို ရံဖန်ရံခါ လိုက်ကာကြီးများဖြင့် ကာထားလေ့ရှိသဖြင့် လေတိုက်လျှင် ပွင့်သွားနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ (မဇ်ဟီရီ)

ဥပဒေသ

အထက်အာယတ်တော်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အိမ်များအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သည်ကို တားမြစ်ချက်မှာ ပုံမှန်အခြေအနေများအတွက် ဆိုလို၏။ သို့သော် အကယ်၍ အိမ်မီးလောင်ခြင်းသို့မဟုတ် ပြိုကျခြင်းစသည့် အရေးပေါ်အခြေအနေမျိုးဖြစ်လာပါက ခွင့်တောင်းမနေဘဲ ချက်ချင်းဝင်ရောက်သည်က ပို၍ကောင်း၏။

ဥပဒေသ

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား အခြားသူတစ်ဦးကို ခေါ်ရန်လွှတ်လိုက်သည်။ အခေါ်ခံရသူကိုယ်တိုင်လည်း ခေါ်ခိုင်းလိုက်သူနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသည်။ ထိုအခါ သူပါအထဲသို့ဝင်လိုက်သွားရန်အတွက် ခွင့်ပြု

ချက်တောင်းရန် မလိုအပ်တော့။ ခေါ်ခိုင်းကြောင်း သတင်းပို့သူသည်ပင် ခွင့်ပြုချက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အကယ်၍ ခေါ်ခိုင်းကြောင်း သတင်းပို့သူနှင့်အတူ သူပါလိုက်မသွားဘဲ နောက်ကျမှ လိုက်သွားလျှင်မူ ခွင့်ပြုချက်တောင်းရမည် ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်တော်မူသည်မှာ فان ذلك له اذن "အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ခေါ်ခြင်းခံရသည်။ ခေါ်ခိုင်းသူသည် သတင်းသွားပို့သူနှင့် အတူလိုက်ပါလျှင် ဤသည်ကိုယ်၌ ပင် အထဲသို့ဝင်ရန်တွက် ခွင့်ပြုချက်ဖြစ်၏" (အဗူဒူဒါ၊ မဒ်ဟီရီ)

အာယသ် (၃၀-၃၁)

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَرَضَىٰ لَهُمْ إِنَّ
 اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَ
 يَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ
 خُمُرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
 أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
 إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَاءِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ
 التَّبَعِينَ غَيْرَ أُولَىٰ الرَّبَّةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ
 عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ
 وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

(အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် "မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား မိမိ တို့၏မျက်စိများကို နှိမ့်ချထားရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် မိမိတို့၏ အရှက်အင်္ဂါများ ကို ထိန်းသိမ်းကြရမည် ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောကြားပါလေ။ ဤသည် ၎င်းတို့အဖို့ အစင်ကြယ်ဆုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ ပြုလုပ် သမျှတို့ကို ကောင်းစွာ သိရှိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၃၀] (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် "မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူ အမျိုးသမီးတို့အား (ဤသို့)ပြောကြားပါလေ။ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့မျက်စိများကို အောက်သို့ နှိမ့်၍စိုက်၍ ထားရှိကြရမည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏အရှက်အင်္ဂါများကို (ကာမေသုမိစ္ဆာစာရမူ ကျူးလွန်ခြင်းမှ) ထိန်းသိမ်းကြရမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် ပေါ်၍နေ တတ်သော မိမိတို့၏အလှမှတစ်ပါး ကျန်အလှအပတို့ကို မပေါ်ကြစေရ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် မိမိ တို့၏အပေါ်ရုံများ (ဦးခေါင်းခြုံလွှာများ)ကို မိမိတို့၏ရင်ဘတ်များ အပေါ်သို့ ချထားကြရ

မည်။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏အလှကို မိမိတို့၏လင်ယောက်ျားများ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ဖခင်များ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏လင်ယောက်ျားများ၏ ဖခင်များ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏သားများ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ လင်ယောက်ျားများ၏သားများ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏အစ်ကိုများ၊ မောင်များ၏သားများ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏အစ်မများ၊ ညီမများ၏ သားများ၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ (သာသနာဝင်)မိန်းမ ချင်းများ၊ သို့တည်းမဟုတ် မိမိတို့ လက်ယာလက်များကပိုင်ဆိုင်သောမိန်းမများ (ဝါ) ကျွန်မများ၊ သို့တည်းမဟုတ် ယောက်ျားများအနက်မှ (မိန်းမများကို) အလိုမရှိသော (မိမိတို့)လက်အောက်ခံ များ သို့မဟုတ် မိန်းမများ၏ အတွင်းရေးလျှို့ဝှက်ချက်များကို မသိနားမလည်ကြသေးသော ကလေးသူငယ်များ ရှေ့မှတစ်ပါး အခြားမည်သူ၏ရှေ့၌မျှ မဖော်ကြရ။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ လျှို့ဝှက်ထားကြသောတန်ဆာများကို (သူတစ်ပါးတို့) သိရှိရန် မိမိတို့၏ခြေများကို ဆောင့်၍ မနင်းကြရ။ ထို့ပြင် အို-"မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အောင်မြင်မှု ရရှိကြအံ့သောငှာ အသင်တို့အားလုံးတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်ဝယ် ဝန်ချတောင်းပန် ကြလေကုန်။[၃၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်

မဇ္ဈိမရာပြုမှုပြောဆိုမှုအား တားမြစ်ခြင်းနှင့် အကျင့်သီလစောင့်ထိန်းခြင်းဆိုင်ရာ အရေးကြီးသောအခန်းကဏ္ဍတစ်ရပ်သည် အမျိုးသမီးများအတွက် "ဟိဂျစ်" ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးများအတွက် "ဟိဂျစ်"နှင့်ပတ်သက်သည့် ပထမဆုံးသော အာယတ်တော်များအား စုရာ အဟ်ဇာစ်တွင် ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန်က သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့၏ မိခင်ကြီးဖြစ်သော ဇိုင်နပ် ဘင်ဂျဟရီ(၁)သခင်မသည် တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့် လက်ထပ်သည့်အချိန်ဖြစ်၏။ တချို့က ဟစ်ဂျရီ(၃)ခုနှစ်၊ တချို့က ဟစ်ဂျရီ(၅)ခုနှစ်ဟုဆိုကြသည်။ တစ်စီရ်အိမ်နုကသီးနှင့် နေးလ်အလ်အုသ်သရ်ကမူ သာဝကြီးအနတ်စ်(၁) ၏ ခိုင်လုံမှုမှတစ်ဆင့်ပြောပြခဲ့သည်မှာ လက်ထပ်ပွဲသည် ဇွလ်ကအ်ဒလ်လ၊ ဟစ်ဂျရီ(၅)ခုနှစ်တွင် ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ သို့သော် ဟိဂျစ်နှင့်ပတ်သက်သည့် ပထမဆုံးအာယတ်တော်သည် ဤလက်ထပ်ပွဲ၌ ကျရောက်ခဲ့ကြောင်းကိုမူ သဘောတူသည့် အနေအထားရှိ၏။ အထက်ရည်ညွှန်းပါ စုရာအန်နုရ်၏ အာယတ်တော်များသည် ဗနီမွတ်စ်တလိက် သို့မဟုတ် မူရ်ရှင်ဆီစစ်ပွဲမှ အပြန်တွင်ဖြစ်ခဲ့သော အိမ်ကဲအရေးကိစ္စ အချိန်တွင် ကျရောက်ခဲ့သည်။ စစ်ပွဲသည် ဟစ်ဂျရီ(၆)ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စုရာအန်နုရ်ပါ "ဟိဂျစ်"နှင့် သက်ဆိုင်သည့် အာယတ်တော်များသည် နောက်ကျပြီး စုရာအဟ်ဇာစ်၏ အာယတ်တော်(၄)ပါးသည် စောသည်မှာ ထင်ရှား၏။ ဟိဂျစ် အမိန့်ပညတ်ချက်သည် စုရဟ်အဟ်ဇာစ်၏ အာယတ်တော်များ ကျရောက်ခဲ့ပြီးသောအခါ လက်တွေ့စတင်ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ဟိဂျစ်အကြောင်းကို အင်ရှာအလ္လာဟ် စုရာ အဟ်ဇာစ်တွင် အသေးစိတ် ဆွေးနွေးတင်ပြပါမည်။ ဤနေရာတွင်မူ စုရာအန်နုရ်လာ အာယတ်တော်များအကြောင်းကို ရှင်းလင်းဖော်ပြမည်ဖြစ်သည်။

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ
 ذَلِكَ أَرَادَ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

(အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် “မုအ်မင်န့်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား မိမိတို့ ၏မျက်စိများကို နှိမ့်ချထားရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် မိမိတို့၏အရှက်အင်္ဂါများကို ထိန်းသိမ်းကြရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောကြားပါလေ။ ဤသည် ၎င်းတို့အဖို့ အစင်ကြယ်ဆုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဇကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ ပြုလုပ်သမျှတို့ကို ကောင်းစွာသိရှိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင်ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၃၀]

غُضُّ စကားလုံးသည် غُضُّ မှ ဆင်းသက်လာပြီး အဓိပ္ပာယ်မှာ အောက်ကိုချသည် သို့မဟုတ် နှိမ့်ချသည်။ (ရာဂိပ်) မျက်စိများကို နှိမ့်ချသည် သို့မဟုတ် မျက်စိများကို နှိမ့်ချထားသည်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရှုရီအတ်က တားမြစ် ထားသောအရာများကို မမြင်စေရန်မျက်စိများကို လွှဲဖယ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ (အိမ်နီကသီးရ်)၊ အိမ်နီဟစ်ဗန်းက ရှင်းပြသည်မှာ မတ်ရမ်မဟုတ်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ပြစ်မှားသော(ရာဂ)စိတ်ဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်းကို လုံးဝ တားမြစ် ၏။ ပြစ်မှားစိတ်မရှိဘဲကြည့်ရှုခြင်းသည်လည်း မကရူဟ် မသင့်လျော်ပေ။ အမျိုးသား သို့မဟုတ် အမျိုးသမီး၏ လျှို့ဝှက် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများကို ကြည့်ခြင်း(ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးရန် လိုအပ်သည်မှတစ်ပါး)သည် ဤရှင်းလင်းချက်၌ အကျုံးဝင်၏။

သူတစ်ပါး၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မြင်တွေ့လိုသောစိတ်ဖြင့် ထိုသူ၏ အိမ်အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်ခြင်းနှင့် အလားတူ အပြုအမူအားလုံးကို ရှုရီအတ်မှ တားမြစ်ထားပြီး အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် ပါဝင်၏။

وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ (၂၄:၃၀) အရှက်အင်္ဂါများကို ထိန်းသိမ်းခြင်းဟူသည့် တရားမဝင်သော ကာမဆန္ဒ ဖြေဖျောက်မှုကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် အခြေအနေများမှ ကာကွယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤအထဲတွင် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ဓမ္မတာနှင့်ဆန့်ကျင်၍ ကာမဆက်ဆံခြင်း၊ လိင်တူဆက်ဆံခြင်း၊ တစ်ကိုယ်ရေ ဆန္ဒဖြေဖျောက်ခြင်းနှင့် အားလုံးသော တရားမဝင်သည့် ကာမဆန္ဒဖြေသိမ့်မှုများကို တားမြစ်၏။ အာယတ်တော်၏ရည်ရွယ်ချက်သည် တရားမဝင်သော စိတ်ဆန္ဒ ဖြေဖျောက်ရန်အတွက် လူ့စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်သည့်လုပ်ရပ်များကို တားမြစ်ရန် ဖြစ်၏။ ဤရည်ရွယ်ချက်အတွက် ကနဦးလုပ်ရပ်နှင့် အဆုံးစွန်လုပ်ရပ်များကို ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြထားသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းနှစ်ခုကြားမှ လုပ်ရပ်များကိုလည်း တားမြစ်ရာတွင် ထည့်သွင်း၏။ တရားမဝင်သော ကာမဂုဏ်စိတ်၏ ပထမဆုံးလုပ်ရပ်သည် ညစ်ညမ်းစိတ်ဖြင့် ကြည့်ခြင်းဖြစ်ပြီး အဆုံးစွန်ရလဒ်သည် သူတစ်ပါးသားမယားအား ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤလုပ်ရပ်နှစ်ခုစလုံးကို ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြ၍ တားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်။ ဤ နှစ်ခုကြားမှ လုပ်ရပ်များထဲတွင် လက်ကို ထိကိုင်ခြင်း၊ စကားစမြည်ပြောခြင်းစသည်များ ပါဝင်သည့်သဘောရှိသည်။

အိမ်နီကသီးရ်က သာဝကကြီး အုဗိုင်ဒ်အ် ပြောခဲ့သည်ကို ဖော်ပြရာ၌ كُلِّ مَا عَصَى اللَّهَ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား မနာခံသော အပြုအမူမှန်သမျှသည် ပြစ်မှုကြီးပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ကနဦးလုပ်ရပ်နှင့် အဆုံးစွန်လုပ်ရပ်များသည် အာယတ်တော်၏အစွန်းနှစ်ဖက်၌ ဖော်ပြခြင်းခံရသည်။ ကနဦးလုပ်ရပ်သည် မျက်စိအကြည့်ဖြစ်ပြီး အဆုံးစွန်လုပ်ရပ်မှာ သူတစ်ပါးသားမယား ပြစ်မှားကျူးလွန်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တဗရာနီက သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာ အိမ်နီ မတ်စအူးဒ်အ်အား ကိုးကားဖော်ပြခဲ့သည်မှာ တစ်ခါက တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားခဲ့၏။

النظر سهم من سهام ابليس مسموم من تركها مخافتى ابد لته ايماناً يجد
حلاوته في قلبه (از ابن كثير)

မျက်စိအကြည့်သည် မာရ်နတ်(ရှိုင်တွာန်)၏ အဆိပ်လူး မြားတစ်စင်းဖြစ်၏။ မည်သူမဆို မိမိ

နလုံးသားက တောင့်တသော်လည်း ငါအရှင်မြတ်အား စိုးရိမ်မှုဖြင့် ၎င်း၏မျက်စိကို လွှဲဖယ်ခဲ့ပါမူ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသူအား ခိုင်မာသော ယုံကြည်ချက်ကို ပေးတော်မူမည်။ ထို့အတွက် ထိုသူသည် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်မှုကို ၎င်း၏နလုံးသားထဲမှ ခံစားရပေမည်။ (အိဗ်နုကဆီးရ်)

ဆွဟီးမွတ်စလင်ကျမ်းတွင် သာဝကကြီးဂျုရီးရ်အိဗ်နု အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအလ်ဗဂျာလီ[❧]မှတစ်ဆင့် တင်ပြခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်[❧]သည် အကယ်၍ လူတစ်ယောက်သည် မဟ်ရမ်မဟုတ်သည့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား အမှတ်တမဲ့ ကြည့်မိပါလျှင် မည်သို့ပြုလုပ်သင့်သည်ကို အကြံပြုခဲ့၏။ သူက တမန်တော်မြတ်[❧]အား ကိုးကား၍ ပြောဆိုသည်မှာ- “သင်၏မျက်စိကို ထိုနေရာမှလွှဲဖယ်လိုက်ပါ” ဟုဖြစ်၏။ (အိဗ်နုကဆီးရ်) သာဝကကြီးအလီ[❧]က ပြောကြား ခဲ့သည်မှာ “ပထမအကြည့်သည် ခွင့်လွှတ်ဖွယ်ဖြစ်သော်လည်း ဒုတိယအကြိမ် ထပ်ကြည့်ခြင်းသည် အပြစ်ဖြစ်၏။ အဆိုနှစ်ရပ် စလုံးမှာ ဆင်တူ၏။ အကယ်၍ မရည်ရွယ်ဘဲ အမှတ်တမဲ့ကြည့်မိလျှင် အပြစ်မရှိ။ သို့ရာတွင် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် တမင် ကြည့်ခြင်းကို ပထမအကြိမ်ဖြစ်စေကာမူ တားမြစ်၏။

မှတ်ဆိတ်မပါသော လူငယ်များအား တမင်စူးစိုက်ကြည့်ခြင်းသည် ဤဥပဒေတွင် အကျုံးဝင်၏

အိဗ်နုကသီးရ်ကတင်ပြခဲ့သည့်မှာ အွမ္မဟ်ထဲမှာ သက်ရွယ်ကြီးရင့်သူတို့က မှတ်ဆိတ်မပါသော လူငယ်လေး များအား အတင်းစူးစိုက်ကြည့်ခြင်းကို တားမြစ်လေ့ရှိ၏။ ပညာရှင်များစွာလည်း ယင်းသို့ပြုလုပ်ခြင်းအား တားမြစ် ကြောင်းကြေညာခဲ့ကြသည်။ (မရီးသားသောအကြည့်၊ ရမ္မက်ကြည့်များကိုဆိုလိုဟန်တူသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာ လျှင် သိတော်မူဆုံး၏။

ဥပဒေသ

မဟ်ရမ်မဟုတ်သူကို ကြည့်ခြင်းအား တားမြစ်၏။

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوْنَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ

(အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား မိမိတို့၏မျက်စိ များကို နှိမ့်ချထားရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် မိမိတို့၏အရှက်အင်္ဂါများကို ထိန်းသိမ်းကြရမည် ဟူ၍လည်းကောင်း ပြောကြားပါလေ။ ဤသည် ၎င်းတို့အဖို့ အစင်ကြယ်ဆုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့မျက်စိများကို အောက်သို့ နှိမ့်၍ စိုက်၍ ထားရှိကြရမည်။ (၂၄:၃၁)

ဤရှည်လျားသော အာယတ်တော်အစပိုင်း၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ရှေ့မှအာယတ်တော်တွင် အမျိုးသားထု အတွက် ပညတ်ချက်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။ အကြောင်းအရာမှာ မျက်စိများကို အောက်သို့နှိမ့်ချထားရန်နှင့် လွှဲဖယ်ရန် ဖြစ်သည်။ ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် အမျိုးသမီးများသည်လည်း အမျိုးသားများနှင့်အတူပါဝင်၏။ သို့သော် နောက် အာယတ်တော်သည် အမျိုးသမီးများအတွက် သီးခြားအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်ပြီး အလေးထားစရာ ပို၍ပါဝင်၏။ ၎င်းတို့ အတွက် ၎င်းတို့၏ မေဟ်ရာမ်များမှအပ အခြားမည်သည့်အမျိုးသားကို မဆိုကြည့်ရှုခြင်းမှ တားမြစ်၏။ ပညာရှင်များက ကြေညာသည်မှာ အမျိုးသမီးများသည် မဟ်ရာမ်မဟုတ်သူ အမျိုးသားများအား မကောင်းသောရည်ရွယ်ချက်၊ စိတ် ထားနှင့်ဖြစ်စေ၊ ယင်းသို့ရည်ရွယ်ချက်၊ စိတ်ထားမရှိဘဲလျက်ဖြစ်စေ ကြည့်ခြင်းအား လုံးဝတားမြစ်ကြောင်းဖြစ်၏။ ဤ မေ့သတ်အား ထောက်ခံသည့် ဟဒီးစ်တော်တစ်ပုဒ်ကို အွမ်မေ့စလမဟ်[❧]သခင်မကပြောခဲ့၏။ တစ်ခါသော် အွမ်မေ့ စလမဟ်[❧]သခင်မနှင့် မိုင်မွန်နဟ်[❧]သခင်မတို့နှစ်ဦးသည် တမန်တော်မြတ်[❧]နှင့်အတူ ရှိနေကြစဉ် တမန်တော်မြတ်

အဲဒါ ရောင်းရင်းကြီးဖြစ်သော မျက်စိမမြင်သည့် အဗ္ဗဒ္ဓလ္လာအိဗ်နအူမ် မ်တူးမ်အဲဒါသည် ရုတ်တရက် ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်အဲဒါက သူမတို့အား အထဲသို့ဝင်ခိုင်းခဲ့၏။ ဤအဖြစ်အပျက်သည် အမျိုးသမီးများအတွက် ဟိဂျပ် ပြဋ္ဌာန်းချက် ထုတ်ပြန်ပြီးနောက် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အွမ်မေ့စလမဟ်အဲဒါသခင်မက “အို-တမန်တော်မြတ်အဲဒါ သူသည် မျက်စိမမြင်သူတစ်ယောက်သာဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ကျွန်တော်မတို့အား မမြင်နိုင်ပါ”ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားရာ တမန်တော်မြတ်အဲဒါက အသင်မတို့သည်လည်း မျက်ကန်းများပင်လော” ဟု ပြန်ပြောခဲ့၏။ (အဗူဒါဝုဒ်နှင့် တိရ်မိဇီ)(သိရ်မိဇီက ဤဟဒီးဟ်တော်သည် ဟစ်ဆွဟီးအဖြစ် ကြေညာခဲ့သည်။) အခြားသော ဥပဒေပညာရှင်များကမူ သူစိမ်း ယောက်ျားများအား တပ်မက်စိတ်မပါဘဲ သာမန်ကြည့်ခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် စိုက်ယီဒါဟ်အာအိရာအဲဒါသခင်မ၏ ဟဒီးစ်တော်တစ်ပုဒ်ပေါ်တွင် အခြေခံ၏။ ထိုဟဒီးစ်တော်မှာ တစ်ခုသော အီးဒ်နေဉ် အာဖရိကမှ လူငယ်အချို့သည် တမန်တော်မြတ်အဲဒါ၏ ဗလီဝင်းအတွင်း စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုပြပွဲကို ပြသခဲ့ရာ တမန်တော်မြတ်အဲဒါသည် ထိုပြပွဲကြည့်ရှု အားပေးနေခဲ့သည်။ စိုက်ယီဒါဟ် အာအိရာအဲဒါသခင်မသည်လည်း တမန်တော်မြတ်အဲဒါ၏နောက်မှ ကွယ်လျက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ သခင်မသည် ပြပွဲကိုပြီးငွေ့လာသည့်တိုင် ဆက်၍ ကြည့်နေခဲ့သော်လည်း တမန်တော်မြတ်အဲဒါသည် သခင်မ၏ ကြည့်ရှုအားပေးမှုကို မကန့်ကွက်ခဲ့ချေ။ ပညာရှင်များ တညီတညွတ်တည်း ရှိကြသည့်အချက်မှာ တပ်မက်စိတ်ဖြင့် ကြည့်ခြင်းကို တားမြစ်သည်။ သို့သော် တပ်မက်စိတ်မပါဘဲ ကြည့်ခြင်းသည်လည်း ပို၍ကောင်းသော အပြုအမူမဟုတ်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။

အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ “စတ်ရ်”(ဖုံးအုပ်ထားရန်ဖြစ်သော) အစိတ်အပိုင်းများကို အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးက အကြောင်းမဲ့ကြည့်ရှုခြင်းအားလည်း ဤအာယတ်တော်၏ စာသားများအလိုအရ တားမြစ်ထား၏။ ရှရီအတ်တရားတော် အရ အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမျိုးသမီးဖြစ်စေ ဖုံးအုပ်ထားရန်မှာ တာဝန်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသားများ၏ “စတ်ရ်”(ဖုံးအုပ်ထားရန် ဖြစ်သော)သည် ချက်မှဒူးအထိဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးများသည် မျက်နှာနှင့်လက်ဖဝါးများမှအပ တစ်ကိုယ်လုံးဖြစ်သည်။ အမျိုးသားအချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း၊ အမျိုးသမီးအချင်းချင်းသော်လည်းကောင်း တစ်ဦး၏စတ်ရ်ကို အခြား တစ်ဦးက မကြည့်ရ။ အမျိုးသားက အမျိုးသမီး၏စတ်ရ်ကို လည်းကောင်း၊ အမျိုးသမီးက အမျိုးသား၏ စတ်ရ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ကြည့်ရှုခြင်းက တင်းကျပ်စွာတားမြစ်ပိတ်ပင်ထားသည်။ ကြည့်ခဲ့သော် ကုရ်အာန်အာယတ်တော်လာ “မျက်စိ များကို လွှဲဖယ်ရန်” အမိန့်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်ပေမည်။ အထက်တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြခဲ့သကဲ့သို့ အာယတ်တော် ထဲမှ မျက်စိကို နှိမ့်ချထားရန် သို့မဟုတ် မျက်စိလွှဲဖယ်ရန် ဆိုသည်မှာ အစ္စလာမ့်အမိန့်ပညတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သော တားမြစ်ထားချက်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးက အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ စတ်ရ်ကိုကြည့်ခြင်းသည်လည်း ယင်းတွင်အပါ အဝင်ဖြစ်သည်။

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ
وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ

“ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် ပေါ်၍နေတတ်သော မိမိတို့၏ အလှမှတစ်ပါး ကျန်အလှအပတို့ကို မဖော်ကြစေရ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏အပေါ်ရုံများ(ဦးခေါင်း၊ ခြုံလွှာများ)ကို မိမိတို့ ရင် ဘတ်များပေါ် ချထားပြရမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏အလှကို မိမိတို့၏ ယောက်ျားများမှ တစ်ပါး အခြားသူ၏ရှေ့၌မဖော်ပြကြရ။ (၂၄:၁၁)

“ဇီနဟ်” زِينَتٌ ၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် သူ့ကိုယ်သူ ဆွဲဆောင်မှုရှိရန် ဆင်ယင်

ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် လှပသောအဝတ်အစားသို့မဟုတ် အဆင်တန်ဆာများဖြစ်နိုင်သည်။ ပညာရှင်များသည် အဝတ်အစားနှင့် အဆင်တန်ဆာများအား အမျိုးသမီးများ ဝတ်ဆင်ထားသည်မဟုတ်ဘဲ ဈေးထဲတွင် ခင်းကျင်းပြသ ထားသည်ရှိသော် အမျိုးသားများသည် ကြည့်ပိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟူသောအချက်၌ သဘောတူညီကြသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် ပညာရှင်အများစုသည် “ဇီနဟ်”၏ အဓိပ္ပာယ်ကို “ဇီနဟ်” ပစ္စည်းများဝတ်ဆင်ထားသော ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများဟု ယူကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်သည် အမျိုးသမီးများအတွက် အစိတ်အပိုင်းများအား ပြသခြင်း မပြုရန်မှာ တာဝန်ပင်ဖြစ်၏။ (ရှဟ်ဟုလ်မအာနီ)” သို့ရာတွင် ခြွင်းချက်နှစ်ခုရှိ၏။ တစ်ခုသည် မြင်ခံရသော အရာအတွက် ဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ခုမှာ မြင်သောသူများ အတွက်ဖြစ်၏။

ဟိဂျာပ်အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်မှ ခြွင်းချက်

ပထမခြွင်းချက်သည် **مَا ظَهَرَ مِنْهَا** (ပေါ်ထွက်သောအရာမှတစ်ပါး) ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ “အမျိုးသမီးများသည် အလိုအလျောက်ပေါ်လွင်နေတတ်သောအရာမှတစ်ပါး မိမိတို့၏ဇီနဟ်ကို အမျိုးသားများအားပြသခွင့်မရှိ” အမျိုးသမီးများ အလုပ်လုပ်နေစဉ် ခန္ဓာကိုယ်၏အချို့အစိတ်အပိုင်းများမှာ အလိုအလျောက်ပေါ်နေတတ်ပြီး၊ ၎င်းတို့ကို ဖုံးအုပ်ရန်ခက်ခဲသဖြင့် ထို့ကဲ့သို့သောအစိတ်အပိုင်းများကို ခြွင်းချက်ပြုပေးထားခြင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ပေါ်လွင်နေခြင်းအတွက် အပြစ်မရှိပေ။ (အိဗ်နုကသီးရ်)။ ဤခြွင်းချက်တွင် မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းများ ပါဝင်ပါသနည်း။ ဤအကြောင်းရပ်အပေါ် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နီမတ်စအူးဒ်^၁နှင့် အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နီအဗ္ဗာစ်^၂တို့က ကွဲပြားသော ရှင်းလင်းချက်များပေးခဲ့ကြသည်။ အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နီမတ်စအူးဒ်^၁ရှင်းပြသည်မှာ **مَا ظَهَرَ مِنْهَا** ပါ ခြွင်းချက်ပြုသည့်အရာ ဟိဂျာပ်အတွက်သုံးသော ခေါင်းခြံ၊ ခြုံပဝါသို့မဟုတ် စောင်ကဲ့သို့အပေါ်မှခြုံလွှမ်းသည့် အဝတ်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ဤအပေါ်ရံအဝတ်အထည်များအား ဇီနဟ်၏ ပုံမှန်အဝတ်အစားကို ဖုံးလွှမ်းရာတွင် အသုံးပြုသည်။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် အပြင်ထွက်ရာ၌ ဖုံးကွယ်ထားရန်မဖြစ်နိုင်သည့် အပေါ်ရံခြုံထည်မှတစ်ပါး ဇီနဟ်(အဝတ်အစားများ)ကိုလည်း ပြသရန်ခွင့်မပြု ဟူ၍ဖြစ်ပေမည်။ တစ်ဖက်မှ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နီအဗ္ဗာစ်^၂ကမူ ခြွင်းချက်သည် မျက်နှာနှင့်လက်ဖဝါးများကို ဆိုလိုသည်ဟု အနက်ဖွင့်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် လိုအပ်ချက်အရ အပြင်သို့ထွက်ပြီဟုဆိုလျှင် သူမအလုပ်လုပ်နေစဉ် မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများအား ဖုံးကွယ်ထားရန်မှာ မလွယ်ချေ။ ထို့ကြောင့် မေဟ်ရာမ်မဟုတ်သူများရှေ့တွင် မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများကို ဖုံးအုပ်ထားခြင်းအား ခွင့်ပြုသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ အပေါ်ရံအဝတ်ကဲ့သို့သော အဝတ်သာလျှင် လိုအပ်ချက်အရ ခြွင်းချက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် စိုက်ယီဒီနာအဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နီအဗ္ဗာစ်၏ ရှင်းလင်းချက်အရ မဲဟ်ရမ် မဟုတ်သူများရှေ့တွင် မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးဖော်ထားခြင်းကို ခွင့်ပြုသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤသို့ဖြင့် မေဟ်ရာမ်ဟုတ်သူ မဟုတ်သူ၏ရှေ့၌ မျက်နှာနှင့်လက်ဖဝါးများအား ဖော်ပြထားခြင်းကို ခွင့်ပြုမပြုဆိုသောအကြောင်းရပ်သည်သာသနာပညာရှင်များကြား၌ ကွဲလွဲချက်ရှိနေပေသည်။ သို့သော် ပညာရှင်အားလုံးက သဘောတူညီကြသည်မှာ အကယ်၍ အမျိုးသမီး၏မျက်နှာ၊ လက်ဖဝါးများကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် “ဖိတနာ” ခေါ် မကောင်းသည့်စိတ်ဆန္ဒကို လှုံ့ဆော်ရာရောက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းတို့အား ဖော်ထားခြင်းကို ခွင့်မပြုချေ။ ပညာရှင်အားလုံးကလည်း သဘောတူညီကြသည်။ အမျိုးသမီးများသည် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုစဉ် ၎င်းတို့၏မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများကို ဖော်ထားနိုင်ပြီး၊ ထိုသို့ဝတ်ပြုခြင်း ပိုင်သည်ဆိုသည့်အချက်များ ဖြစ်ကြသည်။

ကာသွီဝိုင်ဒါဒီနှင့် ခါဇင်မ်တို့ပြောကြားကြသည်မှာ အာယတ်တော်၏ရည်ရွယ်ချက်သည် အမျိုးသမီးများ အနေဖြင့် အလုပ်လုပ်နေစဉ်မှအပ ကျန်အချိန်များ၌ မိမိတို့၏ မည်သည့်နိမိတ်ကိုမျှ မမြင်မခံသင့်ကြောင်း ဖြစ်ဟန်တူ သည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် အမျိုးသမီးများ တစ်ခါတစ်ရံလမ်းထွက်စဉ် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများ ပေါ်သွားခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ချေ။ ဤသို့အမှတ်တမဲ့ဖြစ်သွားသည်ကို မြင်မိသော အမျိုးသားသည်လည်း ၎င်း၏မျက်စိကို လွှဲလိုက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အမျိုးသားများသည် အမျိုးသမီးများ၏ မျက်နှာနှင့်လက်ဖဝါးကို မလိုအပ်ဘဲ ကြည့်ရှုခွင့်ပြုသည်ဟု မဆိုလို။ အမျိုးသားများသည် မျက်လွှာချ၍ ထိန်းသိမ်းနိုင် လျှင် ပိုကောင်းပေသည်။ အကယ်၍ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးပေါ်ခွဲလျှင် အမျိုးသားများမှာ မျက်နှာကို လွှဲလိုက်ရမည်သာမက တရားဝင်အပြုအမူမျိုးကို ကြည့်ရန်လိုအပ်လျှင်တောင်မှ မျက်နှာလွှဲရမည်။ ဤရှင်း လင်းချက် နှစ်မျိုးစလုံးမှာ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

အီမာမ်မာလစ်က တရားဝင်လိုအပ်ချက်အရ မဟုတ်ဘဲ မေ့ဟန်မဟုတ်သော အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများအား ကြည့်ရှုခြင်းကို ခွင့်မပြုကြောင်း ပြဌာန်းခဲ့၏။ အိမ်နဟာရာရ်မက္ကီရာဖီအီက ၎င်း၏ ဇဝါဂျီးရ်ကျမ်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ အီမာမ်ရာဖီအီ၏ရှုမြင်ပုံသည်လည်း ထိုအတူပင်ဖြစ်၏။ အမျိုးသမီးများ၏ မျက်နှာနှင့်လက်ဖဝါးများ သည် ၎င်းတို့၏ “စတ်ရ်”၏ အစိတ်အပိုင်းမဟုတ်သည့်တိုင်၊ ထို့ပြင် ၎င်းတို့အား ဤအစိတ်အပိုင်းများကို ဖော်၍ ဝတ်ပြုခွင့်ပြုသည့်တိုင် မေ့ဟန်မဟုတ်သူများသည် ထိုအပိုင်းများကို တရားဝင်လိုအပ်ချက်မဟုတ်ဘဲလျက် ကြည့် ခွင့် မရှိချေ။ ဤအချက်ကို အမျိုးသမီးများ၏ မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများအား မြင်ခွင့်ရှိသည်ဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ကြ သော ပညာရှင်ကလည်း သဘောတူကြောင်း အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်၏ အလှနှင့် စွဲဆောင်မှု၏ ဗဟိုချက်သည် ၎င်း၏မျက်နှာပင်ဖြစ်ကြောင်း သိကြပြီးဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ယနေ့ခေတ်အခါသည် ဖြားယောင်း သွေးဆောင် မှုများ၊ ဘေးအန္တရာယ်များ၊ ကာမဂုဏ်ကျူးမှုများဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေပြီး လူများသည် တာဝန်မဲ့မှုတွင် နစ်မြုပ်နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် လက်ရှိအနေအထားတွင် ဆေးဝါးကုသစေရန် သို့မဟုတ်အရေးပေါ်ကိစ္စမှတစ်ပါး မေ့ဟန်မဟုတ်သူ အမျိုးသားများ၏ရှေ့၌ မျက်နှာဖော်ခြင်းကို ခွင့်မပြုချေ။ အလားတူပင် အမျိုးသားများသည်လည်း အမှန်တကယ် လိုအပ်သည်မဟုတ်ဘဲ အမျိုးသမီးများ၏ မျက်နှာကို တမင်သက်သက် ကြည့်ခွင့်မရှိချေ။

ပေါ်၍နေတတ်သော “ဇီနဟ်”အား ခြွင်းချက် ပေးပြီးသည့်နောက် ပြဌာန်းတော်မူသည့် အာယတ်တော်မှာ **وَلْيَضْحَكُنَّ مِنْهُمْ رُحَمَاءُ آلِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ** “ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ အပေါ်ရံများ (ဦးခေါင်းခြုံလွှာများ)ကို မိမိတို့၏ ရင်ဘတ်များအပေါ်သို့ ချထားကြရမည်” (၂၄:၃၁) ဖြစ်၏။ **رُحَمَاءُ** “ခိုမိုရ်” သည် **حِمَار** “ခီမာရ်” ၏ ဗဟုဝန်ကိန်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများ ဦးခေါင်းကို ခြုံရန်နှင့် လည်ပင်း၊ ရင်ပတ်များအား ဖုံးလွှမ်းရာတွင် အသုံးပြုသော အဝတ်စဖြစ်သည်။ **جُيُوب** “ဂျူယူပ်”သည် အင်္ကျီ၏အပေါ်ပိုင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ရှေးအခါကတည်းက ဤခြုံလွှာ(စောင်တဘက်) သည် အဝတ်အစား၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ခဲ့ပြီး ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် လွှမ်းထားလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဂျူယူပ်ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည် ရင်ဘတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ အာယတ်တော်၏အစပိုင်း “ဇီနဟ်”အားပြသခြင်းကို တားမြစ်ခဲ့၏။ ဤ စာ ကြောင်းတွင်မူ “ဇီနဟ်”အား ဖုံးကွယ်ခြင်းကို အလေးပေးထား၏။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အစ္စလာမ်မထွန်းကားမီအချိန်က ဓလေ့ဟောင်းကို ပယ်ဖျက်ရန်ဖြစ်သည်။ အစ္စလာမ်မထွန်းကားမီအချိန်က အမျိုးသမီးများသည် ခြုံလွှာကို ခေါင်းပေါ်၌ တင်ပြီး ခြုံလွှာ၏အစွန်းနှစ်ဖက်ကို ကျောဘက်သို့ ချထားလေ့ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ လည်တိုင်၊ နားရွက် များနှင့် ရင်ဘတ်တို့သည် ပေါ်၍နေကြသည်။ သို့အတွက် မွတ်စလင်မ် အမျိုးသမီးများအား ယင်းဓလေ့ဟောင်းကို မလိုက်နာစေဘဲ ခြုံလွှာကိုခေါင်းပေါ်မှတွဲလျားဆွဲလာပြီး အစွန်းနှစ်ဖက်ကို တစ်စပေါ် အခြားတစ်စကျော်လျက် ချထား

ရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ခေါင်း၊ နားရွက်များ၊ လည်တိုင်နှင့် ရင်ဘတ်များ ဖုံးအုပ်ပြီးဖြစ်သွားပေမည်။ (အိမ်နိအဗီဟာတင်မ်-အိမ်နုဂျူဗိုင်းရ်-ရှူးဟ်မှယူသည်။)

အာယတ်တော်တွင် ဒုတိယခွဲချက်အဖြစ် အမျိုးသမီးများ ဟိဂျာပ်မထားဘဲ အမြင်ခံနိုင်သော အမျိုးသားများကို မိန့်ဆိုထားတော်မူသည်။ ဤခွဲချက်အတွက် အကြောင်းရင်းနှစ်ခုရှိ၏။ ပထမအကြောင်းမှာ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ ကင်းလွတ်ခွင့်ရ အမျိုးသားများသည် မေဟ်ရာမ်များဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခပေးမည့်သူများ မဟုတ်ကြ။ အလ္လာဟ်တအာလာက ၎င်းတို့၏နှလုံးသားများထဲသို့မိမိတို့၏ဆွေမျိုးရင်းချာအမျိုးသမီးများပေါ်နက်ရှိုင်းသောလေးစားမှုနှင့် ဂုဏ်ယူမှုများကို ထည့်ပေးထား တော်မူ၏။ ဤသို့ကြောင့် ၎င်းတို့မှာ မည်သည့်ထိခိုက်နှစ်နာစေမှုကိုမျှ ပြုနိုင်ဖွယ်မရှိချေ။ ဒုတိယအနေဖြင့် ဆွေမျိုးရင်းချာများသည် သာမန်အားဖြင့် အတူတကွနေထိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ အဆင်ပြေစွာ နေထိုင်နိုင်ကြရန်မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးဖုံးကွယ်မထား ရန် လိုအပ်ပေသည်။ သို့သော် စိတ်ဝယ် စွဲမှတ်ထားသင့်သည်မှာ မေဟ်ရာမ်များထံမှ ဖုံးကွယ်ထားရန် မလိုအပ်သည့်ခွဲချက်မှာ အမျိုးသမီးတို့၏ ဟိဂျာပ်သာလျှင်ဖြစ်သည်။ “စတ်ရ်” မဟုတ်။ “စတ်ရ်” ခွဲချက်သည် လင်ယောက်ျားများကိုသာ ခွင့်ပြုထားသည် ဆိုသည့်အချက်ပင်ဖြစ်၏။ စတ်ရ်တွင် ပါဝင်သည့် အမျိုးသမီးတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများအား ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရာတွင် လုံခြုံစွာဖုံးအုပ်ထားရမည် ဖြစ်ပြီး မည်သည့် မေဟ်ရာမ်ကမျှ မြင်ပိုင်ခွင့်မရှိချေ။

ဤအာယတ်တော်တွင် ၎င်းတို့ရှေ့၌ ဟိဂျာပ်မလိုအပ်သော အမျိုးသား(၈)မျိုးနှင့် အခြားအမျိုးအစား(၄)မျိုးအား စာရင်းပြုစုထား၏။ ဤအာယတ်တော်၏ အလျင်ပို့ချသော စုရဟ်အဟ်ဇာပ်၏ အခြားအာယတ်တော်တစ်ရပ်၌မူ မေဟ်ရာမ်(၇)မျိုးကိုသာ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် နောက်ပိုင်းမှထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူခဲ့သော စုရဟ်အန်နရ်၏ အထက်ရည်ညွှန်းပါ အာယတ်တော်၌ အမျိုးအစား(၅)မျိုးထပ်တိုးတော်မူခဲ့သည်။

သတိပေးချက်

မှတ်သားသင့်သည်မှာ ဤနေရာတွင်သုံးသည့် မေဟ်ရာမ်ဟူသောစကားလုံး၏ ယေဘုယျသဘော၌ ခင်ပွန်းယောက်ျားလည်း ပါဝင်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ပညာရှင်များ၏ ဤစကားလုံးအတွက် ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်၌ လက်ထပ် ပိုင်ခွင့်မရှိသူဟု အဓိပ္ပာယ်ကို မရည်ရွယ်ချေ။ ယခုကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေကြသည် အာယတ်တော်ပါ ခွဲချက် (၁၂)မျိုး၏ အသေးစိတ် အကြောင်းအရာများကို ပြန်ကောက်ကြပါစို့။ ပထမခွဲချက်ဖြစ်သည့် လင်ယောက်ျား၏ရှေ့၌ ဇနီး၏ ခန္ဓာကိုယ် မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းကိုမျှ ဖုံးကွယ်ရန်မလိုအပ်ပေ။ သို့သော် ဇနီး၏အရှက်တန်ဆာများကိုမလိုအပ်ဘဲ ကြည့်ရှုခြင်းသည်လည်း ကောင်းသောအပြုအမူတစ်ရပ် မဟုတ်။ စိုဟ်ယိဒါဟ်အာအေရာသခင်မက ပြောကြားခဲ့သည်မှာ **ما رأى منى ولا رأيت منه** “ကျွန်ုပ်၏အရှက်တန်ဆာများကိုသူမမြင်ဘူးခဲ့သလိုသူ၏အရှက်တန်ဆာများကိုလည်း ကျွန်ုပ်မမြင်ဘူးခဲ့။”

ဒုတိယခွဲချက်များသည် ဖခင်များဖြစ်သည်။ ဤအတန်းအစားတွင် ဖခင်အပြင် အဖိုး၊ အဘေးများသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်၏။ တတိယသည် လင်ယောက်ျား၏ အဖေနှင့် လင်ယောက်ျား၏ အဖိုး၊ အဘေးဖြစ်၏။ စတုတ္ထသည် သား အရင်းများဖြစ်ပြီး ပဉ္စမသည် လင်ပါသားများဖြစ်ကြသည်။ ဆဋ္ဌမသည် အစ်ကို၊ မောင်အရင်းများနှင့် မိတူဖက်၊ ဖတူ မိကွဲ အစ်ကို၊ မောင်များဖြစ်ကြ၏။ သို့သော် ဝမ်းကွဲများသည် ဤအတန်းအစားတွင် မပါဝင်ချေ။ ၎င်းတို့သည် မေဟ်ရာမ် မဟုတ်သူများဖြစ်ကြသည်။ သတ္တမသည် အစ်ကို၊ မောင်အရင်းတို့၏ သားများဖြစ်ကြသည်။ ဤတွင် မိတူဖက်၊ ဖတူမိကွဲအစ်ကို၊ မောင်တို့၏ သားများဖြစ် ကြသည်။ သို့သော် ဝမ်းကွဲတို့၏သားများသည် ဤအတန်းအစားတွင်

မပါဝင်ကြချေ။ အဋ္ဌမသည် အစ်မ၊ ညီမတို့၏ သားများနှင့် မိတူဖက်၊ ဖတူမိကွဲ အစ်မ၊ ညီမတို့၏ သားများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ဝမ်းကွဲတို့၏သားများ မပါဝင်ချေ။ ဤသည်တို့မှာ မေဟ်ရာမ် အတန်းအစား(၈)မျိုးဖြစ်ကြ၏။

နဝမအတန်းအစား

وَأَنْسَاءُ (သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အမျိုးသမီးများ - ၂၄:၃၁)။ ဤစကားလုံးများသည် မွတ်စလင်မ်အမျိုးသမီးများ အတွက် သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ မွတ်စလင်မ်အမျိုးသမီးအချင်းချင်းရှေ့၌ ဟိဂျာပ်မထားဘဲ နေခွင့်ရှိသည်။ အဖေ သို့မဟုတ် သားများရှေ့တွင် ဟိဂျာပ်မထားဘဲနေခွင့်ရှိသည်။ ယင်းသည် ဟိဂျာပ်သာဖြစ်၍ “စတ်ရ်”မဟုတ်။ မေဟ်ရာမ် အမျိုးသားများ၏ရှေ့တွင် ဖော်ထားခွင့် မပြုသောအရာများကို ဆေးကုသခံရန်နှင့် အရေးတကြီးလိုအပ်သည့်မှတစ်ပါး အခြား မွတ်စလင်မ်အမျိုးသမီးများ၏ ရှေ့တွင်လည်း ဖော်ထားခွင့်မရှိချေ။

ခြွင်းချက်ကို မွတ်စလင်မ်အမျိုးသမီးများအတွက်သာပေးထားခြင်းဖြစ်၍ မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူအမျိုးသမီးများ ရှေ့တွင် လုံခြုံစွာရှိရန်လိုအပ်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ ဤသို့ဖြင့် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူ အမျိုးသမီးများသည် မေ့မရမ် မဟုတ်သူအမျိုးသားနှင့် တစ်တန်းစားထဲဖြစ်သွား၏။ အိမ်နုကသီရိကမူဂျာဟစ်(ရဟေ့)၏ ဤအာယတ်တော်အတွက် ရှင်းလင်းချက်ကို ကိုးကားဖော်ပြခဲ့သည်မှာ မွတ်စလင်မ်အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူ အမျိုးသမီး ရှေ့၌ သူမကိုယ်သူမ ဖုံးအုပ်ထားခြင်းကို ခွင့်မပြုဟူ၍ဖြစ်သည်။ သို့သော် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူ အမျိုးသမီးများသည် တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ ကြင်ရာတော်များထံအလည်လာလေ့ရှိခဲ့ကြောင်း သက်သေပြသည့် ဟဒီးစ်ကျမ်းများလည်းရှိ၏။ ဤသို့ကြောင့် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များ အကြား၌ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မတူညီသောသဘောထားအမြင်များရှိလေသည်။ တချို့က ဤအမိန့်ပြဌာန်းချက်ကို ကျင့်သုံးရာတွင် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူအမျိုးသမီးများအား အမျိုးသားများအဖြစ် သတ်မှတ်ကြ၏။ အချို့ကမူ မွတ်စလင်မ် မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ တစ်တန်းတစ်စားတည်း သတ်မှတ် ကြသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ရှေ့ဝယ် ဖုံးအုပ်ခြင်းကို မလိုအပ်ဟုဆို၏။ အီမာမ်ရာဇီက သဘောထားသည်မှာ **نِسَاءُ** (၎င်းတို့ အမျိုးသမီးများ) ဆိုသည့်စကားလုံးတွင် မွတ်စလင်မ်နှင့် မွတ်စလင်မ် မဟုတ်သူအမျိုးသမီးနှစ်ဦးစလုံး အကျုံးဝင်သည်။ ရှေးလူတို့က မွတ်စလင်မ် အမျိုးသမီးများအား မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူ အမျိုးသမီးများ၏ရှေ့၌ ဖုံးအုပ်ထားစေခြင်းမှာ လိုအပ်သောအရာဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်သည်။ တာဝန်တစ်ရပ်အနေဖြင့် မဟုတ်ပေ။ ဘက္ကဒက်မြို့ ၏ မွတ်စ်တီဖြစ်သူ အလ္လမဟ်အာလူစီ(ရဟေ့)က ဤရှင်းလင်းချက်ကို ရူးဟ်ဟုလ်မအာနီတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပြီး မှတ်ချက်ပြုခဲ့ သည်မှာ -

هذا القول اوفق بالناس اليوم فاتله لا يكاد يمكن احتجاب المسلمات عن الذميات (روح المعاني)

ဤရှင်းလင်းချက်သည် လက်ရှိအချိန်အခါတွင် ပို၍ သင့်လျော်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မွတ်စလင်မ် အမျိုးသမီးများအတွက် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူ အမျိုးသမီးတို့၏ ရှေ့၌မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ ဖုံးအုပ်ထားရန်မှာ မဖြစ်နိုင်သလောက်ဖြစ်လာသောကြောင့်ပင်။ (ရူဟ်ဟုလ်မအာနီ)

ဒဿမအတန်းအစား

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ (သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏လက်ယာလက်များက ပိုင်ဆိုင်ကြသူများ၊ ၂၄:၃၁)။ စာသား ၏ ယေဘုယျအနက် သဘောတွင် ကျွန်ုပ်တို့အစေခံများယောက်ျား၊ မိန်းမနှစ်မျိုးစလုံး ပါဝင်ပေသည်။ သို့သော် များစွာသောပညာရှင်များ၊ ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များက ထိုစာသားသည် ကျွန်ုပ်တို့မိန်းမနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်။ ကျွန်

ယောက်ျားများနှင့် မသက်ဆိုင် ဟုယူဆကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ယောက်ျားများရှေ့၌ အခြားမမှတ်ရမ်းမဟုတ်သူများ၏ ရှေ့မှာကဲ့သို့ လုံခြုံစွာရှိနေရမည်မှာ တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်ပေသည်။ စအီးဒ်အိဗ်နုအလ်မွစ္စယာဗ်^၁က ၎င်း၏ နောက်ဆုံး အမြင်ကို ဖော်ပြလျက် ပြောကြားခဲ့သည်မှာ **أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ** သည် ယေဘုယျဖြစ်သည်။ ကျွန်ယောက်ျားများ လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်ဟု နားလည်မှုမလွဲကြပါနှင့်။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဤအာယတ်တော်သည် ကျွန်မိန်းမများကိုသာ ရည်ညွှန်းပြီး ကျွန်ယောက်ျားများ မပါဝင်ပါ။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိဗ်နုမတ်စအူးဒ်^၂ ဟစန် အလ်ဘတ်စရီနှင့် အိဗ်နုစီရင်^၃တို့က ပြောခဲ့သည်မှာ ကျွန်ယောက်ျား တစ်ယောက်သည် ၎င်း၏သခင်မဆံပင်အား ကြည့်ပိုင်ခွင့်မရှိဟူ၍ ဖြစ်၏။ (ရှုဟ်အုလ်မအာနီ)။ ယခုမေးခွန်းသည် အကယ်၍ **أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ** စာသားသည် ကျွန်မိန်းမများကိုသာ ဆိုလိုပါက ၎င်းတို့သည် **بِسَاءِيهُنَّ** (သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အမျိုးသမီးများ) ဟူ သည့် စကားလုံးတွင် ပါဝင်ပြီးဖြစ်နေခြင်းပင်။ ၎င်းတို့အား သီးခြားဖော်ပြရသည့်အချက်မှာ အဘယ်နည်း။ ဂျတ်ဆွံဆွာဆွံ^၄က ဤမေးခွန်းအတွက် အဖြေကို ရှင်းပြသည်မှာ - **بِسَاءِيهُنَّ** စကားလုံးသည် မွတ်စလင်မ် အမျိုးသမီးများအတွက်သာ ဆိုလိုသည့်အကြောင်း ပေါ်လွင် သည်။ ကျွန်မိန်းမများထဲတွင် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူများရှိနေသည်ဆိုပါက ၎င်းတို့ကို သီးခြားခွဲထုတ်ရန်လိုအပ်သည်မှာ ဤစကားလုံး၏ အသုံးပင်ဖြစ်၏။

ဧကဒသမမြောက် အတန်းအစား

أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِ الْإِبْرَةِ مِنَ الرِّجَالِ “သို့တည်းမဟုတ် ယောက်ျားများအနက်မှ (မိန်းမများကို) အလိုမရှိသော (မိမိတို့)လက်အောက်ခံများ”။

သာဝကကြီး အိဗ်နုအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာ^၅က ရှင်းပြသည်မှာ ဤနေရာတွင် အမျိုးသမီးတို့အား နှစ်သက်မှု၊ တိမ်းညွတ်မှု မရှိသော၊ စိတ်ကစဉ်းကလျားဖြစ်လျက် ပုံမှန်စဉ်းစားပြုမူနိုင်စွမ်းမရှိသောသူမျိုးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ (အိဗ်နုကဆီးရ်) အိဗ်နုဂျရီးရ်ကလည်း အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာ အိဗ်နုဂျရီးရ်၊ အိဗ်နုအာသီးယားသ်^၆ စသည်တို့အား ကိုးကားလျက် တူညီ သော ရှင်းလင်းချက်ကိုပင် ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် ရည်ညွှန်းခံရသော အမျိုးသားတို့သည် အမျိုးသမီး များအပေါ် တကျာရာဂစိတ် သို့မဟုတ် တပ်မက်စိတ်မရှိသူများဖြစ်ကြသည့်ပြင် သူမတို့၏အလှအပနှင့် ဆွဲဆောင်မှု များကို စိတ်မဝင်စားသူများ၊ သူတစ်ပါးရှေ့တွင် ပြန်လည်ဖော်ပြပြောဆိုတတ်ကြသူများ မဟုတ်ကြချေ။ မိန်းမစိုး (သင်းကွပ်ထားသောယောက်ျား)နှင့် ကွာခြားသည့်အချက်မှာ မိန်းမစိုးတို့သည် အမျိုးသမီးများ၏ အထူးပင်ကို အရည် အသွေးများကို စိတ်ဝင်စားကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့၏ရှေ့တွင် အမျိုးသမီးများသည် ဖုံးအုပ်ထား၏။ ဤအကြောင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စိုယ်ယီဒါဟ်အာအိရာ^၇သခင်မ၏ ဟဒီးစ်တစ်ပုဒ်တွင်လာရှိသည်မှာ မိန်းမစိုးတစ်ယောက်သည် တမန် တော်မြတ်^၈၏ ကြွင်းရာတော်များထံ အလည်အပတ်လာလေ့ရှိခဲ့၏။ ကြွင်းရာတော်တို့ကလည်း၎င်းကို **غَيْرِ أُولِ الْإِبْرَةِ** (၂၄:၃၁) အတန်းအစားတွင် အပါအဝင် သဘောထားလျက် အိမ်များအတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်^၉သည် ၎င်းကိုမြင်တွေ့သောအခါ ထို့ပြင် ၎င်း၏အာလာပသလ္လာပပြောဆိုသည်ကို နားထောင်ပြီး သောအခါ ၎င်းအားအိမ်များအတွင်းထိလာရောက်ခြင်းကို ရပ်စဲပစ်တော်မူခဲ့၏။ (ရှုဟ်အုလ်မအာနီ)

ဤအကြောင်းကြောင့် အိဗ်နုဟဂျာရ်မတ္တီ^{၁၀}က ရှာရာအလ်မင်ဟာရ်၌ ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် မည်မျှ လိင်မသန်စွမ်းသည်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် လိင်အင်္ဂါမပါသည်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အိုမင်းသည်ဖြစ်စေ ၎င်းသည် **غَيْرِ أُولِ الْإِبْرَةِ** ဖော်ပြချက်တွင် အပါအဝင်မဟုတ်။ ထို့ပြင် အမျိုးသမီးများသည် ၎င်းတို့၏ရှေ့တွင် မိမိတို့ ကိုယ် မိမိတို့ ဖုံးအုပ်ထားရန် လိုအပ်သည်ဟု ထောက်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် **غَيْرِ أُولِ الْإِبْرَةِ** တွင် **التَّابِعِينَ** စကား

လုံးကိုပေါင်းစပ်ပေးထားတော်မူခြင်းသည် ရှုပ်ထွေးလျက် ပုံမှန်စဉ်းစား ပြုမူနိုင်စွမ်းမရှိသော (စိတ်မမှန်သော)သူများကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် အချို့ဧည့်သည်များ၏ အခြေအရံများအဖြစ်နှင့် အိမ်အတွင်းသို့ ကပ်ရပ် စားသောက်ရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သာ ဝင်ရောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့သော အမျိုးသားများအား ထည့်မတွက်ဘဲ ချန်လှပ်သည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ရှေ့တွင် ဟိဂျာပ်ထားရန် မလိုအပ်ပေ။ ၎င်းတို့သည် စားသောက်ရန် ရည်ရွယ် ချက်ဖြင့်သာ အိမ်များအတွင်းသို့ ဝင်လေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ၎င်းတို့အား ဟိဂျာပ်စည်းကမ်းများမှ ကင်းလွတ်ခွင့် ပြုခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှန်သည် ၎င်းတို့၏စိတ်မနှံ့မှု၊ ကာမဆန္ဒမရှိမှုနှင့် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အခိုင်းအစေမဟုတ်မှု များပင် ဖြစ်လေသည်။

ခွဲဒဿမမြောက် အတန်းအစား

أَوِ الطُّفْلِ الذِّي

“သို့တည်းမဟုတ် မိန်းမများ၏ အတွင်းရေးလျှို့ဝှက်ချက်များကို မသိနားမလည်ကြသေးသော ကလေး သူငယ်များ (၂၄:၃၁)”

ဤစာသားသည် အရွယ်မရောက်သေးသော၊ အမျိုးသမီးတို့၏ အထူးအရည်အသွေးများ၊ အမူအရာများနှင့် ကိုယ်နေကိုယ်ဟန်များကို လုံးဝမသိနားမလည်သေးသော ကလေးသူငယ်များကို ရည်ညွှန်း၏။ အမျိုးသမီးများ၏ အတွင်းရေးကို စိတ်ဝင်စားလာသော ယောက်ျားလေးသည် အရွယ်ရောက်ခါးနီးဖြစ်၍ ၎င်းတို့ရှေ့၌ ဖုံးအုပ်ခြင်းသည် တာဝန်ဖြစ်လာသည်။ (အိမ်နုကသီးရ်) အီမာမ်ဂျဆွာသ်^{رحمه الله}က ရှင်းပြသည်မှာ ‘တိမ်လ်’(ကလေးများ)ဟူသော စကား လုံးသည် ဤနေရာတွင် အထူးကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးများ၌ ယောက်ျားမိန်းမ မခွဲခြားနိုင်သေးသည့် ကလေးငယ်များကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ (ဂျဆွာသ်သည် ဤအကြောင်းကို မူဂျဟာစ်မှဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။)

وَلَا يَضُرُّنَّ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ

“ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့လျှို့ဝှက်ထားကြသော တန်ဆာများကို (သူတစ်ပါးတို့) သိရှိ ရန် မိမိတို့၏ခြေများကို ဆောင့်၍ မနင်းကြရ” (၂၄:၃၁)
အမျိုးသမီးများသည်ခြေကိုဖွဖွညှင်ညှင်သာသာနင်းရန် ၎င်းတို့၏အဆင်တန်ဆာများမှမြည်သံမထွက်စေရန် နှင့် ၎င်းတို့၏ ဇီနဟ်မှန်သမျှ အမျိုးသားများ၏ ရှေ့ဝယ်ပေါ်မသွားစေရန် တာဝန်ရှိကြပေသည်။

လက်ဝတ်ရတနာများမှမြည်သံကို မမှတ်ရာမ်မဟုတ်သူများ ကြားစေရန်ပြုလုပ်ခြင်းအား တားမြစ်ခြင်း

အာယတ်တော်၏ အစပိုင်း၌အမျိုးသမီးများအား ၎င်းတို့၏ ဇီနဟ်(အဆင်တန်ဆာနှင့် အဝတ်အထည်)ကို မမှတ်ရာမ်မဟုတ်သူများအား ပြသခြင်းမှ တားမြစ်တော်မူခဲ့သည်။ အာယတ်တော်၏ အဆုံးပိုင်းတွင်မူ ဦးခေါင်းနှင့် ရင်ဘတ်စသည်များကို ဇီနဟ်၏အစိတ်အပိုင်းများကဲ့သို့ ဖုံးအုပ်ရန်တာဝန်ရှိကြောင်းထပ်မံ၍ အလေးပေး မိန့်တော်မူ သည့်ပြင် ဖုံးကွယ်ထားသည့်ဇီနဟ်ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မပေါ်စေရန်တားမြစ်တော်မူခဲ့သည်။ အဆင်တန်ဆာများ ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာထည့်သွင်းစေခြင်း သို့မဟုတ် ခြေကိုဆောင့်၍နှင့်သဖြင့် အဆင်တန်ဆာများမှ အသံထွက်စေခြင်း နှင့် ဤအသံများကို မမှတ်ရာမ်မဟုတ်သူများအား နားထောင်စေခြင်းများကို ဤအာယတ်တော်၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အားလုံး တားမြစ်ခြင်းခံရသည်။ ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်မှတစ်ဆင့် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များက နိဂုံးကောက်ချက်ကို ဆွဲထုတ်ရာတွင် အဆင်တန်ဆာများမှ အသံမြည်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည် ပင်လျှင် တားမြစ်ခံရလျှင်၊ အမျိုးသမီးတို့က

မိမိတို့၏ အသံကိုကြားအောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း ပိုမို၍ပြင်းထန်စွာ တားမြစ်ရ ပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့က အမျိုးသမီးတို့၏အသံကိုလည်း “စတိရ်”တွင်ထည့်သွင်းရန် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့် “နဝါဇီလ်” ၌ အမျိုးသမီးတို့သည် ကုရ်အာန်ကိုဖြစ်နိုင်လျှင် အခြားအမျိုးသမီးများထံမှပင် သင်ယူကြရန်နှင့် မဖြစ်နိုင်သည့် အဆုံးတွင်မှ အမျိုးသားထံမှ သင်ယူကြရန် တိုက်တွန်းကြေညာခဲ့ပေသည်။

ဆွဟီးဟ်ဗုခါရီနှင့် မွတ်စလင်မ်ကျမ်းများတွင် ဟဒီးစ်တစ်ပုဒ်ကို ကိုးကား၍ပြောကြားသည်မှာ ဝတ်ပြုနေစဉ် အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရှေ့မှဖြတ်သွားပါက အမျိုးသားများက “စွဗ္ဗဟာနုလ္လာဟ်” ဟု ကျယ်လောင်စွာဆို၍ ထိုသူအား သတိပေးရမည်။ သို့သော် အမျိုးသမီးများကမူ အသံမပြုရ။ ထိုအစား လက်ဖမိုးကို အခြားလက်တစ်ဖက်ဖြင့် ရိုက်ကာ သတိပေးရမည် ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးတို့၏ အသံကိစ္စ

အမျိုးသမီးတို့၏ အသံသည် ၎င်းတို့၏ “စတိရ်”တွင်ပါဝင်ပြီး ယင်းအသံကို မေ့ဟ်ရာမ်မဟုတ်သူများ ကြားစေရန် ပြုလုပ်ခြင်းကို တားမြစ်ထားပါသလား။ ဓမ္မသတ်မှတ်မှုတို့၌ကိစ္စတွင် ကွဲလွဲကြ၏။ အီမာမ်ရှာဖွေအီ(ရဟေ့)၏ကျမ်းများတွင် အမျိုးသမီးများ၏အသံကို ၎င်းတို့၏ “စတိရ်”တွင် ထည့်သွင်းမထားပေ။ ဟန္နဗီဦးမှ ကွဲပြားသော အမြင် များရှိ၏။ အိဗ်နီဟူမာမ်(ရဟေ့) ကနဝါဇီလ်တွင် ဖော်ပြမှုများကိုအခြေခံ၍ အသံကို “စတိရ်”တွင်ထည့်သွင်း၏။ ဤ အကြောင်းကြောင့် အမျိုးသမီးများ အဇာန်ပေးခြင်းကို ဟန္နဗီအသိုင်းအဝိုင်းမှ “မက္ကရူ”အဖြစ်သတ်မှတ်သည်။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ကြံရာတော်များသည် “ဟီဂျပ်” အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက် ထုတ်ပြန်ပို့ချပြီးသည့်နောက်၌ပင် မေ့ဟ်ရာမ်မဟုတ်သူများနှင့် ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်မှနေ၍ စကားပြောလေ့ရှိကြကြောင်း ဟဒီးစ်တော်၌ အခိုင်အမာ ဖော်ပြခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏အသံအား “ဖိတနဟ်” တစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်သော အချိန်၎င်းနေရာ၌ ခွင့်မပြု။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစရာမရှိသောအခါမျိုးတွင် ခွင့်ပြုသည်။ (ရုဆွ်ဆွားဆွ်)။ သို့ရာတွင် အမျိုးသမီးများအတွက် ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်မှပင်ဖြစ်စေ မလိုအပ်ဘဲ မေ့ဟ်ရာမ်မဟုတ်သူ အမျိုးသားများနှင့် စကားပြောခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းက နှိုင်းချင့်မြော်မြင်ရာရောက်သော နည်းလမ်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ (အလ္လာဟ်သာလျှင် သိတော်မူဆုံးသော အရှင်ဖြစ်ပေသည်။

ရေမွှေးဆွတ်လျက် အပြင်ထွက်ခြင်း

ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် အမျိုးသမီးများသည်လိုအပ်၍ မိမိနေအိမ်မှအပြင်သို့ သွားရလျှင် ရေမွှေးမဆွတ်သင့်ကြောင်းလည်း ပါဝင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းသည်လည်း ၎င်းတို့၏အကွယ်မှ ဇိနဟ်ပင်ဖြစ်၍ မိမိထံ ရေမွှေးနံ့သည် မေ့ဟ်ရာမ်မဟုတ်သူများထံ ရောက်သွားခြင်းကို ခွင့်မပြုချေ။ အဗူမူဆာအလ်အက်ရ်ရီ(ရဟေ့)မှတစ်ဆင့် တိရ်မီဇီက တင်ပြခဲ့သောဟဒီးစ်တစ်ပုဒ်တွင် ရေမွှေးသုံး၍အပြင်ထွက်သော အမျိုးသမီးများသည် “မိန်းမဆိုး”များ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏။

အလှအပတန်ဆာဆင်ထားသော ပဝါကိုမြဲလျက်အပြင်ထွက်ခြင်းအားလည်း တားမြစ်သည်။

အီမာမ်ဂျဆွ်ဆွားဆွ်(ရဟေ့)က ထောက်ပြခဲ့သည်မှာ ကုရ်အာန်က အဆင်တန်ဆာများမှ ထွက်သောအသံကို ပင်လျှင် “ဇိနဟ်” ဖော်ပြမှုတွင် ထည့်သွင်းပြီး တရားမဝင်ကြောင်းကြေညာခဲ့သဖြင့် အလှအပတန်ဆာဆင်ထားသည့်

ပဝါခြံလျက် အပြင်ထွက်ခြင်းမှာ ပို၍ပင်တရားမဝင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကောက်ချက်ဆွဲရလျှင် အမျိုးသမီးများ၏ မျက်နှာသည် “စတ်ရ်”တွင် မပါဝင်သော်လည်း ၎င်းသည် ဇနီး၏ ဆုံချက်နေရာဖြစ်သောကြောင့် မေ့ဟုတ်သူများထံမှ ဖုံးကွယ်ရန်မှာ လိုအပ်ပေသည်။

وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ

“အသင်တို့ အားလုံးတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်ဝယ် ဝန်ချတောင်းပန်ကြလေကုန်။” (၂၄:၃၁)

ဤအာယတ်တော်တွင် ပထမအမျိုးသားများအား မျက်စိများကို နှိမ့်ချထားရန် အမိန့်ပေးတော်မူပြီးနောက် အမျိုးသမီးများအားလည်း အလားတူအမိန့်တော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် အမျိုးသမီးများအား မေ့ရာမဟုတ်သူများရှေ့၌ ဖုံးအုပ်ထားရန် ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးများအတွက် သီးခြားစီအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ထုတ်ပြန်တော်မူပြီးသည့်နောက်၊ ယခုပေါင်းစပ်ညွှန်ကြားချက်ပေးတော်မူသည်မှာ ကာမဆန္ဒသည် သိမ်မွေ့ရှုပ်ထွေးသော အရာဖြစ်ပြီး အခြားသူများ မသိအောင် ဖုံးကွယ်ထား၏။ သို့သော် ဖုံးကွယ်ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်လွင်သည် ဖြစ်စေ၊ အရာခပ်သိမ်းကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အထက်မှအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို လိုက်နာရာတွင် အတိမ်းအစောင်းရှိခဲ့ပါမူ ၎င်းသူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ခွင့်လွှတ်မှုကို ပန်ကြား အသနားခံသင့်သည်။ ၎င်း၏ အတိတ်ကလုပ်ရပ်များတွက် နောင်တရသင့်သည်။ ထို့ပြင် နောက်တစ်ဖန် မကျူးလွန်မိစေရန် ခိုင်မာသောသန္နိဋ္ဌာန် ချသင့်ပေသည်။

အာယသ် (၃၂-၃၃...)

وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمُ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۖ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلِيَسْتَعْفِفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

ထို့ပြင် အသင်တို့သည် မိမိတို့အနက် ကြင်ဖော်ကြင်ဖက်မရှိသော ယောက်ျားမိန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ ကျွန်-ကျွန်မများအနက် (ထိမ်းမြားရန်)အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံကြသော ကျွန်-ကျွန်မများအားလည်းကောင်း ထိမ်းမြား၍ပေးကြလေကုန်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် သူ ဆင်းရဲများဖြစ်ကြလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား မိမိကျေးဇူးတော်နှင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာ စေတော်မူမည်။ စင်စစ်မူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျယ်ဝန်းစွာ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ သောအရှင်၊ အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ [၃၂] သို့ရာတွင် ထိမ်းမြားရန်အလို့ငှာ (စရိတ်ငွေကြေး)မရှိကြသောသူတို့မူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ၎င်းတို့အား ကုံလုံကြွယ်ဝစေတော်မူသည်အထိ (မိမိတို့၏)ကာယိန္တ ဧဝံစည်း၍ နေကြရမည်။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်

ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော အမိန့်ပညတ်ချက်အချို့

ရှေ့ပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စုရဟ်အန်နုရ်တွင် အကျင့်သီလစောင့်ထိန်းခြင်း၊ စိတ်ဆန္ဒကို ချုပ်တည်းခြင်းနှင့် မဖွယ်ရာသော အပြုအမူ၊ အပြောအဆိုနှင့် ရှက်ဖွယ်ကိစ္စရပ်များကို တားဆီးခြင်းများနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အမိန့်ပညတ်ချက်များ အဓိကပါဝင်ပေသည်။ ဤသည်နှင့် ဆက်စပ်၍ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှု၊ ယင်းအမှုနှင့် ဆက်နွယ်သည့် အကြောင်းရပ်များအတွက် ကြီးလေးသောပြစ်ဒဏ်များကိုဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက် “အစ်တိဒ်ဟန်”ကို မီးမောင်းထိုးပြပြီးသည့်နောက် အမျိုးသမီးများအတွက် “ဟိရုဗ်”ကိုဖော်ပြ၏။ အစ္စလာမ်ဥပဒေသိပ္ပံပညာသည် အလယ်အလတ်ကျသောစည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများပေါ်တွင် အခြေခံသည်ဖြစ်၍ ၎င်း၏အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်အားလုံးသည် မျှတပြီး လူသားသဘာဝ စိတ်ခံစားမှု၊ အလိုဆန္ဒများနှင့် နှီးနွယ်မှုရှိလေသည်။ ထို့ပြင် ဖြစ်လေ့ရှိသည့် လွန်ကဲမှုနှင့် စည်းကျော်မှုများကို ထိန်းချုပ်ရန်အတွက် ကိုယ့်ကျင့်တရားပေါ်၌လည်း အခြေခံ၏။ တရားမဝင်သော တဏှာရာဂအမှုကို ရပ်ဆိုင်းသွားအောင် တင်းကြပ်စွာပြုလုပ်ရန်အတွက် အမိန့်ထုတ်ပြန်သောအခါ လူသားသဘာဝ စိတ်ခံစားမှုနှင့် အလိုဆန္ဒများအတွက် တရားဝင်အခွင့်အလမ်းများပေးရန်မှာလည်း ညီတူညီမျှအရေးကြီးပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ဘာသာရေး ရှုထောင့်နှစ်မျိုးစလုံးမှ ကြည့်၍ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့အား လူသားမျိုးနွယ် ထိန်းသိမ်းရေးအတွက် တရားဝင်သော ဖို-မဆက်ဆံမှုနည်းလမ်းကိုပြရန်လည်း လိုအပ်ပေသည်။ ၎င်းနည်းလမ်းအား ကုရ်အာန်နှင့်စွန့်သ်အသုံးအနှုန်းအရ “နီကာဟ်”(ထိမ်းမြားခြင်း)ဟု ခေါ်၏။ ယခု အာယတ်တော်တွင် လက်မထပ်ရသေးသော မိန်းမငယ်တို့၏ အုပ်ထိန်းသူများနှင့် ကျွန်မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေးတို့၏ ပိုင်ရှင်များအား ၎င်းတို့ကို ထိမ်းမြားပေးကြရန် အမိန့် ထုတ်ပြန်တော်မူသည်။

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ

“ထို့ပြင် အသင်တို့သည် မိမိတို့အနက် ကြင်ဖော်ကြင်ဖက်မရှိသော၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ မိမိတို့ ၏ ကျွန်-ကျွန်မများအနက်(ထိမ်းမြားရန်) အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံကြသော ကျွန်၊ ကျွန်မများအားလည်းကောင်း၊ ထိမ်းမြားပေးကြလေကုန်။(၂၄:၃၂)

“အယာမား”(أَيَامَى)သည် “အိုင်မ်”(أَيْم)၏ ဗဟုဝစ်ကိန်းဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်မရှိသူ ယောက်ျား၊ မိန်းမအားလုံးအတွက် သုံးသည့်စကားဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်မရှိသူဟုဆိုရာတွင် ၎င်းတို့သည် လက်မထပ်ရသေးသည်ဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် အလျင်ကလက်ထပ်ခဲ့ပြီး ယခုကွာရှင်းထားသူ သို့မဟုတ် မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမ ဖြစ်နေသူများအားလုံးအကျုံးဝင်၏။ ဤအာယတ်တော်၌ ဤကဲ့သို့ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့၏ အုပ်ထိန်းသူများအား ၎င်းတို့၏ ထိမ်းမြားခြင်းကို စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးကြရန် ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့၏။

ဤအာယတ်တော်၏ မိန့်ကြားချက်ပုံစံအရ ထိမ်းမြားခြင်းကို ကာယကံရှင်များ ကိုယ်တိုင်တိုက်ရိုက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခြင်းထက် အုပ်ထိန်းသူများမှ တစ်ဆင့်စီစဉ်ဆောင်ရွက်သည့် “မတ်စ်နုန်း” နည်းက ပို၍ကောင်းကြောင်းကို ပညာရှင်များနှင့် ဓမ္မသတ်မှူးများက တညီတညွတ်တည်း သဘောတူကြသည်။ ဤရိုးရာဓလေ့၌ များစွာသော လောကီနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အကျိုးကျေးဇူးများရှိ၏။ အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးများအနေနှင့် မိမိတို့၏ထိမ်းမြားမှုကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင် စီစဉ်ရသည်ဆိုခြင်းမှာ မသင့်လျော်ချေ။ ထို့ပြင် ဤစနစ်သည် မဖွယ်ရာသောလုပ်ရပ်များအတွက် တံခါးများကို ဖွင့်ပေးရာ ရောက်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့ဟဒီးစ်တော်၏ ဆင့်ပြန်ချက်များတွင် အမျိုးသမီးများ အုပ်ထိန်းသူကြားခံမပါဘဲ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၏ထိမ်းမြားမှုကို သဘောတူစာချုပ်ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းအား တားမြစ်ထားလေသည်။

အိမာမ် အဗူဟနီဖာ^ᠠနှင့် အချို့သောအိမာမ်များက ဤညွှန်ကြားချက်ကို စွန့်သိအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး ပို၍ကောင်းသော ထိမ်းမြားရန် သဘောတူသည့် နည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ သို့သော် အကယ်၍ အရွယ်ရောက်ပြီး မိန်းကလေးတစ်ဦးသည် အုပ်ထိန်းသူ၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ တစ်စုံတစ်ဦးကို မလွှဲမရှောင်သာ၍ သူမ၏ကိုယ်ပိုင် “ကူဖ်” အတွင်းမှ လက်ထပ်လျှင်လည်း ဘောင်ဝင်သည်။ သို့သော် အပြစ်တင်ခံရနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စွန့်တံတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

အိမာမ်ရှာဖွေအိမာမ်^ᠠနှင့် အချို့အိမာမ်များကမူ အကယ်၍ အုပ်ထိန်းသူကြားခံမပါဘဲ ဆောင်ရွက်ပါက ထိုထိမ်းမြားမှုသည် တရားမဝင်၊ ပျက်ပြယ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤအာယတ်တော်မှ ထင်ရှားသည်မှာ ထိမ်းမြားခြင်းကဲ့သို့သောကိစ္စမျိုး၌ အုပ်ထိန်းသူ၏ကြားဝင်ဆောင်ရွက်မှုရှိခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။ သို့သော် ကုရ်အာန်၏ အာယတ်ကိုယ်၌ အကယ်၍ အုပ်ထိန်းသူ၏ သဘောတူညီချက်မပါဘဲ လက်ထပ်ပွဲကျင်းပပါက ထိုထိမ်းမြားမှု၏ အဆင့်အတန်း မည်သို့ရှိမည်ဆိုသည့်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှဖော်ပြထားပေ။ အခြားအကြောင်းမှာ “အယာမာ” (أَيُّهَا) စကားလုံးတွင် အရွယ်ရောက်ပြီး ယောက်ျား၊ မိန်းမ နှစ်မျိုးစလုံးပါဝင်သည်။ ထို့ပြင် အများလက်ခံသည့် အချက်မှာ အရွယ်ရောက်ပြီး ယောက်ျားလေးများ၏ အုပ်ထိန်းသူမပါဝင်သော လက်ထပ်ပွဲသည် တရားဝင်သည် ထိုလက်ထပ်မှု အတည်မဖြစ်ပျက်ပျယ်သည့်ဟု မည်သူတစ်ဦးကမျှ မမှတ်ယူပါ။ သို့သော် စွန့်တံတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်ကတော့ အမှန်ပင်။ ထို့အတွက် နှစ်ဦးစလုံး အပြစ်တင်ခံရပေမည်။

ရှုအိတ်တရားတော်တွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုအဆင့်အတန်း

မွေသတ်ပညာရှင်အားလုံးနီးပါး သဘောတူကြသည်မှာ မည်သူမဆို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုကြောင့် ထိမ်းမြားခြင်းအမှုကို မပြုဘဲနေသော် ထိုသူသည် ရှုအိတ်ကပြဋ္ဌာန်းထားသည့် သတ်မှတ်ချက်များကို စောင့်ထိန်းနိုင်တော့မည်မဟုတ်။ ထို့ပြင် သူသည် အပြစ်ကိုကျူးလွန်မိပေလိမ့်မည်။ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူသည် ထိမ်းမြားရမည်ဖြစ်သည်။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန်မှာ သူ့အတွက် မလုပ်မနေရတာဝန်ဖြစ်သည်။ ထိမ်းမြားခြင်းမပြုသမျှ ကာလပတ်လုံး အပြစ်ရှိသူသာဖြစ်နေမည်။ သို့သော် သူသည် ထိမ်းမြားရန် ငွေကြေးမတတ်နိုင်ပါက သို့မဟုတ် သင့်တော်သော အမျိုးသမီးကို မတွေ့ပါက သို့မဟုတ် ချက်ချင်းပေးရန် လိုအပ်သည့် “ဒေါင်ရီ” မင်္ဂလာကြေး၊ မင်္ဂလာလက်ဆောင်စသည်များ မရှိပါက ဤအခြေအနေမျိုးများအတွက် နောက်အာယတ်တော်တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်ပေးထားတော်မူ၏။ ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ သူတွင် မပြည့်စုံသည်များကို ကြိုးစားဖြည့်ဆည်းရမည်။ လိုအပ်သည်များကို စီစဉ်ပြီးသည့်တိုင်အောင် သူ၏ စိတ်ခံစားချက်ကို ထိန်းချုပ်ထားပြီး သည်းခံစောင့်ဆိုင်းနေရပေမည်။ တမန်တော်မြတ်^ﷺက ဤသို့သောအနေအထား၌ရှိနေသူအား ဥပုသ်သီလ ဆက်တိုက်စောင့်ထိန်းနေရန် အကြံပြုခဲ့၏။ ဥပုသ်သီလစောင့်ထိန်းခြင်းသည် ကာမဆန္ဒကို အေးငြိမ်းစေမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

မွတ်စန်ဒ်အဟ်မဒ်တွင် ဖော်ပြပါရှိသည်မှာ တမန်တော်မြတ်^ﷺသည် သာဝကကြီးအက္ကာဗ်^ᠠအား ၎င်း၌ ဇနီးရှိပါသလားဟုမေးမြန်းခဲ့ရာ ၎င်းက မရှိပါဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်^ﷺက တရားဝင်ကျွန် မိန်းကလေးရော ရှိပါသလားဟု မေးမြန်းရာ ၎င်းက မရှိပါဟုပင် ဖြေကြားခဲ့သည်။ “အသင်၌ ငွေကြေးဥစ္စာရော ရှိပါသလား”ဟု ထပ်မေးရာ ၎င်းက ရှိပါသည်ဟု ဖြေကြား၏။ ဤသို့ စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ထိမ်းမြားမှုကို စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ၎င်းငွေကြေးဥစ္စာပိုင်ဆိုင်မှုရှိ-မရှိသိလိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသို့မေးမြန်းပြီးသည့်နောက် တမန်တော်မြတ်^ﷺက ပြောကြားသည်မှာ “ဒီလိုဆို အသင်ဟာ ရှိငွေတာန်၏ညီအစ်ကိုဖြစ်သွားပြီ၊ အဘယ်ကြောင့်

ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့၏စွန့်သံတော်သည် ထိမ်းမြားရန်ဖြစ်သည်။ အသင်တို့အထဲမှ အဆိုးဆုံးသူများသည် ထိမ်းမြားခြင်း မပြုကြသူများဖြစ်သည်။ ထိုထက်ဆိုးသည်မှာ အမျိုးသားများသည် ထိမ်းမြားခြင်းမပြုဘဲ သေဆုံးသွားကြသူများဖြစ်၏။

(မဇ်ဟီရီ)

ဓမ္မသတ်ပညာရှင်အများစုက ဤဆင့်ပြန်ချက်သည် ထိမ်းမြားမှုမပြုခြင်းဖြင့် အပြစ်ဒုစရိုက်ပြုလုပ်မိနိုင်သည့် အန္တရာယ်ရှိသော အခြေအနေမျိုးအတွက်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူကြသည်။ အတ္တာဖ်သည် ဤအဖြစ်မျိုးကို တွန်းလှန် နိုင်မည်မဟုတ်မှန်း တမန်တော်မြတ်ﷺက သိထားပြီးဖြစ်သည်။ အလားတူပင် မွတ်စန်ဒ်အဟ်မဒ်တွင် သာဝကကြီး အနာ့စ်မှတစ်ဆင့် တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ၎င်းအား ထိမ်းမြားရန်နှင့် လူပျိုကြီးအဖြစ်မနေရန်သတိ ပေးခဲ့၏။ (မဇ်ဟီရီ)။ ဟဒီးစ်တွင် အလားတူဆင့်ပြန်ချက်များစွာ ရှိသေး၏။ ဓမ္မသတ်ပညာရှင်အများစုက ထိုသူတို့ သည် အကယ်၍ ထိမ်းမြားမှုကိုရှောင်ကြဉ်ခြင်းဖြင့် ပြစ်မှုတွင် ပါဝင်ပတ်သက် မည့်အခြေအနေ ခိုင်ခိုင်မာမာရှိလျှင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားရမည်ဟု ဆိုသည်။ ဓမ္မသတ်ပညာရှင်အားလုံးနီးပါး သဘောညီသည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ထိမ်းမြားခြင်းဖြင့် အပြစ်ပြုမိသလိုဖြစ်မည်ဟု ယူဆလျှင် ဥပမာ-သူသည် ဇနီးအပေါ် အိမ်ထောင်တာဝန်ကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း သို့မဟုတ် သူသည် အခြားပြစ်မှု တစ်စုံတစ်ရာတွင် ပါဝင်ပတ်သက်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သေချာလျှင် ထိုအခြေအနေမျိုး၌ ထိမ်းမြားခြင်းကို တားမြစ် သည်။ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းအတွက် ထိမ်းမြားခြင်းသည် မသင့်လျော်ချေ။

ယခု ညီမျှသောအနေအထားတွင် ရှိနေသူ၏ကိစ္စကို ကြည့်ရတော့မည်။ ထိုသူအတွက် ထိမ်းမြားမှုမပြုခြင်း ကြောင့် အပြစ်ကျူးလွန်မည့် အန္တရာယ်ကလည်း သိပ်မကြီးမား၊ အကယ်၍ ထိမ်းမြားလိုက်လျှင် အပြစ်လုပ်သလို ဖြစ်မည့် စွန့်စားရမှုမျိုးလည်းမရှိ။ ဤအနေအထားအတွက် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များကြား၌ မည်သည့်လုပ်ရပ်က ပို၍ကောင်း သည်ဆိုခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကွဲပြားသောအမြင်များရှိကြ၏။ ထိမ်းမြားရမည်လော သို့မဟုတ် ထိမ်းမြားခြင်းမပြုဘဲ အပိုဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများ တည်ဆောက်ရမည်လော။ အီမာမ်အဗူဟနီဖာ^(ရ.စ.အ.ဖ.)က ထိမ်းမြားခြင်းသည် အပိုဆွလာတ် ဝတ်ပြုမှုထက် ပို၍ကောင်းသည်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ အီမာမ်ရှာဖေအီဇ်^(ရ.စ.အ.ဖ.)ကမူ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုခြင်းကပို၍ လိုလားဖွယ် ကောင်းကြောင်း ထောက်ခံအကြံပြု၏။ ဤသို့ ရှုမြင်ပုံကွဲပြားရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ ထိမ်းမြားခြင်းကိုယ်၌က စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းစသည်များ သို့မဟုတ် အခြားသော ဘဝ၏လိုအပ်ချက်များကဲ့သို့ပင် တရားဝင်သောလုပ်ရပ် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိမ်းမြားခြင်းထဲတွင် ဘုရားဝတ်ပြုကိုးကွယ်မှု တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါဝင်ရသည့် ရိုးရှင်းသော အကြောင်းရင်းမှာ လူတစ်ယောက်သည် ဤလုပ်ရပ်အားဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ အပြစ်ဒုစရိုက်မှ ကယ်တင်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သားသမီးကောင်းများမွေးဖွားလာသည့်အခါထို့သူအတွက် ဆုလာဘ်သည် ဆတိုးသွားမည်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ယောက်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကျေနပ်နှစ်သက်စေရန် ရည်ရွယ်လျက် တရားဝင်သည့်ကိစ္စရပ်ကို ဆောင်ရွက်ပါလျှင် ထိုဆောင်ရွက်ချက်သည် ၎င်းအတွက် သွယ်ဝိုက်သော ခဝတ်ကိုးကွယ်မှု ဖြစ်လာသည်။ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းစသည်များကို ဤရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်ပါကလည်း အလားတူပင်ဖြစ်၏။ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများတွင် နှစ်မျောခြင်းကိုယ်၌ကပင် တိုက်ရိုက်ခဝတ်ကိုးကွယ်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် အီမာမ်ရှာဖေအီဇ်^(ရ.စ.အ.ဖ.)က ဝတ်ပြုမှုသည် ထိမ်းမြားခြင်းထက် ပိုကောင်းသည်ဟု သဘောထားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အီမာမ်အဗူဟနီဖာ^(ရ.စ.အ.ဖ.)၏သဘောထား အမြင်ကမူ ခဝတ်ပြုမှု၏ ထူးခြားထင်ရှားသော ကဏ္ဍသည် အခြားသောတရားဝင်လုပ်ရပ်များမှထက် ထိမ်းမြားခြင်းတွင် ပို၍ကြီးကျယ်သည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဟဒီးစ်ကျမ်းများစွာတွင် တမန်တော်မြတ်ﷺက ဤစလေ့ထုံးစံကို လိုက်နာကြရန် ထပ်တလဲလဲ တိုက်တွန်းထားပေသည်။ ဤဟဒီးစ်တော်များအရ ထိမ်းမြားခြင်းသည် သာမန်တရားဝင်သော လုပ်ရပ်မျှ

သာ မဟုတ်ဘဲ တမန်တော်များကျင့်သုံးသည့် စွန္ဒတော်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံပေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်၏ ရှုဒေါင့်မှ ကြည့်လျှင် ၎င်းသည် ဘုရားဝတ်ပြုမှုတစ်ခုဖြစ်သည့်ပြင် တမန်တော်များ၏ ဓလေ့ထုံးစံတစ်ခုလည်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းများကိုရော စွန္ဒသိဟုသဘောထား၍ မရနိုင်ဘူးလားဟု မေးလာနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤအရာများကို တမန်တော်များ ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့်ပင်။ အဖြေမှာ ရှင်းပါသည်။ ဤအရာများကို တမန်တော်များ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည့်တိုင် စားခြင်း၊ သောက်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းများသည် စွန္ဒသိဖြစ်ကြောင်း ဟဒီးစ်တွင် မည်သူကမျှ မပြောခဲ့၊ ဆင့်ပြန်ခြင်းမပြုခဲ့ချေ။ ထိုအစား ဤလုပ်များ လူသားတို့၏ သာမန်အလေ့အထများဟုပင် တမန်တော်များကစ၍ သဘောထားခဲ့ကြသည်။ ဤသည်နှင့်ဆန့်ကျင်လျက် ထိမ်းမြားခြင်းကိုမူ တမန်တော်များ၏ စွန္ဒသိတော်ဟု ရှင်းလင်းစွာကြေညာခဲ့ပြီး တမန်တော်မြတ်ﷺကိုယ်တော်၏ စွန္ဒသိလည်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

တဖ်စိရ်မဇ်ဟီရီက ဤအကြောင်းအရာပေါ်တွင် အလယ်အလတ်ကျသော အမြင်တစ်မျိုးကို ပေးခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ညီမျှသောအခြေအနေတွင် ကျရောက်နေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ထိုသူသည် အကူအညီကင်းမဲ့နေသူ သို့မဟုတ် ကာမရာဂစိတ်၏လွှမ်းမိုးခြင်းကို ခံနေရသူမဟုတ်။ ထိမ်းမြားခြင်းမပြုသည့်အတွက် အပြစ်ဒုစရိုက်ဘက်သို့ တိမ်းညွတ်မည့် အန္တရာယ်ရှိနေသူလည်း မဟုတ်။ ထို့ပြင် အကယ်၍ ထိမ်းမြားလိုက်သည်ရှိသော် သူပါဝင်ပတ်သက်ရတော့မည့် အိမ်မှုကိစ္စအဝဝသည် သူ၏ဘုရားဝတ်ပြုခြင်းနှင့် အလ္လာဟ်တအာလာအား သတိရအောက်မေ့ခြင်းကို အဟန့်အတားဖြစ်စေမည်မဟုတ်ဟုလည်း ထင်ရ၏။ ထိုအခါ ၎င်းအတွက် ထိမ်းမြားလိုက်ခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။ ဤသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တမန်တော်များနှင့် ၎င်းတို့၏နောက်လိုက်ကောင်းများ ကျင့်သုံးကြသည့် လမ်းစဉ်အတိုအကျပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် အကယ်၍ ထိမ်းမြားမှုနှင့် အိမ်မှုကိစ္စဆောင်ရွက်ခြင်းများက ထိုသူအားဘာသာရေးဘက်တွင်အဆင့်တိုးမြှင့်အောင်ပြုလုပ်ခွင့်ပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထို့ပြင်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသသတိရခြင်းကိုလည်း အဟန့်အတားပြုလိမ့်မည်ဖြစ်ပါက ထိုညီမျှသော အခြေအနေရှိသူသည် ဘုရားဝတ်ပြုနိုင်ရန်အတွက် ထိမ်းမြားခြင်းမပြုဘဲနေခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။ ကုရ်အာန်၏ အာယတ်တော်များစွာကလည်း ဤအချက်ကို ထောက်ခံကြ၏။ အာယတ်တော်များထဲမှတစ်ခုမှာ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا** 'အို-မုအ်မင်န်' သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တ,သ သတိရခြင်းမှ အသင်တို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာများသည်လည်း လျစ်လျူရှု ပေါ့တန်စေခြင်း မရှိစေရ။ အသင်တို့ သားသမီးများသည်လည်း လျစ်လျူရှု ပေါ့တန်စေသည် မရှိစေရ။ စင်စစ်သော်ကား မည်သူမဆို ထိုသည်ကို ပြုမူသည်ရှိသော် ထိုကဲ့သို့သူတို့သည်သာလျှင် ဆုံးရှုံးသူများ ဖြစ်ကုန်၏" (၆၃:၉) ဖြစ်သည်။ ဤအာယတ်တော်က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သတိရတသရာလမ်းတွင် ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့် သားသမီးများ ဝင်မလာစေရန် အကြံပြုခဲ့၏။

وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ

ထို့ပြင် အသင်တို့သည် မိမိတို့အနက် ကြင်ဖော်ကြင်ဖက်မရှိသော ယောက်ျားမိန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ ကျွန်-ကျွန်မများအနက် (ထိမ်းမြားရန်) အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံကြသော ကျွန်-ကျွန်မများအားလည်းကောင်း ထိမ်းမြား၍ပေးကြလေကုန်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် သူဆင်းရဲများဖြစ်ကြလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား မိမိကျေးဇူးတော်နှင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာစေတော်မူမည်။ စင်စစ်မူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျယ်ဝန်းစွာ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသောအရှင်၊ အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ (၂၄:၃၂)

ဤစာကြောင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ရှင်များကို ရည်ရွယ်မြှောက်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ “ဆွလေဟ်နီ”ဟူသော စကားလုံးသည် “၎င်းတို့အနက်မှ ထိမ်းမြားရန်အရည်အချင်းပြည့်စုံသူများ” ဟုအဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ထိုကဲ့သို့သော ကျွန်ုပ်တို့အား ထိမ်းမြားပေးရန် ၎င်းတို့၏သခင်၊ ပိုင်ရှင်များအပေါ် တာဝန်အပ်နှင်းတော်မူခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် အရည်အချင်းပြည့်စုံမှုဟူသော စကားလုံးသည် ဇနီးအပေါ် အိမ်ထောင်ရေးတာဝန်ကျေပွန်ခြင်း၊ ထောက်ပံ့ခြင်း၊ မင်္ဂလာကြေး ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်မှုရှိခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ “ဆွလေဟ်နီ”ကို သာမန်အဓိပ္ပာယ်ယူလျှင် ကောင်းသော၊ ဘာသာရေး လေးစားသောလူများဟူ၍ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် ကျန်လူများနှင့် မတူကွဲပြားခြင်းမှာ ထိမ်းမြားမှုသည် အပြစ်ဒုစရိုက်မှ ဝေးကွာသောနည်းလမ်းဖြစ်သည်ဟုခံယူသည့် လူကောင်းများသာ ပိုင်ဆိုင်သော လက္ခဏာတစ်ရပ်အပေါ် အခြေခံပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အနက်မှ ထိမ်းမြားနိုင်စွမ်းရှိသူများအား ထိမ်းမြားပေးရန် သခင်များအပေါ်တွင် တာဝန်ဖြစ်စေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ထိမ်းမြားရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ ဆန္ဒရှိကြောင်းပြသကြလျှင် ၎င်းတို့အား ထိမ်းမြားပေးလိုက်ရန်မှာ ပိုင်ရှင်များ၏ဝတ္တရားဖြစ်သည်ဟု အချို့ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များက ဆိုကြသည်။ သို့သော် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်အများစုကမူ ဤအနေအထားတွင် ပိုင်ရှင်များသည် နှောင့်နှေးခြင်းမရှိဘဲ ၎င်းတို့အား ထိမ်းမြားပေးရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်ကျွန်ုပ်တို့မထိမ်းမြားရန်မှာ ၎င်းတို့၏ ပိုင်ရှင်များ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်ပင်။ ဤသို့ဖြင့် ဤအမိန့်ပြဌာန်းချက်သည် ကုရ်အာန်၏အခြားအာယတ်တော်ဖြစ်သည့် **فَلَا تَعْصُوهُمْ أَن يَبَيِّتُكُمْ أَرْوَاحُهُمْ** သို့ဖြစ်လျှင် အသင်တို့သည် ထိုမိန်းမတို့အား ထိမ်းမြားခြင်းကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် တားဆီးခြင်းမပြုလုပ်ကြကုန်လင့်။ (၂: ၂၃၂)

တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ အကယ်၍တစ်စုံတစ်ယောက်သည် အဆိုပြုချက်နှင့်အတူ အသင့်ထံ လာရောက်ပါက ၎င်း၏ အကျင့်စာရိတ္တကို အသင်သဘောကျလျှင် ၎င်းအား ပေးစားလိုက်ပါ။ အသင် ဤသို့မပြုပါက ကြီးမားသော ထိခိုက်နစ်နာမှု ဖြစ်ပေါ်လာပေလိမ့်မည်။ (တိရ်မီဇီ) ဤသည်အားလုံး၏ အကျဉ်းချုပ်မှာ ပိုင်ရှင်များအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ ကျွန်များအား ထိမ်းမြားခွင့်ပြုရာ၌ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းမပြုရန် ညွှန်ကြားခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်ငြားလည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ထိမ်းမြားခြင်းသည် ပိုင်ရှင်များ၏ တာဝန်ဟုတ်ချင်မှဟုတ်ပေသည်။ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် သိတော်မူဆုံးဖြစ်ပေသည်။)

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

“အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် သူဆင်းရဲများဖြစ်ကြလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား

မိမိကျေးဇူးတော် နှင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာစေတော်မူမည်။ (၂၄:၃၂)”

ဤအာယတ်တော်တွင် ဘာသာရေးတာဝန်များကို လုံခြုံစိတ်ချစွာထမ်းဆောင်နိုင်ရန်အတွက် ထိမ်းမြား လိုကြသော်လည်း ငွေကြေးဥစ္စာချို့တဲ့နွမ်းပါးသူ မွတ်စလင်မ်များအဖို့ သတင်းကောင်းပါရှိလေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ဘာသာရေးလုံခြုံစိတ်ချမှုနှင့် တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏စွန့်သံတော်ကို လိုက်နာရန်အတွက် ကောင်းမွန်သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထိမ်းမြားသည်ရှိသော် အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်းတို့အား ဥစ္စာနေ လုံလောက်စွာပေးတော်မူမည် ဖြစ်၏။ ဤအာယတ်တော်၌ ဆင်းရဲသားများ၏ ထိမ်းမြားရန်ကမ်းလှမ်းခြင်းကို ၎င်းတို့၏ လက်ရှိအခြေအနေပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ငြင်းပယ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိသောသူတို့အတွက် အကြံပြုချက်ပါရှိလေသည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် အမြဲတည်နေမည့် အရာမဟုတ်။ အရေးကြီးသည်မှာလူတစ်ယောက်၏အရည်အချင်းပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့အရည်အချင်းရှိသည်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့၏ထိမ်းမြားရန်ကမ်းလှမ်းမှုကို ပယ်ချရန်မသင့်ပေ။

သာဝကကြီး အိမ်နအဗ္ဗားစ်ကပြောကြားခဲ့သည်မှာ အလ္လာဟ်တအာလာသည် ဤအာယတ်တော်၌ မွတ်စလင်မ်အားလုံး၊ လွတ်လပ်သူဖြစ်စေ၊ ကျန်ဖြစ်စေအား ထိမ်းမြားကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ထိမ်းမြားကြမည်ဆိုပါက ချမ်းသာကြွယ်ဝအောင် ပြုလုပ်ပေးတော်မူမည့်အကြောင်း ကတိပြု တော်မူခဲ့သည် (အိမ်နီကသီးရ်)။ ထို့ပြင် အိမ်နီအဗီဟာတင်မ်က တင်ပြခဲ့သည်မှာ သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်သည် မွတ်စလင်မ်များအား မိန့်ခွန်းပြောရာတွင် “အသင်တို့ အလ္လာဟ်တအာလာ၏ ထိမ်းမြားမှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အမိန့် ပညတ်ချက်ကို လိုက်နာကြပါ။ ထိုအခါ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား ကတိတည်ထားတော်မူသည့်အတိုင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ပေးသနားတော်မူမည်ဖြစ်သည်”ဟု ထည့်သွင်းပြောကြားပြီးသည့်နောက် ဤအာယတ်တော်-وَلَا يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ (၂၄:၃၂)ကို ရွတ်ဖတ်ခဲ့လေသည်။ သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိမ်နမတ်စအူးဒ်က ပြောကြား ခဲ့သည်မှာ “အကယ်၍ သင်တို့ချမ်းသာလိုလျှင် ထိမ်းမြားကြပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ်တအာလာက وَلَا يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။ (အိမ်နီကသီးရ်)

သတိပေးချက်

တပ်ဖွဲ့စီမံမဟီရီတွင် သုံးသပ်ဖော်ပြသည့် သတိပြုရန်အချက်မှာ အလ္လာဟ်တအာလာ၏ ထိမ်းမြားသူကို ကြွယ်ဝမှုပေးတော်မူမည်ဆိုသည့် ကတိတော်သည် အကျင့်သီလကို စောင့်ထိန်းရန်နှင့် စွန့်သံတော်ကိုလိုက်နာရန် ရည်ရွယ်သူ၏အပေါ်၌သာ အတည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ထိုသူသည် အလ္လာဟ်တအာလာအပေါ် ယုံကြည်မှုနှင့် သစ္စာရှိသူ ဖြစ်ရန် လိုအပ်သည်။ ထိုအတွက် အတည်ပြုချက်ကို နောက်အာယတ်တော် وَلَيَسْتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يُحِذُونَ كِتَابًا وَحَتَّى يُغْنِيَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ မြတ်သည် မိမိ၏ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ၎င်းတို့အား ကုံလုံကြွယ်ဝစေတော်မူသည့်အထိ (မိမိတို့၏) ကာအိန္နွေကို စောင့် စည်း၍နေကြရမည် (၂၄:၃၃) တွင် ဖော်ပြထားတော်မူ၏။

အာယတ်တော်၏ ဆိုလိုချက်မှာ ငွေကြေးဥစ္စာမပြည့်စုံဘဲ ထိမ်းမြားလိုက်မည်ဆိုလျှင် ၎င်းသူများအဖို့ ဇနီး၏ ရပိုင်ခွင့်များကို ဖြည့်စွမ်းမပေးနိုင်ခြင်း၊ ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် အပြစ်ကျူးလွန်သူများဖြစ်လာနိုင်ခြင်း စသည်များကို ရင်ဆိုင် ရနိုင်သည့်အန္တရာယ်ရှိ၏။ ထိုအခါမျိုး၌ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ထိုအရှင်မြတ်၏ ရက်ရောမှုမှ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝခြင်းကို မိမိတို့အား ပေးသနားတော်မူသည့် အချိန်တိုင် သည်းခံစောင့်ဆိုင်းကြသင့်ကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ ဟဒီးစ် တွင်ဖော်ပြသည့် လိုအပ်သောသည်းခံမှုကို ရယူနိုင်မည့်နည်းလမ်းသည် ဥပုသ်သီလကို ကြိမ်ဖန်များစွာဆောက်တည် ရန်ပင်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆောက်တည်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အကြံပြု ချက်ကို လိုက်နာမည်ဆိုပါက အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်းတို့အား ထိမ်းမြားရန် ကုန်ကျစရိတ်များကို တတ်စွမ်းနိုင် အောင် ပေးသနားတော်မူမည်ဖြစ်ပေသည်။

အာယသ် (၃၃)

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تَكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِههُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

ထိုပြင် အသင်တို့၏ကျေးကျွန် များအနက် အကြင်သူတို့သည် (ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရန်) ကတိစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုလိုကြ၏။ အကယ်၍ အသင်တို့သည် ထိုသူ တို့၌ ကောင်းကျိုး တစ်စုံတစ်ရာကို တွေ့ရှိခဲ့ကြလျှင် ၎င်းတို့နှင့် ကတိစာချုပ်ကို ချုပ်ဆို ကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့ သည် ၎င်းတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အကြင် ပစ္စည်းအနက်မှလည်း ပေးကမ်းကြလေကုန်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် (ယင်းပစ္စည်းကို) အသင်တို့အား ချီးမြှင့်ထားတော်မူ၏။ ထို့ပြင် အသင်တို့သည် မိမိတို့၏ကျွန်မများအား (အထူးသဖြင့်) ၎င်းတို့သည် ကာယိန္ဒြေစောင့်စည်းရန် လိုလားကြလျှင် အသင်တို့ မျက်မှောက်လောကီဘဝ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာရရှိအံ့သောငှာ (ထိုကျွန်မများအား) ပြည့် တန်ဆာလုပ်ငန်း ပြုလုပ်ကြရန် အတင်းအကျပ် မပြုကြကုန်လင့်။ စင်စစ်သော်ကား မည်သူမဆို ၎င်းတို့အား အတင်းအကျပ်ပြုစေခဲ့သည်ရှိသော် ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်သည် ထိုကျွန်မများ အတင်းအကျပ်ပြုစေခြင်းကို ခံကြရပြီးနောက် အလွန်တရာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးတော်မူ သောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာ ညှာတာ တော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ ၏။[၃၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်

ပြီးခဲ့သော အာယတ်တော်၌ ကျွန်နှင့်ကျွန်မများဆန္ဒရှိကြလျှင် ထိမ်းမြားခွင့်ပြုပေးရန် ပိုင်ရှင်များအား တိုက် တွန်းခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ ဆန္ဒဇောကိုတားဆီးရန်အတွက် ထိမ်းမြားပေးခြင်းကို နှောင့်နှေးအောင်မပြုကြသင့်ပေ။ ဤ တိုက်တွန်းချက်၏ အနှစ်သာရသည် ကျွန်များအား ဒုက္ခမရောက်စေရန်နှင့် သိမ့်မွေ့စွာ ဆက်ဆံရန်ပင်ဖြစ်၏။ ဤ သဘောအတိုင်းပင် အာယတ်တော်၏ အခြားဦးတည်ချက်မှာ ကျွန်နှင့်ကျွန်မများ၏ ပိုင်ရှင်များအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ကျွန် များက အကယ်၍လွတ်လပ်မှုကို ငွေဖြင့်ဝယ်ယူခွင့်ပြုပါရန် ကမ်းလှမ်းလာပါက ဤဆန္ဒကို လိုက်လျောသင့်ကြောင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ပိုင်ရှင်များထံ ကောင်းသောဆုလာဘ်များကို သယ်ဆောင်လာပါမည်ဖြစ်၏။ ဓမ္မသတ် ပညာရှင်များက ဤညွှန်ကြားချက်ကို ဟီဒါယသ်ကျမ်းအား ရေးသားသူနည်းတူ “မလုပ်မနေရ” မဟုတ်၊ “လုပ်လျှင် ကောင်း၏” မှတ်သိသလှပင် အဆင့်သတ်မှတ်ကြသည်။ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ဝယ်ယူသည့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မှာ ပထမကျွန် နှင့် ပိုင်ရှင်တို့ကြား နှစ်ဦးသဘောတူသည့် ငွေပမာဏကို သတ်မှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ထိုငွေပမာဏကိုပြည့်မီရန် ကျွန်ဘက်မှ လုပ်အားခဖြင့် ပေးဆပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ကျွန်ပိုင်ရှင်သည် ထိုငွေပမာဏကို ကျွန်

အား ရှာဖွေနိုင်ရန်အလို့ငှာ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးရန် နှစ်ဦးသဘောတူ ညှိနှိုင်းနိုင်သည်။ ဤသို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီချက်ဖြင့် အပေးအယူလုပ်ခြင်းသည် အစ္စလာမ့်ဥပဒေအရ တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်သွားသဖြင့် ပိုင်ရှင်ဘက်မှဖျက်သိမ်းရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ကျွန်၏ဘက်မှ သဘောတူထားသော ငွေပမာဏကို ပေးချေလိုက်သည်နှင့် အလိုအလျောက် လွတ်လပ် သွားတော့၏။

ကျွန်၏ လွတ်လပ်ခွင့်အတွက် သဘောတူညီကြသော ငွေပမာဏကို “ဘဒါလ်အလ်ကီတာဘာဟ်”ဟု ခေါ်သည်။ ၎င်းပမာဏအတွက် အစ္စလာမ့်ဥပဒေတွင် မည်ရွေ့မည်မျှ ကန့်သတ်ချက်မရှိ။ ထိုကျွန်ကိုဝယ်စဉ်က တန်ဖိုးအတိုင်းလည်းဖြစ်နိုင်သည် သို့မဟုတ် ထို့ထက်ပိုနိုင်၊ လျော့နိုင်သည်။ အချင်းချင်းကြား သဘောတူသတ်မှတ်သော ပမာဏကို ဘဒါလ်အလ်ကီတာဘာဟ်အဖြစ် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ဤအာယတ်တော်တွင် ပေးထားသည့် အကြံပြုတိုက်တွန်းချက်၏နောက်ကွယ်မှ အနှစ်သာရမှာ ကျွန်များအတွက် လွတ်လပ်ခွင့်တံခါးကို ဖွင့်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ အစ္စလာမ့်ဥပဒေ၏ ထင်ရှားသောရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုဖြစ်သည့် ကျွန်များ၏လွတ်မြောက်မှုကို ညွှန်ပြသော ညွှန်ကြားချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ ဤပေးချေမှုပုံစံအလုံးစုံသည် ကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ခွင့်ပေးခြင်း၏ ယေဘုယျပညတ်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ခွင့်ပေးသည့်အတွက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ခံယူရရှိမည့်အကြောင်း ကတိတော်လည်း ရှိတော်မူခဲ့၏။ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ငွေနှင့်လဲလှယ်ရာတွင် စာချုပ်ရမည့်ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ခွင့်အတွက် စာချုပ်ချုပ်ရာတွင် ငွေကြေးနှင့်ဖလှယ်မှုသည် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ယင်းအတွက်ကြောင့် ပိုမိုအရေးပါသည်။ သို့ရာတွင် ဤစာချုပ် **بَيْعٌ مُّضَرٌّ** (၃၃)အတွက် သတ်မှတ်ချက် တစ်ခုထားရှိ၏။ စာချုပ်၌ကောင်းမြတ်ခြင်း၏ လက္ခဏာပေါ်မှသာလျှင် ၎င်းသည် အတည်ဖြစ်မည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒူလ္လာအိဗ်နုအ်မာရ်[ؓ]နှင့် အခြားပညာရှင်များစွာ ရှင်းပြခဲ့သည်မှာ “ခိုင်းရ်”(ကောင်းမြတ်သော)ဟူသည့် စကားလုံးသည် (ငွေကြေး)ရှာဖွေနိုင်စွမ်းကို ဆိုလိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် ငွေကြေးရှာဖွေနိုင်စွမ်းရှိပြီး (လွတ်လပ်မှုအတွက်) ပေးချေနိုင်သူသည်သာ သဘောတူညီချက်ကို ပြုလုပ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်က ၎င်း၏လုပ်အားကို ဖြုန်းတီးသလိုမျိုးဖြစ်စေနိုင်သကဲ့သို့ တစ်ဖက်မှလည်း ပိုင်ရှင်အတွက် ဆုံးရှုံးမှုဖြစ်နိုင်ပေသည်။ အခြားရှင်းလင်းချက်တစ်ခုမှာ “ကောင်းမြတ်ခြင်း”သည် ၎င်း၏လွတ်လပ်မှုကြောင့် မွတ်စလင်မ်များ ဒုက္ခရောက်မည့် အန္တရာယ်မရှိမှ ဖြစ်မည်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာ- ထိုကျွန်သည် ငြင်းပယ်သူ(ကာဖီရ်)ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ ကာဖီရ်ညီနောင်များအား ကူညီမည့်သူဖြစ်နိုင်ပေသည်။ စင်စစ် “ခိုင်းရ်” စကားလုံးသည် ဤနေရာ၌ အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုးစလုံး အကျုံးဝင်သည်။ ကျွန်သည် ငွေကြေးရှာဖွေနိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်ရမည်။ ထို့ပြင် ၎င်းလွတ်လပ်ခြင်းကြောင့် မွတ်စလင်မ်များ ဒုက္ခ ရောက်နိုင်သည့် အန္တရာယ်မရှိသူမျိုးလည်းဖြစ်ရပေမည်။ (မဇ်ဟီရီ)

وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ

“ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ၎င်းတို့အား အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ အကြင်ပစ္စည်းများအနက်မှ လည်း ပေးကမ်းကြလေကုန်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား ချီးမြှင့်ထားတော်မူ၏။ (၂၄:၃၃)”

ဤမိန့်ကြားချက်သည် ယေဘုယျအားဖြင့် အများမွတ်စလင်မ်များအား ရည်ညွှန်းသကဲ့သို့ ကျွန်ပိုင်ရှင်များအားလည်း အထူးသဖြင့် ရည်ညွှန်းလေသည်။ ကျွန်တစ်ယောက်၏ လွတ်လပ်မှုသည်ပိုင်ရှင်အား ပေးရမည့်ငွေပမာဏ သတ်မှတ်ချက်ပေါ်တွင် မူတည်သောကြောင့် ထိုငွေပမာဏရရှိရန် စုဆောင်းရာ၌ ထိုကျွန်အား မွတ်စလင်မ်များက အကူအညီပေးကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤအတွက် မွတ်စလင်မ်များသည် ဇနီးသ်ငွေထဲမှလည်း ပေးနိုင်ကြသည်။ ပိုင်ရှင်များကလည်း စာချုပ်ပါ ငွေပမာဏထက် လျော့ယူခြင်းဖြင့် ကူညီနိုင်သည်။ ဆွဟာဗဟ် သာဝကကြီးများသည် ထိုကျွန်၏ တတ်နိုင်စွမ်းပေါ်မူတည်၍ စာချုပ်ပါငွေပမာဏ၏ သုံးပုံတစ်ပုံ သို့မဟုတ် လေးပုံတစ်ပုံကို လျော့ပေးလေ

ရှိခဲ့ကြသည်။ (မင်္ဂလာရီ)

အရေးကြီးသော စီးပွားရေးကိစ္စနှင့် ၎င်းအပေါ် ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်

ယနေ့ခေတ် ကမ္ဘာလောကကြီးသည် လုံးဝ ရုပ်ဝါဒီဆန်လှသည်။ လူတိုင်းသည် တမလွန်ဘဝကို မေ့နေကြ ဟန်ရှိပြီး ငွေရှာသည့်အလုပ်တွင် နစ်မြွန်းနေကြသည်။ အားလုံးသော သုတေသန ဆင်ခြင်တွေးတောမှု၊ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်မှုအမျိုးမျိုးသည် စီးပွားရေးမြှင့်တင်မှုကိုသာ ဗဟိုပြု၍ ဝိုင်းရံလည်ပတ်နေကြသည်။ စီးပွားရေး ဆိုင်ရာ အနုစိတ်အချက်များအပေါ် အသေးစိတ်ဆွေးနွေးပွဲများနှင့် သုတေသနပြုမှုများသည် ဘက်ပေါင်းစုံမှ ၎င်း၏ အရေးပါမှုကိုမြှင့်တင်နေပြီးအကြီးကျယ်ဆုံးအနုပညာတစ်ရပ်အဖြစ်ယူဆနေခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီးများက ထင်ရှားသော၊ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုရောမိဖြစ်သော သီအိုရီနှစ်ခုကို ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့ကြသည်။ ပင်ကိုကပင် ၎င်းတို့ နှစ်ခုအကြား ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောရှိသောကြောင့် ကမ္ဘာ့ကြီး၏အများစုသည်လည်း အုပ်စုနှစ်စု ကွဲသွားသည်။ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှစွာဖြင့် အုပ်စုချင်း ရန်စောင်နေကြသဖြင့်လည်း ကမ္ဘာ့ကြီး၏တည်ငြိမ်မှုနှင့် အေးချမ်းမှု၊ သာယာမှု ပျက်ပြားရလေတော့သည်။

သီအိုရီတစ်ခုက အရင်းရှင်စနစ်ကို မွေးဖွားပေးပြီး အရင်းရှင်ဝါဒဟု လူသိများ၏။ အခြားတစ်ခုက ဆိုရှယ်လစ် စနစ်ကိုမွေးဖွားပြီး ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ သို့မဟုတ် ကွန်မြူနစ်ဝါဒဟု အမည်တွင်၏။ နိစ္စဓူဝ ကြုံတွေ့ရပြီး ဤစနစ်နှစ်ခုစလုံးက မငြင်းနိုင်သည့်အချက်မှာ လူများ ကြိုးစားရှာဖွေထုတ်လုပ်နေကြသော အရာမှန်သမျှ၏ အခြေခံသည် ရေကဲ့သို့သော မြေမှထွက်သော သဘာဝ အရင်းအမြစ် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။ လူသည် ၎င်း၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ ကြိုးစားမှု၊ တီထွင် ဉာဏ်များအားဖြင့် သန်းနှင့်ချီသော လိုအပ်သည်၊ အသုံးဝင်သည့်ပစ္စည်းများကို သဘာဝရင်းမြစ်များမှ ၎င်းတို့၏ခြံစင် ကို ဖြိုခွဲ၍သော်လည်းကောင်း၊ ပေါင်းစပ်၍သော်လည်းကောင်း ထုတ်လုပ်နေကြသည်။ သို့သော် သဘာဝအရင်းအမြစ် များကိုဖန်ဆင်းသူတစ်စုံတစ်ဦးရှိသည်ဆိုခြင်းကိုစဉ်းစားတွေးတောရန်မှာသဘာဝကျ၏။ ၎င်းတို့သည်အလိုအလျောက် ဖြစ်တည်လာခဲ့သည် မဟုတ်ချေ။ ထင်ရှားသည်မှာ သဘာဝအရင်းအမြစ်များကို ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည့် ထိုအရှင်မြတ် သည်သာ ပိုင်ရှင် အစစ်ဖြစ်ပြီး ထိုအရာအားလုံး၏အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူခြင်းပင်။ သဘာဝရင်းမြစ်များကို လူသားအား သူ၏အကျိုးကျေးဇူးနှင့်အသုံးဝင်မှုအတွက်အချိန်အကန့်အသတ်(သူ၏သက်တမ်း)ဖြင့်လွှဲပေးထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ လူသားသည် သဘာဝအရင်းမြစ်များ၏ ထာဝရအရှင်သခင်များဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်သက်တမ်းသည် တိုတောင်းလှ၏။ ထို့ပြင် သဘာဝအရင်းအမြစ်များအားလုံး အမြဲတမ်း ထိန်းချုပ် ခြင်းနှင့် အာဏာသက်ရောက်နိုင်သည်မဟုတ်ပေ။ ဥပမာ လူသည်လယ်ယာများကို ရေသွယ်၍ပေးနိုင်သည်။ သို့သော် အကယ်၍မိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်သော် သူသည် ရေကို ဖန်ဆင်းနိုင်စွမ်း မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် လူသည် ၎င်းတို့ကို လွတ်လပ်စွာ အသုံးချနိုင်စွမ်း မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် လူသည် ၎င်းတို့ လွတ်လပ်စွာအသုံးချနိုင်စွမ်း၊ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိ သည်မှာ ထင်ရှား၏။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့၏ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် အရှင်သခင်ဖြစ်သူက ပေးအပ်သော ညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာ ကြရပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ရုပ်ဝါဒတွင် အရူးအမူးဖြစ်နေကြသဖြင့် လူတိုင်းသည် စစ်မှန်သောအရှင်သခင်နှင့် ဖန်ဆင်းရှင်အယူအဆကို မေ့လျော့နေကြ၏။ ၎င်းတို့၏ပိုင်ရှင်ဖြစ်လာမည်လား သို့မဟုတ် ဤရင်းမြစ်အားလုံးသည် အများဆိုင်ဖြစ်၍ လူတိုင်း အကျိုးခံစားခွင့် ရှိသလားဆိုသည့်အချက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ပထမသီအိုရီသည် အရင်းရှင်စနစ်၏သီအိုရီဖြစ်ပြီး လူအား လွတ်လပ်စွာပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ပေးထား၏။ သူသည် ရလိုသည့်အရာကို ရသည့်နည်းနှင့်ယူနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းကို မိမိစိတ်ကြိုက် သုံးစွဲနိုင်သည်။ သူ့အပေါ် ကန့်သတ်ချက်

လုံးဝမရှိ။ ရှေးယခင်က အယူလွဲသူများနှင့် မယုံကြည်သွေဖည်သူများ၌လည်း ထိုယုံကြည်ချက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့က စိုက်ယိဒ်နာရှုအိုက်ဝ်အား အဘယ်ကြောင့် မိမိတို့၏ဥစ္စာနေအပေါ် ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်မှုများ ချထားရသနည်း။ ယင်း ဥစ္စာနေကို မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သည်။ မိမိတို့သာလျှင် ပိုင်ရှင်များဖြစ်ကြသည်ဟူ၍ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့က စောဒက တက်ခဲ့ကြသည်မှာ တမန်တော်၌ မိမိတို့အား မည်သည့်နေရာတွင် သုံးစွဲရမည်။ မည်သည့်နေရာတွင် မသုံးစွဲရဟု ပြောပိုင်ခွင့်မရှိဟု ဖြစ်၏။ **أَوَأَنْتُمْ فَعَلْتُمْ فِي مَوَالِنَا مَا نَشَاءُ** "ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းများတွင် မိမိတို့ အလို ကျပြုလုပ်ကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ စွန့်လွှတ်ရန်လည်းကောင်း စေခိုင်းပါသလော (၁၁:၈၇)"၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ထပ်တူထပ်မျှ ပင်ဖြစ်၏။ အခြားသီအိုရီသည် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၏သီအိုရီဖြစ်ပြီး မည်သည့်အရာကိုမျှ တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မပေး၊ အားလုံးသည် ဘုံပိုင်ဆိုင်မှုဖြစ်ကာ လူတိုင်း၌ ညီမျှသောအခွင့်အရေးဟု ကြေညာလေသည်။ ဤသည် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ၏ မူရင်းသီအိုရီဖြစ်သော်လည်း လက်တွေ့မကျကြောင်း ၎င်းတို့သိရှိခဲ့၍ အချို့အရာတို့ကို ဘုံပိုင်ဆိုင်မှု ခွဲခြားချက် ပြုခဲ့ လေသည်။

ဤအစွန်းနှစ်ဖက်နှင့်ကွဲပြားစွာ ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်က စနစ်တစ်ခုကို ချမှတ်ပေးခဲ့၏။ ဤစနစ်၏ အခြေခံသဘောတရားမှာ အရာအားလုံးကို အလ္လာဟ်တအာလာသာလျှင် ပိုင်ဆိုင်တော်မူပြီး အချို့အရာများကို လူသားသည် စီမံအုပ်ချုပ်ခွင့်၊ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း အခြားအရာများကိုမူ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို လူသားအားပေးထား သည့်အတိုင်း ၎င်းတို့အား ရှာဖွေယူရာ၌လည်းကောင်း၊ သုံးစွဲရာ၌လည်းကောင်း မိမိစိတ်ကြိုက် ပြုလုပ်ခွင့်မရှိချေ။ ငွေကြေးရှာဖွေခြင်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်ခြင်း နှစ်မျိုးစလုံးအတွက် နည်းဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ဆိုထားသကဲ့သို့ ခွင့်ပြုသော၊ ခွင့်မပြုသော နည်းလမ်းများကိုလည်း ရှင်းလင်းစွာ သတ်မှတ်ပေးထား၏။ ထိုမျှမက မိမိပိုင်ဆိုင်မှုထဲမှ အချို့တစ်ဝက်ကို လက်ခံပိုင်ခွင့်ပြုထားသော အခြား သူများအားပေးကမ်းရန် တာဝန်ရှိစေလေသည်။

ရည်ညွှန်းပါ အာယတ်တော်သည် ကွဲပြားသော အကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်သော်လည်း၊ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အရေးပါသည့် အခြေခံစည်းမျဉ်းအချို့ ပါရှိ၏။ အာယတ်တော်၏စာသားများကို ဂရုစိုက်၍ကြည့်မည်ဆိုလျှင် **وَأَتَوْكُمْ مِنْ** **اللَّهِ الْإِذْنِ آتَاكُمْ** **بِهِ** **وَأَتَوْكُمْ مِنْ** **اللَّهِ الْإِذْنِ آتَاكُمْ** **بِهِ** **وَأَتَوْكُمْ مِنْ** **اللَّهِ الْإِذْنِ آتَاكُمْ** **بِهِ** **وَأَتَوْكُمْ مِنْ** **اللَّهِ الْإِذْنِ آتَاكُمْ** **بِهِ** **وَأَتَوْكُمْ مِنْ** **اللَّهِ الْإِذْنِ آتَاكُمْ** **بِهِ** **وَأَتَوْكُمْ مِنْ** **اللَّهِ الْإِဇ်နီအရင်းမြတ်သည် (ယင်းပစ္စည်းကို) အသင်တို့အား ချီးမြှင့်ထားတော်မူ၏။"**(၂၄:၃၃) ဤ မိန့်ဆိုချက်မှ အချက်(၃)ချက် ထွက်လာသည်။ (၁) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် အရာခပ်သိမ်း၏ စစ်မှန်သော ပိုင်ရှင် ဖြစ်တော်မူသည်။ (၂) ထိုအရှင်မြတ်သည် လူသားအား မိမိကျေးဇူးတော်ဖြင့် အချို့သောအရာများအား ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ပေးထားသည်။ (၃) လူသားအား ထိုအရှင်မြတ် ပေးသနားတော်မူသည်များအပေါ် ကန့်သတ်ချက် အချို့ရှိ၏။ အချို့ သောအရာများကို သုံးစွဲခြင်းမှ တားမြစ်တော်မူ၏။ အချို့သောအရာများကို သုံးစွဲခြင်းအား မပြုမနေရ တာဝန် တစ်ရပ် ပြုတော်မူ၏။ အချို့သောအရာများကို သုံးစွဲခြင်းအား ပို၍လိုလားဖွယ် မှစ်သဟင် ပြုလုပ်တော်မူ၏။

ဤအာယတ်တော်ပါအခြား အမိန့်ပြဌာန်းချက်တစ်ရပ်မှာ ရိုင်းစိုင်းသော ဓလေ့တစ်ခုကို အမြစ်ဖြတ်ရန်နှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုနှင့် ညစ်ညမ်းသောအမှုတို့ကို တားဆီးထိန်းချုပ်ရန်ဖြစ်၏။ **وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاكُمْ عَلَى** **الْبَغَاءِ** **"(ထိုကျွန်မများအား) ပြည့်တန်ဆာလုပ်ငန်း ပြုလုပ်ကြရန် အတင်းအကျပ် မပြုကြကုန်လင့်"** (၂၄:၃၃)

အစ္စလာမ်မပေါ်ထွန်းမီကာလက များစွာသောသူများသည် ၎င်းတို့၏ ကျွန်မိန်းမငယ်များဖြင့် ဤလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်လေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ အစ္စလာမ်က အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုအတွက် တင်းကြပ်သောပြစ်ဒဏ်များကို လွတ် လပ်သူနှင့် ကျွန်နှစ်ဦးစလုံးအပေါ် ချမှတ်သောအခါဤမယဉ်ကျေးသောဓလေ့ကို ရပ်ဆိုင်းရန်နှင့် အမြစ်ဖြတ်ရန်အတွက် သီးသန့် တင်းကြပ်သောအမိန့်များ ထုတ်ပြန်ရန် လိုအပ်လာခဲ့သည်။

“إِنْ أَرَادْتَ خَصْصًا” ၎င်းတို့သည် ကာအိန္ဒြေစောင့်စည်းရန် လိုလားကြလျှင်” (၂၄:၃၃) ဟုမိန့်ထားသည်။ ၎င်းက ဆိုလိုသည်မှာ ထိုကျွန်မိန်းမငယ်က အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို ရှောင်ကြဉ်လိုကြောင်းနှင့် သန့်စင်စွာနေလိုကြောင်း ၎င်းတို့၏ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ကြသည့်အခါ သင့်ဘက်မှ ၎င်းတို့အား ဖိအားပေးခြင်းသည် အလွန်မိုက်မဲ၍ အရှက်ကင်းမဲ့ရာ ကျပေသည်။ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်း၏ စာသားသည် အခြေအနေပေါ်တွင် မူတည်သော်လည်း၊ အွမ္မသ်ထု၏ တညီတညွတ်တည်း သဘောထားမှာ ဤနေရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်သည် ကျွန်မိန်းကလေးများက ဆန္ဒကိုထုတ်ဖော်သည် ဖြစ်စေ၊ မထုတ်ဖော်သည်ဖြစ်စေ ၎င်းတို့အား အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုအတွက် အတင်းအကြပ်စေခိုင်းခြင်း မပြုရန်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း ဆိုရလျှင် ၎င်းတို့က ဤအမှုကို ရှောင်ကြဉ်လိုသည့်ဆန္ဒမရှိလျှင်မူ အတင်းအကြပ်စေခိုင်းပိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ ဤနေရာတွင် ပြောကြားလိုသည့်အချက်မှာ အစ္စလာမ်မတိုင်မီကာလများက ညစ်ညမ်းမှုသည်သာမန်ကိစ္စမျှသာဖြစ်၍ ကျွန်မိန်းကလေးများအနေဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုကို မည်သို့မျှသဘောမထားခဲ့ကြပေ။ အစ္စလာမ်ပေါ်ထွန်းပြီးသည့်နောက် ၎င်းတို့သည် နောင်တရပြီး ဤအလုပ်နှင့် မပတ်သက်လိုတော့ကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ပိုင်ရှင် များက အတင်းအကြပ်စေခိုင်းဆဲပင်ဖြစ်၏။ ထိုအခြေအနေအတွက် ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူပြီး ပိုင်ရှင်များအား ကျွန်မိန်းကလေးများအပေါ် ယင်းသို့အတင်းအကျပ်ပြုလုပ်ရန် သတိပေး၊ ပြစ်တင် ပြောဆိုတော်မူခဲ့၏။

فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုကျွန်မများ အတင်းအကျပ်ပြုစေခြင်းကို ခံကြရပြီးနောက် အလွန်တရာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနား ကြင်နာညှာတာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။”(၂၄:၃၃)

ဤဝါကျ၏အကျဉ်းချုပ်သည် ကျွန်မိန်းမငယ်များအား အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုအတွင်းသို့ ဇွတ်သွင်းမှုအား တားမြစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကျွန်မငယ်တစ်ဦးသည် ၎င်းတို့၏ပိုင်ရှင်၏ အတင်းအကြပ်စေခိုင်းမှုကြောင့် ဤအမှုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ရပါက အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်းတို့၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအပြစ်ကို သူမ၏ပိုင်ရှင်ထံ လွှဲပြောင်းပေးတော်မူမည်။ (မဇ်ဟီရီ)

အာယသ် (၃၄-၄၀)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُّورِهِ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۚ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ۚ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۚ نُورٌ عَلَى نُورٍ ۚ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْآمِثَالَ لِلنَّاسِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بُيُوتٍ

اِذْنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهُ ۖ يُسَبِّحُ لَهُ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ
 ۝ ၃၆ رِجَالٌ لَا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاَقَامِ الصَّلٰوةَ وَ
 اٰتٰوْا الزَّكٰوةَ ۚ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۝ ၃၇
 لِيَجْزِيَ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنۡ
 يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ ၃၈ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَّحْسِبُهُ
 الظَّمْآنُ مَآءً ۖ حَتّٰى اِذَا جَآءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْعًا وَّوَجَدَ اللّٰهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ
 حِسَابَهُ ۗ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝ ၃၉ اَوْ كَظُلُمٍ فِىْ بَحْرٍ جُّحِيٍّ يَّعْشُهُ مَوْجٌ مِّنۡ
 فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنۡ فَوْقِهِ سَحَابٌ ۚ ظُلُمٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَا اَخْرَجَ يَدَهُ
 لَمْ يَكْدِیْ رِبْهَا ۗ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهُ نُوْرًا فَلَا لَهُ مِ نۡ نُّوْرِ ۝ ၄၀

ထိုမြင် စင်စစ်ကောန် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ထံသို့ ထင်ရှားလှစွာသော အမိန့်
 ပညတ် တော်များကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့အလျင် လွန်လေပြီးသော ရှေးသူဟောင်း
 တို့၏ အလားတူ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကိုလည်းကောင်း၊ သူမွန်သူမြတ်တို့အကျိုးငှာ ဆုံးမ
 ဩဝါဒကိုလည်းကောင်း၊ ချပေး သနားတော်မူခဲ့ပေသတည်း။ [၃၄] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
 သည် မိုးကောင်းကင်များနှင့် ပထဝီမြေ၏ ရောင်ခြည်တော် ဖြစ်တော်မူ၏။ (တစ်နည်း
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ပထဝီမြေနှင့်မိုးကောင်းကင်များတွင် ရှိသူတို့အား ဓမ္မရောင်
 ခြည်ပေးတော်မူသောအရှင်ဖြစ်တော်မူသည်။) ထိုအရှင်မြတ်၏ (ဓမ္မ)ရောင်ခြည်တော်၏
 ဥပမာကား နံရံတွင်းရှိ အကြင်လိုက်ဂူနှင့် အလားတူပေသည်။ ထိုလိုက်ဂူ အတွင်းဝယ်
 ဆီမီးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုဆီမီးမှာ မှန်အိမ်တစ်ခုအတွင်း၌ ရှိပေသည်။ ထိုမှန်အိမ်မှာမူကား
 ထွန်းလင်းတောက်ပသော ကြယ်တာရာတစ်လုံးကဲ့သို့ပင် ယင်းဆီမီးမှာ ကောင်းချီး
 မင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်ပင်မှ သံလွင်ဆီဖြင့် ထွန်းရလေသည်။ ထိုသစ်ပင်မှာမူကား
 အကာအကွယ်တစ်ခုခု၏ အရှေ့ဘက်၌ ကျသည်လည်းမဟုတ်၊ အနောက်ဘက်၌ ကျ
 သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုသစ်ပင်၏အဆီမှာ မီးနှင့် လုံးဝတို့မိခြင်း မရှိငြားသော်လည်း
 ထတောက်အံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်နေပေသည်။ (အမှန်သော်ကား) ရောင်ခြည်ပေါ်၌ ရောင်ခြည်
 (ထပ်လျက်ပင်) ရှိနေပေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ အလိုရှိတော်မူသောသူ
 အား မိမိ၏(ဓမ္မ)ရောင်ခြည်တော်သို့ လမ်းညွှန်တော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး အလ္လာဟ်အရှင်
 မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့ သိမြင်ကြားတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်
 တော်မူပေသတည်း။ [၃၅] (ယင်းမှန်အိမ်သည်) အကြင်အိမ်တော်များ၌ ရှိ၏။ အလ္လာဟ်
 အရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်တော်များကို ရိုသေချီးမြှောက်ရန်လည်းကောင်း၊ ထိုအိမ်တော်

များ၌ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏နာမံတော်ကို အောက်မေ့တသရန်လည်းကောင်း အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ထားတော် မူ၏။ ထိုအိမ်တော်များတွင် နံနက်ယံ၌လည်းကောင်း၊ ညနေချမ်းများ၌လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူကြောင်း မြွက်ဆိုလျက် ရှိကြ၏။ [၃၆] အကြင်ကဲ့သို့သော ယောက်ျားတို့သည် ထိုယောက်ျားတို့အား မည်သည့်ကုန်သွယ်မှုနှင့် မည်သည့်ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုမျှပင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသခြင်းမှလည်းကောင်း၊ “ဆွလာတ်” ဝတ်ပြုမှုကို ဆောက်တည်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ “ဇကာတ်” ပေးဆောင်ခြင်းမှလည်းကောင်း အာရုံပြောင်း စေခြင်း မရှိပေ။ ထိုယောက်ျားတို့သည်ကား စိတ်နှလုံးများနှင့် မျက်စိများ ယောက်ယက်ခတ်နေမည့် နေ့ကိုကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်လျက် ရှိကြကုန်၏။ [၃၇] နောက်တွင်မူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့ကျင့်မှုခွဲကြကုန်သောကောင်းမှုသုစရိုက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကောင်းဆုံးသော အကျိုးကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူမည်ပြင် မိမိကျေးဇူးတော်ဖြင့် ပို၍ပင် ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူဦးမည် ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော် မူသောသူအား အကန့်အသတ်မရှိ ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူ ပေသတည်း။ [၃၈] သို့ရာတွင် “ကာဗိရ်” မယုံမကြည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့သည် ၎င်းတို့၏ ပြုကျင့်မှုတို့မှာမူကား လွင်တီးပြင်၌ရှိနေသော လင်းလျှပ်ပမာ ဖြစ်ပေရာ ရေမွှတ်သိပ်သောသူတို့သည် ထိုလင်းလျှပ်ကိုပင် ရေဟူ၍ ထင်မှတ်လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းသည် ထိုလင်းလျှပ်အနီးသို့ရောက်လတ်သော် ထိုလင်းလျှပ်ကို တစ်စုံတစ်ရာမျှမတွေ့ ခဲ့ရသည့်အပြင် ယင်း၏အနီးတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကိုသာ တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်း၏ စာရင်းအင်းကို အပြည့်အဝ ရှင်းလင်းတော်မူခဲ့လေသည်။ (ဝါ) ၎င်း၏သက်တမ်းကို ကုန်ဆုံးစေတော်မူခဲ့လေသည်။ အမှန်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လျင်မြန်စွာ စစ်ဆေးတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသည်။ [၃၉] သို့တည်းမဟုတ် (ထိုကာဗိရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့၏ မကောင်း မှုများသည်) အကြင်နက်ဝမ်းသော သမုဒ္ဒရာပင်လယ်အတွင်းရှိ အမှိုက်မှောင်များနှင့် ပမာတူ၏။ ထိုသမုဒ္ဒရာပင်လယ်ကို လှိုင်းတံပိုး လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။ (တစ်ဖန်) ထိုလှိုင်းတံပိုး၏ထက်ဝယ် (အခြားသော) လှိုင်းတံပိုးတစ်ခုသည်လည်း ရှိပြန်၏။ (တစ်ဖန်) ထိုလှိုင်းတံပိုး၏ထက်၌ မိုးတိမ်များလည်း ရှိနေပြန်၏။ (အချုပ်မှာ) အမှိုက်မှောင်များအပေါ်၌ အမှိုက်မှောင်ထပ်လျက်ပင် ရှိနေပေရာ (အမှိုက်မှောင် အထပ်ထပ်၌ရှိနေသော) အကြင်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မိမိ၏လက်ကို ထုတ်(၍ ကြည့်)သောအခါ မြင်နိုင်ရန်လက္ခဏာမျှပင် မရှိချေ။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က အလင်းရောင် ချီးမြှင့်တော်မူတော့ပေ။ အလင်းရောင် စိုးစဉ်းမျှကိုပင်ရရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေတကား။ [၄၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ပညာရှင်များက ဤအာယတ်တော်ကို "ရောင်ခြည်တော်အာယတ်" ဟုခေါ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းသည် ယုံကြည်သက်ဝင်မှု၏ရောင်ခြည်နှင့် မယုံကြည်သွေဖည်မှု၏ အမှိုက်မှောင်များအကြောင်းကို အသေးစိတ် ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

"နူရ်" (အလင်းရောင်)၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်

အီမာမ်ဂဏလီ^{رحمته الله}က နူရ်(အလင်းရောင်)၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်အား **الظاهر بنفسه والمظهر لغيره** ကိုယ်တိုင်ထင်ရှားတောက်ပပြီး အခြားအရာများကိုလည်း ထင်ရှားတောက်ပစေသောအရာဟု ဖွင့်ဆိုသည်။ တစ်စီရ် မင်ဟီရီကရှင်းပြသည်မှာ "နူရ်"သည် အမှန်စင်စစ်လူ၏အမြင်အာရုံကအစဦးသတ်မှုမပြုနိုင်သဖြင့် ထိုသို့မြင်မှုမှတစ်ဆင့် ၎င်းအရာအားလုံးကို နားလည် သဘောပေါက်သွားသည့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်သည်။ နေနှင့်လတို့၏ အလင်းတန်းများ သည် အစိုင်အခဲတစ်ခုပေါ်သို့ ကျရောက်သောအခါ ၎င်းအစိုင်အခဲကို တောက်ပသွားစေပြီးနောက် ထိုအစိုင်အခဲကို ရိုက်ခတ်၍ ပြန်ထွက်လာသောရောင်ပြန့်က အခြားအရာများကို လင်းဝင်းစေသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် "နူရ်" ဟူသောစကားလုံးကို အလ္လာဟ်တအာလာအတွက် သုံး၍မရနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရှင်မြတ်သည် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရုပ်ဝတ္ထုဖြစ်တည်ခြင်းမှ ကင်းသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ပညာရှင်များ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း သဘောတူကြသည်မှာ အာယတ်တော်ပါ "နူရ်"ဟူသောစကားလုံးကို အလ္လာဟ်တအာလာအတွက် သုံးခြင်းသည် "မုနောဝိရ်" သဘောဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လင်းဝင်းတောက်ပစေသူ သို့မဟုတ် လင်းဝင်းတောက်ပခြင်း၏ အရှင်သခင်ဟူ၍ ဖြစ်နိုင်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျက်သရေမင်္ဂလာကိုပိုင်ဆိုင်သူအား ကျက်သရေဆောင်ပုဂ္ဂိုလ် (မြို့စား၊ နယ်စား၊ သာသနာပိုင်စသည်) သို့မဟုတ် တရားမျှတမှုကိုပိုင်ဆိုင်သူအား တရားသူကြီးမင်းစသည့် အခေါ်အဝေါ် မျိုးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကမ္ဘာမြေကောင်းကင် ဘုံနှင့် ယင်းတို့တွင် နေထိုင်ကြသူများအား နူရ်ကို အပ်နှင်းတော်မူသည်။ ထို့ပြင် ထိုနူရ်သည် မှန်ကန်သောအရာများကို ပြုလုပ်ခြင်းနူရ်ဖြစ်၏။ အိမ်နိကာသီးရ်က စိုက်ယဉ်နာ သာဝကကြီးအိမ်နုအဗ္ဘားစ်^{عليه السلام}၏ ရှင်းလင်းချက်ကိုတင်ပြခဲ့သည်မှာ **الله هادي أهل السموات والأرض** (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကောင်းကင်ဘုံများနှင့် ကမ္ဘာမြေတွင် နေထိုင်ကြ သူများ၏ လမ်းပြဖြစ်တော်မူသည်)ဟူ၍ဖြစ်၏။

သက်ဝင်ယုံကြည်သူ၏ နူရ်

مَثَلُ نُورٍ كَمِشْكَاةٍ "ထိုအရှင်မြတ်၏ (ခွေ)ရောင်ခြည်တော်၏ဥပမာကား နံရံတွင်းရှိ အကြင်လိုက်ဂူနှင့် အလားတူပေသည်။" (၂၄:၃၅) ဤသည်မှာ အလ္လာဟ်တအာလာ၏လမ်းပြနူရ်၏ ကောင်းမွန်သော ပုံဆောင်ချက်တစ်ခု ဖြစ်ပြီး သက်ဝင်ယုံကြည်သူ၏နုလုံးသားကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လေသည်။ အိမ်နုဂျရီးရ်က သာဝကကြီး အုဗိုက်အိမ်နု ကအိမ်^{عليه السلام}၏ ရှင်းပြချက်ကို တင်ပြခဲ့သည်မှာ-

هو المؤمن الذي جعل [الله] الإيمان والقرآن في صدره، فضرِبَ الله مثله فقال: (الله نور السموات والأرض) فبدأ بنور نفسه، ثم ذكر نور المؤمن فقال: مثل نور من آمن به (ابن كثير)

၎င်းဆိုလိုသည်မှာ ဤသည်အလ္လာဟ်တအာလာယုံကြည်မှု၏ နူရ်နှင့်ကုရ်အာန်၏ နူရ်များကို နုလုံးသားတွင် ချပေးသနားခြင်းခံရသော သက်ဝင်ယုံကြည်သူ၏ ပုံဆောင်ချက်ဖြစ်သည်။ ဤအာယတ်တော်တွင် အလ္လာဟ်တအာလာ

သည် မိမိကိုယ်တော်တိုင်၏နုရ်ကို **وَالْأَرْضِ** ဟုထပ်မံဖော်ပြတော်မူခဲ့သည်။ ထို့နောက်မှ ယုံကြည်သက်ဝင်သူ၏ နှလုံးသားထဲမှ နုရ်နှင့် ထိုအရှင်မြတ်က ယုံကြည်သက်ဝင်သူအတွက် ဖော်ပြပါပုံဆောင်ချက်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ သာဝကကြီးအိဗနီကအစ်မသည် ဤအာယတ်တော်ကို **مثل نور من نور** အစား **مثل نور** ဟု ရွတ်ဖတ်လေ့ရှိခဲ့၏။ (ဤအကြောင်းကို ရှင်းလင်းရန်)။ သာဝကကြီး စအီးဒ်အိဗနီဂျူဗိုင်းရ်ထံလည်း သာဝကကြီး အိဗနီအဗ္ဗားစ်ထံမှ ထိုအဓိပ္ပာယ်နှင့် ထိုရွတ်ဖတ်မှုကို ကြားသိရကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ အိဗနီကသီးရ်က ဤရှင်းလင်း ဖော်ပြချက်အားလုံးကို ဆင့်ပြန်ခဲ့ပြီး ပညာရှင်များကြား၌ **مثل نور** (သူ၏ ရောင်ခြည်တော်၏ ဥပမာကား)မှ နာမ်စား "သူ၏"နှင့်ပတ်သက်၍ အမြင်နှစ်မျိုးရှိကြောင်း မှတ်ချက်ပြုခဲ့သည်။ တစ်မျိုးမှာ ဤနာမ်စားသည် အလ္လာဟ်တအာလာအားရည်ညွှန်းသည်။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်သည် "အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏နုရ်သည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ၏ နှလုံးသားထဲတွင် သဘာဝအတိုင်း ထည့်ပေးခြင်းခံရ၏" ဟူ၍ဖြစ်ပြီး ဥပမာပုံဆောင်ချက်မှာ **كَمِشْكَاةٍ** (ဂူလိုက် တစ်ခုကဲ့သို့) ဖြစ်၏။ ဤရှင်းပြချက်ကို သာဝကကြီးအိဗနီအဗ္ဗားစ်က အဆိုပြုခဲ့သည်။ အခြားရှင်းလင်းချက်တစ်ခုမှာ ထိုနာမ်စားသည် စာသားအရ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအား ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်၌ပေးထားသောဥပမာကိုအောက်ပါအတိုင်းရှင်းပြနိုင်ပေသည်။ ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦး၏ရင်ဘတ်သည် လိုက်ဂူ တစ်ခုနှင့် တူသည်။ ထိုရင်ဘတ်ထဲ၌ ထည့်ထားခြင်းခံရသော နှလုံးသားသည် မီးအိမ်တစ်ခု(ဂူလိုက်ထဲမှမီးအိမ်)နှင့်တူသည်။ ထို့နောက် ကြည်လင်သောသံလွင်ဆီသည် လမ်းပြနုရ်(အလင်းရောင်)၏ ဥပမာဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦး၏ သဘာဝထဲတွင် ထည့်သွင်းခံရပြီး အမှန်တရားကို လက်ခံရန် ပင်ကိုစွမ်းရည် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကို အာယတ်တော်၌ "ထိုသစ်ပင်၏အဆီမှာ မီးနှင့်ထိတွေ့ခြင်း မရှိသော်လည်း ထတောက်အံ့ ဆဲဆဲဖြစ်နေပေသည်" ဟူ၍ညွှန်းပြခဲ့၏။ ထို့နောက် သံလွင်ဆီသည် မီးတောက်အဖြစ် တောက်လောင်သော် လင်းဝင်းမှုကိုပေးလေသည်။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦး၏ နှလုံးသားထဲ၌ ထည့်သွင်းခြင်းဖြင့် ပေါင်းစည်းမိသောအခါ ၎င်းကိုယ်တိုင် လင်းဝင်းတောက်ပသွားသည့်နည်းတူ ကမ္ဘာလောကကြီးကိုလင်းလင်းဝင်းဝင်းတောက်ပသွားစေလေသည်။ သာဝကကြီးများနှင့် ၎င်းတို့၏တပည့်များသည် ဤဥပမာကို ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ၏ နှလုံးသားအတွက်သာ ကန့်သတ်ခဲ့ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများသာလျှင် ဤနုရ်မှ အကျိုးကျေးဇူးကို ရယူကြသောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေမည်။ ဤသို့မှမဟုတ်လျှင် လမ်းပြနုရ်ကို လူသားများ၏ နှလုံးသားများထဲသို့ ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းစဉ်ကပင်ထည့်သွင်းပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယုံကြည် သက်ဝင်သူများ၏ နှလုံးသားများထဲသို့ ကန့်သတ်ထည့်သွင်းပေးခြင်း မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ၎င်းသည် လူသားတိုင်း ၏သဘာဝနှင့် မွေးရာပါအသိ၏ အစိတ်အပိုင်းသာဖြစ်၏။ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ကမ္ဘာကြီး၏ထောင့်ပေါင်းစုံ၊ ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန်လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပါက အားလုံးသော လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ ဘာသာတရားများ၌ ဘုရားသခင် ရှိခြင်းနှင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဖြစ်ခြင်းကို ယုံကြည်ပြီး ကိုးကွယ်ကြသူများရှိကြောင်း တွေ့ရပေမည်။ ဘုရားသခင်ဆိုသည့်အပေါ် နားလည်မှုနှင့် သဘောထားများတွင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် မှားယွင်းမှုများ ရှိကြသည့်တိုင် မွေးရာပါ အသိစိတ်ပျောက်ဆုံးနေသော ဘုရားမဲ့ဝါဒီ အနည်းငယ်မှအပ လူတိုင်းသည် သဘာဝအားဖြင့် ဘုရားသခင်ရှိခြင်း ကိုဖြင့် ယုံကြည်ကြသည်သာဖြစ်၏။

ဟဒီးစ်ကျမ်းတစ်စောင်က ဤရူမြင်ပုံကို ထောက်ခံသည်မှာ- **كُلُّ مَوْجُودٍ يُؤَدِّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ** ကလေးငယ်တိုင်းသည် သဘာဝဗီဇအသိဖြင့် မွေးဖွားလာပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်း၏မိဘများက ၎င်းအား လမ်းမှားပေါ်၌ ထားခဲ့ကြ၏။ ဤသဘာဝဗီဇအသိသည် ယုံကြည်မှု၏လမ်းပြဖြစ်ပြီး ၎င်း၏နုရ်နှင့်အတူ လူတစ်ဦးတိုင်းအား မွေးဖွားလာစဉ်ကတည်းကပင် ပေးအပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဤလမ်းပြနုရ်ကြောင့် အမှန်တရားကို လက်ခံနိုင်သည့် အရည်အချင်းကို

ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်များကို ထိုအရှင်မြတ် ၏ တမန်တော်များနှင့် ယင်းတို့၏လက်ထောက်များမှ တစ်ဆင့်သိကြရသောအခါ အလွယ်တကူလက်ခံကြလေသည်။ မှားယွင်းသော လုပ်ရပ်များဖြင့် မိမိတို့၏ နှလုံးသားထဲမှ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည့် နှစ်ကိုပယ်ဖျက်ပစ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် သူများမှာမူ ကံဆိုးသူများဖြစ်ကြကုန်သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ အာယတ်တော်၏အစ၌ ကမ္ဘာမြေနှင့် မိုးကောင်းကင်များကြားရှိသမျှ လူအားလုံးကို နှစ်ချီးမြှင့်အပ်နှင်းတော်မူသည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လူသား အားလုံး ဟုဆိုရာတွင် ယုံကြည်သက်ဝင်သူဖြစ်စေ၊ မယုံကြည်သူဖြစ်စေ အကျုံးဝင်သည်။ သို့သော် အာယတ်တော်၏ အဆုံး ပိုင်း၌ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** အလ္လာဟ်တအာလာသည် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူအား မိမိ၏ရောင်ခြည်တော်သို့ လမ်းညွှန်တော်မူ၏(၂၄:၃၅)ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလိုတော်သည် လူသားအပေါင်းအား ချီးမြှင့်တော်မူသည့်နှစ်ကို ညွှန်ပြသည်မဟုတ်ဘဲ ကုန်အာန်၏ နှစ်ကို ကံကောင်းကြသောသူများ မှတစ်ပါး မရနိုင်ကြပေ။ ထိုသူများသည်သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီစောင့်မူမှုကို ပေးသနားခံကြရသည်။ တစ် နည်းအားဖြင့် လူတစ်ယောက်၏ ကြိုးစားအားထုတ်မှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်၏ ကူညီမှုမပါရှိလျှင် အချည်းအနီးဖြစ်ရုံ မက တစ်ခါတစ်ရံ ဘေးဒုက္ခပင် ဖြစ်စေနိုင်သည်။

إِذَا مَلَكَتِ السَّحَابُ الْمِيمَاتِ فَآوِلْ مَا يَخْرِجُنِي عَلَيْهِ اجْتِهَادًا

အကယ်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ အကူအညီသာမရပါက ၎င်း၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုသည် ၎င်းအား ဘေးဒုက္ခပင် ရောက်စေနိုင်၏။

တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ နှစ်

အီမာမ်ဘာဂါဝီ^(ရဟ်မာ)က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တစ်ခါသော် သာဝကကြီး စိုက်ယိဒနာအိမ်နအဗ္ဗားစ်^(ရဟ်မာ)သည် တောင်ရတ်နှင့် အင်ဂျီလ်ကျမ်းများကို ကျွမ်းကျင်နှံ့စပ်သော မွတ်စလင်ပညာရှိကြီး ကာအဗ်အလ်အဟ်ဗားရ်အား ဤ အာယတ်တော် **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ကို မည်သို့ရှင်းပြပါမည်လဲဟု မေးမြန်းခဲ့၏။ ကာအဗ်အလ်အဟ်ဗားရ်က ဤဥပမာ သည် တမန်တော်မြတ် ﷺ နှလုံးသားကို ဆိုလိုသည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ မစ်ရှ်ကာတ်(ဂူလိုဏ်)သည် ကိုယ်တော်၏ ရင်ဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇုဂျာဂျလ်(မှန်/ဖန်)သည် ကိုယ်တော်၏နှလုံးသားကိုလည်းကောင်း၊ မစ်ဗာဟ်(မီးအိမ်) သည် ကိုယ်တော်၏ တမန်တော်ဘဝကို လည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုပေသည်။ တမန်တော်ဘဝ၏နှစ်၏ အနှိုင်းမဲ့ တုလွတ်ကင်းပုံမှာ တမန်တော်မြတ်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခြင်းမပြုမီကပင် ထိုနှစ်သည် လူတို့အတွက် အလင်းရောင် တောက်ပနေခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ထုတ်ပြန်ချက်ကျရောက်လာသောအခါ တမန်တော်ဘဝ၏ နှစ်နှင့်ပေါင်းစပ်ပြီး ကမ္ဘာလောကကြီး တစ်ခုလုံး တောက်ပသွားအောင် အလင်းရောင်များ ဖြာသွားတော့၏။

တမန်တော်မြတ် ﷺ မွေးမြင်တော်မူမူခင်ကပင် ကမ္ဘာလောကကြီး၌ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် အဖြစ်အပျက်အချို့ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အမှန်စင်စစ် ၎င်းတို့သည် တမန်တော်ပွင့်တော်မူတော့မည့် ကြိုတင်သတိပေးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ ကို ဟဒီးစ်၏ဝေါဟာရအရ "အစ်ရ်ဟဆတ်"ဟု ခေါ်၏။ ဤစကားလုံးနှင့်တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့၏ ကွာခြားချက်မှာ တန်ခိုး ပြာဋိဟာသည် အလ္လာဟ်တအာလာက ၎င်း၏တမန်တော်များအား တမန်တော်ဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက်အဖြစ် ပေးအပ်သော ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် မဟုတ်သည့် အဖြစ်အပျက်များကို ခေါ်သည်။ "အစ်ရ်ဟဆတ်"မှာ တမန်တော်ဖြစ်ကြောင်း မကြေညာမီအလျင်ဖြစ်ပျက်သည့်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်မဟုတ်သော အဖြစ်အပျက်များကို ဆိုလိုသည်။ "အစ်ရ်ဟဆတ်"များကို စစ်မှန်သော ဆင့်ပြန်ချက်များစွာ၌ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပြီး ရိုတ်ဂျာလာလွတ်ဒင်ဂူယူဝွီ(ရဟ်မာ)က ၎င်း၏ကျမ်းစာအုပ်

خَصَاصٍ كُبرَى (ခါဆွာအမ်ကူးမ်ရာ)တွင်လည်းကောင်း၊ အဗူနုအိုမ်က ၎င်း၏ကျမ်းစာအုပ် دَلِيلُ النَّبَوَةِ (အလာ အိလ်အန်နုဂူဝဟ်)တွင် လည်းကောင်း စုစည်းဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ အခြားပညာရှင်များကလည်း ထိုကဲ့သို့ အဖြစ်အပျက် များစွာကို စုဆောင်း၍ ၎င်းတို့ စာအုပ်များတွင် ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ တစ်စီရ်မဇ်ဟီရီကလည်း ဤအဖြစ်အပျက်များစွာကို ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့သည်။

သံလွင်ဆီ၏ အကျိုးကျေးဇူး

شَجَرَةٌ مُبَارَكَةٌ زَيْتُونَةٍ (ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောသစ်ပင်မှ သံလွင်ဆီ ၃၅)။ ဤသည်မှာ သံလွင် ဆီနှင့် ၎င်း၏သစ်ပင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးပေးခြင်းခံရသော၊ အကျိုးကျေးဇူးရှိသော၊ အသုံးဝင် သောအရာများ ဖြစ်ကြောင်းကို ထောက်ခံချက်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ ပညာရှင်များက အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်းတွင် များစွာသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ထည့်သွင်းပေးထားသည်ဟု သုံးသပ်ကြသည်။ သံလွင်ဆီကို မီးအိမ်များ ထွန်းညှိ ရာတွင် အသုံးပြုကြ၏။ အခြားဆီများနှင့် မတူသည့်မှာ ၎င်းမှထွက်လာသော အလင်းရောင်သည် အတောက်ပ ဆုံးနှင့် အကြည်လင်ဆုံးဖြစ်ခြင်းပင်။ အသီးကိုစားကြသကဲ့သို့ ဆီကိုချက်ပြုတ်ရာ၌သုံးကြ၏။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း သည် မှာ ၎င်း၏အဆီကို ထုတ်ယူရာတွင် စက်ကိရိယာမလိုအပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ အသီးရင့်မှည့်လာသောအခါ၊ ဆီသည် အလို အလျောက် ထွက်ကျလာသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺက အသီးကိုစားကြ၍ ဆီဖြင့်ကိုယ်ခန္ဓာကို နှိပ်နယ်ကြရန် တိုက် တွန်းခဲ့သည်။(ဘဂါဝီ - မဇ်ဟရီ)

فِي بُيُوتٍ إِذْنُ اللَّهِ أَنْ تَزْفَخَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ فِيهَا بِالْعُدْوِ وَالْآصَالِ

“(ယင်းမှန်အိမ်သည်) အကြင်အိမ်တော်များ၌ရှိ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်တော် များကို ရှိသေချီးမြှင့်ရန်လည်းကောင်း၊ ထိုအိမ်တော်များ၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နာမတော်ကို အောက်မေ့တသရန်လည်းကောင်း အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ထားတော်မူ၏။ ထိုအိမ်တော်များတွင် နံနက်ယံ၌လည်းကောင်း၊ ညနေချမ်းများ၌လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ် စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူ ကြောင်း ရွတ်ဆိုလျက်ရှိကြကုန်၏။ (၂၄:၃၆)

ပြီးခဲ့သော အာယတ်တော်တွင် အလ္လာဟ်တအာလာသည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ၏ နှလုံးသားထဲသို့ ထို အရှင်မြတ်၏လမ်းပြနုရ်ကို ထည့်ပေးတော်မူသည့် အနှိုင်းမဲ့ပုံဆောင်ချက်ကို ပေးတော်မူခဲ့သည်။ အာယတ်တော်၏ အဆုံးပိုင်း၌ ဤနုရ်မှ အကျိုးကျေးဇူးကို ရယူကြသူများအား အလ္လာဟ်အရှင်ချစ်ခင်တော်မူပြီး မိမိ၏ကူညီစောင့်မမှုကို ပေးတော်မူသည့် အကြောင်း ရှင်းပြတော်မူခဲ့၏။ အထက်မှ အာယတ်တော်၌ ဤသို့သော ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ ၎င်းတို့၏အချိန်ကို အများဆုံးအသုံးပြုရာ၊ အထူးသဖြင့် ဆွလာတ်(၅)ကြိမ် တည်ဆောက်ရာနေရာများနှင့် အဆောက် အဦများကို ရည်ညွှန်းတော်မူသည်။ ဤ အဆောက်အဦများအား များစွာရှိသေလေးစားအပ်သော နေရာများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ မိမိနာမတော်ကို အောက်မေ့တသသတိရကြရန် နေရာများအဖြစ်လည်းကောင်း ထားရှိကြရန် ညွှန် ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့သော အဆောက်အဦများ၏ ခမ်းနားထည်ဝါမှုမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နာမတော်ကို ထိုနေရာများတွင် နံနက်ခင်းနှင့်ညနေခင်းများ၌ အောက်မေ့တသသတိရကြခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုနေရာတွင် လူအပေါင်း သည် အချိန်နှင့်အမျှ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ရှိခိုးခဝပ်ပြုကြသည်။ ထိုသူများ၏ အဆင့်အတန်းသည် မကြာမီမြင့်မား လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါရှင်းလင်းချက်သည် **فِي بُيُوتٍ** (အိမ်တော်များထဲ၌) နှင့် **لِللّٰهِ نُورٌ** (ရောင်ခြည်တော်သို့ လမ်းညွှန်တော်မူ၏။) တို့၏ဆက်စပ်မှုအပေါ်တွင် အခြေခံသည့် ယူဆချက်ပင်ဖြစ်၏။ (အိမ်နိကာသီးရ်စသည်များ)။ အချို့က "အိမ်တော်များထဲ၌" နှင့် **يُسَبِّحُ** (ထိုအရှင်မြတ် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကြောင်းကို ရွတ်ဆိုကြ၏ ဟူသော စကားလုံးနှင့် ဆက်စပ်သည်ဟု သဘောထားကြသည်။ သို့သော် ပထမ ရှုထောင့်အမြင်မှာ ပို၍ဆီလျော်သည်ဟု ယူဆရ၏။ ဤသို့ယူဆလျှင် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ပြီးခဲ့သော အာယတ်တော်၏ ပုံဆောင်ချက်၌ ရည်ညွှန်းသည် "လမ်းပြနုရ်"ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အချိန်နှင့်အမျှ အောက်မေ့တသသတိရကြရာ အဆောက်အဦးများနှင့် အိမ်တော်များတွင် တွေ့နိုင်မည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အိမ်တော်များဆိုသည်မှာ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များကို ဆိုလိုသည် ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများ တညီတညွတ် လက်ခံကြ၏။

ဗလီဝတ်ကျောင်းများသည်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အိမ်တော်များဖြစ်ကြပြီးယင်းတို့အားရိုသေလေးစားခြင်းသည်တာဝန်ဖြစ်၏။

ကုရ်တုစီက ဤအာယတ်တော်တွင် သုံးထားသည့် "မြင့်တင်သည်၊ ပင့်မြှောက်သည်" ဟူသောစကားလုံးသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား ရိုသေလေးစားကြရန်ကို ဆိုလိုသည်ဟူသည့်အမြင်ကို ပို၍သဘောကျ၏။ သူ၏ အမြင်မှန်ကန်ကြောင်းကိုလည်း သာဝကကြီးအနားစ်[ؓ]၏ အောက်ပါဟဒီးစ်တော်ဖြင့် ထောက်ကူခဲ့သည်။

من أحب الله عز وجل فليحبني، ومن أحبني فليحب أصحابي، ومن أحب أصحابي، فليحب القرآن ومن أحب القرآن فليحب المساجد، فإنها أفنية الله أبنيته، أذن الله في رفعها، وبارك فيها، ميمونة ميمون أهلها، محفوظة محفوظ أهلها، هم في صلاتهم والله - عز وجل - في حوائجهم، هم في مساجدهم والله من ورائهم.

တမန်တော်မြတ်^ﷺမိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို ချစ်လိုသောသူများသည် ကျွန်ုပ်ကို ချစ်ကြရမည်။ ကျွန်ုပ်ကို ချစ်လိုသူများသည် ကျွန်ုပ်၏သာဝကကြီးများကို ချစ်ကြရမည်။ ကျွန်ုပ်၏ သာဝကကြီးများကို ချစ်လိုသူများသည် ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်ကို ချစ်ကြရမည်။ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်ကို ချစ်လိုသူများသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များကို ချစ်ကြရ မည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အိမ်တော်များဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။ ယင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုနေရာများတွင် နေထိုင်ကြသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ခံကြရ၏။ ၎င်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုနေရာများတွင် နေထိုင်သူတို့သည် လည်းကောင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုအောက်တွင် ရှိကြ၏။ ထိုနေရာများတွင် ဝတ်ပြုမှုများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသူများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ အလုပ်များကို ပြီးစီးအောင်ပြုလုပ်ပေးတော်မူမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ၎င်းတို့၏လိုအပ်ချက်များကိုလည်း ဖြည့်ဆည်းပေးတော်မူမည်။ ၎င်းတို့ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များတွင်ရှိနေစဉ် ၎င်းတို့၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို ၎င်းတို့မရှိခိုက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က စောင့်ရှောက်ထားတော်မူမည်။ (ကုရ်တုစီ)

ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား ရိုသေချီးမြှောက်ခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်

عَفْوُ اللَّهِ أَنْ يُدْرَأَ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်တော်များကို ရိုသေချီးမြှောက်ရန်လည်းကောင်း" (၂၄:၃၆) ۞ စကားလုံးသည် ۞ အိဿနမှ ဆင်းသက်လာပြီး "ခွင့်ပြုသည်"ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ထို့ပြင် عَفْوُ စကားလုံးသည် عَفْوُမှ ဆင်းသက်လာပြီး မြှောက်တင်သည်၊ ပင့်မသည်၊ ဂုဏ်တင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအာယတ်တော် အဓိပ္ပာယ်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဗလီများကို ပင့်မြှောက်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့၏"ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။ ဤနေရာတွင် "ခွင့်ပြုခဲ့သည်"မှာ "အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်"ဟုဆိုလိုပြီး ပင့်မြှောက်ခြင်းသည် "အမွန်အမြတ်ထားသည်" ဟုဆိုလိုသည်။ သာဝကကြီး အိဗ်နအဗ္ဗာစ် ۞ က ရှင်းပြခဲ့သည်မှာ အလ္လာဟ်တအာလာသည် မွတ်စလင်မ်များအား ဗလီဝတ်ကျောင်း တော်များထဲ၌ အချင်းနှီးသော ပြုမူ၊ ပြောဆိုခြင်းများမပြုလုပ်ကြရန် တားမြစ်တော်မူခဲ့၏။ (အိဗ်နကသီးရ်)

တစ်စီရ်၏ အိမာမ်နှစ်ပါးဖြစ်ကြသော အိတ္တရီမဟ်နှင့် မူဂျဟစ် ۞ တို့က ယူဆကြသည်မှာ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား မြှင့်တင်ခြင်းဟူသည်မှာ ဤနေရာတွင် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား တည်ဆောက်ခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ကုရ်အာန်တွင် မိန့်ကြားတော်မူသည့် ကအ်ဗာကျောင်းတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်း ۞ عَزَّ وَجَلَّ ۞ "အခါတစ်ပါး၌ နဗီတမန်တော်အိဗ်ရာဟီမ် ۞ နှင့် သားတော် အစ္စမာအီလ် ۞ တို့ ကျောင်းတော်မြတ်၏ကျောက်နံရံကို မြှင့်တင်နေစဉ်..." (၂:၁၂၇) ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် အုတ်မြစ်ကို မြှင့်တင်ခြင်းသည် အုတ်မြစ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဟစန်အလ်ဗတ်စ် ۞ ၏ မတူသောအမြင်ကမူ "မြှင့်တင်သည်" ဟူသည့် စကားလုံးကို ဤနေရာတွင် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား ရိုသေလေးစားခြင်း၊ အမွန်အမြတ်ထားခြင်းအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား အညစ်အကြေးနှင့် မသန့်ရှင်းသောအရာများမှ သန့်စင်အောင် ထားရန်ဖြစ်သည်။ ဟဒီးစ်တစ်ခုတွင် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ မသန့်စင်သော(နဂျစ်)အရာကို ဗလီဝတ် ကျောင်းတော်အတွင်းသို့ ယူလာလျှင်၊ ထိုအရာသည် မီးနှင့်တွေ့ထိသော အရေပြားကဲ့သို့ အလိုအလျောက် ကျုံ့ဝင်သေးငယ်သွား၏။ သာဝကကြီး အဗူအိဗ်ခွဒ္ဒရီ ۞ က တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ۞ မိန့်ကြားခဲ့သည်။ မည်သူမဆို ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်မှ ညစ်ပေသော၊ မသန့်စင်သော စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာကောင်းသောအရာများကို ဖယ်ရှားပစ်ပါက အလ္လာဟ်တအာလာသည် ထိုသူအတွက် ဂျန္နတ်တွင် အိမ်တစ်လုံးပြုလုပ်ပေးတော်မူမည်။ (အိဗ်နမာဂျဟ်)။ အာအီရာ ۞ သခင်မကြီးက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ "တမန်တော်မြတ် ۞ သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်များထဲ၌ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များ (ဝတ်ပြုရန် သီးသန့် နေရာများ) ပြုလုပ်ကြရန်နှင့် ၎င်းတို့ကို ရှင်းလင်းသန့်စင်အောင် ထားကြရန် ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ (ကွရ်သုစီ)

စင်စစ် عَفْوُ (မြှင့်တင်ရန်)ဟူသော စကားလုံးသည် ဗလီများ၏ အဆောက်အဦနှင့် အမွန်အမြတ်ထားခြင်းနှစ်မျိုးစလုံးကို ခြုံငုံမိပေသည်။ ထို့ပြင် အညစ်အကြေးနှင့် ဖုန်မှုန့်များကအစ မရှိအောင်သန့်ရှင်းအောင်ထားကြရန်ကိုလည်း ဖော်ပြသည်။ အနံ့ဆိုးများမရှိအောင် ထားခြင်းသည်လည်း သန့်ရှင်းမှု၏ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ချေသည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ် ۞ သည် ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူများစားပြီးနောက် ပါးစပ်မဆေးဘဲ ဗလီအတွင်းသို့ဝင်ခြင်းကို တားမြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟဒီးစ်ကျမ်းများစွာတွင် ဖော်ပြခဲ့၏။ စီးကရက်၊ ဆေးပေါ့လိပ်နှင့် အခြားသောဆေးရွက်ကြီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အရာအားလုံးသည် ညွှန်ကြားချက်တွင် အကျုံးဝင်ပေသည်။ အနံ့ဆိုးထွက်သော ဆီဖြင့် မီးထွန်းညှိခြင်းကိုလည်း ဗလီတွင်း၌ ခွင့်မပြုချေ။

သာဝကကြီး အုမရ်၏ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုကို ဆွဟီးဟ်မွတ်စလင်မ်ကျမ်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ၎င်းက ပြောခဲ့သည်မှာ “အကယ်၍တမန်တော်မြတ်ﷺသည် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ပါးစပ်မှ မကောင်းသည့် အနံ့ထွက်သည်ကို သတိပြုမိပါက ထိုသူအား ဗလီထဲမှ မောင်းထုတ်ပြီး ဗကီအံသို့သွားခိုင်းလေ့ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်က ပြောလိမ့်မည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကြက်သွန်နီနှင့် ကြက်သွန်ဖြူကိုစားမှ ဖြစ်မည်ဆိုပါက ၎င်းတို့အနံ့မထွက်စေရန် သေချာစွာ ချက်ပြုတ်သင့်သည်”ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤဟဒီးစ်တော်မှ ပညာရှင်များ ကောက်ချက်ချကြသည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်တွင် ဤကဲ့သို့သော ရောဂါတစ်မျိုးရှိသဖြင့် လူများသည် ၎င်း၏ဘေး၌ရပ်ခြင်းကို စိတ်ဝယ်မသက်မသာခံစားကြရပါက၊ ၎င်းအားလည်း ဗလီထဲမှ ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းမခံရလေအောင် ထိုသူသည် ရောဂါပျောက်သည့်တိုင် ဗလီသို့မသွားဘဲ အိမ်၌ပင် ဝတ်ပြုသင့်ပေသည်။

ဗလီဝတ်ကျောင်းများအား ဂုဏ်တင်ခြင်း

သာဝကကြီး အများစုနှင့် တာပေအီနီ(သာဝကကြီးများ၏ နောက်မျိုးဆက်)များက ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များအား ဂုဏ်တင်ခြင်းဟူသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းများ တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် မကောင်းသည့်အရာမှန်သမျှ ဗလီဝတ်ကျောင်းတွင် မရှိစေခြင်းဟု ယူဆကြသည်။ အချို့သောသူများက ဗလီဝတ်ကျောင်းတော် အဆောက်အဦ၏ အပြင်ပန်းသဏ္ဌာန်နှင့် ခန့်ညားထည်ဝါမှုကိုပါ ထည့်သွင်းကြသည်။ ၎င်းတို့က သာဝကကြီး အစ္စမန်းဂနီသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ကိုတည်ဆောက်ရာ၌ အထင်ကြီးလောက်သည့် သွင်ပြင်ရှိစေရန်အတွက် သစ်မာသားကို အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း စောဒကတက်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သာဝကကြီး အုမရ်အိမ်နု အဗ္ဗဒွလ် အဇီးဇ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်အား ပစ္စည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တန်ဆာဆင်မှု၌ လည်းကောင်း ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပြုလုပ်စေခဲ့သည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်သည်မှာ သာဝကကြီးများနှင့် ၎င်းတို့၏ တပည့်များ၏ သက်တမ်းကာလအတွင်းဖြစ်ပြီး မည်သူကမျှ ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိချေ။ နောက်ပိုင်းတွင် ဘုရင်များစွာ တို့သည် ရက်ရောစွာသုံးစွဲလျက် ဗလီဝတ်ကျောင်းများကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ခါလစ်အိမ်နု အဗ္ဗဒွလ်မာလစ်သည် ၎င်း၏ အုပ်ချုပ်မှုကာလအတွင်း ဆီးရီးယားတစ်နယ်လုံး၏ နှစ်စဉ်ဝင်ငွေ၏သုံးဆကို ဒမတ်စကတ်၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဗလီဝတ်ကျောင်းကြီး တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းတွင် သုံးစွဲခဲ့လေသည်။ ယင်းဗလီကြီးမှာ ယခုတိုင် ထိုနေရာတွင် ရှိနေသေးသည်။ အီမာမ်အဗူဟနီဖာသည် အကယ်၍ ဝင့်ကြွားခြင်းနှင့် အတ္တဆန်ခြင်းများ၏ လက္ခဏာမပါရှိဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကျေနပ်နှစ်သက်စေတော်မူရန်နှင့် ထိုအရှင်၏အိမ်တော်ကို အမွန်အမြတ်ပြုရန် ရည်ရွယ်ချက်သက်သက်ဖြင့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များ တည်ဆောက်ခြင်း၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းများကို ကန့်ကွက်ရန်မရှိကြောင်း၊ လူတစ်ဦးသည် ထိုလုပ်ရပ်အတွက် ကောင်းမွန်သော ဆုလာဘ်ကိုသာ မျှော်မှန်းသင့်ကြောင်း အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့လေသည်။

ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ(ထူးမြတ်ခြင်းများ)

အဗူဒါဝူဒ်က သာဝကကြီး အဗူအုမာမဟ်သည် တစ်ဆင့်တင်ပြခဲ့သည်မှာ တစ်ခါသော် တမန်တော်မြတ်ﷺ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ မည်သူမဆိုတာဝန်ရှိသော ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုကို ဗလီဝတ်ကျောင်း၌ ဆောင်ရွက်ရန် မိမိနေအိမ်မှ ဝုရူရေသန့်စင်၍ ထွက်ခဲ့လျှင်၊ ၎င်းရရှိမည့်ဆုလာဘ်သည် ဟဂ်ဂ်ပြုရန်အတွက် အိဟ်ရာမ်ဝတ်လျက် မိမိနေအိမ်မှ ထွက်

ခွဲသူနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် မည်သူမဆို ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၌ အိမ်ရှေ့ရာက ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရန် မိမိနေအိမ်မှ ပိုမိုပြုပြီးထွက်ခဲ့လျှင် ၎င်း၏ ဆုလာဘ်သည် အွမ်ရာပြုသူနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုတစ်ခုပြီးလျှင် နောက်ထပ်တစ်ခုကိုကြားထဲတွင် စကားမပြော၊ မည်သည့်အလုပ်မျှလည်းမလုပ်ဘဲ ဆောင်ရွက်သူသည် အစ်လ္လာဟီနှင့် ရေးမှတ်ခြင်းခံရမည်။ ထိုမျှမက သာဝကကြီးဗူရီဒ်ဒ်ဟ် ။ မှတ်တမ်းနှင့် တင်ပြခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ “ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်သို့ အမှောင်ထဲတွင်သွားကြသူများအား ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၌ နှစ်ရောင်ခြည်တော် ပြည့်စုံစွာ လွှမ်းခြုံပေးမည်ဖြစ်သည်။” (ဗွတ်စလင်မ်)

စွဟ်ဟ်မွတ်စလင်မ်ကျမ်းက သာဝကကြီးအဗူဟုရီဒ်ရဟ် ။ မှတ်တမ်းနှင့် တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ကြီး(ဆွ) မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ “ဂျမာအသ်လူအစုအဝေးတွင် ပါဝင်၍ဝတ်ပြုခြင်းသည် မိမိအိမ်တွင် သို့မဟုတ် ဆိုင်တွင်ဝတ်ပြုခြင်းထက် အဆ(၂၀)ကျော်မျှ သာပို၍ကောင်း၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ပိုမိုပြုပြီးနောက် ဝတ်ပြုရန်ရည်ရွယ်ချက်သက်သက်ဖြင့် ဗလီဝတ်ကျောင်းသို့ ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော် ဗလီသို့ရောက်သည့်တိုင် လှမ်းခဲ့သော တစ်လှမ်းတိုင်းသည် ၎င်း၏အဆင့်အတန်းကို တစ်ဆင့်စီမြင့်တက်စေပြီး အပြစ်တစ်ခုစီကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကောင်းကင်တမန်များက ၎င်းအတွက် ဤသို့ ဆုတောင်းပေးနေကြပေမည်။ “အို- အရှင်မြတ်၊ ဤသူအား သူသည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ဒုက္ခပေးသမျှကာလပတ်လုံး သို့မဟုတ် သူ၏ဂုဏ်ပျက်မသွားသမျှကာလပတ်လုံး အရှင်မြတ်၏ကရုဏာတော်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး ဟာကမ်အိဗ်နုအူရီဒ်ရဟ် ။ ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ﷺ တစ်ကြိမ်က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ဤကမ္ဘာမြေဝယ် ဧည့်သည်တစ်ယောက်သဖွယ် နေထိုင်ပါ။ ထို့ပြင် ဗလီဝတ်ကျောင်းများကို သင်၏နေအိမ် ပြုလုပ်ပါ။ ထို့ပြင် သင်တို့၏နုလုံးသားများကို နူးညံ့အောင်ပြုလုပ်ပါ။ (ကြင်နာတတ်ပါစေ) ထို့ပြင် (အလ္လာဟ်ရှင်မြတ်၏ ရက်ရောမှုများ ကို) မကြာခဏ ဆင်ခြင်တွေးတောပါ။ ထို့ပြင် အကြိမ်ကြိမ်ခိုကြွေးပါ။ (အလ္လာဟ်အား ကြောက်ရွံ့မှုဖြင့်) သင့်အား ဤအနေအထားမှ ပြောင်းလွှဲအောင် လောကီဆိုင်ရာလိုအပ်ဆန္ဒများက လွှမ်းမိုးခြင်း မပြုပါစေနှင့်။ ထို့ပြင် သင်သည် သင်နေထိုင်ခြင်းမပြုသောအိမ်များကို မလိုအပ်ဘဲဆောက်လုပ်မှု၌ ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်။ ထို့ပြင် အသင်ရနိုင်မည် မဟုတ်သည့် အနာဂတ်အတွက် ဤကဲ့သို့သောအရာများကို လိုချင်ဆန္ဒဖြစ်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏။” သာဝကကြီး အဗူဒါရ်ဒ်ဟ် ။ သူ၏သားကို အကြံပေးခဲ့သည်မှာ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်သည် သင်၏နေအိမ် ဖြစ်သင့်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များသည် မွတ္တကီ(အလ္လာဟ်ကို ကြောက်ရွံ့သူများ)များ၏ နေအိမ်များ ဖြစ်ကြသည်။ မည်သူမဆို ဗလီကိုမိမိနေအိမ်ပြုလုပ်ပါက (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြိမ်ဖန်များစွာ အောက်မေ့တသတိရခြင်းဖြင့်)၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်း၏သာယာငြိမ်းချမ်းမှုအတွက် အာမခံသူဖြစ်လာမည်။ ထို့ပြင် ၎င်းအား “ဆွေရာတ်”တံတားကို လွယ်ကူစွာ ဖြတ်သန်းသွားစေနိုင်တော်မူလိမ့်မည်။” အဗူဆာဒ်အဇ်ဒီက ရှူအိုက်ဗ် အိဗ်နီဟာဗ်ဟာဗ်ထံသို့ ရေးသော စာတစ်စောင်ထဲ၌ “ဗလီဝတ်ကျောင်းများကို လိုအပ်ချက်တစ်ခုသဖွယ် ဆုပ်ကိုင်ထားပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗလီဝတ်ကျောင်းများသည် တမန်တော်တို့ ဆုံတွေ့ကြရာနေရာများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဟု ကျွန်ုပ်ကြားဖူးသည်”ဟုပါရှိ၏။

ဟဒီးစ်တစ်ခု၌ ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ အဆုံးတစ်နေ့တွင် လူများသည် ဗလီထဲတွင် ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လျက် လောကီကိစ္စများကိုလည်းကောင်း၊ လောကီဆိုင်ရာအကျိုးအမြတ်များအပေါ် ၎င်းတို့၏ နှစ်သက်စုံမက်မှုကိုလည်းကောင်း ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြလိမ့်မည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ရန်အတွက် ဗလီဝတ်ကျောင်းသို့ လာသောသူများနှင့်အတူ သင်မထိုင်ပါနှင့်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဤကဲ့သို့လူများ ဗလီ

သို့ လာခြင်းကို မလိုလားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး စအိဒ်အိဒ်နီမူဆိုင်ယိမ်က ပြောကြားခဲ့သည်မှာ ဗလီဝတ်ကျောင်းထဲ၌ ထိုင်သူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်အတူ ထိုင်သကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းသောစကားမှ လွဲ၍ မပြောမိစေရန် ထိုသူတွင် တာဝန်ရှိပေသည်။ (ကုရ်တုဗီ)

ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်ကျင့်ထုံးများ(၁၅)ခု

ပညာရှင်များသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းများတွင် လိုက်နာစောင့်ထိန်းရမည့် ကျင့်ဝတ်ကျင့်ထုံး(၁၅)ချက်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ -

(၁) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ ရောက်နှင့်ပြီးသူများကို စလာမ်ဆိုရမည်။ အကယ်၍ တစ်ယောက်မျှမရှိလျှင် **عَلَيْهِ السَّلَامُ** ကို ရွတ်ဆိုရမည်။ (သို့သော် ရောက်နှင့်ပြီးသူများ သည် အပိုဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများ ပြုနေကြလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ကုရ်အာန်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် နေကြလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ယင်းအလုပ်များ ကျင့်ဆောင်နေလျှင်လည်းကောင်း နှုတ်ဆက် စလာမ်ဆိုရန် မလို။)

(၂) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်းသို့ ရောက်လျှင် “တဟီယာတွလ်မတ်စ်ဂျီဒ်” နှစ်ရကအတ် ဝတ်ပြုသင့်သည်။ (သို့သော် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရန် တားမြစ်ထားသည့် နေထွက်ချိန်၊ နေဝင်ချိန်နှင့် မွန်းတည့်ချိန်များ မဖြစ်စေရ။)

- (၃) အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများကို ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်း၌ မပြုလုပ်သင့်။
- (၄) ဗလီဝတ်ကျောင်းတွင်းသို့ မည်သည့်လက်နက်မျှ ယူဆောင်မလာသင့်။
- (၅) မိမိ၏ ပျောက်ဆုံးပစ္စည်းများကို ရှာဖွေရန် ကြေညာခြင်း မပြုလုပ်သင့်။
- (၆) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်း၌ မိမိအသံကိုမြှင့်ပြီး စကားပြောဆိုခြင်း မပြုလုပ်သင့်။
- (၇) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်း၌ လောကီကိစ္စများ မဆွေးနွေးသင့်။
- (၈) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်း ရန်မဖြစ်သင့်။
- (၉) တန်းစီနေသူများအကြားတွင် နေရာလပ်မရှိလျှင် ဇွတ်တိုးမဝင်သင့်။
- (၁၀) ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနေသူ၏ရှေ့မှ ဖြတ်မလျှောက်သင့်။
- (၁၁) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်း တံထွေးထွေးခြင်း၊ နှပ်ညှစ်ခြင်းများ မပြုလုပ်သင့်။
- (၁၂) ဗလီဝတ်ကျောင်းအတွင်း လက်ချောင်းများချိုးခြင်း မပြုလုပ်သင့်။
- (၁၃) ခန္ဓာကိုယ်၏ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းနှင့်မျှ ဆော့ကစားခြင်း မပြုသင့်။
- (၁၄) အညစ်အကြေးမရှိစေသင့်။ ကလေးပေါက်စ သို့မဟုတ် စိတ်မနှံ့သူကို ဗလီဝတ်ကျောင်းတွင် ခေါ်မလာသင့်။

(၁၅) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြိမ်ဖန်များစွာ အောက်မေ့တသ သတိရခြင်းဖြင့် အလုပ်များနေသင့်သည်။ ဤကျင့်ဝတ်ကျင့်ထုံး(၁၅)ရပ်ကို စာရင်းပြုစုပြီးသည့်နောက် ကုရ်တုဗီက မှတ်ချက်ချသည်မှာ ဤလိုအပ်ချက်များကို ပြည့်စုံအောင်ဆောင်ရွက်သူသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၏ တန်ဖိုးအမှန်ကို အသိအမှတ်ပြုသူပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်၎င်းသူအတွက်ဗလီဝတ်ကျောင်းသည်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော လုံခြုံစိတ်ချရသောနေရာတစ်ခုဖြစ်လာပေမည်။ (စာရေးသူ မုစ်သီရူဖီးက ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၏ကျင့်ဝတ်များကို **آداب المساجد** ဟူသောအမည်ဖြင့် ရေးသားထားသည်။) စိတ်ဝင်စားလျှင် ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ပါသည်။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တသသတိရရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ် သင်ကြားပို့ချရန် အတွက် လည်းကောင်း၊ သာသနာ့ပညာသင်ကြားပို့ချရေးအတွက်လည်းကောင်း သီးသန့်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက် အဦများသည်လည်း ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၏ အမိန့်ပညတ်ချက်ထဲတွင်အကျုံးဝင်သည်။

အဗူဟိုင်းယန်းက တဖ်စီရ်ဗဟ်ရုလ်မူဟစ်၌ ရှင်းပြခဲ့သည်မှာ **بَيِّنَات** (အိမ်တော်များ၌)ဟူသော စကားလုံးသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်တွင် ယေဘုယျအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတွင် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်များ သာမက ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်နှင့် ဘာသာရေးအဆုံးအမများကို သင်ကြားပေးသည့် မဒရီစာ (ဘာသာရေးကျောင်းများ)သို့မဟုတ် “မက်တစ်”စသည်များပါဝင်ပေသည်။ ၎င်းတို့သည်လည်း တူညီသောအမျိုးအစားထဲမှာပါဝင်၍ ရှိသေ လေးစားရန်၊ တန်ဖိုးထားရန် တာဝန်ရှိ၏။

အာယတ်တော်ပါ ‘ခွင့်ပြုခြင်းခံရသော’ ဟူသည့်စကားလုံး၏ အထူးအဓိပ္ပာယ်

ပညာရှင်များ သဘောတူညီကြသည်မှာ **بَيِّنَات** (ခွင့်ပြုခြင်းခံရသော) စကားလုံးသည် ဤနေရာ၌ “အမိန့်” အတွက် သုံးနှုန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် မေးစရာရှိသည်မှာ အဘယ်ကြောင့် “အမိန့်ပေးခြင်းခံရသော” ဟု တိကျသောစကားလုံးကို မသုံးသနည်း။ ရှုလ်ဟုလ်မအာနီက သိမ်မွေ့သောရည်ရွယ်ချက်ကို တင်ပြထားသည်။ ယင်းမှာ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအား အလ္လာဟ်တအာလာ၏ ကျေနပ်နှစ်သက်ဖွယ်မှုအတွက် မည်သည့်အရာကိုမဆို လုပ်ဆောင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေစေဖို့ လေ့ကျင့်ပေးရန် ရည်ရွယ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြခဲ့၏။ ၎င်းတို့အနေဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကျေနပ်နှစ်သက်မှုအတွက် တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ရန်ကို အမိန့်ပေးရန်မလို။ ထိုကိစ္စဆောင်ရွက်ရန် အတွက် ခွင့်ပြုချက်ကို စောင့်ဆိုင်းနေရန်သာဖြစ်သည်။ ခွင့်ပြုမိန့်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ၎င်းတို့သည် အဆောတလျင် လုပ်ဆောင်ကြရန်သာဖြစ်၏။

يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمَاءَ

“ထိုအိမ်တော်များ၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နာမတော်ကို အောက်မေ့တသရန်လည်းကောင်း...” (၂၄:၃၆)

ဤနေရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နာမတော်ကို အောက်မေ့တသခြင်း ဟူသည့် ဖော်ပြချက်တွင် အပိုဆွလာတ် ဝတ်ပြုမှုများ၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ အစ္စလာမ့်အဆုံးအမများကို သင်ယူခြင်း၊ ရှုရီအတ်၏ တရားဒေသနာများ ဟောပြောမှုစသည်တို့ အကျုံးဝင်ပေသည်။

رَجُلًا لَا تُلْهِمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعًا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

“ထိုယောက်ျားတို့အား မည်သည့်ကုန်သွယ်မှုနှင့် မည်သည့်ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုမျှပင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသခြင်းမှလည်းကောင်း အာရုံပြောင်းစေခြင်း မရှိပေ။” (၂၄:၃၇)

ဤအာယတ်တော်သည် လမ်းပြနုရ်ကို ချီးမြှင့်ခြင်းခံကြရသည့်၊ ထို့ပြင် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်တွင်း ရှိနေသည့် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့၏ဂုဏ်ရည်များကို ဖော်ပြထား၏။ **رَجُلًا** (အမျိုးသား)ဟူသောစကားလုံးကို သုံးခြင်းဖြင့် အမျိုးသားများသာလျှင် ဗလီဝတ်ကျောင်းတွင်ရှိရန်လိုကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ အမျိုးသမီးများအတွက်မူ အိမ်တွင် ဝတ်ပြုခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။

မွတ်စနစ်အဟ်မဒ်နှင့် ဗိုင်ဟကီကျမ်းများ၌ အွမ်မေ့စလမဟ်သခင်မ(ရသွေ့)၏ ဟဒီးသ်တစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြရာ၌ တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ တစ်ကြိမ်က မိန့်တော်မူခဲ့၏။ **خَيْرُ مَسْجِدِ النِّسَاءِ قَعْرُ بَيْتِهِنَّ** “အမျိုးသမီးများအတွက် အကောင်းဆုံးသော ဗလီဝတ်ကျောင်းမှာ မိမိတို့၏အိမ်များ၏ သီးသန့်ကျသောထောင့်နေရာများပင် ဖြစ်၏။”

ဤအာယတ်တော်သည် ကုန်သွယ်မှု၊ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုများသည် တရားရှိကြသော ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို သတိရတသခြင်းမှရပ်တန့်အောင် မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြ၏။ အရောင်းအဝယ်သည် ကုန်သွယ်မှုတွင် ပါဝင်သည်။ အကျယ်ဖွင့်ဆိုသူ အချို့က နှိုင်းယှဉ်အကျိုးအတွက် ကုန်သွယ်မှုကို ယူဆရန် နှစ်သက်ကြသည်။ အချို့ကမူ ကုန်သွယ်မှုကို ယေဘုယျသဘောသာ ကောက်ယူကြသည်။ ကုန်သွယ်မှုသည် ကျယ်ပြန့်ပြီး အကျိုးအမြတ်ကို ကာလတန်ကြာရရှိ၏။ ရောင်းဝယ်မှုသည် အကျိုးအမြတ်ကို ငွေသားဖြင့် ချက်ချင်းရစေသည်။ ဤနှစ်မျိုးကို ခွဲခြား၍ ဖော်ညွှန်းခြင်းမှာ ၎င်းသူတို့သည် ဝတ်ပြုခြင်းများ၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသခြင်းများနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်၊ လောကီဆိုင်ရာအကျိုးအမြတ် မည်မျှကြီးစွာရဖို့ရှိသည်ဖြစ်စေ ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုကြကြောင်း ပေါ်လွင်စေရန် ဖြစ်ပေသည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာဟ်အိဗ်နီအုမရ်ﷺ က ဤအာယတ်တော်သည် ဈေးသူ၊ ဈေးသားများနှင့် ဆက်နွှယ်၍ ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ဟုပြောကြားခဲ့၏။ ထို့ပြင် ၎င်း၏သားဖြစ်သူ သာဝကကြီးစလင်းမံ ပြောပြခဲ့သည်မှာ တစ်နေ့တွင် ၎င်း၏ဖခင်သည် ဈေးထဲသို့ဖြတ်သွားခိုက် ဝတ်ပြုချိန်ရောက်လာခဲ့၏။ ထိုအခါ လူများသည် မိမိတို့၏ ဈေးဆိုင်များကိုပိတ်ပြီး ဗလီဝတ်ကျောင်းဆီသို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်ကို သတိထားမိသော သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာ အိဗ်နီအုမရ်ﷺ က “ဤသူများအတွက်ပင် ကုန်အာနိကျမ်းတော်မြတ် **لَا تُلْهِكُمْ تِجَارَتُهُمْ وَلَا بَيْعُهُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ** ကို မိန့်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်” ဟု ပြောကြား ခဲ့လေသည်။

တမန်တော်မြတ်ﷺ ၏လက်ထက်တော်တွင် သာဝကကြီးနှစ်ပါး ရှိခဲ့သည်။ တစ်ပါးသည် ကုန်မျိုးစုံရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ပါးမှာ ဓားများလုပ်၍ ရောင်းချသော ပန်းပဲဆရာဖြစ်၏။ ကုန်သည်လုပ်သူ၏ အကျင့်မှာ ကုန်ပစ္စည်းများကို ချိန်တွယ်နေချိန်ပင်ဖြစ်စေကာမူ အာဇ်နီဆိုသံကြားသည်နှင့် အရာရာကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး ဝတ်ပြုရန် ဗလီဝတ်ကျောင်းသို့ သွားတော့၏။ ပန်းပဲဆရာကလည်း သံပူပူကို တူနှင့်ထုနေစဉ် အာဇ်နီဆိုသံကို ကြားလိုက်ပါက တူထုရန်လက်ကိုမြှောက်ထားစဉ်တွင်ဖြစ်စေကာမူ ဆက်မထုတော့ဘဲ တူကိုပစ်ချပြီး ဝတ်ပြုရန် ဗလီဝတ်ကျောင်းသို့ အပြေးအလွှားသွားလေသည်။ ဤအာယတ်တော်မှာ ၎င်းတို့ကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ထုတ်ပြန် ပို့ချတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ (ကုရ်တုဗီ)

သာဝကကြီးအများစုမှာ ကုန်သည်များဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

ဤအာယတ်တော်သည် သာဝကကြီးအများစုမှာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ပြုလုပ်ကြသူများ သို့မဟုတ် ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်သူများဖြစ်ကြကြောင်း တစ်နည်းအားဖြင့် ၎င်းတို့၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှာ ဈေးနှင့်ပတ်သက်နေသူများဖြစ်ကြကြောင်းကို ညွှန်ပြ၏။ အကြောင်းမှာ ဤအာယတ်ထဲတွင် အရောင်းအဝယ်နှင့် ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းများ လုပ်သောနေသူများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို အောက်မေ့တသခြင်းမှ သူတို့၏အလုပ်အကိုင်က မဟန့်တားနိုင်ခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့၏ဂုဏ်ရည်ကို တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် ၎င်းသည် ဆီလျော်မှုရှိမည် မဟုတ်ချေ။(ရှေးဟ်)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ فِي الْبُيُوعِ وَالْأُكُلِ

“ထိုယောက်ျားတို့သည်ကား စိတ်နှလုံးများနှင့် မျက်စိများယောက်ယက်ခတ်နေမည့်နေ့ကို ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်လျက် ရှိကြကုန်၏။” (၂၄:၃၇)

အထက်အာယတ်တော်၌ဖော်ပြသော ထိုယုံကြည်သက်ဝင်သူများ၏ နောက်ဆုံးအရည်အချင်းမှာ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား ရိုကျိုးနာခံခြင်း၊ အောက်မေ့တသခြင်းနှင့် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်းများဖြင့် တစ်ချိန်လုံး အလုပ်များနေကြ သည့်တိုင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အမြဲကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်လျက်ရှိကြ၏။ တရားစီရင်မည့်နေ့၏ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်ဖွယ် ကောင်းပုံသည် ၎င်းတို့၏ စိတ်ဝယ် အမြဲရှိနေကြသည်။ ဤသည်မှာ ၎င်းတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ပေးသနားတော် မူသည့် လမ်းပြနှစ်၏ အသီးအပွင့်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှေ့ပိုင်းအာယတ်တော် **يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كَثْرَتُ ثَمَرِكَ وَلَا جَمْعُ ثَغْوَيْكَ** တွင် ဖော်ပြ ခဲ့သည်။ အာယတ်တော်၏ အဆုံးပိုင်း၌ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏လုပ်ရပ်များကြောင့် အလ္လာဟ်တအာလာ၏ အကောင်း ဆုံးသောဆုလာဘ်ဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းခံကြရမည်ဟု **وَيُؤْتِيكَ مِنْ فَضْلِهِ** "မိမိ၏ကျေးဇူးတော်ဖြင့် ပို၍ပင် ချီးမြှင့်ပေး သနားတော်မူဦးမည် ဖြစ်ပေသည်" (၂၄:၃၈)ဟု ဖော်ပြလေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်းတို့၏ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ် များအတွက် ရသင့်ရထိုက်သော ဆုလာဘ်မျှ သာမက ထိုအရှင်မြတ်၏ အပိုဆုလာဘ်များကိုလည်း ချီးမြှင့်ခြင်းခံရမည် ဖြစ်ပေသည်။ **وَاللَّهُ يُزَكِّيْكَ مِنْ غَيْرِ حِسَابٍ** "စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသော သူအား အကန့်အသတ်မရှိချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပေသတည်း။" (၂၄:၃၈) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌မည်သည့်စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်မျှ မရှိသကဲ့သို့ ထိုအရှင်မြတ်၏ ဘဏ္ဍာတိုက် သည်လည်း လျော့ပါးသွားသည် မရှိချေ။ ထိုအရှင်မြတ် သည် မိမိကျေနပ်နှစ်သက်သူများအား အကန့်အသတ်မရှိ စားနပ်ရိက္ခာကို ပေးသနားတော်မူ၏။

ဤအထိ ကောင်းမြတ်သော ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုသူတို့၏ ရင်ဘတ်များ သည်လမ်းပြနှစ်အတွက်လိုက်ဂူများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ပြင်ယင်းသူတို့သည်လမ်းပြနှစ်ကိုလွယ်လင့်တကူလက်ခံခဲ့ကြ၏။ အာယတ်တော် ၃၉ နှင့် ၄၀ တွင်မူ မယုံကြည်သွေဖည်သူများအကြောင်းကို ဖော်ပြ၏။ အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်းတို့၏သဘာဝထဲတွင် လမ်းပြနှစ်ကို ထည့်သွင်းပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။ သို့သော် ၎င်းတို့အား လင်းဝင်းတောက်ပ စေရန်အတွက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်သည် ၎င်းတို့ထံသို့ရောက်ရှိလာသောအခါ ၎င်းတို့သည် ထို အရာကို ငြင်းပယ်ရန်အလိုငှာ လှည့်ပြေးခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် နှစ်ပျောက်ဆုံးပြီး အမှောင်ထု၌ နေကြရလေတော့သည်။ မယုံကြည်သွေဖည်သူများနှင့် ဘုရားမဲ့ဝါဒီဒိဋ္ဌိများသည် မတူကြသည့်အတွက် ဤနေရာတွင် ဥပမာများကိုလည်း နှစ်မျိုးနှစ်စား ဖော်ပြထား၏။ ပထမအမျိုးအစားဖြစ်သည့် မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည် ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးမည့်နေ့နှင့် တမလွန်ဘဝရှိကြောင်းကို ယုံကြည်ကြသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့၏ယုံကြည်ယူဆချက်အရ ကောင်းမှုဟုထင်သည်အချို့ကို ပြုလုပ်ကြသည်။ သေပြီးနောက် မိမိတို့ပြုလုပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုများ၏အကျိုးကို ခံစားကြရလိမ့်မည်ဟုလည်း ထင်မှတ် ကြသည်။ ဒုတိယအမျိုးအစားမှာ ဘုရားမဲ့ဝါဒီဒိဋ္ဌိများ ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးမည့်နေ့နှင့် တမလွန် ဘဝ ရှိကြောင်းကို မယုံကြည်။ ပထမအမျိုးအစား၏ အကျင့်အမူများ၏ ဥပမာသည် တံလျှပ်တစ်ခုအလား အမြင်မှားခြင်း မျှသာဖြစ်၏။ ကုန်းပြင်ညီတစ်ခုတွင် သံပွင့်လေးများ၏ရောင်ပြန်ကြောင့် အဝေးမှကြည့်လျှင် ရေဟု ထင်ရသည်။ ရေ ငတ်မွတ်နေသူတစ်ဦးသည် ၎င်း၏အနီးသို့ ချည်းကပ်သွားသည့်အခါ ထိုအမြင်မှားမှု (တံလျှပ်)သည်ကွယ်ပျောက်သွား ပြီး ရေငတ်မွတ်သူမှာ မောဟိုက်လျက် ကျန်နေခဲ့တော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းသည် ရေငတ်မွတ်မှု ဒဏ်ဖြင့် သေဆုံးသွားလေသည်။ အလားတူပင် မယုံကြည်သွေဖည်သူတစ်ဦး၏ အကျင့်အမူများသည် တံလုပ်နှင့်တူ၏။ ၎င်းက တန်ဖိုးထား၍ အကျိုးများသည်ဟု ထင်သော်လည်း ယင်းတို့သည် အကယ်စင်စစ် တံလုပ်တစ်ခုထက်မပိုချေ။ ရေငတ်နေသူတစ်ဦးသည် တံလျှပ်ကို အချိန်နှောင်းမှတွေ့သကဲ့သို့ပင် မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည်လည်း မိမိတို့၏ ဆိုးရွားသောအမှားကို နောင်တမလွန်ဘဝ၌ တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်ပြီး အကျိုးမရှိတော့ချေ။

ဒုတိယအမျိုးအစားသည် ဘုရားမဲ့ဝါဒီဒိဋ္ဌိများသို့မဟုတ် အယူလွဲသူများနှင့် အမူအကျင့်များ၏ ဥပမာကို

နက်ရှိုင်းမှောင်မိုက်နေသော သမုဒ္ဒရာတစ်ခုနှင့် ဥပမာပေးထား၏။ ပထမသော် သမုဒ္ဒရာသည် နက်ရှိုင်းသောကြောင့် မှောင်မည်းနေ၏။ ထိုသမုဒ္ဒရာ၏မျက်နှာပြင်ကို လှိုင်းလုံးကြီးများသည် အထပ်ထပ်ဖုံးအုပ်ထား၏။ တစ်ဖန် ထိုလှိုင်းလုံးကြီးများ၏ အထက်၌ တိမ်မည်းထူကြီးကလည်း ရှိပြန်သေးသည်။ အတိုချုပ်ရလျှင် ယင်းသို့အမှောင်အထပ်ထပ်လွှမ်းခြုံထားသည့် နက်ရှိုင်းသောသမုဒ္ဒရာအောက် ရောက်နေသူတစ်ဦးသည် မိမိ၏လက်ကို ထုတ်ကြည့်သည့်တိုင် အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မြင်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ဤဥပမာမှကောက်ချက်ဆွဲနိုင်သည်မှာ ရောက်ရှိလာမည့် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့ကိုလည်းကောင်း၊ ပြုခွဲသမျှကောင်းမှုနှင့်မကောင်းမှုကို ချိန်ဆတွက်ချက်မည်ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝကိုလည်း ငြင်းပယ်ကြသည့် အယူလွဲသူများသည် တံလျှပ်ကဲ့သို့သော နှုတ်ပင် ရှိကြလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ မယုံကြည်သွေဖည်သူများ၌ တံလျှပ်ကဲ့သို့သော နှုတ်ပင်ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့တွင် အသုံးဝင်သော လမ်းပြနှုတ်ပင်ရှိကြသည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် အနည်းဆုံး ကောင်းမှုအချို့ကိုပြုလုပ်ခဲ့ကြသဖြင့် ယင်းကောင်းမှုများက တမလွန်ဘဝ၌ ၎င်းတို့ကို ကူညီလိမ့်မည်ဟု ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်နေကြမည်။ သို့သော် ဒုတိယအမျိုးအစားကမူ တမလွန်ဘဝရှိခြင်းကို မယုံကြည်ကြသောကြောင့် တမလွန်အတွက် ဘာမျှလုပ်စရာမလိုဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့သည် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် အမှောင်ထုနှင့် လုံးဝအမှောင်ထု၌သာ ရှိကြပေမည်။

ဥပမာနှစ်ခုကို ဖော်ပြပြီးသည့်နောက် နောက်ဝါကျက ဆိုသည်မှာ **وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَلَا نُورَ لَهُ مِنْ نُورٍ** "စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က အလင်းရောင် ချီးမြှင့်တော်မူတော့ပေ။ အလင်းရောင်စိုးစဉ်းမျှကိုပင် ရရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပေတကား" (၂၄:၄၀) ဖြစ်၏။ မယုံကြည်သွေဖည်သူများနှင့် ပတ်သက်သည့် ဤစာကြောင်းသည် ရှေ့တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် **يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ مِّنْ نُّورٍ** "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူအား မိမိ၏ဓမ္မရောင်ခြည်တော်ကို လမ်းညွှန်တော်မူ၏" (၂၄:၃၅)နှင့် အလားတူ၏။ မယုံကြည်သွေဖည်သူများ၌ လမ်းပြနှုတ်ပင်ရှိတဲ့ရခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်များကို ငြင်းပယ်ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လမ်းပြနှုတ်ပင်ပျောက်ဆုံးသည့်နောက် အခြားသောနှုတ်ပင်ကို ၎င်းတို့ အဘယ်ကဲ့သို့ ရနိုင်ကြတော့မည်နည်း။

ဤအာယတ်တော်က ရှင်းပြသေးသည်မှာ ထိုးထွင်းသိမြင်မှုနှင့် အသိပညာရှိရုံမျှဖြင့် မည်သူမျှ ထိုးထွင်းမြော်မြင်ဆင်ခြင်နိုင်သော ပညာရှင်ဖြစ်လာမည် မဟုတ်ပေ။ ထိုအရည်အချင်းကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်ဖြင့် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူမှသာ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် လောကီရေးရာကိစ္စရပ်များတွင် နံအသူဟု သဘောထားခြင်းခံရသူများသည် တမလွန်ဘဝနှင့်သက်ဆိုင်သည့်နယ်ပယ်၌ အလွန်ပင် အသိကြွယ်သူများ၊ ပညာရှိသူများဖြစ်ကြောင်း ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် သက်သေထူနိုင်ကြ၏။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် လောကီကိစ္စရပ်များ၌ အလွန်ဉာဏ်ရည်မြင့်ပြီး၊ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသူများသည် တမလွန်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ နားလည်သဘောပေါက်မှု၊ ထိုးထွင်းသိမြင်မှုတွင် လုံးဝနံ့ချာသော မိုက်မဲသောသူများဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်က သက်သေပြကြလေသည်။ (မဇ်ဟီရီ)

အာယတ် (၄၁-၄၅)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتٍ كُلُّ قَدٍّ
 عِلْمَ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۖ وَ إِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ

بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ
 مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ ۚ
 يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۚ يَقْلِبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي
 ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ
 يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
 عَلَى أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

ဧကန်စင်စစ် မိုးကောင်းကင်များ၌ ရှိနေသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အတောင်ပံများ၌ဖြန့်(၍) ဝဲယုံ)လျက်ရှိကြကုန်သော ၎င်း တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အလွှာဟ်အရှင်မြတ်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူကြောင်း မြွက်ဆိုလျက်ရှိကြသည်ကို အသင်သည် မသိမြင်ခဲ့လေသလော။ (၎င်းတို့အနက်) အသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဆုတောင်း ပတ္တနာပြုနည်းကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ဘာဝ နာဗီးဖြန်းပုံကိုလည်းကောင်း ဧကန်အမှန် သိရှိပြီး ဖြစ်ကြကုန်၏။ အမှန်စင်စစ် အလွှာဟ် အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ပြုလုပ်လျက်ရှိကြသည်တို့ကို ကောင်းစွာသိရှိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသည်။[၄၁] ထို့ပြင် မိုးကောင်းကင်တွင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှု အာဏာသည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေတွင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှု အာဏာသည် လည်း ကောင်း အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၌သာ ရှိပေသည်။ ထိုမှတစ်ပါး (နောက်ဆုံး) ပြန်လည်ရာ စခန်းသည်လည်း အလွှာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်၌သာလျှင် ဖြစ်ပေသတည်း။[၄၂] အသင်သည် မသိမမြင်ခဲ့လေသလော။ ဧကန်မလွဲ အလွှာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိုးတိမ် များကို တဖြည်းဖြည်း မောင်းနှင်တော် မူ၏။ ထို့နောက် ယင်းမိုးတိမ်များကို အချင်းချင်း ပေါင်းစပ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့ကို အထပ်ထပ်ဖြစ်စေတော်မူ၏။ ထိုအခါ အသင် သည် ယင်းမိုးတိမ်များ၏အကြားမှ မိုးပေါက်များ ထွက်(၍) ရွာသွန်း)လာသည်ကို တွေ့ မြင်ရလေသည်။ ထိုနည်းတူ တစ်နည်း၊ ထိုအရှင်မြတ်သည် ထိုမိုးတိမ်မှပင် (ဝါ)ထိုမိုးတိမ် ၏ အစိုင်အခဲကြီးများမှပင် မိုးသီးများကို ကျစေတော်မူသည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုး ကောင်းကင်မှ မိုးသီးများပါရှိသော အစိုင်အခဲကြီးများကို ကျစေတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်သည်ထိုမိုးသီးများဖြင့် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူအားထိခိုက်စေတော်မူ၍ မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူမှ ယင်းမိုးသီးများကို လွှဲဖယ်တော်မူ၏။ ယင်းမိုးတိမ်၏ လျှပ် ပြက်ရောင်သည် စက္ခုအလင်းကို သိမ်းယူသွား အံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်ပေသည်။[၄၃] အလွှာဟ် အရှင်မြတ်သည် ညဉ့်နှင့်နေ့ကို (အလှည့်ကျ) လွှဲပြောင်းတော်မူပေသည်။ ဧကန်မလွဲ ဤသည်၌ (ဉာဏ်)မျက်စိရှိသူတို့အဖို့ (မှတ်သားဖွယ်)သင်ခန်းစာသည် အမှန်ပင်ရှိပေ သတည်း။[၄၄] ၎င်းပြင် အလွှာဟ်အရှင်မြတ်သည် သွားလာလှုပ်ရှားလျက်ရှိသော

သတ္တဝါအသီးသီးကို ရေ ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့လေသည်။ တစ်ဖန် ထိုသတ္တဝါတို့တွင် မိမိဝမ်းဗိုက်ဖြင့် တွား၍သွားသော သတ္တဝါမျိုးလည်းရှိ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့တွင် ခြေ နှစ်ချောင်းဖြင့်သွားသော သတ္တဝါမျိုးလည်းရှိ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့တွင် ခြေလေးချောင်း ဖြင့်သွားသော သတ္တဝါမျိုးလည်း ရှိ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသော အရာကို ဖန်ဆင်းတော်မူပေသည်။ ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်း တို့ကို စွမ်းဆောင် နိုင်တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။[၄၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

كُلُّ قَلْبٍ عَلِيمٌ صَلَاتٌ وَتَسْبِيحٌ (၎င်းတို့အနက်) အသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုနည်းကို လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ ဘာဝနာစီးဖြန်းပုံကို လည်းကောင်း ဧကန်အမှန် သိရှိပြီးဖြစ်ကြကုန်၏။”(၂၄:၄၁)

အာယတ်တော်၏အစပိုင်းတွင် ကမ္ဘာမြေ၊ မိုးကောင်းကင်များနှင့် ယင်းတို့၏ကြားတွင် ရှိကြသူတိုင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူကြောင်းနှင့် ချီးမွမ်းထောမနာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြောင်း ဂုဏ်တော်မွမ်းလျက် ရှိကြသည်ကို ပြောကြားခဲ့၏။ “တစ်စဉ်”၏အဓိပ္ပာယ်ကို စွမ်းယန်(الله)က ရှင်းပြသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် စင်ကြယ်စွာအတွင်းရှိ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကမ္ဘာမြေ၊ မိုးကောင်းကင်များ၊ နေ၊ လ၊ ကြယ်များ၊ ရေ၊ မီး၊ လေ၊ သံ စသည့် အရာများကို ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။ ယင်းအရာအားလုံးသည် မိမိတို့အား တာဝန်ပေးခြင်းခံရသည့် လုပ်ငန်းရပ်များကို အချိန်နှင့်အမျှ ထမ်းဆောင်နေကြသည်။ ၎င်းတို့သည် တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည့်လုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်ရန် ငြင်းပယ်နိုင်ကြသည် မရှိချေ။ ဤသို့တာဝန်ပေးခံရသည့်အလုပ်ကို ထမ်းရွက်ရန် နာခံခြင်း၊ လိုက်နာခြင်းအား “တစ်စဉ်” ဟုရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ တစ်စဉ်သည် စကားဖြင့် မဟုတ် အလုပ်နှင့်သက်သေပြရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့လုပ်ရပ်များသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်တော်မူကြောင်းနှင့် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တော်မူကြောင်း ၎င်းတို့ ယုံကြည်ကြပါသည်ဆိုခြင်းကို အတည်ပြု နေကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဇမိရီနှင့် အချို့သောအကျယ်ဖွင့်ဆိုသူများက ရှင်းပြကြသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာအားလုံး တွင် သိနားလည်မှုကို ထည့်ပေးထားတော်မူသဖြင့် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် အရှင်သခင်ကို ကောင်းစွာ သိရှိကြသည်ဆိုခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ဟုဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား စကားပြောပုံပြောနည်းအချို့ ကိုလည်းကောင်း၊ သီးသန့်တစ်စဉ်များနှင့် ခဝပ်ကိုးကွယ်ပုံများကိုလည်းကောင်း သင်ကြားပေးတော်မူခဲ့ပြီး ယင်း ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နေစေသည်ဆိုခြင်းမှာလည်း မဖြစ်နိုင်သည်မဟုတ်ပေ။ နောက်ဆုံးစာကြောင်း كَلَّمَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ အသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုနည်းကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ဘာဝနာစီးဖြန်းပုံကိုလည်းကောင်းဧကန်အမှန် သိရှိပြီးဖြစ်ကြကုန်၏(၄၁)က ဤအချက်ကို သွယ်ဝိုက်၍ ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းကညွှန်ပြသည်မှာ ခပ်သိမ်းသော ဖန်ဆင်းခံများသည် တစ်စဉ်နှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ သို့သော် ဖန်ဆင်းခံတစ်မျိုးစီတိုင်း၏ ခဝပ်ကိုးကွယ်ပုံများသည် မတူညီကြချေ။ ကောင်းကင် တမန်များသည် လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်များနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပင်များသည်လည်းကောင်း၊ ကျောက်တုံးနှင့် တွင်း ထွက်ပစ္စည်းများသည် လည်းကောင်း အသီးသီး မတူကွဲပြားသောပုံများဖြင့် ခဝပ်ကိုးကွယ်နေကြလေသည်။ ဤအမြင် ကို ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်၏ အခြားအာယတ်တော်တစ်ရပ်၌ ဤသို့ခိုင်မာစေသည်။

أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ

“ကျွန်ုပ်တို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်သည် အသီးသီးသောအရာကို ယင်းအရာနှင့် ထိုက်တန် သည့်အားလျော်စွာ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်ကို ချီးမြှင့်တော်မူပြီးလျှင် (ဆောင်ရွက်အံ့သော) နည်းလမ်းကို ညွှန်ပြတော်မူသော အရှင်မြတ်သည်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်။” (၂၀:၅၀)

၎င်းမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးနောက် ယင်းတို့အား လမ်းညွှန်မှုကို ပြုတော်မူခဲ့လေသည်။ လမ်းညွှန်မှုဆိုသည်မှာ အရာရာတိုင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား နာခံလျက်ရှိပြီး ပေးအပ်ခြင်း ခံရသော တာဝန်များကို အားသွန်ခွန်စိုက် ထမ်းဆောင်လျက်ရှိကြသည်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

ဤသည်အပြင် အရာခပ်သိမ်းအား ၎င်းတို့၏ရှင်သန်ရပ်တည်မှုအတွက် လိုအပ်ချက်များကို မည်ကဲ့သို့ ဖြည့်စွမ်းရမည်ဆိုသည်ကို အတော်ဆုံးသောဉာဏ်ကြီးရှင်များပင် အံ့သြမင်သက်သွားစေမည့် ပြီးပြည့်စုံသောလမ်းညွှန်မှုကို ပြုတော်မူခဲ့လေသည်။ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသော၊ ရှုပ်ထွေးပွေလီသော အသိုက်များနှင့် တွင်းပေါက်များကို ၎င်းတို့နေထိုင်ရန်အတွက် မည်ကဲ့သို့ပြုလုပ်ကြသည်။ ထို့ပြင် အစားအစာရှာဖွေစုဆောင်းရန်အတွက် ၎င်းအတွက် မည်မျှကြိုးပမ်းကြသည်၊ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ကြသည်ဆိုသည်ကပင် အံ့ချီးဖွယ်တစ်ပါးဖြစ်တော့၏။

مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا

ထိုအရှင်မြတ်သည် ထိုမိုးတိမ်မှပင် (၁) မိုးတိမ်၏ အစိုင်အခဲကြီးများမှပင် မိုးသီးများကို ကျစေတော်မူ၏” (၂၄:၄၃) ဤနေရာတွင် سَمَاءٌ စကားလုံးသည် မိုးတိမ်များကို ဆိုသည်။ “ဂျီဗာလ်” (တောင်တန်းများ) သည် ကြီးမားသော မိုးတိမ်ထုများအတွက်ဖြစ်ပြီး “ဘရာဒ်” သည် မိုးသီးမိုးပေါက်များ ဖြစ်ကြသည်။

အာယသ် (၄၆-၅၄)

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٢٩﴾ أَفِئَّةٌ قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ ۖ يَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ

أَمَرْتَهُمْ لِيَخْرُجْنَ ۖ قُلْ لَا تُقْسِمُوا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۚ وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

ဧကန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ထင်ရှားစွာ သက်သေလက္ခဏာတော်များကို ချပေး သနား တော်မူခဲ့သည်။ စင်စစ်မူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူ သောသူအား ဖြောင့် မတ်မှန်ကန်သော တရားလမ်းသို့ ညွှန်ပြ ပို့ဆောင်တော်မူပေ သတည်း။[၄၆] စင်စစ် ထို(မုနာဖ်ဗ်က တို့က) ကျွန်ုပ်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား လည်းကောင်း၊ ရုလ်တမန်တော်မြတ်အား လည်းကောင်း ယုံကြည်ပါပြီ။ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်များနှင့် ရုလ် တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကိုလည်း) နာခံကြပါပြီဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ တစ်ဖန် ထိုသည့် နောက်တွင် ၎င်းတို့အနက် လူတစ်စုသည် ရှောင်သွေကြလေသည်။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ မဟုတ်ကြချေ။[၄၇] ၎င်းပြင် ထိုသူတို့ သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်သို့လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရုလ်တမန် တော်မြတ်ထံသို့ လည်းကောင်း၊ ထိုရုလ်တမန်တော်မြတ်သည် ၎င်းတို့အကြား၌ စီရင် ဆုံးဖြတ် ပေးတော်မူအံ့သော ငှာ အခေါ်ခံကြရသောအခါ ၎င်းတို့အနက် လူတစ်စုသည် ရုတ်တရက် လွဲရှောင်သွားကြကုန်၏။[၄၈] သို့ရာတွင် အကယ်၍ ၎င်းတို့၌ အခွင့်အရေး ရှိလျှင် ၎င်းတို့သည် ထိုရုလ်တမန်တော်မြတ်သို့ ကျိုးနွံစွာနှင့် ရောက်ရှိလာကြ ကုန်၏။[၄၉] အသို့ပါနည်း။ ၎င်းတို့၏ စိတ်နှလုံးအတွင်းဝယ် (ကုဖ်ရ်-နီဇာက်၏) ရောဂါ ရှိနေသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့သည် (တမန်တော်မြတ်၏ တမန်တော် ဖြစ်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍) ဒွိဟသံသယဖြစ်နေကြသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရုလ်တမန်တော်မြတ်သည် လည်းကောင်း ထိုသူတို့ အပေါ်၌ မတရားပြုလုပ်တော်မူမည်ဟု စိုးရိမ်နေကြသလော။ ထိုသို့အလျှင်းမဟုတ်၊ စင်စစ်မှာမူကား ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် မတရားပြုသူများဖြစ်ကြကုန်၏။[၅၀] (သို့ရာတွင်) “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည် သူတို့၏စကားမှာ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံ တော်သို့ လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရုလ်တမန်တော်မြတ်ထံသို့လည်းကောင်း၊ ထိုရုလ် တမန်တော်မြတ်သည် ၎င်းတို့အကြား၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်၍ပေးတော်မူအံ့သောငှာ အခေါ်ခံကြရသောအခါ ၎င်းတို့က ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ကြားနာကြပါပြီ၊ ထို့ပြင် ကျွန် တော်မျိုးတို့သည် လိုက်နာကြပါပြီဟု၍ ပြောဆိုကြကုန်၏။ စင်စစ်မှာမူကား ဤကဲ့သို့ သော သူသာလျှင် အောင်မြင်မှုရရှိသူများ ဖြစ်ကြကုန်၏။[၅၁] စင်စစ်သော်ကား မည်သူ မဆို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရုလ်

တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကိုလည်းကောင်း လိုက်နာပါ။ ထို့ပြင် ထိုသူသည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ပါ။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုသူသည် အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို ဖီဆန်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့သော သူတို့သည်သာလျှင် အလိုဆန္ဒပြည့်ဝသူများ ဖြစ်ကြကုန်အံ့ သတည်း။ [၅၂] ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အစွမ်းကုန်တိုင်တည်ပြီး အကယ်၍ အသင်သည် ၎င်းတို့အား အမိန့်ပေးခဲ့ပါလျှင် မုချစင်စစ် ၎င်းတို့သည် (အိုးအိမ် စည်းစိမ် တို့ကို စွန့်၍) ထွက်ကြပါမည်ဟု အစွမ်းကုန် ကျိန်တွယ်ပြောဆိုကြကုန်၏။ (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့) ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့) အသင်တို့သည် မကျိန်တွယ်ကြ ကုန်လင့်။ (အသင်တို့၏) အမိန့်နာခံခဲ့မှုသည် ထင်ရှားပြီးဖြစ်သည်။ တစ်နည်း- အသင်တို့အပေါ်၌ စည်းကမ်းနှင့်လျော်ညီစွာ အမိန့်နာခံရန်သာရှိပေသည်။ မလွဲဇကန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ပြုလုပ်လျက်ရှိကြသည်တို့ကို ကောင်းစွာသိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ် တော်မူပေ သတည်း။ [၅၃] (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့) ပြောကြားပါလေ။ (အချင်း တို့) အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို လိုက်နာကြလေကုန်။ ထိုနည်းတူစွာ အသင်တို့သည် ရုစူလ်တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကိုလည်း လိုက်နာကြလေကုန်။ ထို့နောက် အကယ်၍ အသင်တို့သည် ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ကြလျှင် ထိုရုစူလ်တမန်တော်မြတ်အပေါ်၌ မိမိ တာဝန်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည် နှင့်အညီ (အမိန့်တော်များကို ပို့ဆောင်ရန်သာ) ရှိပေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ အသင်တို့ အပေါ်၌လည်း မိမိတာဝန်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်နှင့်အညီ (အမိန့်တော်များကို လည်း လိုက်နာရန်သာ) ရှိပေသည်။ ၎င်းပြင် အကယ်၍ အသင်တို့သည် ထိုရုစူလ်တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို လိုက်နာကြလျှင် အသင်တို့သည် တရားလမ်းမှန်ကို ရရှိကြပေမည်။ စင်စစ်သော်ကား ရုစူလ်တမန်တော်မြတ်၏ အပေါ်၌မူကား (ငါအရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို) ထင်ရှားပြတ်သားစွာ ပို့ဆောင်ခြင်းမှအပ အခြား မည်သည့်တာဝန်မျှ မရှိချေ။ [၅၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤအာယတ်တော်များသည် အထူးအဖြစ်အပျက်တစ်ခုပေါ်တွင် အကြောင်းခံ၍ ကျရောက်လာခဲ့သည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို တဗရီနှင့် အခြားသူများက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ ဘရရ်အမည်ရှိ မုနာဖ်ဗက်(အယောင်ဆောင်) တစ်ဦးနှင့် ဂျူးတစ်ယောက်တို့သည် မြေကွက်တစ်ကွက်ကိုစွန့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားခဲ့ကြ၊ ရန်စောင်ခဲ့ကြသည်။ ဂျူးက ၎င်းတို့၏ အငြင်းပွားမှုကို တမန်တော်မြတ် ﷺ ရှေ့မှောက်သို့ တင်ပြ၍ အဆုံးအဖြတ်ခံရန် အကြံပြုခဲ့၏။ သို့သော် မုနာဖ်ဗက်ဘရရ်က ဤကိစ္စတွင် သူ့ဘက်မှ မှားနေကြောင်း သိ၏။ အကယ်၍ တမန်တော်မြတ် ﷺ သည် ဖြောင့်မန်စွာ တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်မည်ဖြစ်၍ သူ အမှုရှုံးမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကောင်းစွာသိ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းက ထိုအကြံကို လက်မခံဘဲ ကာဗ်အိဗ်နအရ်ရစ်အမည်ရှိ အခြားဂျူးတစ်ယောက်ထံသွားကြရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဤအချိန်တွင် အာယတ်တော်များ ကျရောက်လာခဲ့၏။ **أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ** "အသို့ပါနည်း ၎င်းတို့၏စိတ်နှလုံးဝယ် (ကုဖရ် မုနာဖ်ဗက်) ရောဂါ ရှိနေ

သလော။” (၂၄:၅၀) သွေဖည်ခြင်း (ကုဖ်ရ်) ရောဂါ သို့မဟုတ် တမန်တော်မြတ်ဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သံသယရှိမှုသည် အငြင်းပွားမှုအား တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ တရားရုံးတော်သို့တင်ပြရန်ကို ရှောင်တိမ်းလိုသည့် အကြောင်းရင်းခံ မဟုတ်ကြောင်း ထောက်ပြထားသည်။ သွေဖည်ခြင်းနှင့် တမန်တော်ဖြစ်မှုအပေါ် ဒွိဟသံသယရှိခြင်းများသည် အစ္စလာမ့်အရေချုံ့ မုနာဖစ်ကံများကြားတွင် ထင်ရှားပြီး သက်သေပြပြီးဖြစ်၏။ အဓိကအကြောင်းမှာ အငြင်းပွားမှုအား တမန်တော်မြတ် ﷺ ရှေ့တော်၌တင်ပြ၍ အဆုံးအဖြတ်ခံလိုက်လျှင် သေချာပေါက် ၎င်းရုံးမည်ဆိုသည်ကို ဘရူရ် သိနှင့်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုတော် တမန်တော်မြတ် ﷺ သည် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ စီရင်ဆုံးဖြတ်မည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

အောင်မြင်မှုရရန် အခြေအနေ(၄)ရပ်

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

“စင်စင်သော်ကား မည်သူမဆို အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်များကို လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရစုလ် တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကိုလည်းကောင်း လိုက်နာပါမူ၊ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ပါမူ ထိုမှတစ်ပါး ထိုသူသည် အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်များကို ဖီဆန်ခြင်းမှရှောင်ကြဉ်ပါမူ ထိုကဲ့သို့သောသူတို့သည်သာလျှင် အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝသူများ ဖြစ်ကြကုန်အံ့သတည်း။” (၂၄:၅၂)

ဤအာယတ်တော်၌ လောကီနှင့် တမလွန်ဘဝနှစ်ခုစလုံးတွင် အောင်မြင်မှုရရှိမှုအတွက် အချက်(၄)ချက် လိုက်နာရမည်ဟု ကြေညာထားခဲ့သည်။

အံ့အားသင့်ဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု

တဖ်စိရ်ကွရ်တုဗ်၌ သာဝကကြီးအုမရ် ။ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို တင်ပြခဲ့၏။ ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အချက်(၄)ချက်အနက် တစ်ခုချင်းစီ၏ ကွဲပြားမှုနှင့် အရာအားလုံးကိုပေါင်းခြုံ၍ မှန်ကန်သော ရှုထောင့်မှ ကြည့်မြင်ပုံကို ရှင်းပြထားသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ တစ်နေ့တွင် သာဝကကြီးအုမရ် ။ သည် တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ ဗလီ ဝတ်ကျောင်းတော်ထဲ၌ ရပ်လျက်ရှိစဉ် ရုတ်တရက် ရောမလူမျိုး ရွာသားတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ၎င်း၏ဘေးတွင် ရပ်ကာ **أنا أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله** ဟု ပြောလိုက်သည်။ သာဝကကြီးက “ဘာဖြစ်လို့လဲ” ဟုမေးရာ ထိုသူက “ကျွန်ုပ် အစ္စလာမ်ကို လက်ခံလိုက်ပြီ”ဟု ဖြေကြားခဲ့၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးက ဘယ်အကြောင်းကြောင့် အစ္စလာမ်ကို လက်ခံရပါသလဲဟု စူးစမ်းရာ ထိုသူက သူသည် ရှေးတမန်တော်များ ယူဆောင်လာခဲ့ကြသော တောင်ရတ်၊ အင်န်ဂျီလ်၊ ဇုရ်နှင့် အခြားသော ကျမ်းများစွာကို ဖတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် မွတ်စလင်မ်အကျဉ်းသားတစ်ဦး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေသည့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်မှ အာယတ်တော်တစ်ပုဒ်ကို မကြာသေးမီကမှကြားမိပြီး ထိုအာယတ်တော်ထဲတွင် အခြားကျမ်းများအားလုံးကို ချုံ့၍ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်သည်ကို သိရှိခဲ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူ့အနေဖြင့်လည်း ၎င်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်အမှန်ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကို အခိုင်အမာယုံကြည်သွားပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြန်ပြောခဲ့၏။ ထို့နောက် သာဝကကြီးအုမရ် ။ သည် မည်သည့်အာယတ်တော်ကို ရည်ညွှန်းပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်သည်ကိုမေးရာ ထိုသူက ဤအာယတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုပြခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းရောမလူမျိုး ရွာသားက အလွန်အံ့အားသင့်ဖွယ် ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ဆိုချက်ကို အောက်ပါအတိုင်းပေးခဲ့လေသည်။

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

“စင်စင်သော်ကား မည်သူမဆို အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်များကို လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ် ၏ရူပတမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကိုလည်းကောင်း လိုက်နာပါမူ၊ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်အားကြောက်ရွံ့ပါမူ ထိုမှတစ်ပါး ထိုသူသည် အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်များကို ရှောင်ကြဉ်ပါမူ ထိုကဲ့သို့သောသူတို့သည်သာလျှင် အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝသူများ ဖြစ်ကြကုန်အံ့သတည်း။” (၂၄:၅၂)

وَرَسُولُهُ ۖ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝
သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းကို သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်းပြီး သည် ကုန်လွန်ခဲ့သော ဘဝ သက်တမ်းကို သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်းပြီး وَيَخْتَصُّသည် ကျန်ရှိနေသေးသော ဘဝသက်တမ်းကို ဆိုလိုသည်။ ဤ(၄)ချက် ကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သူအား فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ (ထိုကဲ့သို့ သူများသည်လည်း အောင်မြင်သူများ ဖြစ်ကြသည်) ဟု သတင်းကောင်းပေးထားလေသည်။ ထို့ပြင် “ဖာအိစ်စ်” ဟူသည် ဂျဟန္နမ်ငရဲမှလွတ်မြောက်၍ ဂျန္နတ်သုခဘုံတွင် နေရာတစ်နေရာ ရရှိမည့်သူဖြစ်၏။ ဤရှင်းလင်းပြောကြားချက်ကို ကြားပြီးနောက် သာဝကကြီး အုမရ်ကပြောကြား ခဲ့သည်မှာ ဤသည်ကို ထောက်ခံသောအချက်အား တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ မိန့်ဆိုချက်တွင်တွေ့ရှိနိုင်သည်။ တမန်တော် မြတ်ﷺက မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ اوتيت جوامع الكلم “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်အား စကားလုံးနည်းသော် လည်း အဓိပ္ပာယ်များစွာပါသည့် ပြည့်စုံသောဖော်ပြချက်ကို ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့၏။ (ကုရ်တုစီ)

အာယသ် (၅၅-၅၇)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَيَسَكُنَنَّ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي
ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
شَيْئًا ۚ وََمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾
أَتُوا الزُّكُوتَ وَآطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۚ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٧﴾

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အနက် အီမန်သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ကောင်း မြတ်သော အကျင့်သီလများကို ကျင့်မှုဆောက်တည်ကြကုန်သော သူတို့အား (ဤသို့)ကတိပေးတော်မူသည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အလျှင် ရှိခဲ့ကြကုန်သောသူတို့အား (ကမ္ဘာမြေဝယ်) အုပ်ချုပ်စေတော် မူခဲ့သည့်နည်းတူ ၎င်းတို့အားလည်း အုပ်ချုပ်စေတော် မူမည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့အဖို့ မိမိနှစ်သက်တော် မူသော (အစ္စလာမ်)သာသနာတော်ကို ၎င်းတို့အကျိုးငှာ မြဲမြံခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ ထို့ပြင် ငါအရှင် မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့၏ စိုးရိမ်မှုနောက်တွင် ငြိမ်းချမ်းမှုကို ပြောင်းလဲ၍ပေးတော်မူမည်။ (အကယ်၍) ၎င်းတို့သည် တစ်စုံတစ်ရာကို ငါအရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ကိုးကွယ်ခြင်းမပြုဘဲ ငါအရှင် မြတ်အားသာလျှင် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြပါလျှင် စင်စင်သော်ကား မည်သူမဆို ထိုသည့် နောက်တွင် ကျေးဇူးကန်းခဲ့သည်ရှိသော် ယင်းကဲ့သို့ သူတို့သည်သာလျှင် အမိန့်တော်ကို ဖီဆန်

သူများ ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။[၅၅] ထို့ပြင် အသင်တို့သည် “ဆွလာတ်” ဝတ်ပြုမှုကို ဆောက်တည် ကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် “ဇကာတ်” ပေးကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ရုစုလ်တမန်တော်မြတ်၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။ သို့မှသာလျှင် အသင်တို့သည် သနား ကရုဏာ ပြုတော်မူခြင်းကို ခံကြရပေမည်။[၅၆] အသင်သည် ကာဖီရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်သော သူတို့ကို (၎င်းတို့သည် ငါအရှင်မြတ်အား) ကမ္ဘာ မြေဝယ် မစွမ်းဆောင်နိုင်အောင် ပြုနိုင်ကြမည်ဟု အလျှင်းမထင်မှတ်လေနှင့်။ အမှန်စင်စစ် ၎င်းတို့၏ခိုလှုံရာဌာနမှာ ငရဲမီးပင်ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ် သော်ကား ယင်းငရဲမီးသည် အလွန်တရာ ဆိုးရွားလှသောစခန်းပင် ဖြစ်ပေသတည်း။[၅၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း
ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်၏နောက်ခံ

အဗူအာလီယဟ်၏ ခိုင်လုံမှုအပေါ် ကုရ်တုဗီက တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် မက္ကာမြို့တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်(ဝဟီ)စတင်ကျရောက်ခြင်းနှင့် တမန်တော်အဖြစ် ချီးမြှင့်ခံရခြင်းများ ပြီးသည့်နောက် ၁၀ နှစ်တိုင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကာလအတွင်း သွေဖည်သူ၊ မယုံကြည်သူ ကာဖီရ်များ၏ရန်ကို အမြဲစိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် မဒီနာမြို့ကို “ဟီဂျရတ်” လုပ်ခဲ့ရပြီးသည့်တိုင် မယုံကြည် သွေဖည်သူများ ၏ တိုက်ခိုက်မှုအန္တရာယ်ကို မရပ်မနားရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြန်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ယောက်က တမန်တော်မြတ်ﷺ အား “ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ ဓား၊ လှံများ မပွန်းပဲ့ဘဲ ငြိမ်းချမ်းစွာနေရမဲ့ အချိန်ရောက်ရောလားဟုမည်လား” ဟု မေးမြန်း ခဲ့သည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်ﷺက “မကြာမီ ရောက်လာပါလိမ့်မည်”ဟု ဖြေကြားတော်မူခဲ့၏။ ထိုအချိန် ဤ အာယတ်တော်များ ကျရောက်လာခဲ့သည်။ (ကုရ်တုဗီနှင့်ဗဟ်ရ်)။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နအဗ္ဗားစ်က ပြော ကြားခဲ့သည်မှာ ဤအာယတ်တော်များသည် အလ္လာဟ်တအာလာ၏ ကတိတော်များပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဤ ကတိတော် ကို မုဟမ္မဒ်ﷺ၏အွမ္မသ်အား ၎င်းတို့ကိုမဖန်ဆင်းမီကပင် တောင်ရတ်နှင့် အင်ဂျီလ်ကျမ်းတို့၌ ထားရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

(ဗဟ်ရ်လ်မူဟာစ်)

အလ္လာဟ်တအာလာသည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား ကတိတော်(၃)ခု ပြုခဲ့၏။ ယင်းကတိတော်များမှာ တမန် တော်မြတ်ﷺ၏အွမ္မသ်အား အုပ်ချုပ်မှုအာဏာကို ချီးမြှင့်၍ ကမ္ဘာတစ်လွှားကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်စေတော်မူမည်။ ထို အရှင်မြတ်၏ အနှစ်သက်ဆုံးသာသနာဖြစ်သည့် အစ္စလာမ်ကို ထွန်းကားစေတော်မူမည်။ မွတ်စလင်မ်တို့အား တန်ခိုး အာဏာနှင့် ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုများ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူမည်ဖြစ်သည့်အတွက် မည်သူ့ကိုမျှ ကြောက်ရွံ့ရန်လိုတော့ မည်မဟုတ်။ အလ္လာဟ်တအာလာသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်မှာပင် မက္ကာ၊ ခိုင်ဗာ၊ ဘာရိန်း၊ ယီမင်ပိုင်နက်များအားလုံးနှင့် အာရေဗျကျွန်းဆွယ်တစ်ခုလုံးကို အောင်နိုင်စေခြင်းဖြင့် မိမိကတိတော်ကို တည်တော်မူခဲ့ သည်။ ထို့ပြင် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် “ဂျီဇ်ယာ”ခေါ် လူခွန်တော်ကိုလည်း ဟဂျာရ်မှ ဖိုရိုအတ်စ်ထရီယန်းများနှင့် အချို့သော ဆီးရီးယားနယ်မြေများမှ ရရှိခဲ့သည်။ ရောမ၊ အီဂျစ်၊ အစ်ကန်ဒရီးယား၊ အိုမန်နှင့် အီသီယိုးပီးယားတို့၏ ဘုရင်များ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးများကလည်း လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ဆက်သခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် သာဝကကြီး အဗူဘက်ရ် ၏လက်ထက်တွင် ခြိမ်းခြောက်နေသောပုန်ကန်ထကြွမှုအားလုံးကို ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ အစ္စလာမ့်တပ်မတော်ကို ပါရှား၊ ဆီးရီးယားနှင့်အီဂျစ်တို့သို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ဤကာလအတွင်း ဘုရင်နှင့် ဒေသစကတ်တို့သည် အစ္စလာမ့် လက်အောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။

သာဝကကြီး အဗ္ဗဘက်ရ် ၂ ကွယ်လွန်ကာခါနီးအချိန်တွင် အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်း၏နလုံးသားထဲသို့ ၎င်း၏နေရာကို ဆက်ခံရန်အတွက် သာဝကကြီးအုမရ်အိမ်နိခါတာဝန်အား အဆိုပြုရန် အသိထည့်ပေးတော်မူခဲ့၏။ သာဝကကြီးအုမရ် ၂ ထိုစဉ်က အစ္စလာမ်ကမ္ဘာ၏ ခလီဖာသမ္မတကြီးဖြစ်လာပြီးနောက် ၎င်း၏အုပ်ချုပ်မှုသည် နဗီ တမန်တော်တို့၏နောက်ပိုင်း မမြင်ဖူးလောက်အောင် အံ့သြဖွယ်လောက်ဖွယ် ပြောင်မြောက်ခဲ့၏။ ၎င်း၏လက်ထက်တွင် ဆီးရီးယား၊ အီဂျစ်နယ်မြေတစ်ခုလုံးနှင့် ပါရှား၏အဓိကကျသော အစိတ်အပိုင်းအား လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့သည်။ သူ့အုပ်ချုပ်စဉ် အတွင်း ဆီဖာနှင့်ခုစ်ရီးစ်တို့၏ ကြီးကျယ်မှု ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သာဝကကြီးအစ္စမန်း ၂ လက်ထက်၌ အစ္စလာမ်၏အောင်နိုင်မှုသည် အရှေ့မှအနောက်ဘက်ဆီသို့ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ အနောက်ဘက်ဆီရာတွင် ဆိုက်ပရပ်စ်၊ အန်ဒါလူစ်ယား(စပိန်)မှသည် တရုတ်ပြည်သို့ တိုင်၏။ ထို့ပြင် တတိယမြောက် ခလီဖာ၏ လက်ထက်၌ အီရတ်၊ ခိုရာဆန်နှင့် အာဟ်ဝါဇ်တို့သည် အစ္စလာမ်အစိုးရနယ်အတွင်း ကျရောက်ခဲ့သည်။ ဟဒီးစ်ကျမ်းအလိုအရ တမန်တော်မြတ် ၂ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်မှာ မိမိအား ကမ္ဘာကြီး၏ အရှေ့ နှင့်အနောက်တို့ ပေါင်းစည်းသွားသည်ကို ပြသခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် မိမိ၏ အစ္စမ္မသ်၏ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာသည် ထိုနေရာဒေသများတိုင် ကျယ်ပြန့်သွားမည့် အကြောင်းကိုလည်း ပြသခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဤအလ္လာဟ်တအာလာ၏ ကတိတော်သည် သာဝကကြီးအစ္စမန်း ၂ ၏ ခလီဖာသမ္မတသက်တမ်းအတွင်းမှာပင် ပြည့်ဝသွားလေတော့၏။ (အိမ်နုကသီးရ်)

အခြားဟဒီးစ်တော်၌လာရှိသည်မှာ တမန်တော်မြတ် ၂ က ခလီဖာသမ္မတအုပ်ချုပ်မှုသည် မိမိ၏နောက် နှစ် ပေါင်း(၃၀)တိုင် တည်တံ့လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ဤနေရာတွင် ခလီဖာသမ္မတအုပ်ချုပ်မှုဟူသော စကား လုံးသည် တမန်တော်မြတ် ၂ ၏ခြေရာအတိုင်း ဖဝါးခြေထပ်လိုက်သည့် အစ္စလာမ့်တရားတော်နှင့်အညီ တရားမျှတ စွာအုပ်ချုပ်သော “ခုလဖာအေရာရေဒီးန်”ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအုပ်ချုပ်မှုသည် သာဝကကြီးအလီ ၂ လက်ထက် တိုင် တည်တံ့ခဲ့ပြီး ယင်း၏နောက်တွင် ဤနှစ်ပေါင်း(၃၀)ကာလသည် ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် အိမ်နုကသီးရ်က ဆွဟီးဟ်မွတ်စလင်မ်ကျမ်းမှ ဟဒီးစ်တော်တစ်ရပ်ကို ဖော်ပြထားသည်။ တမန်တော်မြတ် ၂ က “မိမိအစ္စမ္မသ်သည် ခလီဖာသမ္မတကြီး(၁၂)ပါးတိုင် အုပ်ချုပ်လိမ့်မည်” ဟု ပြောကြားသည်ကို ကြားခဲ့ရကြောင်း သာဝကကြီး ဂျာဗီးရ်အိမ်နုစမူရဟ် ၂ က ဆင့်ပြန်၏။ ဤသို့ဆင့်ပြန်ပြီးသည့်နောက် အိမ်နုကသီးရ်က ဤဟဒီးစ်ကညွှန်ပြသည်မှာ မွတ်စလင်မ်အစ္စမ္မသ်ထဲတွင် ဖြောင့်မတ်သော ခလီဖာသမ္မတကြီး(၁၂)ဦး ပေါ်ထွက်လာမည် မှာ မလွဲမသွေဖြစ်သည်။ သို့သော် ထို(၁၂)ဦးသည် အပြတ်အတောက်မရှိ ဆက်တိုက်လာရန်မလို၊ အချိန်ခြားပြီး ပေါ်ထွက်လာမည်ဆိုခြင်းက ပို၍ဖြစ်နိုင်ခြေရှိကြောင်း မှတ်ချက်ပြုခဲ့သည်။ ဤ(၁၂)ဦးထဲမှ (၄)ဦးသည် တမန်တော်မြတ် ၂ ၏နောက် တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ဆက်တိုက်ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ယင်းနောက် အချိန်အတန်ကြာမျှ ပြတ်တောက် သွားပြီးမှ သာဝကကြီးအုမရ်အိမ်နုအဗ္ဗဒွလ်အဇီးဇ် ၂ ပေါ်ထွက်ခဲ့၏။ ယင်း၏နောက် အခြားသောသမ္မတကြီးအချို့ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်မှာ နောက်ဆုံးသမ္မတကြီး မဟ်ဒီသခင် ရောက်လာမည့်အချိန်တိုင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုခလီဖာ(၁၂)ဦးသည် ရှိအာများသတ်မှတ်ထားသကဲ့သို့ မည်သူမည်ဝါဆိုသည်နှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းကို ဟဒီးစ်တော်များတွင် မတွေ့ရချေ။ ၎င်းတို့အနက် အချို့မှာ ခလီဖာသမ္မတအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဆက်စပ်မှုမရှိ သောသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ခလီဖာအားလုံးသည် အဆင့်အတန်းချင်း တူညီကြသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့လက်ထက်တွင် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု အပြည့်အဝရှိခဲ့လိမ့်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း မှတ်ယူရန်မလိုအပ်ပေ။ ဤကတိတော်သည် ဖြောင့် မတ်မှန်ကန်သော စိတ်ထားနှင့်ခိုင်မာသော ယုံကြည်မှုကိုလည်းကောင်း၊ မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်များနှင့် အပြည့်အဝနာခံ မှုကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤ အချက်များ၏ ဒီဂရီကွာခြားမှုက တန်ခိုးကြွေးနှင့် အာဏာထိန်းချုပ်

နိုင်မှုတွင် သဘာဝအလျောက် ကွာခြားမှုကို ဖြစ်စေမည်ဖြစ်၏။ နှစ်ပေါင်း ၁၄၀၀ ကျော် ကာလအတိုင်းအတာ၏ အစွလာမ်သမိုင်းကြောင်းက သက်သေခံသည်မှာ မတူသောအချိန်များ၊ ကွဲပြားသောနိုင်ငံများတွင် မည်သည့် အချိန်၊ မည်သည့်နေရာ၌မဆို တရားမျှတသော၊ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော အုပ်စိုးသူတစ်ဦးရှိခဲ့လျှင် ၎င်းသူ၏ တော်တည့် မှန်ကန်သော လုပ်ရပ်များ၏အတိုင်းအတာနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ကတိတော်မှ ၎င်း၏ဝေစုဝေပုံကို ရရှိခဲ့ပေသည်။ အခြားနေရာတစ်ခုတွင် ကုရ်အာန်က မိန့်ဆိုခဲ့သည်မှာ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဘက်တော်သားများသည်သာ အောင်မြင်သူများ ဖြစ်ကြ၏။” (၅:၅၆)

ဤအာယတ်တော်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်၌ တရားတော်နှင့်အညီ တရားမျှတစွာ အုပ်ချုပ်သော ခလီဖာသမ္မတကြီး(၄)ဦးအား ထောက်ခံခြင်းနှင့် အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၏ သက်သေဖြစ်သည်။

ဤအာယတ်တော်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သက်သေခံချက်လည်း ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်တော်မြတ်ကြိုတင်မိန့်ကြားခဲ့သည့် ဟောကိန်းအတိုင်းအတိအကျဖြစ်လာခဲ့သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူစွာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်၌ တရားမျှတစွာအုပ်ချုပ်သော ခလီဖာသမ္မတစနစ် “ခလီဖာ အေရာရှေးဦးနီ”အား လက်ခံကြောင်းနှင့် ထောက်ခံကြောင်း၏ သက်သေတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။ အလ္လာဟ်တအာလာ၏ မိမိတမန်တော်ﷺနှင့် ၎င်း၏အွမ္မသ်အပေါ် ထားရှိခဲ့သည့်ကတိတော်သည် ဆွဟာဗာကြီး(၄)ဦး၏ သက်တမ်းအတွင်း ပြည့်ဝစွာ ဖြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်ခြင်း၏ ရိုးရှင်းသော အကြောင်းရင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။ အချို့သော ရဝါဖီဒ်များ ဆိုကြသည့်အတိုင်း အကယ်၍သာ အစောပိုင်း ခလီဖာသမ္မတကြီးများ၏ အုပ်ချုပ်မှုသည် တရားမဝင်၊ မစစ်မှန်ဟု သဘောထားခဲ့လျှင် ကုရ်အာန်ပါကတိတော်သည် ယနေ့ချိန်တိုင် ပြည့်ဝစွာ မဖြည့်စွမ်းရသေးဟု ပြောရပါမည်။ ထို့ပြင် ရဝါဖီဒ်များ၏ စောဒကဖြစ်သည့် ကုရ်အာန်ပါကတိတော်သည် မေဟ်ဒီသခင်၏ သက်တမ်းအတွင်း၌ ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဆိုခြင်းသည် ယုတ္တီမတန်ချေ။ ဤအတိုင်းမှန်ကန်ပါက အွမ္မတ်သည် နှစ်ပေါင်း ၁၄၀၀မျှ ဂုဏ်သရေမဲ့စွာ ကံဆိုးမိုးမှောင်အတွင်း နေခဲ့ကြရပြီး ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးမည့်နေ့နီးကပ်လာချိန် မဟ်ဒီသခင်၏အုပ်ချုပ်မှုကာလတွင်မှ ကတိတော်အတည်ဖြစ်မည့်သဘော ဆောင်နေ၏။ အလ္လာဟ်တအာလာထားတော်မူသည့် ကတိတော်သည် ယုံကြည်သက်ဝင်မှု၏ အခြေအနေများနှင့် တရားမျှတသော အပြုအမူများပေါ်တွင် မူတည်သည်ဖြစ်၍ ဤအချက်များ အားလုံးသည် သာဝကကြီး(၄)ပါးစလုံး၌ အပြည့်အဝရှိကြပေသည်။ တကယ်တမ်းဆိုလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကတိတော်သည် ၎င်းတို့သက်တမ်းအတွင်းမှာသာ အတည်ဖြစ်ခဲ့၏။ ၎င်းတို့၏နောက်ပိုင်းတွင် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုနှင့် အပြုအမူများ၏ ဒီဂရီစံချိန်ကိုလည်းကောင်း၊ ခလီဖာစိုးမိုးမှုနှင့် အုပ်ချုပ်ပုံဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း မရှိတော့ချေ။

وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“စင်စစ်သော်ကား မည်သူမဆို ထိုသည့်နောက်တွင် ကျေးဇူးကန်းခဲ့သည်ရှိသော် ယင်းကဲ့သို့

သူတို့သည်သာလျှင် အမိန့်တော်ကို ဖီဆန်သူများဖြစ်ကြကုန်သတည်း။” (၂၄:၅၅)

“ကုဖ်”၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်သည် ကျေးဇူးကန်းခြင်းဖြစ်ပြီး သမားရိုးကျ အဓိပ္ပာယ်အနေဖြင့် ယုံကြည်သက်ဝင်မှု (သစ္စာတရား)၏ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားလုံးဖြစ်သည်။ ဤအာယတ်တော်တွင် အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်တအာလာသည် မိမိကတိတော် တည်စေတော်မူသောအခါ၊ မွတ်စလင်မ်တို့အား ဩဇာ၊ အာဏာ၊ ပြီးချမ်းရေးနှင့် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုများ ပေးသနားတော်မူသည်။ ထို့ပြင် အစွလာမ်ကို တည်ငြိမ်ခိုင်မာစေသောအခါတွင် တစ်စုံ

တစ်ယောက်သည် ယုံကြည်ချက်ကိုစွန့်လွှတ်ခြင်း သို့မဟုတ် အစ္စလာမ်အစိုးရ၏ စည်းကမ်းဥပဒေများကို လိုက်နာခြင်းမှရှောင်တိမ်းလျှင် ယင်းသို့သောသူသည် ဖီဆန်ဖောက်ပြန်သူပင် ဖြစ်တော့၏။ အစပထမတွင် ၎င်းသည် ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ပျောက်ဆုံးသည်။ ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် အစ္စလာမ်အစိုးရ၏ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများကို လိုက်နာခြင်း မပြုတော့။ ကုဖ်နှင့်ကျေးဇူးကန်းခြင်းများသည် မည်သည့်အနေအထားတွင်မဆို ကြီးမားသော ပြစ်မှုများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် အစ္စလာမ်စည်းကမ်းဥပဒေ၊ အချုပ်အခြာအာဏာနှင့် ခန့်ညားထည်ဝါမှုများကို တည်ဆောက်ပြီးသည့် အခါမျိုးတွင် ထိုပြစ်မှုများ၏ လေးနက်မှုသည် နှစ်ဆဖြစ်သွား၏။ **كُلُّ دَابَّةٍ** (ထိုသည့်နောက်) စကားလုံးအား အလေးအနက် ထား၍သုံးခြင်းသည် ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ အီမာမ်ဘဂဝီက ပြောကြားခဲ့သည်မှာ တစ်စီရ် ပညာရှင်များက ဤသို့ ရှင်းပြခဲ့ကြသည်။ ခလီဖာသမ္မတကြီးအစ္စမန်း^᠙အား လုပ်ကြံခဲ့ကြသူများအပေါ်တွင် ဤ ကုရ်အာန်ပါ စာကြောင်းသည် ပထမဆုံးအကြိမ် အကျိုးသက်ခဲ့သည်။ ထိုသူများသည် ဤကြီးမားလှသောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်ခြင်းဖြင့် အလ္လာဟ်တအာလာ၏ ဂုဏ်ကျက်သရေတော်ကို ညှိုးနွမ်းအောင်ပြုခဲ့ကြသည်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် အပြန်အလှန် သတ်ဖြတ်ခြင်းများ၊ အစုအပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်ခြင်းများ၏ အန္တရာယ်ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေခဲ့ကြ၏။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ညီအစ်ကိုများဖြစ်ကြသည့်တိုင် အပြန်အလှန်သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ဘဂဝီက သမ္မတကြီးအစ္စမန်း^᠙နှင့်ပတ်သက်၍ မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ပွက်လောရိုက်နေချိန်တွင် သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိဗ်နုစလာမ်^᠙က မိန့်ခွန်း ပြောကြားခဲ့ကြောင်း တင်ပြခဲ့၏။ မိန့်ခွန်းပါ စာသားများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းကင်တမန်များသည် တမန်တော်မြတ်^᠙မဒီနာမြို့ကို ရောက်လာသည့် အချိန်မှစ၍ အသင်တို့မြို့၏လုံခြုံရေးအတွက် ဝန်ရံစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်မှာ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ်နာမတော်အားဖြင့် အကယ်၍ အသင်တို့သည် အစ္စမန်း^᠙အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြမည်ဆိုပါက ဤကောင်းကင်တမန်များသည် ပြန်သွားကြမည်ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်ဘယ်သောအခါမှပြန်လာကြတော့မည်မဟုတ်။ အလ္လာဟ်နာမတော်အားဖြင့် မည်သူမဆို ၎င်းအားသတ်မည်ဆိုလျှင် ထိုသူသည်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်တွင် လက်များပြတ်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတွင် လက်များ မရှိဘဲလျက် ဖြစ်နေလိမ့်မည်။ ထို့ပြင်သိကြလေလော့။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဓားတော်သည် ၎င်း၏ ဓားအိမ်ထဲ၌ပင် ရှိသေး၏။ အလ္လာဟ်နာမတော်ဖြင့်၊ အကယ်၍သာ ဤ ဓားတော်သည် ယင်း၏ဓားအိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီဆိုပါက ဓားအိမ်ထဲသို့ ဘယ်သောအခါမျှ ပြန်သွားမည်မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်တစ်ပါး အသတ်ခံရတိုင်း အတုံ့အလှည့်အားဖြင့် လူပေါင်း(၇၀၀၀၀)ပြန်သတ်ခံကြရသည်။ ခလီဖာသမ္မတတစ်ဦး အသတ်ခံရတိုင်း လူ(၃၅၀၀၀) ပြန်သတ်ခံကြရသည်။ (မဇ်ဟီရီ)

ဤသို့ဖြင့် သာဝကကြီး အစ္စမန်း^᠙ ရှဟာဒတ် (သာသနာ့အာဇာနည်) ဖြစ်ချိန်မှ စတင်ခဲ့သော အပြန်အလှန် သတ်ဖြတ်မှုများသည် အစ္စမတ်တွင်း၌ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေခဲ့၏။ အလားတူပင် အစ္စမန်း^᠙အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသူများ၏နည်းလမ်းအတိုင်း အလ္လာဟ်တအာလာ ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကိုလည်းကောင်း၊ အစ္စလာမ်၏ ညီညွတ်မှုကိုလည်း ဆန့်ကျင်လျက် ထိုအရှင်မြတ်နှစ်မြို့ခြင်းရှိတော်မမူသည့် လုပ်ရပ်မျိုးကို ရဝါဖီဒ်နှင့် ခဝါရီရ်တို့က ထပ်တူကျူးလွန်ခဲ့ကြပြန်သည်။ ၎င်းတို့၏ အစ္စလာမ့်တရားတော်နှင့်အညီ အုပ်ချုပ်သော ခလီဖာကြီးအား အုပ်စုဖွဲ့ကာ ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်မှုကြောင့် စိုက်ယိဒီနာဟူစိန်အိဗ်နုအလီ^᠙သည် အသက်ကို စွန့်လွှဲခဲ့ရပေသည်။

نَسْأَلُ اللَّهَ الْهِدَايَةَ وَشُكْرَ نِعْمَتِهِ
 ~~~~~

အာယသ် (၅၈-၆၀)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ
يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ۖ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ
ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَ مِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ۚ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ
لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ ۖ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
بَعْضٍ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ
الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ
النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ ۚ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

အို-“မုဒ်မင်နီ” သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့၏ ကျွန်-ကျွန်မများ
သည် လည်းကောင်း၊ အသင်တို့အနက် အရွယ်မရောက်ကြသေးသော ယောက်ျား
ကလေးများသည်လည်းကောင်း၊ (အသင်တို့အိမ်များတွင်ဝင်ထွက်သွားလာရန်အလို့ငှာ)
အချိန်သုံးချိန်တွင် အသင်တို့ထံ ခွင့်တောင်းကြရမည်။ “ဗရိုရ် ဆွလာတ်” အလျင်
(တစ်ချိန်)၊ အသင်တို့သည် မိမိတို့၏ အဝတ် အစားများကိုချွတ်၍ ထားလေ့ရှိကြသော
နေ့လယ်အချိန်၌(တစ်ချိန်)နှင့် “အိရှာအ် ဆွလာတ်” အပြီး၌(တစ်ချိန်၊ ဤ)သုံးချိန်ကား
အသင်တို့၏အရှက် လစ်လပ်ချိန်များတည်း။ (သို့ရာတွင်) ထို (သုံးချိန်)မှအပ (အခြား
အချိန်များတွင်မူကား ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းကြောင့်) အသင်တို့အပေါ်၌
လည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့အပေါ်၌လည်းကောင်း မည်သို့မျှ အပြစ်မရှိချေ။ ၎င်းတို့သည်
အသင်တို့ထံ များစွာဝင်ထွက်သွားလာသူများ ဖြစ်ကြပေသည်။ အသင်တို့အနက်
တစ်ဦးသည်တစ်ဦး၏ထံသို့ (ဝင်ထွက်သွားလာသူများသာ ဖြစ်ကြကုန်၏)။ အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်သည် ဤနည်းအတိုင်းပင် အမိန့်ပညတ်တော်များကို အသင်တို့အကျိုးငှာ
ထုတ်ဖော်မိန့်ကြားတော် မူလေသည်။ အမှန်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်
အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသော ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသည်။ [၅၈] သို့ရာတွင် အသင်တို့အနက်မှ
ယောက်ျားကလေးများသည် အရွယ်ရောက်လာခဲ့ကြသော် ၎င်းတို့သည်လည်း မိမိတို့
အလျင် ခွင့်တောင်းခဲ့ကြသောသူများနည်းတူ ခွင့်တောင်းကြရပေမည်။ အလ္လာဟ် အရှင်
မြတ်သည် ဤနည်းနှင့်နှင် မိမိအမိန့်ပညတ်တော်များကို အသင်တို့အကျိုးငှာ ထုတ်ဖော်

မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။ စင်စစ်မူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသော၊ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင် မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။[၅၉] ၎င်းပြင် ထိမ်းမြားရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြသော အဖွားအိုများသည် လှပမှုကိုဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ မိမိတို့၏(အပို)အဝတ်များကို ချွတ်ထား ခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့အပေါ်၌ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိချေ။ သို့တစေလည်း ၎င်းတို့သည် (ဤသည်မှ) ရှောင်ကြဉ်ကြလျှင် ၎င်း တို့အဖို့ အကောင်းဆုံးပင်။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့ကြားတော်မူသော၊ အရာခပ် သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။[၆၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤစုရဟ်၏အစတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း စုရဟ်အန်နရ်၏ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် အဓိကအားဖြင့် ညစ်ညမ်းမှုနှင့် အရှက်အကြောက်ကင်းမှုများကို တားဆီးရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအစဉ်အလိုက် ယဉ်ကျေးရည်မွန်ခြင်း၊ နှစ်ဦး နှစ်ဖက် အချင်းချင်းတွေ့ဆုံခြင်းများနှင့်သက်ဆိုင်သော အမိန့်ပညတ်များကိုချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုနောက်မှ အမျိုးသမီးများ အတွက် “ဟိဂျပ်” ပညတ်ချက်များကို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပေသည်။

ဆွေမျိုးများ၊ မေဟ်ရာမ်များအတွက် အချို့အချိန်များတွင် အိမ်တွင်းသို့ဝင်ရန် ခွင့်ပန်ခြင်းဆိုင်ရာ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်း ချက်များ

ဤစုရဟ်၏အစပိုင်းတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်တွေ့ဆုံကြရာ၌ ထားရှိရမည့် လူမှုကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းနှင့် အပြုအမူ များအကြောင်းကို အာယတ်တော် ၂၇၊ ၂၈ နှင့် ၂၉ တွင် “အိမ်တွင်းသို့ဝင်ရန် ခွင့်ပန်ခြင်း” ခေါင်းစဉ်အောက်၌ ဖော်ပြ ခဲ့သည်။ အမိန့်မှာ အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမျိုးသမီးဖြစ်စေ အိမ်လည်သွားလျှင် အိမ်တွင်းသို့ ခွင့်မတောင်းဘဲ မဝင်ကြရန် ဝင်ခွင့်တောင်းရန် တာဝန်ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤပညတ်ချက်များသည် အိမ်တွင်းသို့ဝင်မည့် ဧည့်သည် များအတွက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုလက်ရှိအာယတ်များက မတူညီသော အိမ်တိဟာန်ပုံစံကို ဖော်ပြထား သည်။ ဤနေရာတွင်မူ တစ်အိမ်တည်းအတူ နေထိုင်ကြ၍ အခန်းများကို လွတ်လပ်စွာ ဝင်ထွက်နိုင်သောသူများ သည်လည်း ခွင့်ပန်ကြရမည့်အကြောင်း ညွှန်ကြားထား၏။ ဤတွင် အမျိုးသမီးများ ဟိဂျပ်မလိုဘဲတွေ့ဆုံနိုင်သည့် အမျိုးသားများ လည်း ပါဝင်သည်။ ၎င်းတို့အား ချောင်းဟန့်သံဖြစ်စေ၊ ခြေသံဖြစ်စေ ပေး၍ ၎င်းတို့ရှိနေကြောင်း သိ စေရန် ပြုရမည်ဟု ညွှန်ကြားထားသည်။ ဤအမျိုးအစား “အိမ်တိဟာန်”သည် မလုပ်မနေရ တာဝန်မဟုတ်၊ လုပ်လျှင် ကောင်းသည့် အဆင့်မျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် မလုပ်ဘဲနေခြင်းက “မက္ကရူတန်ဖီဟီ” ဖြစ်၏။ တစ်စိတ်မိမိဟီရီ၏ မှတ်ချက်မှာ-

فمن اراد الدخول في بيت نفسه وفيه محرماً ته يكره له الدخول فيه من غير استئذان
تنزيهاً لا احتمال رؤية واحدة منهن عريانة وهو احتمال ضعيف ومقتضاها التنزه
(مظهرى)

မိမိ၏ အိမ်ထဲသို့ဝင်မည့်သူတစ်ဦးသည် အိမ်ထဲ၌ မေဟ်ရာမ် အမျိုးသမီးများချည့် ရှိနေသည့် ဝိုင်း ခွင့်တောင်းခံခြင်းမပြုဘဲဝင်ပါက မက္ကရူတန်ဖီဟီဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအမျိုးသမီး

များထဲမှ တစ်ဦးဦးသည် အဝတ်မပါဘဲ ရှိနေနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဖြစ်နိုင်ခဲ့သည့်တိုင် ကြိုတင်သတိထားအပ်၏။ (တားမြစ်ချက်မဟုတ်)။

ဤပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ အိမ်ထဲမဝင်မီ အချိန်အတွက်ဖြစ်၏။ သို့သော် အတူနေမိသားစုဝင်များအတွက် ခွင့်ပန်ရန်လိုအပ်သော သီးသန့်အချိန်(၃)ချိန်ကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းထားသေး၏။ ယင်းအချိန်များမှာ “ဖျရ်” ဆွလာတ်ဝတ်မပြုမီ အချိန်၊ နေ့လယ်ခင်းနားနေချိန်နှင့် ည“အိရှာ”ဆွလာတ်ဝတ်ပြုပြီးချိန်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဤ(၃)ချိန်၌ မေ့ဟ်ရာမ်နှင့် ဆွေမျိုးအားလုံး၊ ကလေးငယ်များနှင့် အသိရှိသော ကျွန်မိန်းကလေးပါမကျန် ခွင့်မပန်ဘဲ သီးသန့်နေရာများတွင် မဝင်ကြရန် တားမြစ်၏။ ဦးစွာပထမ ခွင့်မပန်ဘဲနှင့် မည်သူမျှ သူတပါးအခန်းထဲ မဝင်သင့်ကြောင်း သေချာစေပါသည်။ ဤအချိန်များတွင်လူတစ်ယောက်သည်မိမိစိတ်ကြိုက်လွတ်လပ်စွာနေလိုသည်။ တစ်ခါတစ်ရံအပိုအဝတ်အစားများကို ချွတ်၍လည်း ထားနိုင်သည်။ ဇနီးသည်နှင့် ကြည်နူးနေသည့် အနေအထားမျိုးလည်း ရှိနိုင်သည်။ ဤအခြေအနေမျိုးဖြင့် ငယ်သော်လည်း သိတတ်ပြီးဖြစ်သော ကလေးများ သို့မဟုတ် အိမ်သားထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ အမြင်ကို ခံရလျှင် စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်ပေမည်။ အနည်းဆုံးတော့ ၎င်း၏နားနေခြင်းကို အနှောင့်အယှက်ပြုရာ ကျ၏။ ထို့ကြောင့် သီးသန့် အခန်းထဲမဝင်မီ အခြေအနေမျိုးသုံးမျိုးတွင် ဝင်ခွင့်တောင်းရန် လိုအပ်သည်။ ဤအာယတ်တော်၌ နောက်ဆက်၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ **لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ** (၅၈) ဤအချိန်များမှတစ်ပါး အခြားအချိန်များတွင် တစ်ဦးထံတစ်ဦး ခွင့်မပန်ဘဲ ဝင်ထွက်သွားလာခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခြားအချိန်များနှင့် လူများသည် မိမိတို့လုပ်စရာရှိသည်များကို လုပ်ကိုင်ရင်း အလုပ်များနေကြမည်ဖြစ်ပြီး သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြမည် သာဖြစ်၏။ ဇနီးမယားနှင့် ကြည်နူးနေတတ်သည့် အချိန်များလည်း မဟုတ်ချေ။

ဤနေရာတွင် မေးစရာရှိသည်မှာ အမိန့်ပညတ်များကို အရွယ်ရောက်ပြီးသူ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးအား လိုက်နာရန်စေခိုင်းခြင်းများ ပုံမှန်ဖြစ်သော်လည်း အဘယ်ကြောင့် အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးသူငယ်များ သည်လည်း ဤပညတ်တွင် အကျိုးဝင်ကြောင်း မိန့်တော်မူရသနည်း ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဤရောထွေးမှု၏အခြေမှာ ကလေးသူငယ်များအား ဤအချိန်များတွင် ကိုယ်ပိုင်အခန်းများထဲသို့ ခွင့်မပန်ဘဲ မဝင်ကြရမည့်အကြောင်းကို အရွယ်ရောက်ပြီး သူအမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတို့က ရှင်းပြပေးကြရန် တာဝန်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ ကလေးများ အသက်(၇)နှစ်ရောက်လျှင် ၎င်းတို့အား ဆွလာတ်ဝတ်ပြုနည်းကို သင်ပေးပြီး ဝတ်ပြုအောင် သွေးဆောင်ကြရန် ဟဒီးစ်တစ်ပုဒ်တွင် ညွှန်ကြားခြင်းနှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူလေသည်။ ထိုကလေးများ (၁၀)နှစ် အရွယ်ရောက်သော် အချိန်မှန် ဝတ်ပြုကြရတော့သည်။ အကယ်၍ ပျက်ကွက်လျှင် ၎င်းတို့အား အချိန်မှန်ဝတ်ပြုသူများ ဖြစ်လာစေရန် ရိုက်နှက်၍ ဆုံးမရမည်ဖြစ်၏။ ထိုနည်းတူ အထက်အာယတ်တော်ပါ အစ်တိဒ်ဟန် ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အမှန်စင်စစ် အရွယ်ရောက်ပြီး အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများအတွက်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် “ဂျူနားဟ်” ဟူသော စကားလုံးကို သုံးထားခြင်းသည် ဤအချိန်(၃)ချိန်မှအပ ကျန်အချိန်များတွင် ကိုယ်ပိုင်အခန်းများထဲသို့ အိမ်သားများ ခွင့်မပန်ဘဲ ဝင်ခြင်းသည် အပြစ်မရှိကြောင်း ပြောလို၍ ဖြစ်၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် “ဂျူနားဟ်” ဟူသောစကားလုံးကို အပြစ်အတွက် သုံးသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ အန္တရာယ် သို့မဟုတ် အတားအဆီးအတွက် သုံး၏။ ဤနေရာတွင် အတားအဆီးဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သုံးသောကြောင့် ကလေးများအတွက် အပြစ်ဖြစ်သည်ဆိုသည့် သံသယကို ဖယ်ရှားပြီးဖြစ်တော့၏။

(ဘယာနုလ်ကုရ်အာန်)

ဥပဒေသ

အာယတ်တော် (၅၈)တွင် သုံးထားသည့် **الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ** (အသင်တို့ပိုင်သော ကျွန်များ) ဟူသောစကားစုတွင် ကျွန်များနှင့် ကျွန်မိန်းကလေးများ နှစ်မျိုးစလုံး အကျုံးဝင်၏။ ၎င်းတို့တွင် အရွယ်ရောက်ပြီး ကျွန်များသည် အစွလာမဥပဒေအရ မေဟတ်ရာမ် မဟုတ်သူများ စာရင်းဝင်၏။ အထက်တွင် ရှင်းပြခဲ့ပြီးသကဲ့သို့ အရွယ်ရောက်ပြီးကျွန်ကို ပိုင်ဆိုင်သည့်သခင်မသည် ထိုကျွန်၏ရှေ့တွင် ဟိရပ်ထားရမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စာပိုဒ်က ရည်ရွယ်ခဲ့သည်မှာ ဤနေရာ၌ ကျွန်မိန်းကလေးများနှင့် ကျွန်ပေါက်စလေးများသည် အိမ်တွင်းဝယ် လွတ်လပ်စွာ ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်သည်။

ဥပဒေသ

ပညာရှင်များနှင့် ဓမ္မသတ်မှူးများသည် ဤ “အစ်တိဒ်ဟန်” အမျိုးအစားသည် ဝါဂျိစ်တာဝန်လား သို့မဟုတ် မွတ်စ်သဟ် ချီးကျူးခံထိုက်ရုံမျှလား ဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဤပညတ်ချက်သည် ယခုတိုင်တရားဝင်သေးသည်လား သို့မဟုတ် ပယ်ဖျက်ပြီးလား ဆိုသည်ကိုလည်းကောင်း ဝေခွဲမရဖြစ်နေကြသည်။ ဓမ္မသတ်မှူးအများစုကမူ ဤအာယတ်တော်သည် ခိုင်မာသည်။ ထို့ကြောင့် ပယ်ဖျက်ပြီးမဟုတ်။ ထို့ပြင် ပညတ်ချက်သည် အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး နှစ်မျိုးစလုံးအတွက် တာဝန်ဖြစ်သည်ဟုဆုံးဖြတ်ကြ၏။ (ကုရ်တုဗီ)။ တာဝန်အဖြစ်သတ်မှတ်ခြင်းသည် ထိုအချိန်များကို ကိုယ်ပိုင်အချိန်များအဖြစ် ထားလိုခြင်း၊ မိမိစိတ်ကြိုက်နေရသည်ကို နှစ်သက်ခြင်းနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ဇနီးသည်နှင့် ကြည်နူးခြင်းများ အပေါ်တွင် အကြောင်းခံသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ လူများသည် ထို(၃)ချိန်တွင် မိမိတို့၏ မမြင်အပ်သော အစိတ်အပိုင်းများကို ဖုံးအုပ်ထားသည့်အလေ့ကို ကျင့်သုံးနိုင်လျှင် ထို့ပြင် ဇနီးသည်နှင့် ကြည်နူးမှုကို မည်သူမျှ ဝင်လာနိုင်ချေမရှိသောအချိန်များတွင် ပြုလုပ်ရန် သတိထားမည်ဆိုလျှင် ဆွေမျိုး များနှင့် ကလေးများ “အစ်တိဒ်ဟန်” (ခွင့်ပန်ခြင်း) မပြုဘဲဝင်ရောက်ခြင်းကို တားမြစ်ချက်သည် တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်မည် မဟုတ်တော့ချေ။ ဤအခြေအနေမှာ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွက် လိုက်နာရန် တာဝန်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် လူများသည် ထိုကဲ့သို့ ကောင်းမွန်သောလုပ်ရပ်များကို စွန့်လွှတ်ထားကြသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ဟန်တူ၏။ သာဝကကြီး အိဗ်နုအဗ္ဗားစ်[❦]၏ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုတွင် မဆင်မခြင်နေထိုင်မှုများအတွက် အလွန်ပြင်းထန်သော စကားလုံးများကို သုံးခဲ့၏။ ထို့ပြင် အခြားဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခု၌ ၎င်းသည် ထိုမလိုက်နာသူများအတွက် ဆင်ခြေများကို တင်ပြခဲ့၏။

ပထမဆင့်ပြန်ချက်ကို အိဗ်နုအဗီဟာတင်မှတစ်ဆင့် အိဗ်နုကသီးရ်ကတင်ပြခဲ့သည်မှာ သာဝကကြီး အဗ္ဗားစ်[❦]က ပြောကြားခဲ့သည်။ လူများ မလိုက်နာကြတော့သည့် အာယတ်တော်(၃)ခုရှိသည်။ တစ်ခုမှာ ဤအစ်တိဒ်ဟန် (ခွင့်ပန်ခြင်း) အာယတ်တော် - **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ** - (၅၈) ဖြစ်၏။ ၎င်းတွင် ဆွေမျိုးများနှင့် ကလေးငယ်များအား ခွင့်ပန်ကြရန် ညွှန်ကြားထား၏။ ဒုတိယအာယတ်တော်သည် **وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ** (၄၈)ဖြစ်ပြီး ယင်း၌ လူအများကို သူတို့အမွေခွဲဝေနေစဉ် ရောက်ရှိနေကြသော ဆွေမျိုးများအား ၎င်းတို့သည် အမွေမရထိုက်သည့်တိုင် နှစ်သိမ့်ရန်အလို့ငှာ အနည်းငယ်ခွဲဝေပေးရန် တိုက်တွန်းထား၏။ တတိယအာယတ်တော်သည် **إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ** (၄၉:၁၃)အသင်တို့အနက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အကြောက်ရှိဆုံး၊ အပြစ်များမှ အများဆုံးကြဉ်ရှောင်သောသူသာလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်၌ အမြင့်မြတ်ဆုံးသောသူဖြစ်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ဆုံးသော သူသည် ထိုအရှင်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ အမြင့်မြတ်ဆုံးသောသူပင်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာတော်မူခဲ့၏။ သို့သော် ယနေ့ ခေတ်အခါတွင် ကြွယ်ဝချမ်းသာ သူ၊ နန်းတော်တမျှ

ခမ်းနားကြီးကျယ်သော စံအိမ်များကို ပိုင်ဆိုင်သူများကိုသာ ဂုဏ်ပြုထိုက်သော လေးစားထိုက်သောသူများဟု သဘောထားနေကြသည်။ အခြားသော ဆင့်ပြန်ချက်အချို့အရ သိရသည်မှာ အိမ်နုအဗ္ဗားစ်(ﷺ)ပြောသည်မှာ ရှိတုန်းသည် လူများအား ဤအာယတ်တော်(၃)ရပ်ဖြင့် ထိန်းထားသည်။ ထို့နောက် ၎င်းကပြောခဲ့သည်မှာ ကျွန်ုပ်သည် ဤ(၃)ခုချိန်၌ ကျွန်ုပ်အား ကျွန်ုပ်မငယ်များကိုပင် ခွင့်မပန်ဘဲ ဝင်မလာရန်တားမြစ်ခဲ့၏။

ဒုတိယဆင့်ပြန်ချက် အိမ်နုအဘီဟာတင်မှတစ်ဆင့် သာဝကကြီးအစ်ကရီမဟ်(ﷺ)က တင်ပြခဲ့၏။ ယင်းမှာ လူနှစ်ယောက်သည် သာဝကကြီးအိမ်နုအဗ္ဗားစ်(ﷺ)ထံ ရင်းချာသောဆွေမျိုးများအပေါ် အမိန့်ချမှတ်သည့် “အစ်တိဒ်ဟန်” ခွင့်ပန်ခြင်း (ဤအာယတ်တော်)အကြောင်းကို စိုးစမ်းမေးမြန်းခဲ့ပြီး လူများသည် ယင်းကို မကျင့်သုံးကြတော့ကြောင်း ဝေဖန်ခဲ့သည်။ အိမ်နုအဗ္ဗားစ်(ﷺ)က ပြန်၍ပြောသည်မှာ- **اِنَّ اللّٰهَ سَتِيْرٌ بِالسِّرِّ** (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် များစွာသောအရာတို့ကို စိုးအုပ်ထားတော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အခြားသူများကိုလည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်စေချင်တော်မူ၏။) ဤအာယတ်တော်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချခဲ့စဉ်က လူ့အဖွဲ့အစည်းများသည် များစွာရိုးရှင်းခဲ့၏။ လူများသည် တံခါးကို လိုက်ကာများဖြင့် ကာရံခြင်း၊ လိုက်ကာဖြင့်ကာထားသော ကုတင်ကြီးများ အသုံးပြုခြင်းများ မရှိခဲ့ကြချေ။ ဇနီးသည်နှင့် ကြည်နူးနေကြစဉ် မထင်မှတ်ဘဲ ကလေးသို့မဟုတ် ကျွန်တစ်ယောက် ဝင်သည့်အဖြစ်မျိုး ရံဖန်ရံခါကြုံရလေ့ရှိခဲ့၏။ ဤအဖြစ်မျိုးမှ ကာကွယ်ရန်အတွက် အချိန်(၃)ချိန်၌ ခွင့်ပန်ရန် ပြဌာန်းချက်ကို အလ္လာဟ်တအာလာက ချမှတ်တော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ယခုအခါတွင် လူများသည် တံခါးပေါက်များကို လည်းကောင်း၊ ကုတင်ကြီးများကို လည်းကောင်း၊ လိုက်ကာများ ကာရံထားကြသည်ဖြစ်၍ ရည်ရွယ်ချက်အတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီဟု ယူဆရ၏။ ယခု “အိစ်တိဒ်ဟန်”(ခွင့်ပန်ခြင်း)အတွက် မလိုအပ်တော့။ (ဤဆင့်ပြန်ချက်ကို ပြန်လည်တင်ပြသည့် အိမ်နုကသီးရ်က ပြောကြားသည်မှာ **اسناد صحيح الى ابن عباس** ဆင့်ပြန်သူ အဆင့်ဆင့်သည် ဆွဟီဟ်စစ်မှန်သည်။) သာဝကကြီး အိမ်နုအဗ္ဗားစ်(ﷺ)အား အကြောင်းခံသည်ဟု ထင်မှတ်ရသော ဤဆင့်ပြန်ချက်မှသိရသည်မှာ အကယ်၍ အခြားသူမြင်မည်ကို မစိုးရိမ်းရလျှင် အဝတ်မဲ့နေခြင်း သို့မဟုတ် ဇနီးနှင့် ကြည်နူးခြင်းများအတွက် လျှော့ပေါ့ခွင့်ပြုသည် ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သို့သော် ကုန်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်က သင်ကြားပေးသည်မှာ သန့်စင်သောလူ့အဖွဲ့အစည်းဖြစ်ရန်အတွက် ဖြစ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ လွတ်လပ်ခွင့်ကို မထိပါးရဘဲ လူတိုင်း ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်ကြရပေမည်။ ခွင့်ပန်ခြင်းကို မလိုက်နာမကျင့်သုံးသော မိသားစုဝင်များသည် ၎င်းတို့ သဘာဝအသိစိတ်ကို ကိုယ်တိုင် ကသိကအောက်နှင့် အဟန့်အတားဖြစ်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ကြရမည်။)

အမျိုးသမီးများအတွက် “ဟိဂျပ်” ကို အလေးထားမှုနှင့် ခြွင်းချက်တစ်ခု

အမျိုးသမီးများအတွက် ဟိဂျပ် ပြဌာန်းချက်ကိုလည်းကောင်း၊ ခြွင်းချက်နှစ်ခုကိုလည်းကောင်း ရှေ့ပိုင်း အာယတ်တော်နှစ်ရပ်တွင် အသေးစိတ်တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ခြွင်းချက်တစ်ခုသည် မြင်သောသူနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး အခြားတစ်ခုသည် အမြင်ခံရသူနှင့် သက်ဆိုင်လေသည်။ ပထမခြွင်းချက်အရ ကလေးငယ်များနှင့် ကျွန်ုပ်မငယ်များသည် ကင်းလွတ်ခွင့် ရကြသည်။ ဒုတိယခြွင်းချက်အတွက်မူ အပေါ်ရံခြံလွှာများသည် ဟိဂျပ်မှ ကင်းလွတ်ကြ၏။ အချို့သူများ အလိုအရ အမျိုးသမီးတို့၏ မျက်နှာနှင့် လက်ဖဝါးများသည် ဤခြွင်းချက်တွင် ပါဝင်၏။

နောက် အာယတ်တော်၌ အမျိုးသမီး၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအနေအထားပေါ်တွင် အခြေခံသည့် တတိယခြွင်းချက်ကို ပေးထား၏။ အကယ်၍ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး မည်သူကမျှ သူမအား ကာမဂုဏ်စိတ်ဖြင့် တပ်မက်ခြင်းမရှိတော့လျှင် သို့မဟုတ် အိမ်ထောင်ပြုရန် မဖြစ်နိုင်တော့လျှင် မေ့ဟုတ်သောသူများရှေ့၌ ဟိဂျပ်

မထားဘဲ နေနိုင်၏။ (သူမသည် မေ့ဟ်ရာမ်များရှေ့တွင် ဖုံးကွယ်ရန်မလိုသော မဲဟ်ရာမ်မဟုတ်သောသူများရှေ့တွင် ဖုံးကွယ်ရမည်ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းကို ဖုံးကွယ်ရန်မလိုအပ်တော့ချေ)။ သို့အတွက် **وَالْفَوَاحِشُ مِنَ النَّسَاءِ الَّتِي** (ထိမ်းမြားရန် မျှော်လင့်ချက်မရှိကြသော အဖွားအိုများ-၆၀)ဟု ဆိုထား၏။ ဤအာယတ်၏ ရှင်းလင်းချက် ကို အပေါ်တွင်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သို့သည့်တိုင် ဤခွဲခြားချက်တွင် ကန့်သတ်ချက်ရှိသည်မှာ ၎င်းတို့သည် သူစိမ်းများရှေ့ သွားလာရာတွင် လည်းကောင်း၊ အပြင်ထွက်ရာတွင်လည်းကောင်း သာမန်အဝတ်အစားဖြင့် သွားလာနိုင်သော်လည်း မိတ်ကပ်ခြယ်ခြင်း၊ အဆင်တန်ဆာများဝတ်ဆင်ခြင်းကို ခွင့်မပြုပေ။ နောက်ဆုံးအနေနှင့် ဆိုခဲ့သည့်အချက်မှာ **وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ** (၆၀)- ၎င်းတို့သည် ဤသည်မှ ရှောင်ကြဉ်ကြလျှင် ပို၍ကောင်းပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သာမန် အဝတ်အစားများဖြင့် နေထိုင်သွားလာခွင့်ရှိခြားသော်လည်း ဟိလျပ်ထားနိုင်ပါက ၎င်းအတွက် ပို၍ ကောင်းပေသည်။

အာယတ် (၆၀)

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُنَّ مَفَاحِجُهُنَّ أَوْ صَدِيقِكُمْ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكََةً طَيِّبَةً ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

မျက်ကန်း၏အပေါ်၌လည်း တစ်စုံတစ်ရာ တားမြစ်ခြင်း မရှိချေ။ ခြေမစွမ်းမသန် သောသူ၏ အပေါ်၌လည်း တစ်စုံတစ်ရာတားမြစ်ခြင်း မရှိချေ။ မကျန်းမမာသောသူ၏ အပေါ်၌လည်း တစ်စုံ တစ်ရာ တားမြစ်ခြင်း မရှိချေ။ အသင်တို့ကိုယ်တိုင်အပေါ်၌လည်း (တစ်စုံတစ်ရာတားမြစ်ခြင်း) မရှိချေ။ မိမိတို့အိမ်များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏ဖခင်များ၏ အိမ် များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏မိခင်များ၏ အိမ်များ မှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့ညီများ၊ အစ်ကိုများ၏ အိမ် များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏နမများ၊ အစ်မများ၏ အိမ်များမှ ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့ဘကြီး ဘထွေး များ၏ အိမ်များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့အရီးကြီး အရီးကလေးများ၏ အိမ်များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့ ဦးရီးများ၏ အိမ်များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့မိကြီး မိထွေးများ၏ အိမ်များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့ သော့ထိန်းကြရသော အိမ်များမှဖြစ်စေ၊ မိမိတို့ မိတ်ဆွေများ၏ အိမ်များမှဖြစ်စေ အသင် တို့၏ စားသုံးခြင်း၌ တစ်စုံတစ်ရာ တားမြစ်ခြင်းမရှိပေ။ အသင်တို့သည် အထူးရောနှော စုရုံးလျက် စားသုံးကြသည်ဖြစ်စေ၊ တခြားစီ(စားသုံးကြသည်) ဖြစ်စေ အသင်တို့အပေါ်၌ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိချေ။ သို့ရာတွင် အသင်တို့သည် အိမ်များသို့ဝင်ရောက်ကြသော

အခါ မိမိတို့ကိုယ်များကို အချင်းချင်း စလာမ်မေတ္တာ ပို့သကြလေကုန်။ (ယင်း စလာမ်
မေတ္တာပို့သခြင်းကား) အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အထံတော်မှ (သတ်မှတ် ပြဌာန်းအပ်သော)
နှုတ်ခွန်းစကား၊ ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုချက်ဖြစ်၏။ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံ၏။
ကောင်းမြတ်လှ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဤနည်းအတိုင်းပင် အသင်တို့အဖို့ အမိန့်
ပညတ်တော်များကို အသင်တို့ နားလည်(ကျင့်သုံး) ကြအံ့သောငှာ ထုတ်ဖော် မိန့်ကြား
တော်မူလေသတည်း။[၆၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသည့်နောက် ထားရှိအပ်သော လူမှုကျင့်ဝတ်များနှင့် အမိန့်ပြဌာန်းချက်အချို့

ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်များ၌ အိမ်တွင်းသို့ မဝင်မီခွင့်ပန်ကြရန် အမိန့်ထုတ်ခဲ့၏။ ဤအာယတ်တော်၌မူ
ခွင့်ပြုချက်ရ၍ အိမ်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသည့်နောက် လိုက်နာရမည့်ကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းဆိုင်ရာ ပညတ်ချက်များကို
ထုတ်ပြန်တော်မူသည်။ ဤအာယတ်တော်ပါပညတ်ချက်များနှင့်ယင်းတို့၏ရည်ရွယ်ချက်ကိုသိရှိသဘောပေါက်အောင်
မလုပ်မီအလျှင် ဤအာယတ်တော် ထုတ်ပြန်ရသည့်နောက်ခံအကြောင်းကိုပင် သိသင့်ပေသည်။

မွတ်စလင်မ်တိုင်းသည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်နှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အဆုံးအမများက လူတို့၏ အခွင့်
အရေးများကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ လေးစားခြင်း(ဟုကူကွလ်အိဗာတ်)အပေါ် မည်မျှလောက် အလေးအနက်ထားသည်
ဆိုခြင်းကို ကောင်းစွာသိရှိကြသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်ပိုင်ဆိုင်သည့်အရာကို ခွင့်မပန်ဘဲသုံးစွဲအားဖြင့် ပြင်းထန်စွာ
သတိပေးသည်။ တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် အလ္လာဟ်တအာလာသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အပေါင်းအဖော်အဖြစ် ရှိကြ
ရန် ကံထူးသူများကို ရွေးချယ်တော်မူခဲ့၏။ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ထိုအရှင်၏ တမန်တော်ထံမှ အမိန့်
တော်များကို ကြားခွင့်ရသူများဖြစ်ကြ၏။ အမိန့်တော်မှန်သမျှကိုလည်း အကောင်းဆုံးလိုက်နာရန် အမြဲအဆင်သင့်
ဖြစ်နေကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ကုရ်အာန်၏အဆုံးအမများကို ကြိုးကြိုးစားစား လိုက်နာကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ဂုဏ်ယူထိုက်သော အပေါင်းအဖော်များဖြစ်ကြောင်းလည်း အလ္လာဟ်တအာလာသည် ၎င်းတို့
အား ကောင်းကင်တမန်များကပင် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားခံရသူများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးတော်မူခဲ့၏။ သူတစ်ပါး၏ ဥစ္စာမှ
တစ်ပြားတစ်ချပ်ယူငင်သုံးစွဲရန်ကို စိတ်ကူးထဲမျှမထည့်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးအား စိုးစဉ်းမျှ ဒုက္ခမပေးခြင်း၊ “တက္ကဝါ”
(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အမြဲတစေသတိရနေခြင်း) တရားကိုအမြင့်ဆုံးအဆင့်တွင် စွဲမြဲစွာထားခြင်းတို့မှာ တမန်
တော်မြတ်ﷺ၏ အပေါင်းအဖော်(သာဝကကြီး)များ၏ အရည်အချင်းများထဲမှ အချို့မျှသာဖြစ်ကြ၏။ ဤသည်တို့နှင့်
သက်ဆိုင်သော အဖြစ်အပျက်အချို့သည် တမန်တော်မြတ်ﷺသက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်မှာပင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်။ ထို
အဖြစ်အပျက်များနှင့် ဆက်စပ်လျက် ဤအာယတ်တော်ပါ အမိန့်ပြဌာန်းချက်များကို ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူခဲ့၏။
ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအပေါင်းသည်ဤအဖြစ်အပျက်များကိုကိုးကားဖော်ပြရာ၌လည်းကောင်း၊ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်(ဝဟီ)၏
အကြောင်းခံ အဖြစ်မတူသော အဖြစ်အပျက်များကို ကိုးကားရာ၌လည်းကောင်း အကွဲအလွဲများရှိကြသည်။ တကယ်
တမ်းတွင် ၎င်းတို့ အခိုင်အမာပြောဆိုကြသည်များ၌ ကွဲလွဲဆန့်ကျင်မှု မရှိချေ။ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို ပေါင်းစည်း
လိုက်လျှင် ဤအာယတ်တော်လာထုတ်ပြန်ပို့ချချက်၏ အကြောင်းခံဖြစ်သွားပေသည်။ အဖြစ်အပျက်များမှာ အောက်ပါ
အတိုင်းဖြစ်သည်။

အိမာမ်ဘဂဝီက စအီးဒ်အိမ်နုဂျူဝိုင်နှင့် အခြားရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူတချို့မှတစ်ဆင့် ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ လူများသည် ခြေကျိုးသူ၊ မသန်စွမ်းသူ၊ မျက်မမြင်နှင့် နေမကောင်းဖြစ်နေသူများနှင့် အတူစားသောက်ရန်ကို စက်ဆုပ်ကြပြီး ရှောင်ကြဉ်လေ့ရှိကြသည်မှာ ထုံးစံလိုဖြစ်နေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အခြားသူများနှင့်အတူ စားသောက်ပါက ထိုသူများအား စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးသလိုမျိုးဖြစ်မည်ဟု တွေးထင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ပုံမှန်လူများနှင့်အတူ စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်စပြုခဲ့၏။ မျက်စိမမြင်သူက မျက်စိမမြင်သည့်အတွက် သူများထက် ပိုစားမိ၍ ကျန်လူများအပေါ် မမျှတပြုရာကျလိမ့်မည်ဟုတွေး၏။ မျှတမှုဟူသည် အတူစားကြသူတိုင်း ညီမျှစွာ စားကြရန် လိုအပ်ပေသည်။ အလားတူ ခြေကျိုး၊ ခြေဆာနေသူများကလည်း ၎င်းတို့ အဆင်ပြေစွာ ထိုင်နိုင်ရေး အတွက် အခြားသူများက နေရာကျုံ့ပေးကြရမည်ဟု တွေးမိခဲ့ကြသည်။ ဤအကြောင်းခံပေါ်တွင် မသန်စွမ်းသူများ အား ပုံမှန်လူများနှင့် အတူစားသောက်ရန် ဖိတ်ခေါ်ရမည့်အကြောင်း အထက်အာယတ်တော်ဖြင့် ဖော်ပြခဲ့၏။ ၎င်းတို့အားလည်း မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ ကြိုးစားပမ်းစား ဆင်ခြင်ဂရုပြုခြင်းဖြင့် ဒုက္ခမခံသင့်ကြောင်း အကြံပြုထား၏။

အိမာမ်ဘဂဝီက သာဝကကြီး အိမ်နုအဗ္ဗားစ်မှ တစ်ဆင့် အိမ်နုဂျူရီးရ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်ကို ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ အခြားရှုထောင့်မှဖြစ်သည်။ အဖြစ်ပျက်မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ **لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بَاطِلٍ** "အသင်တို့သည် မိမိတို့အချင်းချင်း တစ်ဦး၏ပစ္စည်းကို တစ်ဦးက မတရားသောနည်းဖြင့် မစားသုံးကြကုန်လင့်" (၂:၁၈၈) ကျရောက်လာသောအခါ လူများသည် မျက်မမြင်များ၊ ခြေကျိုး၊ ခြေဆာနေသူများ၊ နေမကောင်းသူများနှင့်အတူ စားသောက်ရမည်ကို ဝန်လေးသွားခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့စဉ်းစားပုံမှာ နေမကောင်းဖြစ်နေသူသည် နည်းနည်းသာ စားနိုင်သောကြောင့် အများနှင့် အတူစားလျှင် နစ်နာလိမ့်မည်။ မျက်မမြင်သည် အစားအစာကို အကောင်းနှင့် ရိုးရိုးမခွဲခြားနိုင်။ ခြေကျိုး၊ ခြေဆာနေသူသည် ၎င်း၏ကိုယ်ဟန်အနေအထားကြောင့် စားရာတွင် နှေးကွေးမည်။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခိတများသည် ၎င်းတို့ရသင့်ရထိုက်သော ဝေစုဝေပုံကို ရချင်မှရမည်။ သို့သော် မျှတမှုက အတူတကွ စားကြသူများသည် ညီမျှစွာ စားကြသင့်သည်ဟုဆို၏။ ဤသည်မှာ အာယတ်တော်ကျရောက်ခြင်း၏ နောက်ခံအကြောင်းရပ်ပင် ဖြစ်ပြီး လူများသည် ဤပြဿနာကြောင့် ရှုပ်ထွေးနေကြရသည်။ ပြဌာန်းချက်၏နောက်ကွယ်မှ အနှစ်သာရမှာ လူများသည် အတူ စားသင့်ကြသည်။ အကယ်၍ စားကြသည့် အစာပမာဏသည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အနည်းငယ်ကွာခြားသည့်တိုင် စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ကြရန်ဖြစ်၏။

စအီးဒ်အိမ်နုအလ်မူဆိုင်ယာစ်၏ အခြားရှုထောင့်မှာ ဂျီဟဒ်စစ်ပွဲများသို့ ထွက်ကြသောအခါ မွတ်စလင်မ်တို့သည် ၎င်းတို့၏အိမ်သောများကို ဒုက္ခိတများအား အပ်ထားလေ့ရှိကြပြီး အိမ်ထဲရှိ စားစရာများကို ကြိုက်ရာယူစားခွင့်ပြုကြ၏။ သို့သော် ပိုင်ရှင်မစားစေလိုသောအရာကို စားမိမည်စိုးသောကြောင့် ဒုက္ခိတများသည် မည်သည့်အရာကိုမျှ မစားကြချေ။ ဤသို့ဖြင့် ယင်းအနေအထားကို ဆန့်ကျင်ရန်အတွက် ဤအာယတ်တော် ကျရောက်လာခဲ့၏။ မွတ်စလင်မ်အလ်ဗဇ္ဇာက အာအီရာသခင်မမှတစ်ဆင့် ဤအာယတ်တော်ကိုတင်ပြခဲ့ရာ၌ တမန်တော် မြတ်ﷺသည် စစ်ထွက်သည့်အခါတိုင်း သာဝကကြီးကို အတူလိုက်ပါစေလိုသောဆန္ဒ ရှိတော်မူခဲ့၏။ သာဝကကြီးများသည် ၎င်းတို့၏အိမ်သောများကို သူဆင်းရဲနှင့်ဒုက္ခိတများထံ အပ်နှံကြပြီး ၎င်းတို့မရှိခိုက် အိမ်ထဲရှိ အစားအသောက်များ အနက် ကြိုက် နှစ်သက်ရာကို စားသုံးခွင့် ပြုခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ဒုက္ခိတများက ၎င်းတို့အား စိတ်စေတနာအပြည့်ဖြင့် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်း မဖြစ်နိုင်ဟု စိုးရိမ်မိကြသောကြောင့် အိမ်ထဲရှိမည်သည့်အရာကိုမျှ ယူငင်စားသုံးခြင်း မပြုခဲ့ကြပေ။ ဘဂဝီက သာဝကကြီး အိမ်နုအဗ္ဗားစ်မှတစ်ဆင့် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာလည်း **صَلِّ بِقَوْمِكَ** (သင်၏ မိတ်ဆွေ)ဟူသော အာယတ်တော်ပါ စကားလုံးသည် သင်၏မိတ်ဆွေအိမ်မှ စားသောက်ခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ကြောင်း ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပြီး ဟာရစ်အိမ်နု အမရ်၏

အဖြစ်အပျက်ကို ရည်ညွှန်း၏။ အဖြစ်အပျက်မှာ ဟာရစ်အိဗ်နအမရ်သည် မိမိ၏အိမ်ကို မိတ်ဆွေဖြစ်သူ မာလစ် အိဗ်န ဇိုက်ဒ်အား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်အပ်နှံပြီး တမန်တော်နှင့်အတူ ဂျီဟဒ် အတွက် လိုက်ပါခဲ့၏။ ဟာရစ် နှင့် ပြန်ရောက်လာသောအခါ မာလစ်အိဗ်နဇိုက်ဒ်သည် အားအင်ချည့်နေသည့် အဖြစ်ကို သတိပြုမိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မေးမြန်းရာ မာလစ်က သူ၏အိမ်မှအစားအစာကို စားသောက်ရန်မသင့်ဟု ယူဆမိခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေကြား၏။ (ဤ ဆင့်ပြန်ချက်များအားလုံးကို တဖီစီရ်မဖ်ဟီရီမှယူသည်။) ဤအဖြစ်အပျက် အားလုံးသည် အာယတ်တော် ထုတ်ပြန် ပို့ချခြင်းနှင့် အမှန်ပင် သက်ဆိုင်မှုရှိပေသည်။

ဥပဒေသ

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဤအာယတ်တော်၌ အချို့သောအိမ်များတွင် ခွင့်ပြုချက်အထူးမလိုဘဲ စားသောက်ခွင့်ပြုထား၏။ ဤခွင့်ပြုချက်သည် ဆွေမျိုးရင်းချာများ၏အိမ်တွင် လွတ်လပ်စွာဝင်ထွက်စားသောက်လေ့ ရှိသော အာရပ်တို့၏လေ့ပေါ်၌ အခြေခံ၍ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့ကြား၌ မည်သည့်ဟိတ်ဟန်ထုံးစံမျှ မရှိ သည့်ပြင် ဤသို့ရင်းနှီးစွာ စားသောက်ခြင်းကိုပင် အားပေး၍ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်ကြသည်။ ထိုမျှမက တစ်ခါတစ်ရံ ဆွေမျိုး များသည် သူဆင်းရဲများ၊ မကျန်းမာသူများ၊ ချို့တဲ့သူများကို အခြားသူများ၏ အိမ်သို့ခေါ်လာပြီး ကျွေးမွေးလေ့ရှိ၏။ အိမ်ရှင်ကလည်း ကြည်နူးဝမ်းမြောက်လေသည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအတွက် အထူးခွင့်ပန်ရန်မလိုဘဲ ရိုးရာလေ့အဖြစ် လိုက်နာကျင့်သုံးကြ၏။ သို့သော် ဤလေ့ထုံးစံသည် ကြာရှည်တွင် ရေပန်းမစားတော့။ အိမ်ရှင်များ ဘက်မှလည်း မကြည်ဖြူချင်တော့။ ထိုအခါ ခွင့်မပန်ဘဲ စားသောက်ခြင်းအမှုကို တားမြစ်လေသည်။ ယနေ့အချိန်တွင် ဆွေမျိုး ရင်းချာပင်ဖြစ်စေကာမူ ခွင့်မတောင်းဘဲ ဝင်ရောက်စားသောက်ခြင်းအား မကြိုက်ကြတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤအာယတ် တော်ပါ ခွင့်ပြုချက်သည် ဆွေမျိုး၏အိမ်၌ စားသောက်ရာတွင် အိမ်ရှင်ဘက်မှ ကြည်ဖြူနှစ်သက်မှသာ အတည်ဖြစ်၏။

ဥပဒေသ

အထက်ဖော်ပြချက်အရ ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အစ္စလာမ့်ခေတ်ဦးပိုင်းအတွက်သာ ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ် သည်ဆိုခြင်းနှင့် နောက်မှပယ်ဖျက်ခဲ့ကြောင်းသည် မမှန်ကြောင်း ရှင်းသွားပြီဖြစ်၏။ ဤအမိန့်ပညတ်ချက်များသည် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင်ခွင့်ပန်ပြီးမှ ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ်ခြင်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်း ချက်သည် စတင်ချမှတ်ခဲ့သည်မှစ၍ ယနေ့တိုင်သာမက အမြဲတမ်း သက်ရောက်မှုရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အိမ်ရှင်၏ ခွင့်ပြုမှုသည် သေချာပါမှသာ အတည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ မသေချာပါက ပြဋ္ဌာန်းချက်၏ အခြေခံသဘောသည် အသုံးဝင်တော့မည်မဟုတ်ချေ။ (မဖ်ဟီရီ)။

ဥပဒေသ

ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အာယတ်တော်တွင် သတ်မှတ်ထားသည့်ဆွေမျိုးအတွက်သာ သီးသန့်မဟုတ် ကြောင်းလည်း ရှင်းလင်းသွားပြီဖြစ်သကဲ့သို့ လျှော့ပေါ့ပေးမှုသည် အခြားသူများအတွက်လည်း သုံးနိုင်ပေသည်။ အိမ်ရှင်ကျေနပ်၍ စော်ကားရာမရောက်ဟုသေချာလျှင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကြိုတင်ခွင့်ပန်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်းကောင်း၊ အခြားသူများကိုပါ ခေါ်လာ၍သော်လည်းကောင်း၊ စားသောက်နိုင်သည်။ (မဖ်ဟီရီ) ဤ အမိန့်ပညတ်ချက်များသည် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အိမ်တွင်ခွင့်ပန်ပြီးမှ ဝင်ရောက်ခွင့်ပြုခြင်း၊ နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ်ခြင်းတို့နှင့်

လည်းသက်ဆိုင်သည်။ စားသောက်ခြင်းဟူသည့်လုပ်ရပ်ကို ၎င်း၏အရေးပါမှုကြောင့် ပထမဖော်ပြခဲ့သည်။ ဒုတိယ လုပ်ရပ်(အာယတ်တော် ၆၄တွင် ဖော်ပြသည့်)သည် အိမ်တွင်းသို့ဝင်ခြင်းဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းများကို ဖော်ပြ ထား၏။

ကျင့်ဝတ်မှာ လူတစ်ယောက်ခွင့်ပြုချက်ရ၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်ရာတွင် အိမ်ထဲရှိ မွတ်စလင်မ်များအား စလာမ်ဆို၍ နှုတ်ဆက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ "မိမိတို့အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ကြကုန်(၆၁)" ဟုဆိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် မွတ်စလင်မ်အားလုံးသည် စုပေါင်းထားသည့် အုပ်စုတစ်စုတည်းဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ များစွာသော ဟဒီးစ်ကျမ်းများ၌ မွတ်စလင်မ်အချင်းချင်း နှုတ်ခွန်းဆက်ခြင်းကို ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်အဖြစ် အလေးထား ဖော်ပြလေသည်။

အာယသ် (၆၂-၆၄)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٢﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمُ اللَّوَاذِمِينَ إِخْلَافُونَ عَنْ أَمْرِهِ ۚ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۚ وَيَوْمَ يُزْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

အကြင်သူတို့သည်သာလျှင် "မုအ်မင်နီ" သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုသူ တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရရုလ်တမန် တော်မြတ်အား လည်းကောင်း သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြသည့်အပြင် တစ်စုံတစ်ရာ စုပေါင်း ဆောင်ရွက်အပ်သော ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုရရုလ်တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ ရှိကြသောအခါ ထိုရရုလ်တမန်တော်မြတ်ထံတွင် ခွင့်ပန်ကြားခြင်းမပြုသမျှ ကာလပတ် လုံး ထွက်မသွားကြပေ။ ဧကန်မလွဲ အသင့်ထံ ခွင့်ပန် ကြားကြကုန်သောသူတို့သာလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရရုလ်တမန်တော်မြတ်အား လည်းကောင်း သက်ဝင်ယုံကြည်ကြကုန်၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ၎င်းတို့သည် အသင့်ထံ မိမိတို့ ၏ ကိစ္စတစ်စုံတစ်ရာအတွက် ခွင့်ပန်ခဲ့ကြလျှင် အသင်သည် ၎င်းတို့အနက် မိမိ အလိုရှိ

သော သူအား ခွင့်ပြုပါလေ။ ထို့ပြင် အသင်သည် ၎င်းတို့အဖို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံ တော်၌ အပြစ်မှ ချမ်းသာခွင့်ရရှိရန် ပန်ကြားပါလေ။ စင်စစ်ဧကန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် အလွန်တရာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးသနားတော်မူသော၊ အလွန်တရာ သနား ကြင်နာ ညှာတာတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၆၂] အသင်တို့ သည် ရုစုလ်တမန်တော်မြတ်၏ ဖိတ်ခေါ် ခြင်းကို မိမိတို့အကြားဝယ် မိမိတို့အချင်းချင်း တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဖိတ်ခေါ်သကဲ့သို့ မယူဆကြကုန်လင့်။ ဧကန်စင်စစ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အနက် အကွယ်အကာယူ၍ တိတ် တဆိတ် ခိုးထွက်သွားကြသောသူတို့အား ကောင်းစွာသိရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ထိုရုစုလ်တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို ရှောင်သွေကုန်ကြသောသူတို့သည် မိမိ တို့၌ ဒုက္ခတစ်စုံတစ်ရာ သက်ရောက်မည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် မိမိတို့၌ ပြင်းပြနာကျင်ဖွယ် ဖြစ်သော ပြစ်ဒဏ်တစ်စုံတစ်ရာ သက်ရောက်မည်ကိုသော် လည်း ကောင်း စိုးရိမ်ကြရာကုန် သတည်း။ [၆၃] သတိပြုကြလေကုန်။ ဧကန်မလွဲ မိုးကောင်း ကင်းများ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်းကောင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် ပိုင်ဆိုင်တော် မူသောအရာများ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကန်အမှန် ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့၏ လက်ရှိ အခြေ အနေကိုလည်း သိတော်မူ၏။ ၎င်းတို့ ထိုအရှင်မြတ်အထံတော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြရမည့်နေ့ကိုလည်း သိတော်မူ၏။ (ထို နေ့တွင်) ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့ကျင့်မှုခွဲသမျှတို့ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြသ တော်မူပေမည်။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၆၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်
အချို့သောကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းများနှင့် အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့သည် တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့်တွေ့ဆုံခြင်းအတွက် သီသန့် ဖြစ်ပြီး အချို့မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ အာယတ်တော်များတွင် အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်(၂)ခု ပါဝင်သည်။ ပထမအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ တမန် တော်မြတ်ﷺက “ဂျီဟဒ်” သို့မဟုတ် အခြားဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့်ကိစ္စအတွက်လူများအား အစည်းအဝေး ခေါ်ယူလျှင် အားလုံးတက်ရောက်ကြရမည်ဖြစ်ပြီး တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အစည်းအဝေးမှ ထွက်ခွာ မသွားကြရန် ဖြစ်၏။ ဤသည် ယုံကြည်မှု၏လိုအပ်ချက်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အရေးပေါ်ကိစ္စရှိခဲ့လျှင် တမန်တော်မြတ် ﷺထံ ခွင့်ပန်ကြရမည်ဖြစ်ပြီး တမန်တော်မြတ်ﷺကလည်း အထူးလိုအပ်ချက်မရှိလျှင် ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်၏။ ဤသည်နှင့် ဆက်စပ်၍ အစည်းအဝေးသို့ မလွဲသာ၍ တက်ရောက်လာသော်လည်း အခြားသူအား အကာအကွယ်ပြု၍ တိတ် တဆိတ် ပြန်သွားတတ်ကြသည့် အရေးချမှန်နာဖစ်ကုန်များကိုလည်း ပြစ်တင်ထား၏။

ဤအာယတ်တော်ကို အဟ်ဇာဗ်စစ်ပွဲအချိန်တွင် ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။ အာရပ်မယုံကြည်သူများနှင့် အခြားအုပ်စုများပေါင်း၍ မဒီနာမြို့ကို ရုတ်တရက် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် စစ်ပွဲဖြစ်သည်။ သာဝကကြီးများနှင့် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ပြီးနောက် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် တိုက်ခိုက်မှုကိုကာကွယ်ရန်အတွက် ကျုံးတစ်ခုတူးရန် သဘောတူခဲ့သည်။

ထိုအကြောင်းကြောင့် ဤစစ်ပွဲသည် “ကျုံးစစ်ပွဲ” “ခန်ဒတ်က” ဟု အမည်တွင်လေသည်။ ဤစစ်ပွဲကို ဟိဂျရီ ၅၄နှစ်၊ ရှောင်ဝါလ်လတွင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ (ကုရ်တုဗီ)

ဗိုင်ဟက္ကီနှင့် အိမ်နအစ်ဟာက်တို့က တင်ပြခဲ့ကြသည်မှာ ကျုံးတူးရာတွင် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ကိုယ်တော်တိုင် ပါဝင်ခဲ့၏။ သို့သော် မုနာဖိက်များသည် နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာလေ့ရှိပြီး ၎င်းတို့လာရောက်ကြောင်း သိအောင် အလုပ်အနည်းငယ်လုပ်ပြကာ တိတ်တဆိတ် လျှို့ဝှက်သွားကြတတ်ခဲ့ကြ၏။ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများကမူ ၎င်းတို့နှင့်မတူဘဲ ကြိုးစားပမ်းစားလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုပြင်အရေးကြီးသောအကြောင်းကိစ္စပေါ်ပေါက်လာပါကလည်း အလုပ်ခွင်မှထွက်မသွားမီ တမန်တော်မြတ်ﷺထံခွင့်ပန်ခဲ့ကြ၏။ ဤအကြောင်းအချက်ပေါ်တွင် အာယတ်တော် ကျရောက်လာခဲ့၏။ (မဇ်ဟီရီ)

မေးခွန်းနှင့် အဖြေ

ဤအာယတ်တော်အရ တမန်တော်မြတ်ﷺရှေ့မှောက်မှ ခွင့်မပန်ဘဲထ၍ ထွက်သွားခြင်းမျိုးကို တားမြစ်ဟန် တူသည်။ သို့သော် သာဝကကြီးများသည်ပင် အစည်းအဝေးမှ ခွင့်ပန်ခြင်းမပြုဘဲ ထွက်သွားသည့်အဖြစ်အပျက်မျိုး မကြာခဏ ရှိခဲ့လေသည်။ ဤအတွက်အဖြေမှာ ယခုအာယတ်တော်လာ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် သာမန် အစည်းအဝေးမျိုးအတွက် မဟုတ်ဘဲ အထူးအစည်းအဝေးများအတွက် ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺက ဤ ခန့်တတ်ကံ (ကျုံးစစ်ပွဲ)အတွက် လိုအပ်ချက်ကြောင့်ခေါ်သော အစည်းအဝေးမျိုးဖြစ်သည်။ ဥပမာ-ကျုံးတိုက်ပွဲချိန်တွင်လိုအပ်ချက်ကြောင့် တမန်တော်မြတ်ﷺက ဖိတ်ကြားသော အစည်းအဝေးမျိုးဖြစ်၏။ **عَلَىٰ أُمِّ جَا مِعٍ** စုပေါင်းဆောင်ရွက်အပ်သော ကိစ္စ၊ (၆၂) ဟူသော စကားစုသည် ဤအချက်ကို ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်၏။

عَلَىٰ أُمِّ جَا مِعٍ “စုပေါင်းဆောင်ရွက်အပ်သော ကိစ္စ” ဟူသည် အဘယ်နည်း

ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ အမြင်အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း အခိုင်အမာဆုံးသော ရှင်းလင်းချက်မှာ ဤစကားစုသည် တမန်တော်မြတ်ﷺက လိုအပ်သည်ဟုယူဆ၍ လူအများစုရုံးကြရန် ဖိတ်ခေါ်သောကိစ္စမျိုးအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်၏။ အဟ်ဇာဝ်စစ်ပွဲအရေးကိစ္စတွင်ကျုံးတူးရန်အတွက်လူများစုဝေးရောက်ရှိရန်လိုအပ်သည်ဟုသဘောထားသဖြင့် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ (ကုရ်တုဗီ၊ မဇ်ဟီရီ)။

ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အစည်းအဝေးများအတွက် သီးသန့်ဖြစ်သော သို့မဟုတ် ယေဘုယျ ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သလော။

ဤအမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် ဘာသာရေးနှင့် အစ္စလာမ်လိုအပ်ချက်အတွက် ထုတ်ပြန်သည်ဖြစ်၍ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အစည်းအဝေးများအတွက် သီးသန့်မဟုတ်ဟု မွေသတ်ပညာရှင်အပေါင်းက သဘောတူညီကြသည်။ အေမာမ်များ၊ မွတ်စလင်မ်တို့၏ အုပ်ချုပ်သူများက ခေါ်ယူသည့်အစည်းအဝေးများအတွက်လည်း အသုံးပြုနိုင်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်သူတို့ကခေါ်ယူသည့် အစည်းအဝေးများကိုတက်ရောက်ရန် တာဝန်ရှိကြပြီး ခွင့်မပန်ဘဲ ထိုအစည်းအဝေးမှ ထွက်သွားခြင်းသည် တရားမဝင်ပေ။ (ကုရ်တုဗီ၊ မဇ်ဟီရီ၊ ဗယာနုလ်ကုရ်အာန်)။ သို့ရာတွင် ဤပြဋ္ဌာန်းချက်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺက ခေါ်ယူသော အစည်းအဝေးများအား ပို၍အလေးအနက်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ ထို့ပြင် ယင်းခေါ်ယူမှုကို ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် စာနစ်စိတ်ကင်းမဲ့သော ပွင့်လင်းစွာ အရေးခြုံမှု

ဖြစ်သည်။ အုပ်ချုပ်သူက ခေါ်ယူသည်မဟုတ်သော သာမန် အစည်းအဝေးများနှင့် တွေ့ဆုံပွဲများအတွက်လည်း ဤအမိန့်ပြဌာန်းချက်နှင့်အညီ ကျင့်သုံးပါက အစ္စလာမ့်လူမှု ကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းအရ ပိုမိုကောင်းမွန်ပေသည်။ စုပေါင်း လုပ်ဆောင်ကြရမည့် ကိစ္စအတွက် မွတ်စလင်မ်တို့စုဝေးကြသည့် ပွဲမျိုး၌လည်း ဥက္ကဋ္ဌလုပ်သူထံ ခွင့်ပန်ပြီးမှ ထွက်သွား သင့်လေသည်။

ဒုတိယအမိန့်ပြဌာန်းချက်

ဒုတိယအမိန့်ပြဌာန်းချက်ကို နောက်ဆုံးအာယတ်တော်၌ ပေးထား၏။

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ

အသင်တို့သည် ရုစူလ်တမန်တော်မြတ်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို မိမိတို့အကြားဝယ် မိမိတို့ အချင်း ချင်း တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်က ဖိတ်ခေါ်သကဲ့သို့ မယူဆကြကုန်လင့်။

(၂၄:၆၃)

ဤအာယတ်တော်ပါ “တမန်တော်၏ဆင့်ခေါ်မှု” ဆိုသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ ကလူများအားခေါ်ယူခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ ၏ဆင့်ခေါ်မှုကို သာမန်လူအချင်းချင်း ခေါ်ယူခြင်းကဲ့သို့ သဘောမထားအပ်ပေ။ လူသာမန်ချင်း ခေါ်ယူမှုသည် သွားလိုကသွား၊ မသွားလိုက နေ၍ရ၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺ ၏ ဆင့်ခေါ်မှုအတွက်မူ သွားရန် တာဝန်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် တမန်တော်မြတ်ﷺ ၏ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ အစည်းအဝေးမှ ထွက်ခွာခြင်းသည် ဟရာမ် တရားမဝင်ချေ။ အာယတ်တော်စာသားထဲတွင် အထက်ပါရှင်းလင်းချက်က ပို၍လိုက်ဖက်ညီပေသည်။ မဇ်ဟရီနှင့် ဘယာနုလ်ကုရ်အာန်တို့က ဤရှင်းလင်းချက်နောက်တစ်မျိုးကို သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာအိဗ်နအဗ္ဗားစ်မှတစ်ဆင့် အိဗ်နီကသီးနှင့် ကုရ်တုဗီတို့က ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤရှင်းလင်းချက်အရဆိုလျှင် လူအများ၏ လိုအပ်ချက်အတွက် တမန် တော်မြတ်ﷺ အား ခေါ်ခြင်းသည် တမန်တော်ﷺ မှာ ပင့်ဖိတ်ခံ ကံပုဒ်ဖြစ်သည်။

ဤရှင်းလင်းချက်အရဆိုလျှင် အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ သင်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ အား လိုအပ် ချက်တစ်စုံတစ်ရာအတွက် ပင့်ဖိတ်ခေါ်ပါလျှင် ၎င်း၏ နံမည်ကို အခြားသူများ ခေါ်သကဲ့သို့ يَا مُحَمَّد “အို-မုဟမ္မဒ်” ဟု မခေါ်ပါနှင့် ဤသည်မှာ မရှိသောရာကျသည်။ ဂုဏ်ပြုခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်သော يَا رَسُولَ اللَّهِ “အို- အလ္လာဟ်ရုစူလ်” သို့မဟုတ် يَا نَبِيَّ اللَّهِ “အို-အလ္လာဟ်နဗီ” ဟူ၍ခေါ်ပါလေ။ နောက်ဆုံး ခွဲခြားစိတ်ဖြာမှု၌ တမန်တော်မြတ်ﷺ အပေါ် မွတ်စလင်မ်များက ရိုသေလေးစား၊ တန်ဖိုးထားကြရမည့်တာဝန်မှာ မပြုမနေရဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ ကို ကိုယ်တော်၌ ဂုဏ်ဒြပ်နှင့်မလျော်ကန်သည့် အခေါ်အဝေါ်များမှ ရှောင်ရှားရမည်။ ဤအမိန့်ပြဌာန်းချက်သည် စုရဟ်အလ် ဟူဂျရဟ်ပါ ပြဌာန်းချက်များနှင့် အလားတူ၏။ ဥပမာ لَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ (၄၉:၂) တွင် တမန်တော်မြတ်ﷺ အား စကားပြောရာတွင် မိမိတို့အချင်းချင်း ပြောဆိုသကဲ့သို့ ကျယ်လောင်စွာ မပြောရန် တားမြစ် ထား၏။ အလားတူ ဥပမာတစ်ခုမှာ وَرَأَى الْخُجْرَاءَ (၄၉:၄) ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အိမ်ထဲ၌ ရှိနေသော တမန်တော်မြတ်ﷺ အား လူတစ်ဦးသည် အပြင်ဘက်မှနေ၍ အော်ခေါ်ခြင်းမပြုရန်၊ တမန်တော်မြတ်ﷺ မိမိသဘောနှင့်မိမိ အပြင် သို့ ထွက်လာသည့်တိုင် စောင့်နေရန်ဖြစ်သည်။

သတိပေးချက်တစ်ရပ်

ဒုတိယရှင်းလင်းချက်မှ မွတ်စလင်မ်များအနေဖြင့် မိမိတို့ထက် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများအပေါ် ရိုသေလေးစားမှုထားရှိရမည့်အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့အား အမည်တပ်၍ ခေါ်ခြင်းသည် မရိုသေရာကျကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ "ဦး" "ဒေါ်" စသည်ဖြင့် လေးစားမှုကိုဖော်ပြသော ဂုဏ်ပုဒ်များတပ်၍ ခေါ်သင့်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ပေသည်။

ဤတွင် စုရဟ်၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် ဘာသာပြန်ပြီး၏။

၂၄ရက်၊ သောကြာနေ့၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ဟစ်ဂျရီ ၁၄၃၅ ခုနှစ်၊ ရဗီအွလ်အောက်ဝလ်လ၊ ၂၃ရက်

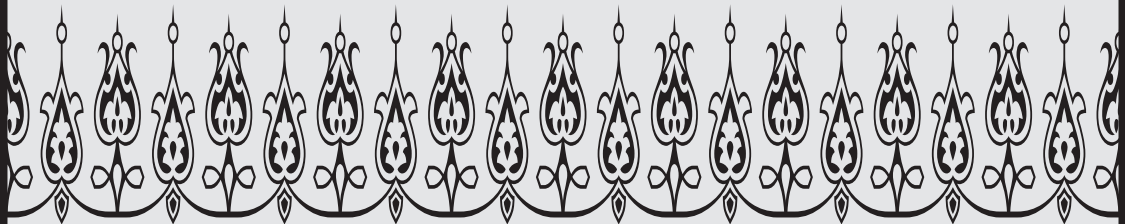

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

စူရဟ်အလ်ဖူရ်ကာနီ

(t r s t r e f c j e m ; a y ; a o m u @)

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

စူရာအလ်ဖုရ်ကာန် (အမှားအမှန်ခွဲခြားပေးသောကဏ္ဍ)

အမှားအမှန်ခွဲခြားပေးသောကဏ္ဍ(စူရတွလ်ဖုရ်ကာန်)

စူရာအလ်ဖုရ်ကာန်ကိုမက္ကာမြို့၌ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။ ဤကဏ္ဍ၌အာယတ်တော်(၇၇)ပါးနှင့် ရုကူအ်အပိုဒ်(၆)ပိုဒ်ပါရှိသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

မပြတ်မစဲ သနားကြင်နာညှာတာတော်မူသော၊ အနန္တကရကာတော်ရှင်ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ နာမတော်ဖြင့်အစပြုပါ၏။

အာယသ် (၁-၃)

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوَةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾

အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားပေးအပ်သော (ကျမ်းဂန်ကုရ်အာန်)ကို မိမိ၏ကျွန် အပေါ်ဝယ် ချပေးသနားတော်မူခဲ့သော အရှင်မြတ်သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေ သည်။ သို့ချပေးသနားတော်မူခြင်းမှာ ထိုကျွန် (ဝါ) တမန်တော် မုဟမ္မဒ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်း တို့ကို သတိပေးနှိုးဆော်သူ ဖြစ်အံ့သောငှာ ချပေး သနား တော်မူခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ (တစ်နည်း) မိမိကျွန်၏အပေါ်ဝယ် ထိုကျွန်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို သတိပေးနှိုးဆော်သူ ဖြစ်အံ့သောငှာ အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်း ခြားပေးအပ်သော(ကျမ်းဂန်ကုရ်အာန်)ကိုချပေးသနားတော်မူသော အရှင် မြတ်သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေသည်။[၁] ထိုအရှင်မြတ်သည် အကြင်အရှင် မြတ်ပင်။ မိုးကောင်းကင်ကို စိုးစိုးအုပ်ချုပ်မှုအာဏာသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာမြေကို စိုးစိုးအုပ်ချုပ်မှု အာဏာသည်လည်းကောင်း ထိုအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌သာရှိပေသည်။ စင်စစ် ထိုအရှင်မြတ်သည် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှလည်း (မိမိ၏)သားအဖြစ် ပြုလုပ် တော်မူခဲ့သည်မဟုတ်ပေ။ထို့ပြင် ထိုအရှင်မြတ်၌ စိုးစိုးအုပ်ချုပ်မှုတွင် တွဲဖက်ဟူ၍လည်း တစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မရှိချေ။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်း တော်မူခဲ့သည့်ပြင် ထိုအရာများကို နှိုင်းချိန်တိုင်းဆ ထားတော်မူခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် ၎င်း(မရှိရစ်ကံ)တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အပြင် အခြားအကြင်ကိုးကွယ်ရာများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြကုန်၏။ ယင်းကိုးကွယ်ရာများသည် မည်သည့် တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မဖန်ဆင်း ကြသည့်ပြင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ဖန်ဆင်းခြင်းခံကြရလေသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် နှင့်ပတ်သက်၍ပင် မည်သည့်အကျိုးယုတ်စေမှုကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ကြ သည်မဟုတ်။ မည်သည့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမှုကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ ထိုမှတစ်ပါး (တစ်စုံ တစ်ယောက်အား) အသက်သေဆုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်စုံ တစ်ယောက် အား) အသက်ရှင်စေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ (တစ်စုံတစ်ယောက်အား) ရှင်ပြန်ထစေခြင်းကို လည်းကောင်း အလျှင်းပိုင်ဆိုင်ကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ တကား။[၃]

အာယတ်တော်၏ထူးခြားသောအင်္ဂါရပ်များ

အကျယ်ဖွင့်ဆိုသူများက ဤစူရာသည် မက္ကာမြို့၌ ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်းခံခဲ့ရသည်ဟု တညီတညွတ်တည်း သဘောတူညီကြသည်။ သို့ရာတွင် သာဝကကြီးအိဗ်နုအဗ္ဗားစ်[ؓ] ကတာဒဟ်[ؓ] တို့ကမူ စူရဟ်၏ အာယတ်တော်(၃) ပါးသည်မဒီနာမြို့၌လည်းကောင်း၊ ကျန်အာယတ်တော်များသည် မက္ကာမြို့၌လည်းကောင်း ထုတ်ပြန် ပို့ချခြင်းခံခဲ့ရ သည်ဟု အခိုင်အမာပြောဆိုခဲ့ကြ၏။ ကုရ်တုဗီနှင့် အချို့ကလည်း စူရာသည် မဒီနာမြို့ကျဖြစ်ပြီး အာယတ်တော် အနည်းငယ်ကသာ မက္ကာမြို့ကျဖြစ်ကြောင်း ဆိုကြ၏။ စူရဟ်ပါအကြောင်းအရာ၏ အနှစ်ချုပ်သည် ကျမ်းမြတ် ကုရ် အာန်၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ တမန်တော်မြတ်^ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်ခြင်း၏စစ်မှန်မှုကို လည်းကောင်း ဖော်ပြဖွင့်ဆိုရန် ဖြစ်၏။ မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည် ဤအခြင်းအရာများအပေါ် သံသယရှိကြောင်း ထုတ်ဖော် ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ စူရဟ်တွင် ၎င်းတို့၏ ကန့်ကွက်မှုများအတွက် ဖြေကြားချက်များ ပါဝင်လေသည်။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

تَبَارَكَ (၂၅:၁)သည် مَرْج မှဆင်းသက်လာပြီး ကောင်းမြတ်သောအရာ၏ ပေါများခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ သာဝကကြီးအိဗ်နုအဗ္ဗားစ်[ؓ]က ရှင်းပြခဲ့သည်မှာ ပထမအာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ အပေါင်း သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှသာဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်၏။ فُرْقَان (ဖုရ်ကာန်ကို အထက်တွင် 'စံ'ဟု ဘာသာပြန်ခဲ့၏) သည် ကုရ်အာန်၏ ဂုဏ်ထူးဝိသေသဖြစ်ပြီး ၎င်း၏အဓိပ္ပာယ်ကို ခွဲခြားပြောရမည်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်သည် အမှန်နှင့်အမှားကိုလည်းကောင်း၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာများအားဖြင့်လမ်းမှန်သူများနှင့် လမ်းလွဲသူများကို လည်းကောင်း ခွဲခြားရန်အတွက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'ဖုရ်ကာန်'ဟု ခေါ်လေသည်။

لِغَلَايِن (စကြဝဠာခပ်သိမ်းကို သတိပေးနှိုးဆော်သူ- ၂၅:၁) ဤသည်က တမန်တော်မြတ်^ﷺသည် အခြား သောတမန်တော်များကဲ့သို့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွက် သာမဟုတ်ဘဲ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် ပွင့်တော်မူ သော တမန်တော်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံပေသည်။ ဆွဟီးမွတ်စလင်မ်ကျမ်းတွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည့် ဟဒီးသ်တော် တစ်ရပ်၌ တမန်တော်မြတ်^ﷺသည် ၎င်းတမန်တော် ဖြစ်ခြင်း၏ အထူးအင်္ဂါရပ်(၆)ရပ်ကို ထောက်ပြခဲ့၏။ ၎င်းအထူး အင်္ဂါရပ်များအနက် တစ်ခုကား တမန်တော်ဖြစ်မှုသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး ပျံ့နှံ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ တမန်တော်ဖြစ်မှု သည် အသက်အရွယ်မရွေး၊ လူမျိုးမရွေးအတွက် ဖြစ်ခြင်းပင်။

ဖန်ဆင်းမှုတိုင်းတွင် အထူးဟစ်ကံမသ် မြော်မြင်ဉာဏ်ရှိခြင်း

فَقَدْ رَزَقْنَاهُ (ထိုပြင်ထိုအရာများကို နှိုင်းချိန်တိုင်းဆထားတော်မူခဲ့လေသည်-၂၅:၂) ။ ဤနေရာတွင် رَزَقْنَاهُ (နှိုင်းချိန်တိုင်းဆထားတော်မူခြင်း) ကို تَخْلِيْق (ဖန်ဆင်းမှု) ၏ နောက်၌ထားခြင်းသည် မရှိမှအရှိကို ဖန်ဆင်းခြင်း တစ်နည်း ရှိနှင့်ပြီးအရာမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ယူခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။ ထို့ပြင် رَزَقْنَاهُ (နှိုင်းချိန်တိုင်း ဆထားတော်မူခြင်း) သည် ဖန်ဆင်းခံအရာမှန်သမျှ၏ အသွင်သဏ္ဌာန်၊ ဂုဏ်သတ္တိများနှင့် အရိပ်လက္ခဏာများသည် ဖန်ဆင်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကိုက်ညီအောင်ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။ မိုးကောင်းကင်၏ ပုံစံ၊ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အရာများနှင့် ၎င်း၏သဏ္ဌာန်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ၎င်းကိုဖန်ဆင်းခြင်း၏ ရည်ရွယ် ချက်နှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှိပေသည်။ အလားတူပင် ကြယ်တာရာများနှင့် ပြိုဟ်နက္ခတ်များသည်လည်း ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းခံရခြင်းအတွက် လိုအပ်သော အရည်အချင်းများ ပိုင်ဆိုင်ကြ၏။ ကမ္ဘာမြေတွင် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တွေ့ရသမျှ အရာအားလုံးသည် ပုံသဏ္ဌာန်၊ တည်ဆောက်ပုံမှအစ ဖန်ဆင်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်လိုအပ်ချက်များနှင့် ပြည့်စုံလေ သည်။ ဥပမာအားဖြင့် ကမ္ဘာမြေကြီးကို အရည်အဖြစ် ပြုလုပ်မထားခဲ့။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ၎င်းအပေါ်၌မည်သည့်အရာမျှ တင်ရှိမနေနိုင်၊ ၎င်းအထဲသို့ နစ်မြုပ်သွားကြမည်။ ထို့အတူ တူးဆွ၍မရနိုင်လောက်အောင် သံမဏိ၊ ကွန်ကရစ်များကဲ့သို့ မာကြော နေအောင်လည်း ပြုလုပ်မထားခဲ့။ တူးဆွ၍ရနိုင်လောက်သည့် မာကြောသော အစိုင်အခဲအဖြစ်ပြုလုပ်ထားခဲ့ ခြင်းကြောင့် မြေအောက်ရေကိုလည်း တူးယူနိုင်သည်။ အဆောက်အဦများ အုတ်မြစ်ချရန်အတွက်လည်း တူးနိုင် သည်။ ရေကို အရည်အဖြစ်ပြုလုပ်ပေးခြင်းသည် အရှင်မြတ်၏ဟစ်ကံမသ်ဉာဏ်တော်ဖြစ်သည့်ယင်းက ကမ္ဘာအဝှမ်းရှိ ဖန်ဆင်းမှုများ၏ အမျိုးမျိုးသောလိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်ကြရန် ကူညီတော်မူလေသည်။ ရေသည်၎င်းအားလို အပ်သည့်နေရာတိုင်းသို့ မိမိသဘောဖြင့် မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ ရေကိုလိုအပ်သည့် နေရာသို့ရောက်ရန်အတွက်လူတို့၏ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့်လုပ်အား စိုက်ထုတ်ကြရသည်။ လေကိုမူ လူသားတို့ အထူးဝါယမ စိုက်ထုတ်လုပ်ရန်မလိုဘဲ နေရာ အနှံ့ ရောက်ရှိနေအောင် ထာဝရလက်ဆောင်အဖြစ်ပေးထားတော်မူ၏။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် လေ မရှိသော အနေအထားတစ်ခုကိုဖန်တီးလိုပါလျှင် များစွာအားစိုက်လုပ်ကိုင်ရမည်ဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဖန် ဆင်းမှုများနှင့် ၎င်းတို့၏ထူးခြားချက်များကို ဖော်ပြရလျှင် စာအုပ်အတွဲပေါင်းမြောက်မြားစွာလိုအပ်မည်ဖြစ်၍ ချန်လှပ်ခဲ့ တော့မည်။ အလ္လာဟ်စွဗ္ဗဟာနဟူ၏ ဖန်ဆင်းမှုတစ်ခုချင်းစီသည် ပြီးပြည့်စုံ၍ ဆန်းပြားသည့် ကိုယ်ပိုင် ဂုဏ်သတ္တိများ၊ စရိုက်လက္ခဏာ ရှိကြလေသည်။ အီမမ်ဂဇာလီက ဤအကြောင်းအရာကို ၎င်း၏စာအုပ် **الحكمة في مخلوقات الله تعالى** တွင် ရေးသားခဲ့သည်။

ဤအာယတ်တော်များသည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ မြင့်မြတ်သော၊ ချီးမွမ်းခြင်းအပေါင်း ခံထိုက်သော အဆင့်အတန်းကို ဖွင့်ဆို၏။ ထို့ပြင် စုရ၏အစ၌ ကျမ်းတော်မြတ်ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသူကို عَبْدٌ (ထိုအရှင်မြတ်၏ကျွန်) ဟူ၍ ၎င်း၏အဆင့်အတန်းကို ဂုဏ်ပြုထင်ရှားစေတော်မူခဲ့လေသည်။ အလ္လာဟ်တအာလာ၏ 'ထိုအရှင်မြတ် ပိုင်ဆိုင် သည့်....' ဟု ခေါ်ခံရခြင်းလောက် ဂုဏ်ယူဖွယ်ကောင်းသည့်အရာ ရှိနိုင်မည်မဟုတ်တော့ချေ။

အာယသံ (၄-၉)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ
 فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٤﴾ وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
 تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٥﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ
 الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا
 ﴿٧﴾ أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّ
 تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿٨﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
 فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٩﴾

၎င်းပြင် ကာဇိရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်ကြကုန်သောသူတို့က ဤ "ကုရ်အာန်ကျမ်းတော် မြတ်"သည် ဤသူ(တမန်တော်မြတ်) လီဆယ်ဖန်တီးထားသော မုသားသက်သက်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စ၌ ၎င်းအား အခြားအမျိုးသားများကလည်း ကူညီရိုင်းပင်းခဲ့ကြသည် ဟု ပြောဆိုကြလေသည်။ (ယင်းသို့ ပြောဆို၍) ထိုကာဇိရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်သော သူတို့သည် အကြီးအကျယ် မတရားမှုကိုလည်းကောင်း၊ အကြီးအကျယ် မုသားစကားကို လည်းကောင်း ကျူးလွန်ခဲ့ကြလေပြီ။ [၄] ၎င်းပြင် ထိုကာဇိရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်သော သူတို့က "ဤကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည်" ဤသူ ရှေးမှတ်စေခဲ့သော ရှေးသူဟောင်းတို့၏ အခြေအမြစ်မရှိသော ပုံပြင်များသာဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ထိုအခြေအမြစ်မရှိသော၊ ပုံပြင် များကို ဤသူ၏ရှေ့ဝယ် နံနက်ယံ၌လည်းကောင်း၊ ညနေချမ်း၌လည်းကောင်း ဖတ် ကြားရလေသည်"ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ [၅] (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့ အား ဤသို့)ပြောဆို(ဖြေကြား)ပါလေ။ (အချင်းတို့၊) ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်)ကို မိုး ကောင်းကင်များနှင့် ပထဝီမြေ၌ရှိကုန်သော လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို သိရှိတော်မူသော အရှင်မြတ်က ချပေးသနားတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဧကန်မလွဲ ထိုအရှင်မြတ်သည် အလွန် တရာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့်ပေးတော်မူသော၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေ သတည်း။ [၆] ထိုမှတစ်ပါး ထို"ကာဇိရ်" သွေဖည်ငြင်းပယ် သောသူတို့က (ဤသို့)ပြောဆိုကြသေး၏။ "ဤရုလ်တမန်တော်သည် မည်သို့သော ရုလ်တမန်တော်နည်း။ ၎င်းသည် အစားအစာကို စားသုံးလေသည်။ ၎င်းပြင် ဈေး များတွင် လှည့်ပတ်သွားလာလေသည်။ ၎င်း၏ထံသို့ ကောင်းကင် တမန်တစ်ပါးပါးသည် အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်ခြင်း မခံရလေသနည်း။ သို့စေလွှတ်ခြင်းခံရပါလျှင် ထိုကောင်း

ကင်တမန်သည်လည်း ၎င်းနှင့်အတူ ကူညီသတိပေးနှိုးဆော်သူဖြစ်ပေမည်။[၇] သို့တည်းမဟုတ်၊ ၎င်း၏ ထံသို့ ဘဏ္ဍာတိုက်တစ်ခုသည် အဘယ်ကြောင့် ချပေးခြင်းမခံရသနည်း။ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်း၌ ဥယျာဉ်တစ်ခုသည် အဘယ်ကြောင့် မရှိလေသနည်း။ (သို့ရှိခဲ့လျှင်) ၎င်းသည် ယင်းဥယျာဉ်မှ (သစ်သီးဝလံများ)ကို စားသုံးနိုင်ပေမည်” ထိုမှတစ်ပါး ထိုမတရားသော သူတို့က “အသင်တို့သည် စုန်းပြုစားခြင်းခံရသော ယောက်ျားတစ်ဦး၏နောက်သို့သာ လိုက်နေကြသည်”ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။[၈] (အို-နဗီတမန်တော်) ၎င်းတို့သည် အသင်နှင့်ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့သော ဥပမာပုံဆောင်ချက်များ ခိုင်းနှိုင်းခဲ့ကြသည်ကို အသင်ရှုပါလေ။ ထို့ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့သည် လမ်းလွဲခဲ့ကြချေပြီ။ သို့ဖြစ်ပေရာ ၎င်းတို့သည် မည်သည့်(ထွက်)လမ်းကိုမျှပင် တွေ့ရှိနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်ပေတကား။[၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤနေရာမှစ၍ ကာဖိရ်နှင့်မွရ်ရစ်ကံတို့၏ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်နှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်မှု အပေါ် ကန့်ကွက်ကြပုံများကို ဖော်ပြမည့်အပြင် ၎င်းတို့၏ကန့်ကွက်မှုများအတွက် အဖြေများကိုလည်း ပူးတွဲတင်ပြမည် ဖြစ်၏။

ပထမကန့်ကွက်ချက်မှာ ကုရ်အာန်သည် အလ္လာဟ်တအာလာ ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူခဲ့သော ကျမ်းမဟုတ်၊ ဂျူးနှင့် ခရစ်ယာန်များ၏ ရှေးဟောင်းပုံပြင်များ၊ တစ်ဆင့်စကားများကို တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ သာဝကကြီးတို့က ပြန်ရေးထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺကိုယ်တော်တိုင်ကမူ စာမတတ်သူဖြစ်၍ ရေးသားနိုင်ခဲ့မည်မဟုတ်ပေ။ သာဝကကြီးများက ရေးထားသမျှကို တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ယင်းရေးသားထားသည်များကိုလူတို့အား ပြန်လည်ရွတ်ဆိုပြခြင်းအားဖြင့် ၎င်းသည်အလ္လာဟ်တအာလာထံတော်မှ ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်(ဝဟီ) ရရှိခဲ့ သည်ဟု ကြွေးကြော်ခြင်းသာဖြစ်၏။

ဤကန့်ကွက်ချက်အတွက် အဖြေကို ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ပေးခဲ့သည် **قُلْ أَنزَلَهُ إِلَهِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ** (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည်(၎င်းတို့အားဤသို့) ပြောဆို(ဖြေကြား)ပါလေ။ အချင်းတို့၊ ဤ(ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်)ကို မိုးကောင်းကင်များနှင့် ပထဝီမြေ၌ရှိကြကုန်သော လျှို့ဝှက်ချက်တို့ကို သိရှိတော်မူသောအရှင်မြတ်ကချပေးသနားတော်မူခဲ့ပေသည်။”(၂၅:၆)

ဤဖြေကြားချက်၏ အနှစ်သာရမှာ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် ထိုအရှင်မြတ်ထံတော်မှ သတင်းစကား ဖြစ်ကြောင်း မိမိကိုယ်တိုင် သက်သေခံလျက်ရှိပေသည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အလုံးစုံကိုသိကြားမြင်နိုင်သောဉာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်တော်မူပြီး မိုးကောင်းကင်များနှင့် ကမ္ဘာမြေ၏လျှို့ဝှက်ချက်မှန်သမျှကို ကောင်းစွာသိတော်မူပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် အံ့ချီးဖွယ်သတင်းစကား ဖြစ်ရလေသည်။ အကယ်၍ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ကျရောက်ခြင်းကိုငြင်းပယ်ကြလျှင် ၎င်းနှင့်တူသော စူရာတစ်ပုဒ် သို့မဟုတ် အာယတ်တစ်ခုကို ယူလာကြရန် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို စိန်ခေါ်တော်မူသည်။ ဤသည် အာရပ်လူမျိုးများအား စိန်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။ အာရပ်တို့သည် စာပေအရာတွင် ကျွမ်းကျင်နံ့စပ်ခြင်း၊ ရသမြောက်အောင် ဖော်ပြနိုင်ခြင်းများ၌ ထင်ရှားသည်။ ၎င်းတို့အတွက် စာအပိုင်းအစလေး တစ်ခု စီကုံးခြင်းသည် ပြဿနာမဟုတ်ချေ။ သို့သော် ၎င်းတို့သည်

လည်း ကုရ်အာန်နှင့်တူသော အရာတစ်ခု စီကုံးရေးသားဖို့ကို မကြိုးစားရဲကြချေ။ ၎င်းတို့သည် တမန်တော်မြတ် ﷺ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းနှင့် သတင်းစကားကို ဆန့်ကျင်ရာတွင် မိမိတို့၏ ဥစ္စာနေကြွယ်ဝမှုအားလုံးကိုသာမက သား၊ သမီး များနှင့် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၏ အသက်များကိုပင် စွန့်လွှတ်ရန် ဝန်မလေးကြသော်လည်း ကုရ်အာန်၏စူရဟ်တစ်ပုဒ်နှင့်အ လားတူသည့် စာတစ်ပိုဒ်ကိုမျှ စီကုံးရေးသားရန် မဝံ့ရဲကြပေ။

ဤအချက်က ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် လူသားတစ်ဦး၏ စွမ်းဆောင်ချက်မဟုတ်ဟူသည့် အချက်၏ သက်သေပင်ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်က အခြားသူများသည်လည်း ကုရ်အာန်နှင့်အလားတူစာသားများကို စီကုံးရေးသားနိုင် ကြမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ထုတ်ပြန်ပို့ချက် အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ဝေါဟာရနှင့်စကားအသုံးအနှုန်းများ၏ ရသမြောက်မှုသာမက ကျမ်းတော်မြတ်သည် အဓိပ္ပာယ်လည်း ကြွယ်ဝလှပေသည်။ ၎င်းတွင်ပါဝင်သည့် အမျိုးမျိုးသောအကြောင်းအရာများ ဖြေရှင်းနိုင်သောသူသည် ဖုံးကွယ်ထား သည့်အရာ သို့မဟုတ် မြင်သာသောအရာခပ်သိမ်းကို သိတော်မူသော ထိုအရှင်မြတ်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကို မအာရ်ဗုလ်ကုရ်အာန်ပထမတွဲ၌ အသေးစိတ်တင်ပြပြီးဖြစ်သည်။

ဒုတိယကန့်ကွက်ချက်မှာ အကယ်၍ တမန်တော်မြတ် ﷺသည် အမှန်တကယ် တမန်တော်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ၎င်း သည် သာမန်လူများကဲ့သို့စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းမပြုသင့်ဘဲ ကောင်းကင်တမန်များကဲ့သို့ အစားအသောက်မှီဝဲခြင်း ကင်းသင့်သည်။ ဤသို့မှမဟုတ်လျှင် အနည်းဆုံးဥစ္စာနေနှင့် ဥယျာဉ်ခြံများတော့ ရှိသင့်သည်။ သို့မှသာ သူ၏ စားဝတ်နေရေးကို မပူပင်ရဘဲ ရှိချေမည်။ ထို့ပြင် သူသည် ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးလည်းမဟုတ်၊ သူ၏ဟောပြော ချက်များကို အတည်ပြုထောက်ခံမည့် ကောင်းကင်တမန်အဖော်အပေါင်းလည်း မရှိ။ ဤကဲ့သို့သူမျိုးသည် မည်သို့လျှင် တမန်တော်ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ သူသည် လူပြုစားခံထားရသောကြောင့်သာ ဤကဲ့သို့စကားများကို ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကန့်ကွက်မှုအတွက် ယေဘုယျအခြေကို အာယတ်တော် **أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ** ၎င်းတို့သည် အသင်နှင့်ပတ်သက်၍ မည်ကဲ့သို့သောဥပမာပုံဆောင်ချက်များ ခိုင်း နှိုင်းခဲ့ကြသည်ကို အသင်ရှုပါလေ။ ထို့ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့သည် လမ်းလွဲခဲ့ကြချေပြီ။ သို့ဖြစ်ပေရာ ၎င်းတို့သည် မည်သည့် (ထွက်)လမ်းကိုမျှပင် တွေ့ရှိနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်ပေတကား (၂၅:၉) ၌ ပေးထား၏။ အခြေ၏ အသေး စိတ်ကို နောက်အာယတ်တော်အချို့၌ ဖော်ပြထားသည်။

အာယသ် (၁၀-၂၀)

تَبَرَّكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٠﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۖ وَاعْتَدْنَا لِمَنْ
كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١١﴾ إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا
وَ زَفِيرًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَبِّقًا مُّقْرَّنَيْنِ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾

قُلْ أَذِيكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ
 مَصِيرًا ﴿١٥﴾ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ ۖ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا
 ﴿١٦﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ
 عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُتَّبَعُ
 لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ نَسُوا
 الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ فَقَدْ كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ ۖ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ
 صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾ وَمَا
 أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي
 الْأَسْوَاقِ ۚ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۖ أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ
 بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

အကြင်အရှင်မြတ်သည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသည်။ အကယ်၍
 ထိုအရှင် မြတ်သည် အလိုရှိတော်မူပါလျှင် အသင့်အား ထို့ထက်ပင်ပို၍ ကောင်းမွန်သော
 အကြင်ဥယျာဉ်များ ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပေမည်။ ထိုဥယျာဉ်များ၏အောက်မှ
 ရောင်းများသည် စီးတွေလျက် ရှိချေမည်။ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား ခမ်း
 နားသိုက်မြိုက်သော အဆောက်အအုံများ ကိုလည်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပေမည်။
 [၁၀] ထိုသို့ အလျင်းမဟုတ်၊ စင်စစ်မှန်ကား ၎င်းတို့သည် 'ကိယာမတ်' ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့
 ကို မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ငြင်းပယ်ကြကုန်၏။ စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် 'ကိယာမတ်' ရှင်ပြန်
 ထမည့်နေ့ကို မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ငြင်းပယ်သောသူ၏အဖို့ မီးတောက်မီးလျှံကို အဆင်
 သင့်ပြုလုပ်၍ ထားတော်မူပြီး ဖြစ်သည်။ [၁၁] ယင်း မီးတောက်မီးလျှံ သည် ထိုသူတို့အား
 အဝေးမှမြင်လေသောအခါ ထိုသူတို့သည် ယင်းမီးတောက်မီးလျှံ၏ ဆူညံ ခြင်းနှင့် အမျှ
 က်ဒေါသထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မြည်ဟိန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း ကြားကြရပေ
 မည်။ [၁၂] ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် ယင်းငရဲ၌ ကျဉ်းမြောင်းသော နေရာတစ်ခုခုတွင် (သံကြိုး
 များဖြင့်) ခြေလက်တုပ်နှောင်လျက် ပစ်ချခြင်းခံကြရသောအခါ ၎င်းတို့သည် ထိုနေရာ၌
 ပျက်စီးခြင်း (မရုဏသေခြင်းတရား)ကို ဟစ်ခေါ်ကြပေမည်။ [၁၃] (ထိုအခါ ၎င်းတို့သည်
 ဤသို့ပြောကြားခြင်းကို ခံကြရပေမည်။) အသင်တို့သည် ယနေ့ တစ်ခုတည်းသော ပျက်
 စီးခြင်း (မရုဏသေခြင်းတရား)ကို ဟစ်ခေါ်ခြင်း မပြုကြကုန်လင့်။ မြောက်မြားစွာသော
 ပျက်စီးခြင်း (မရုဏသေခြင်းတရား)များကို ဟစ်ခေါ်ကြလေကုန်။ [၁၄] (အို-နဝိတမန်

တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့)ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊) ဤ(ဒုက္ခ) သည် ကောင်းလေသလော သို့တည်းမဟုတ် “မွတ္တကီ” သူတော်စင်များ ကတိပေးခြင်း ခံကြရသော အမြဲတာဝန် နေထိုင်စံမြန်းကြရမည့် “ဂျန္တတ်” သုခသည် ကောင်းမြတ်လေ သလော။ ယင်းဂျန္တတ်သုခသည် ထိုမွတ္တကီသူတော်စင်တို့အဖို့ အကျိုးလည်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး ပြန်လည်ရာဌာနလည်း ဖြစ်ပေသည်။[၁၅] ၎င်းတို့သည် ယင်း“ဂျန္တတ်”သုခ တွင် မိမိတို့ အလိုရှိကြသည်များကို ရရှိကြပေမည်။ ၎င်းတို့သည် ယင်း(ဂျန္တတ်သုခ)၌ အမြဲတာဝန် နေထိုင်စံမြန်းသူများ ဖြစ်ကြပေမည်။ (ဤသည်) အသင့်အား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌ (ကျေးဇူးတော်အလျောက်) လျှောက်ထားအပ် သော ကတိပင် ဖြစ်ပေသတည်း။[၁၆] ၎င်းပြင် အကြင်နေ့တွင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့သူတို့အားလည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပြင် ကိုးကွယ် ကြသောသူတို့အား လည်းကောင်း စုရုံးတော်မူပြီးလျှင် “အသင်တို့သည်ပင် ငါအရှင်မြတ် ၏ ဤကျွန်များကို လမ်းလွဲစေခဲ့ကြလေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ပင် လမ်းလွဲခဲ့ကြလေသလော”ဟု မေးမြန်းတော်မူပေမည်။[၁၇] (ထိုအခါ) ၎င်းတို့သည် (ဤသို့)လျှောက်ထားကြပေမည်။ (အို-အရှင်မြတ်၊) အရှင်မြတ်သည် စင်ကြယ် သန့် ရှင်းတော်မူပါ၏။ ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် အရှင်မြတ်အပြင် အခြားကာကွယ်စောင့်ရှောက် မည့် အဆွေခင်ပွန်းများ မပြုလုပ်ဝံ့ကြပါ။ သို့ရာတွင် အရှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့အားလည်း ကောင်း၊ ထိုသူတို့၏အဘ၊ ဘိုး၊ ဘေးတို့အားလည်းကောင်း၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေတော် မူခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့ သည်(အရှင်မြတ်အား) သတိရခြင်းကိုပင် မေ့လျော့ ကြပြီးလျှင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ပင် ပျက်စီးသွားခဲ့ကြပါသည်။[၁၈] ထိုသို့အားဖြင့် ၎င်းတို့ သည် (အကိုးကွယ်ခံတို့သည်) အသင်တို့အား (ကိုးကွယ်သူတို့အား) အသင်တို့ ပြောဆို ကြကုန်သောစကားနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ငြင်းပယ်ကြချေပြီ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် မည်သို့မျှလွှဲရှောင်နိုင်ကြမည်လည်းမဟုတ်ပေ။ မည်သည့် အကူအညီ ကိုမျှ ရရှိနိုင်ကြမည်လည်း မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်သော်ကား အသင်တို့အနက် မည်သူမဆို မတရားပြုကျင့်သည်ရှိသော် ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသူအားကြီး လေးသောပြစ်ဒဏ်ကို မြည်းစမ်းစေတော်မူအံ့သတည်း။[၁၉] စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့် အလျင် စေလွှတ်တော်မူခဲ့သော ရုစုလ်တမန်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း ဧကန်မလွဲ အစားအစာကို မှီဝဲစားသုံးကြလေသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် ဈေးများတွင်လည်း လှည့် ပတ် သွားလာကြလေသည်။ စင်စစ်မှာမူကား ငါအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အနက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး၏အဖို့ စမ်းသပ်မှုပင်ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပေသည်။ အသင်တို့သည် သည်းခံ မှုတရားရှိကြမည်လော။ စင်စစ်သော်ကား အသင့်အား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ကောင်းစွာမြင်တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ် တော်မူပေသတည်း။[၂၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ရှေ့ပိုင်းအာယတ်တော်များတွင် ကာဖီရ်၊ မုရှ်ရစ်ကံတို့၏တမန်တော်မြတ် ﷺ တမန်တော်ဖြစ်မှုအပေါ် ထားရှိကြသည့် သံသယအတွက် ယေဘုယျအဖြေကို ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အထက်ပါအာယတ်တော်များ၌မူ ကန့်ကွက်မှုများအတွက် အသေးစိတ်ပြန်ကြားချက်ကို ပေးတော်မူ၏။ အကျဉ်းချုပ်မှာ အသင်တို့၏မသိနားမလည်မှုနှင့် ပိတ်ဖုံးနေသော စိတ်နှလုံးများကြောင့် အကယ်၍သာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အမှန်တကယ် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ၎င်းသည် များပြားစွာသောဥစ္စာနေနှင့် ဥယျာဉ်စသည်များကို ပိုင်ဆိုင်မည်ဖြစ်ပြီး စားနပ်ရိက္ခာအတွက် အားထုတ်ရခြင်းမှ လွတ်ကင်းသင့်သည်ဟူသော အကြောင်းကိစ္စကို တင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤကိစ္စအတွက်အဖြေမှာ ရိုးရှင်းပါသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အတွက် မိမိ၏တမန်တော်များအား ဥစ္စာပစ္စည်းကြွယ်ဝမှုကို ပေးသနားရန်မှာ ပြဿနာမဟုတ်ချေ။ အကယ်၍ထိုအရှင်မြတ်ဆန္ဒရှိတော်မူသည်ဆိုပါကအင်ပါယာကြီးများ၏ဘုရင်မင်းမြတ်များအဖြစ် ပြုလုပ်ပေးနိုင်တော်မူသည်။ ဒါဝူးဒ်ﷺနှင့် စူလိုင်မာန်ﷺတို့အား ကျယ်ပြောလှသော အင်ပါယာကြီးများ၏ အရှင်သခင်များအဖြစ် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပြီး မြောက်မြားစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို ပေးသနားတော်မူခဲ့ဖူးသည်မှာ ထိုအရှင်မြတ်သည်အနန္တတန်ခိုးရှင် ဖြစ်တော်မူကြောင်း လက္ခဏာပင်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် သာမန်လူများ၏ အကျိုးအတွက်နှင့် အခြားများစွာသော စဉ်းစားတွေးဆချက်များအရမူ တမန်တော်များသည် လောကီစည်းစိမ်မှ ကင်းကွာသင့်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ကိစ္စ၌ အလ္လာဟ်တအာလာသည် လောကီပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းအား ရိုးရိုးမွတ်စလင်မ်များနှင့် တစ်ပြေးတည်း ရှိစေချင်တော်မူသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ ကိုယ်၌ကလည်း ထိုသို့ရှိခြင်းကို သဘောကျခဲ့၏။ မွစ္စနာဒ်အဟ်မဒ်နှင့် တိရ်မီဒီကျမ်းများ၌ သာဝကကြီးအဗူအုမာမသ်ﷺ မှတစ်ဆင့် တင်ပြခဲ့သည့်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ အလ္လာတအာလာသည် ၎င်းအတွက် မက္ကာမြို့တောင်ကြားတစ်ခုလုံးနှင့် တောင်ကုန်းများကို ရွှေ့အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးတော်မူမည်ဟု ကမ်းလှမ်းတော်မူခဲ့၏။ ၎င်းက ထိုအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အသနားခံလျှောက်ထားခဲ့သည်မှာ ‘အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် တစ်ရက်တွင် စားစရာရလိုပါသည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကျေးဇူးတင်ရန်)၊ နောက်တစ်ရက်တွင် စားစရာမရှိဘဲ နေလိုပါသည်(သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိရန်) ’ ဖြစ်သည်။ အာအိရှာ သခင်မကလည်း တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ‘အကယ်၍ကျွန်ုပ်သာအလိုရှိလျှင်ရွှေတောင်ကြီးများသည် ကျွန်ုပ်ကိုဝန်းရံလျက်ရှိပေမည်။’ (မဇ်ဟရီ)

အချုပ်ဆိုရလျှင် တမန်တော်များအားနွမ်းပါးသည့်အဖြစ်နှင့် ထားတော်မူခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဟစ်ကမတ်မြော်မြင်ဉာဏ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ လူများအတွက် အကောင်းဆုံးအကျိုးဖြစ်ထွန်းစေရန်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့အတူ တမန်တော်များအား ဆင်းရဲသောဘဝကိုခံယူရန် အတင်းအကြပ်ပြုတော်မူသည်လည်း မဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့၌ ရိုးရိုးသာမန်ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပေးသနားတော်မူသည့် ဥစ္စာနေကိုလက်ခံလျက် ကြွယ်ဝသောဘဝကိုလည်းကောင်း ခံယူရန် ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိကြသည်။ သို့သော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ဥစ္စာပစ္စည်းကြွယ်ဝခြင်းကို တပ်မက်မှုမရှိရန်လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်ဖြစ်ရခြင်းကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်က ပို၍ သဘောကျစေရန်လည်းကောင်းပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။

ကာဖီရ်များတင်လာသည့် ဒုတိယကန့်ကွက်ချက်မှာ အကယ်၍ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အစစ်အမှန် တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ၎င်းသည် သာမန်လူများကဲ့သို့ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်နေမည် မဟုတ်။ ထို့ပြင် ၎င်း၏အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက် ဈေးများတွင် လှည့်လည်သွားလာနေမည် မဟုတ်ပေ။ ကာဖီရ်များက

ယူဆကြသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏တမန်တော်များသည် လူသားများမဖြစ်နိုင်၊ ကောင်းကင် တမန်များသာလျှင် ဖြစ်ရမည် ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤမှားယွင်းသော သတ်မှတ်ချက်အတွက် အခြေများကို ကုရ်အာန်၏ နေရာတော်တော်များများ၌ ပေးထားတော်မူ၏။ ဤနေရာတွင် အသင်တို့က တမန်တော်များဖြစ်ကြသည်ဟု ဝန်ခံထားကြသော တမန်တော်များ သည် လူသားများသာဖြစ်ပြီး ကောင်းကင်တမန်များမဟုတ်ကြောင်း ပေးထားတော်မူသည်။ ၎င်းတို့သည် သာမန် လူသားများကဲ့သို့ပင် စားကြသည်၊ သောက်ကြသည်၊ အလုပ်လုပ်ကြလေ့ရှိသည်။ နောက်ဆုံးအာယတ်တော် وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ لِيَاكُلُوا الطَّعَامَ "စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အလျင် စေလွှတ်တော်မူခဲ့သော ရဟုလ်တမန်တော်အပေါင်းတို့သည် လည်း ဧကန်မလွဲ အစားအစာကို မှီဝဲစားသုံးကြလေသည်" (၂၅:၂၀)သည် ထိုစောဒကကို တင်ပြခြင်းဖြစ်၏။

လူများ၏ စီးပွားရေးအခြေအနေချင်း ကွာခြားမှုတွင် မြော်မြင်တွေးဆညွှန်များစွာ ပါဝင်၏

وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً "စင်စစ်မှုကား ငါအရှင်မြတ်သည် သင်တို့အနက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး၏အဖို့ စမ်းသပ်မှုပင် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပေသည်" (၂၅:၁၀) ဤအာယတ်တော်တွင် အလ္လာဟ်တအာလာသည် လူသားအားလုံး အား ကြွယ်ဝချမ်းသာသူများ၊ ကျန်းမာရေးနှင့်ပြည့်စုံသူများ၊ အဆင့်အတန်းမြင့်မားသူများချည်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်နိုင် စွမ်းရှိတော်မူခြင်းကို သွယ်ဝိုက် မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ သို့သော် ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် လူမှုရေးပြဿနာများဖြစ်လာနိုင်ပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ကမောက်ကမ များနှင့် ရှုပ်ထွေးမှုများကို ဖန်တီးလာမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အချို့အား ချမ်းသာစေပြီး အချို့အား ဆင်းရဲစေသည်။ အချို့အား ကျန်းမာစေပြီး အချို့အား ချူချာစေသည်။ အချို့ အား သန်မာစေပြီး အချို့အား ချည်နှံစေသည်။ အချို့အား မြင့်မားသောအဆင့်အတန်းကိုပေးပြီး အချို့အား အညံ့ကြ ဖြစ်စေတော်မူသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် တစ်ဦးချင်းစီသည် လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ အသိုင်းအဝိုင်းတွင် မိမိရရှိထားသည့် နေရာဌာနအားဖြင့် စမ်းသပ်မှု ခံနေကြရသည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ၊ ကျန်းမာသူများသည် ၎င်းတို့၏ ကျေးဇူးသိတတ်မှု အပေါ် စမ်းသပ်ခံကြရပြီး ဆင်းရဲသူ၊ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေသူများသည် ၎င်းတို့၏သည်းခံနိုင်မှုအတွက် စမ်းသပ်ခံကြ ရသည်။ ဤအကြောင်း ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ်ﷺက အကြံပေးခဲ့သည်မှာ မိမိထက်ပို၍ ချမ်းသာသူ၊ ကျန်းမာသူ၊ သန်စွမ်းသူ၊ အဆင့်အတန်း မြင့်သူတစ်ဦးကို မြင်တိုင်း ၎င်းတို့ထံမှ ချက်ချင်း မျက်နှာလွှဲ၍ မိမိထက်ပို၍ဆင်းရဲသူ၊ ချူချာသူ၊ အားနည်းသူ၊ အဆင့်အတန်းနိမ့်သူကို ကြည့်ပါ။ သို့မှသာ အသင်သည် မိမိထက်သာသောသူအပေါ် မနာလို ခြင်း(မနာလိုခြင်းသည် အပြစ်ဖြစ်၏)မဖြစ်တော့ဘဲ မိမိထက်နိမ့်ပါးသူများထက် ပို၍သာသောအနေအထားတွင်ရှိစေ တော်မူသော အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်ကို ကျေးဇူးတင်မည်ဖြစ်ပေသည်။ (ဗုခါရီ၊ မွတ်စလင်မ်၊ မဇ်ဟီရီ)။

အာယသ် (၂၁-၂၂)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلِيكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا^ط
لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ
الْمَلِيكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾

စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်နှင့်တွေ့ဆုံမှုကို မမျှော်လင့်ကြသော (မစိုးရိမ်ကြသော)သူတို့က အဘယ်ကြောင့် “မလာအိကဟ်” ကောင်းကင်တမန်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ ဆင်းသက်၍ မလာကြသနည်း။ သို့တည်းမဟုတ် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်ကို မဖူးမြော်ကြရပါသနည်းဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဧကန်မလွဲ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့စိတ်ထဲ၌ မိမိတို့ကိုယ်ကို အထင်ကြီးခဲ့ကြကုန်၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် အကြီးအကျယ် ဆိုးသွမ်းခြင်းအားဖြင့် စည်းကမ်းကျူးလွန်ခဲ့ကြကုန်၏။ [၂၁] အကြင်နေ့တွင် ၎င်းတို့သည် “မလာအိကဟ်” ကောင်းကင်တမန်တို့အား တွေ့မြင်ကြပေမည်။ ထိုနေ့တွင် ပြစ်မှုရှိသူတို့၌ မည်သည့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျှ မရှိသည့်ပြင် ၎င်းတို့သည် (ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်) ကင်းပါရစေ၊ ကင်းဝေးပါစေဟု ပြောဆိုကြပေမည်။ [၂၂]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ (၂၅:၂၁) စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်နှင့်တွေ့ဆုံမှုကို မမျှော်လင့်ကြသော (မစိုးရိမ်ကြသော) သူတို့က” (၂၅:၂၁) ۞သည် လိုအပ်ဆန္ဒ တစ်စုံတစ်ရာအတွက် မျှော်လင့်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းအတွက်လည်း သုံးသည်ဟု ထင်ရှားသောအာရပ်ဝေါဟာရပညာရှင် အိဗ်နအလ် အမ်ဗာရီက ဆို၏။ ဤအာယတ်တော်တွင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းနှင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းတို့အတွက် သုံးပေသည်။ ဤသို့ဖြင့် စကားစု၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ‘ငါအရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ရောက်ရှိရမည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသူများ’ ဟူ၍ဖြစ်သည်။ သွယ်ဝိုက်သော ရည်ညွှန်းချက်သည် တမလွန်ဘဝကို လုံးဝငြင်းပယ်သူများဆီသို့ ဖြစ်၏။ ၎င်းသူတို့သည်သာ ဤကဲ့သို့ယုတ္တိမရှိသော၊ ပေါ့ပျက်သောတောင်းဆိုမှုမျိုးကို ပြုလုပ်ကြသည်။ တမလွန်ဘဝကို ယုံကြည်သူများမှာကား အချိန်နှင့်အမျှ စိုးထိတ် နေကြသဖြင့် ဤကဲ့သို့ရယ်ဖွယ်ကောင်းသော စိတ်ကူးမျိုးဖြင့် အချိန်ဖြုန်းနိုင်ခြင်း မရှိကြချေ။ မျက်မှောက်ကာလတွင် အစ္စလာမ့်အဆုံးအမများ၊ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များအပေါ် ဇေဝဇဝါဖြစ်ကြ ဟန်တူသူများ၊ ခေတ်ပညာ၏လွှမ်းမိုးမှုအောက်မှ မရေရာသောစကားစစ်ထိုးပွဲများ၊ အငြင်းအခုံများဖြင့် ပျော်မွေ့နေသူများသည် တမလွန်ဘဝကို ယုံကြည်သက်ဝင်မှု၌ အားနည်းနေကြပေသည်။ တမလွန်ဘဝကို နှစ်နှစ်ကာကာယုံကြည်သက်ဝင်သူတို့အဖို့ ဤကဲ့သို့မရေရာသည့် သံသယမျိုး ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

۞“အကြင်နေ့တွင် ၎င်းတို့သည် “မလာအိကဟ်” ကောင်းကင်တမန်တို့အား တွေ့မြင်ကြပေမည်။ ထိုနေ့တွင် ပြစ်မှုရှိသူတို့၌ မည်သည့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းမျှမရှိသည့်ပြင် ၎င်းတို့သည် (ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်) ကင်းပါရစေ၊ ကင်း ဝေးပါစေဟု ပြောဆိုကြပေမည်” (၂၅:၂၂)- ۞ ۞၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်သည် ‘ကာကွယ်ခြင်းနှင့်’ ۞သည် ‘ကောင်းစွာကာကွယ်ခြင်းခံရသော’ ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤစကားလုံးကို အာရဗီဘာသာစကား၌ အန္တရာယ်ကျ ရောက်တော့မည့်အချိန်၊ အန္တရာယ်ကိုမြင်နေရပြီဖြစ်သည့်အချိန်မျိုးတွင် သုံးလေ့ရှိ၏။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှုကို ရှာရန်ဖြစ်သည်။ ထို့နည်းတူ ကမ္ဘာ့ပျက်မည့်နေ့တွင် ကာဖီရများသည် ၎င်းတို့အား ပြစ်ဒဏ်ခတ်မည့် ကောင်းကင်တမန် များ ၎င်းတို့ထံချဉ်းကပ်လာကြသည်ကို မြင်သောအခါ ဤလောကတွင် ၎င်းတို့ပြုလုပ်နေကျအတိုင်း ဟစ်အော်၍ အကာအကွယ် တောင်းခံကြလိမ့်မည်။ သာဝကကြီးအိဗ်နီအဗ္ဗားစ်က ဤစကားလုံး ۞ ၏အဓိပ္ပာယ်ကို (၎င်းတို့သည် တားမြစ်ခြင်းခံရ၏။) ဟု ဖော်ပြခဲ့၏။

ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် ကာဖီရ်များသည် ၎င်းတို့ထံသို့ ကောင်းကင်တမန်များသည် ပြစ်ဒဏ်ပေးဆုံးမရန် ချဉ်းကပ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ ခွင့်လွှတ်ရန်တောင်းပန်ကြပြီး ၎င်းတို့အား ဂျန္နတ်သို့ဝင်ခွင့်ပြုပါရန် အသနားခံ လျှောက်ထားကြမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်များက **حُجْرًا مُّحْجُورًا** ဂျန္နတ်သည် ကာဖီရ်များအတွက် ပိတ်ပင်ထားမြစ်ထားသည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားကြလိမ့်မည်။ (မဇ်ဟီရီ)

အာယသ် (၂၃-၃၁)

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا ﴿٢٣﴾ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ
بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَ
كَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾ وَيَوْمَ يَعْضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ
يَقُولُ يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾ يُؤْيَلَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ
فُلَانًا خَلِيلًا ﴿٢٨﴾ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلنَّاسِ خَدُورًا ﴿٢٩﴾ وَقَالَ الرَّسُولُ يُرَبِّ إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
مَهْجُورًا ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
هَادِيًا وَنَصِيرًا ﴿٣١﴾

ထို့ပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် (ထိုနေ့တွင်) ၎င်းတို့ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော အပြုအမူများ ဘက်သို့ လှည့်တော်မူမည်။ ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ယင်းအပြုအမူများကို ကြံဖြန့် ထားသော မြူမှုန်များ ဖြစ်စေတော်မူမည်။[၂၃] "ဂျန္နတ်" သုခသုံသားတို့မှာကား ထိုနေ့ တွင် နေရာဌာနအားဖြင့်လည်း အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြပေမည်။ နေ့လယ်အချိန် အနားယူ အပန်းဖြေသောနေရာအားဖြင့်လည်း အကောင်းဆုံးပင် ဖြစ်ကြအံ့သတည်း။[၂၄] ၎င်း ပြင် အကြင်နေ့တွင် မိုးကောင်းကင်သည် မိုးတိမ်(ထွက်ပေါ်လာသည့်)အတွက် ပွင့်သွား ပေမည်။ မိုးတိမ်နှင့်တကွ အက်ကွဲ၍သွားပေမည်။ ထို့ပြင် "မလာအိကဟ်" ကောင်းကင် တမန်တို့သည် ဆင်းသက်၍လာကြပေမည်။[၂၅] ထိုနေ့တွင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှု အစစ်အမှန် သည် "ရဟ်မာန်"ကရူကာတော်ရှင်၌သာ ရှိပေမည်။ စင်စစ် ထိုနေ့သည် "ကာဖီရ်" သွေ ဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့အဖို့ လွန်စွာ ခက်ခဲသောနေ့ပင်ဖြစ်ချိမ့်မည်။[၂၆] ထိုမှတစ်ပါး အကြင်နေ့တွင် မတော်မတရားပြုမှုသောသူသည် "ဧဩဝ်-ငါသည် ရုဇူလ်တမန်တော် မြတ်နှင့်အတူ တရားလမ်းမှန်ကို လိုက်ခဲ့သော်၊ ကောင်းလေစွ"ဟု ပြောဆိုလျက် မိမိ လက်နှစ်ဖက်ကို ကိုက်ပေမည်။[၂၇] ဧဩဝ်-ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်း၊ ငါသည် မည်သူမည်ဝါ

ကို အဆွေခင်ပွန်းမပြုခဲ့လျှင် တော်လေစွ။[၂၈] မုချဇကုန် ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဆုံးမ
ဩဝါဒရောက်ရှိလာပြီးနောက်မှပင် ထိုဆုံးမဩဝါဒ(ကိုလိုက်နာခြင်း)မှ လွှဲချော်စေခဲ့
သည်။ စင်စစ်သော်ကား ရှိုင်တွာန်မိစ္ဆာကောင်းသည် လူသားတို့အား စွန့်ပစ်ထားသူပင်
ဖြစ်ချေသတည်း။[၂၉] ထို့ပြင် ရုစုလ်တမန်တော်မြတ်က “အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်
ဆင်း မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ ဇကုအမှန် ကျွန်တော်မျိုး၏ အမျိုးသားများသည်
ဤကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ထားခဲ့ကြပါသည်” ဟု လျှောက်ထားပေမည်။
[၃၀] စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ဤနည်းအတိုင်းပင် နဗီတမန်တော်တိုင်း၌ ပြစ်မှုရှိသူ
တို့အနက်မှ ရန်သူများ ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ စင်စစ် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူ
သော အရှင်မြတ်သည်ပင် တရားလမ်းမှန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူသော အရှင်အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ကူညီစောင့်မသုအဖြစ်လည်းကောင်း လုံလောက်တော်မူပေသတည်း။[၃၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

“خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا” ဂျန္နတ်သုခဘုံသားတို့မှာကား ထိုနေ့တွင် နေရာဌာနအားဖြင့်လည်း
အကောင်းဆုံးဖြစ်ကြပေသည်။” (၂၅:၂၄) အမြဲတမ်းနေထိုင်ရာဌာနကို مُسْتَقَرًّا ဟုခေါ်၏။ مَقِيلٌ သည် قِيلُوا
ဆင်းသက်လာပြီး ‘နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်မှေးအိပ်ခြင်း’ဟုအဓိပ္ပာယ်ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ مَقِيلٌ သည် ‘နေ့လယ်နေ့ခင်း
တစ်မှေးအိပ်ရာဌာန’ကို ဆိုလိုပေသည်။ مَقِيلٌ ကိုတိတိကျကျ ဤနေရာတွင် သုံးထားခြင်းသည် ရိုးရာစဉ်ဆက်
ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်များ အနက်မှ တစ်ခုဖြစ်သည့် အလ္လာဟ်တအာလာ သည် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် ဖန်ဆင်းခံများ
အားလုံးအား စစ်ဆေးတော်မူခြင်းကို နေ့လယ်တွင် အပြီးသတ်တော်မူမည်ဆိုခြင်းကို ရည်ညွှန်းဟန်တူသည်။ ထိုနေ့
ခင်း တစ်မှေးအိပ်ချိန်တွင် သုခဘုံသားများသည် ဂျန္နတ်သို့လည်းကောင်း၊ အပြစ်ကျူးလွန်သူများသည် ဂျဟန္နမ်သို့
လည်းကောင်း ရောက်ရှိကြမည်ဖြစ်၏။ (ကုရ်တုစီ)

“تَشَقُّقُ السَّاءِ بِإِغْسَامٍ” မိုးကောင်းကင်သည် မိုးတိမ်(ထွက်ပေါ်လာသည့်)အတွက် ပွင့်သွားပေမည်။”
(၂၅:၂၅) အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ မိုးကောင်းကင်သည် ကွဲအက်သွားပြီး အရည်ကွဲသို့သောတိမ်လွှာသည်
ကောင်းကင်တမန်များကို သယ်ဆောင်လျက် ကျဆင်းလာမည်။ ထိုတိမ်သည် ပေါင်းမိုးသဖွယ် ကောင်းကင်မှ ကျဆင်း
လာမည်ဖြစ်ပြီး ကောင်းကင်တမန်များ ခြံရံထားသည့် အလ္လာဟ်တအာလာ၏လင်းဝင်းတောက်ပမှုကို သယ်ဆောင်
လာမည်ဖြစ်သည်။ ဤအချင်းအရာ စစ်ဆေးမေးမြန်းမှု၏အလျင် ဖြစ်မည်။ ကောင်းကင်သည် အပေါက် ဖြစ်ရန်
အတွက်သာ ကွဲအက်ပွင့်သွားခြင်းဖြစ်မည်။ ဤကွဲအက်မှုသည် ကမ္ဘာမြေနှင့်မိုးကောင်းကင်ကို အဆုံးသတ်ရန်
အတွက်စုရ်(صُور)တံပိုးမှတ်ခြင်းနှင့်မတူပေ။ ဒုတိယအကြိမ်တံပိုးမှတ်ပြီးသည့်နောက်ကမ္ဘာမြေနှင့်မိုးကောင်းကင်တို့
ပုံစံအသစ်ဖြစ်သွားပြီး တိမ်လွှာကြီး ကျဆင်းလာမည်ဖြစ်သည်။ (ဗယာနုလ်ကုရ်အာန်)။

“يَوَّلَتْنِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا” ဩော် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်း၊ ငါသည် မည်သူမည်ဝါကို အဆွေခင်ပွန်း
မပြုခဲ့လျှင် ကောင်းလေစွ။” (၂၅:၂၈) ဤအာယတ်တော်သည် အထူးဖြစ်စဉ်တစ်ခုအပေါ် ကျရောက်ခဲ့သော်လည်း
၎င်း၏ပတ်သက်မှုသည် အချိန်နှင့်နေရာ တိုင်းအတွက် ဖြစ်၏။ နောက်ခံအကြောင်းကိုဆိုရလျှင် အုကဗဟ်အိဗ်နအဗီ
မူအိတ်သည် မက္ကာမြို့တွင် မုရ်ရစ်က အကြီးအကဲများထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်၏။ ၎င်း၏အလေ့အထမှာ ခရီးတစ်ခုမှ ပြန်
ရောက်တိုင်း မြို့ပေါ်မှဂုဏ်သရေရှိပုဂ္ဂိုလ် များကို ဖိတ်ခေါ်၍ ညစာကျွေးလေ့ရှိသည်။ ၎င်းသည် တမန်တော် မြတ်ﷺ

အားလည်း မကြာခဏ ဖိတ်ကြားလေ့ရှိ၏။ ၎င်းက စားစရာကိုဆက်သသည့်အခါ၊ တမန်တော်မြတ် ﷺ က 'အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်း ရှိတော်မူသည်။ ထိုအရှင်မြတ် နှင့် တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ရန် မည်သည့်အရာမျှမရှိ။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအရှင်မြတ်၏ရုစုလ်တမန်တော် ဖြစ်သည်ဟု အသင်ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းမပြုသရွေ့၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်ကျွေးသောအစားအစာကို မစားနိုင်ပါ' ဟု မိန့်ဆိုခဲ့၏။ အုကဗဟ် ထိုစာသားကို ပြန်လည်ရွတ်ခဲ့သည်။ တမန်တော် မြတ် ﷺ ကလည်း မိမိကတိနှင့်အညီ ညစာကို သုံးဆောင်တော်မူခဲ့သည်။ အုဗိုက်အိဗ်နုခါလာဗ်သည် အုကဗဟ်၏ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်၏။ ၎င်းသည် အုကဗဟ် အစွလာမ်ကိုလက်ခံပြီး ကလိမာဖတ်ကြောင်းကြား သိရသော အခါ အလွန်စိတ်ဆိုးလေသည်။ အုကဗဟ် ကလည်း မိမိကိုယ်ကိုကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် တမန်တော်မြတ် ﷺ သည် ကုရ်ဂျ်ရှိမျိုးနွယ်ထဲမှ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ၎င်းသာ သူ၏အိမ်တွင် ထမင်းမစားဘဲ ပြန် သွားမည်ဆိုပါက အုကဗဟ်အတွက် များစွာ သိက္ခာကျစရာဖြစ်သွားမည်။ ထို့အတွက် ၎င်းကျေနပ်စေရန် **كُلْ** ကလိ မာကိုလိုက်၍ရွတ်ဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ၏။ အုဗိုက်အိဗ်နုခါလာဗ်က ထိုဖြေရှင်းချက်ကို လက်မခံဘဲ အုကဗဟ်အား တကယ်တမ်း (ကလိမာရွတ်ဆိုခဲ့ခြင်းကို) ရှက်မိသည်ဟုဆိုလျှင် တမန်တော်မြတ် ﷺ ထံသို့သွားပြီး မျက်နှာကိုတံတွေး ဖြင့်ထွေးရန် တောင်းဆိုခဲ့၏။ အုကဗဟ်ကလည်း အုဗေဟ်ခိုင်းသည့်အတိုင်း လိုက်လုပ်ခဲ့သည်။ အလ္လာဟ် တအာလာသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံးကို ဤလောက၌ပင် ဂုဏ်သရေယူတည်စေတော်မူခဲ့သည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးစလုံးပင် 'ဘဒ်ရ်' စစ်ပွဲ တွင် သတ်ဖြတ်ခံခဲ့ကြရသည်(ဘဂါဝီ)။ ဤအာယတ်တော်၌ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် ၎င်းကြုံတွေ့ခံစားရ မည့်ဆင်းရဲဒုက္ခကို ဖော်ပြထား၏။ ခံစားရမည့်ဒုက္ခ ဆင်းရဲကို အုကဗဟ် မျက်စိရှေ့တွင်မြင်တွေ့ရ ချိန်၌ ၎င်းသည် နောင်တ၊ ပူဆွေးသောက များဖြင့် မိမိ၏လက်ချောင်းများကို မိမိကိုက်လျက် 'ကမ္ဘာလောကတွင်ရှိခဲ့စဉ်က အုဗိုက် အိဗ်နုခါလာဗ်နှင့် အပေါင်း အသင်းမလုပ်ခဲ့မိလျှင် ကောင်းလေစွ' ဟု ပြောဆိုလိမ့်မည်။ (မဇ်ဟာရီနှင့်ကုရ်တဝီ)

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူများ၊ မယုံကြည်သွေဖည်သူများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုသည် တမလွန်ဘဝ၌ ရှက်ဖွယ်၊ နောင်တ ရဖွယ် အကြောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

တဖန်မဇ်ဟာရီ၌ ရှင်းပြထားသည်မှာ ဤအာယတ်တော်များသည် အုကဗဟ်ကိုအကြောင်းခံလျက် ကျ ရောက်ခဲ့သည်ဖြစ်သည့်တိုင် အာယတ်တော်ကပေးသည့် သင်ခန်းစာမှာ တစ်လောကလုံးအတွက် ဖြစ်သည်။ ဤ သည်ကို အာယတ်တော်၌ **لَعَلَّكُمْ**(မည်သူမည်ဝါ) စကားလုံးကို သုံးထားသည်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်သိနိုင်ပေသည်။ ယင်းမှာစကားသည် တစ်လောကလုံးအတွက်ဖြစ်သည်ဟု ရည်ညွှန်းသည်။ ဤအာယတ်တော်မှသိနိုင်သည်မှာ မိတ်ဆွေနှစ်ဦးသည် မကောင်းမှု၊ ဒုစရိုက်လုပ်ရပ်များတွင် ပူးပေါင်းကြသည်။ ထို့ပြင် တားမြစ်သည့်အပြုအမူများကို လုပ်ဆောင်ရာတွင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကူညီရိုင်းပင်းကြသည်။ ၎င်းတို့အပေါ် အကျိုးတူသက်ရောက်မည်။ နောင်တမလွန် ဘဝ၌ ၎င်းတို့သည် နောင်တရကြမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့၏မိတ်ဆွေဖြစ်မှုအတွက် ဝမ်းနည်းကြရပေမည်။ [သာဝကကြီး အဗူအစ် အလ်ခုဒရီး^၁မှတစ်ဆင့်] မွတ်စနဒ်အာဟ်မဒ်၊ တိရ်မိဇီ၊ အဗူဒါဝူဒ်စသည်တို့က ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုကို ပြန်လည်တင်ပြရာ၌ [သာဝကကြီးအဗူအစ်အလ်ခုဒရီး^၂] မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ တစ်ခါသော် တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့် ကြားတော်မူခဲ့၏။ **لا تصاحب الا مؤمناً ولا كل مال كل مكاتب** (မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူများအား မိတ်ဆွေမပြုကြနှင့်။ ထို့ပြင် သင်တို့ပိုင်ဆိုင်သည့်အရာများကို ဘာသာရေး လေးစားသောသူများအတွက်သာ သုံးစွဲကြသင့်သည်။ မဇ်ဟာရီ)။

ဆိုလိုသည်မှာ ဘာသာရေးမလေးစားသူများကို မိတ်ဆွေ အဖြစ် မထားရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သာဝကကြီး အဗူဟူရိုင်ရဟ်^၃ က တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ စွန္နတ်လေ့တော်တစ်ခု ကို တင်ပြခဲ့သည်။

المراء على دين خليله فلينظر من يخال (رواه البخارى)

လူတိုင်းသည် မိမိအပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေများ၏ ယုံကြည်ချက်နှင့်ဘဝပုံစံများက လွှမ်းမိုးခြင်း ခံရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးသည် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းရွေးချယ်ရာတွင် များစွာ သတိထားသင့်သည်။ (ဗုခါရီ)

သာဝကကြီး အိမ်နိအဗ္ဗားစ်က တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်အား မည်ကဲ့သို့သော မိတ်ဆွေမျိုးကို ပေါင်းသင်းရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းရာ တမန်တော်မြတ်က ဤသို့ဖြေကြားခဲ့သည်။

من ذكركم بالله وبيته، وزاد في علمكم منطقته، وذكركم بالآخرة عمله (رواه البزار)

၎င်းကိုမြင်လျှင် သင့်အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို သတိရစေသူ၊ ၎င်းထိုသူ စကားပြောလျှင်သင်၏ ဗဟုသုတကို တိုးပွားစေသူ၊ ထိုသူ၏အပြုအမူများသည် သင့်အား တမလွန်ကိုသတိရစေသူ။

(ကုရ်တုဝီ)

‘အို- ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ ဧကန်အမှန် ကျွန်တော်မျိုး၏အမျိုးသားများသည် ဤ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို စွန့်ပစ်၍ထားခဲ့ကြပါသည်။’ ဟု လျှောက်ထားလေသည်။ (၂၅:၃၀)”

ဤအလ္လာဟ်တအာလာသို့ တိုင်ကြားချက်ကို တမန်တော်မြတ်သည် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် ပြုလိမ့်မည် သို့မဟုတ် ၎င်း၏သက်တမ်းအတွင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများကြား၌ အယူအဆ ကွဲပြားမှုများရှိ၏။ ရှုထောင့်နှစ်ခုစလုံးသည် ကျိုးကြောင်းညီညွတ်သည်ချည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤအာယတ်တော် ၏နောက်မှလိုက်လာသော အာယတ်တော်အရ တမန်တော်မြတ်သည် တိုင်ကြားချက်ကို မိမိသက်တမ်းအတွင်း ပြုခဲ့ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ထို့ပြင် နောက်အာယတ်တော်သည် ၎င်းအားနှစ်သိမ့်ရန်အတွက် ကျရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ နောက်အာယတ်တော်က **وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ** “စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ဤနည်းအတိုင်းပင် နဗီတမန်တော်တော်တိုင်း၌ ပြစ်မှုရှိသူတို့အနက်မှ ရန်သူများကို ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏”(၂၅:၃၁) ဟုဆိုထား၏။ ဆိုလိုသည်မှာ သင်၏ရန်သူများသည် လည်း ငါအရှင်မြတ်၏သတင်းစကားကို သွေဖည်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့သွေဖည်ငြင်းဆန်မှုများကို တမန်တော်များသည် ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြရသည်။ အသင့်အတွက် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းမှာလည်း ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကို လိုက်နာရန်ပစ်ပယ်ခြင်းသည် ကြီးမားသောပြစ်မှုဖြစ်၏။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကိုပစ်ပယ်ခြင်းဟူသည် ၎င်းကို ငြင်းဆန်ခြင်း၊ လက်မခံခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဤလုပ်ရပ် မျိုးကို ကာဖိရ်များထံမှ မျှော်လင့်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် အချို့သောအယူအဆများအရ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို ယုံကြည်သက်ဝင်သော်လည်း ဖတ်ရွတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ လိုက်နာရန်ကြိုးစားမှုလည်း မပြုသော မွတ်စလင်မ် သည် ဤအမျိုးအစားလူများတွင် အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။ သာဝကကြီးအနားစ်က တမန်တော်မြတ်၏ မိန့် ကြားချက်ကို ကိုးကားလျက်ပြောခဲ့သည်မှာ-

من تعلم القرآن وعلق مصحفه لم يتعاهده ولم ينظر فيه جاء يوم القيمة متعلقاً به يقول: يا رب العالمين ان عبدك هذا اتخذني مهجوراً فاقض بيني وبينه. ذكره الثعلبي (قرطبي)

သူတစ်ဦးသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို သင်ယူခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကို နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားလိုက်သည်။ ၎င်းကို ပုံမှန်ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ခြင်းမပြု။ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက် များကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းလည်း မပြု။ ထိုကဲ့သို့သောသူသည် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၌ ကုရ်အာန်ကို လည်ပင်းတွင်ကြိုးဖြင့်ဆွဲလျက် ရှိမည်။ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား 'အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကျွန်သည်ကျွန်တော်မျိုးအား စွန့်ပစ်ထားခဲ့ပါ သည်။ ထို့အတွက် ဤသူနှင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့ကြား ဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူပါ' ဟုတိုင်ကြားမည်ဖြစ်၏။ (ကုရ်တုဝီ)

အာယသ် (၃၂)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۖ كَذٰلِكَ ۖ
لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيْلًا ﴿٣٢﴾

၎င်းပြင် ကာဖီရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့က "အဘယ်ကြောင့် ကုရ်အာန်ကျမ်း တော်မြတ်သည် ထိုသူ၏အပေါ်၌ တစ်ကြိမ်တည်း (အစအဆုံး) အလုံးစုံချပေးခြင်းကို မခံခဲ့ရပါသနည်း" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။ ယင်း(သို့ အလီလီချပေးတော်မူခြင်း)မှာ ငါ အရှင်မြတ်သည် အသင်၏စိတ်နှလုံးကို ကြံ့ခိုင်စေတော်မူအံ့သောငှာဖြစ်၏။ ၎င်းပြင် ငါ အရှင်မြတ်သည် ယင်းကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို တဖြည်းဖြည်း ဆိုင်းငံ့၍ ချပေးသနား တော်မူခဲ့၏။[၃၂]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ကာဖီရ်နှင့်မုရ်ရှင်တို့သည် စူရဟ်၏အစမှတိုင် ကန့်ကွက်မှုများ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြုလုပ်လျက်ရှိခဲ့ကြ သည်။ ဤအာယတ်တော်တွင် 'ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်အား အဘယ်ကြောင့် တစ်ကြိမ်တည်းနှင့်မဟုတ်ဘဲ တဖြည်းဖြည်းချင်း အလီလီခွဲ၍ ချပေးရသနည်း' ဟူသည့် ၎င်းတို့၏ ကန့်ကွက်ချက်ကို ဖြေကြားထားတော်မူသည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်အား တဖြည်းဖြည်း ထုတ်ပြန်ပို့ချပေးခြင်း၏ ဟစ်ကမသ်အမြော်အမြင်ကို ဤအာယတ်က ရှင်းပြသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏နှလုံးသားတွင် စွဲမြဲခိုင်ခံ့စွာထင်စေရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ တဖြည်းဖြည်း ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်းဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏နှလုံးသားတွင် အောက်ပါပုံစံအတိုင်း မြဲမြံခိုင်ခံ့သွားစေမည်ဖြစ်သည်။

၁။ ကိုယ်တော့်အတွက် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကို အလွတ်မှတ်မိရန် လွယ်ကူစေသည်။ ကျမ်းတစ်စောင်လုံးကို တစ်ခါတည်းချပေးလိုက်ပါက အလွတ်မှတ်မိရန် လွယ်ကူမည်မဟုတ်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို အလွတ်မှတ်မိနေခြင်း ဖြင့် ၎င်း၏နှလုံးသားထဲက သောကဟူသမျှသည် လွင့်စင်ထွက်သွားမည်ဖြစ်၏။

၂။ ကာဖီရ်များ၏ ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင်မှုကို ကြုံတွေ့ရသည့်အခါတိုင်း သို့မဟုတ် ညည်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ခံရ သည့်အခါတိုင်း၊ ခံနိုင်ရည်ရှိရန်အတွက် ၎င်းထံသို့ အာယတ်တော်တစ်ပုဒ် ချပေးတော်မူခဲ့သည်။ အကယ်၍ ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်တစ်စောင်လုံးကို တစ်ကြိမ်ထဲနှင့် ချပေးခဲ့မည်၊ ထို့ပြင် ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်အတွက် ခံနိုင်ရည် ထားရှိရန် အကြောင်းကို ၎င်းတွင်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်မည်ဆိုပါက ယင်းအကြောင်း ကျမ်းတော်၌ ကြိုးပမ်းရှာဖွေရမည် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်သက်ဆိုင်သည့် အာယတ်တော်ကို တမန်တော်မြတ်ﷺ သတိထားမိခြင်း ရှိမည်မရှိမည် ဆိုခြင်းမှာလည်း မသေ

ချာချေ။

၃။ အချိုးမပြေသောမေးခွန်းများကို ထုတ်ပြန်ပို့ချချက် (ဝဟီ) နည်းလမ်းအားဖြင့် ချက်ချင်းတုံ့ပြန် ပြန်လည် ဖြေကြားမှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီထောက်ပံ့ကြောင်း အတည်ပြုချက်ဖြစ်ပြီး၊ နှလုံးသားအတွက် အကြီးမား ဆုံး ခွန်အားပေးစွမ်းရာ ရင်းမြစ်ဖြစ်ပေသည်။ နှလုံးသားကိုကြံ့ခိုင်အောင်ထားရှိခြင်း၏ မြော်မြင်တွေ့ဆောင်မှုသည် တဖြည်းဖြည်း ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်းများပေါ်တွင်သာ မူတည်သည်မဟုတ်ချေ။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြားအချက် များကို စူရဟ်ဗနီအစွရရာအီလ်၏ အောက်ပါအာယတ်တော်၌ ဖော်ပြထားလေသည်။ **وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ** အသင်သည် လူတို့ရှေ့ဝယ် ယင်းကုရ်အာန်ကျမ်း တော်မြတ်ကို ဆိုင်းကာဆိုင်းကာ ဖတ်ကြားနိုင်အံ့သောငှာ (ယင်းကဲ့ သို့ ခြားနား၍ ချပေးတော်မူခြင်း)ဖြစ်ပေသည်။ (၁၇:၁၀၆)” (ဘယာနလ်ကုရ်အာန်)

အာယသ် (၃၃-၃၆)

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَ أَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
يُخَشِرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾
لَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾
اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَدَرِّسْهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် အသင့်ထံသို့ မည်မျှပင် အံ့ဖွယ်ထူးဆန်းသော ဥပမာပုံဆောင်ချက်ကိုပင် ယူဆောင်၍လာကြစေကာမူ ငါအရှင်မြတ်သည် တိကျ မှန်ကန်သည့်ပြင် ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်အားဖြင့် ပိုမို၍ကောင်းမွန်သော (၎င်း၏)အဖြေကို အသင့်ထံသို့ ပို့ဆောင်တော်မူခဲ့သည်ချည်းသာ။[၃၃] ထိုသူတို့ပင် “ဂျဟန္နမ်”ခရီးတံသို့ မျက်နှာမှောက်လျက် (တရွတ်တိုက်ဆွဲကာ) ပို့ဆောင်ခြင်းကို ခံကြရပေမည်။ ထိုသူတို့ ကား နေရာဌာနအားဖြင့် အဆိုးဆုံးသောသူများ၊ တရားလမ်းစဉ်အားဖြင့် လွန်စွာမှားယွင်း သောသူများသာ ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။[၃၄] ထိုမှတစ်ပါး စင်စစ်ကေန် ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာအား (တောင်ရာတ်)ကျမ်းဂန်ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ၎င်းပြင် ထိုမူစာနှင့် အတူ ၎င်း၏နောင်တော်ဟာရှန်အား ကူညီဖော်ကူညီဖက်အဖြစ် ပြုလုပ်ပေးတော် မူခဲ့ ၏။[၃၅] ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် (၎င်းတို့နှစ်ပါးအား) အသင်တို့နှစ်ဦးသည် ငါ အရှင်မြတ်၏သက်သေလက္ခဏာတော်များကိုမဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်သော အမျိုးသားတို့ထံ သွားကြလေကုန်ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ (ထိုအခါ ၎င်းတို့နှစ်ပါးသည် ထိုအမျိုးသားတို့ထံသွားရောက်၍ သာသနာပြုခဲ့ကြသော်လည်း ၎င်းတို့သည် ယုံကြည် လက်ခံခြင်းမပြုဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့ကြလေသည်။) သို့ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုအမျိုး သားတို့အား လုံးဝဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။[၃၆]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

အာယတ်တော်၃၃သည် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်အား တဖြည်းဖြည်းထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်း၏ ဟစ်ကမသ်မြော်မြင်တွေးဆမှုဉာဏ်အကြောင်း ရှင်းလင်းချက်ကို ထောက်ခံပြီး ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေသည့် နည်းတူ ကာဖီရ်များမေးကြသော အချိုးမပြေသည့်မေးခွန်းများအတွက်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကို ရရှိမည့်အကြောင်း ကတိတော်ထားရှိသည်။

اللّٰهُ يَنْ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا ၁၂၅အရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာများကို မဟုတ်မမှန်ဟု ငြင်းပယ်ကြကုန်သော အမျိုးသားတို့ထံ (၂၅:၃၆) “ ဤနေရာတွင် ဖိရ်အောင်(ဖာရီ)၏လူများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အာယတ်တော်များကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြကြောင်း ဖော်ပြ၏။ သိမှတ်ရန်မှာ ထိုအချိန်က တမန်တော်မူစဉ် တောင်ရတ်ကျမ်း မကျရောက်သေးချေ။ ထို့ကြောင့် ငြင်းပယ်ခံရသည်မှာ တောင်ရတ်ကျမ်း မဖြစ်နိုင်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းသည်အလ္လာဟ် တစ်ပါးတည်းရှိခြင်း၏ သက်သေလက္ခဏာများ သို့မဟုတ် ရှေးအတိတ်က တမန်တော်များ၏အကြောင်းအရာများဖြစ်နိုင်ပြီး ၎င်းတို့ကို ဤနေရာတွင် အသေးမစိတ်ဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားကိုငြင်းပယ်ခြင်းဟု ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤအတိုင်းပင် ကုရ်အာန်၌လည်း قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ "နဗီတမန်တော်ယူစွမ်းသည် အသင်တို့ထံ ရှေးဦးမဆွက သက်သေအထောက် အထားများ ယူဆောင်ခဲ့လေ၏။ (၄၀:၃၄)" ရည်ညွှန်းလေသည်။ ပွင့်လေပြီးသောတမန်တော်များ၏အဆုံးအမများသည်၎င်းတို့ထံသို့လည်းရောက်ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ (ဗယာနုလ်ကုရ်အာန်)။

အာယသ် (၃၇-၄၄)

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِنَاسٍ آيَةً ۖ وَ
أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ ၃၇ وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا
بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ ၃၈ وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝ ၃၉
وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرًا سَوَاءً ۖ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنها
بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝ ၄၀ وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا ۖ أَهَذَا
الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ ၄၁ إِن كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا
عَلَيْهَا ۖ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ ၄၂
أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝ ၄၃ أَمْ تَحْسَبُ
أَنَّا أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۖ إِن هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ۝ ၄၄

ထိုနည်းတူစွာ နှုတ်အမျိုးသားတို့အား ၎င်းတို့သည် ရုလ်တမန်တော်များအား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသောအခါ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အားလည်း နစ်မြုပ်စေတော်မူခဲ့၏။ ထို့ပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား လူခပ်သိမ်းတို့အဖို့ သက်သေလက္ခဏာတစ်ရပ် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် မတော်မတရားပြုလုပ်သောသူတို့အဖို့ ပြင်းပြနာကျင်ဖွယ်ဖြစ်သော ပြစ်ဒဏ်ကို အဆင်သင့်ပြုလုပ်၍ ထားရှိတော်မူသည်။[၃၇] ထိုမှတစ်ပါး အာဒံအမျိုးသားတို့အားလည်းကောင်း၊ ဆမူဒ် အမျိုးသားတို့အားလည်းကောင်း၊ "ရတ်စွ" မြို့သားတို့အားလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့အကြား၌ မြောက်မြားစွာသော မျိုးနွယ်တို့အားလည်းကောင်း (ငါအရှင်မြတ်သည် ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။)[၃၈] စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် (ထိုထိုသော အမျိုးသားတို့အနက်) အသီးသီးတို့၏အကျိုးငှာ ဥပမာပုံဆောင်ချက်များကို ခိုင်းနှိုင်းတော်မူခဲ့၏။ (သို့ပါလျက် ၎င်းတို့သည် မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ပင် ငြင်းပယ်ခဲ့ကြ၏။) ထိုအခါ ငါအရှင်မြတ်သည် အသီးသီးတို့အား လုံးဝ ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။[၃၉] စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည်(မက္ကာမြို့သားကာဖီရ်များသည်) အလွန်ဆိုးရွားသော မိုးရွာသွန်းစေခြင်းကို ခံခဲ့ရသောမြို့ရွာသို့ ဧကန်အမှန် ရောက်ရှိခဲ့ကြကုန်၏။ သို့ပါလျက် ၎င်းတို့သည် ယင်း(ပြစ်ဒဏ်၏)အမှတ်လက္ခဏာများကို မမြင်ခဲ့ကြလေသလော။ ထိုသို့ အလျှင်းမဟုတ်၊ စင်စစ်မှာမူကား ၎င်းတို့သည် ရှင်ပြန်ထခြင်းကို ဖြစ်ရန်လက္ခဏာရှိသည်ဟူ၍ပင် မမျှော်လင့်ကြပေ။[၄၀] ၎င်းပြင် ထိုသူတို့သည် အသင့်အား တွေ့မြင်ကြသောအခါ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ရုလ်တမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ဤသူပင်လော" ဟု အသင့်အား ပြောင်လှောင်ကြကုန်၏။[၄၁] "အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဘုရားများ(အား ကြည်ညိုမြတ်နိုးရာ)၌ စွဲမြဲကြံ့ခိုင်စွာမရှိခဲ့ကြပါလျှင် ဧကန်မလွဲ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ထိုကိုးကွယ်ရာဘုရားများမှ ဝေးအောင်ပြုခဲ့ပြီးသာ ဖြစ်ပေသည်။" စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် မကြာမြင့်မီ ပြစ်ဒဏ်ကို တွေ့မြင်ကြသောအခါ မည်သူသည် လမ်းလွဲသူဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွားကြပေမည်။[၄၂] (အို-နဗီတမန်တော်၊) မိမိ၏စိတ်အလိုဆန္ဒကို မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် ပြုလုပ်ခဲ့သောသူ၏အကြောင်းကို အသင်သည် သိမြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လော။ သို့ပါလျက် အသင်သည် ထိုသူ၏အပေါ်၌ အုပ်ထိန်းသူအဖြစ် ရှိနေနိုင်ပါသလော။[၄၃] သို့တည်းမဟုတ် ထိုသူတို့အနက် များစွာသောသူတို့သည် ကြားကြသည်။ သို့မဟုတ် နားလည်ကြသည်ဟု အသင်ထင်မှတ်လေသလော။ ၎င်းတို့သည် ကုလားအုတ်၊ ကျွဲ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန်များကဲ့သို့သာလျှင် ဖြစ်ကြသည်။ ထိုမျှမက(ထိုတိရစ္ဆာန်များထက်ပင်) သာလွန် လမ်းလွဲသူများဖြစ်ကြကုန် သတည်း။[၄၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

အထက်ပါအာယတ်တော်များ၌ ခေတ်အဆက်ဆက်က လူများသည် တမန်တော်များနှင့် ၎င်းတို့ယူဆောင်လာကြသော သတင်းစကားများအား ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပယ်ခဲ့ကြလေ့ရှိကြောင်း ဖော်ပြထား၏။ ပို၍လေးနက်ခိုင်မာ

စေရန်အတွက် မိမိအမျိုးသားတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသော ထင်ရှားသည့် တမန်တော်အနည်းငယ်အကြောင်း နှင့် ငြင်းပယ်ခံခဲ့ကြသူများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမျက်ဒေါသသင့်ပြီး လုံးဝဥသံ ဖျက်ဆီးချေမှုန်းခံကြရသည့် အကြောင်းများကို ဖော်ပြထားသည်။ အတိတ်ခေတ်မှ မျိုးဆက်များကဲ့သို့ပင် မက္ကာမြို့သား ရုပ်တုကိုးကွယ်သူများ သည် မည်သည့်အကြောင်းပြချက်ကိုမျှ နားထောင်ကြမည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့သည် တိရစ္ဆာန်များနှင့် တူကြသည် သာမက တိရစ္ဆာန်များထက်ပင် ပို၍ဆိုးကြသူများဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေသည်။

တမန်တော်နှူးဟ်ﷺ၏ အမျိုးသားများအကြောင်းကိုဖော်ပြရာတွင် ၎င်းတို့သည် ပွင့်ခဲ့ပြီးသော တမန်တော် တို့အား မမြင်ဖူးခဲ့ကြသည့်တိုင် တမန်တော်တို့အား ငြင်းပယ်သည့်သဘောကို ဆောင်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်အားလုံးက ရှင်းပြကြသည့် ဘာသာရေးအခြေခံအချက်များသည် အတူတူပင်ဖြစ်သဖြင့် တမန်တော် တစ်ပါးအား ငြင်းပယ်ခြင်းသည် တမန်တော်အားလုံးအား ငြင်းပယ်သည့်သဘော သက်ရောက်သောကြောင့် ဖြစ်ပေ သည်။

صَحَابَ الرَّس (ရတ်စ်'အမျိုးသားများ၊ ၂၅:၃၈)။ အာရဗီတွင် رَس (ရတ်စ်)သည် 'အခိုင်အမာလုပ်မထားသော ရေတွင်း'ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်၌လည်းကောင်း၊ စစ်မှန်သောဩဝါဒတော် (ရိုးရာပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများ)၌ လည်းကောင်း ဤ အမျိုးသားများအကြောင်းကို အသေးစိတ်ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပေ။ ၎င်းတို့အကြောင်း သိရသမျှသည် အစွဲရေရိုးရာ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းများမှဖြစ်ပြီး ယင်းတို့သည်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကွဲပြားကြသည်။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ ရတ်စ်တို့သည် ဆမူဒ်အမျိုးသားများထဲမှ ကြွင်းကျန်နေခဲ့ကြသူများဖြစ်ကြပြီး၊ ရေတွင်းတစ်တွင်းအနီးတွင် အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့ မည်ကဲ့သို့ ဒုက္ခကြီးစွာရောက်ခဲ့ကြသည်ကို ကုန်အာန်၌လည်းကောင်း၊ မှန်ကန်သော ဟဒီးဆ်ဩဝါဒတော်များ၌ လည်းကောင်း ဖော်ပြထားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ (ဗယာနလ်ကုန်အာန်)

တားမြစ်ထားသည့်အရာများကို လိုက်နာခြင်းသည် ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်၏။

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوًى (မိမိရဲ့ကိုးကွယ်ရာအဖြစ် ပြုလုပ်ခဲ့သောသူ၏အကြောင်းကို အသင်သည် သိမြင်ခဲ့ပြီးမဟုတ်သလော။ (၂၅:၄၃)) ဤအာယတ်တော်တွင် အစ္စလာမ်သက်ဝင်ယုံကြည်မှုနှင့် ဆန့်ကျင်သည့် တား မြစ်ထားသောအရာများကို မိမိ၏စိတ်အလိုဆန္ဒကိုလိုက်လျက် ကျင့်သုံးသူများအား မိမိအလိုဆန္ဒကို မိမိကိုးကွယ်သူ များဟု ဖော်ပြထား၏။ သာဝကကြီးအိဗ်နအဗ္ဗားစ်က ပြောကြားခဲ့သည်မှာ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော စိတ်ဆန္ဒ သည် ရုပ်တုနှင့်တူ၏။ ထိုရုပ်တုကို ကာဖိရ်များက ကိုးကွယ်ကြ၏။ ထို့နောက် ၎င်းသည် ယင်းအချက်ကို သက်သေပြရန် အတွက် ဤ အာယတ်တော်ကို ရွတ်ဆိုလေသည်။ (ကုန်တုမီ)

အာယသ် (၄၅-၆၂)

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَاءَ جَعَلَهُ سَاكِنًا ۖ ثُمَّ جَعَلْنَا
الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ ۖ إِلَيْنَا قَبْضًا يَّسِيرًا ﴿٤٦﴾ وَهُوَ
الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

၃၇ ﴿ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً طَهُورًا ۝ ၃၈ لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ
 كَثِيرًا ۝ ၃၉ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا ۚ فَأَلَّىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا
 كُفُورًا ۝ ၄၀ وَلَوْ شِئْنَا لَبعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ ၄၁ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
 وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ ၄၂ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ إِذَا عَذْبٌ
 فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ ၄၃
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا ۚ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا
 ۝ ၄၄ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۚ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ
 رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝ ၄၅ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ ၄၆ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ ၄၇ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ
 الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ ۚ وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝ ၄၈ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ
 الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا ۝ ၄٩ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ
 قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝ ٥٠ تَبَارَكَ الَّذِي
 جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ ٥١ وَهُوَ
 الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝ ٥٢

အသင်သည် မိမိအား ဗန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်က (အရာဝတ္ထုစပ်သိမ်း
 တို့၏)အစိုကို မည်သို့မည်ပုံပြန်စေတော်မူခဲ့ကြောင်း လေ့လာဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း မပြု
 ခဲ့လေသလော။ စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် အလိုရှိတော်မူခဲ့ပါလျှင် ထိုအစို
 ကို(လုပ်ရှားနိုင်ခြင်း မရှိစေဘဲ) တည်ငြိမ်အောင် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့မည်သာတည်း။ ထို
 နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် နေကို ထိုအစိုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေလက္ခဏာတစ်ရပ်
 ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ [၄၅] ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ယင်းအစိုကို မိမိအထံတော်သို့
 တဖြည်းဖြည်း ဆွဲယူရှုပ်သိမ်းတော်မူခဲ့၏။ [၄၆] ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင်
 ညဉ့်ကို အသင်တို့အဖို့ အကွယ်အကာ အရုံးအအုပ်၊ အိပ်စက်ခြင်းကို အပန်းဖြေရာ

ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် နေ့ကို ရှင်ပြန် ရာကာလ ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပေသတည်း။ [၄၇] ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် လေများကို မိမိကရုဏာတော် (ဝါ) မိုးမရွာမီ ရှေ့ပြေးသတင်းကောင်းအဖြစ် စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်သော (မိုး)ရေကို ချပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ [၄၈] (ယင်းကဲ့သို့ ချပေးသနားတော်မူခြင်းမှာ) ငါ အရှင်မြတ်သည် အသက်မရှိသော (ဝါ) သေ့ခြောက်လျက်ရှိသောမြို့ရွာကို ထိုရေဖြင့် ရှင်စေတော်မူအံ့သောငှာ (ဝါ) စိုပြည်စိမ်းလန်းစေတော်မူအံ့သောငှာ လည်းကောင်း၊ ငါအရှင်ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သော မြောက်မြားစွာသော ကုလားအုတ်၊ ကျွဲ၊ နွား တိရစ္ဆာန် များနှင့် လူတို့အား ထိုရေကို တိုက်ကျွေးတော်မူအံ့သောငှာ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏။ [၄၉] ထိုမှတစ်ပါး ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုရေကို ၎င်းတို့အကြားဝယ် ဝေဝု၍ ပေးကမ်းတော်မူခဲ့၏။ သို့မှသာလျှင် ၎င်းတို့သည် တရားရရှိကြပေမည်။ သို့ပါလျက် ၎င်း တို့အနက် အများဆုံးသောသူတို့မှာမူကား ကျေးဇူးကန်းခဲ့ကြသည်သာတည်း။ [၅၀] စင်စစ်သော်ကား အကယ်၍သာ ငါအရှင်မြတ်သည် အလိုရှိတော်မူခဲ့ပါလျှင် ရွာတိုင်း ရွာတိုင်းတွင် သတိပေးနှိုးဆော်သူတစ်ပါးစီကို လွှတ်တော်မူခဲ့မည်သာ။ [၅၁] သို့ဖြစ်ပေ ရာ(အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် ကာဖီရ်သွေဖည်ငြင်းပယ်သော သူတို့၏စကားကို လိုက်နာခြင်းမပြုဘဲ ဤကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ဖြင့် ၎င်းတို့အား ကြီးကျယ်ပြင်းထန်စွာ ယှဉ်ပြိုင်ပါလေ။ [၅၂] ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ပင်လယ်နှစ်ခုကို ပေါင်းစပ် ပေးတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေရာ (ထိုပင်လယ်နှစ်ခုအနက်) ဤတစ်ခုသော ပင်လယ်(ရေ)မှာ ရသာရှိ၍ ချိုမြိန်သော၊ ရေငတ်ပြေစေသော (ရေ)ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤတစ်ခုသောပင်လယ်(ရေ)မှာကား ငန်၍ခါး(သောရေပင်) ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ဖန် ထို အရှင်မြတ်သည် ထိုပင်လယ်နှစ်ခု၏အကြားဝယ် သေးသွယ်သောအဆက်တစ်ခုကို ထားရှိတော်မူခဲ့သည့်ပြင် (တစ်ဖက်မှရေသည် နောက်တစ်ဖက်မှ ရေနှင့်ရောနှောခြင်း မရှိစေရန် ခိုင်လုံသော) အတားအဆီးတစ်ခုဖြင့် ကာဆီး၍ ထားရှိတော်မူခဲ့၏။ [၅၃] တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် (ကာလလ)ရေ(ကြည်)ဖြင့် လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့နောက်ထိုအရှင်မြတ်သည်ထိုလူကို(သွေးရင်းသားရင်းဖြစ်သော) ဆွေးမျိုးသားချင်းတော်စပ်သူများနှင့်လည်းကောင်း၊ ထိမ်းမြားမှုဖြင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ များကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေတော်မူခဲ့၏။ စင်စစ်သော်ကား အသင့်အား ဖန်ဆင်း မွေးမြူ တော်မူသောအရှင်မြတ်သည် တန်ခိုးတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ် တော်မူပေသတည်း။ [၅၄] သို့ရာတွင် ထို(မရှိရစ်ကံ)တို့မှာမူကား အကြင်အရာများကို အလွှာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်၍ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ထိုအရာများသည် ၎င်းတို့အား အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေနိုင်ကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုနည်းတူစွာ ၎င်းတို့အား အကျိုးယုတ်စေနိုင်ကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်သော်ကား “ကာဖီရ်” သွေဖည်

ငြင်းပယ်သောသူသည် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘက်မှ ကျော
 ခိုင်းသူပင် ဖြစ်ပေသည်။[၅၅] စင်စစ်သော်ကား (အို-နဗီတမန်တော်၊) ငါအရှင်မြတ်သည်
 အသင့်အား သတင်းကောင်းပြောကြားသူနှင့် သတိပေးနှိုးဆော်သူအဖြစ်သာ စေလွှတ်
 တော်မူခဲ့၏။[၅၆] (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊)
 မည်သူမဆို အလိုရှိခဲ့လျှင် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အထံတော်သို့
 သွားရာလမ်းကို ရွေးချယ်ရန်မှတစ်ပါး ငါသည် ယင်း(အမိန့်တော်များကို ပို့ဆောင်ခြင်း)
 နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသင်တို့ထံ မည်သည့်အဖိုးအခကိုမျှ တောင်းဆိုသည် မဟုတ်ပေ။[၅၇]
 ၎င်းပြင်(အို-နဗီတမန်တော်၊)အသင်သည်မည်သည့်အခါ၌မျှ သေဆုံးတော်မူမည်မဟုတ်
 သော အမြဲတာဝရရှင်တော်မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌သာလျှင် ယုံပုံလွှဲအပ်ပါလေ။
 ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် ထိုအရှင်မြတ်အား ရိုးမွမ်းထောမနာပြုခြင်းကို မြွက်ဆိုပါလေ။
 စင်စစ်သော်ကားထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် မိမိကျွန်ုပ်တို့၏ပြစ်မှုတို့ကို သိတော်မူသောအရှင်
 အဖြစ်လုံလောက်၏။[၅၈] အကြင်အရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်များကို လည်း
 ကောင်း၊ ပထဝီမြေကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းမိုးကောင်းကင်များနှင့် ပထဝီမြေ နှစ်ခုလုံး၏
 အကြား၌ ရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခြောက်ရက်တွင် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ပြီးနောက်
 ‘အရ်ရ်’ ပလ္လင်တော်ထက်ဝယ် စံမြန်းတော်မူခဲ့၏။ ထို(အရှင်မြတ်သည်ပင်) “ရဟ်မာန်”
 ကြီးမားလှသော ကရုဏာတော်ရှင် ဖြစ်တော်မူပေရာ ထို “ရဟ်မာန်” ကြီးမားလှသော
 ကရုဏာတော်ရှင်နှင့်ပတ်သက်၍ သိရှိသူတစ်ဦးတစ်ယောက်အား မေးမြန်းရာ၏။[၅၉]
 စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့အား အသင်တို့သည် ‘ရဟ်မာန်’ ကြီးမားလှသော ကရုဏာတော်
 ရှင်အား ‘စဂျီဒဟ်’ ပျပ်ဝပ်ဦးချကြလေကုန်ဟု ပြောကြားခဲ့ပါလျှင် ၎င်းတို့က ‘ရဟ်မာန်’
 ဟူသည် အဘယ်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်အကျွန်ုပ်တို့အား အမိန့်ပေးသောအရာကို
 ‘စဂျီဒဟ်’ ပျပ်ဝပ်ဦးချကြရပါမည်လောဟု ဆိုကြကုန်၏။ စင်စစ် (ဤပြောဆို ညွှန်ကြားမှု
 သည်) ၎င်းတို့၌ စက်ဆုပ်မှုကို ပိုမိုတိုးတက်စေခဲ့ပေသတည်း။[၆၀] အကြင်အရှင်မြတ်
 သည် ‘ဗရ်ကသ်’ မင်္ဂလာနှင့် အလွန်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်၌
 ဆယ့်နှစ်ရာသီအင်သာစက်များကို ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး
 ထိုအရှင်မြတ်သည် ယင်းမိုးကောင်းကင်၌ ဆီးမီးတစ်ခုကိုလည်းကောင်း၊ လင်းဝင်း
 တောက်ပသော လစန္ဒာကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။[၆၁] ထိုမှတစ်ပါး
 ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အကြင်သူ၏အဖို့ ညဉ့်ကိုလည်းကောင်း၊ နေ့ကိုလည်းကောင်း၊
 တစ်ခု၏နောက် တစ်ခု အလှည့်ကျသွားလာသောအရာများပင် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ထို
 သူသည် သိနားလည်ရန် အလိုရှိခဲ့၏။ သို့တည်းမဟုတ် ကျေးဇူးသိတတ်ရန် ရည်စူး
 ခဲ့ပေသတည်း။[၆၂]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

အကြောင်းနှင့်အကျိုးတို့၏ ဆက်သွယ်မှုနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အလိုတော်

အထက်ပါအာယတ်တော်များသည် အလ္လာဟ်အာလာ၏အနန္တတန်ခိုးတော်များနှင့် ကျေးဇူးတော်များကို လည်းကောင်း၊ လူသားတို့အား ပေးသနားထားတော်မူသည့် အခွင့်အရေးများကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြထားလေသည်။ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိတော်မူခြင်းနှင့် ထိုအရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ယှဉ်ပြိုင်ကိုးကွယ်ခံထိုက်သူ အလျှင်းမရှိကြောင်း သက်သေလည်းဖြစ်ပေသည်။

“أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رِبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ” အသင်သည် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်က (အရာဝတ္ထုဆင်သိမ်းတို့၏)အရိပ်ကို မည်သို့မည်ပုံ ပျံ့စေတော်မူခဲ့ကြောင်း လေ့လာဆင်ခြင် သုံးသပ်ခြင်းမပြုခဲ့သလော။ (၂၅:၄၅) ”

နေရောင်နှင့်အရိပ်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးပေးမှုဖြစ်၏။ ၎င်းတို့မရှိဘဲနှင့် လူသားတို့သည် ရှင်သန်ရပ်တည်ရန်လည်းကောင်း၊ နေ့တစ်နေ့ လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာများကို လုပ်ဆောင်ရန်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ နေရောင်ခြည်က အမြဲထွန်းလင်းနေမည်ဆိုက လူသားတို့သာမက သက်ရှိမှန်သမျှ ဒုက္ခရောက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ဖက်မှကြည့်လျှင်၊ အကယ်၍တစ်ချိန်လုံး အရိပ်ဖုံးနေမည်ဆိုက လူသာမက အခြားသက်ရှိများပါ ရှင်သန်ကျန်ရှိမည် မဟုတ်ပြန်ချေ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဤကောင်းချီးမင်္ဂလာနှစ်ခုကို မိမိ၏အကန့်အသတ်မဲ့တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ပြီး လူသားတို့အား အကျိုးကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းစေတော်မူလေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ အတိုင်းမသိ၊ အဆုံးမရှိသည့် မြော်မြင်တွေးဆဉာဏ်တော်ဟစ်ကံမသိဖြင့် ဖန်ဆင်းခံအားလုံးအား သက်ဆိုင်ရာအကြောင်းတရားများနှင့် တွဲဖက်ချိတ်ဆက်ထားတော်မူသည်။ သဘောမှာ ဤအရာများသည် ယင်းကဲ့သို့အကြောင်းတရားများရှိပါမှ ဖြစ်တည်နိုင်သည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့မရှိပါလျှင် ဤအရာများရှိမည် မဟုတ်ချေ။ အလားတူပင် အကယ်၍ အကြောင်းတရားများက အားကောင်းပြီးပေါများလျှင်၊ ၎င်းတို့၏ အကျိုးတရားသည်လည်း အားကောင်းပြီးပေါများမည်ဖြစ်သည်။ ဤသဘောသည် အပြန်အလှန်ဖြစ်၏။ ကောက်ပဲသီးနှံများနှင့် မြက်တို့၏ဖြစ်ထွန်းမှုသည် မြေ၊ ရေ၊ လေတို့အပေါ်တွင် မှီခိုသည်။ အလားတူ အလင်းရောင်သည် နေနှင့်လတို့ပေါ်တွင်မှီခိုသည်။ မိုးရွာသွန်းမှုသည် တိမ်များနှင့်လေတို့အပေါ် မှီခိုသည်။ အကြောင်းနှင့်အကျိုးတို့သည် မည်မျှခိုင်မာစွာ တွဲဆက်ထားသည်ဆိုသော် ရာစုပေါင်းများစွာ ကျော်ဖြတ်လာခဲ့သည့်တိုင် အရာများ၏ လုပ်ငန်းစဉ်သည် အနည်းငယ်မျှ သွေဖည်တိမ်းစောင်းခြင်း မရှိခဲ့သေးချေ။ ဥပမာအားဖြင့် နေစကြဝဠာကို ကြည့်ကြစို့။ နေစကြဝဠာကြီး အလုပ်လုပ်နေခဲ့သည်မှာ ရာစုနှစ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာကြာခဲ့ပြီဖြစ်သည့်တိုင် လုပ်ငန်းစဉ်သည် တစ်ဆံခြည်မျှ အပြောင်းအလဲမရှိ။ ဂြိုဟ်များ လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားနေမှုသည်လည်း စက္ကန့်မလွဲ ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်၏။ နေသည်လည်းကောင်း၊ လသည်လည်းကောင်း မိမိတို့၏ပတ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း စကြဝဠာကြီးဖြစ်တည်စ ကတည်းက ရွေ့လျားနေခဲ့ကြသည်။ မည်သည့်ပြင်ဆင်မွမ်းမံမှုမျိုးမျှ ပြုလုပ်ရန် မလိုသေးချေ။ ၎င်းတို့သည် စကြဝဠာမူလအစကတည်းက သတ်မှတ်ထားသော အရှိန်ဖြင့် သူတို့ပတ်လမ်းများတွင် သူတို့ ရွေ့လျားလျက်ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့၏ ရွေ့လျားမှုကို အတိအကျတွက်ချက်နိုင်ရုံမက ၎င်းတို့၏တည်နေရာကို ရာစုနှင့်ချီ၍ ကြိုတင်မှန်းဆနိုင်ပေသည်။

ဤအံ့ချီးဖွယ်အကြောင်းနှင့် အကျိုးဆက်စပ်မှုပုံစံသည် အမှန်စင်စစ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အပြောင်မြောက်ဆုံးသော ဖန်ဆင်းမှုလက်ရာနှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ အကန့်အသတ်မဲ့တန်ခိုးတော်နှင့် အဆုံးမရှိမြော်မြင်တွေးဆမှု ဉာဏ်တော်ဟစ်ကံမသိများ၏ သက်သေလက္ခဏာပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဤအပြောင်းအလဲမရှိ၊ မြဲမြံခိုင်မာသောပုံစံ

ကပင် အဆုံးစွန်၌ လူများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏တန်ခိုးစွမ်းအားကို မေ့လျော့အောင်ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ၎င်းတို့သည် စကြဝဠာအတွင်းရှိ အကျိုးတရားအားလုံးသည် မျက်စိဖြင့်မြင်နိုင်သောအကြောင်းတရားများနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိနေခြင်းကို လေ့လာသိရှိမိကြသောအခါ၊ အကြောင်းတရားများကိုပင် အဖြစ်အပျက်အားလုံး၏ မူလဖန်ဆင်းရှင်အဖြစ် စတင် ယုံကြည်လာခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းတရားအားလုံး၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည့် ဖန်ဆင်းရှင်၏ တကယ့်တန်ခိုးစွမ်းအား မှာမူ မြင်သာသောအကြောင်းတရားများ၏နောက်၌ ဖုံးကွယ်လျက်ရှိနေတော့၏။ လူသားတို့အား ၎င်းတို့၏အမြင် ကျဉ်းမြောင်းမှုမှ ကျော်လွှားနိုင်စေရန်နှင့် ဤအပြင်ပန်းအကြောင်းတရားများ၏ နောက်ကွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ စနစ် ကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိန်းကျောင်းမောင်းနှင်နေသော မိမိတို့၏ဖန်ဆင်းရှင်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်ကိုလည်းကောင်း သိမြင် ကြစေရန်အတွက် တမန်တော်များကို စေလွှတ်၍လည်းကောင်း၊ ကျမ်းဂန်များပို့ချပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း သတိ ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ ဤသည် စကြဝဠာကြီးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တကယ့်အမှန်တရားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိစေမည့် တစ်ခု တည်းသော နည်းလမ်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ ယခုဆွေးနွေးနေသော အာယတ်တော်များသည် ဤအမှန်တရားကို ညွှန်ပြရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်၏။

“أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رِبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ” အသင်သည် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်က (အရာ ဝတ္ထု ခပ်သိမ်းတို့၏) အရိပ်ကို မည်သို့မည်ပုံ ပျံ့စေတော်မူခဲ့ကြောင်း လေ့လာဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်း မပြုခဲ့လေသလော။” (၂၅:၄၅)

လူများအား ပြီးပြည့်စုံသည့် နေစကြဝဠာနှင့် ၎င်းတို့ထံမှရရှိသော အကျိုးကျေးဇူးများကို အမှတ်ရစေသည်။ အရှေ့ဘက်မှ နေထွက်လာသည်နှင့် ရှည်လျားသောအရိပ်ကို မြင်ရခြင်းမှာ တွေ့ကြုံနေကျဖြစ်သည်။ ထို့နောက် အချိန်နှင့်အမျှ အရိပ်သည် တိုတောင်းလာပြီး မွန်းတည့်ချိန်တွင် အတိုဆုံးဖြစ်သွား၏။ ထို့နောက်တစ်ဖန် နေသည် အနောက်ဘက်သို့ ရွေ့သွားသည်နှင့်အမျှ ရှည်လျားလာပြန်ပြီး နေဝင်ချိန်မရောက်မီ အရှည်ဆုံးဖြစ်သွားသည်။ ဤ ဖြစ်စဉ်အတွင်း လူသားထုတစ်ရပ်လုံးသည် နေရောင်နှင့်အရိပ်တို့မှ မရေမတွက်နိုင်သောအကျိုးကျေးဇူးများကို ထုတ် ယူခံစားကြသည်။ ထို့ပြင် အရှေ့နှင့်အနောက် ကြားနေရွေ့လျားမှု၏ အကျိုးသက်ရောက်ပုံများကိုလည်း ရှင်းလင်းစွာ သိကြသည်။ သို့သော် နေကို မည်သူဖန်ဆင်းခဲ့သည်ဆိုခြင်းနှင့် ယင်းကို အလွန်စနစ်ကျသော ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် မည်သူက ချိတ်ဆက်ပေးထားသည် ဆိုခြင်းများကို ကောင်းစွာသတိမမူမိကြပေ။ ဤမေးခွန်း၏အဖြေကို မျက်စိဖြင့်ရှာ၍ တွေ့ လိမ့်မည်မဟုတ်။ နှလုံးသားနှင့်စိတ်တို့ဖြင့်သာ ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

အကယ်၍ အလိုရှိတော်မူပါလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် နေရောင်နှင့်အရိပ်တို့ကို တည်ငြိမ်အောင် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့နိုင်ပေသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်တော်မူခဲ့လျှင် နေရောင်ရှိသောနေရာများတွင် အမြဲနေရောင်ရှိနေပြီး၊ အရိပ် ရှိသောနေရာများတွင် အမြဲအရိပ်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ရှိခဲ့လျှင် ပေါ်ပေါက်လာမည့်ပြဿနာများကို စဉ်းစားရုံမျှ စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါ။ သို့သော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ မြော်မြင်တွေးဆဉာဏ်တော် ဟစ်ကံမသ်ဖြင့် ထိုသို့မပြုလုပ်ခဲ့။ ယင်းသို့ပြုတော်မူမည့်အစား လူသားတို့အတွက် အကျိုးရှိသော၊ အသုံးဝင်သောအရာများကို ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့လေ သည်။ နောက်အာယတ်တော် “وَلَوْ شَاءَ جَعَلَهُ سَاكِنًا” “စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် အလိုရှိတော်မူခဲ့ ပါလျှင် ထိုအရိပ်ကို လှုပ်ရှား နိုင်ခြင်းမရှိစေဘဲ တည်ငြိမ်အောင် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့မည်သာဖြစ်သည်” က ထိုအကြောင်းကို အတိအကျဖော်ပြ၏။

အရိပ်များ ရှည်ထွက်ခြင်း၊ တိုဝင်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်ဖြစ်ရပ်ကို ရှင်းပြရန်အတွက် အာယတ်တော် “قَبْضُهُ الْيَنَاقَبُضُ الْيُسْرُ” ဟု အရှင်မြတ်သည် ယင်းအရိပ်ကို မိမိအထံတော်သို့ တဖြည်းဖြည်းဆွဲယူ ရပ်သိမ်း

တော်မူခဲ့၏။ ” (၂၅:၄၆) က မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ဤနေရာတွင် အကောင်အထည်၊ အရပ်မျက်နှာ စသည်များသည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အတွက် ဘာမျှမဟုတ်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရပ်မျက်နှာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာရှိခြင်းမှ ကင်းကြောင်း ယင်းတို့၏ ပြင်ပမှရှိကြောင်း၊ မိမိ အထံတော်သို့ အရိပ်ကိုဆွဲယူခြင်းဆိုသည်မှာလည်း မေးခွန်းထုတ်စရာမဟုတ်။ အဓိကဆိုလိုချက်မှာ အရိပ်များ တိုသွားခြင်းသည် အတိုင်းမသိကြီးမားလှစွာသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တန်ခိုးတော် ပင်ဖြစ်လေသည်။

နေ့တွင် အလုပ်လုပ်၍ ညတွင် အနားယူခြင်းသည် ကြီးကျယ်လှသောမြော်မြင်တွေးဆဉာဏ်တော် ဟစ်ကံမသ်ပေါ်၌ အခြေခံ၏။

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا
သည်ပင်လျှင် ညဉ့်ကို အသင်တို့အဖို့ အကွယ်အကာ၊ အဖုံးအုပ်၊ အိပ်စက် ခြင်းကို အပန်းဖြေရာ ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ သောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ (၂၅:၄၇) ”

ဤအာယတ်တော်တွင် ညအား လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အဝတ်အစားဝတ်ကာ ဖုံးအုပ်ထားသကဲ့သို့ အရာရာကို ဖုံးလွှမ်းနိုင်သည့် သဘာဝ ခြုံလွှာအဖြစ် ရည်ညွှန်းဖော်ပြ၏။ سُبَاتٌ စကားလုံး သည် سُبَّ မှဆင်းသက်လာပြီး ‘ဖြတ်တောက်သည်’ ဟုအဓိပ္ပာယ်ရသည်။ سُبَّ သည် အခြားတစ်စုံ တစ်ရာကို ဖြတ်တောက်သောအရာဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အိပ်စက်ခြင်းကို တစ်နေ့တာအလုပ်ပြီးသည့် နောက် ပေါ်ပေါက်လာသော ပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှုကို ပြေပျောက်စေရန်အတွက် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ အိပ်ပျော်နေချိန်တွင် လူတစ်ဦး၏ စိတ်ဖိစီးမှု၊ တင်းကြပ်မှု များနှင့် ခန္ဓာကိုယ်သည် ပြတ်တောက်ပြီး အနားရသွားသည်။ ဤသို့ဖြင့် سُبَّ စကားလုံးကို ယေဘုယျအားဖြင့် နားနေခြင်း၊ စိတ်ဖြေလျှော့ခြင်း၊ တည်ငြိမ်အေးချမ်းခြင်းဟု ဘာသာပြန်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်၏သဘောမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းခြုံဖုံးအုပ်ရန်အတွက် ညကို ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့သည် နားနေအပန်းဖြေကြပေသည်။

ဤနေရာတွင် အချက်အနည်းငယ်ကို စဉ်းစားတွေးတောရန် လိုအပ်၏။ အိပ်စက်ခြင်းသည် ကောင်းချီး မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်ပြီး အပန်းဖြေခြင်း၏အရင်းခံဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းသိကြပေသည်။ သို့သော် အမှောင်တွင် အိပ်စက် ခြင်းမှာ လူ့သဘာဝဖြစ်၏။ နေ့ခင်းကြောင့်တောင်တွင် အိပ်ရန်မှာ ခက်ခဲသည်။ အိပ်ပျော်သွားသည့်တိုင် တစ်ခဏနှင့် ပြန်နိုးတတ်၏။ လူသား၏လိုအပ်ချက်နှင့် သဘာဝတရားတို့ကို လိုက်လျောညီထွေရှိစေရန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ညများကိုမှောင်မိုက်၍အေးမြအောင်ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့်လူများသည်အိပ်ပျော်ပြီး၊အပန်းဖြေကြနိုင်ပေသည်။ ဤနည်းဖြင့် ညသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်ကာနှင့် အိပ်စက်ခြင်းတို့သည်လည်း အခြားကောင်းချီးမင်္ဂလာများ ဖြစ်ကြသည်။ တတိယကောင်းချီးမင်္ဂလာမှာ လူသားအားလုံးနှင့် တိရစ္ဆာန်များသည် အလိုအလျောက် ညတွင် အိပ် ပျော်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မတူညီသောလူများအကြားတွင် မတူညီသောအိပ်ချိန်များရှိနေမည်ဆိုပါက ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်ဖွယ်ရာရှိပေသည်။ နီးနေသူများသည် လှုပ်ရှားသွားလာလုပ်ကိုင်ကြမည်ဖြစ်၍ အိပ်နေသူများ အား အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေမည်။ ထို့ပြင် လူတို့သည် တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး နည်းမျိုးစုံဖြင့် မှီခိုနေကြရသည်ဖြစ် သောကြောင့် အိပ်ချိန်မတူညီကြလျှင် အလုပ်လုပ်ရာတွင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကူညီနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်ချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်ဦး၏အလုပ်ချိန်သည် အခြားတစ်ဦးအတွက် နားနေချိန်ဖြစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ကမ္ဘာ့အဝှမ်းမှ သန်းထောင်နှင့်ချီရှိသော လူသားများ၏အိပ်ချိန်နှင့် အလုပ်လုပ်ချိန်များကို တစ်ပြေးညီ ဖြစ်စေရန်အတွက် ညှိနှိုင်းအဖြေရှာရန်ကိစ္စမှာ လွယ်ကူသည်မဟုတ်သကဲ့သို့ ထိုအဖြေရရန် တရားဝင်ဌာနများ များစွာ လိုပေသည်။ သို့တိုင် ယင်းသို့အဖြေမရမီ အကြမ်းမဖက်စေရေးအတွက် ဆွေးနွေးပွဲများလည်း လုပ်ကြရလိမ့်ဦးမည်။ အကယ်၍ သဘောတူညီချက်ရသည့်တိုင် လူတိုင်း လိုက်နာအကောင်အထည်ဖော်ရန် ကိစ္စမှာလည်း ခဲယဉ်းလှပေ သည်။ ဤကဲ့သို့ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားများနှင့် အခြားသက်ရှိတို့ အတွက် အကျိုးရှိသော၊ လိုအပ်သောညနှင့် အိပ်စက်ခြင်းများကို ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့လေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် လူသားတို့၌ ညတွင်အိပ်စက်လိုသောဆန္ဒကို ထည့်သွင်းပေးထားတော်မူခြင်းကြောင့် နိုးကြားနေလိုသော သူသည် ခက်ခဲစွာ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရမည်ဖြစ်၏။

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

အလားတူပင် "وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا" "၎င်းပြင်ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင်နေ့ကို ရှင်ပြန်ထရာ ကာလ ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည်" (၂၅:၄၇) ၌ နေ့ကို 'ပြန်လည်သက်ဝင် နိုးထလန်းဆန်းခြင်း' ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်း၏ဆန္ဒကျင့်ဘက် အိပ်စက်ခြင်းသည် သေခြင်းကဲ့သို့ပင် လူတစ်ယောက်၏အာရုံများအား လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွား သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် တစ်ဖန် နေ့အချိန်အတွင်း နိုးထနေပြီး မိမိလိုအပ်ချက်များ ဖြည့်ဆည်းလုပ် ဆောင် ကြရန် လူသားများအား တာဝန်ပေးထားတော်မူသည်။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် အချို့လူများ အလုပ်ခွင်ဝင်နေကြစဉ် အချို့မှာအိပ်နေကြမည်ဖြစ်၍ ပြဿနာပေါင်းစုံ ပေါ်ပေါက်နိုင်ပေသည်။

"အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသား၏လိုအပ်ချက်နှင့်အညီ အိပ်စက်ခြင်းကို ကြီးကျယ်သောမင်္ဂလာတစ်ရပ် အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည်။ လူ့သဘာဝတစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို နေ့မှာနိုးကြား၍ အလုပ်လုပ်ရန်အတွက် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ သည်။ သို့မှသာ လူတို့သည် တစ်ဦး၏လိုအပ်ချက်ကို တစ်ဦးက ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်နိုင်သည်။ အရှင်မြတ်သည် လူသားတရပ်လုံး၊ အားလုံး၏လိုအပ်ချက်နှင့် ဆန္ဒအချို့ကို အချိန်ကိုက် သတ်မှတ်ဖန်ဆင်းထားတော်မူသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားအားလုံးတွင်ရှိသည့် ဆန္ဒနှင့်လိုအပ်ချက်များအတွက် အိပ်စက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းအံ့ဖွယ်ကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ရပ် ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ တိကျသောအချိန်သတ်မှတ်ချက်ကို ပြုပေးတော်မူသည်။" ဥပမာအားဖြင့် နံနက်ခင်းနှင့်ညနေချိန်များတွင် လူသားအားလုံးသည် ဆာလောင်ပြီး စားသောက်လိုတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူသားအားလုံး၏ စားသောက်တတ်သည့်အချိန်များ တူညီကြခြင်းသည်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ တော်မူလာသည့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်၏။

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

"ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်ထားသော (မိုး) ရေကို ချပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ (၂၅:၄၈)"

طَهُورٌ 'သွေး၊ ဟူး' တွင် သည်မိမိကိုယ်တိုင်လည်း သန့်စင်ပြီး၊ အခြားအရာများကိုလည်း သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ပေးသည့်အရာကို ဆိုလိုသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုအရည်အချင်းကိုရေအားပေးထားတော်မူလေသည်။ ရေသည်ကိုယ်တိုင်သန့်ရှင်းသကဲ့သို့အခြားအရာများကိုလည်း သန့်အောင်လုပ်နိုင်သည့်ဂုဏ် သတ္တိရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အသုံးပြုသောရေသည် တိမ်များမှ မိုးရေ၊ မိုးသီး၊ နှင်း စသည့် ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ကျဆင်းလာ သည်။ ထို့နောက် အချို့သည် ကမ္ဘာမြေပြင်ဝယ် စီးဆင်းသွားကြပြီး၊ ကျန်ရေများသည် မြေကြီးထဲသို့စိမ့်ဝင်သွားကြ၏။ မြေအောက်၌ သဘာဝရေနုတ်မြောင်းစနစ် ရှိ၏။ ထိုရေနုတ်မြောင်းစနစ်မှတစ်ဆင့် မြေအောက်ရေသည် ကမ္ဘာ့နေရာ အနှံ့အပြားသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။ ထို့နောက် ၎င်းသည် မြေမျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ စမ်းချောင်းများ၊ ရေပန်းများ စသည်အားဖြင့် ပြန်ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ မိုးအဖြစ်နှင့် ကျလာသောရေသည် လည်း ကောင်း၊ ကမ္ဘာ့မြေမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် မြစ်၊ ချောင်း၊ တူးမြောင်းအဖြစ် စီးဆင်းနေသောရေသည်လည်းကောင်း၊

မြေအောက်တွင် သိုလှောင်ထားသောရေ သည်လည်းကောင်း ရရှိအတ်တရားတော်က သန့်စင်၏။ ထို့ပြင် အခြား အရာများကိုလည်း သန့်စင်စေနိုင်သော ဂုဏ်သတ္တိရှိ၏။ ဤအကြောင်းအရာကို အွမ္မုတ်၌တညီတညွတ်တည်း သဘော တူညီကြသည်။ ထို့ပြင် ကုရ်အာန်နှင့်စွန္နုတ်တော်တို့၏ တိကျသောရည်ရွယ်ချက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ရေသည် ရေကန်၊ ရေအိုင်၊ တူးမြောင်းစသည်တို့အဖြစ်နှင့်ပမာဏများပြားစွာရှိနေလျှင်၊ အကယ်၍ ညစ်ပတ် သော တစ်စုံတစ်ရာ ၎င်းထဲသို့ကျသည့်တိုင် သန့်စင်သည်။ ဤအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ယေဘုယျ တညီတညွတ်တည်း သဘောတူညီကြသည်မှာ အညစ်အကြေး၏ အကျိုး သက်ရောက်မှုသည် သိသာထင်ရှားခြင်း မရှိစေရ။ ထို့ပြင် ရေ၏အနံ့၊ အရသာ၊ အရောင်များ ပြောင်းလဲခြင်း မဖြစ်စေရပေ။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ပမာဏနည်းသောရေထဲသို့ အညစ်အကြေးကျလျှင်မူ ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များအကြား အညစ်အကြေး အမျိုးအစားနှင့်ပမာဏ၊ အညစ်အကြေးကျ သောရေ၏ ပမာဏတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သဘောထားပုံ ကွဲပြားကြသည်။ ဤအကြောင်းအရာ၏ အသေးစိတ်များကို မင်္ဂဟရီနှင့် ကုရ်တုဗီတို့၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်များ၌လည်း ကောင်း၊ ဖွေကာကျမ်းများ၌လည်းကောင်း ဖော်ပြထား၏။

وَسُقَيَّةٌ مِّمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا
ကုလားအုတ်၊ ကျွဲ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လူတို့အား ထိုရေကို တိုက်ကျွေးတော်မူအံ့သောငှာ ဖြစ်၏။”(၂၅:၄၉) أَنَا سَيِّ စကားလုံးသည် سَيِّ၏ဗဟုဝင်ကိန်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင်အချို့ဘာသာဗေဒပညာရှင်များက نَسًا၏ ဗဟုဝင်ဟုယူကြ၏။ (စကားလုံး နှစ်မျိုးလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ‘လူသား’ ဖြစ်သည်။) ဤ အာယတ်တော်က မိုးရေသည် မြေယာအား စိုပြည် စိမ်းလန်းအောင် ပြုရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ များစွာသောကျွဲ၊ နွားတိရစ္ဆာန်များနှင့် လူသားတို့အား တိုက်ကျွေးရန် အတွက်လည်းကောင်း ဖြစ်သည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ စဉ်းစားသင့်သည့်အချက်မှာ အဘယ့်ကြောင့် ‘များစွာသော’ ဟူသည့် စကားလုံးကိုသုံးရသနည်း။ မိုးရေ၏အကျိုးကျေးဇူးကို မခံစားရသောလူတချို့ ရှိနေသေး ကြောင်း သိသာသည်။ ဤနေရာတွင် မိုးရေကိုတိုက်ရိုက်အသုံးပြုကြသည့် တောထဲ၌နေထိုင်ကြသော လူနှင့် ကျွဲ၊ နွားတိရစ္ဆာန်များကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ မြို့နေလူများအတွက်မူ ၎င်းတို့သည် ရေတွင်း၊ တူးမြောင်းစသည်တို့မှ ရေကို များသောအားဖြင့် သုံးကြပေသည်။

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِ لَآئِنِ
“ထိုမှတစ်ပါးဧကန်မလွဲငါအရှင်မြတ်သည်ထိုရေကို၎င်းတို့အကြားဝယ်ဝေငှ၍ ပေး တော်မူခဲ့၏။”(၂၅:၅၀) အာယတ်တော်ကဆိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိုးရေကိုအလှည့်ကျနေရာများတွင် ရွာသွန်းစေ တော်မူသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ နေရာဒေသတစ်ခုတွင် မိုးရွာသွန်းပြီး တစ်ခါတစ်ရံ အခြားနေရာတစ်ခုတွင် ရွာသွန်း၏။ ထို့ပြင် တစ်ခါတစ်ရံ နေရာတစ်ခုသည် တစ်နှစ်တွင်မိုးကောင်းပြီး နောက်တစ်နှစ်တွင်မိုးလျော့နည်း၏။ သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာဟ်အိဗ်နီအဗ္ဗာစ်က အချို့လူများယူဆကြသကဲ့သို့ မိုးရွာသွန်းမှုပမာဏသည်တစ်နှစ်နှင့်တစ်နှစ် မတူညီ ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ အမှန်စင်စစ် တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာနှင့်ကြည့် လျှင် နှစ်စဉ်ရရှိသည့် မိုးရေပမာဏ စုစုပေါင်းသည် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလို တော်အရမတူသောနယ်မြေဒေသများသို့မိုးရေခွဲဝေပေးမှုသည် တစ်နှစ်မှတစ်နှစ် ပြောင်းလဲမှုရှိနိုင်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ နေရာ ဒေသတစ်ခုတွင် နေထိုင်ကြသူများအား ပြစ်ဒဏ်ခတ်ရန် သို့မဟုတ် သတိပေးရန်အတွက် မိုးရေပမာဏကို လျော့ချ ဖြတ်တောက်ပစ်ပြီး၊ တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့၏မှားယွင်းလုပ်ဆောင်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် လိုအပ်သည်ထက် များစွာ ပို၍ ပေးတော်မူ၏။ ဤသို့ဖြင့် ပင်ကိုအားဖြင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာဖြစ်သော (မိုး)ရေသည် အလ္လာဟ်အရှင်၏ ကျေးဇူးကို မသိတတ်သူများ၊ အမိန့်တော်ကိုမနာခံသူများအတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ဖြင့်ဂျီဟာဒ်ပြုခြင်း(သာသနာပြုခြင်း)သည်အကြီးကျယ်ဆုံးဂျီဟာဒ်ဖြစ်၏။

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا "ဤကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ဖြင့် ၎င်းတို့အား ကြီးကျယ်ပြင်းထန်စွာ ယှဉ်ပြိုင်ပါလေ။"(၂၅:၅၂) ဤအာယတ်တော်သည်မက္ကာမြို့ကျဖြစ်ပြီးကာဖိရ်များအပေါ်တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်ဂျီဟာဒ်ပြုရန် အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်မကျရောက်မီထုတ်ပြန်ခဲ့သည့်အာယတ်တော်ဖြစ်၏။ သင်သည်ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏သတင်း စကားကို လူထုကြား ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ချိရန် ဤအာယတ်တော်တွင် မည်သို့အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းထားပါသနည်း။ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်ပါ သတင်းစကားကို လူများထံဖြန့်ဝေခြင်း၊ ၎င်းတို့ နားလည်သဘောပေါက်အောင် နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကလောင်တံဖြင့်လည်းကောင်း သို့မဟုတ် အခြားနည်းများဖြင့်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ခြင်းသည် ကြီး ကျယ် သော ဂျီဟာဒ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

وَهُوَ الَّذِي مَرَّبَّ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٥٣﴾

“ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် ပင်လယ်နှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ပေးတော်မူသော အရှင် ဖြစ်ပေရာ (ထို ပင်လယ်နှစ်ခုအနက်) ဤတစ်ခုသောပင်လယ်(ရေ)မှာ အရသာရှိ၍ ချိုမြိန်သော ရေငတ်ပြေသော(ရေ) ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤတစ်ခုသော ပင်လယ်ရေမှာကား င်၍(ခါး)သောရေပင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်သည် ပင်လယ်နှစ်ခု၏အကြားဝယ် သေးသွယ်သော အဆက် တစ်ခုကိုထားရှိခဲ့သည့်အပြင်(တစ်ဖက်မှရေသည်နောက်တစ်ဖက်မှရေနှင့်ရောနှောခြင်းမရှိစေရန် ခိုင်လုံသော) အတားအဆီးတစ်ခုဖြင့် ကာဆီး၍ထားရှိတော်မူခဲ့၏။” (၂၅:၅၃)

بَرَزْ ‘မရဂျ’စကားလုံး၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ‘သွားခွင့်ပြုသည်’ သို့မဟုတ် ‘လွတ်လပ်စွာ လှည့်လည်သွားလာရန် ခွင့်ပြုသည်’ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် တိရစ္ဆာန်များ လွတ်လပ်စွာ လှည့်ပတ်သွားလာလျက် အစာရှာဖွေစားသောက်ရာ ‘စားကျက်’ ကိုလည်း بَرَزْဟုခေါ်သည်။ بَرَزْ ‘အသေပ’သည် ‘ရေချိုး’ဖြစ်ပြီး؛ فُرَاتٌသည် ‘အရသာရှိသော၊ နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော’ ဟုအဓိပ္ပာယ်ရသည်။ مِلْحٌ သည် ‘ငန်သော’ ဖြစ်ပြီး؛ أُجَاجٌ သည် ‘ခါးသော’ အဓိပ္ပာယ်ရ၏။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ဟက်မသ်မြော်မြင်တွေ့ဆုံတော်ဖြင့် ရေနစ်မျိုးနှစ်စား ဖန်ဆင်း ထား တော်မူသည်။ တစ်မျိုးသည် သမုဒ္ဒရာများဟုခေါ်ပြီး ကမ္ဘာ့သုံးပုံနှစ်ပုံအရွယ်အစားကို ဖုံးလွှမ်းထားသည်။ ကျန် သုံးပုံတစ်ပုံသည် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ ကုန်းမြေထုဖြစ်သည်။ ပင်လယ်နှင့်သမုဒ္ဒရာရေတို့မှာ အလွန်ငံ၊ ခါးပြီး အရသာ ဆိုး၏။ ကုန်းမြေမှ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးနှင့်ရှိသောရေမှာမူ အရသာကောင်းမွန်ပြီး သောက်သုံးရန်သင့်လျော်၏။ ဤ ရေမျိုးသည် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့အတွက် သောက်ရန်နှင့်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရန်အတွက် ကောင်း၏။ အကယ်၍ သမုဒ္ဒရာ နှင့် ပင်လယ်ရေသည် မင်္ဂလာ ၎င်းသည် လျင်မြန်စွာယိုယွင်းပျက်စီးပြီး၊ ပုပ်သိုးနံ့စေ့သောရေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွား မည်ဖြစ်သောကြောင့် ကုန်းပေါ်တွင်နေထိုင်ကြသောလူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘဝရပ်တည်ရေး ခက်ခဲမည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ကုန်းသတ္တဝါများထက် အမျိုးအစားပိုမိုစုံလင်များပြားသော သမုဒ္ဒရာနှင့်ပင်လယ်ရေတွင် နေထိုင်ကျက်စားသည့် သတ္တဝါများ အနေဖြင့် ရှင်သန်ကျန်ရှိနိုင်ခဲ့မည် မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့သေလျှင် ရေငတ်တွင်ဆွေး မြေပျက်စီးသွားသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ရေချိုးတွင် သေကြေကြမည်ဆိုပါက ၎င်းတို့၏ ပုပ်သိုး ဆွေးမြေခြင်းကြောင့် ရေထုညစ်ညမ်းမှုကိုဖြစ်စေမည်ဖြစ်၍ ပင်လယ်ဖီဝလောက ဆက်လက်တည်ရှိရန်မှာ ရေရှည် တွင် ဖြစ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် ပင်လယ်မှလာသောအနံ့ဆိုးများကြောင့် ကုန်းပေါ်မှဖီဝလောကအတွက် မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ကုန်းပေါ်မှစွန့်ပစ်ပစ္စည်းများအား များသောအားဖြင့် ပင်လယ်

အတွင်းသို့ စွန့်ပစ်ခြင်းဖြင့် ဆွေးမြေ့ပျက်စီး ပျောက်ကွယ်သွားစေနိုင်သည် (ယနေ့ခေတ်၏ပစ္စည်းအချို့အားဖျောက်ဖျက်ရန်အတွက်မူသီးသန့်နည်းပညာလိုပေသည်။) ထို့ကြောင့် သမုဒ္ဒရာများနှင့် ပင်လယ်များ၏ ရေငံသည် ကုန်းနေ၊ ရေနေသတ္တဝါအပေါင်းအတွက်အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာပင်ဖြစ်တော့သည်။ ရေငံထုကြီးသာမရှိခဲ့လျှင်၊ ကုန်းနှင့်ရေနှစ်ဌာနစလုံး၏ ဇီဝလောကလည်း ရှိတော့မည်မဟုတ်ပေ။

ဤအာယတ်တော်တွင် လူသားတို့၏လိုအပ်ချက်များနှင့်အညီ ရေနစ်မျိုးနှစ်စား ပေးသနားတော်မူခြင်းမှာ အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ကျေးဇူးတော်များဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်၏ ပြည့်စုံလုံလောက်သော တန်ခိုးတော်အာဏာ၏ ပြည့်ဝသောပုံဆောင်ချက်တစ်ရပ်မှာ မြစ်ချောင်းများမှ ရေချိုသည် ပင်လယ်တွင်းသို့စီးဝင်သောအခါ၊ ရေချိုနှင့်ရေငံတို့သည် ၎င်းတို့ဆုံစည်းရာနေရာ၌ ချက်ချင်းရောနှောမသွားကြချေ။ ထိုရေနစ်မျိုးသည် ၎င်းတို့ကြားတွင် မည်သည့်ရုပ်ဝတ္ထုအကာအရံမျှမရှိပါဘဲလျက် မိုင်နှင့်ချီ၍ သီးခြားစီရှိနေကြသည်။ ဤသည် ထိုအရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ဥပမာတစ်ခုဖြစ်ပေသည်။

“وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا (ကြည့်)ဖြင့် လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် လူကို (သွေးရင်းသား ရင်းဖြစ်သော) ဆွေးမျိုးသားချင်းတော်စပ်သူများနှင့် လည်း ကောင်း၊ ထိမ်းမြားမှုဖြင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သူများကို လည်း ကောင်း ဖြစ်စေတော်မူခဲ့၏။” (၂၅:၅၄)

نَسَب (အထက်တွင် သွေးအရ ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်းဟု ဘာသာပြန်သည်)သည် အဓိကကိစ္စဖြစ်စေ၊ အဖဘက်မှ ဖြစ်စေ သွေးသားတော်စပ်မှုဖြစ်ပြီး صِهْر ဆွတ်ဟ်ရ်(အထက်တွင်ဥပဒေအရ ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်းဟု ဘာသာ ပြန်သည်)သည် ဇနီးသည်ဘက်မှ ဆွေမျိုးများဖြစ်ကြသည်။ ထိမ်းမြားခြင်းကြောင့် တော်စပ်သူဆွေမျိုးများ ဖြစ်ကြ သည်။ ဤပတ်သက် မှုနှင့် အနှောင့်အယှက်များသည် နှစ်လိုဖွယ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် ဘဝတစ်ခုအတွက် လူသားအား အလွှာဟ်အရှင် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည့် ကျေးဇူးတော်ပင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဤဆက်စပ်မှုများ သာ တစ်ဦး တစ်ယောက်ထံမှ ဖယ်ရှားခြင်းခံရလျှင် ထိုသူသည် တစ်ဦးတည်းနေထိုင်ရန် ဖြစ်နိုင်လိမ့် မည်မဟုတ်ချေ။

“قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့) မည်သူမဆို အလိုရှိခဲ့လျှင် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အထံတော်သို့ သွားရာလမ်းကို ရွေးချယ်ရန်မှတစ်ပါး ငါသည် ယင်း(အဓိန့်တော် များကို ပို့ဆောင်ခြင်း)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသင်တို့ထံ မည်သည့်အဖိုးအခကိုမျှ တောင်းဆိုသည်မဟုတ်ပေ။” (၂၅:၅၇)

အလွှာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား ပြောကြားစေတော်မူခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တော်မြတ်သည် ဤဘဝနှင့်တမလွန်ဘဝ နှစ်ဌာနစလုံး အကျိုးခံစားကြရရန်အတွက် အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားများကို လက်ခံပြီး လိုက်နာကြရန်ဖိတ်ခေါ်ကြောင်း၊ ထိုအလုပ်ကို မိမိပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အကျိုးအမြတ်အတွက် မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိ၏ကြိုးပမ်းမှုအတွက် ၎င်းတို့ထံမှဆုလာဘ်ကို မျှော်ကိုသည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ အလွှာဟ်အရှင်မြတ် ဘက် တော်သို့ လှည့်ကြခြင်းသည်သာ မိမိ၏ဆုလာဘ်ဖြစ်ကြောင်းများပင် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မှန်ကန်သောလမ်းကို လျှောက်လှမ်းမည်ဆိုက ၎င်းသည်သာ အောင်မြင်သူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ အတွက်မှာမူ လူများအပေါ် ထားရှိသည့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့်ကြိုးပမ်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် လူများ၏ အောင်မြင်မှုကို လည်း မိမိကိုယ်တိုင်၏အောင်မြင်မှုကဲ့သို့ သဘောထားသူဖြစ်၏။ ပမာဆိုရသော် အဖေအို ကြီးတစ်ယောက်က သူ့ ကလေးများကို စားကြ၊ သောက်ကြ၊ ပျော်ရွှင်ကြဟု တိုက်တွန်းပြီး ၎င်းတို့၏ စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းများသည် သူကိုယ်

တိုင်အတွက် ဆုလာဘ်တစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ကြေညာသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ လူများ၏ သဘောထား လုပ်ရပ်မှန်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺအတွက် ဆုလာဘ်တစ်ပါးဟု ယူခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ လူများ လမ်းကြောင်းမှန်ကို ရွေးချယ်ကြမည်ဆိုပါက ၎င်းသည်လည်း ဆုလာဘ် ချီးမြှင့်ခံရမည်ဖြစ်၏။ ဆိုရိုးရှိသည်မှာ အကယ်၍တစ်စုံတစ်ယောက်သည် လူများအား လမ်းမှန်ကိုလျှောက်လှမ်းကြရန်တိုက်တွန်းသဖြင့် ၎င်းတို့သည် လိုက်နာကြလျှင်၊ ၎င်းတို့သည်သာ ၎င်းတို့၏မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်များကြောင့် ဆုလာဘ်ချီးမြှင့်ခြင်းခံမည် မဟုတ်ဘဲ တိုက်တွန်းသူသည်လည်း ဆုလာဘ်ချီးမြှင့်ခံရမည်ဟူ၏။ (မဇ်ဟရီ)

“فَسَلِّ بِهِ خَيْرًا” “ထို ‘ရဟ်မာန်’ ကြီးမားလှသောကရုဏာတော်ရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိသူတစ်ဦး တစ်ယောက်အား မေးမြန်းရာ၏။” (၂၅:၅၉)

ဤအာယတ်တော်၌ ကမ္ဘာမြေနှင့်မိုးကောင်းကင်များကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးသည့်နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် အရ်ရ်ပလ္လင်တော်ထက်ဝယ် စံမြန်းတော်မူသည့်အကြောင်းများကို ဖော်ပြထား၏။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထိုအကြောင်းအား အတည်ပြုချက်ရယူလိုပါက အမှန်တရားကိုသိရှိသူတစ်ယောက်အား ရှာဖွေသင့်ပေသည်။ ဤနေရာတွင် အသိပညာအတွက် သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်းသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သို့မဟုတ် ဂျိဗ်ရီလ်ﷺဖြစ်သည်။ ရည်ညွှန်းချက်သည် ပိုမိုခွဲခြားဖြစ်သည့် ကျမ်းစာဟောင်းများအား သိနားလည်သူပညာရှင်များလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထိုကျမ်းစာများ၌လည်း အမှန်တရားကိုဖော်ပြထားခဲ့ပြီး၏။ (မဇ်ဟရီ)

الرَّحْمَنُ (၆၀) ﴿قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ (ရဟ်မာန်‘ကရုဏာအပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော’ ဟုဘာသာပြန်သည်။)သည် အာရဗီစကားလုံးဖြစ်ပြီး အာရဗီလူမျိုးအားလုံးက ယင်း၏အဓိပ္ပာယ်ကို သိခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့က ထိုစကားလုံးကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အတွက် မသုံးခဲ့ကြပေ။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့သည် ‘ရဟ်မာန်’ رَحْمَنဟူသည် မည်သူမည်ဝါ၊ မည်သည့်အရာနည်းဟု စုံစမ်း မေးမြန်းခဲ့ကြလေသည်။

تَبَرَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴿٦١﴾
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ لَّا يَذَّكَّرُ ۖ أَرَادَ أَنْ يَنۢذِرَ ۚ أَرَادَ أَنْ يَنۢذِرَ ۚ أَرَادَ أَنْ يَنۢذِرَ ۚ أَرَادَ أَنْ يَنۢذِرَ ۚ

“အကြင်အရှင်မြတ်သည် ‘ဘရကတ်’ မင်္ဂလာနှင့် အလွန်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်၌ တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီ အင်သာစက်များကို ဂြိုဟ်နက္ခတ်များကို ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် ယင်းမိုးကောင်းကင်၌ ဆီမီးတစ်ခုကိုလည်းကောင်း၊ လင်းဝင်းတောက်ပသော လစန္ဒာကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။

ထိုမှတစ်ပါး ထို အရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အကြင်သူ၏အဖို့ ညဉ့်ကိုလည်းကောင်း၊ နေ့ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ခုမှ နောက်တစ်ခု အလှည့်ကျသွားလာသောအရာများပင် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုသူသည် သိနားလည်ရန် အလိုရှိခဲ့၏။ သို့တည်းမဟုတ် ကျေးဇူးသိတတ်ရန် ရည်စူးခဲ့ပေသတည်း။” (၂၅:၆၁-၆၂)

ဤအာယတ်တော်နှစ်ရပ်တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကမ္ဘာမြေအား နေနှင့်ညတစ်လှည့်စီဖြစ်စေသော နေ၊ လနှင့် ကြယ်တာရာများကို ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည့်အကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ထို့အတွက် မိမိတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အရာများအကြောင်းကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်မိသူများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်၏ သရုပ်သဏ္ဌာန်များနှင့် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိခြင်း၏ သက်သေလက္ခဏာများကို တွေ့မြင်ကြမည်သာဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ကျေးဇူးသိတတ်သူများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသသင့်ပေသည်။ ထို့

ကြောင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ဖန်ဆင်းမှုသည် သရုပ်သကန်များအား အလေးမထားသူသည်လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ် အား ကျေးဇူးမတင်သူသည်လည်းကောင်း အချည်းနှီးသောဘဝတွင် နေထိုင်သူဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သူသည် သူ၏အရင်း အနီးကိုလည်း ပျောက်ဆုံးခဲ့ပြီး ဖြစ်ချေသည်။ (اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْذَّاكِرِينَ الشَّاكِرِينَ)

အိမ်နအလ်အရဗီက ပြောကြားသည်မှာ ၎င်းသည် ကြီးကျယ်လှစွာသော သာသနာ့အာဇာနည် (شهيد)ကြီးထံမှ ကြားသိခဲ့ရ၏။ လူ တစ်ယောက်သည် အသက်(၆၀)နှစ်အရွယ် ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သူ့သက်တမ်း၏ တစ်ဝက်ဖြစ်သော နှစ်(၃၀)ကို အိမ်စက်ခြင်းတွင် သုံးခဲ့ပြီး ဖိပုံတစ်ပုံဖြစ်သော (၁၀)နှစ်ကို နေ့လယ်နေ့ခင်း အနား ယူခြင်းတွင် သုံးခဲ့၏။ ထိုသူသည် ဆုံးရှုံးသူသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့သက်တမ်း၏နှစ်(၂၀)ကိုသာ အလုပ်လုပ် ရာတွင် သုံးခဲ့သောကြောင့်ပင်။

ကြယ်များ၊ ဂြိုဟ်များနှင့် နက္ခတ်ဗေဒဆိုင်ရာအချင်းလက္ခဏာများအကြောင်းကို ထောက်ပြပြီးသည့်နောက် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်က ရှင်းပြသည်မှာ ဤအရာများကို ထပ်တလဲလဲ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် ရည်ညွှန်းနေရ ခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်သည် ၎င်းတို့၏ ဖန်ဆင်းမှု၊ ရွေ့လျားပုံများနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အံ့ချီးဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်ကြပြီး ၎င်းအရာများအား ဖန်ဆင်း၊ ထိန်းချုပ်တော်မူသောသူအား သိမြင်နားလည်ကြစေရန်အတွက် ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဂါရဝပြု၊ ကျေးဇူးတင်ကြရန် ဖြစ်ပေသည်။

စကြဝဠာဗေဒဆိုင်ရာ သီအိုရီများနှင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်

ကြယ်များသည် မည်ကဲ့သို့ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သနည်း။ ကြယ်များသည် ကောင်းကင်၌ တစ်နေရာတည်းတွင် တည်မြဲနေသည်လော သို့မဟုတ် အာကာသထဲတွင်လွင့်ပျောနေကြသည်လော။ ဤမေးခွန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ဆိုရလျှင် လူသား၏အခြေခံလိုအပ်ချက်သည် လောကီနှင့်လောကုတ္တရာ နှစ်ဘဝစလုံး၌ ယင်းမေးခွန်းများကိုဖြေဆိုခြင်းအပေါ် တွင် မှီခိုသည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် သုတေသီများ မည်မျှအားထုတ်ကြိုးပမ်းသည့်တိုင် အဆုံးသတ်၌ ဖြေရှင်း၍မရနိုင် သော အကြောင်းအရာများစွာ ရှိပေသေးသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ကျော်လွန်၍ ဤကဲ့သို့ ငြင်းခုံမှုများတွင် ပျော်မွေ့ရန်အတွက် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း မဟုတ်ချေ။ ဤအံ့ဖွယ်များကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်၏ သင်္ကေတလက္ခဏာများအဖြစ် ဆင်ခြင်တွေးဆရန်နှင့် ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းမှုအတွက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဂါရဝပြုကြရန်သာဖြစ်၏။ ခေတ်သစ်သိပ္ပံပညာရှင်များအနေဖြင့် ဂြိုဟ်တု များ၊ အာကာသယာဉ်များကို တီထွင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လကမ္ဘာသို့ သွားရောက်၍မြေမှုန့်များ၊ ကျောက်ခဲများ ယူလာခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း ယုံမှားသံသယ ဖြစ်စရာမလိုပေ။ သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ၎င်းတို့ သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကပြဆိုသော ဤစကြဝဠာကြီး၏ဖန်ဆင်းရှင်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ယထာဘူတကျကျ ချဉ်းကပ်ရန်ကိုမူ လျစ်လျူထားကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများအပေါ်တွင် မာန်တက်လျက် ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်၏ရည်ရွယ်ချက်မှ ပို၍ဝေးကွာသွားကြသည်။ ထို့ပြင် လူများသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ဖော်ပြချက် များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပိုမိုရှုပ်ထွေးလာကြသည်။ ဤရှာဖွေတွေ့ရှိချက်များအား ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ဖော်ပြချက် များနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဟု သဘောပိုက်၍ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့အချက်အလက်များကို ငြင်းပယ်သူများရှိကြသကဲ့သို့ ခေတ်သစ်သီအိုရီများနှင့် ကိုက်ညီစေရန်အတွက် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ဖော်ပြချက်များကို လိမ်လည်သူများလည်း ရှိကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤအကြောင်းအရာများ၏ အခြေအနေမှန်ကို တတ်နိုင်သမျှ အသေးစိတ်ရှင်းလင်းပြရန် လိုအပ်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ စူရဟ်ဗုရ်ကာန်၌ ဤအကြောင်းအရာများနှင့်ပတ်သက်၍ အသေးစိတ်ဆွေးနွေးမည်

ဖြစ်ကြောင်းကို စူရဟ်ဂ်ရ်တွင် ကတိပြုထားခဲ့သည်။ ယခု ဤအရာသည် ထိုဆွေးနွေးမှုပင် ဖြစ်၏။

ဂျီဟ်များ၏ တည်နေရာနှင့်ပတ်သက်သည့်

သီအိုရီအဟောင်းအသစ်များနှင့် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ဖော်ပြချက်များ

ကြယ်များ၏ တည်နေရာနှင့်ပတ်သက်သော မေးခွန်းမှ စကြစို့။ အာယတ်တော် ၆၁ က ဆိုသည်မှာ-
"جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا" ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်၌ (ဆယ့်နှစ်ရာသီ အင်သာစက်)များကို (ဂျီဟ်
နက္ခတ်များ) ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ၂၅:၆၁" ဖြစ်၏။ 'မိုးကောင်းကင်၌' ဟူသောစကားလုံးကို သုံးထားသဖြင့် ဂျီဟ်များ
သည်မိုးကောင်းကင်၌တည်ရှိကြောင်းညွှန်ပြ၏။ အလားတူပင် စူရနူဟ်ပါအာယတ်တော်တစ်ခု၏စကားလုံးများသည်
အောက်ပါ အတိုင်းဖြစ်ကြသည်။

الْمُتَرَوِّا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

"အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိုးခုနစ်ခုကို မည်သို့မည်ပုံ အထပ်ထပ်ဖန် ဆင်းတော်မူ
ခဲ့သည်ကို အသင်တို့ လေ့လာဆင်ခြင် တွေ့မြင်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်ကာ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည်
ယင်းမိုးများ၌ 'လ' ကို လင်းရောင် ခြည်ဖြစ်စေတော်မူခဲ့၏။ ထို့ပြင် နေကို မီးရှူးမီးတိုင် ပြုလုပ်တော်
မူခဲ့၏။ (၇၁:၁၅-၁၆)"

ဤနေရာတွင် ထပ်မံ၍ စာပိုဒ် فِيهِنَّ (၎င်းတို့ထဲ၌)သည် မိုးကောင်းကင်များကိုရည်ညွှန်းသဖြင့် လကို
မိုးကောင်းကင်များထဲ၌ နေရာချ ထားတော်မူကြောင်း ညွှန်ပြ၏။ သို့သော် ဤဖော်ပြချက်များက လနှင့်အခြားဂျီဟ်
များသည် မိုးကောင်းကင်ထဲ၌ ပုံသေ တည်ရှိကြောင်းကို အပြတ်ကြေညာခြင်းဖြစ်သည်ဟုယူ၍မရပေ။ အကြောင်းမှာ
အာရဗီစကားလုံး سَمَاء (မိုးကောင်းကင် သို့မဟုတ် နိဗ္ဗာန်ဘုံများ)ကို အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုးအတွက် သုံး၏။ ယင်းစကားလုံးကို
တစ်ခါတစ်ရံ ကြီးမားသော ကောင်းကင်ထုကြီးအတွက် သုံးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်တို့၏အထက် လေထုအပါအဝင်
ကမ္ဘာမြေနှင့် မိုး ကောင်းကင်၊ လေဟာပြင်များကြားရှိ အရာအားလုံးအတွက် သုံး၏။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က
ဤစကားလုံးအား အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုးစလုံးအတွက် မတူညီသော အာယတ်တော်များ၌သုံးထား၏။ မိုးကောင်းကင်အား
ကောင်းကင်တမန်များစောင့်ကြပ်နေသော သီးသန့်အချိန်များတွင်ဖွင့်သော ဂိတ်ပေါက်များပါရှိသည့် ကြီးမား လှသော
ထုထည်ကြီးအဖြစ်ပြောဆိုလျှင်ပထမအဓိပ္ပာယ်ကိုသုံး၏။ သို့သော် ကောင်းကင်မှ ကျလာသော မိုးရေကို ဖော်ပြသည့်
အခါမျိုးတွင်မူ မိုးကောင်းကင်ကို ဒုတိယအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သုံး၏။ ဥပမာ၊ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်ကဆိုသည်မှာ-

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

"ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအောင်ပြုလုပ်ထား

သော (မိုး)ရေကို ချပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ (၂၅:၄၈)"

ဤအာယတ်တော်၌ سَمَاء စကားလုံးကို ဒုတိယအဓိပ္ပာယ်သဘောမျိုးဖြင့် သုံးထားသည်။ အဘယ့်ကြောင့်
ဆိုသော် ပထမအချက်အနေဖြင့် သာမန်ကြည့်ရှုလေ့လာချက်များ (တမန်တော်မြတ် ﷺ လက်ထက်တော်၌ပင်)အရ
မိုးရေသည် ကောင်းကင်မှ လာသည်မဟုတ်ပဲ တိမ်များမှလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြခဲ့၏။ ထို့ပြင် ဒုတိယအချက်
အနေဖြင့်ကုရ်အာန်ကိုယ်၌ မိုးရေသည်တိမ်များမှ လာကြောင်းကို နေရာအချို့တွင် ဖော်ပြထား၏။ ဥပမာ၊ အောက်ပါ
အာယတ်တော်နှစ်ရပ်က ဤအချက်ကိုပြဆို၏။

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُزْنِ أَمْحُ الْمُنْرِ لَوْنًا "ထိုရေကို အသင်တို့ကိုယ်တိုင်မိုးတိမ်မှ ရွာသွန်းစေကြလေ သလော သို့တည်းမဟုတ် ငါအရှင်မြတ်ပင် ရွာသွန်း စေတော်မူသောအရှင်မြတ်ဖြစ်တော်မူပါသလော။ (၅၉:၆၉)

وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا "ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည်သာလျှင် ညှစ်ထုတ်သော တိမ်များမှ (ရေအပြည့်ရှိသောမိုးတိမ်များမှ) (မိုး)ရေကို သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းစေတော်မူခဲ့၏။ (၇၈:၁၄)"

ဤအာယတ်တော်များ၏အလိုအရ ၂၅:၄၈တွင် သုံးထားသည် ءَالَم (မိုးကောင်းကင်/ကောင်းကင်ဘုံများ) သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အထက်ရှိလေထုအတွက်သုံးကြောင်းထင်ရှားပေသည်။

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကိုယ်၌က 'မိုးကောင်းကင်' အား အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုးဖြင့် သုံးထားသည်ဖြစ်၍ ကြယ်များ နှင့် ဂြိုဟ်များ 'မိုးကောင်းကင်၌' ရှိကြခြင်းသည်လည်း အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုးကိုဆောင်လေသည်။ ၎င်းတို့ကို ကောင်းကင်ထု သို့မဟုတ် အာကာသတွင် နေရာချထားသည်ဟု ယူ၍ရနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်ဤအကြောင်းအရာ၏ဖြစ်နိုင်မှုနှစ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် အတိအလင်း ကြေညာထားမှုမရှိချေ။ ယင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာခြင်း သို့မဟုတ် သုတေသနပြုခြင်းဖြင့် သက်သေပြခြင်းသည် ကုရ်အာန်၏ဖော်ပြချက်များ နှင့် ဆန့်ကျင်မည်မဟုတ်ချေ။

စကြဝဠာနှင့်ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်

ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ ဘာသာရပ် အကြောင်းအရာအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏စဉ်းစားတွေးခေါ်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်ရမည်မှာ မရှိမဖြစ် ပဓာနကျပါသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် ဒဿနိကဗေဒ သို့မဟုတ် နက္ခတ္တဗေဒကျမ်း မဟုတ်သည်ကို ကောင်းစွာနားလည်ထားသင့်သည်။ ၎င်းသည် စကြဝဠာကြီး၏ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် သို့မဟုတ် စကြဝဠာကြီးတွင် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားကြသည့် ကြယ်များ၊ ဂြိုဟ်များစသည်တို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်၊ တည်နေရာနှင့် လှုပ်ရှားမှုများအကြောင်း တင်ပြရန်မဟုတ်ချေ။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ၎င်းက ကမ္ဘာမြေ၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် ယင်းနှစ်ခုကြားရှိအရာများအကြောင်းကို ထပ်တလဲ ဖော်ပြပြီး ယင်းတို့အပေါ် ဆင်ခြင်တွေးဆကာ မိမိ၏ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို တည့်မတ်စေရန်ဖြစ်၏။ အာယတ်တော်များကို စေ့စပ်သေချာ လေ့လာခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့၏ နောက်ကွယ်မှ ရည်ရွယ်ချက်သည် လူများ၏ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို တည့်မတ်စေရန် သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ဘာသာရေး၊ လောကီရေးဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်များအတွက် အကျိုးကျေးဇူး ထုတ်ယူခံစားနိုင်စေရန် ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ ဥပမာ ကုရ်အာန်က ကမ္ဘာမြေနှင့်မိုးကောင်းကင်၊ ကြယ်များနှင့်ဂြိုဟ်များ၊ ယင်းတို့၏ရွေ့လျားမှုနှင့်ရွေ့လျားမှု၏အကျိုး သက်ရောက်ခြင်း စသည်များကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းမှာ လူသည်စဉ်းစားဆင်ခြင် ခြင်းဖြင့် ဤမျှခမ်းနားကြီးက ဖြစ်လှသည့်ဖြစ်ရပ်သည် သူ့အလိုအလျောက် ဖြစ်တည်လာသည်မဟုတ်ကြောင်း၊ တစ်စုံ တစ်ယောက်က ဖန်ဆင်းခဲ့ သည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုဖန်ဆင်းရှင်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို သိရှိ နားလည် သဘောပေါက်စေရန် အတွက် ဖြစ်ပေသည်။ သာမန်လူတစ်ဦးအဖို့ နက္ခတ္တဗေဒနှင့် ဆက်စပ်သိပ္ပံ ဘာသာရပ်များ၏ အသိပညာများရှိရန် မလိုအပ်ပေ။ သို့သော် ၎င်းအတွက်နေနှင့်ညပြောင်းလဲပုံ၊ ၎င်းတို့၏အချိန်ကာလအတို၊ အရှည်၊ နေ၏တိမ်းစောင်းသွားမှု ကြောင့် ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲများဖြစ်ရပုံ၊ လဆန်းနှင့်လဆုတ်၊ နေကြတ်ခြင်းနှင့်လကြတ်ခြင်းခြင်းစသည့် လူတိုင်း မြင်တွေ့နိုင်သည့် အဖြစ်အပျက်များအား ကြည့်မြင်တတ်လျှင်ပင် လုံလောက်ပြီဖြစ်၏။ လူသာမန်တစ်ယောက်သည် ဤအဖြစ်အပျက်များ ရာစုနှင့်ချီ၍ အပြောင်းအလဲမရှိဘဲ တိကျစွာဖြစ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရမည်သာဖြစ်သည်။ သည့်နောက် ၎င်းအဖို့ ကောက်ချက်ချနိုင် သွားပြီဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကို ဖန်ဆင်းပြီး၊ ထိန်းချုပ်လည်ပတ်နေစေ သည့် 'စွမ်းအား'တစ်ခုရှိသည်။ ထို 'စွမ်းအား' သို့မဟုတ် 'တစ်စုံတစ်ဦး' သည် အခြား မဟုတ်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်

သာလျှင်ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ အဆုံးသတ်ကောက်ချက်ချနိုင်ရန်အတွက် လူတစ်ယောက် အဖို့ မည်သည့် ဒဿနိကအသိ ပညာ သို့မဟုတ် သုတေသန အချက်အလက်မျှ မလိုအပ်ချေ။ ကုရ်အာန်ကလည်း ထိုသို့ ပြုလုပ်ရန်မတောင်းဆိုပေ။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က သာမန်ကြည့်ရှုလေ့လာရုံမျှဖြင့် တွေ့မြင်နိုင်သည့် ဤဖြစ်ရပ်များကို ဂရုထားပြီး ဆင်ခြင်တွေးဆ ရန်ကိုသာ တောင်းဆိုခဲ့ပေသည်။ ထို့အတူတမန်တော်မြတ် ﷺနှင့် သာဝကကြီးများသည်လည်း ပြုဟ်နက္ခတ် သို့မဟုတ် စကြဝဠာဆိုင်ရာ သီဝရီများကို လေ့လာရန်လည်းကောင်း၊ အာကာသထဲမှ အရာဝတ္ထုများ၏ ဖွဲ့စည်းပုံ ပုံသဏ္ဌာန်စသည့် အချက် အလက်များ စုဆောင်းရန်အတွက်လည်းကောင်း မည်သို့မျှ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မရှိပေ။ အကယ်၍သာ ဤပြုဟ်နက္ခတ်နှင့်စကြဝဠာများနှင့် သက်ဆိုင်သည့်အာယတ်တော်များတွင် ထိုဖြစ်ရပ်များ၏ အကြောင်းရင်း မှန်ကိုသိအောင် ကြိုးစားကြစေလိုသည့် သတင်းစကားများပါခဲ့ပါမူ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ဤညွှန် ကြား ချက်အတိုင်းလိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်အားထုတ်ခဲ့မည်မှာ သေချာဖြစ်၏။ ၎င်း၏လက်ထက်က ဤကဲ့သို့သော အသိပညာများကိုရှာဖွေရရှိနိုင်သည့်အခွင့်အလမ်းများလည်းရှိခဲ့သည်။ အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ အီန္ဒိယနှင့် တရုတ်ပြည်မှလူ များသည် ဤအကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍သိရှိအောင် လုပ်ဆောင်နေခဲ့ပြီး အသိပညာလည်း အထိုက် အလျောက် ရရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။ ခရစ်တော် မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ကပင် ပိုင်သာဂိုရတ်သီအိုရီကို ဖော်ထုတ်အတည် ပြုခဲ့ပြီး၁၃၉ A.Dတွင်တော်လီမီက၎င်း၏ထင်ရှားသောသီအိုရီကိုဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ သို့သော်ဤအာယတ်တော်များကို ပို့ချပေးခြင်းခံရသော ကြည်ညို လေးစားဖွယ် အကောင်းဆုံးပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ၎င်းထံမှ တိုက်ရိုက်သင်ယူမှတ်သားခဲ့ကြသော သာဝကကြီးများသည် ထိုလမ်းကြောင်းကို မည်သည့်အခါကမျှ ကြိုးစားခဲ့ခြင်းမရှိချေ။ ထို့ကြောင့်ပင် အာယတ် တော်များသည် လူများအား စကြဝဠာ နှင့်ပတ်သက်သော သင်္ကေတလက္ခဏာများအပေါ် ဆင်ခြင်တွေးဆရန် ဖိတ်ခေါ် ခြင်းကိုသာ ပြုသည်။ အာကာသ ခရီးထွက်ရန်နှင့် လနှင့်အခြားပြုဟ်များကို အောင်နိုင်ရန်ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းများ သည် အချို့သော အနောက်တိုင်းနှင့် ၎င်း၏ ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများ၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးခြင်းခံရသော ခေတ်သစ်ဝါဒီများ အဆိုပြုသကဲ့သို့ ကုရ်အာန်၏အခြေခံ ရည်မှန်းချက်များ မဟုတ်ကြချေ။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် ဒဿနကျမ်းအဟောင်း၊ အသစ်များ သို့မဟုတ် သိပ္ပံသုတေသနများအား အာရုံ စူးစိုက်ဖိတ်ခေါ်ခြင်းလည်း မပြု။ ၎င်းတို့နှင့် ပတ်သက်သည်လည်း မဟုတ်၊ ၎င်းတို့ကို ငြင်းပယ်သည်လည်း မဟုတ်ချေ။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် ရိုးရှင်းစွာပင် စကြဝဠာနှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ဖန်ဆင်းမှုအကြောင်းများကို လူသား၏ သာသနာ ရေး သို့မဟုတ် လောကီရေးလိုအပ်များနှင့် သက်ဆိုင်သလောက်အတိုင်းအတာနှင့် ထိုလူသား လွယ်ကူစွာ သဘော ပေါက်သိမှတ်နိုင်ရုံမျှသာ ကန့်သတ်၍ရှင်းပြထား၏။ တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် ကုရ်အာန်ကိုယ်၌က ရှုပ်ထွေးသည့် ဒဿန ဆွေးနွေးမှုများ၊ သုတေသနများနှင့် မပတ်သက်ချေ။ ၎င်းဘာသာ ရပ်များတို့သည် သာမန်လူများအတွက် သဘော ပေါက်ရန်မလွယ်ကူသည့်ပြင် အချိန်နှင့်အမျှအဆုံးမသတ်သော ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများနှင့် တီထွင်မှုများကြောင့် အစဉ် ပြောင်းလဲနေသော ၎င်းတို့၏ သဘော သဘာဝ အတွက် တစ်ခါတစ်ရံလူတို့၏ စိတ်ကို ပိုမိုရှုပ်ထွေးစေလေသည်။ အကျိုးတရားအနေဖြင့် ကုရ်အာန်သည် အဆုံးစွန်သော ပန်းတိုင်ကိုလမ်းညွှန်ပြ၏။ ထိုပန်းတိုင်မှာ ဖြောင့်မှန်သော လမ်းကိုရှာဖွေရန်နှင့် ထိုလမ်းကို လိုက်ရန်ပင်ဖြစ်၏။ သို့မှသာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလိုဆန္ဒတော်ကို လိုက်နာသည် မည်၍ ထာဝရတည်မြဲသည့် တမလွန်ဘဝ၌ ထိုအရှင်မြတ်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရမည်ဖြစ်ပေသည်။ လူတိုင်းအတွက် စကြဝဠာ၏ ဖြစ်ရပ်မှန်များအကြောင်းကို ဆွေးနွေးခြင်း၌ပျော်မွေ့ နေရန်မှာလိုလည်းမလိုအပ်၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကာလအပိုင်းအခြားတစ်ခု၏ သီအိုရီများသည် နောက်ကာလအပိုင်းအခြားတစ်ခု အသစ် တွေ့ရှိမှုများနှင့် တီထွင်မှုများကြောင့် အသုံးမဝင်တော့ဘဲဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်သီအိုရီကိုမျှ အပြီး

သတ်ဖြစ်သည်ဟု သဘောထား၍ မရနိုင်ချေ။ သို့ရာတွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် အချို့နေရာများ၌ နက္ခတ္တဗေဒ၊ အာကာသ၊ လေထု၊ မိုးလေဝသ၊ အဏ္ဏဝါဗေဒ၊ ဘူမိဗေဒ အစရှိသည့် ဘာသာရပ်များ နှင့်သက်ဆိုင်သော အချို့သော ဖြစ်ရပ်မှန်များအကြောင်းကို သွယ်ဝိုက်ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့သော် လူသား၏ ဤဘဝသို့မဟုတ် နောင်တမလွန် ဘဝအတွက် လိုအပ်သလောက်အတိုင်းအတာထိသာ အသိပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အလားတူပင်၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် ထိုအရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းခံများအကြောင်းကို ရုက္ခဗေဒ၊ သတ္တဗေဒ၊ ကျောက်ပညာနှင့် ကုန်သွယ်ရေး၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ စက်မှုလုပ်ငန်းစသည်များ အပါအဝင် လူမှုရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်နှင့်ဆက်စပ်၍ ရည်ညွှန်းပြောကြား၏။ သို့သော် တစ်ဖန် လူသားအနေဖြင့် မိမိ၏ဘာသာရေးနှင့် လောကီတာဝန်များကို ဖြည့်စွမ်းရန်လိုလောက်သော အတိုင်းအတာ ထိသာ ဖြစ်သည်။ ကုရ်အာန်သည် လူသားတို့အား စိတ်ရှုတ်ထွေးစေရန်အတွက် မလိုအပ်သော၊ အရာမထင်သော ဆွေးနွေးမှု များဆီသို့ ဆွဲခေါ်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ချေ။ သို့ရာတွင် ကုရ်အာန်၏အချို့နေရာများ၌သာဤသဘာဝ၏ ထူးခြား ဖြစ်စဉ် တစ်ခုအကြောင်းကို တိကျစွာဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ် အရိပ်အမြွက်ပြောကြားခြင်း ပြုလေသည်။

ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်၌သိပ္ပံနှင့် ဒဿနသီအိုရီများအား လက်ခံခြင်းသို့မဟုတ် ငြင်းပယ်ခြင်း တို့ကိုဆုံးဖြတ်ပေးသည့် 'စ' များ။

ခေတ်ဟောင်းနှင့် ယနေ့ခေတ် ဘာသာရေးပညာရှင်များသည် အကယ်၍ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ ထုတ်ပြန် ချက်တစ်ခုသည် ရှင်းလင်းတိကျပြီး ခွဲဟုတ်စရာမရှိသော်လည်း သီအိုရီအဟောင်း၊ အသစ်များနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည် ရှိသော် ကုရ်အာန်၏အဆိုကို ယနေ့ခေတ်သီအိုရီနှင့်ကိုက်ညီစေရန် ကလိမ်ကကျစ်ပြုလုပ်ခွင့်မရှိဟူသော အချက်ပေါ် တွင် တညီတညွတ်တည်း ရှိကြ၏။ ဤကဲ့သို့အနေအထားမျိုး၌ သက်ဆိုင်ရာသီအိုရီသည် မှားယွင်းသော အယူအဆ ပေါ်တွင် အခြေခံထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သဘောထားရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ ထုတ်ပြန်ချက် သည် စာသားအရ အနက်အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုးထက်ပို၍ ဖွင့်ဆိုနိုင်သော အကြောင်းရပ်များအတွက်မူ လေ့လာတွေ့ရှိ ချက်များ၊ အထောက်အထားများနှင့် ပိုမိုနီးစပ်သော အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အား မှန်ကန်သည်ဟု သဘောထားရပေ လိမ့်မည်။ ဥပမာ- အာယတ်တော် جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا (၂၅:၆၁) ၌ ကြယ်များသည် အာကာသတွင်းရှိနေကြသည်လား၊ သို့မဟုတ် မိုးကောင်းကင်၌ကပ်နေကြသည်လားဆိုခြင်းကိုတိတိကျကျဖော်ပြထားပေ။ ယခုအခါတွင်စောင့်ကြည့်လေ့လာချက် များအရ ကြယ်များသည် ကောင်းကင်ယံ၌ကပ်နေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပတ်လမ်းများအတိုင်း ပတ်နေကြခြင်းဖြစ် ကြောင်းကို သက်သေပြနိုင်ပြီဖြစ်၏။ ပိုင်းသာဂိုရတ်သီအိုရီ မှန်ကန်ကြောင်းသက်သေပြပြီးဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် ကုရ်အာန်နှင့် ဟဒီးသ်များအရ ကောင်းကင်၌ကောင်းကင်တမန်များစောင့်ကြပ်နေသော ဂိတ်ပေါက်များရှိကြပြီး မည်သူမျှမဝင်နိုင်ချေ။ (အကယ်၍ဂြိုဟ်များသည် ကောင်းကင်၌ တည်ငြိမ်စွာတွယ်ကပ်လျက် ရှိနေကြမည်ဆိုလျှင်၊ ယနေ့ခေတ် သုတေသီများသည် ၎င်းတို့ထံရောက်အောင် သွားနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။) ဤကြည့်ရှုလေ့လာမှုအပေါ် အခြေခံ၍ ကောင်း ကင်ယံမှ ကြယ်များဟူသော အာယတ်တော်သည် အာကာသထဲမှ ကြယ်များကို ဆိုလိုကြောင်း အနက်ကောက်ယူရပေမည်။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ ဖော်ပြချက်အား မလိမ့်တပတ်လုပ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နိုင်ချေရှိသော အနက်ဖွင့်မှုနှစ်ခုမှ တစ်ခုကို ရွေးချယ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ကောင်းကင်များသည် အမှန်တကယ်မရှိကြောင်းသို့မဟုတ်ဒုံးပျံများဖြင့် ကောင်းကင်ကိုထိုးဖောက်ထွက်သွားနိုင်ကြောင်းအခိုင်အမာဆိုခဲ့ကြ ပါလျှင် ကျမ်းမြတ် ကုရ်အာန်၏ စာသားများနှင့် ဝိရောဓိဖြစ်ခြင်းကြောင့် လက်မခံနိုင်ချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်

ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်က ရှင်းလင်းစွာဖြင့် အာယတ်တော် အချို့၌ မိုးကောင်းကင်သည် ပတ်ရံထားသောအရာဖြစ်ပြီး ကောင်းကင်တမန်များ စောင့်ကြပ်နေသည့် ဂိတ်ပေါက်များရှိကာ မည်သူမျှဝင်ရောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ပေ ဟု ဖော်ပြထား၏။

အလားတူပင် အာယတ်တော် **كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ** "စင်စစ်အသီးသီး တို့သည် ဂြိုဟ်နက္ခတ် သွားရာလမ်းကြောင်းတစ်ခုစီ၌ ကူးခတ်သွားလာ၍နေကြကုန်တည်း (၃၆:၄၀)" ကလည်း ကြယ်များသည် ၎င်းတို့၏ပတ်လမ်းများတွင် မျောပါနေကြခြင်း ကို သေချာစေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တော်လီမီ သီအိုရီ (၁၃၉ A.D တွင် ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့သည်)၏ တင်ပြချက်ဖြစ်သည့် ကြယ်တာရာများသည် ကောင်းကင်ကိုယ်ထည်ကြီးထဲတွင် တည်ရှိကြ၏။ ၎င်းတို့သည် ကိုယ်တိုင်ရွေ့လျားမှုမပြုဘဲ ကောင်းကင်၏ ရွေ့လျားမှုအတိုင်း လိုက်၍ ရွေ့လျားနေကြသည်ဆိုခြင်းမှာ ကြယ်များသည် ၎င်းတို့၏ ပတ်လမ်းများ အတိုင်း လည်ပတ်နေကြသည်ဟု ကုန်အာန်က ကြေညာပြီးသည့်နောက် တရားမဝင် တော့ပေ။

တော်လီမီသီအိုရီကိုယုံကြည်သူ စောစောပိုင်း ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများသည် ကုန်အာန်စကားလုံးများ၏ အဓိပ္ပာယ်များကို ဆွဲဆန့် လှည့်ပတ်လျက် တော်လီမီသီအိုရီနှင့် ကိုက်ညီအောင် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ အလားတူပင် ယခုအချိန်နှင့် မကြာသေးခင်အချိန်များက အချို့သော အာယတ်တော်များသည် အချို့သော နက္ခတ္တဗေဒ သီအိုရီများနှင့် ကွဲလွဲနေသည်ဟု ယူဆကြပြီး မျက်မှောက်ခေတ်သီအိုရီများနှင့် တစ်ပြေးညီဖြစ်စေရန် ၎င်းတို့၏ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်များကို လှည့်ပတ်လိမ်လည်ဖို့ကြိုးစားကြသည်။ ဤလုပ်နည်းလုပ်ဟန်နှစ်မျိုးစလုံးသည် မှန်ကန်မှုမရှိသည့်ပြင် တော်တည့် မှန်ကန်သော ဝါရင့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခိုင်မာပြီးဖြစ်သော နည်းပညာများနှင့် ဆန့်ကျင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် မိုးကောင်းကင်များကို ငြင်းဆိုသည့်သီအိုရီမှ လွဲ၍ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်များ၏ သီအိုရီများသည် ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်နှင့် ဝိရောဓိ ဖြစ်ခြင်းမရှိပေ။

ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့် စွန့်တော်များကိုသာမက ဒဿနိကနှင့် နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရပ်များကိုပါ နားလည်နဲ့စပ်သူ ပညာရှင် ဆယ်ဒ်မဟ်မူဒ် အာလူစီဘက္ကဒါဒီက ၎င်း၏ကျော်ကြားသော ရူဟ်အုလ်မအာနီ၌ ထင်ရှားသော ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို အကျဉ်းချုပ်လျက် စုစည်းဖော်ပြခဲ့သည်။ ၎င်းက အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အဓိကအချက်ကို သဘောတူလက်ခံခဲ့သည်။ ၎င်း၏ မြေးဖြစ်သူ အလ္လာမဟ် ဆယ်ဒ် မဟ်မူဒ်ရှုတ်ကရီ အာလူစီကလည်း ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စာအုပ်တစ်စောင်ရေးခဲ့၏။ ထိုစာအုပ်တွင် ၎င်းက ခေတ်သစ် နက္ခတ္တဗေဒ သီအိုရီများ ကို ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်နှင့် ချိန်ထိုးလျက် အတည်ပြုထောက်ခံခဲ့သည်။ ၎င်း၏စာအုပ်မှ ဆီလျော်သော စာပိုဒ်ကိုအောက်တွင် ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။

رَأَيْتَ كَثِيرًا مِّن قَوَاعِدِهَا لَا يَعَارِضُ النَّصُوصَ الْوَارِدَةَ فِي الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، عَلَى أَنَّهَا
لَوْ خَالَفتُ شَيْئًا مِّنْ ذَلِكَ لَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهَا وَلَمْ نَوْوِلِ النَّصُوصَ لَا جُلْهًا، وَالتَّوَالٍ فِيهَا
لَيْسَ مِنْ مَذَاهِبِ السُّلَفِ الْحَرِيَّةَ بِالْقَبُولِ، بَلْ لَا بَدَأَ أَنْ نَقُولَ أَنَّ الْمُخَالَفَ لَهَا مُشْتَمِلٌ
عَلَى خَلَلٍ فِيهِ، فَإِنَّ الْعَقْلَ الصَّرِيحَ لَا يَخَالَفُ النُّقْلَ الصَّحِيحَ، بَلْ كُلُّ مَنْهَا يَصْدُقُ الْآخَرُ
يُؤَيِّدُهُ (مَادِل عَلَيْهِ الْقُرْآن)

'ကျွန်ုပ်သည် ခေတ်သစ် နက္ခတ္တဗေဒ၏ နိယာမများကို စစ်ဆေးကြည့်ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းတို့သည် ကုန်အာန် ကျမ်းမြတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ စွန့်တော်နှင့်လည်းကောင်း ကွဲလွဲမှုမရှိပါ။ ရှိခဲ့လျှင်လည်း ၎င်းတို့ကိုစွန့်ပယ်မည် သာဖြစ်ပြီး၊ ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်(၏အဓိပ္ပာယ်)နှင့် စွန့်တော်ကို ကလိမ်ကကျစ်လုပ်မည် မဟုတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ယင်းသို့ လိမ်လည်ခြင်းသည်

ဝါရင့်သမ္ဘာရင့် အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အစဉ်အလာနှင့်ဆန့်ကျင် သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤ ကဲ့သို့အနေအထားမျိုးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် သို့မဟုတ် စွန္နတ်နှင့် ဝိရောဓိ ဖြစ်သော မည်သည့်သီအိုရီကိုမဆို ပြည့်စုံမှန်ကန်ခြင်းမရှိဟုဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ခိုင်လုံသော အကျိုးအကြောင်းသည် စစ်မှန်သောစာသားများ (ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် သို့မဟုတ် စွန္နတ်၏)နှင့် မည်သည့်အခါမျှ ဆန့်ကျင်ဘက် မဖြစ်နိုင်ချေ။ တစ်ခုကိုတစ်ခု အပြန် အလှန်ထောက်ကူကြသည်သာ ဖြစ်၏။

အချုပ်ဆိုရလျှင် ကြယ်များ၊ ဂြိုဟ်နက္ခတ်များနှင့်၎င်းတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်၊ ရွေ့လျားကြပုံစသည်တို့ကို လေ့ လာသည့် ဘာသာရပ်များ အကြောင်းနှင့် ၎င်းနှင့် သက်ဆိုင်သည့် နက္ခတ္တဗေဒ သီအိုရီများအကြောင်းအား နဗီတမန် တော်အီစာﷺ မပွင့်ပေါ်မီကတည်းက အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ အီန္ဒိယ၊ တရုတ်နှင့် ဂရိ စသည့်နိုင်ငံများတွင် ဆွေးနွေးခဲ့ကြ၊ သုတေသနပြုခဲ့ကြသည်မှာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ၎င်းတို့ထဲမှ ပိုင်သာဂိုရတ်နှင့် တော်လီမီသီအိုရီများသည် ယနေ့တိုင် ထင်ရှားဆဲဖြစ်၏။

နက္ခတ္တဗေဒသည် အသိပညာဘာသာရပ်ခွဲ အသစ်တစ်ခုမဟုတ်ချေ။ ထောင်နှင့်ချီသောနှစ်များကတည်း ကပင် လူသားတို့၏သုတေသနပြုရာ နယ်ပယ်ဖြစ်ခဲ့၏။ အီဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ အီန္ဒိယနှင့် တရုတ်နိုင်ငံများသည် ရှေးခေတ်ဟောင်းကတည်းက နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ သုတေသန ဗဟိုဌာနများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နဗီတမန်တော် အီစာﷺ မပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း (၅၀၀)ကပင် ပိုင်သာဂိုရတ်သည် နက္ခတ္တဗေဒကို အီတလီ၌ သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၄၀ B.C. တွင် တော်လီမီသည် ဤဘာသာရပ်နယ်ပယ်ကို လွှမ်းမိုးခဲ့၏။ ၎င်းသည် ပိုင်သာဂိုရတ်၏ သီအိုရီနှင့်ဆန့်ကျင်သည့် စကြဝဠာဆိုင်ရာ သီအိုရီတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့သည်။ ၎င်း၏ သီဝရီသည် အစိုးရ၏ ပူးပေါင်းကူညီမှုဖြင့် အများ လက်ခံမှုရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ပိုင်သာဂိုရတ်၏ သီအိုရီသည် နောက်တန်းသို့ရောက်သွားရုံမက လုံးဝလျစ်လျူရှုခြင်း ပင် ခံခဲ့ရလေသည်။ ဂရိ သိပ္ပံပညာရပ်များအား အရဗီဘာသာသို့ ပြန်ဆိုကြသောအချိန်သည် တော်လီမီ၏ သီအိုရီက ထို နယ်ပယ်ကို လွှမ်းမိုးချိန်ဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများစွာသည် တော်လီမီသီအိုရီ၏ ရှုထောင့်မှနေ၍ ဤ ဘာသာရပ်ကို ဆွေးနွေးသုံးသပ်ခဲ့ကြသည်။

ဥရောပတိုက်သားပညာရှင်များသည် ဤဘာသာရပ်အား ၁၅ရာစု AD(၁၁ရာစု AH) တွင် စတင် လေ့လာ ခဲ့ကြသည်။ ကော့ပါးနီးကပ်စ်သည် ဤနယ်ပယ်၏ရှေ့ဆောင်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏နောက်မှ ဂျာမဏီမှ ကီးလားနှင့် အီတလီမှ ဂလီလီယို တို့ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ ဤနက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်အားလုံးက တော်လီမီသီအိုရီကို မှားယွင်းကြောင်း သက်သေပြကြပြီး ပိုင်သာဂိုရတ်၏သီဝရီကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ ၁၈ရာစု AD ၌ အိုင်ဇက် နယူတန်၏ ရှာဖွေ တွေ့ရှိမှုများက ပိုင်သာဂိုရတ်၏သီဝရီကို ဆက်လက်အတည်ပြုထောက်ခံခဲ့ပြန်သည်။ ၎င်းက ကမ္ဘာ့မြေဆွဲအား သီဝရီ ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့ပြီး လက်တွေ့စမ်းသပ်လေ့လာမှုများမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာ့မြေအပါအဝင် အားလုံးသော ဂြိုဟ်များ၌ မြေဆွဲအားရှိကြောင်း၊ ယင်းမြေဆွဲအားကြောင့် အရာဝတ္ထုများသည် အပေါ်မှအောက်သို့ ကျခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မြေဆွဲ အား၏ နယ်ပယ်အပိုင်းအခြားသည် ဂြိုဟ်တစ်ခုနှင့်တစ်ခုမတူညီကြကြောင်းများကို သက်သေပြခဲ့လေသည်။ အကယ် ၍ တစ်စုံတစ်ခုသည် ကမ္ဘာ့မြေ၏မြေဆွဲအားနယ်ပယ်ကို ဖြတ်ကျော်သွားနိုင်လျှင်၊ ၎င်းသည်မြေပေါ်သို့ မည်သည့်အခါ မျှပြန်ကျတော့မည်မဟုတ်ချေ။

ဤသီအိုရီကို ရုရှားနှင့် အမေရိကန်သိပ္ပံပညာရှင်များက လက်တွေ့အထောက်အထားဖြင့် သက်သေပြခဲ့ ကြသည်။ ၎င်းတို့သည်ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် မွတ်စလင်မ်သိပ္ပံပညာရှင် အလ်ဗိုင်ရူနီ၏ သုတေသနအချို့မှ အကျိုး

ကျေးဇူးကိုရယူလျက် အာကာသထဲသို့ ခုံးယုံများ၊ ဂြိုဟ်တုများကို အောင်မြင်စွာ ပစ်လွှတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းအရာများသည် ကမ္ဘာမြေ၏ မြေခွဲအားနယ်ပယ်ကို ဖောက်ထွက်ပြီးသည်နှင့် ၎င်းတို့၏ပတ်လမ်းများတစ်ဝိုက် စတင် လှည့်ပတ်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤအောင်မြင်မှုက သိပ္ပံပညာရှင်များအား ဂြိုဟ်များဆီသို့ အာကာသခရီးနှင့်ရန် စေ့ဆော်ခဲ့၏။ နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့ထဲမှတချို့သည် လကိုရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ရောက်ရှိကြောင်းကို ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်အပေါင်းက ဝန်ခံခဲ့ကြရသည်။ ၎င်းတို့၏ ပြိုင်ဖက်များသည်ပင် စိန်မခေါ်ခဲ့ကြပေ။ ထိုအချိန်မှစပြီး၊ အခြားဂြိုဟ်များသို့ ရောက်ရှိရန် လည်းကောင်း၊ အာကာသသို့ အခြားလေ့လာရေးအဖွဲ့များ စေလွှတ်ရန်ကိုလည်းကောင်း ယနေ့တိုင် ကျိုးပမ်း အားထုတ်လျက်ရှိကြပေသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့်အချက်မှာ ပထမဦးဆုံးအာကာသယာဉ်မှူးဖြစ်သူ ဂျန်ဂလန်းသည် အာကာသမှအောင်မြင်စွာပြန်ရောက်လာပြီးနောက် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းပါးတွင် ဘုရားသခင် ရှိကြောင်းနှင့် ထိုဘုရားသခင်၏ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးကို ထိန်းချုပ်ထားသည့် တန်ခိုးတော်အနန္တကို ဝန်ခံခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် ၎င်းက ဝန်ခံခဲ့သေးသည်မှာ သိပ္ပံပညာရပ်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ အောင်မြင်ပြီးမြောက်မှုများသည် မည်သည့်စံနှင့်မျှ တိုင်းတာချိန်တွယ်၍မရနိုင်သော အာကာသတွင်းမှ သဘာဝဖြစ်စဉ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက တန်ဖိုးမဲ့သလောက်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ဆောင်းပါးကို ၎င်းက စကြဝဠာကြီး၌ရှိသမျှအရာ အားလုံးသည် လူသား၏ စိတ်အာရုံများဖြင့် ပုံဖော်ခံစားကြည့်၍ရနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ဝန်ခံချက်ဖြင့် နိဂုံးချုပ်ထား၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်အာရုံများက အလှမ်းမမီသည့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အမှန်တရားများစွာရှိပါသည်။ ၎င်းတို့ရှိကြောင်းကို ၎င်းတို့ မြင်သာသောအရာများမှတစ်ဆင့် ကျွန်ုပ်တို့သေချာစွာသိကြပြီး ဤစကြဝဠာသည် အရာရာကို တတ်စွမ်းနိုင်သော အင်အားတစ်ခု၏ ထိန်းချုပ်ခြင်းခံရသည်ဖြစ်ကြောင်းယုံကြည်ရန်ဖြစ်စေသည်။ ဤဆောင်းပါးကိုထိုစဉ်က ရိုးဒါးဒိုင်ဂျက်အပါအဝင်ပုံမှန်ထုတ်မဂ္ဂဇင်းစာစောင်များ၌ ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဆောင်းပါးကပြဆိုသည်မှာ ဤအကျိုးတရားများ၏ အဆုံးသတ်ရလဒ်သည် စကြဝဠာ၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများကို ယခုတိုင်ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းမရှိသေးကြောင်းနှင့် ဂြိုဟ်များအား အကြီးကျယ်ဆုံးဖြစ်သော၊ သို့သော် အကောင်အထည်နှင့်မရှိသော အင်အားကြီးတစ်ရပ်က ထိန်းချုပ်ထားကြောင်းများကို ဝန်ခံရန်သာဖြစ် ပေတော့သည်။ ဤသည်မှာ အလ္လာဟ်တမန်တော်များ ပထမအဆင့်အနေဖြင့် ကြေညာခဲ့ကြသည့် အမှန်တရားဖြစ်သကဲ့သို့ အဆုံးသတ်နိဂုံးလည်း ဖြစ်၏။ ထိုအတွက် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က မိုးကောင်းကင်၊ ကမ္ဘာမြေ၊ ကြယ်များနှင့် ဂြိုဟ်များ၏ဖန်ဆင်းမှုကို ကြည့်မြင်ဆင်ခြင်တွေးဆကြရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စဉ်းစားထိုက်သည့်အခြားအချက်မှာ ဒေါ်လာထရီလီယံနှင့်ချီ၍ ကုန်ကျသော ဤခေတ်၏ရှာဖွေတွေ့ရှိချက်များသည် အံ့ဩဖွယ်၊ အားကျဖွယ်ကောင်းသည့်တိုင် လူသားတို့ခံစားနေကြရသည့် ငတ်မွတ်မှု၊ ရောဂါထူပြောမှု၊ မတည်ငြိမ်မှု စသည့် လောင်မြိုက်နေသော ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းမပေးနိုင်ချေ။ အကုန်အကျများစွာဖြင့် လကမ္ဘာမှ ယူဆောင်လာသည့် မြေမှုန့်နှင့် ကျောက်တုံးများသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အငတ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးကြသူများသို့မဟုတ် အဝတ်အစားနှင့် ခိုကိုးရာမဲ့နေကြသူများအတွက် ပြောပလောက်သည့် အကျိုးကျေးဇူး မဖြစ်ထွန်းပေ။ ဤကဲ့သို့သော ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများ၏ စစ်မှန်သော အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်သည့် အလ္လာဟ်အရှင်အား ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်းနှင့် ထိုအရှင်မြတ်အားကျေးဇူးတင်ခြင်းတို့သည် သာမန်ထက်ထူးကဲသော အားထုတ်မှုပြုစရာ မလိုအပ်ချေ။ ဤအရာဝတ္ထုများကို သာမန်ကြည့်ရှုလေ့လာရုံနှင့်ပင် အကျိုးကျေးဇူးများကို ဆွဲထုတ်နိုင်ပေသည်။ ဤသည် ကုရ်အာန်က အလေးပေးသည့် အရာအတိအကျဖြစ်လေသည်။

အချုပ်ဆိုရလျှင် စကြဝဠာဗေဒကို လေ့လာလိုက်စားခြင်းအားဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းခြုံသိမြင်မှု ဉာဏ်တော်ဟစ်ကပ်မည်။ ထိုအရှင်မြတ်၏ တစ်ပါးတည်းသော ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်ခြင်းနှင့် တွဲဖက်ပါတနာမရှိခြင်းများကို ညွှန်ပြရာ ရင်းမြစ်အဖြစ်ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကြောင်းကို ကုရ်အာန်၏နေရာများစွာ ၌ ဖော်ပြထား၏။ ဒုတိယအနေဖြင့် သိပ္ပံပညာရပ်များ လေ့လာလိုက်စားမှုကို ဘဝပြဿနာ အစစ်အမှန်များအား ဖြေရှင်းရုံအတိုင်းအတာထိသာ ပြုလုပ်ရန်ဆိုသည်မှာလည်း ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ရည်မှန်းချက် များတွင် ပါဝင်၏။ သို့သော် လောကီအရေးကိစ္စများသည် လူတစ်ဦးအတွက် အရေးပါဆုံးအပိုင်းများ မဖြစ်စေရဘဲ လောကီဘဝကို အသွင်ကူးပြောင်းအဆင့်အဖြစ် သဘောထားလျက် အမှန်တကယ် လိုအပ်ချက်များ၏ အတိုင်းအတာ ထိသာ ဂရုစိုက်ရန်ဖြစ်သည်။ စကြဝဠာဗေဒ လေ့လာလိုက်စားခြင်း၏ တတိယရည်မှန်းချက်သည် ပထမ အချက် နှစ်ချက်နှင့် မဆက်စပ်ဘဲလျက် သီအိုရီပိုင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာများကိုဖြေရှင်းရုံမျှသာဖြစ်လျှင်၊ ကုရ်အာန်ကျမ်း တော်မြတ်က အားမပေးသောအကျိုးမဲ့သည့် လေ့ကျင့်မှုသာဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် မျက်မှောက်ခေတ် သုတေသနများနှင့် ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုများသည် ခေတ်ပေါ်ပညာရှင်များ အဆိုပြု သကဲ့သို့ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ တိကျသော ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။ ထို့အတူ ဤရှာဖွေ တွေ့ရှိမှုများကို တချို့သောရေးရိုးစွဲပညာရှင်များ ရှုမြင်ကြသကဲ့သို့ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က မလိုလားသော အရာများ အဖြစ် ယူဆ၍မရနိုင်ပေ။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က ဤအကြောင်းအရာများနှင့် ပတ်သက်၍ နှုတ်ဆိုတ်နေခြင်းမှာ ပြောစရာ အကြောင်းမဟုတ်၍ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အမှန်တရားတစ်ခုကို လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုများအရ လည်း ကောင်း၊ စောင့်ကြည့်လေ့လာခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း သက်သေပြခြင်းသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်နှင့် ဆန့်ကျင် သည်ဟု ယူ၍မရနိုင်ချေ။ ထို့ပြင် ယခုတိုင် သက်သေမပြနိုင်သေးသောအရာအတွက် စိတ်ကူးယဉ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို ခြင်းဖြင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်အပေါ် အခွင့်အရေးယူရန် အားမထုတ်ကြသင့်ပေ။

عِبَادُ الرَّحْمَنِ
အာယသ် (၆၃-၇၇)

وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۖ وَالَّذِينَ يَسْتُرُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۚ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۚ
إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۖ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا ۖ
لَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۖ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ

مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ
سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٤٦﴾ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَإِنَّهُ يُتَوَبُّ إِلَى اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ مَتَّابٌ ﴿٤٧﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۖ وَإِذَا مَرُّوا
بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا
صُمًّا وَعُمُيَانًا ﴿٤٩﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاحِنَا وَ
دُرِّيتِنَا أَقْرَةً أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٥٠﴾ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ
بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ﴿٥١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ حَسَنَتْ
مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٥٢﴾ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ﴿٥٣﴾

စင်စစ်သော်ကား 'ရဟ်မာန်' ကြီးမားလှသော ကရုဏာတော်ရှင်၏ ကျွန်များသည် အကြင်သူများပင်။ ထိုသူတို့သည် ပထဝီမြေပေါ်ဝယ် ကျိုးနွံစွာ၊ ဖြည်းညင်းစွာ၊ အိန္ဒြေသိက္ခာရှိစွာ လမ်းလျှောက်ကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး အသိအလိမ္မာ ကင်းမဲ့ကြသောသူများသည် ၎င်းတို့နှင့်စကားပြောဆိုကြသောအခါ ၎င်းတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ပဋိပက္ခ ကင်းငြိမ်းသောစကားကို အပြစ်မဖြစ်စေသောစကားကို ပြောဆိုကြကုန်၏။[၆၃] ၎င်းပြင် အကြင်သူများပင် ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်ဝယ် 'စရ်ဒဟ်' ပျပ်ဝပ်ဦးချကြလျက် လည်းကောင်း၊ မတ်တတ်ရပ်ကြလျက်လည်းကောင်း ညဉ့်ကို ကုန်လွန်စေကြကုန်၏။[၆၄] ထို့ပြင် အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည်(ဤသို့) လျှောက်ထားကြကုန်၏။ အို-ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ဂျဟန္နမ်ငရဲ၏ပြစ်ဒဏ်ကို ကျွန်တော်မျိုးတို့မှ ဖယ်ရှားပေးတော်မူပါ။ ဧကန်မလွဲ ယင်းဂျဟန္နမ်ငရဲ၏ ပြစ်ဒဏ်သည်ကား ပျက်စီးမှုပင်၊ ပြင်းထန်လှသောဒုက္ခပင်၊ အဆက်မပြတ်သက်ရောက်အံ့သော ပြစ်ဒဏ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။[၆၅] ဧကန်စင်စစ် ယင်းဂျဟန္နမ်ငရဲသည် စခန်းချရာ နေရာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နေထိုင်ရာနေရာအဖြစ် လည်းကောင်း အလွန်ညံ့ဖျင်းလှပါသည်။[၆၆] ထိုမှတစ်ပါး အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည် သုံးစွဲကြသောအခါ အချည်းနှီး၊ ဖြုန်းတီးကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ စစ်စီစေ့နှံ့ကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ စင်စစ် (၎င်းတို့၏သုံးစွဲမှုကား) ယင်း (အချည်းနှီးဖြုန်းတီးမှုနှင့် စစ်စီစေ့နှံ့မှု)၏အကြားတွင် မလွန်မယုတ် အလယ်(အလတ်သုံးစွဲမှု)သာလျှင် ဖြစ်ပေသတည်း။[၆၇] ၎င်းပြင် အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်(တွဲဖက်၍)အခြားကိုးကွယ်ရာ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ဟစ်ခေါ်တသ

(ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်)ကြသည် မဟုတ်ပေ။ ၎င်းပြင် ထိုသူများသည် အလ္လာဟ် အရှင် မြတ်က 'ဟရာမ်'ဟူ၍ တားမြစ်ထားတော်မူသော အသက်ဖိနပ်ကိုလည်း တရားသဖြင့်မှ တစ်ပါး သတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုကြပေ။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကိုလည်း ကျူးလွန်ကြသည်မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်သော်ကား မည်သူမဆို ထိုသည့်ပြစ်မှုများကိုကျူး လွန်ပါမူ ထိုသူသည် (အလွန်ကြီးလေးသော) ပြစ်ဒဏ်နှင့်တွေ့ကြုံရမည်သာ။[၆၈] "ကိယာမသ်"ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင် ထိုသူ၌ ပြစ်ဒဏ်သည် တိုးတက်(သက်ရောက်)စေ ခြင်းကိုခံရမည့်ပြင် ထိုသူသည် အမြဲတာဝရ ယင်းပြစ်ဒဏ်၌ပင် ဂုဏ်သရေယုတ်ညံ့စွာ ခံစားနေရပေမည်။[၆၉] သို့ရာတွင် အကြင်သူသည် (ကုဖ်ရ်ရှုရစ်ကံမှ) ဝန်ချ တောင်း ပန်ပြီး သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့၍ ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလကို ကျင့်မှု ဆောက်တည်ခဲ့ လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုကဲ့သို့သောသူတို့အား ၎င်းတို့၏မကောင်းမှုများကို ကောင်းမှုများနှင့်လဲလှယ်၍ ပေးသနားတော်မူပေမည်။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်သည် အလွန်တရာ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာ ညှာတာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၇၀] အမှန်သော်ကား မည်သူ မဆို (အပြစ်မှ)ဝန်ချတောင်းပန်၍ ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလကို ကျင့်မှုဆောက် တည်ခဲ့ပါမူ ဧကန်မလွဲ ထိုသူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖက်သို့ ပြန်လှည့်သူပင် ဖြစ် ပေ၏။[၇၁] ထို့ပြင် အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည် မလျော်ကန်သောနေရာသို့လည်း သွားရောက်ပါဝင်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ (တစ်နည်း) မုသားသက်သေခံကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် အချည်းနှီးသော အမှုကိစ္စ၏အပါးမှ ဖြတ်သန်း၍ သွားကြလေသောအခါ၊ (မျက်နှာအောက်စိုက်၍) ဣန္ဒြေရှိသူများပီပီ ဖြတ်သန်း၍ သွား ကြကုန်၏။[၇၂] ၎င်းပြင် အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူ တော်မူသောအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များဖြင့် ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို ခံကြရသော အခါ ထိုသူတို့သည် ယင်းအာယတ်တော်များအပေါ်၌ နားပင်းသူများ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ မျက်စိကန်းသူများအဖြစ်လည်းကောင်း ကျလာကြသည်မဟုတ်ပေ။[၇၃] ထိုမှ တစ်ပါး အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည် အို-ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော် မူသောအရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ ဇနီး ကြင်ရာများထံမှ လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ သားမြေးတို့ထံမှ လည်းကောင်း မျက်စိအေးမြကြည်လင်မှုကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ထိုမှတစ်ပါး အရှင်မြတ်သည် ကျွန် တော်မျိုးတို့အား 'မွတ္တကီ' သူတော်စင်များ၏ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ် ပြုလုပ်တော်မူပါဟု လျှောက်ထား အသနားခံကြကုန်သတည်း။[၇၄] ထို(ဝိသေသဂုဏ်ထူးနှင့် ပြည့်စုံကြကုန် သော 'ရဟ်မာန်' ကြီးမားလှသော ကရုဏာတော်ရှင်၏ ကျွန်)တို့မှာကား မိမိတို့ တည် တံ့ကြံ့ခိုင်စွာ ရှိခဲ့ကြသည့်အတွက်ကြောင့် (ဂျန္နတ်သုခဘုံ၏) မြင့်မြတ်သောအဆောင် များကိုပင် အစားပေးချီးမြှင့်ခြင်း ခံကြရပေမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုသူတို့သည် ယင်း အဆောင်များ၌("မလာအိကဟ်" ကောင်းကင်တမန်များ၏) နှစ်ထောင်းအားရကြောင်း

ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ 'စလာမ်' မေတ္တာပို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သခြင်းကို လည်းကောင်း (တွေ့ကြုံစေခြင်း)ခံကြရပေမည်။[၇၅] (၎င်းတို့သည်) ယင်း(ဂျန္နုတ်'သုခ ဘုံ၏) မြင့်မြတ်သောအဆောင်များ၌ပင် အမြဲထားစဉ် နေထိုင်ကြပေမည်။ ထို(ဂျန္နုတ် သုခဘုံ၏)မြင့်မြတ်သောအဆောင်များသည် အလွန်မွန်မြတ်လှစွာသော စခန်းချရာ နေရာသည်လည်းကောင်း၊ နေထိုင်ရာနေရာသည်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။[၇၆] (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အို-အချင်းတို့၊) အကယ်၍ အသင်တို့သည် ဆုတောင်းပတ္တနာမပြုကြလျှင် ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင် မြတ်သည် အသင်တို့အား လုံးဝဂရုစိုက်တော်မူမည် မဟုတ်ပေ။ ယခုသော်ကား ဧကန် မလွဲ အသင်တို့သည် (ရုစုလ်တမန်တော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ ကုရ်အာန် ကျမ်းတော် မြတ်ကို လည်းကောင်း၊) မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ ငြင်းပယ်ခဲ့ကြပြီးဖြစ်ရာ မကြာမြင့်မီ ယင်း စွပ်စွဲငြင်းပယ်မှုကြောင့် (အသင်တို့အပေါ်၌)အန္တရာယ်ပင် ဖြစ်ချေအံ့သတည်း။[၇၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤနေရာထိ စူရဟ်ဖုရ်ကာန်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် သက်သေ များအကြောင်းကို အဓိကဆွေးနွေးခဲ့ပြီး ယင်းကိစ္စအပေါ် မယုံကြည်သူများနှင့် ရုပ်တုကိုးကွယ်ကြသူများ၏ ကန့်ကွက် မှုအမျိုးမျိုးကို ဖြေကြားခဲ့၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ထိုအရှင်မြတ်၏ အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ငြင်းပယ်ကြသူတို့အပေါ်၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမျက်တော်နှင့် ပြစ်ဒဏ်ကျရောက်မည့်အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ယခုမူ စူရဟ်၏ အဆုံး၌ ထိုအရှင်မြတ်၏ အထူးသီးသန့်ကျွန်များကို ရည်ညွှန်းထားသည်။ ၎င်းတို့သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန် တော်ဖြစ်ခြင်းကို ခိုင်မာစွာယုံကြည်ကြပြီး ၎င်းတို့၏ယုံကြည်ချက်များ၊ အပြုအမူများနှင့် တစ်ပါးသူနှင့် ဆက်ဆံကြပုံများ အားလုံးသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ထိုအရှင်၏ နဗီတမန်တော်တို့၏ အလိုဆန္ဒတော်များနှင့်အညီ ဖြစ်ကြသည့်ပြင် ရှိရိအတိုက်လည်း လိုက်နာသူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့သော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သီးသန့်ကျွန်များအား ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က အမြင့်ဆုံးဂုဏ်ထူး ဖြစ်သည့် 'အိဗာဒုရ်ရဟ်မာန်' ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။ ဖန်ဆင်းခံအပေါင်းသည် ထိုအရှင်မြတ်၏ဆန္ဒတော်အရ မဖြစ် မနေလုပ်ရမည့်အရာများ၏ ထိန်းချုပ်မှုကို ခံကြရသော်လည်း ဤနေရာတွင် မိမိတို့ဆန္ဒအလျောက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ခြင်းကို သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်းပြောဆို၏။ ဆိုလိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ လုံးဝလက်မြှောက် အညံ့ခံရန်၊ အပြုအမူများနှင့် အလိုဆန္ဒများကို မိမိကိုယ်ပိုင်ရွေးချယ်မှုဖြင့် ထိုအရှင်မြတ် ကျေနပ်နှစ်သက်စေရန် ပြုမူ ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်၏။ ဤစူရဟ်၏ နောက်ဆုံးအာယတ်တော်များတွင် အထူးကျွန်များအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကိုယ်တော်တိုင်က မိမိ၏ကျွန်များဟု ခေါ်တော်မူခဲ့ခြင်းမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသည့်ဂုဏ်ကို ချီးမြှင့်တော်မူရန် ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အကျင့်စရိုက်များနှင့် ထူးခြားသောလက္ခဏာများကို နောက်ဆုံးအာယတ်တော်များတွင် စူရဟ်၏အဆုံးတိုင် အောင် ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ ဤဖော်ပြချက်များ၏ကြားထဲ၌ မယုံကြည်သွေဖည်ငြင်းပယ်ခြင်းအတွက် နောင်တနှင့် အပြစ်များကိုလည်းကောင်း၊ အကျိုးဆက်များကိုလည်းကောင်း ရည်ညွှန်းတော်မူခဲ့၏။

ဤဘာသာတရား ကိုင်းရှိုင်းကြသူများအား မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်ကျွန်များဟု ခေါ်ခြင်းအားဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် ၎င်းတို့အား ကြီးကျယ်သော ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရှင်မြတ်၏ တင့်တယ်

လှပသော နာမတော်၊ ဘွဲ့တော်များအနက်မှ ရဟ်မာန်(မဟာကရုဏာတော်ရှင်)ဟူသည့် မိမိကိုယ်တော်တိုင်၏ ဘွဲ့တော်ကို ချီးမြှင့်ခြင်း၏အလိုသဘောမှာ ဤဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းကြသူများသည် မဟာကရုဏာတော်ရှင်၏ကျွန်များ ဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ ၎င်းတို့၏ အထွေထွေပြုမူလုပ်ဆောင်ပုံများမှတစ်ဆင့် ကရုဏာတရား၏အရည်အချင်းများကို လက်တွေ့ပြသကြရန်လည်းကောင်း၊ ရောင်ပြန်ဟပ်ကြစေရန်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ကောင်းပေသည်။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏မျက်နှာသာပေးတော်မူခြင်းခံကြရကုန်သောကျွန်များ၏ထူးခြားသည့်စရိုက်လက္ခဏာများ

ဤအာယတ်တော်များတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ မျက်နှာသာပေးတော်မူခြင်း ခံကြရသည့် အထူးကျွန်တို့၏ စရိုက်လက္ခဏာနှင့် အလေ့အကျင့်(၁၃)ရပ်ကို ဖော်ပြထား၏။ ၎င်းတို့မှာ မှန်ကန်သောယုံကြည်သက်ဝင်မှု၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ နဗီတမန်တော်တို့၏ အမိန့်တော်များအား လေးစားလိုက်နာရန်အတွက် ရုပ်ခန္ဓာပိုင်းနှင့် ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာကိစ္စရပ်နှစ်ရပ်လုံးတွင် ၎င်းတို့၏ ဖြောင့်မှန်သောလုပ်ရပ်များ၊ အခြားသူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်မှု၌ ထားရှိကြသည့် အကြောက်တရား၊ အပြစ်ဒုစရိုက်ဟူသရွေ့မှ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းနှင့် ဇနီး၊ သားသမီးတို့အား ဖြောင့်မှန်သောလမ်းသို့ မိမိနှင့်အတူတွဲခေါ်ခြင်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၁)

၎င်းတို့သည် عجب (ကျွန်)စကားလုံး၏အများကိန်း عَجَب (ကျွန်များ) ဖြစ်ကြ၏။ ဤနေရာတွင် ကျွန်သည် ၎င်း၏သခင်ပိုင်ဆိုင်သော အရာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ၎င်း၏ပြုမူလုပ်ဆောင်ချက်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်မှန်သမျှသည် ၎င်း၏အသက် သို့မဟုတ် ဘဝနှင့်အတူ သခင်၏ဆန္ဒနှင့် အမိန့်တို့ကို လိုက်နာရာတွင် မြှုပ်နှံထားရာ၏။

ဤကဲ့သို့ လူတစ်ဦးသည်သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကျွန်အဖြစ်ကို တောင်းဆိုနိုင်သည်။ ထိုသူ၏ရရှိပုံနှင့် ယုံကြည်ချက်များသည်လည်းကောင်း၊ တွေးခေါ်ပုံနှင့်အလိုဆန္ဒများသည်လည်းကောင်း၊ အပြုအမူနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များသည်လည်းကောင်း လုံးဝဥသပုံ ၎င်း၏ 'ရပ်'(အရှင်သခင်)၏အမိန့်နှင့် ကျေနပ်နှစ်သက်မှုများနှင့်အညီ ဖြစ်သည့်ပြင် ၎င်းသည် လိုအပ်သည်နှင့် အချိန်မဆိုင်းဘဲ အမိန့်ဟူသရွေ့ကို နာခံဆောင်ရွက်ရန် မိမိကိုယ်မိမိ အဆင်သင့်ပြင်ထားသူလည်း ဖြစ်၏။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၂)

يَسْتَوْصِلُ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا "ထိုသူတို့သည် ပထဝီမြေပေါ်ဝယ် ကျိုးနွံစွာ၊ ဖြည်းညင်းစွာ၊ အိန္ဒြေသိက္ခာရှိစွာ လမ်းလျှောက်ကြလေကုန်။" (၂၅:၆၃) ဤနေရာတွင် هَوْنًا စကားလုံးကို နှိမ့်ချခြင်း၊ ကျိုးနွံခြင်းနှင့် အိန္ဒြေသိက္ခာရှိခြင်း အဓိပ္ပာယ်များဖြင့် သုံးထားသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မောက်မာပလွှားစွာဖြင့် လမ်းလျှောက်ခြင်းမပြုသူ ဟူ၍ဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်သည် အလွန် နှေးကွေးဖြည်းညင်းစွာ လမ်းလျှောက်သင့်သည်ဟု ဆိုလိုသည်မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မလိုအပ်ပါဘဲလျက် ဤသို့ပြုခြင်းသည် စွန့်တော်နှင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များ တွင် ဖော်ပြချက်အရ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ဖြည်းဖြည်းလျှောက်လေ့မရှိသည့် ပြင် လမ်းလျှောက်ပုံမှာ မြန်သည့်ဘက်သို့ အလေးသာကြောင်းသိရသည်။ ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်၌ كَانُوا يَلْجِئُونَ إِلَى الْأَرْضِ عَلَى أَرْجُلِهِمْ 'ကိုယ်တော်မြတ်ﷺ၏ လမ်းလျှောက်ပုံမှာ မြေကြီးသည် ၎င်းအတွက် ကျုံ့ဝင်နေဘိအလား ဖြစ်၏'ဟု မှတ်တမ်းတင်ခဲ့၏။ (အိဗ်နုကသီးရ်) ထို့အတွက်ကြောင့်ပင် ဖြောင့်မှန်သောအကြီးအကဲများက လူနာတစ်ဦးကဲ့သို့ ဖြည်းညင်းစွာ လမ်းလျှောက်ခြင်းသည် မောက်မာခြင်း၏ပြယုဂ်၊ ဟန်ဆောင်လှည့်စားသည့်အကျင့်နှင့် မလိုလား အပ်

သောအရာ ۞ مَرْكَ မတ်ကရုဟ်တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါသော် သာဝကကြီးအုမရ်သည် လူငယ် တစ်ယောက် ဖြည်းညင်းစွာလမ်းလျှောက်နေသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့၏။ သာဝကကြီးက ထိုလူငယ်အား 'အသင် နေ မကောင်းဖြစ်နေပါသလား'ဟု မေးမြန်းရာ ၎င်းက 'မဖြစ်ပါ'ဟု ပြန်ဖြေခဲ့ ၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးအုမရ်သည် သူ၏ တုတ်ကို ထိုလူငယ်အပေါ်သို့မြှောက်လျက် 'အမြဲတမ်း သွက်လက် ဖျတ်လတ်စွာလမ်းလျှောက်ပါ'ဟု အမိန့်ပေးခဲ့ လေသည်။ (အိဗ်နုကသီးရ်)

ဤ (၂၅:၆၃) အာယတ်တော်အား ရှင်းပြနေရင်းမှ ဟာစန်အလ်ဗဆွရီ(ရ)က ပြောခဲ့သည်မှာ စစ်မှန်သော ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ၏ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ အမြဲ တမ်း နှိမ့်ချကျိုးနွံကြ၏။ မည်မျှထိ နှိမ့်ချကျိုးနွံကြသည်ဆိုသော် ၎င်းတို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုမ ရှိသူတစ်ဦးသည် ၎င်းတို့အား ကျန်းမာ နေကောင်းကြသူများဖြစ်သည့်တိုင် နာမကျန်းဖြစ်နေကြသူများ သို့မဟုတ်မစွမ်း မသန်ဖြစ်နေကြသူများ ဟု ခံစားရ၏။ အမှန်မှာ ၎င်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ရုံသေမှုက ထိုသူများကို လွှမ်းမိုးထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပြီး ကျန်လူများကိုမူ မထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ တမလွန်ဘဝကို ကြောက်ရွံ့ ခြင်းက ၎င်းတို့အား မလိုအပ်သော လောကီအစဉ်အလာများမှ ရှောင်ကြဉ်စေသည်။ ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်မှုမရှိကြ ဘဲ လောကီအရေးကိစ္စများတွင် နှစ်မွန်းနေကြသူများသည် စိတ်ပျက်ခြင်းကိုသာလျှင် ခံစားကြရမည်။ (အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် ဤ လောကီ၌လည်း ၎င်းတို့လိုချင်သည့်ရလဒ်ကို မရကြ။ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း ၎င်းတို့၏ ဝေဒနာကို ဆုံးရှုံးကြသူများ ဖြစ်၏။) ထို့ပြင် စားနပ်ရိက္ခာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ တစ်ခုတည်းသော ဆုလာဘ်အဖြစ် သဘောထား ကြသူများနှင့် လူ့ကျင့်ဝတ်သိက္ခာဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်မှုအား လျစ်လျူရှုကြသူများသည် ဇကန်စင်စစ် သိနားလည်မှု နည်းပါးကြသူများပင် ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့အတွက် ကြီးလေးသောပြစ်ဒဏ်သည် ရှိလေသည်။ (အိဗ်နုကသီးရ်)

ထူးခြားလက္ခဏာ(၃)

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا "ထိုမှတစ်ပါး အသိအလိမ္မာကင်းမဲ့ကြသောသူများသည် ၎င်းတို့နှင့် စကားပြောဆိုကြသောအခါ၎င်းတို့သည်ကောင်းမွန်စွာပဋိပက္ခကင်းငြိမ်းသောစကားကိုအပြစ်မဖြစ်စေသောစကားကို ပြောဆိုကြကုန်၏။" (၂၅:၆၃) သိအပ်သည်မှာ ဤအာယတ်တော်ပါ 'အသိပညာကင်းမဲ့သော' ဟူသည့်စကားလုံးသည် အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ နည်းပါးသူတစ်ဦးကဲ့သို့ ပြုကျင့်သူကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ပညာဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံသူလည်း ဖြစ်နိုင်ပေ သည်။ ထို့အတူ سلام (ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု)ဟူသောစကားလုံးကို ဤနေရာတွင် ထုံးစံ အတိုင်း နှုတ်ဆက်စကားဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်သုံးခြင်းမဟုတ်ချေ။ သို့သော် ငြိမ်းချမ်းမှုကိုဖြစ်စေသော မည်သည့် စကားလုံးအတွက်မဆို ဖြစ်၏။ ဤ နေရာတွင် ဆိုလိုခြင်းမှာ အသိဉာဏ်နည်းပါးမှုကို တုံ့ပြန်ရာ၌ ၎င်းတို့သည် စိတ်ကို ချုပ်တည်းပြီး အေးဆေးစွာဖြေကြား ကြသောကြောင့် တစ်ဖက်လူများသည် မကျေမနပ်မဖြစ်ကြ၊ အပြစ်တစ်ခုကိုလည်း မကျူးလွန်ကြတော့ပေ။ ဤ အတိုင်းပင် မူဂျာဟစ်နှင့် မူကာတိလ် စသည်တို့ကလည်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ရည်ရွယ်သည့်အဓိပ္ပာယ်မှာ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့အား အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနည်းပါးသူများကဲ့သို့ ပြောဆိုကြ သူများအား တုံ့ပြန်ပြောဆိုမှု မပြုကြ ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၄)

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا "ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင် မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်ဝယ် 'စရ်ဒဟ်' ပျပ်ဝပ်ဦးချကြလျက်လည်းကောင်း၊ မတ်တတ်ရပ်ကြလျက်လည်းကောင်း ညဉ့်ကို ကုန်လွန်စေကြကုန်၏။" (၂၅:၆၄) ညဉ့်တွင်ဝတ်ပြုခြင်းအကြောင်း အထူးတလည်ဖော်ပြမှုကို ဦးစွာပြုလုပ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤအချိန်သည် အနားယူနေတတ်ကြချိန်ဖြစ်၍ အပိုအားထုတ်မှုပြုရန် လိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် လူတစ်ဦး၏ ဝတ်ပြုခြင်းကို အခြားသူများအား ပြသရန် အခွင့်အလမ်းမရှိခြင်းကြောင့် လည်း ဖြစ်၏။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ နေ့ခင်းပိုင်းတွင် စာပေသင်ကြားပို့ချခြင်း၊ တရားဒေသနာဟောကြားခြင်းနှင့် အလ္လာဟ် လမ်းတွင် ရုန်းကန်ကြိုးပမ်းခြင်းများကို ပြုခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ညပိုင်းတွင် ထိုအရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ ဝတ်ပြုဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ၎င်းတို့၏ နေ့နှင့်ညကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကျိုးနွံနာခံခြင်းတွင် အသုံးပြုကြကြောင်းကို ဖော်ပြရန်ဖြစ်ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ဆိုရိုးစကားများသည် ညဉ့်တွင်ဝတ်ပြုခြင်း **تَهجد** (သဟ်ဂျုအ်)ကို အထူးထောမနာပြုလေသည်။ သာဝကကြီးအဗူအုမာမဟ်ﷺမှတစ်ဆင့် တိရ်မီဇီကတင်ပြခဲ့ သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်တော်မူခဲ့၏။ 'အသင်တို့ သည် ညဉ့်၌ထ၍ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုတွင် စွဲမြဲစွာရှိကြပါလေ။ ဤသည် အသင်တို့မတိုင်ခင်က ဖြောင့်မှန်သူများ၏ အလေ့အကျင့် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဤသည် အသင်တို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ပို၍နီးကပ်စေလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် မကောင်းမှုများကိုလည်း ချေဖျက်ပေးလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် အပြစ် ဒုစရိုက်များမှလည် ကင်းဝေးစေလိမ့်မည်။ (မဇ်ဟီရီ)

သာဝကကြီးအိဗ်အဗ္ဗာစ်ﷺ ပြောကြားခဲ့သည်မှာ 'အိရ်ရာ'ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများ ပြီးသည့်နောက် နှစ် ရက အတ် သို့မဟုတ် ထို့ထက်ပို၍ ဝတ်ပြုသူတစ်ဦးသည်လည်း အာယတ်တော်တွင် အကျုံးဝင်၏။ (ဗိုလ်ဟာကီမှတစ်ဆင့် မဇ်ဟီရီ) ထို့ပြင် သာဝကကြီးအွတ်စမာန်းﷺဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်ကြားခဲ့သည်။ 'အိရ်ရာ'ဆွလာတ် ကို လူအများနှင့်ဝတ်ပြုသူသည် ညဉ့်၏တစ်ဝက် ဝတ်ပြုသူအဖြစ် သဘောထားခြင်း ခံရမည်။ 'ဖရုရ်'ဆွလာတ်ကို လူ အများနှင့် ဝတ်ပြုသူသည် ညဉ့်၏ကျန်တစ်ဝက် ဝတ်ပြုသူပမာ သဘောထားခြင်း ခံရမည်။ (မဇ်ဟီရီမှတစ်ဆင့် အဟ်မဒ်နှင့် မွတ်စလင်မ်)

ထူးခြားလက္ခဏာ(၅)

وَالَّذِينَ يُقِيمُونَ بَنَاتٍ صِرَافًا عَذَابَ حَسْبٍ "ထိုသူတို့သည်(ဤသို့) လျှောက်ထားကြကုန်၏။ အို- ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူ တော်မူသော အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ဂျဟန္နမ်ငရဲ၏ပြစ်ဒဏ်ကို ကျွန်တော် မျိုးတို့မှ ဖယ်ရှားပေးတော်မူပါ။"(၂၅:၆၅) ဆိုလိုသည်မှာ နေ့နှင့်ညတွင် သတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း ဝတ်ပြု ဆောက်တည်နေကြလင့်ကစား ထိုမျက်နှာသာပေးခြင်းခံကြရသူများသည် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း မရှိကြချေ။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်ကို အမြဲတမ်း ကြောက်ရွံ့ ရိုသေလျက် စာရင်းစစ်ဆေးမည့်နေ့ကို စိတ်ဝယ် ကိန်းအောင်းနေကြသည်။ ယင်းနှင့်မပြီးဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ရှေ့မှောက်ဝယ် အသက်ရှင်နေသမျှ ကောင်းမှုကောင်းရာများကို အပိုတတ်နိုင် သရွေ့ လုပ်ဆောင်နေကြသည်။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၆)

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا" ထိုသူတို့သည် သုံးစွဲကြသောအခါ အချည်းအနှီးဖြုန်းတီးကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ စစ်စီစေးနဲကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။" (၂၅:၆၇) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ခံကြရသောကျွန်များသည် ဖြုန်းတီး သူများလည်းမဟုတ်၊ စေးနဲကြသူများလည်း မဟုတ်ကြချေ။ ၎င်းတို့သည် အလယ်အလတ် သုံးစွဲကြလေသည်။ اسْفَ (ဖြုန်းတီးခြင်း)နှင့် اِقْتَارَ (စေးနဲခြင်း) စကားလုံးများကို အာယတ်တော်တွင် ဆန့်ကျင်ဘက် စရိုက်လက္ခဏာများအဖြစ် သုံးထား၏။ 'အစ္စရာဖ်'သည် အကန့်အသတ်ကိုကျော်ဖြတ်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ သာဝကကြီးအိဗနအဗ္ဗားစ် ؓ မူဂျာဟ်ဒ်၊ ကတာဒဟ်နှင့် အိဗနဂျူဂိုင်းဂျီတို့အလိုအရ မကောင်းမှုတွင် သုံးစွဲရာ၌ မည်မျှပင်နည်းပါးသည်ဖြစ်စေ 'အစ်ရဖ်' ဖြစ်၏။ အခြားသူများကမူ မှန်ကန်သောတရားတော်က ခွင့်ပြုသော အရာများတွင်ဖြစ်စေ လိုအပ်သည်ထက် ပို၍သုံးစွဲခြင်းသည် 'အစ္စရာဖ်' အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် ကျရောက် သည့် ဖြုန်းတီးမှုပင် ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မိန့်တော်မူသည်မှာ اِنَّ الْمُبَذِّرِينَ "ဧကန်မလွဲ အလဟဿ ဖြုန်းတီးသူတို့သည် ရှိုင်တွာန်မိစ္ဆာကောင်၏ ညီသားအစ်ကိုများပင် ဖြစ်ကြကုန်သည်" (၁၇:၂၇) ဟုဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဒုတိယရှင်းလင်းချက်သည်လည်း သာဝကကြီးအိဗနအဗ္ဗားစ် ؓ ၏ ရှင်းလင်းချက်တွင် အကျုံးဝင်သွားပြီး မကောင်းမှုတွင် သုံးစွဲခြင်းသည် 'အစ္စရာဖ်' ဖြစ်တော့၏။ (မဇ်ဟီရီ)

اِقْتَارَ သည် သုံးစွဲရာ၌ ကပ်စေးနည်းခြင်း၊ တွန့်တိုခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အစ္စလာမ့်ဥပဒေသိပ္ပံပညာ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သူတစ်ဦးအား သုံးစွဲရန်ပြောလျှင် ၎င်းသည် လက်သီးကိုဆုပ်ထားသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ လူတစ်ယောက်သည် သုံးစွဲရန် ညွှန်ကြားသည့်နေရာတစ်ခုတွင် လုံးဝသုံးစွဲခြင်းမပြုပါလျှင် အဆိုးဆုံးအနေအထားပင် ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော ရှင်းလင်းချက်မျိုးကို သာဝကကြီးအိဗနအဗ္ဗားစ် ؓ၊ ကတာဒဟ် စသူတို့ကလည်း ပေးခဲ့ကြ၏။ (မဇ်ဟီရီ) ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်ကပေးသည့် သတင်းစကားမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ခံကြရသောကျွန်များသည် အသုံးအဖြုန်းကြီးသူများလည်း မဟုတ်သကဲ့သို့ ကပ်စေးနည်းတွန့်တိုသူများလည်း မဟုတ်ကြဘဲ သုံးစွဲရာတွင် အလယ် အလတ်လမ်းကို လိုက်ကြသူများဖြစ်ကြသည်။

တမန်တော်မြတ် ؐ ၏ မိန့်ကြားချက်တစ်ခုမှာ-

مَنْ فُقِدَ الرَّجُلُ قَصْدُهُ فِي مَعِيشَتِهِ

သုံးစွဲရာတွင် အလယ်အလတ်လမ်းကိုလိုက်ခြင်းမှာ လူတစ်ဦး၏ အမြော်အမြင်ကြီးမှုပင် ဖြစ်၏။

သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိဗနမတ်စ်အူးဒ် ؓ က အခြားမိန့်ကြားချက်တစ်ခုအား ကိုးကားဖော်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ؐ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ما عَالَ مِنْ اقْتَصَدَ "သုံးစွဲရာတွင် အလယ်အလတ်လမ်းနှင့် အစွန်းမရောက်ခြင်းကို လိုက်နာ ကျင့်သုံးသူတစ်ဦးသည် ဘယ်သောအခါမျှ ဆင်းရဲသွားလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။" (အီမာမ်အဟ်မဒ်၊ အိဗနကသီးရ်)

ထူးခြားလက္ခဏာ(၇)

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ" ထိုသူတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်(တွဲဖက်၍) အခြား ကိုးကွယ်ရာတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ ဟစ်ခေါ်တသ (ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်)ကြသည် မဟုတ်ပေ။" (၂၅:၆၈) ပထမထူးခြားလက္ခဏာ(၆)ရပ်တွင်ကျိုးနွံနာခံခြင်း၏ကိုယ်ကျင့်တရားများပါဝင်ပြီးယခုတွင်မူမနာခံခြင်း၏ဝိသေသလက္ခဏာများကို ဖော်ပြ၏။ ယင်းတို့အနက် ပထမဆုံးအချက်မှာ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုနှင့် ပတ်သက်သည်။ ဤကောင်းချီးပေးခြင်း ခံကြ

ရသောကျွန်များသည် ထိုအရှင်မြတ်အား ခဝ်ကိုးကွယ်ရာ၌ မည်သူ့ကိုမျှ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ခြင်း မရှိကြချေ။ ဤအချက်က သက်သေထူသည်မှာ 'ရှစ်ရ်က' كُش သည် အကြီးဆုံးသောပြစ်မှုဖြစ်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၈) နှင့် (၉)

ထိုသူများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က 'ဟရာမ်'ဟူ၍ တားမြစ်ထားတော်မူသော အသက်ဖီဇ်ကိုလည်း တရားသဖြင့်မှတစ်ပါး သတ်ဖြတ်ခြင်း မပြုကြပေ။"(၂၅:၆၈) ဤသည် လူတစ်ဦး၏ အပြုအမူများနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အဓိကနှင့် ကြီးလေးသောအပြစ်များအကြောင်း ဖော်ပြချက်ဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ခံကြရသောကျွန်များသည် ၎င်းတို့အနီးသို့ပင် မသွားကြ၊ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန် မှုကိုလည်း မနှစ်သက်ကြ၊ အပြစ်မဲ့သူများကိုလည်း သတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုကြကြောင်းကို ဖော်ပြထား၏။ ထို့နောက် အာယတ်တော် اِنَّمَا ဆိုသည်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ အပြစ်များနှင့်ပတ်သက်သူ မည်သူမဆိုသည် ထိုက်သင့်သလို အပြစ်ပေးခြင်း ခံကြရမည်ဖြစ်သည်။ အမူအရာပိုင်အဟ်က ဤအာယတ်တော်မှ اِنَّمَا စကားလုံး၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အပြစ်အတွက် ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြခဲ့၏။ သို့သော် အခြားအကျယ်ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများကမူ اِنَّمَا သည် ဂျပာနွမ်ငရဲဘုံမှ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသော ပြစ်ဒဏ်များ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည့် တောင်ကြားတစ်ခု၏ အမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့က ဤအယူအဆကို ထောက်ခံ သည့် ဆိုရိုးစကားအနည်းငယ်ကို ကိုးကားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ (မဇ်ဟရီ)

နောက်အာယတ်တော်သည် ရှေ့တွင်ဖော်ပြခဲ့သော ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရမည့်ပြစ်ဒဏ်အကြောင်း အသေးစိတ်အချက်အချို့ ဖော်ပြ၏။ ဤအာယတ်တော်များ၏ အလိုသဘောအရ ပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ဆုံးမခြင်းသည် ကာဖီရ်များ၏ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုနှင့် လူသတ်မှုကျူးလွန်သူများအတွက်သာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း သေချာပေသည်။ ပထမအချက်အနေဖြင့် اِيْضَعُفْ لَهُ الْعَذَابُ "ထိုသူတို့၌ ပြစ်ဒဏ်သည် တိုးတက်(သက်ရောက်)စေခြင်းကို ခံကြရမည့်အပြင်" (၂၅:၆၉) စကားစုအား မွတ်စလင်မ်အပြစ်သားများအပေါ် သုံး၍မရနိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်နှင့် စွန့်တော်များတွင် ၎င်းတို့သည် ပြစ်မှုတစ်ခုအတွက် ပြစ်ဒဏ်တစ်ခုစီကို ကျခံရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားထား၏။ ပြစ်ဒဏ်ကို ဆတိုး၍ကျခံရန်မှာ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအတွက် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကာဖီရ်များအတွက် ပြစ်ဒဏ်နှင့် ကျူးလွန်သောပြစ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ် နှစ်ရပ်ပေါင်း၍ ကျခံရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ဒုတိယ အနေဖြင့် ၎င်းတို့သည် ပြစ်ဒဏ်ကို ထာဝရကျခံကြရမည်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း اِيْضَعُفْ لَهُ الْعَذَابُ "ဆိုလိုသည်မှာ ပြစ်ဒဏ်ခတ်ခံရမှုမှာ ထိုင်ရဲ၌ အမြဲတမ်းဖြစ်၍ ဂုဏ်သရေမဲ့ခြင်းနှင့် ကြိမ်းမောင်းပြစ်တင်ခံရခြင်း ဖြစ်သည်" (၂၅:၆၉) က ဖော်ပြထား၏။ တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် မည်သည့်ယုံကြည်သက်ဝင်သူမျှ ၎င်း၏ပြစ်မှုမည်မျှ ကြီးမားသည်ဖြစ်စေ ဂျပာနွမ်၌ ထာဝရအပြစ်ပေးခြင်းကို ခံကြရမည်မဟုတ်ချေ။ မွတ်စလင်မ်များသည် ၎င်းတို့ ကျခံရမည့် ပြစ်ဒဏ်ကာလ ပြီးဆုံးသည်နှင့် ဂျပာနွမ်မှ ထုတ်ယူ ခြင်းကို ခံကြရမည်ဖြစ်သည်။ အချုပ်အားဖြင့် တစ်ပါးတည်းအရှင်အား ကိုးကွယ်ခြင်းကို ငြင်းပယ်သည့်ပြင် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုနှင့် လူသတ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြသော ကာဖီရ်တို့သည် ပြစ်ဒဏ်ကို ဆတိုးကျခံရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ကျခံခြင်းသည်လည်း ထာဝရဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နောက်အာယတ်တော်တွင် အထက်ပါ အပြစ်သားအမျိုးအစားများ အတွက် ဖြေသိမ့်စရာတစ်ခုလာရှိ၏။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်၏ခွင့်လွှတ်မှုကိုတောင်းခံပြီး ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလကို ဆောက်တည်ကြမည်ဆိုလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ပြစ်မှုများအား ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်များအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးမည်ကို မျှော်လင့်နိုင်သည်။

တစ်နည်းဆိုသော် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ အတိတ်မှကျူးလွန်ခဲ့သောအပြစ်များအပေါ် နောင်တရကြပြီး အစ္စလာမ်ကို လက်ခံကြမည်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့၏ အတိတ်ပြစ်မှုများအား ၎င်းတို့၏မှတ်တမ်းများမှ ဖယ်ရှားမည်ဖြစ်၍ မှတ်တမ်းတွင် ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်များသာ ကျန်ရှိနေခဲ့မည် ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကာဖိရ်တစ်ယောက် အစ္စလာမ်ကို လက်ခံခဲ့သည်ရှိသော် ၎င်းကာဖိရ်ဘဝနှင့် ရှိနေခဲ့စဉ်က ကျူးလွန်မိခဲ့သော ပြစ်မှု မှန်သမျှကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိတော်ထားရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် အပြစ်များ၊ မကောင်း သောလုပ်ရပ်များဖြင့် ပြည့်နေသော ၎င်းတို့၏ယခင်မှတ်တမ်းမှာ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ပယ်ဖျက်ခြင်းခံရမည်။ ထို့ပြင် ယင်း၏ နေရာ၌အစ္စလာမ်ကိုလက်ခံပြီးနောက် ၎င်းတို့လုပ်ဆောင်ကြမည့် ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်များ၏မှတ်တမ်းအသစ်ကို အစားထိုး ပေးမည် ဖြစ်သည်။ ဤပြစ်မှုများကို ကောင်းမှုများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော ရှင်းလင်းချက် ကို သာဝကကြီးအိဗန အဗ္ဗားစ်^၁၊ ဟစန်အလ်ဗစရီ၊ စအစ်အိဗနဂျူဗိုင်ရ်နှင့် မူဂျာဟစ်(ရ)တို့က ပေးခဲ့ကြသည်။ (မဇ်ဟရီ)

အိဗနကသီးရ်က မကောင်းမှုများအား ကောင်းမှုများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပေးခြင်းအတွက် အခြားရှင်းလင်း ချက်တစ်ခုကို ပေးခဲ့၏။ ၎င်းကပြောကြားသည်မှာ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့ကာဖိရ်ဘဝနှင့် ရှိခဲ့ကြစဉ်က ကျူးလွန်ခဲ့သည့် အပြစ်အားလုံးကို မှတ်မိသတိရကြသော် နောင်တရကြလျက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အသနားခံကြလိမ့်မည်။ ဤနောင်တတရားဖြင့် ပြုမူချက်ကပင် ၎င်းတို့၏ အကုသိုလ်များကို ကုသိုလ်များဖြင့် အစားထိုး ပေးပေးလိမ့်မည်။ ဤရှင်းလင်းချက်အား ထောက်ခံသည့် ဟဒီးဆ်တော်အချို့ကို ကိုးကားဖော်ပြထား၏။

အမှန်သော်ကား မည်သူမဆို (အပြစ်မှ)ဝန်ချ တောင်းပန်၍ ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလကို ကျင့်မှု ဆောက်တည်ခဲ့ပါမူ ဧကန်မလွဲ ထိုသူသည် အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်သူပင်ဖြစ်ပေ၏။”(၂၅:၇၁) အပေါ် ယုံကြည်လျှင် ရှေ့တွင်ဖော်ပြခဲ့သော **لَا مَن تَابَ وَآمَنَ** ကို ထပ်မံဖော်ပြသည်ဟု ထင်ရ၏။ သို့သော် ကုရ်တုဗီက ကဗ္ဗာလ်ကို ကိုးကားလျက် ရှင်းပြခဲ့ သည်မှာ ဤနောင်တရခြင်းသည် ပြီးခဲ့သည့်အာယတ်တော်၌ ဖော်ပြခဲ့သော နောင်တရခြင်းနှင့် မတူကွဲပြားပြီး သီးခြား ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်သည် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်း ရှိကြောင်းကို ငြင်းပယ် သူများ၊ ကာဖိရ်များနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ၎င်းတို့သည် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုနှင့် လူသတ်မှုများကိုလည်း ကျူး လွန်ခဲ့ကြပြီး ထိုနောက်မှ အစ္စလာမ်ကို လက်ခံခဲ့ကြသဖြင့် ၎င်းတို့၏ မကောင်းမှုများကို ကောင်းမှုများအဖြစ် ပြောင်းလဲ ပေးခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် ဤဒုတိယအာယတ်တော်က မွတ်စလင်မ် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ၏ နောင်တ အကြောင်းကို မိန့်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအချက်ကိုရှင်းပြရန်မှာ ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်၌ နောင်တရခြင်းအား **مَن** (၎င်းတို့သည် အစ္စလာမ်ကို လက်ခံခဲ့ကြ၏) စကားနှင့်တွဲ၍ သုံးထား၏။ သို့သော် ဒုတိယအာယတ်တော်၌မူ **مَن** စကားလုံး မပါဝင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယအာယတ်တော်မှ နောင်တရခြင်းသည် အစ္စလာမ်ကို ပြောင်းလဲယုံကြည် ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်သူများသို့မဟုတ်မွတ်စလင်မ်များနှင့်သက်ဆိုင်၏။ ၎င်းတို့သည်ပေါ်ဆွာဖြင့်အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှု နှင့် သူတစ်ပါးအသက်သတ်ခြင်းများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် ဤအာယတ်တော်သည် အပြစ်များကို ကျူးလွန်မိပြီးနောက် ရိုးသားစွာနောင်တရကာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ခွင့်လွှတ်မှုကို အသနားခံရင်း မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ မကောင်းမှုများမှ ဝေးအောင်နေကြသည့် မွတ်စလင်မ်များနှင့် သက်ဆိုင်ပေသည်။ မွတ်စလင်မ်တို့၏ ဤကဲ့သို့သော နောင်တရခြင်းမျိုးသည် နည်းလမ်းကျသဖြင့် သဘောတူလက်ခံတော်မူမည်ဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ နားလည်သင့်သည်မှာ **مَنْ** စကားလုံးကိုခြွင်းချက်သဘောဆောင်သောဝါကျကဏ္ဍတွင်လည်းကောင်း၊ အဓိကဝါကျကဏ္ဍတွင်လည်းကောင်း

သုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ခြွင်းချက်သဘောဆောင်သော ဝါကျကဏ္ဍတွင် ယင်းစကားလုံးသည် နှုတ်အားဖြင့် နောင်တရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အဓိကဝါကျကဏ္ဍတွင် ယင်းစကားလုံးသည် မိမိ၏ပြုမူကျင့်ကြံပုံများကို မှန်ကန်အောင် ပြုပြင်ခြင်းအားဖြင့် လက်တွေ့ကျသော နောင်တရခြင်းကို ရည်ညွှန်းပေသည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ဦးသည် မိမိ၏အပြစ်များအပေါ် နောင်တရ၏။ အမှန်တကယ် နောင်တရခြင်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ထိုပြစ်မှုများအား ထပ်မံ၍ကျူးလွန်ခြင်းမပြုဘဲ နေခြင်းဖြင့် သက်သေပြခဲ့ရာ ထိုသူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းမှန်ပေါ်တွင် ရှိနေပြီဟု သဘောထားခံရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသည်နှင့် ဆန့်ကျင်လျက် လူတစ်ဦးသည် ၎င်း၏အတိတ်က ပြုကျင့်ခဲ့သော မကောင်းမှုများအတွက် နောင်တရ၏။ သို့သော် ထိုမကောင်းမှုများကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ပါက နောင်တမရသေးသောသူကဲ့သို့ပင် ဖြစ်တော့၏။ အချုပ်မှာ အကယ်၍ မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးသည် အပြစ်တစ်ခုကို အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ကျူးလွန်ပြီးနောက် ယင်းကိုသတိရကာ အမှားကျူးလွန်မိကြောင်း ဝန်ချတောင်းပန်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် သူသည် ယင်းအပြစ်မှ ဝေးစွာလည်းရှောင်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုသူ၏ ဝန်ချတောင်းပန်မှုကို လက်ခံလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူသည် ပထမအာယတ်တွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ သူ၏ပြစ်မှုများသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးခြင်းခံရသော အလားတူအကျိုးကျေးဇူးကို ရရှိလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

တောင်ဗဟ်(နောင်တရခြင်း)နှင့် ပတ်သက်သည့် စည်းကမ်းအချို့ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကျေနပ်နှစ်သက်တော်မူသော ကျွန်ုပ်တို့၏အကျင့်စရိုက်များအကြောင်းထဲတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ရှေ့အာယတ်တော်များ၌ မူလအကြောင်းအရာသို့ ပြန်လှည့်လေသည်။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၀)

وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ الزُّلْمَ "ထိုသူတို့သည် မုသားသက်သေခံကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ" (၂၅:၇၂) ၎င်းတို့သည် အလိမ်အညာ၊ မုသားများ ပြွမ်းသည့် လူအများတွေ့ဆုံပွဲတို့၌ မပါဝင်ကြချေ။ အကြီးဆုံးအမှားသည် 'ကုဖ်ရ်' နှင့် 'ရှစ်ရ်က' တို့ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့နောက်မှ မုသားပြောဆိုခြင်းနှင့် ကောင်းမှုလုပ်ရပ်များ လိုက်လေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကျေနပ်နှစ်သက် တော်မူခြင်းခံကြရသောကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ လူအစုအဝေးများကို ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။ သာဝကကြီးအိဗ်နုအဗ္ဗားစ်(رضي الله عنه) ဤတွေ့ဆုံပွဲများ သို့မဟုတ် စုရုံးပွဲများသည် ကာဖီရ်တို့၏ပွဲတော်များ၊ စားသောက်ပွဲများနှင့် ဖျော်ဖြေပွဲများကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ မူဂျာဟစ်နှင့် မဟာမ္မဒ်အိဗ်နုဟနီဖာတို့က တေးဂီတပွဲများဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမိရ်အိဗ်နုကိုက်စ်က အပေါစားကပွဲများဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇုဟရီနှင့် အိမာမ်မာလစ်က သေရည်သောက်ပွဲများ ဟူ၍လည်းကောင်း အသီးသီး ဖွင့်ဆိုကြ၏။ (အိဗ်နုကသီးရ်) မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤကဲ့သို့သော တွေ့ဆုံပွဲများသည် မလျော်ကန်သော စုဝေးပွဲများသာလျှင် ဖြစ်ကြသည်။ မှန်ကန်ကောင်းမြတ်သော လူများသည် ဤကဲ့သို့သော တွေ့ဆုံပွဲများကို ရှောင်ရှားသင့်ပြီး ၎င်းပွဲများကို တမင်ကြည့်ရှုခြင်းသည်ပင်လျှင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင် ဆင်နွှဲသကဲ့သို့ သက်ရောက်ပေသည်။ (မဇ်ဟရီ)

အချို့သောရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُونَ الزُّلْمَ ဝါကျသည် '၎င်းတို့သည် မုသားသက်သေခံမကြပေ' ကို ဆိုလိုသည်ဟု ယူကြ၏။ ထင်ရှားသည့်အချက်မှာ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်နှင့် စွန့်တော်တို့က မုသားသက်သေခံခြင်းသည် ကြီးလေးသောအပြစ်နှင့် ကြီးမားသောဒုစရိုက်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာထားပေသည်။ ဗုခရီနှင့်မွတ်စလင်မ်တို့က သာဝကကြီး အိဗ်နုအဗ္ဗားစ်(رضي الله عنه) ဆင့်ပြန်ချက်ကို ကိုးကား မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်မှာ တမန်တော်မြတ်(ﷺ) မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ 'မုသားသက်သေထွက်ဆိုခြင်းသည် အဆိုးဝါးဆုံး ပြစ်မှုကြီးဖြစ်၏။'

သာဝကကြီးအုမရ်က ပြောကြားခဲ့သည်မှာ “အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် မုသားသက်သေထွက်ဆိုခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပါက ၎င်းအား ကြိမ်ဒဏ်(၄၀)ပေးရမည်။ ထို့ပြင် ထိုသူ၏မျက်နှာကို အမည်းရောင်သုတ်လိမ်းပြီး ဈေးကို လှည့်ပတ်စေရမည်။ ထို့နောက် ၎င်းအား အချုပ်ခန်းအတွင်း ကြာမြင့်စွာ ထည့်ထားရမည်။” (မဇ်ဟဒီ)

ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၁)

وَإِذَا زُرَّوْا بِاللَّغْوِ مَرْوًا كِرَامًا “ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် အချည်းနှီးသော အမှုကိစ္စ၏အပါးမှ ဖြတ်သန်း၍ သွားကြလေသောအခါ၊ (မျက်နှာအောက်စိုက်၍) ဣန္ဒြေရှိသူများပီပီ ဖြတ်သန်း၍သွားကြကုန်၏။” (၂၅:၇၂) အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် သိက္ခာမဲ့သော တွေ့ဆုံပွဲများအနီးမှ ကြံကြိုက်၍ ဖြတ်သွားရလျှင် အိန္ဒြေရှာဖြင့် ရှောင်ကွင်း၍သွားကြ၏။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ထိုကဲ့သို့တွေ့ဆုံပွဲများကို တမင်သွားလေ့မရှိကြ။ ရံဖန်ရံခါ မမျှော်လင့်ဘဲ ထိုပွဲမျိုးကို ဖြတ်ကျော်သွားရလျှင် ၎င်းတို့သည် ဝေးဝေးမှ ရှောင်သွားကြ၏။ မကောင်းမှုပြုခြင်းသည် ရွံ့မုန်းစရာဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံကြသော်လည်း ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ အခြားသူများထက်သာသည်ဟု သဘောမထားကြ၊ မာနမကြီးကြပေ။ တစ်ခါသော် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိဗနမတ်စ်အူးဒ်သည် အချည်းနှီးသော၊ သိက္ခာမဲ့သော လူစုလူဝေးနေရာ တစ်ခုကိုကြံကြိုက်၍ဖြတ်သွားသောအခါ၎င်းသည် ထိုနေရာတွင်ရပ်မနေဘဲဝေးရာသို့ဆက်လျှောက်သွားခဲ့လေသည်။ ဤအကြောင်းကို တမန်တော်မြတ်ﷺ ကြားသော် ‘အိဗနမတ်စ်အူးဒ် كُرَيْم (ဂုဏ်တက်သွားပြီ)’ ဟု မိန့်ကြားပြီး ဤအာယတ် တော်ကို ရွတ်ဆိုခဲ့လေသည်။ (အိဗနကသီးရ်)

ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၂)

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَوِّرُوا عَلَيْهَا ضُمًّا وَعُقُوبًا

“၎င်းပြင် အကြင်သူများပင်၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များဖြင့် ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို ခံကြရသောအခါ ထိုသူတို့သည် ယင်းအာယတ်တော်များအပေါ်၌ နားပင်းသူများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မျက်စိကန်းသူများအဖြစ်လည်းကောင်း ကျလာကြသည်မဟုတ်ပေ။” (၂၅:၇၃)

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးပေးခြင်းကို ခံကြရသောကျွန်များသည် ထိုအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များနှင့် တမလွန်ဘဝအကြောင်းများကို ကြားနာကြရသောအခါ မျက်ကန်းများ၊ နားပင်းသူများကဲ့သို့ မပြုမူကြဘဲ တည်ကြည်သော၊ ချင့်ချိန်ဆုံးဖြတ်နိုင်သောသူများပမာ အလေးထားကာ ဦးထိပ်ပန်ဆင်ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် မသိနားမလည် သူများ သို့မဟုတ် အလေးမထားသူများသဖွယ် သတင်းစကားကို မမြင်သယောင် မကြားသယောင် သို့မဟုတ် နား မလည်သယောင် ပြုမူနေကြသူများ မဟုတ်ချေ။ ဤအာယတ်တော်၌ အချက်နှစ်ချက်ကို ဖော်ပြထား၏။ ပထမအချက် မှာ ‘ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်များ၌ ကျလာကြသည်’ တစ်နည်း ‘ဂရုတစိုက် နားထောင်ကြသည်’ ဖြစ်၏။ ဤသည် ကောင်းမြတ်သော ချီးကျူးထိုက်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအချက်မှာ အာယတ်တော်များအပေါ်၌ နားပင်းသူများ၊ မျက်ကန်းများအဖြစ်ကျလာကြသည်ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက် သို့မဟုတ် ယုံကြည်ချက်မျှမရှိဘဲ သတင်းစကားကို နားထောင်ကြသည့်ပြင် သတင်းစကား ကိုပင် အစစ်အမှန် မဟုတ်သယောင် သရုပ်ဆောင်ကြ၏။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ကုရ်အာန်၏ သတင်းစကားကို လိုက်နာ လုပ်ဆောင်ကြသည်ဆိုလျှင်ပင် တမန်တော်မြတ်ﷺ ၏ သာဝကကြီးများ၏ တပည့်များ ကျင့်သုံးသည်များနှင့် ကိုက်ညီကြမည်မဟုတ်ချေ။ ယင်းကဲ့သို့

သောလူများသည် တစ်ဆင့်စကားများပေါ်တွင် အခြေခံသော ၎င်းတို့ကိုယ်ပိုင် ရောက်တတ်ရာရာ စိတ်ကူးများကိုသာ လိုက်နာကျင့်သုံးကြလေသည်။ ဤသို့ပြုခြင်း သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားကို မလိုက်နာခြင်းကဲ့သို့ပင် ဆိုးဝါးလှပေသည်။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ပညတ်ချက်များနှင့် သိက္ခာကျင့်ဝတ်များကို ကိုယ်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် လေ့လာဆည်းပူးခြင်း သည် လုံလောက်မှု မရှိ ချေ။ အများလက်ခံ အသိအမှတ်ပြုပြီးဖြစ်သော ပညာရှင်များ၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက် များနှင့်အညီ ကျင့်မှုဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်၏။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏သတင်းစကား (အဆိုအမိန့်)များအား လျစ်လျူရှုခြင်းကို အာယတ်တော်များတွင် ပြစ်တင်ရှုတ်ချထား၏။ ထို့အတူ ထိုက်သင့်သော ကြိုးစားအားထုတ်မှုမရှိဘဲ သတင်းစကားများအား နားထောင်ခြင်း၊ ကျင့်သုံးလုပ်ဆောင်ခြင်းများကိုလည်း တူညီသောလေးနက်မှုဖြင့် ညွှန်ပြထား၏။ ၎င်းမှာ အဆုံးအမများ၏ရည်ရွယ်ချက်၊ အနှစ်သာရများကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းမရှိဘဲ မိမိကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးစိတ်သန်းဖြင့် ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အိမ်နအောင်နံမှတစ်ဆင့် အိမ်နံကသီးရ်က တင်ပြခဲ့သည်မှာ ၎င်းသည် ဟဇရတ်ရှာအ်ဗီးအီးထံ မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့သည်။ အကယ်၍ လူအများအား စဂျ်ဒဟ် (ပျပ်ဝပ်ဦးချခြင်း)အနေအထားဖြင့် တွေ့ဆုံရပါက ၎င်းတို့နှင့်အတူဝင်၍ စဂျ်ဒဟ် ပျပ်ဝပ်ဦးချခြင်းသည် မှန်ကန်ပါသလား။ ရှာအ်ဗီးအီးက ၎င်းတို့ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စဂျ်ဒဟ်ပြုနေကြသည်ကို မစူးစမ်းဘဲလျက် အတူဝင်၍ စဂျ်ဒဟ်ပြုခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း ရှင်းပြခဲ့လေသည်။ ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦး သည် မည်သည့်အမှုကိစ္စတွင်မဆို ယင်းအမှုကိစ္စ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို မသိဘဲလျက် ပူးပေါင်းပါဝင်ခြင်းသည် မသင့် လျော်ချေ။ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုမီ ထိုလုပ်ရပ်၏နောက်ကွယ်မှ ရည်ရွယ်ချက်အား သိအောင် ကြိုးစား သင့်၏။ လူတစ်ဦးသည် ပျပ်ဝပ်ဦးချခြင်းအကြောင်းကို နားမထောင်ဖူးသေးလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ပျပ်ဝပ် ဦးချခြင်း၏အကြောင်းရင်းကို မသိဘဲလျက်သော်လည်းကောင်း ပျပ်ဝပ်ဦးချခြင်းတွင် ပါဝင်ခြင်းကို ခွင့်မပြုပေ။

ယနေ့ခေတ် မျိုးဆက်သစ်များနှင့် ပညာတတ်များ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို လေ့လာမှုပြုလာခြင်းမှာ ကျေနပ် ဖွယ်ကောင်းပါသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ကို လေ့လာရန် လုံလောက်သည်ဟု ယူဆပြီး ကုရ်အာန်ဘာသာပြန်များမှတစ်ဆင့် ကိုယ်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် နားလည်အောင် ကြိုးစားကြသည်။ ဤအလေ့အကျင့် သည် တစ်စုံတစ်ရာကို သင်ယူပုံနည်းစနစ်မှန်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည့်ပြင် မကြာခဏဆိုသလိုပင် ၎င်းတို့အား နားလည် မှုလွဲခြင်းသို့ ကျရောက်သွားစေသည်။ အကယ်၍ ဘာသာရပ်၏ရှုပ်ထွေးမှုများကို ရှင်းလင်းပြရန်အတွက် ဆရာတစ်ဦး၏ လမ်းညွှန်မှုသာ မရခဲ့လျှင် ပညာနှင့်ဗဟုသုတတို့ကို စာအုပ်များဖြင့်သာ ဝေမျှ၍မရနိုင်ကြောင်းမှာ ကောင်းစွာအခြေကျ ပြီးဖြစ်သည့် အချက်ပင်ဖြစ်၏။ ဘာသာရပ်၏ ရှုပ်ထွေးနက်နဲမှုများအား သာမန်စာဖတ်သူတစ်ဦးသည် သတိမထား လိုက်မိဘဲ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ ဆန်းကြယ်သည်မှာ လူတို့သည် ဤအခြေခံစည်းမျဉ်းအား ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်နှင့် ဆက်စပ်ဘာသာရပ်များတွင် အသုံးပြု၍မရဟု ထင်ကြပြီး မိမိတို့အလိုကျ ကျမ်းတော်မြတ်ကို အနက်ဖွင့်ရန် ကြိုးစား ကြသည်ဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ ဤလေ့လာခြင်းအမျိုးအစားနှင့် အရည်အချင်းပြည့်ဝသော ဆရာ၏ ကူညီညွှန်ပြမှုမပါဘဲလျက် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်အား မိမိတို့ဖာသာ အနက်ဖွင့်ခြင်းမျိုးသည် ဤအာယတ်တော် 'ထိုသူတို့သည် ယင်းအာယတ် တော်များအပေါ်၌ နားပင်းသူများအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိကန်းသူများအဖြစ်လည်းကောင်း ကျလာကြသည် မဟုတ်ပေ' တွင် အကျုံးဝင်ပေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား လမ်းမှန်သို့ ညွှန်ပြတော်မူပါစေ။

ထူးခြားလက္ခဏာ(၁၃)

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتَيْنَا قُرْبَىٰ وَاعْلَمْ بِمَا مَا ﴿٦٣﴾

“ထိုမှတစ်ပါး အကြင်သူများပင်။ ထိုသူတို့သည် အို-ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်း
မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ ဇနီး
ကြင်ရာများထံမှလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ သားမြေးတို့ထံမှလည်းကောင်း မျက်စိ အေးမြ
ကြည်လင်မှုကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ထိုမှတစ်ပါး အရှင်မြတ် သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ‘မွတ္တကီ’
သူတော်စင်များ၏ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ်ပြုလုပ်တော်မူပါဟု လျှောက်ထား အသနား ခံကြကုန်
သတည်း။”(၂၅:၇၄)

ဤအာယတ်တော်တွင် ဇနီးနှင့်သားသမီးများအတွက် ဆုပန်ကြားချက်တစ်ခုပါဝင်၏။ ဟစန်အလ်ဘာစရီ(ရ)
၏ ရှင်းပြချက်အရ လူတစ်ဦး၏ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သောသူများ (ဇနီးနှင့်သားသမီးများ)သည် အကယ်၍ အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်၏လမ်းတော်အတိုင်း နာခံလျှောက်လှမ်းနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ပါက ထိုသူအဖို့ ကြည်နူးနှစ်သိမ့်စရာပင်
ဖြစ်၏။ အကယ်၍များ ၎င်းတို့သည် ကျန်းမာရေးနှင့်ပြည့်စုံကြ၍ လိမ္မာရေးခြားရှိကြမည်ဆိုပါက အချို့ပေါ် သကာလောင်း
သကဲ့သို့ပင် ရှိခြိမ့်မည်ဖြစ်၏။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းမြတ်သောကျွန်များသည် မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ ပြုပြင်ရန်ကိုသာ ဂရုစိုက်ကြ
သည် မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့၏ ဇနီးနှင့်သားသမီးများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက်လည်း ဂရုထားကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ အထက်ပါအတိုင်း ဆုပန်ခြင်းမှာလည်း ၎င်းတို့၏ အားထုတ်မှု၏ကဏ္ဍတစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။
ဤအာယတ်တော်၏ ဒုတိယစာကြောင်း **وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتَيْنَا قُرْبَىٰ** “အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ‘မွတ္တကီ’
သူတော်စင်များ၏ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ် ပြုလုပ်တော် မူပါ”(၂၅:၇၄)သည် မြင့်မားသော ရာထူး အဆင့်အတန်းနှင့်
မောက်မာ ဂုဏ်ယူဝင့် ကြွားဖွယ် အနေအထား ရရှိစေရန် ဆုပန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့သော ဆန္ဒများ ထားရှိခြင်းကို
ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အခြားပညတ်တော်များ၌ တားမြစ်ထား၏။ နေရာတစ်ခုတွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်က
မိန့်ဆိုသည်မှာ- **تِلْكَ الدَّارُ الْأَخْرَجْنَا عَنْهَا لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْعَزَا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا** “ဤသည် တမလွန်
ဘဝ၏ဗိမာန်တည်း။ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုဗိမာန်ကို အကြင်သူတို့အဖို့ သတ်မှတ်ပေးသနားတော်မူသည်။ ထိုသူတို့
သည် တိုင်းပြည်တွင် မောက်မာပလွားမှုကိုလည်း အလိုရှိကြသည်မဟုတ်ပေ။ ဖျက်ဆီးမှုကို လည်း လိုလားကြသည်
မဟုတ်ပေ။ စင်စစ် သော်ကား (ကောင်းမြတ်သော)အကျိုးဆက်သည် ပြစ်မှုဒုစရိုက်များမှ ကြည်ရှောင်ကြကုန်သောသူ
တို့အဖို့သာ ဖြစ်ပေသည်။” (၂၈:၈၃) ဤအာယတ်တော်အပေါ် ပညာရှင်များ သုံးသပ်ကြ သည်မှာ လူတိုင်းသည်
၎င်း၏မိသားစု၏အိမ်ထောင်ဦးစီးသို့မဟုတ်အိမ်မိမိပင်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့်အကယ်၍၎င်း၏မိသားစုဝင်တို့သည်
အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်ကို ကြောက်သူများဖြစ်လာကြပါက ၎င်းသည်လည်း အလိုအလျောက် ပင် ၎င်းတို့၏အကြီးအကဲ
သို့မဟုတ် အိမ်မိမိဖြစ်သွားပေမည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆုတောင်း၏ အဆုံးသတ်ရလဒ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဩဇာအာဏာ
ကြီးထွားရန်အတွက် မဟုတ်ဘဲ မိသားစုဝင်များ တရားလမ်းမှန်သို့ လိုက်နာကြစေရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။ အီဗရာဟင်မ
နအီ(عليه السلام)ကလည်းဤအာယတ်တော်ကရှင်းပြသည်မှာတောင်းဆုတော်သည်မိမိ၏ဩဇာအာဏာကြီးစေရန်အတွက်
ဆိုလိုခြင်းမဟုတ် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် တရားရကြသည်သာမက သူတစ်ပါးတို့အားလည်း တရားပြနိုင်သူများ ဖြစ်ကြစေရန်
ဆုပန်တောင်းခံခြင်းသာဖြစ်၏။ ဤသည်က ဆုတောင်းသောလူများ ယင်း၏အကျိုးဆုလာဘ် ရစေပါမည်။ သာဝကကြီး
မသ်ဟုလ်ရှာမီ(عليه السلام)က ဤဆုတောင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာ ထမ်း

ဆောင်နိုင်သူ အဖြစ် အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်ပေးတော်မူပါရန် တောင်းခံပန်ကြားခြင်းဖြစ်ပြီး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို ကြောက်သူတို့သည်လည်း ထိုလမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်ပါလာ လိုစိတ် ဖြစ်ပေါ်စေရန်အတွက်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့လေသည်။ ကုရ်တုဗီက ဤရှင်းလင်းချက်နှစ်ရပ်စလုံးကို ဆင့်ပြန်ခဲ့ပြီး ဝေဖန်ချက်ပေးခဲ့သည်မှာ တမလွန်ဘဝအတွက် ရရှိမည့်ဆုလာဘ်ကို မျှော်ကိုးလျက် သာသနာ့ကိစ္စရပ်များတွင် ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ်ပြုရသည့် အဆင့်အတန်းကို တောင်းခံခြင်းသည် မလျော်ကန်သည်မဟုတ်သည့်ပြင် ခွင့်ပြု၍ပင်ထား၏။ တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် အာယတ်တော်၌ لَا يُؤْمِنُونَ وَلَا يُؤْمِنُونَ "ထိုသူတို့သည် တိုင်းပြည်တွင် မောက်မာ ပလွှားမှုကိုလည်း အလိုရှိကြသည်မဟုတ်" (၂၈:၈၃) လောကီဘဝ၏ ကြီးမြင့်ခြင်းနှင့် ဩဇာအာဏာတို့အား တပ်မက် ခြင်း၊ ရှာဖွေခြင်းများကို ပြစ်တင်ထား၏။ ဤနေရာတွင် အိဗာဒုရ် ရဟ်မာန် သို့မဟုတ် ပြီးပြည့်စုံသော ယုံကြည်သက်ဝင် သူများ၏ အဓိက စရိုက်လက္ခဏာများအကြောင်း တင်ပြမှု ပြီး ဆုံး၏။ ယခုမူ ၎င်းတို့အတွက် တမလွန်ဘဝ၌ရရှိမည့် ဆုလာဘ်များ၊ ချီးမြှောက်ခံရခြင်းအကြောင်းများကို ဖော်ပြ လေသည်။

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ "ထိုသူများသည် မြင့်မြတ်သောအဆောင်များကိုပင် အစားပေး ချီးမြှင့်ခြင်းခံကြ ရပေမည်။" (၂၅:၇၅) غُرْفَةً စကားလုံး၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ 'အပေါ်ထပ်' ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် အနီးစပ်ဆုံးသော ကောင်းမြတ်သူများသည် ဂျန္နတ်၌ အထက်ဘုံနန်းများကို ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံကြရမည်။ ၎င်း ဘုံနန်းများသည် သာမန်လူ များအဖို့ ကြယ်တာရာများကဲ့သို့ပင် ရှိကြလိမ့်မည်။ (ဗုခါရီ၊ မွတ်စလင်မ်၊ မဇ်ဟီရီ)

စိုက်ယိဒိနာ အဗူမာလစ်အလ်အရှရီမှတစ်ဆင့် အဟ်မဒ်၊ ဗိုင်းဟကီ၊ တိရ်မီဇီနှင့် ဟာကင်မ်တို့က ဆင့်ပြန်ခဲ့ သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ မိန့်တော်မူခဲ့၏။ 'ဂျန္နတ်၌ ယင်းတို့၏အတွင်းပိုင်းကို အပြင်မှမြင်နိုင်ပြီး ယင်းတို့၏ အပြင် ဘက်ပိုင်းကို အတွင်းမှမြင်နိုင်သော ဘုံနန်းများ ရှိကြမည်။' ဆွဟာဗာသာဝကကြီးက ယင်းဘုံနန်းများထဲတွင် မည်သူ များ နေထိုင်ကြပါမည်နည်းဟု တမန်တော်မြတ်ﷺ အား မေးလျှောက်ရာ 'စင်ကြယ်သောစကားကို ချီသာစွာ ပြောကြ သူများ၊ မွတ်စလင်မ်တိုင်းကို နှုတ်ခွန်းဆက်သကြသူများ၊ သူဆင်းရဲများကို ကျွေးမွေးကြသူများနှင့် ညဉ့်၌ အခြားသူများ အိပ်မောကျနေချိန်တွင် တဟ်ဂျုဒ်ဆွလာတ် ဝတ်ပြုတည်ဆောက်သူများ ဖြစ်ကြသည်' ဟု ဖြေကြားတော်မူခဲ့၏။ (မဇ်ဟီရီ)

وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَٰجِيَةً وَسَلَامًا "ထိုမှတစ်ပါး ထိုသူတို့သည် ယင်းအဆောင်များ၌('မလာအိကဟ်' ကောင်းကင်တမန်များ၏) နှစ် ထောင်းအားရကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ 'စလာမ်' မေတ္တာပို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သခြင်းကိုလည်းကောင်း(တွေ့ကြုံစေခြင်း)ခံကြရပေမည်။"(၂၅:၇၅) ဂျန္နတ်၏အခြားသောကောင်းကျိုး ချမ်းသာများအပြင် ၎င်းတို့သည် ကောင်းကင်တမန်များ၏ နှုတ်ခွန်းဆက်သခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ချီးကျူး ထောမနာ ဩဘာစကား ပြောကြား ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ဂုဏ်ပြုခံကြရမည်။

ဤနေရာအထိ ဖြူစင်ရိုးသားသော ယုံကြည်သက်ဝင်သူတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာများနှင့် အပြုအမူများ အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့ရရှိကြသည့် ဆုလာဘ်များနှင့် အစားပေးခြင်းအကြောင်းများကိုလည်း ဖော်ပြ ခဲ့သည်။ ထို့နောက် နောက်ဆုံးအာယတ်တော်၌ ကာဖီရ်များ၊ မယုံကြည်သွေဖည်သူများအား ပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ဆုံးမတော်မူမည့် အကြောင်း သတိပေးရင်း စူရဟ်ကို အဆုံးသတ်လေသည်။

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အို-အချင်းတို့၊) အကယ်၍ အသင်တို့သည် ဆုတောင်းပတ္တနာမပြုကြလျှင် ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား လုံးဝဂရုစိုက်တော် မူမည် မဟုတ်ပေ။"(၂၅:၇၇) ဤအာယတ်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ

ဖွင့်ဆိုချက်များ ပေးခဲ့ကြသော် လည်း အရိုးရှင်းဆုံးနှင့် တိုက်ရိုက်အကျဆုံးမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ ဆုမပန်ကြလျှင် ထိုအရှင်မြတ်အား ခဝပ် ကိုးကွယ်ခြင်းမပြုကြလျှင် အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်ရှေ့တော်မှောက်၌ မည်သည့်တန်ဖိုး၊ မည်သည့်အရေးပါမှုမျှ ရှိ ကြမည်မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူသားအား ဖန်ဆင်းခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ အာယတ်တော် **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ** "စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် ဂျင်န် သတ္တဝါတို့အား လည်းကောင်း၊ မနုဿလူသားတို့အား လည်းကောင်း၊ ငါအရှင်မြတ်အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြရန်သာလျှင် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။" (၅၁:၅၆) တွင် မိန့်ခဲ့သည့်အတိုင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ရန်အတွက်သာ ဖြစ်၏။ လူသားတို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အား ဝတ်မပြုကြပါက၊ ထိုအရှင်မြတ်ထံ ဆုပန်ကြားခြင်း မပြုကြပါက ထိုအရှင်မြတ်သည် စိုးစဉ်းမျှပင် ဂရုစိုက်တော် မူမည်မဟုတ်ကြောင်း ကြေညာတော်မူပြီးသည့်နောက် ကာဖီရများနှင့် မယုံကြည်သွေဖည်သူများအား မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ **فَقَدْ كُذِّبَتْ** [အသင်တို့သည် (အမှန်တရားကို) ဖုံးကွယ်လှည့်စွားကြသောကြောင့်] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ရှေ့တော် မှောက်ဝယ် အသင်တို့သည် ဘာမျှအရေးမပါတော့။ **فَسَوْفَ يَكُونُ لَكُمْ** (အသင်တို့နှင့် ပြစ်ဒဏ်သည် ခွဲခြား၍ ရလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ ၇၇) ဆိုလိုသည်မှာ ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် မယုံကြည် သွေဖည်ခြင်းများသည် အသင်တို့နှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်သွားကြပြီ ဖြစ်၍ အသင်တို့အား ငရဲမီးထဲသို့ ရာသက်ပန် ပစ်ချခံရ သည့် အချိန်တိုင် ၎င်းတို့သည် အသင်တို့နှင့်အတူ ဖက်တွယ်လျက် နေပေတော့မည်။

အလ်ဟမ်ဒုလိလ္လာဟ်

ဤတွင် စုရဟ်အလ်ဖုရ်ကာန် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် ဘာသာပြန်ခြင်း ပြီး၏။

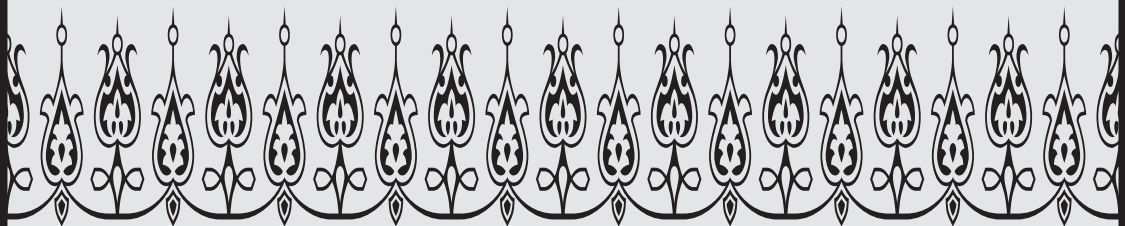

سُورَةُ الشَّعَرَاءِ

စုရဟ်အရှ်ဂအရာ

v u Fq & m r sm; u @

سورة الشعراء
စူရုဟ် အရှ်ရှအရာ
(လင်္ကာဆရာများ)

ဤကဏ္ဍသည် “ရှအရာ”လင်္ကာဆရာများအကြောင်း ပါဝင်သော ကဏ္ဍမည်၏။ မက္ကာမြို့တော်၌ ကျရောက်ခဲ့၏။
ဤကဏ္ဍတွင် (အာယတ်)တော်(၂၂၇)ပါး၊ ရုက္ခအပိုင်း (၁၁)ပိုင်း အသီးသီးပါရှိ၏။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

မပြတ်မစဲ သနားကြင်နာညာတာတော်မူသော၊ အနန္တကရုဏာတော်ရှင်ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်၏ နာမတော်ဖြင့်အစပြုပါ၏။

အာယတ် (၁-၉)

طَسْمَ ۝ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا
مُؤْمِنِينَ ۝ إِن نَّشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا
خُضِعِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ
مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ أَوْ
لَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

သွာ၊ စိမ်၊ စိမ်၊ [၁] ဤသည် ထင်ရှားလှစွာသောကျမ်းဂန်၏ (အာယတ်)တော်များပင်၊ [၂]
(အို-နဗီတမန်တော်၊) ၎င်း(မက္ကာမြို့သား)တို့သည် သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်း မရှိကြ သောကြောင့်
အသင်သည် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေချင်လှမတတ် ဖြစ်နေဘိ၏။ [၃] အကယ်၍သာ ငါအရှင်မြတ်
သည် အလိုရှိတော်မူပါလျှင် မိုးကောင်းကင်မှ သက်သေ လက္ခဏာတော်တစ်ပါးကို ၎င်းတို့အပေါ်၌
ချပေးတော်မူမည်။ ထိုအခါ ၎င်းတို့၏ လည်တိုင်များသည် ယင်းသက်သေလက္ခဏာ၏ ရှေ့
မှောက်ဝယ် ကိုင်းညွတ်ရှိကျိုးလာကြပေ မည်။ [၄] စင်စစ်သော်ကား “ရဟ်မာန်” ကြီးမားလှသော
ကရုဏာတော်ရှင်၏အထံတော်မှမည်သည့်သစ်လွင်သောဆုံးမဩဝါဒမဆို၎င်းတို့ထံရောက်ရှိလာ
ပါလျှင် ၎င်းတို့သည် ယင်းဆုံးမဩဝါဒဘက်မှ မျက်နှာလွှဲ၍ နေခဲ့ကြသည်သာ။ [၅] ယခုသော် ၎င်း
တို့သည် (ယင်းဆုံးမဩဝါဒကို) မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ပင် စွပ်စွဲငြင်းပယ်ခဲ့ကြပေရာ ၎င်းတို့ ပြက်ရယ်
သမျှပြုလျက် ရှိခဲ့ကြသောအရာ၏ အဖြစ်မှန်သည် မကြာမြင့်မီပင် ၎င်းတို့ထံ ရောက်ရှိလာပေ
မည်။ [၆] ၎င်းတို့သည် ပထဝီမြေကိုမမြင်ခဲ့ကြလေသလော။ ငါအရှင်မြတ်သည် ယင်း ပထဝီမြေ၌
တင့်တယ်ကောင်းမြတ်လှစွာသော(သစ်ည၊ သစ်ပွင့်၊ သစ်သီး အစရှိသော) အမျိုးအစားတိုင်းမှ

အဘယ်မျှလောက် များပြားစွာ ပေါက်ရောက်စေတော်မူခဲ့ပါသနည်း။ [၇] ဧကန်စင်စစ် ဤသည်၌ ကြီးကျယ်လှစွာသော သက်သေလက္ခဏာတစ်ရပ် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် အများဆုံးသောသူတို့မှာမူကား သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ [၈] စင်စစ်သော်ကား အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ဧကန်မလွဲ ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အလွန်တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာ ညွှာတာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

بَاخِعٌ نَفْسًا "အသင်သည် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေချင်လှမတတ် ဖြစ်နေဘိ၏။" (၂၆:၃) (ဗာခိအ်) စကားလုံးသည် بَاخِعٌ မှဆင်းသက်လာပြီးသားကောင်ကိုလည်လှီးဖြတ်ရာတွင်လည်ပင်းမှသွေးလွှတ်ကြောထိ ရောက်စေရန်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤအာယသ်တော်တွင် "ဘာခိအ်"ကို မိမိကိုယ်မိမိ ဒုက္ခနှင့်ခက်ခဲပင်ပန်းမှုများ ဖြစ်အောင်လုပ်သည် ဟူသည့်သဘောဖြင့် သုံးထား၏။ အလ္လာမဟ်အပ်စ်ရီက ပြောကြားသည်မှာ "စာကြောင်းသည် အသိပေးသည့် သဘောဆောင်သော်လည်း အမှန်စင်စစ် တားမြစ်ရန် သို့မဟုတ် တားဆီးရန်ကိုဆိုလိုသည်။" ဤအာယသ်တော်က သိစေသည်မှာ "အို-နဗီတမန်တော်၊ လူများ၏မယုံမကြည်သွေဖည်မှုများနှင့် ငြင်းပယ်မှု များကြောင့် မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့ကာ သင့်ကိုယ်သင် ပြုလေအောင် မပြုလုပ်ပါလေနှင့်" ဟူ၍ဖြစ်၏။ မယုံကြည်သွေဖည်သူ တစ်ဦးသည် အစ္စလာမ် သို့ ကူးပြောင်းလာမည် မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှားသည့်တိုင် ၎င်းအား တရားဒေသနာဟောပြောမှုကို ရပ်ပစ်လိုက်ခြင်း သည် မှန်ကန်သောလုပ်ရပ် မဟုတ်ချေ။ ဒုတိယအချက် အနေအထားဖြင့် လူတစ်ဦးသည် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရာ၌ ဟန်ချက်ညီအောင်ထိန်း၍ အလွန်အကျွံမဖြစ်စေရပေ။ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် လမ်းမှန်သို့ညွှန်ပြခြင်းကို ခေါင်းမာစွာဖြင့် ငြင်းပယ်ခဲ့သော် လိုအပ်သည်ထက်ပို၍ ပူဆွေးသောက ဖြစ်ရန်မလိုကြောင်း ဖြစ်၏။

إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

"အကယ်၍သာ ငါအရှင်မြတ်သည် အလိုရှိတော်မူပါလျှင် မိုးကောင်းကင်မှ သက်သေလက္ခဏာ တော်တစ်ပါးကို ၎င်းတို့အပေါ်၌ ချပေးတော်မူမည်။ ထိုအခါ ၎င်းတို့လည်တိုင်များသည် ယင်းသက်သေလက္ခဏာတော်၏ ရှေ့မှောက်ဝယ် ကိုင်းညွတ်ရိုကျိုးလာကြပေမည်။" (၂၆:၄)

အလ္လာမဟ်ဇာမက်စ်ရီက ရှင်းပြသည်မှာ စာသား၏ရည်ရွယ်ချက်အမှန်သည် မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည် ကိုင်းညွတ်ရိုကျိုးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်ကို ပြောလိုခြင်းဖြစ်၏။ ကိုင်းညွတ်ရိုကျိုးမှုကို အာယသ်တော်၌ ၎င်းတို့၏လည်တိုင်များဖြင့်သိစေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အောက်ကျိုမှုဖြင့် ဦးညွတ်ခြင်းသည် လည်တိုင်မှ စတင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤအာယသ်တော်က ပေးသည့်သတင်းစကားမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိခြင်းနှင့် အနန္တတန်ခိုးတော်ရှင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း မည်သည့်သက်သေလက္ခဏာတော်ကိုမဆို ပြုလုပ်နိုင်တော်မူပြီး ယင်းသက်သေလက္ခဏာတော်များမှဖြစ်စေသည့် အမိန့်ပညတ်ချက်များနှင့် အမှန်တရားကို မိမိကိုယ်တော်တိုင် သက်သေခံခြင်းဖြင့် မည်သူမျှငြင်းပယ်နိုင်စွမ်းမရှိအောင် ပြုလုပ်နိုင်တော်မူပေသည်။ သို့ရာတွင် ဟစ်ကံမသ် တွေးဆမြော်မြင်ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်တော်မမူခဲ့ဘဲ လူသားတို့အား တွေးတောဆင်ခြင်ခွင့် ပေးထားတော်မူခဲ့၏။ ဤသို့ တွေးတောဆင်ခြင်ခွင့်ပြုထားခြင်းမှာ လူသားတို့အား ဆုလာဘ်နှင့် ပြစ်ဒဏ်ကိုရွေးချယ်ရန် စမ်းသပ်မှုပင်

ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်တိုင် သက်သေခံသောအရာများကိုလက်ခံခြင်းသည် သဘာဝတစ်ရပ်ဖြစ်၍ စိတ်ဆန္ဒမပါသော အဖြစ် အပျက်ဖြစ်သည်။ ယင်းတွင် စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ အမိန့်နာခံသောအရည်အချင်း ကင်းမဲ့ပေသည်။ လူသားတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်တိုင်သက်သေခံသောအရာများကို စိတ်စေတနာအလျောက် နှစ်သက်ရာတရားလမ်းစဉ်ကို လက်ခံကြမှသာလျှင် နာခံရိုကျိုးမှုတွင် အရည်အသွေးရှိကြပေမည်။ (ကုရ်တုဗီ)

زَوْجَ كَرِيمٍ (မြင့်မြတ်သောစုံတွဲ။ ၂၆:၇) စကားလုံး၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ "တစ်စုံ"ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ၊ အထီးနှင့်အမတို့ကို "ဇောင်ဂျီ" ဟုခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ များစွာသော သစ်ပင်မျိုးစိတ်များတွင်လည်း အစုံနှင့်အမဟူ၍ရှိ၏။ ဤသည်ကို အခြေခံ၍ ၎င်းတို့အားလည်း "ဇောင်ဂျီ"ဟု ခေါ်နိုင်ပေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ "ဇောင်ဂျီ"ဟူသောစကားလုံးကို အထူးအမျိုးအစားတစ်ခုအတွက်လည်း အသုံးပြု၏။ ဤအဓိပ္ပာယ်ပေါ်အခြေခံ၍ "ကရီးမ်"၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကောင်းသော၊ အနှစ်သက်ဆုံးသောအရာဖြစ်၏။

အာယသ် (၁၀-၃၃)

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ إِنَّ أَنتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ لَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾ قَالَ كَلَّا ۖ فَادْهَبَا بِأَيْتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾ فَاتَّبَعَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٧﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢٠﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ ۖ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لِمَنِ اتَّخَذَتِ الْهَٰ غَيْرِي لَأَجْعَلَ لَكَ

مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ أُولَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ
 كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ
 يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضٌ لِّلنَّظَرِينَ ﴿٣٣﴾

ထိုမှတစ်ပါး တစ်ရံရောအခါဝယ် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်
 သည် မူစာအား အသင်သည် (မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ပင်) နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းသူတို့ထံ သွားပါလေဟု
 (မိန့်ကြား)တော်မူခဲ့၏။[၁၀] (မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသူ များကား) ဖန်ရဲအောင်နံ၏
 အမျိုးသားပင်တည်း။ ၎င်းတို့သည် မကြောက်ရွံ့ကြလေသလော။[၁၁] (ထိုအခါ) ထိုမှတစ်ပါး
 (ဤသို့)လျှောက်ထားခဲ့လေ၏။ အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊
 ဧကန်စင်စစ် ကျွန်တော်မျိုးသည် ၎င်းတို့က ကျွန်တော်မျိုးအား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲ ငြင်းပယ်
 ကြမည်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်။[၁၂] ၎င်းပြင် ကျွန်တော်မျိုးသည် စိတ်ကျဉ်းကျပ်သည့်ပြင် ကျွန်တော်
 မျိုး၏ လျှာမှာလည်း သွက်လက်ခြင်းမရှိပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင်မြတ်သည် (ကျွန်တော်မျိုး၏ နောင်
 တော်)ဟာရှုန်၏ထံသို့လည်း (ဝတ်ယံ)အမိန့်တော်ပို့သတော်မူပါ။[၁၃] ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့နှင့်
 ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်မျိုး၏အပေါ်၌ အပြစ်တစ်ခုလည်းရှိနေပါသဖြင့် ၎င်းတို့သည် ကျွန်တော်မျိုး
 အား သတ်ဖြတ်ကြမည်ကိုလည်း ကျွန်တော်မျိုး စိုးရိမ်မိပါသည်။[၁၄] ထို အရှင်မြတ်သည် (ဤ
 သို့)မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ (အို-မူစာ၊ ၎င်းတို့သည် အသင့်အား) အလျှင်း(သတ်ဖြတ်နိုင်ကြမည်)
 မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့ (ညီနောင်)နှစ်ဦးသည် ငါအရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်များနှင့်တကွ
 သွားကြလေကုန်။ ဧကန်မလွဲ ငါအရှင် မြတ်သည် အသင်တို့နှင့်အတူ (အသင်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်
 ပြောဆိုကြသည်တို့ကို) နားထောင်လျက်ပင်ရှိတော်မူပေမည်။[၁၅] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့နှစ်ဦး
 သည် ဖန်ရဲအောင်နံ၏ ထံသို့သွား၍ (ဤသို့)ပြောဆိုကြလေကုန်။ ဧကန်စင်စစ် ငါတို့သည်
 စကြဝဠာ ခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင် စေလွှတ်တော်မူသည့် ရုစုလ်တမန်
 တော်(များ)ပင် ဖြစ်ကြသည်။[၁၆] အသင်သည် အစွရာအီလီအမျိုးသားတို့အား ငါတို့ နှင့်အတူ
 သွားခွင့်ပြုပါလော။[၁၇]

ထိုဖန်ရဲအောင်နံက (ဤသို့)ပြောဆိုခဲ့လေ၏။ (အို-မူစာ၊) ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်အား
 ကလေးဘဝ၌ မိမိတို့ထံ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်မဟုတ်လော။ ၎င်းပြင် သင်သည် မိမိ
 သက်တမ်းမှ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျွန်ုပ်တို့ထံတွင် နေထိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။[၁၈] ထိုမှတစ်ပါး
 အသင်သည် မိမိပြုခဲ့သောပြစ်မှုကိုလည်း ကျူးလွန်ခဲ့သည် မဟုတ်လော။ စင်စစ် အသင်သည်
 ကျေးဇူးမသိတတ်သူတစ်ဦးပင် ဖြစ်ပေသည်။[၁၉] ထို(မူစာ)က (ဤသို့)ပြောဆိုဖြေကြားခဲ့၏။
 ငါသည် ယင်းအပြုအမူကို မဆင်ခြင် မသိတတ်သောအခါ၌ မေ့မှားပြုမိခဲ့ပေသည်။[၂၀] ထို့နောက်
 ငါသည် အသင်တို့အား ကြောက်ရွံ့ခဲ့သောအခါ အသင်တို့ထံမှ ထွက်ပြေး၍ တိမ်းရှောင်နေခဲ့၏။
 ထို့ နောက် ငါ၏အရှင်မြတ်သည် ငါ့အား အထူးဉာဏ်ပညာကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ၍ ငါ့အား
 ရုစုလ်တမန်တော်တို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်စေတော်မူခဲ့ပေသည်။[၂၁] စင်စစ် ဤသည် အကြင်

ကျေးဇူးပင်။ အသင်သည် ယင်းကျေးဇူးဖြင့် ငါ၏အပေါ်၌ ဂုဏ်ဖော်၍ အစွရအီလီ အမျိုးသားတို့ အား ကျွန်ုပ်လုပ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသတည်း။[၂၂] ဖစ်ရ်အောင်နီက စင်စစ် စကြဝဠာခပ်သိမ်း တို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးမြန်းခဲ့လေ၏။[၂၃] ထို (မူစာ)က အကယ်၍ အသင်တို့သည် ယုံကြည်သူများဖြစ်ကြလျှင် (ထိုအရှင်မြတ်)သည် မိုးကောင်း ကင်များကိုလည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေကို လည်းကောင်း၊ ယင်းမိုးကောင်းကင်နှင့် ပထဝီမြေ၏ အကြား၌ ရှိရှိသမျှတို့ ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ သည်ဟု ပြောဆို ဖြေကြားခဲ့၏။[၂၄] ထို(ဖစ်ရ်အောင်နီ)က မိမိအနီးအနား၌ ရှိကြသူတို့အား (မောင်မင်းတို့) ကြားကြပါ၏လောဟု ဆိုခဲ့လေ၏။[၂၅] ထို(မူစာ)က (ထိုအရှင်မြတ်သည်) အသင်တို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ အသင်တို့၏ ရှေး ဟောင်း အဘ၊ ဘိုးဘေးများအား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် လည်းကောင်း ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောကြားခဲ့ပြန်၏။[၂၆] ထို(ဖစ်ရ်အောင်နီ)က ဧကန်စင်စစ် အသင်တို့ထံ စေလွှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသော ရုစုလ်တမန်တော်သည် အမှန်ပင် ရှားနမ်းသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ပြန်၏။[၂၇] ထို(မူစာ)က အကယ်၍ အသင်တို့သည် သိ နားလည်ကြပါမူ (ထိုအရှင်မြတ်သည်) အရှေ့ဘက် နေထွက်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနောက်ဘက် နေထွက်ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအရပ် နှစ်မျက်နှာ၏ကြား၌ ရှိရှိသမျှကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ သည်ဟု ပြော ကြားခဲ့ပြန်လေသတည်း။[၂၈] ထိုဖစ်ရ်အောင်နီက (အို-မူစာ၊) အမှန်ပင် အကယ်၍ အသင်သည် ကျွန်ုပ်မှလွဲ၍ အခြားသော ကိုးကွယ်ရာ တစ်ပါးပါးကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါလျှင် ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်သည် အသင့်အား အကျဉ်းထောင်ချထားမည်ဟု ပြောဆို ကြုံးဝါးခဲ့လေ၏။[၂၉] ထိုမူစာက (အို-ဖစ်ရ်အောင်နီ၊) ငါသည် အသင့်ထံ ထင်ရှားစွာသော (မုအ်ဂျီဇဟ်)တန်ခိုးတော်တစ်ပါးပါး စောင့်ကြည့်ခဲ့သည်ရှိသော် ကျွန်ုပ်အား အကျဉ်းချဉ်းမည် လောဟု ပြောဆိုမေးမြန်းခဲ့လေ၏။[၃၀] ထိုဖစ်ရ်အောင်နီက (အို-မူစာ၊) သို့ဖြစ်လျှင် အကယ်၍ အသင်သည် အမှန်ဆိုသူတစ်ဦးဖြစ်ပါမူ ထိုအရာ(မုအ်ဂျီဇဟ်)ကို ယူခဲ့ပါဟု ပြောဆိုခဲ့လေ၏။[၃၁] ထိုအခါ ထိုမူစာသည် မိမိတောင်ဝှေးကို (မြေကြီးပေါ်သို့) ပစ်ချ ခဲ့ရာ ထိုတောင်ဝှေးမှာ ရုတ်တရက် ထင်ရှားစွာ မြွေ(နဂါးကြီး)တစ်ကောင် ဖြစ်သွားခဲ့လေ ၏။[၃၂] ထိုမှတစ်ပါး ထိုမူစာသည် မိမိလက်ကို (မိမိချိုင်းကြားမှ အပြင်သို့)ဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်ရာ ထိုလက်မှာ ကြည့်ရှုသူတို့ရှေ့ဝယ် ထွန်းတောက်လျက်ရှိနေခဲ့၏။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း
အမိန့်နာခံမှုအတွက် သင့်လျော်သောအခြေအနေများအား ပန်ကြားတောင်းခံခြင်းသည် ဆင်ခြေပေးသည့် သဘော မသက်ရောက်ချေ။

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٢٢﴾ وَيُضَيِّقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٤﴾

“ထိုမူစာသည် (ဤသို့)လျှောက်ထားခဲ့လေသည်။ “အို ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေး မြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ ဧကန်စင်စစ် ကျွန်တော်မျိုးသည် ၎င်းတို့က ကျွန်တော်မျိုးအား မဟုတ်

မမှန်ဟူ၍စွပ်စွဲခြင်းပယ်ကြမည်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်။” (၂၆:၁၂) “၎င်းပြင် ကျွန်တော်မျိုးသည် စိတ် ကျဉ်းကျပ်သည့်အပြင် ကျွန်တော်မျိုး၏လျှာမှာလည်း သွက်လက်ခြင်းမရှိပါ။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင်မြတ် သည် (ကျွန်တော်မျိုး၏နောင်တော် ဟာရွန်း၏ထံသို့လည်း (ဝဟီယံ)အမိန့်တော်ကို ပို့သတော်မူ ပါ။” (၂၆:၁၃) “ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်မျိုး၏အပေါ်၌ အပြစ် တစ်ခုလည်း ရှိနေပါသဖြင့် ၎င်းတို့သည် ကျွန်တော်မျိုးအား သတ်ဖြတ်ကြမည်ကိုလည်း ကျွန်တော်မျိုး စိုးရိမ်မိ ပါသည်။” (၂၆:၁၄)။

ဤအာယသ်တော်သည် တမန်တော်မူစာက မိမိ၏သာသနာပြုလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရာ၌ အထောက် အကူဖြစ်စေရန် ကူညီပံ့ပိုးမှုပေးတော်မူပါမည့်အကြောင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ အသနားခံပန်ကြားခြင်းဖြစ်၏။ ယင်း မှုသိနိုင်သည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကိုနာခံရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးမှုကို ဆုပန်တောင်းခံခြင်း အား လုပ်ရမည့်လုပ်ငန်းမှရှောင်လွှဲရန်အတွက် လှည့်ဖြားခြင်း သို့မဟုတ် ဆင်ခြေပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍မရ ကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မူစာ၏ ပန်ကြားတောင်းခံခြင်းသည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရာ၌ လွယ်ကူစေရန်အတွက်သာဖြစ်ခြင်းကြောင့် တရားနည်းလမ်းကျပေသည်။

တမန်တော်မူစာအတွက်သုံးသည့် “ဒလာလ်”ဟူသော စကားလုံး၏အဓိပ္ပာယ်

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذْ أَوْأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

“ထို(မူစာ)က (ဤသို့)ပြောဆိုဖြေကြားခဲ့၏။ ငါသည် ယင်းအပြုအမူကို မဆင်ခြင် မသိ တတ်သောအခါ၌ မေ့မှားပြုမိခဲ့လေသည်။” (၂၆:၂၀)

ဤသည် တမန်တော်မူစာက အီဂျစ်လူမျိုးတစ်ဦးအား သတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ဖိရ်အောင်၏ကန့်ကွက်ချက်အား တမန်တော်မူစာက ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်းဖြစ်၏။ အဖြေ၏အကျဉ်းချုပ်မှာ တမင်ရည်ရွယ်၍သတ်ခြင်းမဟုတ်။ အမှန်စင်စစ် အီဂျစ်လူမျိုးအား မတော်တဆ သတ်လိုက်မိခြင်းသာဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော် မူစာက ထိုသူအား လက်သီးဖြင့် တစ်ချက်တည်းထိုးလိုက်မိရုံဖြင့် ထိုသူသေဆုံးသွားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအမှား အယွင်းအတွက် ယခုအာယသ်တော်က သုံးသည့်စကားလုံးသည် -ضَلَّ (သွလ္လာလ်)မှဆင်းသက်လာပြီး ယေဘု ယျအားဖြင့် တမင်လုပ်သောအမှားအတွက် သုံးလေ့ရှိ၏။ သို့သော် “သတ်မမှုမိခြင်း”(မရည်ရွယ်ဘဲပြုမိသော အမှား အယွင်းများအပါအဝင်ဖြစ်သည်။)အတွက်လည်းသုံးကြသည်။ ဤနေရာတွင် ဤအဓိပ္ပာယ်ကိုရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤဖွင့်ဆိုချက်ကို ကတာဒဟ်နှင့် အိမ်နိဇ်ဒ်(ရ)တို့ကလည်း ထောက်ခံပေသည်။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဖြစ်တည်မှုနှင့် နည်းလမ်းတို့အစစ်အမှန်ကို လူသားတို့ နားလည်သဘောပေါက်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ချေ။

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

“ဖိရ်အောင်က စင်စစ် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်ဟု သည် အဘယ်နည်းဟု မေးမြန်းခဲ့လေ၏။” (၂၆:၂၃)

ဤအာယသ်တော်က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ပကတိဖြစ်တည်မှုကို အတိအကျသိရန်မှာမဖြစ်နိုင်ကြောင်း သက်သေပြ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ပင်ကိုသဘာဝနှင့် လက်တွေ့ကျမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဖိရ်အောင်၏မေးမြန်း

ချက်ကို တိုက်ရိုက်အဖြေပေးသည့်အစား တမန်တော်မူစာ၌က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဂုဏ်တော်များကို ဖော်ကျူးခဲ့၏။ လူတစ်ဦးအဖို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သဘောသဘာဝကို တွေးဆမိရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း ၎င်း၏အဖြေ၌ အရိပ်အမြွက်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့အတွက်လည်း ယင်းသည် အချည်းနှီးအကျိုးမဲ့သော မေးခွန်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

أَنْ أَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَآءِيلَ ﴿٢٦﴾

“အသင်သည် အိဗ်ရာအီလီအမျိုးသားတို့အား ငါတို့နှင့်အတူ သွားခွင့်ပြုပါလေ။” (၂၆:၂၇)

ဗနီအစ္စရာအီလများသည် ဆီးရီးယားတွင် နေထိုင်ခဲ့သူများဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏မြေသို့ပြန်လိုကြသော်လည်း ဖစ်ရ်အောင်နံက ခွင့်မပြုခဲ့ချေ။ ဤနည်းဖြင့် ၎င်းတို့သည် နှစ်ပေါင်း(၄၀၀)မျှ ကျွန်ုပ်သဖွယ်နေခဲ့ကြရ၏။ ထိုအချိန်က ၎င်းတို့၏ဦးရေမှာ (၆၃၀,၀၀၀)မျှရှိခဲ့သည်။ တမန်တော်မူစာ၌က ဖစ်ရ်အောင်အား တရားလမ်းမှန်ကိုတင်ပြခဲ့သည့်အပြင် ဗနီအစ္စရာအီလများအပေါ် ကျူးလွန်သည့်ရက်စက်မှုများအား ရပ်တန့်ရန်ကို လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့၏မွေးရပ်မြေသို့ပြန်ခွင့်ပြုရန်ကိုလည်းကောင်း တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။ (ကုရ်တုဝီ)

တမန်တော်များနှင့်သက်ဆိုင်သော ကျိုးကြောင်းညီညွတ်သည့် ဥပမာတစ်ခု

အမြင်ချင်းမတူကြသော လူနှစ်ဦးကြား သို့မဟုတ် အုပ်စုနှစ်ခုကြားမှဆွေးနွေးပွဲ သို့မဟုတ် စကားစစ်ထိုးပွဲများသည် ရှေးအခါကတည်းပင် ခေတ်စားခဲ့သည်။ ယင်းသို့သော စကားစစ်ထိုးပွဲများကို ရိုးရာအခေါ်အဝေါ်ဖြင့် **مناظره** (မုနာဇ္ဈရာဟ်) (ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်၍ အဖြေမှန်ရှာဖွေသော ငြင်းခုံပွဲများ)ဟုခေါ်၏။ သို့သော် ယင်းယုတ္တိဗေဒစကားစစ်ထိုးပွဲများသည် အနိုင်၊ အရှုံးကစားပွဲများအဖြစ် လျော့ကျလာခဲ့သည်။ လူများသည် ထိုစကားစစ်ထိုးပွဲများ၏ ရလဒ်အပေါ်မူတည်၍ အနိုင်ရသူကို သတ်မှတ်ကြ၏။ သို့သော် အနိုင်ရသူ၏တင်ပြပြောဆိုချက်များသည် မှန်ကန်ချင်မှ မှန်ကန်မည်ဖြစ်၏။ မှားနေမှန်းသိလျက်နှင့်လည်း မိမိစကားကိုအမှန်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြနိုင်ရန် ဉာဏ်စွမ်း ရှိသမျှ ကြိုးစားကြ၏။ အလားတူပင် တစ်ဖက်လူ၏တင်ပြချက်သည် မှန်နေသည့်တိုင် ယင်းကို အစွမ်းကုန်ငြင်းပယ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဤသဘောနှင့်ဆန့်ကျင်စွာ အစ္စလာမ်သည် အလယ်အလတ်ကျသော ရပ်တည်ချက်ကို ရေးဆွဲပြီး စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ သတ်မှတ်ပေးခြင်းဖြင့် လူများအား တရားဒေသနာဟောကြားရာတွင်လည်းကောင်း၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရာတွင်လည်းကောင်း အသုံးဝင်သော လက်နက်တစ်ခုဖြစ်စေခဲ့လေသည်။

ဤသည်၏ ရိုးရှင်းသောဥပမာတစ်ရပ်ကို အထက်ပါအာယသ်တော်များတွင် တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ တမန်တော်မူစာ၌ကနှင့်ဟာရွန်း၌တို့သည် မိမိကိုယ်မိမိ ဘုရားသခင်ဟု ကြေညာထားသော ကြီးကျယ်လှသည့် ဖစ်ရ်အောင်ထံသို့ အမှန်တရားသို့ဖိတ်ခေါ်မှုကို ယူဆောင်လျက် သွားရောက်ကြ၏။ ဖစ်ရ်အောင်က ၎င်း၏ရုံးတော်ထဲ၌ မူစာ၌၏ လူများနှင့်ပတ်သက်၍ မေးခွန်းနှစ်ခုမေးကာ အတိုက်အခံစကားပြောကြားခဲ့၏။ ထက်မြက်သည့်ပိုင်ဘက်တစ်ဦးသည် နည်းလမ်းကျသော ငြင်းခုံမှုအတွက် အဆင်သင့်မဖြစ်သေးချိန်တွင် ၎င်းက စကားလမ်းကြောင်းပြောင်း၍ အပြစ်ရှာရန် ကြိုးစားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤနည်းမျိုးဟာသည် တစ်ဖက်လူအား စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်စေကာ ပရိသတ် ရှေ့မှောက်၌ သိမ်ငယ်သွားစေရန် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ဖစ်ရ်အောင်သည် အချက်နှစ်ချက်ဆိုခဲ့သည်။ ပထမအချက်မှာ “သင့်အား ကျွန်ုပ်တို့၏အိမ်ထောင်စု၌ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လျက် များစွာ မျက်နှာသာပေးခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်မျက်နှာမျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့၌ရပ်ကာ စကားပြောနိုင်သနည်း။” ဒုတိယမှာ “သင်သည် အပြစ်မဲ့သည့် အီဂျစ်လူမျိုးတစ်ဦးအား သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။ ဤလုပ်ရပ်သည် ရက်စက်သည်သာမက သင့်အားကြီးပြင်းအောင် မွေးမြူခဲ့

သူများအပေါ် ကျေးဇူးမသိတတ်ရာလည်း ကျပေသည်။ သင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထဲမှ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ခဲ့သည်။”
 ယခု တမန်တော်မူစာ၌တို့၏ တမန်တော်ပီသသောပြန်ကြားချက်နှင့် အကြောင်းအရာနှစ်ခုကို မည်ကဲ့သို့ ကိုင်တွယ်ခဲ့
 သည်ကို ကြည့်ပါလေ။ ဦးစွာ တမန်တော်မူစာ၌သည် အကြောင်းအရာများ၏အစီအစဉ်ကို ပြောင်းလိုက်ပြီး၊
 ဖစ်ရ်အောင်က နောက်မှတင်ပြသည့်အချက်ဖြစ်သော အီဂျစ်လူမျိုးကိစ္စကိုရှေ့တန်းသို့တင်လိုက်၏။ ဤသို့ အစီအစဉ်
 ပြောင်းလဲခြင်း၏ ဟစ်ကံမသိ မြော်မြင်တွေးဆမှုမှာ အီဂျစ်လူမျိုး၏ကိစ္စ၌ ၎င်းဘက်မှ အားနည်းချက်ရှိ နေသည်။
 သို့သော် သူက ယင်းကိစ္စကို အလျင်ကိုင်တွယ်လိုသည်။ တိုက်ရိုက်အဖြေပေးခြင်းကိုရှောင်ရှားလျက် အမှုကိစ္စကို
 ရှုပ်ထွေးအောင်လုပ်သည့် ယနေ့ခေတ် နည်းဗျူဟာနှင့်မတူ ကွာခြား၏။ သို့သော် ၎င်း၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ၏ တမန်
 တော်ပီပီ ဖုံးကွယ်ထားစရာ ဘာမျှမရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့်ပင် မိမိ၏ချို့ယွင်းချက်ကိုလက်ခံသည်။ ထို့အတွက် တစ်ဖက်
 လူများအနေဖြင့် မည်ကဲ့သို့တွေးထင်ကြမည်ဆိုခြင်းကို လုံးဝဂရုမထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိအမှားကို ရှုံးနိမ့်မှု အဖြစ်
 လက်ခံခဲ့သည်။ ယနေ့ခေတ်လူများ၏ မိမိတို့၏အမှားကိုဖုံးကွယ်ရန်(ပုံဖျက်ရန်၊ အခြေအနေမှန်ကို ဖုံးကွယ်ရန်)
 အတွက် အကြောင်းအရာကို ရှုပ်ထွေးအောင်ပြုလုပ်ပုံနှင့် ကွာခြားလေသည်။

တမန်တော်မူစာ၌သည် ဖစ်ရ်အောင်အား မိမိအပြစ်ကိုဝန်ခံခဲ့သည့်တိုင် ထိုအီဂျစ်လူမျိုးအား သေစေလို
 သည့်ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပေါ်လွင်အောင်ပြောကြားခဲ့သည်။ ၎င်း၏ရည်ရွယ်ချက်မှာ မှန်ကန်သော်
 လည်း ရလဒ်မှာ မှားယွင်းသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အီဂျစ်လူမျိုးအားထိုးနှက်ခြင်းသည် အစ္စရာအီလ်များအား ကာကွယ်ပေးရန်
 ဖြစ်သော်ငြားလည်း ထိုသူသည် မတော်တဆသေဆုံးသွားခဲ့ရ၏။ သူ၏လုပ်ရပ်သည် မှားယွင်းသွား ခဲ့သည့်တိုင်
 ၎င်းသည် တမန်တော်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယင်း၏မှန်ကန်မှုကိုလည်းကောင်း ထိခိုက်ခြင်းမရှိပေ။
 ထို့ကြောင့် ၎င်းက မိမိ၏အပြစ်ကို မိမိသိသဖြင့် အဖမ်းခံရမည်ကို ကြောက်ပြီး မြို့မှထွက်ပြေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု
 ပြောကြားခဲ့သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ၎င်းအပေါ်တွင် ကြင်နာတော်မူခဲ့သည်။ ထို့ပြင် တမန်တော်အဖြစ် ဂုဏ်ပြု
 ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။

ယခုစဉ်းစားရမည်မှာ ထိုအချိန်က တမန်တော်မူစာ၌အနေဖြင့် အီဂျစ်လူမျိုးသည် သေထိုက်သူဖြစ်သည်။
 ထို့ပြင် မိမိက သတ်ဖြတ်ခြင်းသည်လည်း မှန်ကန်သောလုပ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု ရှင်းရှင်းပင်ပြောခဲ့နိုင်ပေသည်။ ထိုကိစ္စ
 ဖြစ်စဉ်က မည်သူမျှ အနီးတွင်ရှိမနေသဖြင့် မည်သူကမျှ ဆန့်ကျင်ထွက်ဆိုကြမည်မဟုတ်ချေ။ ၎င်း၏နေရာတွင်
 အခြားသူတစ်ဦးသာဆိုပါက ထိုကဲ့သို့ပင် ပြုပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ဤနေရာတွင် ၎င်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ၏
 တမန်တော်တစ်ပါးဖြစ်သည်နှင့်အညီ အမှန်တရားကို လက်ကိုင်ထားခဲ့သည်။ အမှန်တရားကိုဖော်ပြခြင်းနှင့် အဖြစ်မှန်
 ကိုကြေညာခြင်းသည် သူ၏အောင်မြင်မှုဖြစ်သည်။ ရန်သူများရှေ့၌ မိမိတွင်အပြစ်ရှိကြောင်းကိုလက်ခံပြီး တမန်တော်
 ဖြစ်ခြင်းအပေါ် သံသယဖြစ်ဖွယ်မှန်သမျှကိုတုံ့ပြန်တွန်းလှန်ခဲ့လေသည်။

ထိုကိစ္စပြီးသည့်နောက် ဖစ်ရ်အောင်က ၎င်းပြုခဲ့သည့်ကျေးဇူးအဖြစ် အလေးထားပြောကြားခဲ့သော ၎င်း၏
 အိမ်၌ မူစာ၌ ကလေးဘဝ ပညာသင်ကြားပျိုးထောင်ပေးခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဒုတိယအချက်ဘက်သို့ လှည့်ခဲ့
 လေသည်။ မူစာ၌က ၎င်းသည် အဆင့်အတန်းအရ အစ္စရာအီလ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည့်အတွက် ဖစ်ရ်အောင်၏
 နန်းတော်သို့ ရောက်ရန် အကြောင်းမရှိခဲ့ကြောင်းကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ရန် တောင်းဆိုခဲ့၏။ မူစာ၌မိခင်ကို
 သူမ၏ကလေးငယ်အား ရေတွင်မျှော်လိုက်ရသည့် အခြေအနေသို့ရောက်ရှိရန် တွန်းပို့ခဲ့ခြင်းသည် ဖစ်ရ်အောင်၏
 ရက်စက်မှုကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ ဖစ်ရ်အောင်သည် ဤကလေးငယ်ကိုကြောက်သဖြင့် ထောင်ပေါင်းများသောကလေးငယ်
 များအား သတ်ပစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဤကလေးကိုပင် ကံအားလျော်စွာ ရေမှဆယ်တင်ပြီး ကျွေးမွေးပြုစုရန်ဖြစ်လာခဲ့

သည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လိမ္မာပါးနပ်သော အစီအစဉ်ပင်ဖြစ်၏။ ဖစ်ရ်အောင်၏ အစွရာအီလ်တို့အပေါ် ရက်စက်စွာ ပြုကျင့်မှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းကို ထောက်ပြလျက် တကယ်ပဲ သူ့အပေါ် ကျေးဇူးပြုခဲ့ခြင်းဟုတ်ရဲ့လား ဆိုသည်ကို စဉ်းစားသုံး သပ်ရန် မူစာ^၁ ကပြောကြားခဲ့၏။ မူစာ^၂ ၏ တမန်တော်ပီသသည့် ပြောကြားချက်သည် ထိုနေရာတွင် ရှိနေကြသူများအား ဘဝင်ကျသွားစေခဲ့သည်မှာထင်ရှား၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့က မူစာ^၃ သည် ဆင်ခြေ ပေးတတ်သည့် လူစားမျိုးမဟုတ်ကြောင်းနှင့် အမှန်မှလွဲ၍ ဘာမျှပြောမည့်သူမဟုတ်ကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံ သွားကြ၏။ ထိုသည်နောက် အံ့ဖွယ်အဖြစ်ဆန်းများကိုမြင်ကြပြန်ရာ ၎င်းတို့၏မူစာ^၄ အပေါ် ထင်မြင်ယူဆချက်သည် ပို၍ခိုင်မာသွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ဖစ်ရ်အောင်သည် အမှန်ကိုဝန်မခံခဲ့သည့်တိုင် တတိယပုဂ္ဂိုလ်၏ကူပံ့မှုမပါဘဲလျက် ဤနှစ်ယောက်တည်းကပင် သူနှင့်သူလူများအား မိမိတို့၏မြေ၊ မိမိတို့၏တိုင်းပြည်မှ မောင်းထုတ်ကြလိမ့်မည်လားဟူသည့် ပူပန်ကြောင့်ကြစိတ်က လွှမ်းမိုးနေခဲ့၏။

ဤသည် အလ္လာဟ်အရှင်ချီးမြှင့်သည့် အမှန်တရား၏ အံ့ချီးဖွယ်၊ မှန်ကန်မှုနှင့် စစ်မှန်မှုများပင်ဖြစ်၏။ အလ္လာဟ် တမန်တော်များ၏စောဒကများနှင့် ယုတ္တိတန်သော စကားစစ်ထိုးမှုအနုပညာရပ်များသည် အမှန်တရား၊ မှန်ကန်မှုနှင့် ကြားနာသူအတွက် စိတ်စေတနာကောင်းများဖြင့် ပြည့်နှက်နေ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့သည် လူများအား ဆွဲဆောင်နိုင်ကြပြီး အကြီးဆုံးသော ဖိဆန်သူကိုပင် ယုံကြည်သက်ဝင်အောင် သိမ်းသွင်းစည်းရုံးနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အာယသ် (၃၄-၅၁)

قَالَ لِمَلَا حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ^(၃၃) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
 بِسِحْرِهِ^၁ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ^(၃၄) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
 حَاشِرِينَ^(၃၅) يَأْتُواكَ بِكُلِّ سَحَارٍ عَلِيمٍ^(၃၆) فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمِ
 مَعْلُومٍ^(၃၇) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ^(၃၈) لَعَلَّنَا تَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
 إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ^(၃၉) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْ
 لَاجِرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ^(၄၀) قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَبِثَ الْمُقَرَّبِينَ
^(၄၁) قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ^(၄၂) فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَ
 قَالُوا بَعِزَّةَ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ^(၄၃) فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ
 تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ^(၄၄) فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ سِحْدِينَ^(၄၅) قَالُوا أَمْنَا بِرَبِّ
 الْعَالِينَ^(၄၆) رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ^(၄၇) قَالَ أَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ
 إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ^(၄၈) فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^(၄၉) لَا قَطْعَنَ

أَيَّدِيكُمْ وَارْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبْنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ قَالُوا
 لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٤٠﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا
 أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤١﴾

(ထိုအခါ) ထိုဖစ်ရ်အောင်နီက မိမိအနီးအနား၌ ရှိကုန်သော အကြီးအမှူးတို့အား ပြောကြားခဲ့သည်မှာ (အချင်းတို့၊) ဧကန်မလွဲ ဤသူမှာ ကျွမ်းကျင်သော ပဉ္စလက်ဆရာ တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပေသည်။[၃၄] ၎င်းသည် မိမိပဉ္စလက်အတတ်ဖြင့် အသင်တို့အား အသင်တို့၏တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ရန် ကြံရွယ်လျက် ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် မည်သို့ (အကြံ)ပေးလိုကြ သနည်း။[၃၅] ထိုအကြီးအမှူးတို့က လျှောက်ထား (အကြံပေး) ခဲ့ကြကုန်၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ထိုမူစာနှင့် ၎င်း၏နောင်တော် (ဟာရုန်)အား ရွှေ့ဆိုင်းခွင့်ပေး၍ မင်းစေတို့အား အမြို့မြို့အရွာရွာသို့ စေလွှတ်တော်မူပါ။[၃၆] ထိုမင်းစေတို့သည် (တစ်ဖက်ကမ်းခတ်) တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်ကြကုန် သော ပဉ္စလက် ဆရာတို့ အား ဘုရင်မင်းမြတ်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ လာခဲ့ကြကုန်အံ့သတည်း။[၃၇]

ထို့နောက် ပဉ္စလက်ဆရာတို့သည် သတ်မှတ်ထားသော နေ့တစ်နေ့၏ အထူး ချိန်းချက် ထားသောအချိန်တွင် စုဝေးခဲ့ကြရလေသည်။[၃၈] ထိုမှတစ်ပါး လူတို့အား ဆင့်ဆိုထားသည်မှာ အသင်တို့သည်လည်း စုရုံးကြရပေမည်။[၃၉] သို့မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပဉ္စလက်ဆရာတို့၏ လမ်းစဉ်ကိုပင် အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အောင်နိုင်ကြသည်ရှိသော် လိုက်နိုင်ကြပေမည်။[၄၀] ထို့နောက် ပဉ္စလက်ဆရာတို့ ရောက်ရှိလာကြသောအခါ ၎င်းတို့က ဖစ်ရ်အောင်နီအား အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် အောင်နိုင်သူများဖြစ်ခဲ့ကြပါလျှင် ဧကန်အမှန် ကျွန်ုပ်တို့သည် (ကြီးကျယ်သော) ဆုလာဘ်ကိုအမှန်ပင်ရရှိကြမည်မဟုတ်ပါလောဟု ဆိုခဲ့ကြကုန်၏။[၄၁] ထိုဖစ်ရ်အောင်နီကဟုတ် ပေသည်။ ထို့ပြင် တစ်ဝ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသင်တို့သည် (ငါနှင့်အတူ) လက်ပွန်းတတီး (ချစ်ကျွမ်း) နေထိုင်သူတို့တွင်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ကြပေမည်ဟု ဆိုခဲ့လေ၏။[၄၂]

(တမန်တော်)မူစာသည် ထိုပဉ္စလက်ဆရာတို့အား အသင်တို့သည် မိမိတို့ ပစ်ချကြအံ့ သော အရာများကို ပစ်ချကြလေကုန်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။[၄၃] သို့ဖြစ်ပေရာ ထို ပဉ္စလက်ဆရာတို့ သည် မိမိတို့၏ကြိုးများကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏တောင်ဝှေးများကို လည်းကောင်း၊ ပစ်ချခဲ့ကြ ကုန်၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့က ဖစ်ရ်အောင်နီ(ဘုရင်မင်းမြတ်)၏ ဘုန်းတန်ခိုးကိုတိုင်တည်၍ မလွဲဧကန် ကျွန်ုပ်တို့သည်ပင်လျှင် အောင်နိုင်သူများ အမှန်ပင် ဖြစ်ကြပေမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။[၄၄] ထို့နောက် မူစာသည် မိမိလှင်ကန် တောင်ဝှေးကို ပစ်ချခဲ့ရာ ထိုလှင်ကန်တောင်ဝှေးမှာ ရုတ်တရက် (မြွေကင်းကြီးဖြစ်လာပြီး) ထိုပဉ္စလက်ဆရာတို့ လှည့်စားထားကြသောအရာများကို ချိုလေတော့၏။ [၄၅] ထိုအခါ ပဉ္စလက်ဆရာတို့သည် မှောက်လံ၍ ပျံဝပ်ဦးချကြကုန်၏။[၄၆] ၎င်းတို့က ပြောဆိုခဲ့ ကြသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အား သက်ဝင်ယုံကြည်ကြပါပြီ။[၄၇] (ထိုအရှင်မြတ်သည်) မူစာ၏ အရှင်မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟာရုန်၏ အရှင်မြတ်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်တော်မူပါ၏။[၄၈] ထို (ဖစ်ရ်အောင်နီ)က အသင်တို့

အား ကျွန်ုပ်ခွင့်မပြုမီ အသင်တို့သည် ထိုမူစာအား ယုံကြည်ခဲ့ကြလေပြီ။ ဧကန်မလွဲ ၎င်းသည် အသင်တို့အား ပစ္စလက်အတတ်ပညာကို သင်ကြား၍ပေးခဲ့သော (အာစရိယ)အကြီးအကဲပင် ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ယခုပင် အသင်တို့သည် (အကြောင်း) သိရှိကြပေမည်။ မလွဲဧကန် ကျွန်ုပ် သည် အသင်တို့၏ လက်များကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့၏ခြေများကို လည်းကောင်း၊ (ဝဲယာ) လွှဲ၍ဖြတ်တောက်ပစ်မည်။ ထိုမှတစ်ပါး မချွတ်ဧကန် ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့ အားလုံးကိုပင် လက်ဝါးကပ်တိုင်တင်မည်ဟု ပြောဆို ကြုံးဝါးခဲ့၏။[၄၉] ထိုပစ္စလက်ဆရာတို့က ပြောကြားခဲ့ကြ ကုန်၏။ (ကျွန်ုပ်တို့၌)လုံးဝ အကျိုးယုတ်မှုရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။ ဧကန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိ တို့အား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အထံတော်သို့ ပြန်သွားကြမည့်သူများပင် ဖြစ်ကြ ကုန်၏။ [၅၀] စင်စစ်ဧကန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးဦးမဆွ မအိမင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြ ပေရာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်မြတ်သည်ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြစ်မှုများကို ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာ ပေးတော်မူမည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်လင့်ကြပေသတည်း။[၅၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

“(တမန်တော်)မူစာသည် ထိုပစ္စလက်ဆရာတို့အား အသင်တို့သည် မိမိတို့ပစ်ချကြ အံ့သော အရာများကို ပစ်ချကြလေကုန်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ (၂၆:၄၃)

တမန်တော်မူစာﷻက ပစ္စလက်ဆရာတို့အား “အသင်တို့ပြုလိုသော ပစ္စလက်ကိုပြုကြလော့”ဟု ပြောကြား ခဲ့၏။ သာမန်အားဖြင့်ကြည့်လျှင် တမန်တော်မူစာﷻက ၎င်းတို့အား ပစ္စလက်ပြခိုင်းသည်ဟုထင်ရသည်။ သို့သော် အသေအချာ နက်နက်နဲနဲစဉ်းစားလျှင် ပစ္စလက်အပေါ် တလွဲထင်မြင်မှုကို လက်တွေ့ပြသရန်ဖြစ်၏။ ဤသို့လက်တွေ့ ပြရန်မှာ ၎င်းတို့က ပစ္စလက်ကိုပြသမှသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မူစာﷻက ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့၏လှည့်စားမှု သို့မဟုတ် မျက်လှည့်ကိုပြသရန်တောင်းဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသည် လွန်မင်းစွာအယူလွဲမှားမှု(ဇင်ဒစ်က)တစ်ခုကိုတင်ပြရန် တောင်းဆိုခံရခြင်းနှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူသည်။ သို့မှသာ ၎င်းတို့သည် ပရိသတ်၏တုံ့ပြန်ခြင်းကို ခံကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဖိတ်ခေါ်မှုအား “ကုဖ်ရ်”ကိုလက်ခံခြင်းဟု ယူဆ၍မရချေ။

بِعِزَّتِ فِرْعَوْنَ “ဖစ်ရ်အောင်၏ဘုန်းတန်ခိုး၏ကစမ်”ဤသည်ပစ္စလက်ဆရာတို့၏ကတိသစ္စာပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသည် ရှေးအခါက ခေတ်စားခဲ့သောလုပ်ရပ်မျိုးဖြစ်၏။ ကံဆိုးစွာဖြင့် အလားတူကျိန်ဆို၊ သစ္စာပြုမှုများသည် ယနေ့မွတ်စလင်မ် များကြား၌လည်း တွင်ကျယ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် “ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုတိုင်တည်လျက်”၊ “သင်၏ဦးခေါင်းကို တိုင်တည်လျက်”၊ “သင်၏မုတ်ဆိတ်ကို တိုင်တည်လျက်”၊ “သင့်ဖခင်၏အုတ်ဂူကိုတိုင်တည်လျက်” “စသည်ဖြင့် ကျိန်ဆိုကြခြင်းသည် ပို၍ပင် ဆိုးဝါးယုတ်ညံ့ပေသည်။ အစ္စလာမ်ဥပဒေတွင် ဤသို့ကျိန်ဆိုခြင်း၊ သစ္စာပြု ခြင်းများကို ခွင့်မပြုချေ။ (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားသူ၏နာမည်ဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်း သည် အပြစ်တစ်ရပ် ဖြစ်၏။) ဤနည်းဖြင့် အမှန်တကယ် ကျိန်ဆိုခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်၏နာမတော်ဖြင့် (မမှန် မကန်) တလွဲကျိန်ဆိုသကဲ့သို့ပင် အပြစ်ကြီးသည်ဟုဆိုလျှင် မှားမထင်ပေ။(ရှုဟ်)

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

“ထိုပစ္စလက်ဆရာတို့က ပြောကြားခဲ့ကြ၏။ (ကျွန်ုပ်တို့၌) လုံးဝအကျိုးယုတ်မှု ရှိလိမ့်မည်

မဟုတ်။ စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အထံတော်သို့ ပြန်သွားကြမည့်သူများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ (၂၆:၅၀)

ဖစ်ရ်အောင်က ပဉ္စလက်ဆရာများအား သတ်ဖြတ်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ခြေ၊ လက်များကို ဖြတ်တောက်မည် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့အား ကားစင်တင်မည်ဟူ၍လည်းကောင်း ခြိမ်းခြောက်သောအခါ ပဉ္စလက်ဆရာတို့က "အသင်ကြိုက်ရာ လုပ်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၌ ဘာမျှဆုံးရှုံးစရာမရှိပါ။ အကယ်၍ အသတ်ခံကြ ရသည့်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့အား မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်သို့ ပြန်သွားကြ မည့်သူများဖြစ်ပါသည်။" ထိုနေရာတွင် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာသုခမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါ"ဟု ပြန်ပြောခဲ့ကြလေသည်။ ဤနေရာ၌ မှတ်သားထိုက်သည်မှာ ၎င်းတို့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လွဲမှားသော မှော်အတတ်ပညာကို လိုက်စားခဲ့ကြသူများ၊ မိမိကိုယ်မိမိ ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့သည့် ဖစ်ရ်အောင်အား ကိုးကွယ်ခဲ့သူများဖြစ်ခဲ့ကြသော ပဉ္စလက်ဆရာတို့သည် ရေမြေသနင်း အာဏာရှင်မင်းဘုရင်ကြီး၏ရှေ့မှောက်၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ယုံကြည်သက်ဝင်ကြောင်း ကိုကြေညာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည် အလွန်အံ့အားသင့်ဖွယ်ကောင်းသော၊ သတ္တိရှိသော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို ထုတ်ဖော်ကြေညာရုံမျှ သက်သက်မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့၏မျက်စိရှေ့၌ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့နှင့် တမလွန်ဘဝကိုမြင်နေရဘိသကဲ့သို့ နက်ရှိုင်းသောကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုကို လက်တွေ့ပြသခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တမလွန်ဘဝ၏ကောင်းကျိုးချမ်းသာများနှင့် ဆုလာဘ်များကိုရှုမြင်မိကြသောကြောင့် ၎င်းတို့သည် လောကီပြစ်ဒဏ်နှင့် ဒုက္ခဝေဒနာများကို အမှုမထားကြတော့ဘဲ "وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي" "သင် လုပ်လိုရာကိုလုပ်ပေတော့ (၂၀:၂၇)။ ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်မှု(အီမာန်)မှ နောက်ပြန်မလှည့်တော့"ဟု ပြောကြားခဲ့ကြ၏။ ဤသည် တမန်တော်မူစာ၏ပြာဋိဟာလည်း ဖြစ်၏။ ယင်းမှာ တောင်ဝှေးနှင့် ဝင်းဝင်းတောက်ပသောလက်တို့ထက် မလျော့ချေ။ အလားတူ ဖြစ်ရပ်မျိုးများစွာသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ ၌လည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုတွင် အသက်(၇၀)ရွယ်သူ ကာဖိရ်တစ်ဦးသည် တစ်မိနစ်မျှသောအချိန်အတွင်း ရုတ်တရက် အစ္စလာမ်သို့ကူးပြောင်းခဲ့သည်သာမက သာသနာ့အာဇာနည်အဖြစ် ၎င်း၏အသက်ကို ပေးရန်အသင့်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အာယသ် (၅၂-၆၈)

وَ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبِعُوْنَ ﴿٥٢﴾ فَارْسَلْ
فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿٥٣﴾ اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْ ذِمَّةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَ
اِنَّهُمْ لَنَا لَغَآٓئِظُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَ اِنَّا لَجَبِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنَّتِ
وَ عِيُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَ كُنُوْزٍ وَ مَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ ۙ وَ اَوْرَثْنٰهَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
﴿٥٩﴾ فَاتَّبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَاۗءَ الْجَمْعَيْنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُّوسٰى اِنَّا
لَمُدْرَكُوْنَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِيَ رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٦٢﴾ فَ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُّوسٰى
اَنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۚ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿٦٣﴾ وَ

أَزَلَفْنَا ثُمَّ الْآخَرَيْنَ ﴿٢٣﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٢٤﴾ ثُمَّ
أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ
﴿٢٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾

၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာ၏ထံသို့ အသင်သည် ငါအရှင်မြတ်၏ (၅၂)ကျွန်တို့အား
ညဉ့်အချိန်၌ ခေါ်ဆောင်၍သွားပါလေ။ ဧကန်အမှန် အသင်တို့သည် (မိမိတို့ အား) နောက်မှ
လိုက်လံခြင်းကို ခံကြရမည့်သူများပင် ဖြစ်ကြပေသည်ဟု "ဝဟ်လ်"အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြန်တော်
မူခဲ့၏။[၅၂] ထို့နောက် ဖစ်ရ်အောင်နံသည် မင်းစေတို့အား အမြို့မြို့ အရွာရွာသို့ စေလွှတ်ခဲ့လေ
သည်။[၅၃] ဧကန်စင်စစ် ဤသူတို့ကား အနည်းငယ်မျှသော အုပ်စုကလေးပင် ဖြစ်ပေသည်။[၅၄]
ထို့ပြင် ဧကန်အမှန်၎င်းတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အလွန်အမျက်ပွားစေသူများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။[၅၅]
ထို့ပြင် အမှန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်နက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာနှင့် အဆင်သင့်ဖြစ်နေသော
အုပ်စုဖြစ်သည်။ [၅၆]

ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့အား ဥယျာဉ်များမှလည်းကောင်း၊ စမ်းချောင်းများ
မှ လည်းကောင်း ထုတ်ပစ်တော်မူခဲ့၏။[၅၇] ထိုနည်းတူစွာ ဘဏ္ဍာများမှလည်းကောင်း၊ ခမ်းနား
သိုက်မြိုက်လှစွာသော နေအိမ်များမှလည်းကောင်း၊[၅၈] စင်စစ် ဤနည်းအတိုင်းပင် ငါ အရှင်မြတ်
သည် ယင်းပစ္စည်းများကို အစွရအီလီမျိုးနွယ်တို့အား ပိုင်ဆိုင်စေတော်မူခဲ့ပေသတည်း။ [၅၉]
ထို့နောက် ၎င်း(ဖစ်ရ်အောင်နံနှင့်တကွ အခြေအရံ)တို့သည် ထို အစွရအီလီမျိုးနွယ်တို့အား နေ
ထွက်ချိန်၌နောက်မှလိုက်၍ မိမိခံကြကုန်၏။[၆၀] တစ်ဖန် အုပ်စုနှစ်ခုလုံးသည် တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက်
တွေ့ မြင်ကြလေသောအခါ မူစာ၏အပေါင်းပါတို့က ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်ပင် အဖမ်း
ခံကြရပြီဟု (ထိတ်လန့်) ပြောဆိုခဲ့ကြ ကုန်၏။[၆၁] (ထိုအခါ) မူစာက အလျှင်း (အဖမ်းခံကြရမည်)
မဟုတ်။ မလွဲဧကန် ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ငါနှင့်အတူ ရှိတော်မူပေ
ရာ ယခုပင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ငါ့အား (ပင်လယ်မှ ထွက်နိုင်ရန်) လမ်းညွှန်တော်မူမည်ဟု ပြန်
ကြားခဲ့လေ၏။[၆၂] ထိုအခါ ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာ၏ထံသို့ "အသင်သည် မိမိတောင်ဝေးဖြင့်
ပင်လယ်ကို ရိုက်ခတ်ပါလေ"ဟု အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်တော်မူခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ (မူစာသည် အမိန့်
တော်အတိုင်း ရိုက်ခတ်လေသော်) ထိုပင်လယ်မှာ ကွဲ၍သွားပြီးလျှင် (ရေ၏) အစုအပုံအသီးသီး
တို့မှာ ကြီးမားလှစွာသော တောင်ကြီးများပမာ ဖြစ်သွားခဲ့ကြလေ၏။[၆၃] ၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်
သည် အခြားအုပ်စု (ဖြစ်သော "ဖစ်ရ်အောင်နံ"နှင့် ၎င်း၏အခြေအရံတို့)ကိုလည်း ထိုနေရာသို့
ပို့တော်မူခဲ့၏။[၆၄] ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာအားလည်းကောင်း၊ ထိုမူစာ၏အပေါင်းပါ
တို့အားလည်းကောင်း အားလုံးကိုပင် ကယ်တင်တော်မူခဲ့၏။[၆၅] ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည်
အခြားအုပ်စု (ဖြစ်သော "ဖစ်ရ်အောင်နံ"နှင့်၎င်း၏ အခြေအရံတို့)ကို (ပင်လယ်နီတွင်) နှစ်မြှုပ်
တော်မူခဲ့၏။[၆၆] မလွဲဧကန် ဤသည့်(ဖြစ်ရပ်)၌ကြီးကျယ်လှစွာသော သင်ခန်းစာသည် ရှိပေ
သည်။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့အနက် အများဆုံးသောသူတို့မှာ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြမည့် သူများ

မဟုတ်ခဲ့ကြချေ။[၆၇] စင်စစ်မှာမူကား အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည်
ဧကန်အမှန် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အလွန်တရာလွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနား
ကြင်နာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။[၆၈]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَأَوْزَنَّا هَآءِ بَنِي إِسْرَآءِيلَ

“စင်စစ် ဤနည်းအတိုင်းပင် ငါအရှင်မြတ်သည် ယင်းပစ္စည်းများကို အစွဲရာအီလ်မျိုးနွယ်တို့အား ပိုင်ဆိုင်စေ
တော်မူခဲ့ပေသတည်း” (၂၆:၅၉)

ဤအာယတ်တော်က ဖန်ဆင်းတော်မူလူများ ရေတွင် နစ်မြုပ်သေဆုံးကုန်ကြပြီးသည့်နောက် ၎င်းတို့၏ ဥစ္စာ
ပစ္စည်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများအားလုံးကို ဘန်အစ္စရာအီလ်များ ရယူပိုင်ဆိုင်စေခဲ့ကြောင်းကို ရှင်းပြ၏။ သို့ရာတွင် ဤအဆို
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သမိုင်းကြောင်းတစ်ရပ်ရှိပေသည်။ ယင်းအကြောင်းရပ်မှာ ဘန်အစ္စရာအီလ်တို့သည် ဖန်ဆင်းတော်မူ
လူများ ရေနစ်သေဆုံးကြပြီးသည့်နောက် အီဂျစ်သို့ပြန်မသွားခဲ့ကြကြောင်း ကုရ်အာန်၏အာယတ်တော်များစွာ၌ ညွှန်
ပြထား၏။ တကယ်တမ်းတွင် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ နေရပ်ဌာနီ ဆီးရီးယားသို့ပြန်သွားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနေရာ
တွင် ၎င်းတို့အား ကာဖိရ်နိုင်ငံတစ်ခု၏မြို့တော်အား ဝင်ရောက်စစ်တိုက်(ဂျီဟဒ်ပြု)ရန် အမိန့်ပေးခြင်းခံခဲ့ကြရသည်။
ဘန်အစ္စရာအီလ်တို့က ဤအမိန့်ကိုလိုက်နာရန် ငြင်းဆန်ခဲ့ကြသောကြောင့် ပြစ်ဒဏ်အနေဖြင့် ၎င်းတို့စခန်းချနေထိုင်ရာ
လွင်ပြင်ကို ၎င်းတို့အတွက် သဘာဝအကျဉ်းထောင်ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ၎င်းတို့သည် ထိုလွင်ပြင်မှထွက်နိုင်ကြဘဲ နှစ်
ပေါင်း(၄၀)တိုင်နေခဲ့ကြရသည်။ တီးဟ်တောင်ကြား(ဆိုင်နိုင်း)ဟုခေါ်သည့် ထိုနေရာ၌ပင် ၎င်းတို့၏တမန်တော် နှစ်ပါး
ဖြစ်ကြသော မူစာနှင့်ဟာရုန်တို့ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပျက်ပြီးသည့်နောက်တိုင်
သမိုင်းစာအုပ်များ၌ ဘန်အစ္စရာအီလ်များသည် နိုင်ငံတစ်ခုအနေနှင့်ဖြစ်စေ၊ လူအစုအဝေးလိုက်ဖြစ်စေ အီဂျစ်သို့ ဝင်
ရောက်ခဲ့ကြပြီး ဖန်ဆင်းတော်မူလူများပိုင်ဆိုင်ခဲ့သမျှကိုယူကြကြောင်းကို ဖော်ပြထားခြင်းမရှိချေ။ ထင်ရှားသော ရှင်းလင်း
ဖွင့်ဆိုသူများဖြစ်ကြသည့် ဟာစန်နှင့် ကတာဒဟ်တို့မှတစ်ဆင့် တစ်စီရ် ရူဟ်ဟုလ်မအာနီက ရှင်းလင်းချက်နှစ်ရပ်
ကိုတင်ပြခဲ့၏။ သာဝကကြီးဟာစန်က ယင်းအာယတ်တော်တွင် ဘန်အစ္စရာအီလ်များအား ဖန်ဆင်းတော်မူလူများ၏
ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ဆက်ခံသူများဖြစ်စေခဲ့ကြောင်းကိုသာ ဖော်ပြသော်လည်း ဖန်ဆင်းသေဆုံးပြီးနောက် ယင်းကိစ္စ
ချက်ချင်းဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ပြောမထားကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ အကယ် ၍ ဘန်အစ္စရာအီလ်များသည် တိမ်တောင်ကြား
ကိစ္စဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် နှစ်(၄၀) သို့မဟုတ် (၅၀)ကြာပြီးမှ အီဂျစ်သို့ဝင်ရောက်ခဲ့သည်ဆိုပါလျှင် အာယတ်တော်နှင့်မ
ညီညွတ်ဖွယ်အကြောင်းမရှိပေ။ ၎င်းတို့ အီဂျစ်သို့အစုအဝေးလိုက် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြကြောင်းကို သမိုင်းက သက်သေ
မပြနိုင်သည့်တိုင် အရေးထားစရာမဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစဉ်ကာလ၏ သမိုင်းကိုရေးသားသူများမှာ ဂျူး
များ၊ ခရစ်ယာန်များဖြစ်ကြသဖြင့် ၎င်းတို့လိုရာဆွဲ၍ ရေးသားချက်များစွာ ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်
ကုရ်အာန်၏အာယတ်တော်ကို မခိုင်လုံသောသမိုင်းနှင့် ညီညွတ်ရန်အတွက် အနက်ဖွင့်ခြင်းပြုရန် လုံးဝမလိုအပ်ချေ။
သူတို့၏အစစ်အမှန်ဆိုသည်ကပင် မေးခွန်းထုတ်စရာဖြစ်သည်။

သာဝကကြီးကတာဒဟ်ကမူ အခြေအနေကို တခြားနည်းလမ်းဖြင့်ရှင်းလင်းခဲ့သည်။ ဤအဖြစ်အပျက် ကို
ရည်ညွှန်းသည့် ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များ၊ ဥပမာ-စူရာအအိရာဖ်၏အာယတ်တော် ၁၂၈နှင့် ၁၃၇၊ စူရာအလ်

ကဆွမ်၏အာယတ်တော် ၅၊ စုရာဒုခါန်၏ အာယတ်တော် ၂၅ မှ ၂၈ထိနှင့် ယခု စုရာအရ်ရူအရာဟ်၏ အာယတ်တော် များတွင် ဘနီအစ္စရာအီလ်တို့အား ဖိရ်အောင်၏လူများ အီဂျစ်တွင်ချန်ထားခဲ့ကြသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်ပိုင်ဆိုင် မှုများကို ရယူရန်အတွက် အီဂျစ်သို့ပြန်ရန်လိုအပ်သည်။ ထိုအချက်ကို သတိမူရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့သော် ဤအာယတ်များအားလုံးအား ဖိရ်အောင်၏လူများ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်များနှင့်ညီမျှသော အလားတူဥစ္စာ ပစ္စည်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ဘနီအစ္စရာအီလ်တို့အား ပေးအပ်ခဲ့သည်ဟူ၍လည်း အနက်ဖွင့်နိုင်ပေသည်။ ဤဆုလာဘ်များကို ဆီးရီးယားတွင် ပေးသနားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။ စုရာအာအိရာဖ်၏အာယတ်တော်၌ ဘနီအစ္စရာ အီလ်များ ပိုင်ဆိုင်သောနယ်မြေ **الْبَرَكَةُ** (ငါရှင်အမြတ်၏ကောင်းချီးပေးခြင်းခံရသောနယ်မြေ၊ ၇:၁၃၇)ဟူ၍ ရည်ညွှန်း တော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤအနက်ဖွင့်ဆိုချက်သည် ပို၍ဖြစ်နိုင်ခြေရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “ဗာရက္ကနာ”ဟူသည့် စကားလုံးကို ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များစွာ၌ ဆီးရီးယားနယ်မြေအတွက် သုံးထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သာဝကကြီးကတာဒဟ် **عليه السلام** က ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များသည် သမိုင်းနှင့်ဝိရောဓိဖြစ်နေသည်ဟု ယူဆခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်တစ်ခုလုံး၏ အကျဉ်းချုပ်မှာ ဘနီအစ္စရာအီလ်များသည် ဖိရ်အောင်သေဆုံးပြီးနောက် တစ်ချိန်ချိန်တွင် အီဂျစ်နယ်မြေကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း သက်သေခိုင်လုံပါက သာဝကကြီး ကတာဒဟ် **عليه السلام** ရှင်းပြချက်အရ ဆီးရီးယားနယ်မြေသည် ဘနီအစ္စရာအီလ်များအား ဥစ္စာနေနှင့်ပိုင်ဆိုင် မှုများပေးသနားတော်မူခြင်းခံရသည့်နေရာပင်ဖြစ်ပေသည်။ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင်အသိတော်မူဆုံးဖြစ်သည်။)

فَلَمَّا تَرَ آيَ الْكُوفَةِ فَقَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّ آلَ لَمْدُونَ (٦١) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (٦٢)

“မူစာ၏အပေါင်းပါတို့က ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်ပင်အဖမ်းခံရပြီဟု (ထိတ်လန့်)ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ (၂၆:၆၁) (ထိုအခါ) မူစာက အလျှင်း(အဖမ်းခံကြရမည်)မဟုတ်။ မလွဲဧကန် ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ငါနှင့်အတူရှိပေရာ ယခုပင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ငါ့အား (ပင်လယ်မှထွက်နိုင်ရန်) လမ်းညွှန်တော်မူမည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏”(၂၆:၆၂)

၎င်းတို့နောက်သို့လိုက်လာသည့် ဖိရ်အောင်၏စစ်တပ်ကို မြင်တွေ့ကြသောအခါ ဘနီအစ္စရာအီလ်အားလုံးက “တို့ကိုတော့ ဖမ်းမိပြီ”ဟု အော်ဟစ်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ရှေ့တွင် မြစ်၊ နောက်တွင် အလုံးအရင်းနှင့် ဖိရ်အောင်၏ စစ်တပ်ကြီးရှိနေသဖြင့် ၎င်းတို့အား ဖမ်းမိရန်မှာ သေချာသလောက်ဖြစ်နေသည်။ တမန်တော်မူစာ **عليه السلام** သည်လည်း အခြေအနေကို ကောင်းစွာရိပ်စားမိ၏။ သို့သော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကတိတော်အပေါ် ၎င်း၏ယုံကြည်မှုမှာ ကျောက်ဆောင်ကျောက်သားသဖွယ် မယိမ်းမယိုင်ရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းက ဘယ်တော့မှဖမ်းမိမည်မဟုတ်ဟု ခိုင်မာစွာ ပြန်ပြောခဲ့၏။ ဤသို့ပြောရသည့်အကြောင်းမှာ **إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ** “မလွဲဧကန် ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ငါနှင့်အတူရှိတော်မူပေရာ ယခုပင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ငါ့အားလမ်းညွှန်တော်မူမည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏”(၆၂)။ ဤအချိန်ကာလမှာ ယုံကြည်မှုကို စမ်းသပ်သောအချိန်ကာလပင်ဖြစ်၏။ တမန်တော်မူစာ **عليه السلام** သည် လွတ်လမ်းကို မိမိကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်နေရဘိသကဲ့သို့ အနည်းငယ်မျှ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှု မရှိခဲ့ချေ။ တမန်တော်မြတ် **عليه السلام** ပြောင်းရွှေ့စဉ်အခါက ဆောင်ရဲလိုက်ဂုထံ၌ ပုန်းအောင်းနေရခိုက် ဤအဖြစ်မျိုးကြုံခဲ့ရဖူးသည်။ တမန်တော်မြတ် **عليه السلام** အား အမိဖမ်းရန် နောက်မှလိုက်ခဲ့ကြသော ရန်သူများသည် ဂူပေါက်ဝသို့တိုင် ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ခြေချောင်းလေးများကို ငုံ့ကြည့်မိလိုက်လျှင်ပင် တမန်တော်မြတ် **عليه السلام** အား မြင်သွားခဲ့နိုင်သည့်တိုင် နီးကပ်ပေသည်။ သာဝကကြီးအဗူဗက္ကရ် **عليه السلام** သည် အနည်းငယ်ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားဖြစ်ခဲ့သော်လည်း တမန်တော်မြတ် **عليه السلام** က တစ်ထပ် တည်းကျသောစကားကို ဆိုခဲ့သည်မှာ **لَا تَخْزَنَنَّ اللَّهَ مَعَنَا** “အသင် မပူလေနှင့်၊ မုချဧကန်

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်" (၉:၄၀)ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤအာယတ်နှစ်ခုတွင် မှတ်သားထိုက်သည်မှာ တမန်တော်မူစာ၌ သင်္ဃာတင်အခန်းကို အားပေးနှစ်သိမ့်ရန်အတွက် **إِنَّ مَعَ رَبِّيَ الْكَوْنُ** ကျန်ပုံ၏အရှင်မြတ်သည် ကျန်ပုံနှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်"ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်၌ အဗူဗက္ကရ်အား "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျန်ပုံတို့(နှစ်ဦး)နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်"ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်၌ အခွင့်ထူးပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ရစုလ်နှင့်အတူရှိကြလျှင် ၎င်းတို့နှင့်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အတူရှိတော်မူခြင်းဖြင့် ဂုဏ်ပြုခံကြရပေသည်။

အာယတ် (၆၉-၁၀၄)

وَ اتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۖ
 قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً ۖ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ ۖ إِذْ
 تَدْعُونَ ۖ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ ۖ أَوْ يَضُرُّونَ ۖ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا
 كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۖ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۖ أَنْتُمْ وَ آبَاؤُكُمْ
 الْأَقْدَمُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۖ
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ
 يَهْدِينِ ۖ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۖ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
 ۖ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۖ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي
 يَوْمَ الدِّينِ ۖ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَ آخِضْنِي بِالصَّالِحِينَ ۖ وَ اجْعَلْ لِي
 لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۖ وَ اجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۖ وَ
 اغْفِرْ لِي ۖ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۖ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۖ
 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۖ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۖ وَأُزْلِفَتِ
 الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۖ وَ بُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ۖ وَقِيلَ لَهُمْ آيَمَّا
 كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۖ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۖ
 فَكُفُّوا فِيهَا ۖ فَهُمْ وَالْعَاُونَ ۖ وَ جُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۖ قَالُوا وَ
 هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۖ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۖ إِذْ نُسَوِّكُمْ
 بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ۖ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

(အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် ၎င်း(မတ္တာမြို့သား)တို့၏ရှေ့ဝယ် အိမ်ရာဟိမ်၏ အကြောင်းနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်ပြောပါလေ။[၆၉] တစ်ရံရောအခါဝယ် ထိုအိမ်ရာဟိမ်သည် မိမိ ဖခင်အားလည်းကောင်း၊ မိမိအမျိုးသားတို့အားလည်းကောင်း၊ "အသင်တို့သည် မည်သည့်အရာကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်လျက်ရှိကြသနည်း" ဟု ပြောဆိုမေးမြန်းခဲ့၏။[၇၀] ထိုအမျိုးသားတို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် အရပ်များကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြသည့်ပြင် ထိုအရပ်များ၏အပါး၌ပင် အခါ ခပ်သိမ်း စွဲလမ်းတွယ်ကပ်လျက် ရှိကြပေသည်ဟု ပြန်ကြားခဲ့ကြကုန်၏။[၇၁] ထိုအိမ်ရာဟိမ်က မေးမြန်းခဲ့၏။ အသင်တို့ ဟစ်ခေါ်ကြသောအခါ ထိုအရပ်များသည် အသင်တို့၏ ဟစ်ခေါ်သံကို ကြားကြလေသလော။[၇၂] သို့မဟုတ်၊ ၎င်းတို့သည် (အသင်တို့အား) အကျိုးပြုကြလေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့သည် (အသင်တို့အား) အကျိုးယုတ်စေနိုင်ကြလေသလော။[၇၃] ထို အမျိုးသားတို့က ထိုသို့ အလျှင်းမဟုတ်၊ စင်စစ်မှာကား ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ အဘ၊ ဘိုးဘေး တို့အား ဤအတိုင်းပြုမူကြသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြပါသည်ဟု ဖြေကြားခဲ့ကြကုန်၏။[၇၄] ထိုအိမ်ရာ ဟိမ်က အသင်တို့သည် မိမိတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျက်ရှိကြသော အရာများ၏ (အခြေအနေ) ကို (လေ့လာသုံးသပ်)တွေ့မြင်ကြပြီလော။[၇၅] အသင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အသင်တို့၏ ရှေးဟောင်းအဘ၊ ဘိုးဘေးတို့သည်လည်းကောင်း၊[၇၆] အကြောင်းမှာမူ ဧကန်မလွဲ ၎င်းတို့ သည် ငါ၏ရန်သူများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော် မူသော အရှင်မြတ်မှာမူကား လောကီဘဝတွင်လည်းကောင်း၊ "အာခိရတ်" တမလွန်ဘဝတွင် လည်းကောင်း၊ ငါ၏ အဆွေခင်ပွန်းပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။[၇၇] အကြင်အရှင်မြတ်သည် ငါ့အားဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။တစ်ဖန်ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင်ငါ့အားလမ်းညွှန်ပြတော်မူ၏။[၇၈] ၎င်းပြင် ထို အရှင်မြတ်သည်ပင် ငါ့အား ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထို့ပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ငါ့အား တိုက်ကျွေးတော်မူ၏။[၇၉] ထိုမှတစ်ပါး ငါသည် နာဖျားသောအခါ ထိုအရှင်မြတ်သည် ပင်လျှင် ငါ့အား (ဝေဒနာ)ပျောက်ကင်းစေတော်မူ၏။[၈၀] ထို့ပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ငါ့အား (သေချိန် တွင်) သေစေတော်မူမည်။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ငါ့အား (ကိယာမတ်နေ့တွင်) ရှင်စေ တော်မူမည်။[၈၁] ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် တရားစီရင်မည့်နေ့တွင် ငါ၏မှားယွင်းချက် များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်း ငါမျှော်လင့်လျက်ပင် ရှိပေသတည်း။[၈၂] အို-ကျွန်တော် မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ဉာဏ်ပညာ ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပါ။ထို့ပြင် အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား သူတော်စင်များနှင့်အတူ ပေါင်းဖက်ပါဝင်စေတော်မူပါ။[၈၃] ၎င်းပြင် အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအဖို့ နောင်လာ နောက် သားများတွင် နာမည်ကောင်းခြင်းကို ပြုလုပ်၍ပေးတော်မူပါ။ (တစ်နည်း) အရှင်မြတ်သည် ကျွန်

တော်မျိုးအဖို့ နောင်လာနောက်သားများတွင် ကောင်းစွာ ကျော်ကြားမှုကို (ကောင်းစွာ သတိရခြင်းကို)ပြုလုပ်၍ပေးတော်မူပါ။[၈၄] ထို့ပြင်အရှင်မြတ်သည်ကျွန်တော်မျိုးအားကျေးဇူးတော်နှင့်ပြည့်စုံသော “ဂျန္နတ်”သုခဘုံ၏ အမွေစားအမွေခံ ပြုလုပ်တော်မူပါ။[၈၅] ထိုမှတစ်ပါး အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုး၏ ဖခင်အား လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးသနားတော်မူပါ။ ဧကန်စင်စစ် ၎င်းမှာလမ်းလွဲသူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။[၈၆] ၎င်းပြင် အရှင်မြတ်သည် (လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့) ရှင်ပြန်ထကြရမည့်နေ့တွင် ကျွန်တော်မျိုးအား အရက်တကွဲ ဖြစ်စေတော်မမူပါနှင့်။[၈၇]အကြင်နေ့ တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ သား(သမီး)များသည်လည်းကောင်း၊ အသုံးဝင်မည် မဟုတ်ပါ။[၈၈] သို့ရာတွင် အကြင်သူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်သို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော စိတ်နှလုံးနှင့်တကွ ရောက်ရှိခဲ့ပါလျှင် (ထိုသူသည် လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရရှိပေမည်)။[၈၉] ၎င်းပြင် (ထိုနေ့တွင်) “ဂျန္နတ်” သုခဘုံသည် ပြစ်မှု ဒုစရိုက်တို့မှ ကြည်ရှောင်ကြကုန်သောသူတော်စင်တို့နှင့် နီးကပ်စွာထားရှိပြီး ဖြစ်ပေမည်။[၉၀] ထို့ပြင် “ဂျဟန္နမ်”ခရီးသည် လမ်းလွဲသူတို့၏ရှေ့ဝယ် ထင်ရှားစေခြင်းကို ခံရပေမည်။[၉၁] ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် “အသင်တို့ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်လျက် ရှိခဲ့ကြသော ကိုးကွယ်ရာများသည် (ယခု)မည်သည့်နေရာ၌ ရှိကြသနည်း” ဟု ပြောဆိုမေးမြန်းခြင်းကို ခံကြရပေမည်။[၉၂] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အားစွန့်၍ (အသင်တို့ ကိုးကွယ်လျက် ရှိခဲ့ကြသော) ကိုးကွယ်ရာများသည် (ယခု) အသင်တို့အား ကူညီနိုင်ကြလေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို ကယ်တင်နိုင်ကြလေသလော။[၉၃] ထို့နောက် ထိုသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ လမ်းလွဲသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ “ဂျဟန္နမ်”ခရီး၌ ဇောက်ထိုးပစ်ချခြင်းကို ခံကြရပေမည်။[၉၄] ထိုမှတစ်ပါး အိမ်လိမ်၏ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊[၉၅] ၎င်းတို့သည်ယင်း(“ဂျဟန္နမ်” ခရီး)၌ ငြင်းခုံလျက်ရှိကြစဉ် ပြောဆိုကြပေမည်။[၉၆] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ “ကစမ်”။ ဧကန်အမှန် ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ထင်ရှားလှစွာသော လမ်းလွဲမှု၌ပင် ရှိခဲ့ကြကုန်၏။[၉၇] အကြင်အခါဝယ် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်တို့အား စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်နှင့်အတူ ဂုဏ်ရည်တူများ ပြုလုပ်လျက်ရှိခဲ့ကြကုန်၏။ [၉၈] စင်စစ်သော်ကား ကျွန်ုပ်တို့အား (ဤအကြီးအကျယ်) ပြစ်မှုကျူးလွန်သူ တို့သည်သာလျှင် လမ်းလွဲစေခဲ့ကြကုန်၏။[၉၉] ယခုသော်ကား ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကြားဝင်အသနားခံ ပေးမည့်သူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် မရှိပြီ။[၁၀၀] ထိုနည်းတူစွာ ချစ်ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီး သော အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် မရှိပြီ။[၁၀၁] သို့ဖြစ်ပေရာ အကယ်၍သာ ကျွန်ုပ်တို့သည် (လူလောကသို့) တစ်ဖန် ပြန်လည်သွားခွင့် ရရှိကြပါလျှင် ကောင်းလေစွ။ သို့ပြန်သွားခွင့်ရရှိကြပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သက်ဝင်ယုံကြည်ကြရမည်။[၁၀၂]

ဧကန်မလွဲ ဤ(သည့်ဖြစ်ရပ်)၌ အမှန်ပင် (ကြီးကျယ်လှသော) သင်ခန်းစာသည် ရှိပေသည်။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့အနက် (မတ္တာမြို့သား ကာဖီရ်များအနက်) အများစုမှာ သက်ဝင်ယုံကြည်မည့်သူများ မဟုတ်ကြပေ။ [၁၀၃] စင်စစ် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်မှာမူကား အလွန်တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَأَجْعَلِ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

“၎င်းပြင် အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား နောင်လာနောင်သားများတွင် နာမည် ကောင်းခြင်းကို ပြုလုပ်၍ ပေးတော်မူပါ” (၂၆:၈၄)။

لِسَان (လိစားန်) (၎င်း၏တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ “လျှာ”ဖြစ်သည်။)ကို ဤအာယတ်တော်၌ “ဖော်ပြခြင်း” သဘောဖြင့်သုံး၍ “ကျွန်တော်မျိုးအတွက်”သည် “ကျွန်တော်မျိုး၏အကျိုးအတွက်”ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆုတောင်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးအား အခြားသောသူများ ကမ္ဘာပျက်သည့်နေ့တိုင် လိုက်နာကြမည့် ကောင်းမြတ်သောလမ်းစဉ်များနှင့် အမှတ်လက္ခဏာများကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ထို့ပြင် ယင်းသူတို့ သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ကောင်းသောစကားများ၊ ကောင်းမြတ်သောဂုဏ်ပုဒ်များဖြင့် အမှတ်ရကြစေတော်မူပါ”ဟူ၍ ဖြစ်၏။ (အိဗ်နုကသီးနှင့် ရှူလ်ဟုမအာနီ) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်အိဗ်ရာဟင်မ်၏ အသနားခံချက်ကို လက်ခံတော်မူခဲ့သည်။ ။ ။ ခရစ်ယာန်နှင့် မစ္စလံမြို့သား မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည်ပင် အိဗ်ရာဟင်မ်၏ သာသနာအပေါ်ဝယ် မြတ်နိုးလေးစား တန်ဖိုးထားကြ၏။ ၎င်းတို့၏လမ်းစဉ်များမှာ “ကုဖ်ရ်”နှင့် “ရှစ်ရ်”ပေါ်တွင် အခြေခံသဖြင့် တမန်တော်အိဗ်ရာဟင်မ်၏ လမ်းစဉ်နှင့်ဆန့်ကျင်နေသည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် အိဗ်ရာဟင်မ်၏ လမ်းစဉ်ကို လိုက်နာကြသူများပင်ဖြစ်သည်ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺအဖွဲ့အစည်းအဖို့မူ တမန်တော် အိဗ်ရာဟင်မ်၏လမ်းစဉ်များပေါ်တွင် ရပ်တည်ကြသူများဖြစ်ကြောင်း မှန်ကန်စွာပြောဆိုပြီး ထိုအတွက် ဂုဏ်ယူ ဝံ့ကြွေးစိတ်ရှိကြလေသည်။

ချီးမွမ်းခံလိုစိတ်သည် အထင်သေးဖွယ်ကောင်းသော်လည်း အခြေအနေကိုလိုက်၍ ခွင့်ပြုသည်။

သူတစ်ပါး၏ချီးမွမ်းမှု၊ ရိုသေမှုများကို သဘောကျနှစ်ခြိုက်ခြင်း၊ မျှော်မှန်းခြင်းသည် အစ္စလာမ့်တရားတော် အရ အထင်သေးဖွယ်ရာဖြစ်၏။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၌ ချီးမွမ်းခံရခြင်းကို သဘောကျ ကျေနပ်မှုမထားသည့်အပေါ် မူတည်၍ တမလွန်ဘဝ၏ ဆုလာဘ်များကို لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا “ဤသည်မှာ တမလွန်ဘဝ၏ဗိမာန်တည်း။ ၎် အရှင်မြတ်သည် ထိုဗိမာန်ကို အခြားသူတို့အဖို့ သတ်မှတ် ပေးသနားတော်မူသည်။ ထိုသူတို့သည် တိုင်းပြည်တွင် မောက်မာပလွှားမှုကိုလည်း အလိုရှိကြသည်မဟုတ်ပေ။ ဖျက်လိုဖျက်ဆီးမှုကိုလည်း လိုလားကြသည်မဟုတ်ပေ” (၂၈:၈၃)ဟု သတ်မှတ်ထား၏။ ယခု အာယတ်တော်(၂၆:၈၄) တွင် တမန်တော်အိဗ်ရာဟင်မ်၏ နောင်လာမည့်မျိုးဆက်များက ၎င်းအားချီးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်ပြုစကားပြောခြင်းများ အတွက် တောင်းဆိုရာ ချီးမွမ်းခံလိုသည့် ဆန္ဒကဲ့သို့ဖြစ်နေပေသည်။ သို့ရာတွင် အာယတ်တော်၏ စာသားများကို သေချာစွာဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် ချီးမွမ်းခံလိုခြင်းကြောင့်မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလာမည်ဖြစ်၏။ တောင်းဆို၏ရည်ရွယ် ချက်မှာ၎င်းအားတမလွန်ဘဝ၌ကူညီနိုင်မည့်ကောင်းမြတ်သောအမှုများကိုဆောင်ရွက်ရာတွင်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီစောင့်မူမှုကို တောင်းခံရန်သာဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အခြားသူများနှင့် နောင်လာနောက်သား များသည်လည်း ၎င်း၏ နမူနာကိုယူခြင်းဖြင့် ကောင်းမြတ်သောလုပ်ဆောင်မှုများတွင် စိတ်ပါဝင်စားစေမည်ဖြစ်၏။ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခံလိုမှုကို တရားတော်နှင့်မညီကြောင်း၊ ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကုရ်အာန်နှင့်ဟဒီးသ်တွင် အတိအလင်း ဖော်ပြထားသည်မှာ စင်စစ် လောကီအဆင့်အတန်းနှင့် အရေးပါမှုများကို စွဲလမ်းခံမင်မှုအား ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ အိဗ်ရာဟင်မ်၏ တောင်းဆိုချီးမွမ်းမှုနှင့်မသက်ဆိုင်ပေ။

သာဝကကြီး ကအပ်အိပ်နီမာလစ်ﷺမှတစ်ဆင့် အီမာမ်တိရ်မီဒီနှင့် နစာအီတို့က ဆင့်ပြန်ခဲ့ကြသည် မှာ တစ်ခါသော် တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ "အကယ်၍ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသော ဝံပုလွေနှစ် ကောင်ကို ဆိတ်အုပ်တစ်အုပ်ထဲသို့လွှတ်လိုက်လျှင် ယင်းဝံပုလွေများက ဆိတ်အုပ်ကိုပြုလုပ်မည့် ပျက်စီးမှု အတိုင်း အတာသည် အကျင့်စရိုက်နှစ်ခုက လူတစ်ဦး၏ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုအား ပျက်စီးအောင်ပြုလုပ်စေခြင်းလောက် ကြီးမား မည်မဟုတ်ချေ။ တစ်ခုမှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို မြတ်နိုးခြင်းနှင့် အခြားတစ်ခုမှာ ချီးကျူးခံရခြင်းနှင့် ရိုသေခံရခြင်းများ ကို မက်မောသောဆန္ဒတို့ပင်ဖြစ်ကြ၏" (အဗူစအိဒ်အလ်ဗူဒရီထံမှ တာဘရာနီနှင့်အဗူဟူရိုင်ရတ်ထံမှ ဘဇ္ဇာရ်)

သာဝကကြီးအဗ္ဗားစ်ﷺမှတစ်ဆင့် အားနည်းသောဆင့်ပြန်မှုအဆင့်ဆင့်ဖြင့် ဒိုင်လာမီက ပြန်လည် ဖော်ပြခဲ့ ရာ၌ ချီးကျူးခံရမှုနှင့် လောကီအဆင့်အတန်းများအား ခုံမင်ခြင်းသည် လူတစ်ဦးအား မျက်စိကန်း၊ နားပင်း ဖြစ်စေသည် ဟူ၏။ ဤဟဒီးသ်တော်များအားလုံးသည် လောကီအတွက် စဉ်းစားမှုများပါရှိသောမက်မောမှု သို့မဟုတ် ထိုမက်မောမှု အတွက် လူတစ်ဦးသည် အပြစ်ကျူးလွန်ရခြင်း သို့မဟုတ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို လျစ်လျူရှုခြင်းများအား ရည်ညွှန်း ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့သာမဟုတ်လျှင် ချီးကျူးခံရခြင်းဖြင့် မြင့်မားသောအဆင့် အတန်းများအား လိုချင်ဆန္ဒထား ရှိခြင်းသည် မနှစ်မြို့ဖွယ်မဟုတ်ချေ။ ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်တွင်လာရှိသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺကိုယ်တော်တိုင်ပင် လျှင် အောက်ပါတောင်းဆုပြုခဲ့သည်။

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي عَيْنِي صَغِيرًا وَفِي عَيْنِ النَّاسِ كَبِيرًا

"အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးအား ကျွန်တော်မျိုး၏အမြင်တွင် အရေး မပါသော၊ အထင်မြင်သေး ဖွယ် ကောင်းသောသူအဖြစ် ပြုပေးတော်မူပါ။ သို့သော် အများ၏အမြင်တွင် ကြီးမြတ်သူ အဖြစ် ပြုပေးတော်မူပါ။" ဤနေရာတွင် အများ၏အမြင်၌ကြီးမြတ်သူအဖြစ်ပြုလုပ်ခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်သည်လူများက ၎င်း၏ကောင်းမြတ်သော လုပ်ရပ်များကို အတုယူကြစေရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အီမာမ်မာလစ်ﷺက အမှန်တကယ် ကောင်းမြတ်ပြီး ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးသည် အများက ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူအဖြစ် မြင်စေရန် တမင်ရည်ရွယ်လျက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းကို ရှောင်ရှားရန်သာ လိုအပ်ပေသည်။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် အကယ်၍ ၎င်းသည် ချီးကျူးခံရခြင်း ကိုနှစ်သက်သည့်တိုင် အထင်သေးဖွယ်မဖြစ်ချေဟု ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

အိမ်နီအာရဗီက ပြောကြားခဲ့သည်မှာ ဤအာယတ်တော်အရ ကောင်းမြတ်သောအကျင့်အမှုတစ်ခုအတွက် လူအများ၏ချီးကျူးခြင်းကို ခံလိုသောဆန္ဒအား ခွင့်ပြုကြောင်း ထင်ရှားသည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ အီမာမ်ဂဇာလီﷺက ချီးကျူး ခံလိုခြင်းနှင့် ရိုသေမှုအဆင့်များကို နှစ်သက်ခြင်းအား အခြေအနေ(၃)ရပ်ပေါ်တွင်မူတည်၍ ခွင့်ပြုကြောင်း ဆုံးဖြတ်၏။ ယင်းတို့မှာ (၁)ရည်မှန်းချက်သည် အခြားသူများထက် မိမိကသာကြောင်းကို ဖော်ပြရန် မဖြစ်စေရ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့အား အရေးမပါသောအဆင့်သို့ လျှော့ချရန်မဖြစ်စေရ။ သို့သော် တမလွန်ဘဝ၏အကျိုးအတွက် အခြားသူများသည် ၎င်းကို အားကျပြီး ၎င်း၏နမူနာအတိုင်းလိုက်ကာ အတုယူကြစေရန် သို့မဟုတ် ၎င်းထက်သာအောင် ကြိုးစားကြစေရန် ဖြစ်ရ မည်။ (၂) ရည်မှန်းချက်သည် မိမိ၌မရှိသော စရိုက်လက္ခဏာနှင့်ဆန့်ကျင်၍ မှားယွင်းသောချီးကျူးမှုရရှိရန် မဖြစ်စေရ။ ထိုအတွက် လူများက ဂုဏ်ပြုချီးကျူးစကားဆိုမည်ကို တောင့်တဆန္ဒမထားရ။ (၃) ယင်းကိုရရှိမှုအတွက် အပြစ်တစ်ခု ပြုလုပ်ရန် သို့မဟုတ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ လျစ်လျူရှုသည်မဖြစ်စေရ။

ကာဖိရ်များ၏အပြစ်များ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အတွက် ဆုပန်ခြင်း ခွင့်မပြု။

وَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ

“ထိုမှတစ်ပါး အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုး၏ဖခင်အား လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးသနားတော်မူပါ။ ဧကန် စင်စစ် ၎င်းမှာ လမ်းလွဲသူတို့တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။” (၂၆:၈၆)
တမန်တော်အိဗရာဟင်မီး၏ ဤဆုတောင်းသည် အောက်ပါအာယတ်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်နေဟန်တူသည်။

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهمْ أَصْحَابُ الْحَجِيمِ

“နဗီတမန်တော်၌ ထို့အတူ မုအ်မင်န်သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့၌ မရှိရစ်ကံတို့အဖို့ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ဆွေမျိုး နီးစပ်သူများ ဖြစ်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့သည် ငရဲသားများဖြစ်ကြောင်း မိမိတို့၌ထင်ရှားခဲ့ပြီးနောက် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ထံတော်၌) လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို ပန်ကြားပေးပိုင်ခွင့်မရှိချေ။” (၉:၁၁၃)

ဤအာယတ်တော်က ရှင်းလင်းစွာစည်းကမ်းချမှတ်သည်မှာ ကာဖိရ်အဖြစ်နှင့် သေဆုံးခဲ့ကြောင်း သေချာသည့် လူတစ်ဦးအတွက် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးသည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် ဆုတောင်းပေးခြင်းကို ခွင့်မပြုချေ။

ဤသို့ဆိုလျှင် အဘယ်ကြောင့် တမန်တော်အိဗရာဟင်မီးသည် ကာဖိရ်ဖြစ်သူ ၎င်း၏ဖခင်အတွက် ခွင့်လွှတ်မှုကို ဆုပန်ခဲ့ပါသနည်း။ ဤမေးခွန်းအတွက်အဖြေကို အလ္လာဟ်အရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် ပေးတော်မူခဲ့သည်။

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

“စင်စစ်သော်ကား (နဗီတမန်တော်) အိဗရာဟင်မီးသည် မိမိဖခင်အဖို့ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို ပန်ကြားခဲ့သည်မှာ ထို(နဗီတမန်တော်)အိဗရာဟင်မီးသည် ဖခင်အား ပေးခဲ့သောကတိဝန်ခံချက်ကြောင့်သာဖြစ်ပေ၏။ တဖန် (ထိုနဗီတမန်တော်) အိဗရာဟင်မီး၌ (ဖခင်)သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရန်သူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခဲ့သောအခါ ထို (နဗီတမန်တော်) အိဗရာဟင်မီးသည် ဖခင်နှင့်(မည်သို့မျှ) မသက်ဆိုင်မပတ်သက်ဟူ၍ ငြင်းဆိုခဲ့လေ၏။ စင်စစ်ဧကန် (နဗီတမန်တော်) အိဗရာဟင်မီးသည် စိတ်နှလုံးအလွန်နူးညံ့သူ၊ သည်းခံခြင်းတရား အလွန်ထားရှိသူဖြစ်ခဲ့ပေသတည်း။” (၉:၁၁၄)

အဖြေ၏အကျဉ်းချုပ်မှာ တမန်တော်အိဗရာဟင်မီးသည် ၎င်း၏ဖခင်ကြီးအတွက် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ကို ဖခင်ကြီး အသက်ထင်ရှားရှိစဉ် ပန်ကြားခဲ့သည်။ ရည်ရွယ်ချက်နှင့်ဆန္ဒမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဖခင်ကြီးအား ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုဘက်သို့လှည့်စေရန် ကူညီတော်မူပြီး ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူရန်ဖြစ်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် တမန်တော်အိဗရာဟင်မီးသည် ဖခင်ကြီးအနေဖြင့် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို လက်ခံပြီးဖြစ်သည့်တိုင် လူသိရှင်ကြားဖြစ်အောင် မပြုလုပ်သေးဘဲ နေသည်ဟုယူဆခဲ့သည် ဖြစ်မည်။ သို့သော် ဖခင်ကြီးမှာ ကာဖိရ်အဖြစ်နှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ကြောင်း သိလိုက်ရချိန်၌ ၎င်းသည် ဖခင်ကြီး၏ရပ်တည်ချက်ကို လုံးဝစက်ဆုတ်ကြောင်းနှင့် ဖခင်ကြီးနှင့်မည်သို့မျှမသက်ဆိုင်၊ မပတ်သက်ဟူ၍ကြေညာခဲ့လေသည်။

မှတ်စု

တမန်တော်အီဗရာဟင်မီးသည့်ဖခင်ကြီး၏မယုံကြည်သွေဖည်မှုကိုဖခင်အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်ကတည်းက သိထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ထိုအကြောင်းကို ဖခင်ကွယ်လွန်ပြီးမှသိခဲ့သည်။ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့ကျမှ သိလိမ့်မည်ဆိုသည့်အကြောင်းကို စူရဟ်သောင်ဗဟ်၌ ပြည့်စုံစွာဆွေးနွေးထား၏။

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (٨٨) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقُلُوبٍ سَلِيمٍ (٨٩)

“အကြင်နေ့တွင် ပစ္စည်းဥစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ သားသမီးများသည်လည်းကောင်း အသုံးဝင်မည် မဟုတ်ပါ။” (၂၆:၈၈)

“သို့ရာတွင် အကြင်သူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်သို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော စိတ်နှလုံးနှင့်တကွ ရောက်ရှိခဲ့ပါလျှင် (ထိုသူသည် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ရရှိပေမည်)။” (၂၆:၈၉)

ဤအာယတ်တော်က အတိအလင်းပြောကြားသည်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် သားသမီးများသည် တရား စီရင်မည့်နေ့တွင် လူတစ်ဦးအတွက် မည်သို့မျှအသုံးဝင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းဖြစ်၏။ ဤကြေညာချက်ပါ ခြွင်းချက် သည် “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်သို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော စိတ်နှလုံးနှင့်တကွ ရောက်ရှိသူမှအပ” ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်သို့ စစ်မှန်သောယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုဖြင့် ရောက်ရှိလာသူကိုဆိုလိုသည်။ ဤခြွင်းချက်ကို နည်းလမ်းနှစ်မျိုးဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြသည်။ ပထမတစ်မျိုးမှာ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအား စည်းကမ်းချက်မှ ဖယ်ချန် ထားရန်ကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ် ဟူ၍ဖြစ်၏။ ၎င်းသည် အထူးခြွင်းချက်အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး အရဗီသဒ္ဒါအရ “မွန်ကတီ” ဟုခေါ်သည်။ (ဤအမျိုးအစားခြွင်းချက်သည် ရှေ့တွင်ဖော်ပြခဲ့သောမိန့်ဆိုချက်မှ မည်သည့်အရာကိုမျှ ကင်းလွတ်ခွင့် မပေးချေ။ ပထမတစ်ကြောင်းမှာ ငြင်းဆိုသောအရာကို အခြားတစ်ဦးထံ၌တွေ့ရသည်ဟု ရိုးရှင်းစွာပြော ကြား၏။) ဤ ဖော်ပြချက်အတွက်ဥပမာမှာ လူတစ်ယောက်က ဇိုက်ဒ်၌ ဥစ္စာနေနှင့်သားသမီးရှိ-မရှိအကြောင်းကို မေးမြန်ရာ “မရှိပါ။ ၎င်း၏ကြံ့ခိုင်သောနှလုံးသားသည်သာ ၎င်း၏ဥစ္စာနေနှင့်သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်”ဟု ဖြေကြားခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့ဖော်ပြ ချက်မျိုးအတိုင်းပင် အာယတ်တော်က သုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ အာယတ်တော်၏ အကျဉ်းချုပ်သည် ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို ချက်အရ ဥစ္စာနေနှင့်သားသမီးသည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူအတွက်ဖြစ်စေ၊ မယုံကြည်သွေဖည်သူအတွက်ဖြစ်စေ အသုံးမဝင်ကြောင်း၊ ကြံ့ခိုင်သောနှလုံးသားသည်သာ အကူအညီဖြစ်စေနိုင်ကြောင်းနှင့် ကြံ့ခိုင်သောနှလုံးသားဆိုသည် မှာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု(အီမာန်)နှင့် ကောင်းမြတ်သောအကျင့်အမှု ဖြစ်ကြောင်းများ ဖြစ်ပေသည်။

အများလက်ခံထားသည့် ဒုတိယဖွင့်ဆိုချက်မှာ ယင်းသည် သာမန်ခြွင်းချက်မျှသာဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်သို့ ကြံ့ခိုင်သောနှလုံးသား တစ်နည်း ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ကောင်းမြတ်သောအကျင့် အမှုများနှင့် အတူတကွလာရောက်မည့်သူအနေဖြင့် ဥစ္စာနေနှင့်သားသမီးများသည် အကူအညီဖြစ်နိုင်သည်။ သို့သော် ဤအရာများသည် မယုံကြည်သွေဖည်သူများအတွက် အသုံးဝင်မည်မဟုတ်ချေ။

ဤအာယတ်တော်၌ မှတ်သားထိုက်သောအခြားအချက်တစ်ခုမှာ “သားသမီးများ” ကိုရည်ညွှန်းရာတွင် ကုရ်အာန်က بَنُونَ (ဗနုန်) စကားလုံးကို သုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းစကားလုံးသည် “သားများ”ဟု တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဖြစ်နိုင်သောအကြောင်းသည် ဆိုးသောအခြေအနေတွင်သားများထံမှ ထိရောက်သောအကူအညီကို မျှော်လင့်ခြင်းဖြစ်၏။ အချို့သောဘေးဒုက္ခများ၌ သမီးများထံမှ အကူအညီရရန် မျှော်လင့်ခြင်းမှာ ဤလောက၌ပင်ရှား ၏။ ထို့ကြောင့် တမလွန်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သားများအား အထူးပြုဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤလောက၌အကူအညီ ပေးနိုင်

သော သားများသည်ပင် ထိုနေရာတွင် အသုံးဝင်လိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းကို သိရှိစေခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အတူ "ကြံ့ခိုင်သောနှလုံးသား" ၏တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ "ကျန်းမာသောနှလုံးသား" ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သာဝကကြီး အိမ်နိအဗ္ဗားစ်အလိုအရ ဤနေရာတွင် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိကြောင်း သက်သေခံသော ယုံကြည် သက်ဝင်သူတစ်ဦး၏ နှလုံးသားကိုဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ "ရှစ်ရက်" မှလည်း သန့်စင်သောနှလုံးသားဖြစ်သည်။ ဤအဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုချက်အတိုင်းပင် မူဂျာဟစ်၊ ဟာစန်အလ်ဘတ်စ်နှင့် စအိဒ်အိမ်နိအလ်မူဆေယာစ်တို့က ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြ၏။ စအိဒ်အိမ်နိအလ်မူဆိုင်ယာစ်က ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦး၏ နှလုံးသားသည်သာ ကြံ့ခိုင်ပြီး မယုံ ကြည်သေ့ဖွယ်သူတစ်ဦး၏ နှလုံးသားမှာ ချူချာသည်ဟုဆိုလေသည်။ ကုရ်အာန်က ဆိုသည်မှာ- **فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ** "ထိုသူများ၏ စိတ်နှလုံးများ၌ (မနာလိုဝန်တို မစ္စရီယအဘီဇ္ဇာ)တည်းဟူသော ရောဂါဝေဒနာသည် စွဲကပ် လျက် ရှိ၏" (၂:၁၀)

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု၊ သားသမီးများနှင့် မိသားစုဆက်ဆံရေးများသည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦးအား တမလွန်၌ အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းစေသည်။

အာယတ်တော်၏ အများလက်ခံထားသော ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်အရ အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် မွတ်စလင်မ် ဖြစ်ခဲ့လျှင် ၎င်း၏ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုသည် ကမ္ဘာ့ပျက်မည့်နေ့၌ ၎င်းအား အကူအညီဖြစ်စေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အကြင်သူ တစ်ဦးသည် ဤလောကတွင် မိမိ၏စည်းစိမ်ဥစ္စာများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌လည်းကောင်း၊ ကောင်း မြတ်သောအရာများပြုလုပ်ရာ၌လည်းကောင်း သို့မဟုတ် အလ္လာဟ်ရေစက် လက်နှင့်မကွာ (ဆွဒကာဂျာရီရာ)ပြုရာ၌ လည်း သုံးစွဲခဲ့ပြီး အစ္စလာမ်၏ယုံကြည်ချက်ဖြင့် သေဆုံးကာ တရားစီရင်မည့်နေ့တွင် ယုံကြည်သက်ဝင် သူတစ်ဦးအဖြစ် စာရင်းသွင်းခံရမည်ဆိုပါက ထိုသူသည် တမလွန်ဘဝ၌ ယင်း၏အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက် မှကြည့်လျှင် အကယ်၍ ထိုသူသည် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးမဟုတ်ခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် မသေမီ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်တား မြစ်တော်မူပါစေ) ဘာသာတရားကို စွန့်လွှတ်သူဖြစ်သွားခဲ့လျှင် ဤလောက၌ ၎င်းပြုခဲ့သော ကောင်းမှုအားလုံးသည် ၎င်းအား အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်စေမည်မဟုတ်ချေ။ ဤစည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်သည် သားသမီးများနှင့်ပတ်သက်၍လည်း အတည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် မွတ်စလင်မ်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ၎င်းကွယ်လွန်ပြီးနောက် သားသမီးများက ၎င်း အတွက် ခွင့်လွှတ်မှုကို ဆုပန်ပေးကြမည်ဆိုပါက တမလွန်ဘဝ၌ ထိုအကျိုးကျေးဇူး ကိုခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ယင်းသူသည် သားသမီးများအား ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူများဖြစ်လာအောင် ပျိုးထောင်ပေးခဲ့မည်ဆိုပါက ၎င်းတို့ပြု သည့် ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်များ၏အကျိုးကို ထိုသူလည်း ရရှိခံစားရမည် ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ဘာသာတရားကိုင်းရှို င်သောသားသမီးများ ဆုပန်ပေးကြ၍လည်း တမလွန်ဘဝ၌ ၎င်းသည် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ရနိုင်ကောင်းပေသည်။ ဟဒီးသ်တော်အနည်းငယ်တွင် ဤကဲ့သို့ဆုတောင်းပေးခြင်း၊ အထူးသဖြင့် အရွယ်မရောက်သေးသောသားသမီးများ၏ ဆုတောင်းပေးခြင်းနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်လက်ခံတော်မူခြင်းများအကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ အလားတူပင် သားသမီး များသည်လည်း ၎င်းတို့၏ မိဘများထဲမှ အကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားရရှိနိုင်ကြ၏။ အကယ်၍ သားသမီးများသည် မွတ်စလင်မ်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့၏ကောင်းမှုများသည် မိဘများ၏အဆင့်ကို မမီကြဘဲရှိနေလျှင် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည်မိဘများ၏ကောင်းမှုများကြောင့် ၎င်းတို့အားလည်း မိဘများ၏မြင့်မားသောအဆင့်တွင် ထားပေးတော် မူမည်ဖြစ်၏။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ဤသို့ရှင်းပြခဲ့သည်။ **وَالْحَقُّ أَنَّا جَعَلْنَا آلَ الْكَافِرِينَ خِزْيًا لِلْكَافِرِينَ** "ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ သားမြေးတို့အား ၎င်းတို့နှင့်အတူ ပူးပေါင်းထားတော်မူပေမည်။" (၅၂:၂၁) ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်နှင့် ဟဒီးသ်တော်

များတွင်တမလွန်၌ မိသားစုဆက်နွယ်မှုရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်များမှာ မယုံကြည်သွေဖည်သူများ အတွက် သာ ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း အထက်ပါအာယတ်တော်အရ ထင်ရှားသိနိုင်ပေသည်။ ဤနိယာမအရ တမန်တော်၏ ဇနီးနှင့်သားသမီးများ ဖြစ်ကြသည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ မဟုတ်ကြပါက တမလွန်၌ ယင်းတမန် တော်ဖြစ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကို တမန်တော်နှုတ်၏အသား၊ လူးတွဲ၏ဇနီးနှင့် တမန်တော်အိဗရာဟင်မ၏အ ဖခင်တို့ကဲ့သို့ပင် ခံစားရရှိကြမည်မဟုတ်ပေ။ အောက်ပါကုရ်အာန်အာယတ် တော်များအားလုံးက ဤအဓိကအချက်ကို ထင်ဟပ်ဖော်ပြလေသည်။ "فَإِذَا نُفِيَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ" "ထိုနောက် စူရ်တံပိုးမှတ်သောအခါ ၎င်းတို့အ ချင်းချင်းတွင် သွေးတော်စပ်ခြင်းများလည်း အလျှင်းရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။" (၂၃:၁၀၁) "يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ" "အကြင်နေ့တွင် လူသည် ထွက်ပြေး(တိမ်းရှောင်)အံ့၊ မိမိညီအစ်ကို၏ထံမှလည်းကောင်း၊ မိမိအမိထံမှလည်း ကောင်း၊ မိမိအဘထံမှလည်းကောင်း---" (၈၀:၃၄) "لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ" "ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် မည်သည့်ဖခင် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် မိမိသားအဖို့ အသုံးမဝင်သည့်အပြင် မည်သည့်သားတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှသည်လည်း ဖခင် အဖို့ လုံးဝအသုံးဝင်မည်မဟုတ်။" (၃၁:၃၃) (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏)

အာယသ် (၁၀၅-၁၂၂)

كَذَبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ۖ نُّوحٌ الْمُرْسَلِينَ ۖ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۖ^(၁၀၅)
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ^(၁၀၆) وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ^(၁၀၇)
 أَطِيعُوا ۖ^(၁၀၈) قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۖ^(၁၀၉) قَالَ وَمَا عَلَيَّ
 بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ^(၁၁၀) إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ۖ^(၁၁၁) وَمَا أَنَا
 بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ^(၁၁၂) إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۖ^(၁၁၃) قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ
 يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۖ^(၁၁၄) قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۖ^(၁၁၅)
 فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ^(၁၁၆)
 فَانْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ۖ^(၁၁၇) ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۖ^(၁၁၈)
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ^(၁၁၉) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۖ^(၁၂၀)

"နုဟ်"၏အမျိုးသားတို့သည် ရုရှလ်တမန်တော်များအား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲ ငြင်းပယ် ခဲ့ကြကုန်၏။[၁၀၅] အကြင်အခါဝယ် ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့၏နောင်တော် "နုဟ်"က (ဤသို့) ပြော ကြားခဲ့၏။ (အချင်းတို့၊) အသင်တို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား) မကြောက်ရွံ့ကြလေသလော။

[၁၀၆] ဧကန်မလွဲ ငါသည် အသင်တို့အဖို့ ယုံကြည်စိတ်ချ အပ်သော ရုစုလ်တမန်တော်တစ်ပါးပင် ဖြစ်၏။[၁၀၇] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေ ကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။[၁၀၈] စင်စစ် ငါသည် ဤ အမိန့် တော်ကို ပို့ဆောင်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အသင်တို့ထံ မည်သည့်အကျိုး တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ တောင်း ဆိုသည်မဟုတ်ပေ။ ငါ့အား အကျိုးပေးရန်တာဝန်မှာ စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်း မွေးမြူ တော်မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌သာရှိ၏။[၁၀၉] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြ လေကုန်။[၁၁၀] ထိုအမျိုးသားတို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်အား ယုံကြည်ကြရမည်လော။ အမှန် စင်စစ် ဂုဏ်အသရေ သေးသိမ်သူတို့သာလျှင် အသင်၏နောက်လိုက်များ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြော ဆိုခဲ့ကြကုန်၏။[၁၁၁] ထိုနုဟ်က(ဤသို့)ပြန်ကြားခဲ့၏။ (အချင်းတို့) ငါသည် ၎င်းတို့၏ အလုပ် အကိုင်နှင့်စပ်လျဉ်း၍မည်သည်ကို သိရှိရန် လိုပါသနည်း။[၁၁၂] ၎င်းတို့အားစစ်ဆေးရန်တာဝန်မှာ ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်အပေါ်၌သာ ရှိကြောင်း အသင်တို့နားလည်ကြပါလျှင် ကောင်းလေစွ။[၁၁၃] စင်စစ်ငါသည် မုအ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား (မိမိအပါးမှ) နှင်ထုတ် မည့်သူ မဟုတ်ပြီ။[၁၁၄] ငါသည် ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ သတိပေးနှိုးဆော်သူ တစ်ဦးမျှဖြစ်၏။ [၁၁၅] ထိုအမျိုးသားတို့က အို-နုဟ်။ အကယ်၍ အသင်သည် (မိမိ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းကို) မရပ် တန့်ခဲ့ပါလျှင် ဧကန်မလွဲ အသင်သည် ခဲပစ်ပေါက်(၍ သတ်ဖြတ်)ခြင်းကို ခံရသူတို့ တွင် အပါအဝင် ဖြစ်ပေမည်။[၁၁၆] ထိုနုဟ်က (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်၌ ဤသို့) လျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့ လေ၏။ အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ ဧကန်စင်စစ် ကျွန်တော်မျိုး ၏ အမျိုးသားတို့သည် ကျွန်တော်မျိုးအား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲငြင်းပယ်ခဲ့ကြလေပြီ။[၁၁၇] သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင်မြတ်သည် ကျွန် တော်မျိုးနှင့် ၎င်းတို့၏အကြား၌ ထင်ရှားစွာသောအဆုံးအဖြတ် ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူပါ။ ထိုမှတစ်ပါး အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအားလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုးနှင့် အတူရှိကုန်သော မုအ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား လည်းကောင်း ကယ် တင် တော်မူပါ။[၁၁၈] သို့ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုနုဟ်အားလည်းကောင်း၊ ထိုနုဟ်နှင့် အတူ ဝန်အပြည့်တင်ထားသော သဘော၌ ပါလာကြကုန်သော မုအ်မင်န်သက်ဝင် ယုံကြည်သူတို့ အားလည်းကောင်း၊ ကယ်တင်တော်မူခဲ့လေ၏။[၁၁၉] ထို့နောက် တစ်ဖန် ငါအရှင်မြတ်သည် ကျန်ရှိသူတို့အား နှစ်မြှုပ်တော်မူခဲ့၏။[၁၂၀] ဧကန်မလွဲ ဤသည့် ဖြစ်ရပ်၌ (ကြီးကျယ်လှသော) သင်ခန်းစာသည်ရှိ၏။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့အနက် (မတ္တာမြို့သားကာဖိရ်များအနက်) အများ ဆုံးသောသူတို့မှာ သက်ဝင်ယုံကြည်မည့်သူများ မဟုတ်ကြပေ။[၁၂၁] စင်စစ် အသင့်အား ဖန် ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်မှာမူကား၊ အလွန်တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန် တရာ သနားကြင်နာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

“စင်စစ် ငါသည် ဤအမိန့်တော်ကို ပို့ဆောင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသင်တို့ထံ မည်သည့်

အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ တောင်းဆိုသည်မဟုတ်ပေ။” (၂၆:၁၀၉)

ဤအာယတ်တော်မှ သင်ယူမှတ်သားရသည်မှာ သာသနာရေးရာသင်ကြားပို့ချခြင်း၊ ဟောပြောခြင်းများ အတွက် အခကြေးငွေတောင်းခံခြင်း၊ လက်ခံခြင်းများသည် မမှန်ကန်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကောင်းမြတ် မှန်ကန်သော အကြီးအကဲများက မလုပ်အပ်သောအရာများဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အခြေအနေ၏ တောင်း ဆိုမှုအောက်တွင်နှောင်းလူများကယင်းကိစ္စကိုခွင့်ပြုခဲ့ကြသည်။ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍အသေးစိတ်ရှင်းလင်းချက်ကို အာယတ်တော် (၂:၄၁)တွင်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ لَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا “ထို့ပြင်တစ်ဝ အသင်တို့သည် အနည်း ငယ်မျှသောအဖိုးငွေနှင့် ငါအရှင်မြတ်၏တရားဒေသနာများကို လဲလှယ် ရောင်းချခြင်းမပြုကြကုန်လင့်။” (၂:၄၁)

အထူးမှတ်စု

ဤနေရာတွင်အာယတ်တော် فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا “သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။” (၂၆:၁၁၀)အား နှစ်ကြိမ် တိုင်ထပ်၍ မိန့်ဆိုခြင်းသည် တမန်တော်ကိုနာခံရန်နှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို ကြောက်ရွံ့ကြရန်အတွက် တမန်တော် ၌ အရည်အသွေးနှစ်ရပ်အနက် တစ်ခုရှိလျှင်ပင် လုံလောက်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန်ဖြစ်၏။ ယင်းအရည်အသွေးများမှာ (၁)၎င်း၏ရိုးသားမှုနှင့်သိက္ခာသမာဓိ (၂)အခကြေးငွေမပါဝင်သော ၎င်း၏သင်ကြားဆုံးမမှုများနှင့် တရားဓမ္မဟောကြား ခြင်းများဖြစ်ကြသည်။ “သို့သော် ဤလက္ခဏာရပ်အားလုံး၏ ပြယုဂ်ဖြစ်သော တမန်တော်၏ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား နာခံမှု၊ ကြောက်ရွံ့မှုများက ပို၍လိုအပ်သောအရာ အရေးကြီးသောအရာများဖြစ်လာပေသည်။”

လူတစ်ယောက်၏ မြင့်မြတ်မှုသည် အပြုအမူများနှင့် အရည်အချင်းများပေါ်တွင် မူတည်သည်။

မိသားစု သို့မဟုတ် ဂုဏ်အဆင့်အတန်းပေါ်တွင် မူတည်သည် မဟုတ်ချေ။

قَالُوا أَنْتُمْ مِنْكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ، قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“ထိုအမျိုးသားတို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်အား ယုံကြည်ကြရမည်လော။ အမှန်စင်စစ် ဂုဏ်သရေ သေးသိမ်သူတို့သာလျှင် အသင်၏နောက်လိုက်များ ဖြစ်ကြသည်ဟုပြောဆိုခဲ့ကြ ကုန်၏။” (၂၆:၁၁၁)

“ထိုနူဟ်က (ဤသို့) ပြန်ကြားခဲ့၏။ (အချင်းတို့) ငါသည် ၎င်းတို့၏ အလုပ်အကိုင်နှင့် စပ် လျဉ်း၍ မည်သည်ကို သိရှိရန်လိုပါသနည်း။” (၂၆:၁၁၂)

ဤအာယတ်တော်က ဖော်ပြသည်မှာ မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည် တမန်တော်နူဟ်ﷺ၏ ယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုကို လက်ခံရန်ဖိတ်ခေါ်ခြင်းအား ငြင်းပယ်ခဲ့ကြကြောင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့က နူဟ်ﷺ၏နောက်လိုက်များသည် အဆင့်အတန်းမရှိသောသူ ဆင်းရဲသားများဖြစ်ကြ၍ ၎င်းတို့ကဲ့သို့ အထက်တန်းစား၊ မြင့်မြတ်သူများအနေဖြင့် အဘယ် သို့လျှင် ထိုသူတို့နှင့် ရောယှက်နိုင်ပါမည်နည်းဟု ချေပပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ထိုအပေါ် နူဟ်ﷺက သူသည် ထိုသူတို့၏ အလုပ်အကိုင်များအကြောင်းကို မသိကြောင်းပြန်ပြောရင်း၊ ၎င်းတို့ နားလည်ထားကြသကဲ့သို့ မြင့်မြတ်မှုသည် မိသားစု

နောက်ခံ၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု သို့မဟုတ် အဆင့်အတန်းပေါ်တွင် အခြေခံသည်ဆိုခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ မြင့်မြတ်ခြင်းနှင့်ယုတ်ညံ့ခြင်း သို့မဟုတ် ဂုဏ်သရေရှိခြင်းနှင့်ဂုဏ်သရေမဲ့ခြင်းသည် လူတစ်ယောက်၏ အပြုအမူနှင့် စိတ်ဓာတ်ပေါ်တွင်သာ မူတည်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ သူ၏နောက်လိုက်များအား ယုတ်ညံ့သူများဟု တံဆိပ်ခပ်နှိပ်ခြင်းသည် ၎င်းတို့၏ မသိနားမလည်မှုပင်ဖြစ်၏။ အခြားသူများ၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်လုပ်ရပ်များကို ကောင်းစွာမသိဘဲလျက် ၎င်းတို့အကြောင်းကို အကဲဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိပေ။ (ကုရ်တုဝီ)

အာယသ် (၁၂၃-၁၄၀)

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي نَكُم رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بُكُورًا ﴿١٢٨﴾ تَعْبَثُونَ ﴿١٢٩﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٣٠﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣١﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٣٢﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٤﴾ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٥﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٦﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَّعْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّيِّينَ ﴿١٣٧﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٨﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٩﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَنَّهُمْ ﴿١٤٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴿١٤١﴾ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٣﴾

“အာဒ်” အမျိုးသားတို့သည်လည်း ရုရှလ်တမန်တော်တို့အား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။[၁၂၃] အကြင်အခါဝယ် ၎င်းတို့၏ နောင်တော် “ဟူဒ်” က ပြောကြားခဲ့၏။ (အချင်းတို့) အသင်တို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား) မကြောက်ရွံ့၊ ကြလေသလော။[၁၂၄] ဧကန်မလွဲ ငါသည် အသင်တို့အဖို့ ယုံကြည်စိတ်ချအပ်သော ရုရှလ်တမန်တော်တစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။[၁၂၅] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။[၁၂၆] စင်စစ် ငါသည် အသင်တို့ထံ ဤအမိန့်တော် ပို့ဆောင်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်အကျိုး တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ တောင်းဆိုသည် မဟုတ်ပေ။ ငါ့အား အကျိုးပေးရန်တာဝန်မှာ စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌သာရှိ၏။[၁၂၇] အသင်တို့သည် ကုန်းမြင့်တိုင်း၌ အထိမ်းအမှတ်တစ်ခုအချည်းနီး တည်ဆောက်ကြလေသလော။[၁၂၈] ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် မိမိတို့အမြဲ နေထိုင်ကြ

ရမည်ကဲ့သို့ပင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော တိုက်တာဂေဟာများကို ပြုလုပ် တည်ဆောက် ကြကုန်၏။[၁၂၉] ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ဖမ်းဆီး အရေးယူကြလေသောအခါ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သူများအဖြစ် ဖမ်းဆီးအရေးယူကြကုန်၏။[၁၃၀] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။[၁၃၁] ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် အကြင်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အသင်တို့ သိရှိကြကုန်သောအရာများဖြင့် ကူညီစောင့်မတော်မူခဲ့၏။[၁၃၂] ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား ကျွဲ၊ နွား၊ ကုလားအုတ် တည်းဟူသော တိရစ္ဆာန်များဖြင့် လည်းကောင်း၊ သားသမီးရတနာများဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကူညီစောင့်မတော်မူခဲ့ ၏။[၁၃၃] ထိုမှတစ်ပါး ဥယျာဉ်များဖြင့်လည်းကောင်း၊ စမ်းချောင်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊ (ကူညီ တော်မူခဲ့၏)။[၁၃၄] ဧကန်စင်စစ် ငါသည် အသင်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ကြီးကျယ်လှစွာသော (ကိယာမတ် ရှင်ပြန်ထမည့်)နေ့၏ပြစ်ဒဏ်ကို စိုးရိမ်မိပေသည်တကား။[၁၃၅]

ထိုအမျိုးသားတို့ကပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ (အို-ဟူဒါ) အသင်သည် ဆုံးမသည်ဖြစ်စေ၊ ဆုံးမခြင်းမပြုသည်ဖြစ်စေကျွန်ုပ်တို့အဖို့အကြောင်းမထူးပေ။[၁၃၆] ဤသည်ရှေးလူဟောင်းတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံမျှ ဖြစ်ပေ၏။ [၁၃၇] စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံကြရမည့်သူများ မဟုတ်ပေ။ [၁၃၈] အချုပ်မှာ ၎င်းအမျိုးသားတို့သည် ထိုဟူဒါအား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်းပယ်ခဲ့ကြပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုအမျိုးသားတို့အား ပြင်းထန်လှစွာသော လေပြင်းမုန်တိုင်းဖြင့် ကွပ်မျက်ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။ ဧကန်မလွဲ ဤသည်ဖြစ်ရပ်၌လည်း (ကြီးကျယ်လှစွာသော) သင်ခန်းစာ ရှိပေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့(မတ္တာဗျိုသား ကာဖီရ်များ)အနက် အများဆုံးသောသူတို့မှာကား သက်ဝင်ယုံကြည်မည့်သူများ မဟုတ်ကြချေ။[၁၃၉] စင်စစ် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်မှာမူကား အလွန်တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။[၁၄၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ခက်ခဲသော စကားလုံးအချို့၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်

أَتَّبَعُونَ كُلَّ رِيحٍ آتَتْهُمْ تَعَبَثُوا (၁၃၈) وَتَخَذُوا مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ (၁၃၉)

“အသင်တို့သည် ကုန်းမြင့်တိုင်း၌ အထိမ်းအမှတ်တစ်ခု အချည်းအနီး တည်ဆောက်ကြလေသလော။” (၂၆:၁၂၈) “ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် မိမိတို့ အမြဲနေထိုင်ကြရမည်ကဲ့သို့ပင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော တိုက်တာ ဂေဟာများကို ပြုလုပ်တည်ဆောက်ကြကုန်၏။” (၂၆:၁၂၉)

အိမ်နဂျရီးရ်ﷺ က မူဂျာဟစ်ﷺ မှတစ်ဆင့် ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ တောင်ကုန်းနှစ်ခုကြားမှလမ်းကို ُعَبَثَ (ရီးအိ)ဟု ခေါ်သည်။ သို့သော် သာဝကကြီးအိမ်နီအဗ္ဗားစ်ﷺ နှင့် အများစုကမူ “ရီးအိ”၏အဓိပ္ပာယ်ကို မြင့်မားသောနေရာ တစ်ခုဟု ပြန်ဆိုကြသည်။ رِيحُ الْنبَاتِ သည် “ရီးအိ”မှဆင်းသက်ပြီး ကြီးထွားနေသော၊ မြင့်တက်နေသော ပေါက်ပင်များဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ آتَتْ ၏တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်သည် အမှတ်အသား သို့မဟုတ် လက္ခဏာ ဖြစ်သော်လည်း ဤနေရာတွင် မြင့်စွင့်သော နန်းတော်ကိုဆိုလို၏။ تَعَبَثُوا သည် عَبَثَ (အဟသ်)မှဆင်းသက်ပြီး တန်ဖိုးမရှိသော၊ အကျိုး

မရှိသောအရာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ၎င်းတို့သည် အကျိုးမရှိသော မြင့်စွင့်သည့် နန်းတော်ကြီးများကို မလိုအပ်ဘဲနှင့် တည်ဆောက်လေ့ရှိကြ၏ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အတ္တမာနနှင့် ထောင်လွှားမှုကို ဖြေသိမ့်ရန်အတွက်ဖြစ်သည်။ **عَصَا**(မဆွာနီအ်)သည် **عَصَا** ၏အများကိန်း ဖြစ်၏။ သာဝကြီးကတာဒဟ် **عَصَا**ကို ရေတိုင်ကီဟုယူသော်လည်း ဟဇရတ် မူဂျာဟစ် **عَصَا**ကမူ ခိုင်ခံ့သောနန်းတော်ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူ၏။

لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ "ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် မိမိတို့ အမြဲနေထိုင်ကြရမည်ကဲ့သို့ပင် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော တိုက်တာဂေဟာများကို ပြုလုပ်တည်ဆောက်ကြကုန်၏။" (၂၆:၁၂၉) အီမာမ်ဗူခါရီ **عَصَا**က ဗုခါရီကျမ်း၌ မှတ်ချက်ပေးခဲ့သည်။ အာယတ်တော်မှ **لَعَلَّ** (လအလ်လ) စကားလုံးအား ဥပမာအလင်္ကာစကားလုံးအဖြစ် သုံးထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မှတ်ချက်ပေးခဲ့သည်။ သာဝကကြီး အိမ်နီအဗ္ဘားစ် **عَصَا**ကမူ **لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ** (သကဲ့သို့ သင်သည်---) ဟု ဘာသာပြန်ခဲ့သည်။ (ရှဟုလ်မအာနီ)

မလိုအပ်ဘဲ အဆောက်အဦးများ ဆောက်လုပ်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ဖွယ်ကောင်း၏

ဤအာယတ်တော်က မလိုအပ်ဘဲ အိမ်များ၊ အဆောက်အဦးများ ဆောက်လုပ်ခြင်းအား ပြစ်တင်ရှုတ်ချထားသည်။ သာဝကကြီးအနတ်စ် **عَصَا**မှတစ်ဆင့် အီမာမ်တိရ်မီဇီက ကိုးကားဖော်ပြသည့် ဟဒီးသ်တော်၌လည်း ထိုအတိုင်းပင် အတိအကျဖော်ပြခဲ့၏။ ယင်းမှာ **النفقة كلها في سبيل الله إلا البناء فلا خير فيه** (ဆောက်လုပ်ရေးမှတစ်ပါး မလိုအပ်ချက်ထက် သာပို၍ ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အဦး၌ ကောင်းချီးတစ်စုံရာမျှ ရှိမည်မဟုတ်။ ဆိုလိုသည်မှာ အဆောက်အဦးများကို လိုအပ်သည်ထက် ပို၍တည်ဆောက်ခြင်းသည် အကျိုးကျေးဇူး သို့မဟုတ် ကောင်းမြတ်မှု မရှိချေ။ သာဝကကြီးအနားစ် **عَصَا**၏ ဆင့်ပြန်မှုတစ်ခုကလည်း ဤသည်ကို အတည်ပြု၏။ **ان لك بناء وبأل على صاحبه إلا مالا، إلا مالا، يعني ألا مالا بد منه** (အဆောက်အဦးမှန်သမျှသည် ဆောက်လုပ်သူအဖို့ အတိဒုက္ခဖြစ်၏။ သို့သော် လိုအပ်၍ဆောက်လုပ်ခြင်းမှာမူ စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်စရာ မဟုတ်ပေ။) ရှဟုလ်မအာနီ တွင်ဖော်ပြသည်မှာ အမှန်တကယ် မလိုအပ်ဘဲ မြင့်မားသော အဆောက်အဦးများ ဆောက်လုပ်ခြင်းသည် အပြစ်တင်ဖွယ်ရာဖြစ်ပြီး တမန်တော်မြတ် **عَصَا**၏ ရှုရိအတ်၌ ပြစ်တင်ရှုတ်ချခံရသည်။

အာယသ် (၁၄၁-၁၅၉)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ ضَلُّوا أَلَّا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَتْرَكُونَ فِي مَا هُمْنَا أَمِينِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنَحُّتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا

يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
 مِّثْلُنَا ۖ فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ
 وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۖ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

“ဆမူဒ်” အမျိုးသားတို့သည်လည်း ရုရုလ်တမန်တော်တို့အား မဟုတ်မမှန် ဟူ၍ ၎င်း
 ပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။[၁၄၁] အကြင်အခါဝယ် ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့၏ နောင်တော် တမန်တော်ဆွာလိဟ်
 က ပြောကြားခဲ့၏။ (အချင်းတို့၊) အသင်တို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား) မကြောက်ရွံ့ကြ
 လေသလော။[၁၄၂] ဧကန်မလွဲ ငါသည် အသင်တို့အဖို့ ယုံကြည် စိတ်ချအပ်သော ရုရုလ်တမန်
 တော်တစ်ပါးပင်ဖြစ်ပေ၏။[၁၄၃] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်
 ရွံ့ကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ငါ၏ အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။[၁၄၄] စင်စစ်
 ငါသည် အသင်တို့ထံ ဤအမိန့်တော် ပို့ဆောင်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ
 ကိုမျှ တောင်းဆိုသည် မဟုတ်ပေ။ ငါ့အား အကျိုးပေးရန်တာဝန်မှာ စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်
 ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌သာ ရှိ၏။[၁၄၅] အသင်တို့သည် ဤပစ္စက္ခဘဝ၌ရှိ
 သော အရာများတွင် စိတ်အေးချမ်းစွာနေခြင်းကို လျစ်လျူပြုထားခြင်းကို ခံကြရမည်လော။[၁၄၆]
 ဥယျာဉ်များ၌ လည်းကောင်း၊ စမ်းချောင်းများ၌ လည်းကောင်း၊[၁၄၇] လယ်ယာများ၌ လည်း
 ကောင်း၊ အကြင် စွန်ပလွံမြဲများ၌လည်းကောင်း၊ ထိုစွန်ပလွံပင်များ၏ အဖူးအညွန့်များမှာ နူးညံ့
 လျက်ရှိ၏။ (တစ်နည်း) ထိုစွန်ပလွံပင်မှ စွန်ပလွံသီးအခိုင်များမှာ ပြွတ်လျက် ရှိ၏။[၁၄၈] ၎င်းပြင်
 အသင်တို့သည် တောင်များကို အိမ်များဖြစ်အောင် ကျွမ်းကျင်စွာ ထွင်းကြကုန်၏။ (တစ်နည်း)
 ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် မော်ကြွားလျက် တောင်များကို အိမ်များဖြစ်အောင် ထွင်းကြကုန်၏။[၁၄၉]
 သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်
 တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။[၁၅၀] သို့ရာတွင် အသင်တို့သည် စည်းကမ်းဥပဒေကို
 ကျူးလွန်ဖောက် ဖျက်သူတို့၏အမိန့်ကို မလိုက်နာကြကုန်လင့်။[၁၅၁] အကြင်သူတို့သည် တိုင်း
 ပြည်တွင် ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူတို့သည် (တိုင်းပြည်ကို
 သာယာဝပြောအောင်) ပြုပြင်ကြသည်ကားမဟုတ်ကြပေ။[၁၅၂]

ထို“ဆမူဒ်” အမျိုးသားတို့က ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ (အို-ဆွာလိဟ်၊) အသင်သည် ပြင်း
 ထန်စွာ စုန်းပြုစားခြင်း ခံရသူတစ်ဦးသာလျှင်ဖြစ်၏။[၁၅၃] အသင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင်
 လူသားတစ်ဦး မှတစ်ပါး အခြားမဟုတ်ပြီ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် သစ္စာဝါဒီ အမှန်ဆိုသူတစ်ဦး
 ဖြစ် ခဲ့ပါလျှင် သက်သေလက္ခဏာ တစ်စုံတစ်ရာကို ယူဆောင်လာခဲ့ပါလေ။[၁၅၄] ထို ဆွာလိဟ်က

ပြောကြားခဲ့၏။ ဤသည် ကုလားအုတ်မတစ်ကောင်ဖြစ်၏။ ယင်း ကုလား အုတ်မ၌ ရေသောက်ရန် အလှည့်တစ်လှည့်ရှိ၍ အသင်တို့၌လည်း သတ်မှတ်ထားပြီး ဖြစ်သော နေ့တစ်နေ့တွင် ရေသောက်ရန် အလှည့်တစ်လှည့်သည် ရှိ၏။[၁၅၅] ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ထိုကုလားအုတ်မကို မကောင်းသော စေတနာနှင့် မထိပါးကြကုန်လင့်။ သို့ထိပါးခဲ့ကြလျှင် ကြီးကျယ်လှစွာသော(ကိယာမတ်ရှင်ပြန်ထမည့်)နေ့၏ပြစ်ဒဏ်သည် အသင်တို့အား ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်မည်ဖြစ်၏။[၁၅၆] သို့တစေ ၎င်း “ဆမူဒ်” အမျိုးသားတို့သည် ထိုကုလားအုတ်မ၏ခြေများကို ဖြတ်တောက်ခဲ့ကြကုန်၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့သည် နောင်တရရှိသူများ ဖြစ်သွားခဲ့ကြကုန်၏။[၁၅၇] သို့ဖြစ်ပေရာ ပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းတို့အား ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်ခဲ့၏။ ဧကန်မလွဲ ဤသည့်ဖြစ်ရပ်၌လည်း (ကြီးကျယ်လှစွာသော) သင်ခန်းစာသည်ရှိပေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း(မတ္တာမြို့သား ကာဖိရ်များအနက်) အများဆုံးသောသူတို့မှာ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြမည့်သူများ မဟုတ်ကြချေ။[၁၅၈] စင်စစ် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်မှာမူကား အလွန်တရာလွှမ်းမိုးတော် မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာသနားကြင်နာတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၁၅၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

“၎င်းပြင်အသင်တို့သည်တောင်များကိုအိမ်များဖြစ်အောင်ကျွမ်းကျင်စွာထွင်းကြကုန်၏။ (တနည်း) ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် မော်ကြွားလျက် တောင်များကို အိမ်များဖြစ်အောင် ထွင်းကြကုန်၏။” (၂၆:၁၄၉)

သာဝကကြီးအိမ်နအဗ္ဗားစ်၏အဆိုအရ فَارِهِينَ (ဖာရီဟီးန်)စကားလုံးသည် မောက်မာသော၊ ဘဝင်မြင့်သောလူများဟူ၍ဖြစ်၏။ သို့သော် အဗူဆွာလိဗ်နှင့် အီမာမ်ရာဗိဗ်တို့ကမူ ဤစကားလုံးအား ကျွမ်းကျင်သူများဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား တောင်များကိုထွင်းထု လျက် အိမ်များပြုလုပ်ခြင်း၊ အတတ်ပညာကို သင်ကြားပေးတော်မူခြင်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုတော်မူခဲ့၏ ဟုဖြစ်၏။ ဤအရာအားလုံး၏ အနှစ်သာရမှာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဆုလာဘ်လက်ဆောင်များကို သတိရအောက်မေ့ကြရန်နှင့် ကမ္ဘာမြေဝယ် ဆိုးသွမ်းခြင်း၊ ဒုက္ခပေးခြင်းများ မပြုလုပ်ကြရန်ပင်ဖြစ်၏။

မကောင်းသောအရာများတွင်အသုံးမပြုကြပါက အသုံးဝင်သော အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာရပ်များသည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ မေတ္တာကရုဏာတော်များပင် ဖြစ်ကြ၏။

ဤအာယတ်တော်က ကောင်းသောအသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာရပ်များသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်များဖြစ်ကြပြီး ၎င်းပညာရပ်များဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် တရားတော်နှင့် ညီညွတ်ကြောင်းကို ညွှန်ပြ၏။ သို့သော် ယင်းတို့ကို မကောင်းသောရည်ရွယ်ချက်အတွက် သို့မဟုတ် တရားမဝင်သော လုပ်ရပ်များတွင် အသုံးပြုလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့တွင် မလိုအပ်သော အာရုံစူးစိုက်မှုပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း တရားမဝင်ချေ။ မြင့်မားသောအဆောက်အဦများကို မလိုအပ်ဘဲဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့် ယင်းသို့ဆောက်လုပ်ခြင်းအား အထင်သေးမှုသည် ဥပမာတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်များ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

အာယသ် (၁၆၀-၁၇၅)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ
 مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ
 أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي
 مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ وَاهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا نَجَّوْزًا فِي الْغَابِرِينَ
 ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَآمَظَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
 الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴿١٧٤﴾ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

"လူတွ်"၏ အမျိုးသားတို့သည်(လည်း) ရုရုလ်တမန်တော်တို့အား မဟုတ်မမှန် ဟူ၍
 စွပ်စွဲခြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။[၁၆၀] အကြင်အခါဝယ် ၎င်းတို့အား၊ ၎င်းတို့၏ နောင် တော်"လူတွ်"က
 ပြောကြားခဲ့လေ၏။ အသင်တို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား) မကြောက်ရွံ့ကြလေသလော။
 [၁၆၁] ဧကန်မလွဲ ငါသည် အသင်တို့အဖို့ ယုံကြည်စိတ်ချ အပ်သော ရုရုလ်တမန်တော်တစ်ပါးပင်
 ဖြစ်ပေသည်။[၁၆၂] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေ
 ကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။[၁၆၃] စင်စစ် ငါသည်
 အသင်တို့ထံ ဤ(အမိန့်တော် ပို့ဆောင်ခြင်း)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ တောင်းဆို
 သည်မဟုတ်ပေ။ ငါ့အား အကျိုးပေးရန်တာဝန်မှာ စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူ
 သော အရှင်မြတ်အပေါ်၌သာ ရှိပေသတည်း။[၁၆၄] အသင်တို့သည် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့
 အနက် ယောက်ျားများထံ လာရောက်(၍ ကာမဂုဏ် ခံစား)ကြလေသလော။[၁၆၅] သို့ရာတွင်
 အသင်တို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်က မိမိတို့အဖို့ ဖန်ဆင်းထား
 တော်မူသော ဇနီးမိန်းမတို့ကိုမူ စွန့်ထားကြလေသလော။ စင်စစ်မှာမူကား အသင်တို့သည် စည်း
 ကမ်းကျူးလွန် ဖောက်ဖျက်သောအမျိုးသားများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။[၁၆၆]

ထိုအမျိုးသားတို့က "အို-လူတွ်"၊ အကယ်၍ အသင်သည် (မိမိ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းမှ)
 မရပ်တန့်ပါလျှင် ဧကန်မလွဲ အသင်သည် (တိုင်းပြည်မှ) နှင်ထုတ်ခြင်းခံရသူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်ချေ

လိမ့်မည်ဟု ဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ [၁၆၇] ထို“လူတွ်”က (အချင်းတို့၊) ဧကန်အမှန်ငါသည် အသင်တို့၏ အကျင့်အမှုကို လွန်စွာ စက်ဆုပ်သူတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ [၁၆၈] (ထို့နောက် လူတွ်က) အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော် မျိုးအားလည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုး၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အားလည်းကောင်း၊ (နောက်လိုက်ငယ် သားတို့အား လည်းကောင်း) ထိုအမျိုးသားတို့ ကျင့်မှုလျက်ရှိကြကုန်သော (ပြစ်မှုဒုစရိုက်၏ ပြစ်ဒဏ်မှ) ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ(ဟု လျှောက်ထားခဲ့၏)။ [၁၆၉] သို့ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် ထို“လူတွ်”နှင့်တကွ ၎င်း၏အိမ်သူအိမ်သား တပည့်သားအားလုံးကိုပင် ကယ်တင်တော်မူခဲ့၏။ [၁၇၀] သို့ရာတွင် အမယ်အိုတစ်ဦးမှာမူကား နောက်၌ ကျန်ရစ်ခဲ့သူတို့တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။ [၁၇၁] ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ကျန်လူအားလုံး တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။ [၁၇၂] ထို့ပြင် ငါအရှင် မြတ်သည် ၎င်းတို့အပေါ်၌ မိုးတစ်မျိုး (ခဲမိုး)ကို ရွာသွန်းစေတော်မူခဲ့၏။ စင်စစ် သတိပေးနှိုးဆော် ခြင်းခံကြရသူတို့ (အပေါ်၌ ရွာသွန်းခဲ့သော)မိုးမှာ အဘယ်မျှ ဆိုးရွားလှဘိသနည်း။ [၁၇၃] ဧကန် စင်စစ် ဤသည့်(ဖြစ်ရပ်)၌ (ကြီးကျယ်လှစွာသော) သင်ခန်းစာသည် ရှိပေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ အနက် (မတ္တာမြို့သား ကာဖိရ်များအနက်) အများဆုံးသော သူတို့မှာမူကား သက်ဝင်ယုံကြည် ကြမည့်သူများ မဟုတ်ကြချေ။ [၁၇၄] စင်စစ်ဧကန် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အလွန်တရာလွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ အလွန်တရာသနားကရုဏာပြုတော်မူ သောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

သဘာဝမဟုတ်သော ပြုမူဆက်ဆံမှုသည် မိမိဇနီးနှင့်ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည့်တိုင် တရားမဝင်ချေ။

وَتَدْرُونَ مَا خَلَقَكُمْ لِمَنْ أَرْزَأْكُمْ

“သို့ရာတွင် အသင်တို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်က

မိမိတို့အဖို့ ဖန်ဆင်း ထားတော်မူသော ဇနီးမိန်းမတို့ကိုမူ စွန့်ထားကြလေသလော။” (၂၆:၁၆၆)

အကားစုမှ် (မင်န်)(၎င်းမှာ)စကားလုံးသည် ပညာရပ်ဆိုင်ရာဝေါဟာရအရ သရုပ်ဖော် စကားလုံးဖြစ်ပြီး၊ အသင်တို့၏ကာမဆန္ဒကို ဖြေဖျောက်ရန်အတွက် မိမိတို့၏ဇနီးမယားများအစား လိင်တူဆက်ဆံသူ အမျိုးသားများ နောက်သို့ လိုက်(စား)ကြလေသလော။ အသင်တို့၏ဇနီးများကို အသင်တို့၏ သဘာဝဆန္ဒအား ဖြည့် ဆည်းရန် ပေးထားတော်မူခြင်းဖြစ်၏ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤသည် အမြစ်တွယ်နေသော မကောင်းဆိုးဝါးစိတ်၏ သက်သေခံ အမှန် ဖြစ်ပေသည်။ အခြားဖြစ်နိုင်ခြေမှာ “မင်န်”အက္ခရာအား “မှ”ဟူသည့်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်သုံးခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ အာယတ်တော်သည် ၎င်းသည် အသင်တို့၏သဘာဝဆန္ဒကို ဖြေဖျောက်ရန်အတွက် ဖန်ဆင်းပေးထားသော အသင်တို့ဇနီးများ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ အထူးအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ သို့သော် သင်တို့သည် ၎င်းတို့ နှင့်သဘာဝမဟုတ်သော ဆက်ဆံမှုတွင် ပျော်မွေ့ကြသည်။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် လုံးဝတရားမဝင်ချေ။ ဤနည်းအားဖြင့် ဒုတိယဖွင့်ဆိုချက် အရ မိမိဇနီးနှင့် သဘာဝမဟုတ်သော ကာမဆက်ဆံခြင်းအား တားမြစ်ကြောင်းထင်ရှားပေသည်။ ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်၌ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ဤကဲ့သို့ပြုလုပ်သူတစ်ဦးအပေါ် ကျိန်ဆဲတော်မူခဲ့၏။

(ရှုဟုလ် မအာနီ)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

“သို့ရာတွင် အမယ်အိုတစ်ဦးမှာမူကား နောက်၌ကျန်ရစ်ခဲ့သူတို့တွင်---” (၂၆:၁၇၁)

“အမယ်အို”ဟူသောစကားလုံးကို တမန်တော်လူတို့၏အနီးအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ သူမသည် ကာဖီရ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး လူတို့၏လူများ၏ သဘာဝမဟုတ်သောဆက်ဆံမှုကို သဘောတူသူလည်းဖြစ်၏။ အကယ်၍ လူတို့၏အနီးသည် အမယ်အိုတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဤစကားလုံးကိုသုံးခြင်းမှာရှင်း၏။ သို့သော် အကယ်၍ သူမသည် မအိုသေးပါက “အမယ်အို”ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအကြောင်းမှာ တမန်တော်၏အနီးအား အွယ်သ်၏မိခင်ဟု သဘောထားသည်ဖြစ်၍ သားသမီးများစွာရှိသောအမျိုးသမီးကို “အမယ်အို”ဟုခေါ်ခြင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

“ထို့အပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အပေါ်၌ မိုးတစ်မျိုး(ခဲမိုး)ကို ရွာသွန်းစေတော်မူခဲ့၏။

စင်စစ် သတိပေးနှိုးဆော်ခြင်းခံကြရသူတို့ (အပေါ်၌ရွာသွန်းခဲ့သော) မိုးမှာ အဘယ်မျှဆိုးရွားလှဘိသနည်း။” (၂၆:၁၇၃)

ဤအာယတ်တော်က အတည်ပြုသည်မှာ အကယ်၍လူတစ်ဦးသည် ဓမ္မတာနှင့်ဆန့်ကျင်၍ ယောက်ျားချင်းကာမဆက်ဆံမှု ကို ကျူးလွန်ပါက ဟန္နဗီပညာရှင်များအဆိုပြုသကဲ့သို့ ၎င်းအပေါ်သို့ တံတိုင်းတစ်ခုပစ်တင်ခြင်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းအား အမြင့်တစ်နေရာမှ ပစ်ချခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း အပြစ်ပေးခံရနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတို့၏အမျိုးသားများသည် အလားတူပုံစံဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ကြရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ မြို့ရွာသည် အပေါ်သို့ပင့်မြှောက်ပြီး မြေပေါ်သို့ပစ်ချခံခဲ့ရသည်။ (ရှာမီးကိတစ်အလ်ဟူဒူးဒ်)

အာယတ် (၁၇၆-၁၉၁)

كَذَّبَ أَصْحَابُ بُرْنِ الْأَنْفَالِ ۚ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ ۙ أَلَا تَتَّقُونَ ۚ
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۚ وَمَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنِ اجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۚ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ وَلَا
تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۚ وَاتَّقُوا
الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَبْلَةَ الْأُولَى ۚ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۚ
وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۚ فَاسْقُطْ
عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ ۚ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۚ قَالَ رَبِّیَّ أَعْلَمُ
بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ

يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾
وَأَنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

တောအုပ်၌ နေထိုင်ကြကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်လည်း ရုရှလ်တမန်တော်တို့ အား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲ ငြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။ [၁၇၆] အကြင်အခါဝယ် ၎င်းတို့အား "ရှအိုက်ဗ်" က ပြောကြားခဲ့၏။ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား မကြောက်ရွံ့ ကြလေသလော။ [၁၇၇] ဧကန်စင်စစ် ငါသည် အသင်တို့အဖို့ ယုံကြည်စိတ်ချအပ်သော ရုရှလ်တမန်တော်တစ်ပါးပင် ဖြစ်၏။ [၁၇၈] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ငါ၏အမိန့်ကို လိုက်နာကြလေကုန်။ [၁၇၉] စင်စစ် ငါသည် ဤ(အမိန့်တော် ပို့ဆောင်ခြင်း)နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသင်တို့ထံ မည်သည့်အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ တောင်းဆိုသည် မဟုတ်ပေ။ ငါ့အား အကျိုးပေးရန်တာဝန်မှာ စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်ပေသတည်း။ [၁၈၀] အသင်တို့သည် (ခွက်၊ စလယ်၊ တင်းတောင်း၊ စသော) အခြင်အတွယ်ကို အပြည့်(ခြင်၍) ပေးကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ဆုံးရှုံးအောင် ပြုလုပ်သူများ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ [၁၈၁] ထို့ပြင် အသင်တို့သည် မှန်ကန် သော ရာဇဝါဒီနှင့် ချိန်တွယ်ကြလေကုန်။ [၁၈၂] ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် လူတို့အား ၎င်းတို့၏ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို လျှော့၍ မပေးကြကုန်လင့်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် တိုင်းပြည်တွင် ဖျက်ဆီးသူများအဖြစ် သွားလာလှုပ်ရှား သောင်းကျန်းခြင်းကို မပြုကြကုန်လင့်။ [၁၈၃] ထို့ပြင် အသင်တို့သည် မိမိတို့အား လည်းကောင်း၊ ရှေးဟောင်းအဖန်ဆင်းခံတို့အား လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်မြတ် အားကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ [၁၈၄]

ထိုအမျိုးသားတို့က ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ (အို-ရှအိုက်ဗ်၊) အသင်သည် ပြင်းထန်စွာ စုန်းပြုစားခြင်း ခံရသူတစ်ဦးပင်ဖြစ်၏။ [၁၈၅] စင်စစ် အသင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ပင် လူသား တစ်ဦးမှအပ အခြားမဟုတ်ပြီ။ ၎င်းပြင် ဧကန်စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင့်အား မုသာဝါဒီ တစ်ဦး ပင်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြကုန်၏။ [၁၈၆] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် သစ္စာဝါဒီတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်မှု ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ မိုးကောင်းကင်၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုခုကျလာအောင် သင်ပြုလုပ်ပါ လေ။ [၁၈၇] ထိုရှအိုက်ဗ်က ငါ့အား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ပြုမှု ကြသည်ကို ကောင်းစွာ သိရှိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူကြောင်း ပြောကြားခဲ့၏။ [၁၈၈] ၎င်းနောက် ထိုအမျိုးသားတို့သည် ထိုရှအိုက်ဗ်အား မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲငြင်းပယ်ခဲ့ကြလေရာ တိမ်များကျလာ သောနေ့၏ ပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းတို့အား ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်ခဲ့၏။ ဧကန်မလွဲ ယင်းပြစ်ဒဏ်သည် ကြီးကျယ်သောနေ့၏ ပြစ်ဒဏ်ပင်ဖြစ်ခဲ့၏။ [၁၈၉] ဧကန်စင်စစ် ဤသည့်ဖြစ်ရပ် ၌ (ကြီးကျယ်စွာသော) သင်ခန်းစာတစ်ရပ်သည် ရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် (မတ္တာမြို့သား ကာဖီရ်များအနက်) အများဆုံးသော သူတို့မှာမူကား သက်ဝင်ယုံကြည်မည့်သူများ မဟုတ်ကြပေ။ [၁၉၀] စင်စစ်သော်ကား အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူသော အရှင်မြတ်သည် အလွန်တရာ လွှမ်းမိုး တော်မူသော၊ အလွန်တရာကုန်ကျပြုတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင်ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၁၉၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

“ထိုပြင် အသင်တို့သည် မှန်ကန်သော”ရာဇူ“ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်ကြကုန်။” (၂၆:၁၈၂)

အချို့သောပညာရှင်များက “ကိစ်တွားစ်”ကို ရောမစကားလုံးဟုလက်ခံကြပြီး၊ တရားမျှတမှုကိုဆိုလိုသည်။ အချို့ကမူ ယင်းသည် အရဗီစကားလုံးဖြစ်ပြီး “ကိစ်”မှဆင်းသက်လာသည်ဟုယူကြသည်။ တရားမျှတမှုအတွက်ပင် သုံး၏။ ၎င်းက ချိန်ခွင်သို့မဟုတ် အခြားချိန်တွယ်သောကိရိယာကို တိကျ၊ မှန်ကန်စွာအသုံးပြုရန်နှင့် လျော့ပေါ့၍ မချိန်တွယ်ကြရန်ကိုဆိုလိုပေသည်။

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

“၎င်းပြင် အသင်တို့သည် လူတို့အား ၎င်းတို့၏ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို လျော့၍မပေးကြကုန်လင့်။” (၂၆:၁၈၃)

မည်သူ့ကိုမဆို သဘောတူထားသည့်အရေအတွက် သို့မဟုတ် ပမာဏထက်လျော့၍ပေးခြင်းသည် တရား မဝင်ကြောင်း (ထိုအရာသည် တိုင်းတာ၍ရသည်ဖြစ်စေ၊ မရသည်ဖြစ်စေ)ကိုဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ခွင်၌ အချိန်ပြည့်အလုပ်မလုပ်သော အစေခံ သို့မဟုတ် အလုပ်သမားသည်လည်း ဤသတိပေးချက်တွင် အကျုံးဝင်၏။ အီမာမ်မာလစ်^᠙က ၎င်း၏မူဝါဒတွင် ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုကို တင်ပြခဲ့သည်မှာ သာဝကကြီးအုမာရ်^᠙က တစ်ဦးသော သူသည်အစွရ်ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုတွင်မပါဝင်ခဲ့ကြောင်းသတိထားမိခဲ့သည်။ထို့ကြောင့်၎င်းကအကြောင်းကိုမေးမြန်းရာ ထိုသူက ဆင်ခြေအချို့ပေးခဲ့၏။ ထိုအခါ သာဝကကြီးအုမာရ်^᠙က طَفَّات “သင်သည် ချိန်တွယ်ရာတွင် လျော့၍ချိန်ခဲ့ သည်”ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ ဝတ်ပြုမှုသည် တိုင်းတာချိန်တွယ်၍ရသောအရာ မဟုတ်ကြောင်း ဤဟဒီးသ်တော်ကို ကိုးကား လျက် အီမာမ်မာလစ်^᠙က ဤအမိန့်တော်သည် တိုင်းတာချိန်တွယ်၍ ရသောအရာများအတွက်သာ ကန့် သတ်ထားသည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ မိမိထမ်းဆောင်ရမည့်တာဝန် ထက်လျော့၍ထမ်းဆောင်ခြင်း သည်လည်း တားမြစ်ချက်တွင်ပါဝင်ကြောင်းကို ဤအာယတ်တော်နှင့်စူရဟ်မုသွဖ်ဖီဇီးန်(၈၄)တို့၌ မီးမောင်းထိုးပြ ထားပေသည်။

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ

“တိမ်များကျလာသောနေ့၏ ပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းတို့အား ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်ခဲ့၏။” (၂၆:၁၈၉)

عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ (ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုပေါင်းအိုး/ တိမ်များကျလာသောနေ့၏ပြစ်ဒဏ်)သည် အဖြစ် အပျက် တစ်ခုကို ရည်ညွှန်း၏။ ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူမျိုးတစ်မျိုးအပေါ်သို့ ပြင်းထန်လှသော အပူရှိန်ကို ကျရောက်စေတော်မူခဲ့ရာ ၎င်းတို့သည် ထိုအပူရှိန်မှ သက်သာရာသက်သာကြောင်းကို အိမ်တွင်း၌ လည်းကောင်း၊ အိမ်အပြင်၌လည်းကောင်း ရှာ၍မတွေ့နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုအရှင်မြတ်သည် မဲမှောင်သော တိမ်ထုတစ်ခုကို အနီးမှ တောအုပ်တစ်ခုပေါ်သို့ စေလွှတ်တော်မူခဲ့ရာ ၎င်းတိမ်ထု၏အောက်ဘက်၌ အေးမြသော လေပြေသည် တိုက်ခတ်လျက်ရှိ၏။ ပြင်းထန်လှသောအပူရှိန်ဒဏ်ကြောင့် ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်နေကြသည့် လူ အပေါင်းသည် တိမ်လွှာထုအောက်သို့ အပြေးအလွှားသွားရောက်ခိုလှုံကြလေသည်။ ၎င်းတို့ တစ်ယောက်မကျန် တိမ်လွှာထု၏ အမိုးအကာအောက်သို့ ရောက်ကြချိန်တွင် အဆိုပါတိမ်လွှာထုသည် မိုးရေရွာသွန်းချရမည့်အစား မီးမိုး ရွာသွန်းချခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် လူမျိုးတစ်မျိုးလုံးသည် မီးလောင်ပြာကျဖြစ်ခဲ့ရ၏။ (ရှုဟုလ်မအာနီ)

(၁၉၂-၂၂၇) သာသန

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ
 لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ
 الْوَالِيِّينَ ﴿١٩٦﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٧﴾ وَلَوْ
 نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾
 كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى
 يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُولُوا
 هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ
 مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾
 ذِكْرَىٰ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴿٢١١﴾ وَمَا
 يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُؤُونَ ﴿٢١٣﴾ فَلَا
 تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ
 الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾ فَإِنْ
 عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرِئَاسَتِهِمْ لَتَعْمَلُونَ ﴿٢١٧﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٢١٨﴾
 الَّذِي يَرْبِكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٩﴾ وَتَقْلَبُكَ فِي السَّجْدَيْنِ ﴿٢٢٠﴾ إِنَّهُ هُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢١﴾ هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَن تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢٢﴾ تَنْزَلُ
 عَلَىٰ كُلِّ آفَاقٍ آثِيمٍ ﴿٢٢٣﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٤﴾ وَالشُّعْرَاءُ
 يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٦﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ
 مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٧﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^ط وَ سَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ

مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٤﴾

၎င်းပြင် မလွဲဇကန် ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသည့် အရှင်ချပေးတော်မူသော (ကျမ်းဂန်ပင်)ဖြစ်ချေသည်။ [၁၉၂] "အရ် ရူဟုလ်အမိန့်" (ယုံကြည်စိတ်ချအပ်သော ဝိညာဉ်တော်) ကောင်းကင်တမန် ဂျစ်ဗ်ရီလ်သည် ယင်း (ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)ကို ယူဆောင်ချပေးခဲ့လေသည်။ [၁၉၃] အသင်၏ စိတ်နှလုံးပေါ်၌ အသင်သည် သတိပေးနှိုးဆော်သူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်အံ့ သောငှာ။ [၁၉၄] ရှင်းလင်းသော အရဗီဘာသာဖြင့်။ [၁၉၅] ၎င်းပြင် ဇကန်အမှန် ယင်း (ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏အကြောင်း)မှာ ရှေးလူဟောင်းတို့၏ ကျမ်းဂန်များ၌(လည်း) ပါရှိ၏။ [၁၉၆]

အိစ်ရာအီလီအမျိုးသားတို့အနက်မှ ပညာရှင်များ ယင်း(ကုရ်အာန်ကျမ်း တော်မြတ်)ကို သိရှိကြခြင်းမှာ ၎င်း(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)တို့အဖို့ (လုံလောက်သော) သက်သေသာကေ မဖြစ်ခဲ့ လေသလော။ [၁၉၇] စင်စစ် အကယ်တန္တူ ငါအရှင်မြတ်သည် ယင်း (ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်) ကို အရ်အမျိုးသား မဟုတ်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏အပေါ်၌ ချပေးခဲ့တော်မူခဲ့အံ့။ [၁၉၈] တစ်ဖန် ထိုသူသည် ၎င်း(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)တို့ ရှေ့ဝယ် ထို(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)ကို ဖတ်ကြားခဲ့ အံ့။ သို့ပင်တစေလည်း ၎င်းတို့ သည် ယင်း (ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)ကို ယုံကြည်ကြမည့်သူများ မဟုတ်ပေတကား။ [၁၉၉] ငါအရှင်မြတ်သည် ဤနည်းအတိုင်းပင် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတို့၏ စိတ် တွင်းဝယ် ယင်းငြင်းပယ်မှုကို ထည့်သွင်းတော်မူခဲ့၏။ [၂၀၀] ၎င်းတို့သည် ပြင်းပြနာကျင်ဖွယ် ဖြစ် သော ပြစ်ဒဏ်ကို မမြင်ကြရလေသမျှကာလပတ်လုံး ယင်း(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)ကို ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ [၂၀၁] စင်စစ် ထိုပြစ်ဒဏ်မှာ ၎င်းတို့ထံသို့ ၎င်းတို့ မသိရှိကြစိတ် ရုတ်တရက် ရောက်ရှိ၍လာပေမည်။ [၂၀၂] ထိုအခါ ၎င်းတို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေဆိုင်းခွင့်ရရှိ နိုင်ကြပါမည်လောဟု ဆိုကြပေမည်။ [၂၀၃] သို့ပါလျက် ၎င်းတို့က ငါအရှင်မြတ်၏ ပြစ်ဒဏ်ကို အလျင်စလို တောင်းဆိုကြလေသလော။ [၂၀၄] အသင်သည် မည်သို့ယူဆပါသနည်း။ အကယ်၍ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား နှစ် ကာလ ကြာရှည်စွာ အကျိုးခံစားခွင့် ပေးတော်မူခဲ့ပါလျှင်။ [၂၀၅] ထို့နောက် ၎င်းတို့ထံ ၎င်းတို့ချိန်းချက်ခံကြရသော (ပြစ်ဒဏ်)သည် ၎င်းတို့ထံ ရောက်ရှိလာခဲ့သော်။ [၂၀၆] ထိုအခါ ၎င်းတို့အဖို့ ၎င်းတို့ အကျိုးခံစားခွင့် ရရှိခဲ့ကြသောအရာများမှာ မည်သို့မျှ အသုံးဝင် မည် မဟုတ်ပေ။ [၂၀၇] စင်စစ် ငါအရှင်မြတ် ကွပ်မျက်ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့သော မြို့ရွာတိုင်း၌ သတိ ပေးနှိုးဆော်သူများ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်သာဖြစ်သည်။ [၂၀၈] (ထိုမြို့သူ မြို့သားတို့အား) သတိပေး ဆုံးမသြဝါဒပေးရန်။ စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် မတရားသဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းတော်မူသော အရှင်မဟုတ်ပေ။ [၂၀၉]

စင်စစ် ဤ(ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်မြတ်)ကို "ရှိုင်တွာန်"မိစ္ဆာကောင်များ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ကြ သည် မဟုတ်ပေ။ [၂၁၀] စင်စစ် ထို(ကုရ်အာန်ကို ယူဆောင်လာခြင်း)ကိစ္စမှာ ၎င်းတို့နှင့် (လား လားမျှ) အပ်စပ်ခြင်းလည်းမရှိပေ။ ၎င်းတို့သည် (ယူဆောင်လာရန်) တတ်စွမ်း နိုင်သည်လည်း

မဟုတ်ပေ။ [၂၁၁] ဧကန်အမှန် ထိုရှင်တွာန် မိစ္ဆာကောင်များသည် (ဝဟ်ယံ အမိန့်တော်)ကို ကြား နာခြင်းမှ အမှန်ပင် ပယ်ရှားခြင်း ခံခဲ့ကြရပြီးဖြစ်ကုန်၏။ [၂၁၂] သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်အတူ မည်သည့် ကိုးကွယ်ရာကိုမျှပင် ဟစ်ခေါ်တသခြင်းမပြု ပါလေနှင့်။ သို့ပြုခဲ့ပါလျှင် အသင်သည်လည်း ပြစ်ဒဏ် ပေးခြင်းခံကြရသူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်သွားပေမည်။ [၂၁၃] ၎င်းပြင် အသင်သည် မိမိ နီးစပ်သော ဆွေမျိုးသားချင်းကို သတိပေး နှိုးဆော်ပါလေ။ [၂၁၄] ထို့ပြင် အသင်သည် မိမိ၏နောက်သို့လိုက်ကြသော မုဒ်မန်သက်ဝင်ယုံ ကြည်သူတို့၏ရှေ့ဝယ် (၎င်းတို့အား ကရုဏာထားရှိသောအားဖြင့်) ကျိုးနွံပါလေ။ [၂၁၅] သို့ရာ တွင် အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အသင်၏ အမိန့်ကို ဖီဆန်ခဲ့ကြလျှင် အသင်သည် (၎င်းတို့အား) ဧကန်မလွဲ ငါသည် အသင်တို့၏အပြုအမူတို့မှ ကင်းလွတ်သည်ဟု ပြောကြားပါလေ။ [၂၁၆] ထိုမှ တစ်ပါး အသင်သည် အလွန်တရာ အားအင်ပြည့်စုံတော်မူသော အလွန်တရာ သနားကရုဏာ ပြုတော်မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌ ယုံပုံအားထားပါလေ။ [၂၁၇] အကြင်အရှင်မြတ်သည် အသင် မတ်တတ် ရပ်သောအခါ အသင့်အား မြင်တော်မူ၏။ [၂၁၈] ထိုနည်းတူစွာ (ထိုအရှင်မြတ်သည်) “ဆွလာတ်”ဝတ်ပြုသူတို့တွင် အသင်၏ ပါဝင်နေထိုင် သွားလာမှု ကိုလည်း (မြင်တော်မူ၏။) [၂၁၉] မလွဲဧကန် ထိုအရှင်မြတ်သည်သာလျှင် အလွန်တရာ ကြားတော်မူသောအရှင်၊ အလွန်တရာ သိတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ [၂၂၀]

(အို-နဗီတမန်တော်၊ အသင်သည် မတ္တာမြို့သား မုရ်ရစ်က်တို့အား ပြောကြားပါလေ။ အချင်းတို့၊) ငါသည် မည်သူ၏အပေါ်၌ ရှင်တွာန်မိစ္ဆာကောင်များ ဆင်းသက်၍လာကြသည်ကို အသင်တို့အား ပြောပြရမည်လော။ [၂၂၁] ထိုရှင်တွာန်မိစ္ဆာကောင်များမှာ ဒုစရိုက်ကျူးလွန်သော မုသာဝါဒီတိုင်း၏အပေါ်၌ ဆင်းသက်၍ လာကြကုန်၏။ [၂၂၂] အကြင်သူတို့သည် (ထိုရှင်တွာန်မိစ္ဆာကောင်များဘက်သို့) နားစိုက်၍နေကြကုန်၏။ စင်စစ် ၎င်းတို့အနက် အများဆုံးသောသူတို့မှာ မုသာဝါဒီများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ [၂၂၃] သို့ရာတွင် လင်္ကာဆရာတို့မှာမူကား လမ်းလွဲသူတို့သာ လျှင် ၎င်းတို့နောက်သို့ လိုက်ကြကုန်၏။ [၂၂၄] ဧကန်အမှန် ၎င်းတို့သည် ချောင်းလျှိုးရိုးတိုင်းတွင် ဦးလှည့်ရာ သွားလာလျက်ရှိကြသည်ကို အသင်သည် မမြင်ပါလော။ [၂၂၅] ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့ သည် မိမိတို့ မပြုလုပ်ကြ သောကိစ္စကို (ပြုလုပ်ကြသည်ဟု) ပြောဆိုလေ့ ရှိကြကုန်၏။ [၂၂၆] သို့ရာတွင် (ယင်းလင်္ကာဆရာများအနက်မှ) အကြင်သူတို့သည် အီမာန် သက်ဝင်ယုံကြည် ခဲ့ကြ ပြီးနောက် ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလများကိုလည်း ဆောက်တည်ခဲ့ကြကုန်၏။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အားလည်း များစွာတသ သတိရခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ မတရား သဖြင့် နှိပ်စက်မှုကို ခံခဲ့ရပြီးနောက်တွင် လက်စားချေခဲ့ကြကုန်၏။ (ထိုကဲ့သို့သောသူတို့မှာ ဤအမိန့်တော်၌ အကျိုးမဝင်ကြပေ)။ စင်စစ်သော်ကား မတရားသဖြင့် နှိပ်စက်ကြကုန်သော သူတို့သည် မိမိတို့မှာ မည်သည့်နေရာသို့ ပြန်လှည့်ကြမည်ကို မကြာမြင့်မီပင် သိရှိကြကုန်အံ့ သတည်း။ [၂၂၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ကုရ်အာန်သည် ၎င်း၏စကားလုံးများနှင့် အဓိပ္ပာယ်များကို စုစည်းခြင်း၏အမည်ဖြစ်၏။

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (၁၉၃) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ (၁၉၄)

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (၁၉၅) وَإِنَّكَ لَفِي زُجْرٍ الْأَوَّلِينَ (၁၉၆)

“အရ် ရူဟုလ်အမိန်” (ယုံကြည်စိတ်ချအပ်သော ဝိညာဉ်တော်) ကောင်းကင်တမန်

ကျစ်လ်လ်သည် ယင်း(ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)ကို ယူဆောင်ချပေးခဲ့လေသည်။[၁၉၃] အသင်

၏စိတ်နှလုံးပေါ်၌ အသင်သည် သတိပေးနှိုးဆော်သူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်အံ့ သောငှာ။[၁၉၄]

ရှင်းလင်းသော အရဗီဘာသာဖြင့်။[၁၉၅] ၎င်းပြင် ဧကန်အမှန် ယင်း (ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏

အကြောင်း)မှာ ရှေးလူဟောင်းတို့၏ ကျမ်းဂန်များ၌(လည်း) ပါရှိ၏။[၁၉၆]

ဤအာယတ်တော်များပါ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (ရှင်းရှင်းသောအရဗီဘာသာစကားဖြင့်-၁၉၅) စကားလုံးများ အရ ကုရ်အာန်သည် အရဗီဘာသာစကားဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှား၏။ ကုရ်အာန်တစ်စောင်လုံးကိုဖြစ်စေ၊ ကုရ်အာန်၏စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ် ကိုဖြစ်စေ မည်သည့်ဘာသာစကားနှင့်မဆို ဘာသာပြန်ခြင်းအား ကုရ်အာန်ဟုခေါ်၍မရချေ။ သို့သော် နောက်ဝါကျ وَإِنَّكَ لَفِي زُجْرٍ الْأَوَّلِينَ “၎င်းပြင် ဧကန်အမှန် ယင်း(ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ပါ အကြောင်း) မှာ ရှေးလူဟောင်းတို့၏ ကျမ်းဂန်များ၌(လည်း) ပါရှိ၏။”(၁၉၆)သည် ယင်းအချက်နှင့်မကိုက်ညီသယောင်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (အာယတ်တော်ပါ)နာမ်စား “၎င်း”သည် ကုရ်အာန်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သဖြင့် သောင်ဝံ့ရသ်၊ အင်ဂျီလ်နှင့် ဇေယျာလ်သည့် အတိတ်ခေတ် ကောင်းကင် ကျကျမ်းများတွင်လည်း ကုရ်အာန်ပါဝင်ခဲ့သည်ဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ် သည်။ အတိတ်ခေတ် ကောင်းကင်ကျကျမ်းများသည် အရဗီဘာသာစကားဖြင့် ကျရောက်ခဲ့သည်မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားပြီးဖြစ်၏။ ဤသိသာသောကွဲလွဲချက်၏အဖြေမှာ အဓမ္မအများစုသည် များသောအားဖြင့် ကုရ်အာန်ပါ အကြောင်းအရာအား ကုရ်အာန်ဟုပင်ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျမ်းတစ်စောင်၏ တကယ့် ရည်ရွယ်ချက်သည် ယင်းကျမ်းတွင်ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အတိတ်ခေတ် ကောင်းကင်ကျကျမ်းများတွင်လည်းကုရ်အာန်ပါဝင်သည်ဟူသောအဆိုသည်ယင်းကျမ်းများ၌ကုရ်အာန်ပါအကြောင်း အရာများ ပါဝင်သည်ဟူသည့် သဘောမျှသာဖြစ်သည်။ ဤအဆိုကို ထောက်ခံသော ဟဒီးသ်၏ဆင့်ပြန်ချက် များစွာ ရှိသည်။

သာဝကကြီးမုကိလ်အိဗ်နီယစာရ်က ဟာကင်မ်၏မွတ်စ်တဒ်၌ တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ၎င်းအား စူရဟ်အလ်ဘာကရာကို “အတံသီကရိလ်အောင်ဝလ်” မှလည်းကောင်း၊ စူရဟ်တွာဟာ၊ သွာစီးနံ၊ တဝါစင် طواسين (တွာစင် طس မှစသော စူရဟ်အားလုံး)နှင့် ဟဝါမိင်မ် حواميم (ဟာမီးမိဖြင့်စသော စူရဟ်အားလုံး)တို့ကို တမန်တော်မူစာ၏ သင်ပုန်းများမှလည်းကောင်း၊ စူရဟ်အလ်ဇာတိဟာကို “အရ်ရှ်” عرش (အရ်ရှ်ပလ္လင်တော်)၏အောက်မှလည်းကောင်း ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။ တဘာရာနီ၊ ဟာကင်မ်၊ ဗိုင်ဟကီ စသည်တို့ က သာဝကကြီး အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိဗ်နုမအူဒ်မှတစ်ဆင့်တင်ပြခဲ့ကြသည်မှာ စူရဟ်အလ်မွလ်ကံသည် သောင်ဝံ့ရသ် ကျမ်းတွင်လည်း ပါရှိခဲ့၏။ (အလ်ဟဒီးသ်)။ စူရဟ်အအ်လာ၌ اِنْ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى، صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (၈၇:၁၈-၁၉) - ဤအကြောင်းအရာများသည် တမန်တော် အိဗ်ရာ ဟင်မ်နှင့် တမန်တော်မူစာတို့၏ကျမ်းများတွင် လာရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်ပေသည်။

ဤအာယတ်တော်များနှင့် ဆင့်ပြန်ချက်များ၏အကျဉ်းချုပ်မှာ ကုရ်အာန်ပါ အကြောင်းအရာများစွာသည် ရှေးခေတ်ကောင်းကင်ကျကျမ်းများတွင်လည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်းပင်။ သို့သော် ထိုရှေးခေတ်ကောင်းကင်ကျကျမ်းများ၏ ကုရ်အာန်အပိုင်းကဏ္ဍများအား ကုရ်အာန်ဟုအမည်ပေး၍ရသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ မည်သည့်အခွမ္မသ်ကမျှလည်း ထိုအပိုင်းကဏ္ဍများအား ကုရ်အာန်ဟုခေါ်ရန် သဘောထားမရှိကြချေ။ ထိုအစား အခွမ္မသ်အများစုက ကုရ်အာန်သည် ၎င်း၏စကားလုံးများသာမက ၎င်း၏အဓိပ္ပာယ်များ၏ အမည်နာမဖြစ်သည်ဟုယုံကြည်ကြလေသည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကုရ်အာန်စကားလုံးများကို နေရာအမျိုးမျိုးမှ ထုတ်နှုတ်ယူ၍ ဆက်စပ်ပြီး **الحمد لله الذي له ملك السموات وهو رب العالمين خالق كل شيء وهو المستعان** ကဲ့သို့စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ပြုလုပ်သည်ရှိသော် ယင်းစကားလုံးများအား ကုရ်အာန်ဟုယူခြင်းဖြစ်သည့်တိုင် ၎င်းစာပိုဒ်ကို ကုရ်အာန်ဟုခေါ်၍ ရမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့အတူ မည်သည့်ဘာသာစကားနှင့်မဆို ပြန်ဆိုထားသည့် ကုရ်အာန်၏အဓိပ္ပာယ်များ ဘာသာ ပြန်ဆိုချက်သက်သက်ကိုလည်း ကုရ်အာန်ဟု သဘောထား၍မရနိုင်ပေ။

ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများတွင် ကုရ်အာန်ဘာသာပြန်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းအား အခွမ္မသ်ထုတစ်ရပ်လုံး၏ တညီ တညွတ်တည်း သဘောတူညီချက်အရ ခွင့်မပြုချေ။

ကုရ်အာန်ဘာသာပြန် (မြန်မာ-အူရဒူ၊ အင်္ဂလိပ်၊ ပါရှား စသည့် မည်သည့်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုထားသည်ဖြစ်စေ) ကို မလွဲမရှောင်သာလိုအပ်၍မှတစ်ပါး ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းသည် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုရာတွင် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမည့် ဖရသွ်တာဝန်ကိုဆောင်ရွက်ရာ၌ ပြည့်စုံလုံလောက်မှုမရှိဟူသော စည်းကမ်းချက်အား အခွမ္မသ်ထုတစ်ရပ်လုံးက တညီတညွတ် သဘောတူညီကြသည်။ ဤစည်းကမ်းချက်ကို လျော့ပေါ့ပေးလိုကြသည့် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များသည်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် သဘောထားပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြ၏။

အူရဒူဘာသာပြန်ကုရ်အာန်အား အူရဒူကုရ်အာန်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းခွင့်မပြု။

အရဗီမူရင်းစာများမပါသော ကုရ်အာန်ဘာသာပြန်ချည်းသက်သက်အား ကုရ်အာန်ဟု မခေါ်ဆိုနိုင်ချေ။ အချို့လူများသည် အူရဒူဘာသာပြန်ကုရ်အာန်အား အူရဒူကုရ်အာန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်ကုရ်အာန်အား အင်္ဂလိပ်ကုရ်အာန်ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ကြသည်။ ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းမှာ မှားယွင်းသည့်ပြင် ကုရ်အာန်အား မရှိသောရာကျပေသည်။ ကုရ်အာန်အမည်ခံလျက် ကုရ်အာန်၏အရဗီမူရင်းစာမပါဘဲ ပုံနှိပ်ခြင်း၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်း သို့မဟုတ် အရောင်းအဝယ်လုပ်ခြင်းများကို ခွင့်မပြုပေ။ ဤအကြောင်းရပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်၏သုတေသနကျမ်း **تحذير الاخوان عن تغيير رسم القرآن** တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားပါသည်။

أَفْرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

“သင်မည်သို့ ယူဆပါသနည်း။ အကယ်၍ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား နှစ်ကာလ

ကြာရှည်စွာ အကျိုးခံစားခွင့် ပေးတော်မူခဲ့ပါလျှင် ---” (၂၆:၂၀၅)

ဤအာယတ်တော်က သွယ်ဝိုက်၍အသိပေးသည်မှာ ဤလောက၌အသက်ရှည်ခြင်းကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခြင်းခွဲကြရသူများမှာ ထိုအရှင်မြတ်က ၎င်းတို့အား မြှောက်စားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ဤသို့ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုကို ကျေးဇူးမသိတတ်သူများနှင့် အစ္စလာမ်ကိုလက်မခံကြသူများအတွက်မှာမူ (ပြစ်ဒဏ်ကျခံရမည့်ဘေးမှ) ခေတ္တရွှေ့ဆိုင်းပေးခြင်းနှင့် မျက်နှာသာပေးခြင်းများသည် မည်သို့မျှအသုံးဝင်မည်မဟုတ်ကြောင်းဖြစ်

သည်။အိမာမ်ရူဟ်ရီက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ အုမာရ်အိပ်နအဗ္ဗဒ္ဒလ်အဖီးလ်သည် ၎င်း၏မုတ်ဆိတ်ကိုဆွဲကိုင်၍ ဤ အာယတ်တော်ကို နံနက်တိုင်းရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီး မိမိကိုယ်မိမိပြောလေ့ရှိသည်။

وليلك نوم والردى لك لازم	نهارك يا مغرور سهو وغفلة
ولا انت في التوام ناج وسالم	فلا انت في الايقاظ يقظان حازم
كذلك في الدنيا تعيش البهائم	وتسعى الى ما سوف تكره عبه

“အို-လှည့်စားခံရသူ၊ သင့်အတွက် သေခြင်းတရားကို ရှောင်လွှဲ၍ရမည်မဟုတ်သည့်တိုင် သင်၏တစ်နေ့တာ ကို ပေါ့ဆခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ညကိုအိပ်စက်ခြင်း၌လည်း ကုန်လွန်စေသည်။ သင်သည် သတိထားနိုးကြားနေသူများ တွင်လည်း အပါအဝင်မဟုတ်၊ အိပ်စက်နေကြသူများထဲမှ ကယ်တင်ခြင်းကို ခံရမည့်သူလည်းမဟုတ်။ သင်သည် သင့်ထံသို့ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရလဒ်ကို မကြာမြင့်မီ ယူဆောင်လာမည်ဖြစ်သောအရာများအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေ သည်။ ဂျေ၊ နွား၊ တိရစ္ဆာန်များသာလျှင် လောက၌ ဤသို့နေထိုင်ကြကုန်သည်။”

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

“၎င်းပြင် အသင်သည် မိမိနီးစပ်သော ဆွေမျိုးသားချင်းကို သတိပေးနှိုးဆော်ပါလေ။” (၂၆:၂၁၄)

عشيرة (အရီရဟ်)သည်မျိုးနွယ်စုကိုဆိုလိုသည်။၎င်းကို-အကရဗီ-(အနီးကပ်ဆုံးသူများ)နှင့်ကန့်သတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ရင်းခြာသောဆွေမျိုးများဖြစ်သွား၏။ ဤနေရာတွင် မှတ်သားထိုက်သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် စကြဝဠာလုံး ဆိုင်ရာ အဗ္ဗဒ္ဒလ်ထုတစ်ခုလုံးအတွက် တမန်တော်တစ်ပါးအဖြစ် သာသနာပြုရန်ဖြစ်သည့်တိုင် မည်သို့သောမြော်မြင် တွေးဆဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆွေမျိုးရင်းခြာများအား အထူးပြုမိန့်ကြားတော်မူရသနည်း။ သို့သော် အနီးကပ်ကြည့်မည် ဆိုလျှင် ယင်းသည် တရားဒေသနာ ဟောကြားပို့ချရာ၌ လွယ်ကူထိရောက်သောနည်း ဖြစ်ပြီး၊ ကျယ်ပြန့်သောအကျိုး သက်ရောက်မှုရှိကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုမိနိုင်ပေသည်။ မိမိ၏မိသားစုဝင်များမှာ ရင်းချာမှု၏အခွင့်ထူးကြောင့် ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်များကို အစပြုရန် အခြားသူများထက် ပို၍ဦးစားပေးခံရသင့်သည်။ ရင်းနှီးသောအချင်းချင်း အပြန်အလှန်တော်စပ်မှုများကြောင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကောင်းစွာသိကြသဖြင့် မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုသူသည် ချက်ချင်း ပေါ်မည် ဖြစ်ပေသည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် မိသားစုဝင်များထဲမှ ကောင်းသော ဂုဏ်သတင်းရှိသူကိုမူ အလွယ်တကူ လက်ခံကြမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသူပြောစကားကိုလည်း နားထောင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးရင်းခြာများက ကောင်းသော ကိစ္စရပ်တစ်ခုကို ထောက်ခံအားပေးရန်အတွက် ၎င်းတို့၏အရှိန်အဝါကိုသုံးကြသည်နှင့် အတူ ညီညွတ်မှုနှင့် အပြန်အ လှန်ကူညီရိုင်းပင်းမှုများလည်း ရရှိကြမည်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ယုံကြည်မှုနှင့် ရိုးသားမှုအပေါ်အခြေခံသည့် မိသားစုဝင် အုပ်စုတစ်စု ပေါ်ထွန်းလာမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နေ့စဉ်ဘဝကို ဘာသာရေး ဥပဒေစည်းမျဉ်းအတိုင်း လိုက်နာဆောင် ရွက်ရန် လွယ်ကူသည့် အေးချမ်းသောဝန်းကျင်တစ်ခု ဖြစ်လာပေမည်။ ထို့နောက် ဤတစ်သားတည်း ဖြစ်သော၊ စစ်မှန် သည့်အုပ်စုသည် တရားဒေသနာဟောကြားခြင်း၊ သာသနာကျင့် ဝတ်၊ စည်းကမ်းပညတ်ချက်တို့ကို အခြားသူများအား ဖြန့်ဝေရန်အတွက် အင်အားလေးတစ်ခုအဖြစ် လုပ်ကိုင်ကြပေမည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ အခြား အာယတ်တော် တစ်ခု၌ “أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا” “အသင်တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်များကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ အိမ်သူအိမ်သားများကိုလည်းကောင်း (ငရဲမီး (ဘေး)မှ ကင်းလွတ်စေကြကုန်။” (၆၆:၆)ဟူ၍ မိန့်တော်မူ ထား၏။ မိမိ၏မှီခိုသူအား ဂျဟန္နမ်၏မီးဘေးမှကယ်တင်ရန် တာဝန်ကို မျိုးနွယ်စုဝင်တစ်ဦးချင်းတိုင်းအပေါ် ချမှတ်ထား

ခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည် စိတ်ဓာတ်နှင့်လုပ်ရပ်များကို ပြုပြင်ရန်အတွက် ရိုးရှင်းလွယ်ကူသည့်နည်းလမ်းပင် ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့ရသည်မှာ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်ကောင်းများကို လိုက်နာကျင့်သုံးရန်နှင့် ၎င်းတို့ကို စွဲမြဲရန် အတွက် တစ်ခုတည်းသော ဖြစ်နိုင်ခြေသည် ပတ်ဝန်းကျင်၏အခြေအနေပေးမှုပင် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တစ်အိမ်လုံး ရှိအိမ်သားများတွင် တစ်ဦးတည်းကသာ ဝတ်ပြုမှုကို အချိန်မှန်ဆောင်ရွက်လိုစိတ်ရှိပါက ၎င်းစိတ်အားထက်သန်သူ အတွက်ပင်ဤသို့ပြုလုပ်ရန်ခက်ခဲကြောင်းတွေ့ရပေမည်။ ယနေ့ခေတ်ပတ်ဝန်းကျင်သည်တရားမဝင်သောအရာများမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ခက်ခဲလာသည်။ ယင်းတို့မှ ဝေးဝေးနေရန်မဖြစ်နိုင်၍ မဟုတ်ဘဲ အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုလုံးသည် မကောင်းမှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်နေခြင်းဖြစ်၍ တစ်ဦးတည်းအနေဖြင့် တစ်သီးတစ်ခြားရပ်တည်ရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဤ အာယတ်တော်ကို တမန်တော်မြတ် ﷺ အား ထုတ်ပြန်ပို့ချပေးတော်မူသောအခါ ၎င်းသည် မိသားစုဝင်အားလုံးအား ဟစ်ခေါ်ပြီး အမှန်တရား၏သတင်းစကားကို အသိပေးခဲ့လေသည်။ ၎င်းတို့သည် ထိုအချိန်က အမှန်တရားကိုလက်မခံခဲ့ကြသော်လည်းမိသားစုဝင်များသည်တဖြည်းဖြည်းအစ္စလာမ်သို့စတင်ကူးပြောင်းခဲ့ကြသည်။ တမန်တော်မြတ် ﷺ ၏ ဦးရီးတော် သာဝကကြီးဟမ်ဇတ် ၏ အစ္စလာမ်သို့ ကူးပြောင်းဝင်ရောက်ချိန်တွင် ၎င်းသည် သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို ကြီးမားသောခွန်အားပေးခဲ့လေသည်။

وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

“သို့ရာတွင် လင်္ကာဆရာတို့မှာမူကား လမ်းလွဲသူတို့သာလျှင် ၎င်းတို့နောက်သို့ လိုက်ကြကုန်၏။” (၂၆:၂၂၄)

ع (ရှီအိရ်)သည် “ရှုအိရာ”၏မူရင်းဖြစ်ပြီး ကဗျာလင်္ကာဟု ဘာသာပြန်ဆိုသည်။ ၎င်းသည် အရဗီစကားလုံး ဖြစ်၍ ဝေါဟာရအရ မှန်းဆချက်နှင့်စိတ်ကူးများပေါ်တွင် အခြေခံသော၊ သက်သေမခိုင်လုံသော အဆိုဟူသရွေ့ကို ဆိုလိုသည်။ မူရင်းအရဗီတွင် “ရှီအိရ်”တစ်ပုဒ်ဖြစ်ခြင်းအတွက် သီးသန့်သံစဉ် သို့မဟုတ် “ကာဖီယဟ်”သို့မဟုတ် “ရဒိဗ်”ရှိရန်မလိုအပ်ချေ။

“ရှီအိရ်” (ကဗျာလင်္ကာ)သည် ကာရန်၊ နဘော သီးသန့်သံစဉ်များပေါ်တွင် အမြဲအခြေခံပြီး စိတ်ကူးယဉ် အတွေးများဖြင့် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည်ဖြစ်၍ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်အရ “သီးသန့်သံစဉ်ရှိပြီး လိုင်း တစ်လိုင်းစီ၏ အဆုံး၌ ဆင်တူအသံရှိသော စကားလုံးတစ်လုံးစီဖြင့် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းမှု(ကာဖီယဟ်)” ဖြစ်သည်။ မက္ကာဟ်မြို့သား ရုပ်တုကိုးကွယ်ကြသူတို့က တမန်တော်မြတ် ﷺ အား “ရှုအိရ်” (လင်္ကာဆရာ)ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် အား “ရှီအိရ်” (ကဗျာလင်္ကာ)ဟူ၍ လည်းကောင်း ခေါ်လေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ အချို့သော ကုရ်အာန် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများကမက္ကာဟ်မြို့သားရုပ်တုကိုးကွယ်ကြသူများသည်ကုရ်အာန်အား“ရှီအိရ်”ဟူ၍ခေါ်လေ့ရှိခြင်းမှာ ပညာရပ်ဆန်စွာ ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှုမြင်ကြသည်။ သို့သော် အခြားသူတို့၏သဘောထားမှာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မက္ကာဟ်မြို့သားကာဖီရ်များသည် ကဗျာလင်္ကာ၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက် နားလည်သူများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ပြင်ကုရ်အာန်သည် ကဗျာလင်္ကာစာအုပ်မဟုတ်မှန်း ထင်ရှား၏။ အာရဗ်မဟုတ်သူ တစ်ယောက်ပင်လျှင် လက်မခံနိုင်က စကားကြွယ်သော အာရဗ်များအဖို့ ပြောဖွယ်ရာမရှိပြီ။ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေဖြင့် အာရဗ်တို့က တမန်တော်မြတ် ﷺ အား စကားလုံး၏တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်အရ လင်္ကာဆရာဟု ခေါ်လေ့ရှိကြခြင်းမှာ ၎င်းတို့က သူ၏အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆများသည် စိတ်ကူးယဉ်ဖြစ်သည်ဟု သဘောထားခဲ့ကြ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ တမန်တော်မြတ် ﷺ အား လူလိမ်ဟု ခေါ်ရန်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် “ရှုအိရ်”ကို လိမ်လည်မှု၊ “ရှီအိရ်”ကို လူလိမ်ဟူသည့်သဘောဖြင့်လည်း သုံးစွဲကြသည်ဖြစ်၏။

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ "သို့ရာတွင် လင်္ကာဆရာတို့မှာမူကား လမ်းလွဲသူတို့သာလျှင် ၎င်းတို့ နောက်သို့လိုက်ကြကုန်၏။" (၂၆:၂၂၄) ဤအာယတ်တော်၌ شَاعِر (ရှာအိရ်)ကို သုံးထား၏။ ၎င်း၏အဓိပ္ပာယ်မှာ တေးရေး စာဆိုဖြစ်သည်။ ဤအနက်ဖွင့်ဆိုချက်အား ဖတဟွလ်ဘာရီထံမှ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုက ထောက်ခံထားသည်။ ဤအာယတ်တော်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချသောအခါ လေးစားအပ်သော ကဗျာလင်္ကာဆရာများလည်းဖြစ်သည့် သာဝကကြီး အဗ္ဗဒူလ္လာ အိမ်နရဝါဟဟ် رضي الله عنه ဟာစန်အိမ်န သာဘစ် رضي الله عنه နှင့် ကအင်အိမ်နီမာလစ် رضي الله عنهတို့သည် တမန်တော်မြတ် ﷺထံသို့ ငိုကြွေးလျက် သွားရောက်ကြပြီး ဤအာယတ်တော်ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ပို့ချထုတ်ပြန်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့ သည်လည်း လင်္ကာဆရာများ ဖြစ်နေကြောင်းကို တင်ပြခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ် ﷺက "သင်တို့ အာယတ် တော်၏နောက်ဆုံးအပိုင်းကို သေချာလေ့လာကြည့်ကြပါ"ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ သိစေလိုသည်မှာ ၎င်းတို့၏ ကဗျာ လင်္ကာများသည် မကောင်းသည့် ရည်ရွယ်ချက်ပါဝင်သည့် ကရော်ကမည် ကဗျာလင်္ကာများမဟုတ်ကြသဖြင့် အာ ယတ်တော်၏ နောက်ဆုံးပိုင်း၌ ဖော်ပြခဲ့သည့် အချက်မှ ကင်းလွတ်ကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်းလင်း ဖွင့်ဆို သူတို့ကအာယတ်တော်၏ရှေ့ပိုင်းသည်မယုံကြည်သွေဖည်သူလင်္ကာဆရာများကိုရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားသူများ၊ အာခံသည့်ရှိုင်းတွာန်နှင့် မနာခံသောလျင်န်များသာလျှင် ၎င်းတို့၏ကဗျာများကို လက်ခံ လိုက်စားပြီး ပြန်လည်ရွတ်ဆိုခဲ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ (ဖတဟွလ်ဘာရီ)

အစ္စလာမ့်ရှ်ရီအတ်(ဥပဒေသိပ္ပံပညာ)တွင် ကဗျာလင်္ကာ၏ အခန်းကဏ္ဍ

ဤအာယတ်တော်များ၏အစပိုင်း၌ ကဗျာလင်္ကာကို လက်မခံ၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမျက်တော်ရှုသည့် အရာအဖြစ် ထင်မြင်ရသည်။ သို့သော် စူရဟ်၏အဆုံးပိုင်းမှခြွင်းချက်က ကဗျာလင်္ကာအား လုံးဝပြစ်တင်ရှုတ်ချသည် မဟုတ်ကြောင်း သက်သေပြ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား မနာခံရန် အားပေးအားမြှောက်ပြုသော သို့မဟုတ် ထို အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသခြင်းမှ ဟန့်တားသော သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ယောက်အား လုပ်ကြံ၍သိက္ခာချ၊ ရှုတ်ချ သော သို့မဟုတ် ညစ်ညမ်းသော သို့မဟုတ် ညစ်ညမ်းစေသော ကဗျာလင်္ကာများသည်သာလျှင် ရှုတ်ချပြစ်တင်ခြင်း ခံရသည်။ သို့သော် ဤပြစ်ချက်များနှင့် မသင့်လျော်သည့်အရာများ မပါဝင်သည့် ကဗျာလင်္ကာများသည် အပြစ်မရှိ ကြောင်းကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ဤအာယတ်တော် اَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (၂၆:၂၂၇)-မှတစ်ဆင့် ကြေညာတော်မူခဲ့၏။ တစ်ဖက်မှ ကြည့်လျှင် တရားဒေသနာနှင့် ဆုံးမသွန်သင်မှုများအပေါ်အခြေခံသော အသိပညာ အကြောင်းအရာများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ကဗျာလင်္ကာတို့သည် တမလွန်ဘဝအတွက် ဆုလာဘ်များကို သယ်ဆောင် ပေးမည့်ကောင်းမှု ကုသိုလ်များ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ကြောင်းကို သာဝကကြီးအုဒိုက်အိမ်နကအိမ်က من الله الحكمة "အသိပညာ ပါရှိသော ကဗျာတစ်ပုဒ်ရှိ၏"ဟုဖော်ပြခဲ့၏။ (ဗုခါရီ) ဟာဖစ်အိမ်နဟလ်ရ်က အသိပညာဆို သည်မှာ ဤနေရာတွင် အမှန်တရားပေါ်အခြေခံသည့် ကောင်း မြတ်သောအရာများကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုပြောကြား ခဲ့သည်။ အိမ်နီဗာသီလ်က အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိခြင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့သတိရခြင်းနှင့် အစ္စ လာမ့်ကိုချစ်မြတ်နိုးခြင်းများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ကဗျာလင်္ကာသည် နှစ်လိုဖွယ်ကောင်း၍ ချီးကျူးခံထိုက်သည်ဟု ရှင်းပြ ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မမှန်ကန်မှု၊ ညစ်ညမ်းမှုများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ကဗျာလင်္ကာများသည် ရွံရှာဖွယ်ဖြစ်သည်။ ဤရှင်း လင်းချက်အား အောက်ပါဆင့်ပြန်ချက်ဖြင့်လည်း အတည်ပြုနိုင်ပေသည်။

(၁) အမ်ရ်အိမ်နရရ်ဒ်က ၎င်း၏ဖခင်မှတစ်ဆင့် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ﷺသည် ၎င်းထံမှ နှစ် ကြောင်းတွဲ ကာရန်တူကဗျာ အပုဒ်(၁၀၀)ကို နားထောင်ခဲ့၏။

(၂) မူတာရစ်ဖ်က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ ၎င်းသည် သာဝကကြီး အင်မ်ရန်အိမ်နဟူစိန်နှင့်အတူ ကူဇာမှ ဘတ်စရာ သို့ခရီးသွားခဲ့၏။ သာဝကကြီးသည် ခရီးတစ်ထောက်တိုင်းတွင် နှစ်ကြောင်းတွဲကာရန်တူ ကဗျာရွတ်ဆိုလေ့ရှိခဲ့သည်။

(၃) တဘာရီက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားသောသာဝကကြီးများနှင့် တာဗေအိန်များသည် ကဗျာလင်္ကာစပ်ဆိုခြင်း၊ နားထောင်ခြင်း၊ ရွတ်ဆိုခြင်းများ ပြုလေ့ရှိကြသည်။

(၄) အီမာမ်ဗုခါရီက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ အာအိရှာသခင်မကြီးသည် ကဗျာစပ်လေ့ရှိ၏။

(၅) အဗူယအိလာက အိမ်နီအုမာရ်မှတစ်ဆင့် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ "ကဗျာလင်္ကာသည် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းမှုပင်ဖြစ်၏။ ၎င်း၏အကြောင်းအရာက ကောင်းပြီး အသုံးဝင်လျှင် ၎င်းကဗျာသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ အကြောင်းအရာမကောင်းလျှင် သို့မဟုတ် လွဲမှားလျှင် ၎င်းကဗျာသည် ညံ့၏။ (ဖတဟွလ်ဘာရီ)

တဖ်စိရ်အလ်ကုရ်တုဘီက မှတ်ချက်ချခဲ့သည်မှာ မဒီနာမြို့မှ ၎င်းတို့၏ပညာအရာနှင့် သဘောပြည့်ဝမှုများအတွက် ထင်ရှားကြသည့် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်(၁၀)ဦးတွင် အုဒိုင်ဒွလ္လာဟ်အိမ်နအွတ္တဗဟ်အိမ်နမတ်စ်အူးဒ်သည် ကဗျာလင်္ကာကို ဌာန်ကရိုက်ကျကျ ရှင်းလင်းပီသစွာရွတ်ဆိုနိုင်သော လင်္ကာဆရာဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကာဒီဇူဗေရ်အိမ်နဘက္ကားရ်၏အလင်္ကာများအားစာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ်စုစည်းခဲ့၏။ ကုရ်တုဗီကအဗူအမာရ်၏ကြည့်မြင်သုံးသပ်မှုကို ပြန်လည်တင်ရာ၌ မည်သည့်ဉာဏ်ရည်ထက်မြတ်သော၊ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသောပုဂ္ဂိုလ်မျှ အကြောင်းအချက် ကောင်းကောင်းဖြင့် သီကုံးထားသည့် ကဗျာလင်္ကာအား မကောင်းဟု မပြောနိုင်ပေ။ မှတ်သားထိုက်သည်မှာ သာသနာ့ခေါင်းဆောင်ကြီးများဖြစ်ကြသည့် မြင့်မြတ်သောသာဝကကြီးများအနက် မည်သူမျှ ကိုယ်တိုင်ကဗျာလင်္ကာစပ်ဆိုခြင်း သို့မဟုတ် ရွတ်ဆိုခြင်း သို့မဟုတ် သူတစ်ပါး၏ကဗျာလင်္ကာအား နှစ်ခြိုက်စွာနားထောင်ခြင်း မပြုလုပ်သူ ဟူ၍မရှိပေ။

အချို့သောဆင့်ပြန်ချက်များ၌ ကဗျာလင်္ကာအား ရှုတ်ချပြစ်တင်ထားခြင်းမှာ လူတစ်ဦးသည် ၎င်း၏ဝတ်ပြုကိုးကွယ်မှုနှင့် ကုရ်အာန်ကို ဥပေက္ခာပြုသည်ထိ ကဗျာလင်္ကာ၏ ဖမ်းစားခြင်းကို မခံရစေရန်ရည်ရွယ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အီမာမ်ဗုခါရီသည် သာဝကကြီး အဗူဟရိုင်ရဟ်ထံမှကိုးကားလျက် သီးသန့်အခန်းကဏ္ဍတစ်ခု၌ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ အသေးစိတ်ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့သည်။

لَا يَمْتَلِيْ جَوْفُ رَجُلٍ قِيَّحًا يَّرِيْدُ خَيْرًا مِّنْ اَنْ يَّمْتَلِيْ شِعْرًا

မိမိ၏ဝမ်းဗိုက်ကို ကဗျာလင်္ကာဖြင့်ဖြည့်ခြင်းထက် ပြည်ပတ်ဖြင့်ဖြည့်ခြင်းက ပိုကောင်း၏။

အီမာမ်ဗုခါရီက သူနားလည်သလောက် ဤအဆိုအမိန့်သည် ကဗျာလင်္ကာက အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသခြင်း သို့မဟုတ် လူတစ်ဦး၏ကုရ်အာန်နှင့်ပတ်သက်ခြင်း သို့မဟုတ် ပညာရာမှီးခြင်းများကို လွှမ်းမိုးလာသော အခြေအနေကို လှစ်ဟပြခြင်းဖြစ်သည်ဟုရှင်းပြခဲ့၏။ သို့သော် မယုတ်မလွန်ဆိုပါက ကဗျာလင်္ကာသည် မဆိုးလှပေ။ အလားတူပင် ညစ်ညမ်းသော သို့မဟုတ် အသေရေပျက်စေသောအကြောင်းအရာများပါရှိသော ကဗျာလင်္ကာသည် တရားမဝင်သဖြင့် ခွင့်မပြုကြောင်းကို အွမ္မသ်က တညီတညွတ် သဘောတူကြသည်။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်သည် ကဗျာ လင်္ကာမှသာမဟုတ် စကားပြေ၊ ကဗျာလင်္ကာ စသည့် မည်သည့်ရေးသားချက်ကိုမဆို အကျိုးသက်ရောက်စေသည်။ (ကုရ်တုဗီ)

သာဝကကြီးအုမာရ်အိမ်နခါတ္တာဝ်သည် ၎င်း၏အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အဒီးယ်အိမ်နနဒ်လဟ်အား ညစ်ညမ်းသော ကဗျာလင်္ကာများ စပ်ဆိုလေ့ရှိသဖြင့် ရာထူးမှထုတ်ပယ်ခဲ့၏။ သာဝကကြီးအုမာရ်အိမ်န အဗ္ဗဒွလ်အဇီးဒ်သည် အမ်ရ်အိမ်နရဗီအဟ်နှင့် အဗုလ်အဟ်ဝါစ်တို့ကို ယင်းစွဲချက်နှင့်ပင် ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးရန် ညွှန်ကြားခဲ့၏။ သို့သော် အမ်ရ်အိမ်န

ရဗီအဟ်သည် မိမိလုပ်ရပ်ကို နောင်တရသဖြင့် ၎င်း၏နောင်တရမှုကို လက်ခံခဲ့သည်။ (ကုရ်တုဝီ)

လူတစ်ဦးအား အလ္လာဟ်နှင့်တမလွန်ကို မေ့လျော့စေသည့်အတတ်ပညာ သို့မဟုတ် ပညာရပ်တိုင်းသည် စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်သည်။

အိဗ်နုအဗီရုမ်ရဟ်က စီရင်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်မှာ ကဗျာလင်္ကာ အလွန်အကျွံလိုက်စားခြင်းနှင့် လူတစ်ဦးအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သတိရတသခြင်းကို မေ့ပျောက်စေသော၊ အစ္စလာမ့်ယုံကြည်ချက်အပေါ် ခွဲဟဖြစ်စေသော သို့မဟုတ် မိစ္ဆာစိတ်ကိုအားပေးကူညီသော ပညာရပ် သို့မဟုတ် အတတ်ပညာဟူသ၍သည် အထင်သေးဖွယ် ကဗျာ လင်္ကာအတွက် ပြဋ္ဌာန်းသည့်ဓမ္မသတ်တွင် ကျရောက်၏။

နောက်လိုက်များ၏စာရိတ္တပျက်ပြားမှုသည် ယေဘုယျအားဖြင့် ခေါင်းဆောင်၏ စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းကို ညွှန်ပြသည့် အရာပင်ဖြစ်၏။

وَالشُّرَّاءُ يَتَّبِعُونَ الْغَاوُونَ

“သို့ရာတွင် လင်္ကာဆရာတို့မှာမူကား လမ်းလွဲသူတို့သာလျှင် ၎င်းတို့နောက်သို့ လိုက်ကြကုန်၏။” (၂၆:၂၂၄)
ဤအာယတ်တော်၌ ၎င်းတို့၏နောက်လိုက်များ လမ်းလွဲကြသည့်အတွက် လင်္ကာဆရာများအား အပြစ်တင်ထားသည်။ ဤနေရာတွင် နောက်လိုက်များ လမ်းလွဲကြသည့်အတွက် အဘယ်သို့လျှင် လင်္ကာဆရာတို့သည် အပြစ်တင်ခြင်းခံရနိုင်သနည်းဟု မေးခွန်းထုတ်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမှာ နောက်လိုက်တို့၏မှားယွင်းသော လုပ်ဆောင်မှုများသည် များသောအားဖြင့် ၎င်းတို့အား ဦးဆောင်သူ၏ လွဲမှားသောလုပ်ဆောင်မှုများကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မောင်လာနာအရုဗ်အလီထာနဝီက နောက်လိုက်တို့၏မှားယွင်းလုပ်ဆောင်မှုများသည် ခေါင်းဆောင်၏ ပယောဂမကင်းကြောင်း ထင်ရှားသောအခါ၌သာ ဤစည်းကမ်းချက်သည် အကျိုးသက်ရောက်မည်ဟု ရှင်းပြခဲ့လေသည်။ ဥပမာ- အစည်းအဝေးများတွင် ခေါင်းဆောင်သူသည် မုသားပြောခြင်းနှင့် နောက်ကွယ်အတင်းပြောခြင်းများ ဟုတ်၏။ မဟုတ်၏ကို သေချာအောင်မစစ်ဆေးပါလျှင် ၎င်းနှင့်အတူ ထိုင်နေကြသည့် နောက်လိုက်များသည်လည်း ဤအကျင့်အတိုင်း လိုက်လုပ်ကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် နောက်လိုက်များကျူးလွန်သည့် ဤပြစ်မှုအား ဦးဆောင်သူ၏ တာဝန်အဖြစ် သဘောထားမည်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် နောက်လိုက်တို့၏လုပ်ဆောင်မှုများသည် ခေါင်းဆောင်၏ လုပ်ဆောင်မှုနှင့်ကွဲပြားပါက ၎င်းတို့၏လွဲမှားသောလုပ်ရပ်များအတွက် ခေါင်းဆောင်တွင်တာဝန် မရှိချေ။ ဥပမာ- လူတစ်ယောက်သည် ပညာရှင်တစ်ဦးအား ၎င်း၏ယုံကြည်ချက်များအတွက် ကြိုးစားရိုးသားစွာ နောက်လိုက်ခံယူ၏။ သို့သော် ပညာရှင်၏ကောင်းမြတ်သောလုပ်ရပ်နှင့် စိတ်ဓာတ်များနောက်သို့မူ လိုက်ပါခြင်းမရှိ လျှင် ထိုနောက်လိုက်၏ကောင်မြတ်ခြင်းနှင့် အကျင့်သိက္ခာကောင်းများ ကင်းမဲ့မှုအတွက် ပညာရှင်အား အပြစ်တင် နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူပြီး၊ အသိတော်မူဆုံးဖြစ်ပါသည်။)

အလ်ဟမ်းဒုလီလ္လာဟ်

ဤတွင် စူရဟ် အရှ်ရှအရာ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် ဘာသာပြန်ခြင်းပြီး၏။

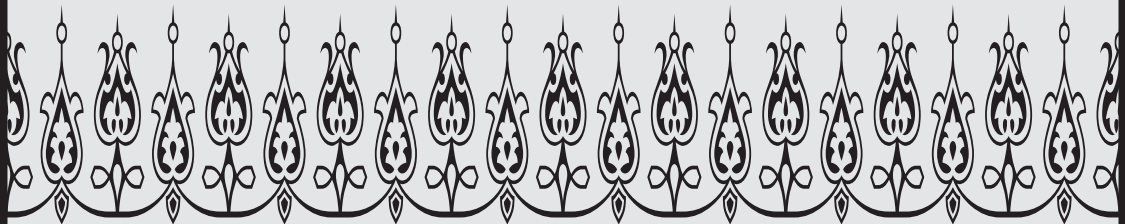

سُورَةُ النَّمْلِ

စူရဟ်အနီနမိလ်

y&Gfqwfu @

سُورَةُ التَّوْبَةِ
 စူရာဟ်အန်နမ်လ်
 (ပုရွက်ဆိတ်ကဏ္ဍ)

ဤကဏ္ဍသည် မက္ကာဟ်မြို့တော်၌ကျရောက်ခဲ့၏။
 ဤကဏ္ဍတွင် အာယတ်တော်(၉၃)ပါးနှင့် ရူကူအ်အပိုဒ်(၇)ပိုဒ် ပါရှိ၏။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 အလွန်တရာ သနားကြင်နာ ညွှာတာတော်မူသော၊ ကြီးမားလှသော ကရုဏာတော်ရှင်
 ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နာမံတော်ဖြင့် အစပြုပါ၏။

အာယတ် (၁-၆)

طَسَّ تِلْكَ آيَةُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ۖ هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ
 ۝ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝
 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زَيَّاتٌ لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَلِلَّهِ
 الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَلْقَىٰ
 الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝

"သွာ၊ စိန်" ဤသည်တို့ကား ထင်ရှားသော ကျမ်းဂန် ကုရ်အာန်၏ အာယတ်တော် များ
 ပင်။[၁] "မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အဖို့ တရားလမ်းညွှန်ရာနှင့် သတင်း ကောင်းဖြစ်၏။[၂]
 အကြင် "မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့သည် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုကို ဆောက်တည်ကြသည့်ပြင်
 ဇကာတ်လည်း ပေးဆောင်ကြကုန်၏။ "အာခိရတ်" တမလွန်ဘဝကိုလည်း ယုံကြည်ကြကုန်၏။[၃]
 ဇကန်မလွဲ အာခိရတ် တမလွန်ဘဝကို မယုံကြည်သောသူတို့၏အမြင်တွင် ငါအရှင်မြတ်သည်
 ၎င်းတို့၏ပြုမှုချက်များကို လှပ တင့်တယ်စေတော်မူခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ၎င်းတို့မှာ တစ်လည်လည်
 ဖြစ်နေကြကုန်၏။[၄] ၎င်းတို့သည်ပင်လျှင် အကြင်သူများဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုသူတို့အဖို့ (ဤ
 လောက၌လည်း) အလွန်ဆိုးရွားသော ပြစ်ဒဏ်သည်ရှိပေ၏။ "အာခိရတ်" နောင်တမလွန်ဘဝတွင်
 လည်း ၎င်းတို့သည် အလွန် ဆိုးရွားသူများပင် ဖြစ်ကြပေမည်။[၅] ၎င်းပြင် ဇကန်စင်စစ် အသင်
 သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို အလွန်တရာ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
 အလွန်တရာ အသိပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ရရှိနေပေသတည်း။[၆]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

﴿زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ "ကေနမလွဲ အာခိရတ်တမလွန်ဘဝကို မယုံကြည်သောသူတို့၏အမြင်တွင် ငါအရှင် မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ ပြုမူချက်များကို လှပတင့်တယ်စေတော်မူခဲ့၏။" (၂၇:၄) တမလွန်ဘဝကို မယုံကြည်သူတို့အား ၎င်းတို့၏ဆိုးဝါးသောပြုမူချက်များကို ၎င်းတို့၏အမြင်၌ လှပတင့်တယ် စေရန် ငါအရှင်မြတ်က ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့လုပ်ခဲ့သမျှကို အဟုတ်ထင်လျက် စာရိတ္တပျက်ပြားမှုတွင် ကြည်နူး နှစ်သိမ့်နေခဲ့ကြလေသည်။ အချို့သောရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက "၎င်းတို့၏ပြုမူချက်များ"ကို ဤအာယတ်တော်၌ ကောင်းသောအပြုအမူများဟု အနက်ဖွင့်ကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ဆွဲဆောင်စေရန် ကောင်းသောအပြုအမူများကို ၎င်းတို့ ရှေ့၌ ချထားပေးတော်မူခဲ့သည်ဟု၍ဖြစ်သွား၏။ သို့ရာတွင် ထိုမချိန်ဆတတ်သူတို့သည် ယင်းအရာများကို ဂရုမထား ကြဘဲ သွေဖည်ငြင်းပယ်မှု တောကြီးမျက်မည်း ထဲဝယ်တဝဲလည်လည်နှင့် လမ်းပျောက်နေခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ပထမအနက်ဖွင့်ဆိုချက်သည် ပို၍သင့်လျော်ပြီး ရိုးရှင်း၏။

ပထမအနေဖြင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၌ "ဇီနဟ်" (အဆင်တန်ဆာ)ဟူသော စကားလုံးကို များသော အားဖြင့် မကောင်းသောအပြုအမူများအတွက် သုံးလေ့ရှိ၏။ ဥပမာ- ﴿لِيُنْذِرَ لِّلنَّاسِ حُبَّ الشَّهَوَاتِ﴾ "လူ့ခပင်းတို့အဖို့ရာ ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးလှပတင့်တယ် ရှုချင်စဖွယ်ရှိအောင် ပြုလုပ်ထားတော် မူသည်။" (၃:၁၄) ﴿لِيُذَيِّبَ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ "မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းဆန်ကြကုန်သော ကာဖီရ်တို့သည် ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အသက် ထင်ရှား နေထိုင်ခြင်း(နှင့်လောကီစည်းစိမ်တို့)ကို ကောင်းမွန်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆပေရာ..." (၂:၂၁၂) ﴿لِيُذَيِّبَ لِّلْمُشْرِكِينَ﴾ "၎င်းပြင် ထိုနည်းအတိုင်းပင်....၎င်းတို့၏သားသမီးများအား သတ်ဖြတ်ခြင်းကို တင့်တယ် အောင်ပြုလုပ် ထားခဲ့ကြသည်။" (၆:၁၃၇) ၎င်းစကားလုံးကို ﴿وَلَيُذَيِّبَنَّ اللَّهُ فِئَتًا مِّنْكُمْ فِي الْقُلُوبِ﴾ "သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အီမာန် သက်ဝင်ယုံကြည်မှုကို နှစ်သက် မြတ်နိုးစေတော်မူခဲ့၏။ ထို့ပြင် ယင်းအီမာန်ယုံကြည်မှုကို အသင်တို့၏ စိတ်နှလုံးများတွင် မြတ်နိုးစေတော်မူခဲ့၏" (၄၉:၇) စသည်ဖြင့် ကောင်းသော အပြုအမူများအတွက်သုံးခြင်းမှာ အလွန်ရှားပါးသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် ﴿أَعْمَالَهُمْ﴾ (၎င်းတို့၏အပြုအမူများ)ဟူသည့် ဤအာယတ်တော်ပါစကားလုံးသည်လည်း ဤနေရာတွင် မကောင်းသည့် လုပ်ဆောင်မှုများကို ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်၏။ ကောင်းမြတ်သောလုပ်ဆောင်မှုများမဟုတ်ပါ။

အာယတ် (၇-၁၄)

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ۖ سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ بَشِيرٍ ۖ قَبْسٍ ۚ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۖ وَسُبحَنَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٥﴾ يُمُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَأَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدَبِّرًا ۖ وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يُمُوسَىٰ لَا تَخَفْ ۚ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٧﴾ إِلَّا مَنْ

ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ وَادْخُلْ يَدَاكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۚ فَيَسْعَ أَيْتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ أَيْتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٣﴾ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

(ပြန်လည်သတိရရှိပါလေ)။ တစ်ရံရောအခါဝယ် မူစာသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအား ပြောကြားခဲ့လေ၏။ ဧကန်စင်စစ် ငါသည် မီးတစ်ခုကို မြင်တွေ့လေပြီ။ ယခုပင် ငါသည် အသင်တို့ထံ ထိုမီးရှိရာမှ သတင်းတစ်စုံတစ်ရာကို ယူခဲ့မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ငါသည် အသင်တို့ထံ မီးလှုံနိုင်ကြအံ့သောငှာ မီးတောက်တစ်ခုကို (ထင်း သို့မဟုတ် အခြားတစ်စုံတစ်ရာဖြင့်)ညှိ၍ အသင်တို့ထံဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပေမည်။[၇] ထို့နောက် ထိုမူစာသည် ၎င်းမီးရှိရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသော်၊ (အို-မူစာ)၊ မီး၌ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိုမီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗရ်ကသ်ကျက်သရေ မင်္ဂလာကို ရရှိကြစေသော်။[၈] အို-မူစာ၊ ငါသည် အလွန်တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် အလွန်တရာ ပြည့်စုံတော်မူသော ငါအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ [၉] ၎င်းပြင် အသင်သည် မိမိတောင်ပေးကို(မြေကြီးပေါ်သို့)ပစ်ချပါလေ။ ထို့နောက် ထို မူစာသည် (ယင်းတောင်ပေးကို အမိန့်တော်အတိုင်း ပစ်ချခဲ့ရာ) ထိုတောင်ပေးမှာ မြွေကဲ့သို့ တွန့်လိမ်လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်သောအခါ နောက်သို့ ပြန်၍မကြည့်ဘဲ ကျောခိုင်း၍ လှည့်ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ (ထိုအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။) အို-မူစာ၊ အသင်သည် မကြောက်ပါလေနှင့်။ ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်အထံတော်တွင် ရုစုလ် တမန်တော်တို့သည် ကြောက်ရွံ့လေ့မရှိကြချေ။[၁၀] သို့ရာတွင် မည်သူမဆို မတရားကျူးလွန်ခဲ့လျှင် တစ်ဖန် ထိုသူသည် မကောင်းမှု၏နောက်တွင် ကောင်းမှုကို ပြောင်းလဲ၍ပြုခဲ့လျှင် မလွဲဧကန် ငါအရှင်မြတ်သည် အလွန်တရာ ခွင့်လွှတ်တော်မူသော အလွန်တရာ သနားကရုဏာပြုတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ [၁၁] ၎င်းပြင် အသင်သည် မိမိလက်ကို မိမိလက်ကတီးကြားတွင်သွင်းပါလေ။ (ထိုအခါ) ထိုလက်မှာ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ပကတိထွန်းတောက်လျက် ထွက်ပေါ်၍ လာပေမည်။ (ဤသည်) ဖစ်ရ်အောင်နီနှင့်တကွ ၎င်း၏အမျိုးသားတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်အံ့သောငှာ တန်ခိုးတော်ကိုးပါးတွင် အပါအဝင်ဖြစ်၏။ ဧကန်စင်စစ် ၎င်းတို့မှာ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက် ကျူးလွန် ကြသောအမျိုးသားများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။[၁၂]

ထို့နောက် ၎င်းတို့ထံ ငါအရှင်မြတ်၏ ရှင်းလင်းသော တန်ခိုးတော်များ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသော် ၎င်းတို့က ဤသည် ထင်ရှားသော ပဉ္စလက် အတတ်ပညာပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ [၁၃] ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့၏ စိတ်နှလုံးများသည် ထိုတန်ခိုးတော်များကို ယုံကြည်သော်လည်း ထိုသူတို့မှာမူကား မတရားသောအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ မောက်မာသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊

ယင်း တန်ခိုးတော်များကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းကို ပြုလုပ်
ကြကုန်သောသူတို့၏ နောက်ဆုံးအကျိုးဆက်သည်မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို အသင်ရှုပါလေ။ [၁၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

မိမိလိုအပ်ချက်များအတွက် သဘာဝနည်းလမ်းများကို ရယူသုံးစွဲခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား
ယုံကြည်ခြင်း ကို ဆန့်ကျင်သည်မဟုတ်ချေ။

إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لَأَهْلِيهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ
أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿١٤﴾

“(ပြန်လည်၍ သတိရရှိပါလေ) တစ်ရံရောအခါဝယ် မူစာသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားများ
အား ပြောကြားခဲ့လေ၏။ ဧကန်စင်စစ် ငါသည် မီးတစ်ခုကိုမြင်တွေ့လေပြီ။ ယခုပင် ငါသည်
အသင်တို့ထံ ထိုမီးရှိရာမှ သတင်း တစ်စုံတစ်ရာကို ယူခဲ့မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ငါသည် အသင်
တို့ထံ မီးလှုံကြအံ့သောငှာ မီးတောက်တစ်ခုကို ထင်း သို့မဟုတ် အခြားတစ်စုံတစ်ရာဖြင့်ညှိ၍
အသင်တို့ထံ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပေမည်။” (၂၇:၇)

ဤနေရာတွင် တမန်တော်မူစာ^၁သည် လိုအပ်ချက်နှစ်ခုနှင့်ရင်ဆိုင်နေရ၏။ တစ်ခုမှာ သူပျောက်နေသော
လမ်းကိုပြန်ရှာတွေ့ရန်နှင့် ဒုတိယတစ်ခုမှာ ညသည်အေးလွန်းသဖြင့် မီးဖြင့်နွေးထွေးအောင် ပြုလုပ်ရန်တို့ဖြစ်ကြသည်။
ဤရည်ရွယ်ချက်ပြည့်မြောက်ရန်အတွက် ၎င်းသည် တူရ်တောင်သို့သွားရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ သူ၏ကြိုးပမ်းအားထုတ်
မှုအောင်မြင်မည်ဟု မကြွေးကျော်ခဲ့ဘဲ အခြားသူများအတွက် သူလုပ်ပေးမည့်အလုပ်နှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ
မျှော်လင့်ချက်များကိုသာ အသိပေးပြောကြားခဲ့သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် လူတစ်ယောက်၏ဘဝအတွက် လိုအပ်ချက်
များကိုရယူရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပေါ် ယုံကြည်အားထားခြင်းနှင့် မဆန့်ကျင်
ကြောင်းထင်ရှားပေသည်။ သို့ရာတွင် ခံယူချက်သည် မိမိ၏အားထုတ်ကြိုးပမ်းမှုအပေါ်၌မဟုတ်ဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
၌သာဖြစ်စေသင့်သည်။ မူစာ^၂အား မီးကိုပြသသည့် မြော်မြင်တွေ့ဆဉာဏ်မှာ လမ်းရှာရန်နှင့် အနွေးဓာတ်ရရန်
ဟူသည့် ၎င်း၏လိုအပ်ချက်များပြည့်ဝစေရန် ဖြစ်ပေသည်။ (ရှုဟ်)

တမန်တော်မူစာ^၃ပြောကြားသည့် تَصْطَلُونَ^၄နှင့် امْكُتُوا^၅ နှစ်ခုစလုံးသည် အများကိန်းများဖြစ်ကြပြီး၊
ရည်ညွှန်းသူတစ်ဦး ထက်ပိုသောအခါ၌ သုံးရသည်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းနှင့်အတူရှိနေသည်မှာ ဇနီးသည်(တမန်တော်
ရှုအိုက်ဗ်^၆၏သမီး) တစ်ဦးတည်းသာလျှင်ဖြစ်၏။ သူမတစ်ဦးတည်းအတွက် အများကိန်းကိုသုံးခြင်းမှာ သူမအား
လေးစားမှုပြသခြင်းဖြစ်၏။ အချို့အချိန်ကာလများက မြင့်မြတ်သောလူများသည် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတည်းကိုပင် အများ
ကိန်း အသုံးပြုလျက်ပြောဆိုခဲ့ကြသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်တွင် တမန်တော်မြတ်^၇သည် မိမိ
ကြင်ရာတော်များအား ပြောဆိုရာ၌ အများကိန်းအသုံးပြုခဲ့ကြောင်း ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်ရှိ၏။

လူတစ်ဦး၏ဇနီးအား တွေ့ဆုံပွဲများတွင် သူမ၏အမည်ဖြင့် ရည်ညွှန်းမှုမပြုခြင်းသည် မြော်မြင်ရာကျ၏။
အကြောင်းရင်း တစ်ခုအတွက် သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်းခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။

قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ (မူစာသည် ၎င်း၏မိသားစုအား ပြောကြားခဲ့၏)။ အာယတ်တော်၌ “အဟ်လ်”ဆိုသော စကားလုံးသည် တမန်တော်မူစာ၏ ဇနီးအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ စကားလုံး၏အဓိပ္ပာယ်မှာ “မိသားစု”ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ဇနီးနှင့်အတူ မိသားစုဝင်အားလုံး ပါဝင်၏။ သို့သော် ဤအကြောင်းရပ်ဖြစ်ပျက်သည့်အချိန်၌ တမန်တော်မူစာ၏ ဇနီး တစ်ဦးတည်းသာရှိနေခဲ့သည်။ ထိုနေရာ၌ ၎င်း၏ပြောကြားမှုတွင် ဤစကားလုံးကိုသုံးခြင်းအားဖြင့် လူတစ်စုထဲမှ မိမိဇနီးအား ရည်ညွှန်း၍ပြောဆိုလျှင် အများဆိုင်စကားလုံးကိုသုံးခြင်းက ပိုကောင်းကြောင်း သွယ်ဝိုက်၍သိစေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာ- “ကျွန်ုပ်၏မိသားစုဝင်များ၏သဘောထားအမြင်မှာ---”စသည်ဖြင့်ဖြစ်၏။

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾
يُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١﴾

“ထို့နောက် ထိုမူစာသည် ၎င်းမီးရှိရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသော်၊ (အို-မူစာ) မီး၌ရှိသူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ထိုမီး၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘရကတ်ကျက်သရေ မင်္ဂလာကိုရရှိကြစေသော်၊ စင်စစ် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူပါပေသည် တကားဟူ၍ အသံပေးခြင်းကို ခံခဲ့ရလေ သည်။” (၂၇:၈) “အို-မူစာ၊ ငါသည် အလွန်တရာလွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် အလွန် တရာပြည့်စုံတော်မူသော ငါ အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏” (၂၇:၉)

မီးကိုမြင်တွေ့ရပုံ သဘောသဘာဝနှင့် ၎င်းထံမှအသံကြားရခြင်း

တမန်တော်မူစာ၏ ဤအဖြစ်အပျက်အကြောင်းအား ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏နေရာများစွာ၌ ကဏ္ဍခွဲများ အောက်တွင်ဖော်ပြထားသည်။ စုရဟ်အန်နမ်လ်၏အထက်ပါအာယတ်တော်မှ စာကြောင်းနှစ်ကြောင်းအား အထူး ဂရုပြု ရန်ဖြစ်သည်။ ပထမစာကြောင်းမှာ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ (မီး၌ရှိသောသူအား ဘရကတ်ကောင်းချီးမင်္ဂလာပေး တော်မူပါ)နှင့် ဒုတိယ စာကြောင်းမှာ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (အလွန်တရာလွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ ဆင်ခြင်တုံ တရားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ငါအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏)ဖြစ်၏။ ဤအကြောင်း ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်သည် စုရဟ်တွာဟာ၌ပါဝင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အဖြစ်အပျက် အကြောင်းကို ဤစကားလုံးဖြင့်ဖော်ပြထားသည်။

إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلِ آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَىٰ النَّارِ هَٰذَا (١٠) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ (١١) إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۚ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (١٢) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (١٣) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (١٤)

“တစ်ရံရောအခါဝယ် ယင်း(နဗီတမန်တော်)မူစာသည် မီးတစ်ခုကို မြင်တွေ့လေသော် မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့အား “အသင်တို့သည် (ဤနေရာ၌ပင်) စောင့်ဆိုင်း၍နေရစ်ကြလေကုန်။ ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်သည် မီးတစ်ခုကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမီးမှမီးကျီခဲကို အသင် တို့ထံ ယူဆောင်လာနိုင်ရာ၏။ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်ုပ်သည် မီး၏အနီးတွင် လမ်းညွှန်တစ်စုံတစ်ရာ

ကို တွေ့ရှိတန်ရာသည် “ဟု ပြောဆိုလေ၏။” (၂၀:၁၀) “ထို့နောက် ယင်း(နဗီတမန်တော်)မူစာသည် ထိုမီး၏အနီးသို့ရောက်လတ်သော် (ဤသို့) အသံပြခြင်း ဟစ်ခေါ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရလေ သည်။” (၂၀:၁၁) “အို-မူစာ၊ မလွဲဧကန် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင်။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် မိမိဖန်နစ်ဖက်ကိုချွတ်ပါလေ။ ဧကန်စင်စစ် သင်သည် ထူးမြတ်သော တွဲဝါတောင်ကြားအရပ်၌ (ရောက်)ရှိချေပြီ။” (၂၀:၁၂) “စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား(နဗီတမန်တော်အဖြစ်) ရွေးချယ်တော်မူပြီးဖြစ်ရာ အသင်သည် (မိမိထံသို့ ငါအရှင်မြတ်၏ထံတော်မှ) ထုတ်ပြန်ခြင်းခံရသောအမိန့်တော်များကို နားထောင်ပါလေ။” (၂၀:၁၃) “ဧကန်အမှန် ငါအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖြစ်တော်မူပေသည်။ ငါအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး ခဝပ် ကိုးကွယ်ရာအရှင်ဟူ၍ အလျဉ်းမရှိပြီ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် ငါအရှင်မြတ်အားသာလျှင် ခဝပ်ကိုးကွယ်ပါလေ။ ထို့ပြင် အသင်သည် ငါအရှင်မြတ်အား သတိရခြင်းငှာ ဆွလာသ်ဝတ်ပြုမှုကို ဆောက်တည်ပါလေ။” (၂၀:၁၄)

ဤအာယတ်တော်များ၌လည်း အကြောင်းနှစ်ကြောင်းအား အထူးဂရုပြုရန်လိုအပ်၏။ **إِنِّي أَنَا رَبُّكَ** (ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင်)နှင့် **إِنِّي أَنَا اللَّهُ** (ငါအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ဖြစ်တော်မူပေသည်) တို့ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ပြင် စူရဟ်အလ်ကဆွဆ်၌ အဖြစ်အပျက်ကို ဤစကားလုံးများဖြင့်ဖော်ပြ၏။

نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ
أَن يَأْتِيَ مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٣٠)

“ထို့နောက် မူစာသည် ယင်းမီးရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာသော် ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောနေရာ၌ လက်ျာဘက်ဖြစ်သော တောင်ကြားအရပ်အစွန်းရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်မှ(ဤသို့) အသံကြားခဲ့ရလေ၏။ “အိုမူစာ ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို မွေးမြူ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်” (၂၈:၃၀)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ

‘အိုမူစာ၊ မလွဲဧကန် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏” (၂၀:၁၂)

إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“အို-မူစာ၊ ငါသည် အလွန်တရာလွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ငါအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏” (၂၇:၉)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

“ဧကန်အမှန် ငါအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖြစ်တော်မူပေသည်။ ငါအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး ခဝပ် ကိုးကွယ်ရာအရှင်ဟူ၍ အလျဉ်းမရှိပြီ။” (၂၀:၁၄)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

“ငါအရှင်မြတ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်” (၂၈:၃၀)

ဤအာလုပ်ပုဒ်ကိုပင် ရံဖန်ရံခါ စကားတစ်လုံးဖြင့် ထို့နောက် အခြားစကားလုံးဖြင့် ထပ်တလဲလဲ မိန့်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဤအာလုပ်ပုဒ်ကို ကြားရပုံကို တဖ်စီရ်အလ်ဗဟ်ရ်ရုလ်မူဟစ်၌ အဗူဟေယန်ကလည်းကောင်း၊ ရူဟ်ဟုလ်မအာနီ၌လည်းကောင်း ဖော်ပြကြရာတွင် အသံသည် အရပ်မျက်နှာတစ်ခုတည်းမှမဟုတ်ဘဲ အဖက်ဖက်မှ ပေါ်ထွက်လာသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ကြားရပုံမှာလည်း အလွန်ထူးခြားသည်။ ၎င်းကို နားများဖြင့်သာမက ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းအားလုံးက ကြားရပုံမျိုးဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ အံ့ဖွယ်ပြာဋိဟာမှတစ်ပါး အခြားမဖြစ်နိုင်ချေ။

ယင်းသည် မမြင်နိုင်သောစကားပြောသူ၏အသံဖြစ်ပြီး အသံကို အထူးအရည်အချင်း(ကေးဖ်)မလိုဘဲ (တစ်နည်းနားစိုက်ထောင်ရန်မလိုဘဲ) ထို့ပြင် လာရာအရပ်ကိုမဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ ကြားနေခဲ့ရသည်။ သို့သော် အသံထွက်ပေါ်ရာသည် မီး သို့မဟုတ် သစ်ပင်မှဖြစ်သည်။ ယင်းသစ်ပင်မှ မီးတောက်မီးလျှံထွက်လျက်ရှိနေသည်။ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် လူသာမန်များအနေဖြင့် အတွေးချော်လျက် ရုပ်ထုကိုးကွယ်သူများဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ခေါင်းစဉ်တစ်ခုချင်း၌ အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိကြောင်း သတိပေးရင်း၊ အလေးအနက်ယှဉ်တွဲလျက် ပြုတော်မူခဲ့၏။ ဤသတိပေးမှုအတွက် ရည်ညွှန်းအာယတ်တော်တွင် **سُبْحَانَ اللَّهِ** (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူ၏။) အား ပေါင်းထည့်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စုရဟ်ဟာ၌ ဖော်ပြချက် **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** (၂၈:၁၄)နှင့် စုရဟ်အလ်ကဆွဆ်၌ **إِنَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ** (၂၈:၃၀)-တို့အား ဤအချက်ကိုလေးနက်စေရန် အသုံးပြုခြင်းဖြစ်၏။ ဤဆွေးနွေးမှု၏ရလဒ်မှာ တမန်တော် မူစာအား မီးကိုပြသခြင်း သည် ထိုအချိန်က ၎င်းသည် မီးနှင့်အလင်းရောင်ကို လိုအပ်နေခဲ့သည်။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ စကားရပ်တော်များအကြား သို့မဟုတ် အလ္လာဟ်တည်ရှိမှုနှင့် တူရ်၏သစ်ပင်သို့မဟုတ် မီးတို့အကြား ဆက်စပ်မှုမရှိတော့ပေ။ မီးသည် အခြားသောဖန်ဆင်းခံများကဲ့သို့ပင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းခံ တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ဤသည် ရည်ညွှန်းအာယတ်တော်ဖြစ်သည့် **أَنْبُورُكَ مِنَ النَّارِ وَمَنْ** (ဘာသပြန်-၂၇:၈)အား အနက်ဖွင့်ရာတွင် မီး၌ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ၎င်းမီး၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်းဟူ၍ ဘရကတ် ကျက်သရေမင်္ဂလာကို ရရှိကြစေသောပုံ ကို ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများ၌ ကွဲလွဲသော အမြင်များရှိကြသည့်အကြောင်းဖြစ်၏။ သာဝကကြီးအိမ်နအဗ္ဗားစ် **رضي الله عنه** မူဂျာဟစ်နှင့် အိက်ရီမဟ်တို့က ၎င်းတို့၏အမြင်များကို ဖော်ပြခဲ့ကြသည်မှာ **مَنْ فِي النَّارِ** (မီးထဲ၌ရှိသူ)သည် တမန်တော်မူစာ **ﷺ** ကို ဆိုလိုသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းမြင်တွေ့ခဲ့သောမီးမှာ မီးအစစ် မဟုတ်ချေ။ ၎င်းရောက်ရှိသွားခဲ့သည့် မင်္ဂလာရှိသောနေရာသည် အလွန်တောက်ပပြီး အဝေးမှကြည့်လျှင် မီးနှင့်တူ သည့်နေရာတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မူစာ **ﷺ** သည် ထိုမီးအတွင်း၌ ရှိနေခဲ့၏။ ထို့ပြင် **مَنْ حَوْلَهَا** (ထိုမီး၏ပတ် လည်၌ရှိသူ)သည် ကောင်းကင်တမန်များအား ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် မီး၏ဘေးပတ်လည်၌ရှိနေခဲ့ ကြသည်။ အခြားသော ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများကမူ လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက် ရှင်းလင်းချက်ကို ပေးခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့က “မီးထဲ၌ရှိသူ”သည် ကောင်းကင်တမန်များကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ပြီး ထိုမီး၏ ပတ်လည်၌ရှိသူသည် တမန်တော်မူစာ **ﷺ** အား ဆိုလိုသည်ဟု ဆိုကြ၏။ တဖ်စီဗယာနလ်ကုရ်အာန်က ဒုတိယရှင်းလင်းချက်ကိုလည်း ယူသည်။ ဤ အာယတ်တော်များ၏အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သဘောပေါက်ရန်အတွက် ဤမျှသိလျှင် လုံလောက်ပြီဖြစ်၏။

သာဝကကြီးအိမ်နိအဗ္ဗားစ် ၁၁ နှင့် ဟစန်အလ်ဘဆွဲရီ ၁၁ တို့၏ဆင့်ပြန်ချက်နှင့် ၎င်း၏ရှင်းလင်းချက်

مَنْ فِي النَّارِ (မီးထဲ၌ရှိသူ) ဟူသောစကားစုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သာဝကကြီးအိမ်နိအဗ္ဗားစ် ၁၁၊ သာဝကကြီးဟစန်အလ်ဘဆွဲရီ ၁၁ နှင့် စအိဒ်အိမ်နိဂျူဗိုင်းရ် ၁၁ တို့က ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ ကြသည်ကို အိမ်နိဂျူရီးရ်၊ အိမ်နိအဗီဟာတင်၊ အိမ်နိမာရ်ဒူဝေဟ် စသူတို့က ကိုးကားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ သို့သော် မီးကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည်။ ဖန်ဆင်းရှင်က မိမိဖန်ဆင်းခဲ့သည့်အရာထဲသို့ ဝင်စား သည် (မိမိဖန်ဆင်းခဲ့သည့်အရာအဖြစ် အယောင်ဆောင်သည်)ဆိုခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဤဆင့်ပြန်ချက်အား များစွာသောရှုပ်တုကိုးကွယ်ကြသူတို့၏ ယုံကြည်ချက်ဖြစ်သည့် ၎င်းတို့၏ရှုပ်တုများသည် ဘုရားသခင်၏ပြောင်းလဲ ထားသောသဏ္ဌာန်ဖြစ်သည်ဟုဆိုခြင်းကဲ့သို့ပင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မီးအသွင်ပြောင်းလဲခဲ့သည်ဟု ယူ၍မရပေ။ ဤသို့ယူလျှင် သောင်ဟီးဒ်(အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိခြင်း)တရားနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်၏။ ၎င်းကဆိုလိုသည်မှာ အားလုံး သည် ထင်ရှား ပြသခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကြေးမုံမှန်ပြင်ဝယ် ပုံရိပ်ထင်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ပုံရိပ်သည် ကြေးမုံမှန်ပြင်၌ ပေါ်နေသော်လည်း ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို ကြေးမုံမှန်ပြင်ထဲသို့ပြောင်းရွှေ့လိုက်ခြင်းမဟုတ်။ ကြေးမုံမှန်ပြင်ထဲ၌ မြင်ရသည့် အရာသည် အပြင်၌ ပကတိအတိုင်းရှိနေသည်။ ဤသို့ထင်ရှားပြသခြင်း (ရောင်ခြည်တော်ဟုလည်း ခေါ်သည်)သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ထင်ရှားပြသခြင်း (ကိုယ်ထင်ပြခြင်း)မဟုတ်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ အကယ်၍ တမန်တော်မူစာ ၁၁ သည် အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်အား တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါက၊ ၎င်းအနေဖြင့် တူရ်တောင်ပေါ်၌ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ "အို- ကျွန်တော်မျိုး၏အရှင်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား (မိမိကိုယ်)ပြသတော်မူပါ။" (၇:၁၄၄)ဟုတောင်း ဆိုခဲ့မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် لَنْ تَرَانِي (အသင်သည် ငါအရှင်မြတ်အား ဘယ်သောအခါမျှ ဖူးမြင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်) (၇:၁၄၄)ဟု ပြန်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်းသည်လည်း အဓိပ္ပာယ်မရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် သာဝကကြီးအိမ်နိအဗ္ဗားစ် ၁၁ ၏ ရှင်းပြချက် ဖြစ်သည့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ထင်ရှား ပြသခြင်းသည် လင်းဝင်းတောက်ပမှု(ရောင်ခြည်တော်)ဖြင့် ပြသ ခြင်းဖြစ်ပြီး မီးအသွင် ထွက်ပေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ ရှင်းလင်းသွားပေသည်။ နေရာဌာနတစ်ခုမှ တခြားနေရာ ဌာနတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမျိုးမဟုတ်သဖြင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ကိုယ်တော်မှ ထွက်ပေါ်လာသော လင်းဝင်းတောက်ပ ခြင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ لَنْ تَرَانِي (အသင်သည် ငါအရှင်မြတ်အား ဘယ်သောအခါမျှ ဖူးမြင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်) ဟူသော စကားစုသည် ဤလောက၌ မည်သူမျှ ထိုအရှင်မြတ်အား ဖူးမြင်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်းကို ရှင်းပြခြင်းဖြစ်၏။ အသွင်သဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်လင်းဝင်းတောက်ပခြင်း(ရောင်ခြည်တော်)တို့သည်မည်သည်ကိုဆိုခြင်းဖြစ်သနည်း။ အဖြေမှာ ရောင်ခြည်တော်သည် တင်စားချက်ဖြစ်ပြီး အသိဉာဏ်ထူးကိုရကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသာသိကြသည်။ ယင်း အကြောင်းအား အပြည့်အဝ နားလည် သဘောပေါက်ရန်မှာ ခက်ခဲ၏။ သို့သော် အများနားလည်လွယ်အောင် ကျွန်ုပ် သည် ကျွန်ုပ်၏အရဗီဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသောစာအုပ် အဟ်ကမ်မုလ်ကုရ်အာန်တွင် စုရဟ်အလ်ကဆွဲစ်၏ ရှင်းလင်းချက်၌ ကြိုးစားရှင်းပြထားပါသည်။ စိတ်ပါဝင်စားသူများ ထိုစာအုပ်တွင် ကြည့်ကြပါရန်။

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ

"သို့ရာတွင် မည်သူမဆို မတရားကျူးလွန်ခဲ့လျှင် တစ်ဖန် ထိုသူသည် မကောင်းမှု၏ နောက်တွင် ကောင်းမှုကို ပြောင်းလဲ၍ပြုခဲ့လျှင် မလွဲဇကန် ငါအရှင်မြတ်သည် အလွန်တရာ ခွင့် လွှတ်တော်မူသော အလွန်တရာ သနားကရုဏာ ပြုတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။" (၂၇:၁၁)

တမန်တော်မူစာ၏ အံ့ဩဖွယ်တောင်ဝှေးနှင့် ယင်းတောင်ဝှေးမှမြွေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပုံ၊ တမန်တော်မူစာကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ထိတ်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးဟန်ပြင်ခဲ့ပုံများအကြောင်းကို ဤအာယတ်တော်၏အလျင်အာယတ်တော်၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤအာယတ်တော်၏ နောက်အာယတ်တော်၌ တမန်တော်မူစာ၏ အံ့ချီးဖွယ်လင်းဝင်းတောက်ပသောလက်အကြောင်းကို ဖော်ပြလေသည်။ အဘယ်ကြောင့် အံ့ချီးဖွယ်ဖြစ်ရပ်များအကြောင်း ဖော်ပြသည့် အာယတ်တော် နှစ်ရကြားတွင် ဤခြွင်းချက်ကို ဖော်ပြရသနည်း။ ဤခြွင်းချက်သည် အကြောင်းအရာမှ ရုတ်တရက် ပြတ်တောက်သွားခြင်း(မွန်ကတီ)လော သို့မဟုတ် အကြောင်းအရာနှင့်ယှဉ်တွဲချက်ရှိသော (မွတ္တခီလ်) ပေလော။ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်ဖွင့်ဆိုသူများတွင် မတူခြားနားသောအမြင်များ ရှိကြသည်။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုအချို့က ယင်းသည် အကြောင်းအရာမှပြတ်တောက်သွားခြင်းဟုဆိုကြသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် အာယတ်တော်သည် ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်မှာကဲ့သို့ တမန်တော်များသည် ကြောက်ရွံ့လေ့မရှိကြဟု ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် မည်ကဲ့သို့သောသူတို့သည် ကြောက်ရွံ့ကြသင့်သည်ဆိုခြင်းကိုလည်း ဖော်ပြထား၏။ ယင်းသူတို့မှာ မကောင်းမှုကျူးလွန်သူများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် နောင်တရကြပြီး၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ခွင့်လွှတ်မှုကို ရှာကြံကာ ကောင်းမှုများကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏မကောင်းမှုများကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်ဖြစ်သော်လည်း မပြောပလောက်သောမကောင်းမှုတို့ ကျန်ရှိနေခဲ့နိုင်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အမြဲ စိုးရွံ့ထိတ်လန့်နေမည်ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ခြွင်းချက်သည် အကယ်၍ အကြောင်းအရာနှင့်ယှဉ်တွဲလျက် ရှိသည်ဟုယူဆလျှင်မူ အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ မကောင်းမှု အသေးအမွှားလေးများကို ကျူးလွန်မိခဲ့ကြပြီး ထိုအပေါ် နောင်တရသူများမှတစ်ပါး အလ္လာဟ်တမန်တော်တို့သည် ကြောက်ရွံ့လေ့ မရှိကြ။ ယင်းအနေအထားမျိုးတွင် ထိုကဲ့သို့ မကောင်းမှုအသေးအမွှားများကို ခွင့်လွှတ်တော်မူသည်။ သို့သော် တကယ်တမ်း တွင် အကယ်၍ ၎င်းတို့၌ သေးငယ်သောအမေ့အမှားများရှိကြသည့်တိုင် တမန်တော်တို့သည် ယင်းတို့ကို ကြီးသည်၊ ငယ်သည်မရွေး မကောင်းမှုဟုပင် သဘောထားကြခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းတို့သည် မကောင်းမှုများနှင့်တူသော်လည်း အမှန်မှာ “အစ်ဂျိတ်ဟဒ်” အမှားအယွင်းသာလျှင်ဖြစ်သည်။ ဤအနက်ဖွင့်ဆိုချက်အရ ခြွင်းချက်သည် တမန်တော်မူစာ၏ မတော်တဆသတ်မိသော အီဂျစ်လူမျိုးအဖြစ်အပျက်အား သွယ်ဝိုက်၍ ရည်ညွှန်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤအမှားကို အလ္လာဟ် အရှင်ခွင့်လွှတ်တော်မူခဲ့သည့်တိုင် ၎င်း၏ရိုက်ခတ်မှုသည် တမန်တော်မူစာထဲတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ ကြောက်ရွံ့နေဆဲဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဤအဖြစ်အပျက်သာမဖြစ်ခဲ့ဟုဆိုလျှင် မည်သည့်ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ဖွယ်မှလည်း ရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။

~~~~~
အာယတ် (၁၅-၁၉)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى
كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۚ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ
الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ

يُوزَعُونَ ﴿١٤﴾ حَتَّىٰ إِذَا اتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ ۖ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ
 ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمُنُ وَجُنُودُهُ ۖ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿١٥﴾ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
 الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي
 بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٦﴾

ထိုမှတစ်ပါး မလွဲစကန် ငါအရှင်မြတ်သည် "ဒါဝုဒ်"အားလည်းကောင်း၊ "ဓုလိုင်မာန်" အားလည်းကောင်း၊ (အထူး) အသိပညာတစ်ရပ်ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ထို့ပြင် ထိုဒါဝုဒ် နှင့် ဓုလိုင်မာန်နှစ်ဦးတို့က "ကျွန်တော်မျိုးအား မိမိ၏ မြောက်မြားစွာသော မုဒ်မင်နံ သက်ဝင် ယုံကြည်ကြကုန်သော "ကျွန်တို့ထက် ထွတ်မြတ်စေတော်မူခဲ့သော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်သာ လျှင် ချီးမွမ်းထောမနာအပေါင်းတို့ကို ခံယူထိုက်တော်မူ သည်"ဟု လျှောက်ထားခဲ့ကြကုန်၏။[၁၅] ၎င်းပြင် ဓုလိုင်မာန်သည် ဒါဝုဒ်၏ အရိုက်အရာ ကို ဆက်ခံခဲ့၏။ ၎င်းပြင် ထိုဓုလိုင်မာန်သည် (ဤ သို့)ပြောကြားခဲ့၏။ အို-လူအပေါင်းတို့၊ ငါတို့သည် ငှက်သတ္တဝါတို့၏ ဘာသာစကားကို သင်ကြား ပေးခြင်း ခံခဲ့ကြရလေသည်။ ထိုမှတစ်ပါး ငါတို့သည် (စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်သော) အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံခဲ့ကြရပေသည်။ ဧကန်စင်စစ် ဤသည် ထင် ရှားလှစွာသော ကျေးဇူးတော်ပင် ဖြစ်ချေသည်။[၁၆]

ထိုမှတစ်ပါးဓုလိုင်မာန်၏အဖို့ထိုဓုလိုင်မာန်၏ဗိုလ်ခြေများကိုဂျင်(န်)သတ္တဝါတို့အနက်မှ လည်းကောင်း၊ လူတို့အနက်မှလည်းကောင်း၊ ငှက် သတ္တဝါတို့အနက်မှလည်းကောင်း စုရုံးစေ ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရကုန်၏။ တစ်ဖန် ထို ဗိုလ် ခြေတို့မှာ (စနစ်တကျ စီတန်းချီတက်နိုင်ကြအံ့သောငှာ) တားမြစ်ခြင်းကိုပင် ခံကြရကုန် ၏။[၁၇] နောက်ဆုံးတွင် တစ်ရံရောအခါ ထိုဗိုလ်ခြေတို့သည် ပုရွက်ဆိတ်များရှိကြ သော ချောင်းလျှိုရိုးသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသော် ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်က အို- ပုရွက်ဆိတ် အပေါင်းတို့၊ ဓုလိုင်မာန်နှင့်တကွ ထိုဓုလိုင်မာန်၏ဗိုလ်ခြေတို့သည် အသင်တို့အား မသိ မမြင်ကြဘဲ (မတော်တဆ) ဖိကြိတ်တက်နင်း ချေမှုန်းမပစ်မိကြရန် အသင်တို့သည် မိမိ တို့၏တွင်းများထဲသို့ ဝင်ရောက်လေကုန်ဟု (ဟစ်အော်)ပြောကြားခဲ့လေ၏။[၁၈] ထိုအခါ ဓုလိုင်မာန်သည်ထိုပုရွက်ဆိတ်၏စကားကြောင့်ပြုံးရယ်ခဲ့လေ၏။ထို့ပြင်(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံ တော်တွင် ဤသို့)လျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့လေ၏။ အို-ကျွန် တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူ သောအရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုး အပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုး၏မိဘ နှစ်ပါးတို့ အပေါ်၌လည်းကောင်း၊ မိမိပြုတော်မူခဲ့သော ကျေးဇူးတော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်တော် မျိုးအား အမြဲကျေးဇူး သိတတ်စေတော်မူပါ။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်မျိုးအား အရှင်မြတ်နှစ်သက်တော်မူ သော ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလများကိုလည်း အမြဲကျင့်မှု ဆောက်တည်နိုင်စွမ်း ပေးသနား တော်မူပါ။ ထိုမှ တစ်ပါး အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား မိမိ၏ကရုဏာတော်ဖြင့် မိမိ၏သူတော် ကောင်း ကျွန်တို့တွင် ဝင်ရောက် ပါဝင်စေတော်မူပါ။[၁၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا

“ထိုမှတစ်ပါး မလွဲဧကန် ငါအရှင်မြတ်သည် ဒါဝူးဒ်အားလည်းကောင်း၊ စုလိုင်မာန်အားလည်းကောင်း၊ (အထူး)အသိ ပညာတစ်ရပ်ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏” (၂၇:၁၅)

တမန်တော်ဒါဝူးဒ်နှင့် စုလိုင်မာန်တို့အား ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့် အသိပညာမှာ တမန်တော်များအား ချီးမြှင့်ပေးအပ်လေ့ရှိသော အထူးအသိပညာများဖြစ်ကြသည်။ တမန်တော်များထမ်းဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းတာဝန်များနှင့် ဝတ္တရားများအပြင် တမန်တော်ဒါဝူးဒ်အား ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သော သံချပ်ဝတ်တန်ဆာပြုလုပ်သည့် အတတ်ပညာကဲ့သို့သော အခြားသိပ္ပံနှင့်ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များလည်း ပါဝင်လေသည်။ တမန်တော်ဒါဝူးဒ်နှင့် စုလိုင်မာန်တို့အား တမန်တော်များအနက် ထူးခြားစွာပင် တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းနှင့်အတူ ဘုရင်ဧကရာဇ်ဖြစ်ခြင်းကိုပါ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့၏။ ၎င်းတို့သည် လူသားများကိုသာမက ဂျင်နများနှင့်တိရစ္ဆာန်များကိုပါ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြရသည်။ ဤဂုဏ်ကျက်သရေများအနက်မှ အသိပညာကို ဦးစွာပထမဖော်ပြခြင်းမှာ အသိပညာသည် ဂုဏ်ကျက်သရေအပေါင်းတွင် ထိပ်တန်းအကျဆုံးဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကို တစ်နည်း သိစေတော်မူခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ (ကုရ်တုစီ)

တမန်တော်တို့၌ နေဥစ္စာ အမွေခံစရာ မရှိချေ။

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ

“၎င်းပြင် စုလိုင်မာန်သည် ဒါဝူးဒ်၏အရိုက်အရာကို ဆက်ခံခဲ့၏။” (၂၇:၁၆)

ဤအာယတ်တော်တွင်ဖော်ပြသည့် အမွေဆက်ခံခြင်းသည် ဥစ္စာနေနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အမွေဆက်ခံခြင်းမဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်မြတ်ﷺက တမန်တော်များသည် မည်သူထံကမျှ ပိုင်ဆိုင်မှုကို အမွေဆက်ခံခြင်းမရှိ၊ ၎င်းတို့၏ပိုင်ဆိုင်မှုကိုလည်း မည်သူ့ကိုမျှ အမွေမပေးဟူ၍ မိန့်ကြားခဲ့သည်။ သာဝကကြီး အဗူဒရ်ဒါအ်ထံမှတစ်ဆင့် တိရိမီနီနှင့် အဗူဒါဝူးဒ်တို့ကဆင့်ပြန်ခဲ့ကြသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ “အုလမာ(အသိပညာရှင်များ)သည် တမန်တော်တို့၏အမွေခံများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် တမန်တော်တို့သည် “ဒါရ်ဟမ်များ” သို့မဟုတ် “ဒီနာများ(စည်းစိမ်ဥစ္စာ)ကို ၎င်းတို့၏အမွေပစ္စည်းများအဖြစ် ချန်ထားခဲ့ကြခြင်းမဟုတ်။ ယင်းအစား ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏အမွေအဖြစ် အသိပညာကို ချန်ထားခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။” ထင်ရှားသောရှိအာပညာရှင်ဖြစ်သူ အလ်စူလိုင်နီက သာဝကကြီး ဂျအ်ဖရ်ဆွာဒိက်ပြောကြားခဲ့သည်ကို ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ “တမန်တော် စုလိုင်မာန်သည် တမန်တော်ဒါဝူးဒ်၏အမွေခံဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်၏အမွေခံဖြစ်သည်။”(အလ်စူလိုင်နီထံမှရှုဟ်)။ ဤပြောကြားချက်အရ အမွေဆက်ခံခြင်းဆိုသည်ကို ဤနေရာတွင် ပညာအမွေအဖြစ် သုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားပေသည်။ (အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် တမန်တော် စုလိုင်မာန်၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများကိုရရှိခဲ့ကြောင်း မည်သူကမျှ အခိုင်အမာပြောဆိုခဲ့ခြင်းမရှိချေ။) ကျိုးကြောင်းသင့်အောင်ပြောရမည်ဆိုလျှင်လည်း ဤနေရာတွင် အမွေသည် ဥစ္စာပစ္စည်းကိုဆိုလိုခြင်းမဖြစ်နိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမန်တော်ဒါဝူးဒ်ကွယ်လွန်ချိန်၌ သူ့တွင်သား(၁၉)ယောက်ကျန်ခဲ့၏။ အကယ်၍သာ ဥစ္စာပစ္စည်းအမွေကို ဝေခြမ်းရမည်ဆိုပါက ဤသားအားလုံးသည် အမွေဆက်ခံထိုက်သူများပင်ဖြစ်ကြသည်။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်တစ်ပါးတည်းသာ အမွေဆိုင်သူ မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် အမွေဆက်ခံခြင်း၌ ညီအစ်ကိုများမပါဝင်ဘဲ တမန်

တော် စုလိုင်မာန်ﷺတစ်ပါးတည်းသာလျှင် အမွေခံဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည်မှာလည်း အသိပညာ အမွေနှင့် တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းများသာဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထိုအမွေအနှစ်နှင့်အတူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား တမန်တော်ဒါဝုဒ်ﷺ၏ ဘုရင်ဧကရာဇ်အရိုက်အရာနှင့်ဂျင်နများ၊ ငှက်များ၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လေတို့ကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း ကိုပါ ပေးအပ်ပုဂံပြုတော်မူခဲ့ပေသည်။ ဤသက်သေအထောက်အထားများအရ တဘ်ရစ်၏ဆင့်ပြန် ချက်ဖြစ်သော အဟ်လွလ်ဗိုက် အီမာမ်အချို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းအပေါ် အမွေဆက်ခံခြင်းအဖြစ် ရှုမြင်မှုသည် မှားယွင်းနေကြောင်း သက် သေခံပေသည်။ ၎င်းက အမွေကို ဥစ္စာပစ္စည်းအဖြစ် ယူဆခဲ့သည်။ (ရှဟ်)

တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺကွယ်လွန်ခြင်းနှင့် တမန်တော်များအနက် နောက်ဆုံးဖြစ်သည့် တမန်တော်မြတ်ﷺ ဖွားမြင်ခြင်းတို့၏ကြားကာလမှာ နှစ်ပေါင်း(၁၇၀၀)ဖြစ်သည်။ ဂျူးတို့၏တွက်ချက်မှုအရမူ ဤကာလသည် နှစ်ပေါင်း (၁၄၀၀)ဖြစ်သည်။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺ၏သက်တမ်းသည် နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်ရှိမျှသာဖြစ်ခဲ့၏။ (ကုရ်တုဗီ)

မောက်မာသည့်သဘောဖြင့်မဟုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ကို ဗဟုဝစ်(အများကိန်း)ဖြင့် သုံးခြင်းအားခွင့်ပြုသည်။

عَلِمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأَوْتَيْنَا

၎င်းပြင် စုလိုင်မာန်သည် ဒါဝုဒ်၏အရိုက်အရာကို ဆက်ခံခဲ့၏။ ၎င်းပြင် ထိုစုလိုင်မာန်သည် (ဤသို့) ပြောကြားခဲ့၏။ အို-လူအပေါင်းတို့၊ ငါတို့သည် ငှက်သတ္တဝါတို့၏ ဘာသာစကားကို သင်ကြားပေးခြင်း ခံခဲ့ကြရလေသည်။ ထိုမှတစ်ပါး ငါတို့သည် (စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လို အပ်သော) အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ချီးမြှင့်ပေးသနား တော်မူခြင်း ခံခဲ့ကြရပေသည်။ ဧကန်စင်စစ် ဤသည် ထင်ရှားလှစွာသော ကျေးဇူးတော်ပင် ဖြစ်ချေသည်။ (၂၇:၁၆)

တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺသည် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်သော်လည်း မဟာဆန်သော ဓလေ့သုံးစကား အနေဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်အတွက် အများကိန်းကိုသုံးခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ မိမိပြောသောအကြောင်းအရာအား အလေး ထားကြစေရန် ဖြစ်၏။ သို့မှသာ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား နာခံရှိကျိုးရာတွင် ပျင်းရိခြင်းရှိကြတော့မည် မဟုတ်ပေ။ အလားတူပင် အစိုးရမင်းများနှင့် ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိများသည် မိမိတို့ကိုင်တွယ်နေကြရသည့်ဌာနများအား လေးစား အထင်ကြီးကြစေရန်အတွက် အကြောင်းကိစ္စများကိုပြောကြားရာ၌ အထက်စီးသဘောမျိုးနှင့်မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ကိုယ်ကို အများကိန်းပုံစံသုံးခြင်းသည် အပြစ်မရှိချေ။

ငှက်များနှင့် တိရစ္ဆာန်များတွင်လည်း အာရုံခံစားမှုနှင့်အသိဉာဏ်ရှိကြ၏

ငှက်များနှင့်တိရစ္ဆာန်များအားလုံးတွင် အာရုံခံစားမှုနှင့်အသိဉာဏ်သည် သူ့အတိုင်းအတာနှင့်သူရှိကြ၏။ သို့သော် ၎င်းတို့အား ရှိရှိအတိအကျအမိန့်ပြဌာန်းချက်များအား လိုက်နာနိုင်သည့်အတိုင်းအတာထိ ဖွံ့ဖြိုးအောင်ပြုလုပ် မထားခဲ့ချေ။ သို့ရာတွင် လူသားများနှင့်ဂျင်နများအား ပြည့်စုံကောင်းမွန်သည့်အာရုံခံမှုနှင့် အသိဉာဏ်များကို ချီးမြှင့် တော်မူခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်ပြဌာန်းချက်များ၏ ညွှန်းဆိုသူများအဖြစ်လည်း ကောင်း၊ အမိန့်ပြဌာန်းချက်များကို လိုက်နာကြသူများအဖြစ်လည်းကောင်း ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ အီမာမ်ရှာဖွေအီ ﷺက ချီးငှက် သည် ငှက်အပေါင်းတွင် အပါးနပ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟုပြောခဲ့၏။ ထို့ပြင် အိမ်နုအတိယဒ်က ပုရွက်ဆိတ်သည် အလွန်အ သိဉာဏ်ရှိသောသတ္တဝါဖြစ်သည်။ ၎င်း၏အနံ့ခံနိုင်စွမ်းသည် အလွန်အားကောင်းသည်။ ၎င်းသည် (ဂျုံ၊ စပါး၊ ပြောင်း

စသည်) အစေ့တစ်စေ့ကိုရသည်နှင့် ယင်းအစေ့ကိုနှစ်ပိုင်းဖြစ်အောင်ကိုက်ဖြတ်လိုက်သဖြင့် အညောင့်မပေါက်နိုင်တော့။ ဤနည်းအားဖြင့် ၎င်းသည် ဆောင်းရာသီအတွက် အစာကို သိုလှောင်လေသည်။ (ကုရ်တုဗီ)

အထူးမှတ်စု

ဤအာယတ်တော်၌ “ငှက်တို့၏စကား”ဟူသောဖော်ပြချက်ကိုသုံးခြင်းမှာ ဘီးတောင်ပိုငှက်၏အဖြစ်အပျက်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် တမန်တော်စုလိုင်မန်သည် သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များနှင့်ပိုးမွှားတို့၏ဘာသာစကားများကို သင်ကြားပေးခြင်းခံခဲ့ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။ နောက်အာယတ်တော်တွင် ပုရွက်ဆိတ်၏ဘာသာစကားများကို နားလည်သည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြထား၏။ အီမာမ်ကုရ်တုဗီက ၎င်း၏တစ်စိတ်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များ၌ တမန်တော်စုလိုင်မန် လူများအား မျိုးကွဲငှက်များ မည်ကဲ့သို့အော်မြည်ကြသည်ဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းအော်မြည်သံများက ဘာကိုဆိုလိုကြောင်းကိုလည်းကောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ ငှက်တစ်ကောင်စီ၏ အော်မြည်သံသည် အကြောင်းကြားသည့်စကားတစ်လုံးပင်ဖြစ်ပေသည်။

“وَأَوْتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ” ထိုမှတစ်ပါး ငါတို့သည် (စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လိုအပ်သော) အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ချီးမြှင့်ပေးသနား တော်မူခြင်း ခံခဲ့ကြရပေသည်။” (၂၇:၁၆) (အရာခပ်သိမ်း)ဟူသောစကားလုံးသည် အမျိုးအစားတစ်ခုတွင် ပါဝင်သည့်အရာအားလုံး သဘောဖြင့်သုံး သည်။ သို့သော် ဤသဘောကို အမြဲလက်ခံကျင့်သုံးနိုင်သည်မဟုတ်ဘဲ တစ်ခါတစ်ရံ သီးသန့်ရည်ရွယ်ချက်နှင့် သက်ဆိုင်လေ့ရှိ၏။ ဤနေရာ၌ “အရာခပ်သိမ်း”ကို အစိုးရသို့မဟုတ် ဘုရင်ဧကရာဇ်တစ်ပါးအတွက် လိုအပ်သည့် အရာများကိုသာ ရည်ရွယ်ပေသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ထိုခေတ်ထိုအခါက၎င်းတို့၌လေယာဉ်ပျံ၊ မော်တော်ကားသို့မဟုတ်မီးရထားများမရှိကြသေးသည်မှာအထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။

“رَبِّ أَوْزَعْنِي” အို- ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား မြဲစေတော်မူပါ။” (၂၇:၁၉) ၎င်းသည် ‘رُزُوقٌ’ မှဆင်းသက်ပြီး ဝေါဟာရသဘောအရ တားမြစ်သည် သို့မဟုတ် ထိန်းချုပ်သည်ဟုဆိုလိုသည်။ ဤနေရာတွင် “ကျွန်တော်မျိုးအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီစောင့်မမှုဖြင့် တတ်စွမ်းနိုင်စေတော်မူပါ။ သို့မှသာ ကျေးဇူးတော်၏လက္ခဏာသည် ကျွန်တော်မျိုးနှင့်အတူ အမြဲရှိနေမည်ဖြစ်ပြီး မည်သည့်အခါမျှ ခွဲခွာသွားမည်မဟုတ်ပါ” ဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပြီး ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း/သည်းခံနိုင်စွမ်းကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ရှေ့မှအာယတ်တော် “فَلَهُمْ يُوزَعُونَ” (၂၇:၁၇) (ထိန်းချုပ်ထားသည်ဟုဘာသာပြန်၏)သည် ဤသဘောပင်ဖြစ်ပြီး၊ များပြားလှသော ၎င်းတို့၏ စစ်တပ်အရေအတွက်ကြောင့် ရှုပ်ထွေးမှုမဖြစ်စေရန် ၎င်းတို့အား ထိန်းချုပ်ထားရလေသည်။

“وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ” “ကျွန်တော်မျိုးအား အရှင်မြတ်နှစ်သက်တော်မူသော ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလများကိုလည်း အမြဲကျင့်မှု ဆောက်တည်နိုင်စွမ်းပေးသနားတော်မူပါ။” (၂၇:၁၉) ဤနေရာတွင် صَالِح (ကျိုက်နှစ်သက်ခြင်း)သည် လက်ခံခြင်းကိုဆိုလိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်သည် “အို- အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်လက်ခံတော်မူသော ကောင်းမြတ်သောအကျင့်အမှုများကို ဆောက်တည်နိုင်ရန် အရှင်မြတ်၏ အကူအညီကို ချီးမြှင့်တော်မူပါ။” ဤသည်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရူဟုလ်မအာနီတွင်ဆွေးနွေးထားသည်မှာ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်အမှုများအား လက်ခံတော်မူလိမ့်မည်ဆိုခြင်းမှာ သေချာပေါက်မဟုတ်ချေ။ ယင်းတို့အား လက်ခံခြင်းသည် အခြေအနေများပေါ်တွင်မူတည်၏။ ထို့ပြင် စဉ်းစားနှိုင်းချိန်မှုအရဖြစ်စေ သို့မဟုတ် ဘာသာရေး ဥပဒေအရဖြစ်စေ ကောင်းမှုများပြုလုပ်ခြင်းနှင့် လက်ခံတော်မူခြင်းတို့ကြားတွင် ဆက်စပ်မှုမရှိကြောင်းကိုရှင်းပြ၏။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်များသည် ၎င်းတို့၏ကောင်းမြတ်သောအကျင့်အမှုများ လက်ခံတော်မူပါမည့်အကြောင်း ဆုတောင်းလေ့ရှိခဲ့ကြ ခြင်းဖြစ်၏။ တမန်တော်

အိမ်ရာဟင်မိ^{၁၁}နှင့် အစ္စမာအီလ်^{၁၂}တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အိမ်တော်ကို တည် ဆောက်နေခဲ့ကြစဉ်အခါက
 رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا "အို- ကျွန်တော်မျိုးအား မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်၊ ကျွန်တော် မျိုးတို့ထံမှ ဤကောင်းမှုကို
 သဘောတူ လက်ခံတော်မူပါ" (၂:၁၂၇)ဟု ဆုပန်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းက ပြဆိုသည်မှာ ကောင်းမြတ်သောအမှုကို ပြုပြီး
 သည့်နောက် မိမိဘာသာ ကျေနပ်အားရမနေကြသင့်ဘဲ အလ္လာဟ်အရှင် လက်ခံတော်မူ ပါမည့်အကြောင်းကို
 ဆုတောင်းကြသင့် ပေသည်။

**ကောင်းမှုများနှင့် ယင်းတို့အားလက်ခံတော်မူပါရန် ဆုပန်ခြင်းကိုပြုလုပ်ပြီးသည့်တိုင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏
 ကရုဏာတော်ကိုမရရှိလျှင် ဂျန္နတ်သို့ဝင်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။**

وَأَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ "ထိုမှတစ်ပါး အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား မိမိ၏
 ကရုဏာတော်ဖြင့် မိမိ၏သူတော်ကောင်း ကျွန်တို့ဝယ် ဝင်ရောက်ပါဝင်စေတော်မူပါ။" (၂၇:၁၉) ကောင်းမှုများနှင့်
 ယင်းတို့၏လက်ခံခြင်းကို ဆုပန်ပြီးသော်လည်း ဂျန္နတ်သို့ဝင်ရရေးမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကရုဏာနှင့် ကြင်နာမှု
 များပေါ်တွင် မူတည်လေသည်။ တမန်တော်မြတ်^ﷺက မိမိ၏အပြုအမူများကိုသာ စိတ်ချအား ကိုးရုံမျှဖြင့် မည်သူမှ
 ဂျန္နတ်သို့ဝင်ကြရမည်မဟုတ်ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သာဝကကြီးများက တမန်တော်မြတ်^ﷺအား "ကိုယ်
 တော်လည်း ဤသို့ပင်လား"ဟုမေးလျှောက်ရာ တမန်တော်မြတ်^ﷺက "ဟုတ်သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤသို့ပင်ရှိချေသည်။
 သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏နှစ်လိုမှုနှင့် ကရုဏာတော် များက ဝိုင်းရံလျက်ရှိနေသည်"ဟုဖြေ
 ကြားခဲ့သည်။ (ရှုဟုလ်မအာနီ)

တမန်တော်စုလိုင်မာန်^ﷺသည်လည်း ဂျန္နတ်သို့ဝင်နိုင်ရေးအတွက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကရုဏာတော်ကို
 ဤစကားများဖြင့် ဆုပန်နေခဲ့၏။ "အို- အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်၏ကရုဏာတော်အားဖြင့်လည်း ကျွန်တော်မျိုးအား
 စောင့်မတော်မူပါ။ သို့မှသာ ကျွန်တော်မျိုးသည် ဂျန္နတ်သို့ဝင်ခွင့်ရထိုက်သူများတွင် အပါအဝင်ဖြစ်လာပါမည်။"

အာယသ် (၂၀-၂၈)

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ ۖ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾
 لَا عَذِيبَ لَهُ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ أَوْ لَآ اَذْبَحْنَهُ ۖ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾
 فَكَثَّ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ
 يَقِينٍ ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ
 عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ
 الشَّيْطٰنُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢٤﴾ إِلَّا يَسْجُدُوا
 لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا

تُعَلِّمُونَ ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنَنْظُرُ
أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقَهُ إِلَيْهِمْ
ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

၎င်းပြင် ထိုစုလိုင်မာန်သည် ငှက်တိရစ္ဆာန်တို့ကို စစ်ဆေးခဲ့ရာ (ဤသို့)ပြောကြားခဲ့၏။
ငါသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဘီးတောင်ပိုငှက်ကို မမြင်ရပါသနည်း။ သို့တည်း မဟုတ်
၎င်းသည် ပျောက်ကွယ်နေသလော။ [၂၀]ဧကန်မလွဲ ငါသည် အမှန်ပင် ၎င်းအား ပြင်းထန်စွာ ပြစ်
ဒဏ်ပေးမည်။ သို့တည်းမဟုတ် မုချဧကန် ငါသည် ၎င်းအား လှီးဖြတ်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်း
သည် ငါ့ထံသို့ ထင်ရှားစွာသော သက်သေ အထောက်အထားကို ဆောင်ယူလာရပေမည်။ [၂၁]
ထို့နောက် မကြာမီပင် ထိုဘီးတောင်ပိုငှက်သည် လာရောက်လျှောက်ထားလေ၏။ ကျွန်တော်မျိုး
သည် ကိုယ်တော်မသိသော အကြောင်းကို သိခဲ့ပါသည်။ ၎င်းပြင် ကျွန်တော်မျိုးသည် ကိုယ်တော်၏
ထံသို့ ရှိလာမှ မှန်ကန်သောသတင်းတစ်ခုကို ဆောင်ကြဉ်း ခဲ့ပါသည်။ [၂၂] ဧကန်အမှန် ကျွန်တော်
မျိုးသည် ထိုရှိလာကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော မိန်းမတစ်ဦးအား တွေ့ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းပြင် ထိုမိန်းမ
မှာ အရာခပ်သိမ်းတို့ ချိုးမြှင့်ပေးသနားခြင်းခံရသည့်ပြင် ၎င်း၌ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ပလ္လင်တစ်ခု
သည်လည်း ရှိပါသည်။ [၂၃]ကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ထိုမိန်းမ၏ အမျိုး
သားတို့အားလည်းကောင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အားစွန့်၍ နေကို ပျပ်ဝပ်ဦးချ (ကိုးကွယ် ဆည်း
ကပ်)နေကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ပါသည်။ စင်စစ်“ရှိုင်တွာန်” မိစ္ဆာ ကောင်သည် ၎င်းတို့၏ပြုမူချက်များကို
၎င်းတို့၏အမြင်တွင် လှပတင့်တယ်အောင်ပြုလုပ်၍ ထားပါသည်။ တစ်ဖန် ထို“ရှိုင်တွာန်” မိစ္ဆာ
ကောင်သည် ၎င်းတို့အား (မှန်ကန်သော) တရားလမ်းမှ ပိတ်ပင် တားဆီး၍ထားခဲ့ရာ ၎င်းတို့သည်
တရားလမ်းမှန်ကို မရနိုင်ကြပါ။ [၂၄] အကြင်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ပျပ်ဝပ်ဦးချ (ဆည်းကပ်
ကိုးကွယ်)ကြရန်ထိုအရှင်မြတ်သည်မိုးကောင်းကင်များ၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌လည်းကောင်း
စိုးအုပ် လျက်ရှိသည်ကို အပြင်သို့ထွက်စေတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်
တို့လျှို့ဝှက်ကြကုန်သော ကိစ္စများကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့ ထင်ရှားစေကြကုန်သော ကိစ္စ
များကို (အလုံးစုံတို့ကို) သိရှိတော်မူ၏။ [၂၅] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် (အကြင်အရှင်မြတ်ပင်)
ထိုအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး ခဝပ်ကိုးကွယ်ရာအရှင်ဟူ၍ အလျင်းမရှိပေ။ ကြီးကျယ်လှစွာသော “အင်ရှ်”
ပလ္လင်တော်ကို စိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်ပေသတည်း။ [၂၆] ထို စုလိုင်မာန်က ပြော
ကြားခဲ့လေ၏။ အသင်သည် မှန်ကန်စွာ လျှောက်ထားခဲ့လေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် အသင်
သည် မုသာဝါဒီတို့အနက် ပါဝင် လေသလောဟု ယခုပင် ငါရှုမည်။ [၂၇] အသင်သည် ငါ၏စာကို
ယူဆောင်၍ သွားလော့၊ ထို့နောက် အသင်သည် ဤစာကို ၎င်းတို့ထံ ချ၍ပေးပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏
အပါးမှ (အနည်းငယ်)ဘေးဖယ်၍နေလော့။ တစ်ဖန် အသင်သည် ၎င်းတို့မည်သို့အကြောင်းပြန်ကြ
သည်ကို ရှုလော့။ [၂၈]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَتَقَّطَعَ الطَّرِيقَ "၎င်းပြင် ထိုစုလိုင်မာန်သည် ငှက်တိရစ္ဆာန်တို့ကို စစ်ဆေးခဲ့ရာ---" (၂၇:၂၀) **تَقَّطَعَ** (သဖက်သန်) စကားလုံးသည် အချို့သူများ ရှိ-မရှိစစ်ဆေးခြင်းကိုဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့်ယင်းစကားလုံးကို စစ်ဆေးခြင်းဟု ပြန်ဆိုထားသည်။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်သည် လူသားများအပြင် ဂျင်နများ၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များနှင့် ငှက်များကိုပါ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခွင့်ကို အလွှာဟ်အရှင်မြတ်က ပေးအပ်ချီးမြှင့်တော်မူခြင်းခံရသူဖြစ်၏။ အုပ်ချုပ်သူက ၎င်း၏အုပ်ချုပ်ခံအပေါင်းအား ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်အပ်သည့်ထုံးစံကို ဤအာယတ်တော်တွင် **وَتَقَّطَعَ الطَّرِيقَ** ဟုဖော်ပြထားသည်။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်သည် ၎င်းတို့အနက် ငှက်များအစုံအလင် ရှိ-မရှိကိုစစ်ဆေး ခြင်းဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း၎င်း၏သာဝကကြီးများ၏စားဝတ်နေရေးအဆင်ပြေခြင်းရှိ-မရှိကိုမေးမြန်းစုံစမ်းသည့်အလေ့ရှိခဲ့၏။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မမြင်မတွေ့လျှင် ထိုသူ၏အခြေအနေကို သိရရန် အိမ်ကိုလိုက်သွားလေ့ရှိခဲ့သည်။ အကယ်၍ တစ်ဦးဦးနေမကောင်းပါက ထိုသူ၏အိမ်သို့ လူမမာမေး သွားလေ့ရှိပြီး၊ လိုအပ်သောပြုစုစောင့်ရှောက်မှုပေးလေ့ရှိသည်။ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်နေလျှင်၊ ယင်းဒုက္ခကိုဖယ်ရှားပေးရန် ကြိုးစားမည်ဖြစ်ပေ သည်။

အုပ်ချုပ်သူများအတွက် မိမိတို့၏အုပ်ချုပ်ခံများအားလည်းကောင်း၊ သူတော်စင်များအတွက် မိမိတို့၏နောက်လိုက် သာဝကများနှင့် တပည့်စာသင်သားများအားလည်းကောင်း၊ ကရုဏ်ရန်လိုအပ်၏။

ဤအာယတ်တော်က တမန်တော်စုလိုင်မာန်သည် မိမိ၏အမျိုးမျိုးသော အုပ်ချုပ်ခံများအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်လေ့ရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်သမျှ သိရန်ကြိုးစားလေ့ရှိကြောင်းကို သက်သေပြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သေးငယ်၊ ချည့်နဲ့၍အခြားငှက်မျိုးများနှင့်နှိုင်းယှဉ်လျှင် ဦးရေနည်းပါးသော ဘီးတောင်ပိုကဲ့သို့ ငှက်ကလေးတစ်ကောင် ပျောက်နေခြင်းကို သတိထားမိခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဘီးတောင်ပိုအကြောင်းကို အထူးတလည် စုံစမ်းမေးမြန်းရခြင်းမှာ ၎င်းတို့သည် ငှက်မျိုးစိတ်အနက် ဦးရေနည်းပါးခြင်းနှင့် ချည့်နဲ့သောခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းပုံကြောင့် လည်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိ၏အုပ်ချုပ်ခံများထဲမှ အားနည်းသောအပိုင်းကို အထူးဂရုပြု စောင့်ကြည့်ရန် အားထုတ်ခြင်းဖြစ်၏။

သာဝကကြီးများအနက် အုမရ်သည် ၎င်း၏ခလီဖာသက်တမ်းတစ်လျှောက် တမန်တော်မြတ်၏ ဓလေ့ထုံးစံများကို အပြည့်အဝ လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့လေသည်။ ၎င်းသည် ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို ကောင်းစွာသိနေရန်အတွက် ညပိုင်းတွင် မဒီနာမြို့၏လမ်းတကာကို လှည့်လည်သွားလာလေ့ရှိ၏။ အကယ်၍ ဒုက္ခရောက်နေသူ သို့မဟုတ် အကူအညီ လိုအပ်နေသူကိုတွေ့ပါက အဆင်ပြေသွားအောင် ကူညီပေးလေ့ရှိသည်။ ၎င်း၏အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ များစွာဖော်ပြထားလေသည်။ ၎င်းက ပြောလေ့ရှိခဲ့သည်မှာ "ယူဖရေးတီးမြစ်ဘေးက သိုးတစ်ကောင်ကို ဝံပုလွေက ကိုက်သတ်လိုက်လျှင်လည်း ယင်းအတွက် အုမရ်က အဖြေပေးရမည်"ဟူ၍ဖြစ်၏။ (ကုရ်တုဝီ)

ဤသည်တို့မှာ တမန်တော်အပေါင်းက သင်ကြားပေးခဲ့ပြီး တမန်တော်မြတ်၏ကြည်ညိုလေးစားအပ်သော သာဝကကြီးများ လက်တွေ့ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည့် အုပ်ချုပ်မှုနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ အခြေခံစည်းမျဉ်းများပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤအလေ့အကျင့်များကြောင့်ပင် မွတ်စလင်မ်ရော မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူများပါ သဟဇာတဖြစ်စွာ၊ အေးချမ်းသာယာစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။ ထိုသာဝကကြီးများ၏ အုပ်ချုပ်မှုကာလနောက်ပိုင်းတွင် တရားမျှတမှုနှင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုတို့အား မည်သည့်အခါမျှ မြင်ရသည်မရှိတော့ပေ။

مَا لِي لَا أَرَى الْهُدًى أَمْ كَانُ مِنَ الْغَآئِبِينَ

"ငါသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဘီးတောင်ပိုက်ကို မမြင်ရပါသနည်း။ သို့တည်း
မဟုတ် ၎င်းသည် ပျောက် ကွယ်နေသလော။" (၂၇:၂၀)

မိမိကိုယ်မိမိ ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း

ဤကိစ္စတွင် စုလိုင်မာန်[❦]ပြောခဲ့သင့်သည်မှာ "ဘီးတောင်ပိုက် အဘယ်ကြောင့် ပျက်ကွက်နေရသနည်း" ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် စုလိုင်မာန်[❦]သည် မိမိ၏အမှားကိုအလျင် မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်။ "ကျွန်ုပ် အဘယ်သို့ဖြစ်ရ သနည်း။" အကြောင်းမှာ ဘီးတောင်ပိုနှင့်အခြားငှက်များသည် အထူးဆုလာဘ်အနေဖြင့် ၎င်းထိန်းချုပ်ခွင့်ရထားသော အရာများဖြစ်သည်။ ၎င်းဘက်မှ ချွတ်ချော်မှုတစ်ခုခုကြောင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာမှာ လျော့ချခြင်းခံရ သည်။ ထို့ကြောင့်သာလျှင် ငှက်မျိုးစိတ်တစ်ခု(ဘီးတောင်ပို) ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု အစပိုင်း၌ တစ်ဒင်္ဂ အတွေးပေါက်မိခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် ယင်းငှက်များပျောက်ကွယ်ခြင်းအကြောင်းကို နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားအဖြေရှာခဲ့သည်။ ဤကိစ္စသည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော သူတော်စင်တို့၏အလေ့အကျင့်နှင့် အလားသဏ္ဌာန် တူသည်။ ထိုသူတော်စင်တို့သည် သောကဗိစိးမှုမှ သက်သာရာသက်သာကြောင်းကို ရှာကြံမှုမပြုမီ အလျင် သို့မဟုတ် ၎င်းတို့အတွက် ကရုဏာတော် ယုတ်လျော့သွားသည်နှင့် မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ ပြန်လည်ဆန်းစစ်တတ်ကြသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ဆုလာဘ်များအတွက် ကျေးဇူးသိတတ်မှု၌ မိမိတို့ဘက်မှ ချွတ်ယွင်းချက်ဖြစ်နိုင် ဖွယ်ရှိသောအရာကို အလျင်စဉ်းစားကြသည်။ ထိုချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့်သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မိမိတို့ထံမှ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု သဘောပိုက်ကြသည်။ အိမ်နအလ်အာရဗီ မှတစ်ဆင့် ကုရ်တုဗီက ယင်းသူတော်စင်တို့၏ အလေ့အကျင့်ကို အောက်ပါအတိုင်းဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။

مَا لِي إِذَا فُتِقُوا أَمْلَأْتُ قَدُورًا مَلَأْتُهَا دُمُوعًا وَأَعْيَا مُرَدًّا (၎င်းမှာ "ထိုသူတော်စင်များသည် ၎င်းတို့၏ရည်မှန်းချက်များ မအောင် မြင်လျှင် မည်သည့်နေရာ၌ ၎င်းတို့မှားယွင်းခဲ့ကြသည်ကိုသိရန် ၎င်းတို့၏အပြုအမူများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြ လေသည်။"

ဤသို့ မိမိကိုယ်မိမိ သုံးသပ်ခြင်းနှင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် ပြောကြားခဲ့သည်မှာ-
أَمْ كَانُ مِنَ الْغَآئِبِينَ (၎င်းသည် ပျောက်ကွယ်နေသလော၊ ၂၇:၂၀)ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် مُر်စကားလုံးအား بَل (တကယ်တမ်းတွင်)အတွက်သုံးထား၏။ (ကုရ်တုဗီ)။ ထို့ကြောင့် စာကြောင်း၏အဓိပ္ပာယ်သည် "ဘီးတောင်ပိုအား မမြင်တွေ့ရခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏အမြင် ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့်မဟုတ်၊ ၎င်းရှိမနေခြင်းသာဖြစ်သည်"ဟုဆိုလိုသည်။

ငှက်များထဲမှ ဘီးတောင်ပိုအား ရွေးချယ်ခြင်း၏အကြောင်းရင်းနှင့် အရေးကြီးသော သတိပေးချက်တစ်ခု

သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိပ်နီအဗ္ဗားစ်[❦]အား ငှက်သတ္တဝါအပေါင်းတို့အနက် ဘီးတောင်ပိုအား ရွေးချယ်ရ ခြင်းအကြောင်းကို မေးမြန်းခဲ့ကြသည်။ သာဝကကြီးကပြန်ပြောပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်စုလိုင်မာန်[❦]သည် ရေမရှိ သောနေရာတစ်ခုတွင် စခန်းချခဲ့၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဘီးတောင်ပိုအား မြေအောက်ကိုထွင်းဖောက် ၍မြင်နိုင် သော ထူးခြားသည့်ပင်ကိုအသိစိတ်ကို ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သဖြင့် ၎င်းသည် မြေအောက်ရေတည်ရှိရာနေရာကိုလည်း သိနိုင်စွမ်းရှိလေသည်။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်[❦]သည် ဘီးတောင်ပို၏ကျွမ်းကျင်မှုကို အသုံးပြုလျက် မြေအောက်ရေ တည်ရှိသည့်အနက်နှင့် အတိုင်းအတာကို သိလိုခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မြေအောက်ရေ၏တည်နေရာကို သိရလျှင် ၎င်း

သည် ဂျင်နီတို့အား မြေကိုတူး၍ရေယူရန် အမိန့်ပေးခဲ့မည်ဖြစ်သည်။ ဂျင်နီများအနေဖြင့် ဤအလုပ် ကို အလွန်လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် မှန်းချက်နှင့်နှမ်းထွက် လွဲခဲ့ရသည်။ မြေအောက်ကို ထွင်းဖောက်၍ မြင်နိုင်စွမ်း ရှိသည့်တိုင် ဘီးတောင်ပိုသည် မုဆိုးတို့၏ပိုက်ကွန်ဝယ် မိသွားခဲ့၏။ သာဝကကြီး အိမ်နအဗ္ဗားစ်ﷺက ဤအကြောင်းကို မှတ်ချက်ပေးခဲ့ရာတွင်

قَفَّيَا وَقَافٍ يَرَى الْهَدَّ هَدًى بَاطِنِ الْأَرْضِ وَهُوَ لَا يَرَى الْغَيْبَ حِينَ يَقَعُ فِيهِ (قرطبي)

“အို- အသိပညာရှိလူများ၊ ဤအချက်ကိုနားလည်ရန် ကြိုးစားကြပါ။ ဘီးတောင်ပိုသည် မြေကြီးအောက်ရှိအရာများအား မြင်နိုင်စွမ်းရှိပါ၏။ သို့သော် မြေပေါ်၌ ဖြန့်ခင်းထားသောပိုက်ကွန်မှာမူ ၎င်း၏အမြင်မှာ ဖုံးကာလျက်ရှိချေသည်။ ဤသို့ကြောင့် ၎င်းသည် ပိုက်ကွန်ထဲဝယ် အမိခံရလေသည်။”

အဓိကနားလည်ကြရန်အချက်မှာ အလ္လာဟ်အရှင် သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်သော ဒုက္ခ သို့မဟုတ် သုခသည် မလွဲမသွေ သက်ရောက်မည်ဖြစ်၏။ မည်သူမျှ မိမိ၏အသိပညာ၊ ထိုးထွင်းသိမြင်ဉာဏ် သို့မဟုတ် ဩဇာအာဏာ သို့မဟုတ် ငွေကိုအသုံးပြု၍ ထိုအရာမှလွတ်မြောက်အောင် ပြုလုပ်နိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။

لَا عَذَابَ لِّكَ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْنَابَ

“ဧကန်မလွဲ ငါသည် အမှန်ပင် ၎င်းအား ပြင်းထန်စွာပြစ်ဒဏ်ပေးမည်။” (၂၇:၂၁)

သေချာစွာစိစစ်ပြီးသည့်နောက် ပျက်ကွက်သူအား အပြစ်ပေးရန်မှာ နိုင်ငံရေးအမြော်အမြင် ကြီးမားခြင်း၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ် ပေသည်။

လေးကန်ထုံထိုင်းနေသောတိရစ္ဆာန်အား မယုတ်မလွန် အပြစ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိ၏။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသက်အရွယ်မရွေး လူတို့အား လေးကန်ထုံထိုင်းနေသောတိရစ္ဆာန်များကို သတ်၍ ၎င်းတို့၏အသား၊ အရိုး၊ အရေ စသည်တို့အား အသုံးပြုရန် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် အတည်ဖြစ်၏။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺအားလည်း တိရစ္ဆာန်များကို ထိုနည်းအတိုင်း အပြစ်ပေးရန်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အလားတူပင် နွား၊ မြင်း၊ ကုလားအုတ်၊ မြည်း စသည့်အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များသည် ၎င်းတို့၏ပုံမှန်တာဝန်ကို မဆောင်ရွက်ကြလျှင်၊ ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ်သည့်အနေဖြင့် မယုတ်မလွန် အပြစ်ပေးပိုင်ခွင့်ကို ယနေ့တိုင် ပေးထားဆဲဖြစ်၏။ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များမှအပ အခြားတိရစ္ဆာန်များအား အပြစ်ပေးခြင်းကိုမူ အစွဲလားမဲ့ဥပဒေအရခွင့်မပြုချေ။ (ကုရ်တုစီ)

أُولَئِكَ يَنْبَغِي بِسُلْطَنِ مُبِينٍ

“သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းသည် ငါ့ထံသို့ ထင်ရှားစွာသော သက်သေအထောက်အထားကို

ယူဆောင်လာရ ပေမည်” (၂၇:၂၁)

၎င်းမှာ အကယ်၍ ဘီးတောင်ပိုသည် မိမိ၏ပျက်ကွက်မှုအတွက် ယုတ္တိရှိသောဆင်ခြေကိုပေးလျှင်မူ အပြစ်ပေးခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ရာကိုလုပ်မိသဖြင့် မူပျက်နေသည်ဟုထင်ပါကအုပ်ချုပ်သူသို့မဟုတ်စီမံခန့်ခွဲသူတစ်ဦးသည်၎င်းအားအပြစ်မပေးမီသေချာစွာစုံစမ်းသင့်ကြောင်းကို သိမ်မွေ့စွာဖြင့် အရိပ်အမြွက်ပြောကြားထား၏။ အပြစ်ရှိကြောင်းထင်ရှားမှသာ ၎င်းအား အရေးယူဆောင်ရွက်ရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ၎င်းကို ခွင့်လွှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

أَحْطُتْ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ “ကျွန်တော်မျိုးသည် ကိုယ်တော်မသိသောအကြောင်းကို သိခဲ့ပါသည်။” (၂၇:၂၂)
 ဘီးတောင်ပိုက်က ၎င်း၏အကြောင်းပြချက်ကိုပေးရာ၌ တမန်တော်စုလိုင်မာန်မူ မသိသောအချက်ကို သူသိခဲ့ကြောင်း ထည့်သွင်းလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ တမန်တော်စုလိုင်မာန်မူသခင်က မသိခဲ့သော သတင်းအချက်အလက်ကို သူယူလာခဲ့ပါသည်ဟူ၍ဖြစ်၏။

တမန်တော်များတွင် အကွယ်မှအရာများကိုသိနိုင်သော အသိပညာမရှိကြချေ။

အိမာမ်ကုရ်တုဗီက ဤအဖြစ်အပျက်မှ ကောက်ချက်ဆွဲခဲ့သည်မှာ တမန်တော်များတွင် အကွယ်မှအရာများ (အိလ်မ်မုလ်ဂိုက်ဗ်)နှင့်ပတ်သက်၍ အသိပညာမရှိကြသောကြောင့် အရာရာကိုကုန်စင်အောင် မသိနိုင်ကြဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤသည်ကို ဤအာယတ်မှရှင်းပါသည်။

وَجَعَلْتُكَ مِنْ سَبَّأٍ بَنِيَّ يَتَّقِيْنَ

“၎င်းပြင် ကျွန်တော်မျိုးသည် ကိုယ်တော်ထံသို့ ရှိဟမှ မှန်ကန်သောသတင်းတစ်ခုကို ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါသည်။” (၂၇:၂၂)

စဗာ(ရီဗာ) سَبَأٌ သည် ယီမင်နိုင်ငံ၏ ထင်ရှားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ အခြားနာမည်မှာ မအာရိဗ် بَرْمَဖြစ်၏။ ယီမင်၏မြို့တော်“စန်အာ”နှင့် စဗာသည် (၃)ရက်ခရီးမျှကွာဝေး၏။

လက်အောက်ငယ်သားတစ်ဦးက မိမိ၏အထက်လူကြီးအား မိမိသည် ၎င်းထက်ပို၍သိသည်ဟု ပြောကြားရန် သင့် လျော်ပါမည်လား။

ဘီးတောင်ပို၏ပြောချက်မူပေါ်အခြေခံ၍ အချို့လူများသည် အကယ်၍ အကြောင်းအရာတစ်ခုအပေါ်တွင် မိမိသာအသိဆုံးဟု ယုံကြည်ချက်အပြည့်အဝရှိပါက တပည့်တစ်ဦးက ၎င်း၏ဆရာကိုလည်းကောင်း သို့မဟုတ် သာမန်လူတစ်ယောက်က အသိပညာကြွယ်ဝသူတစ်ဦးအားလည်းကောင်း မိမိသည် ၎င်းထက်ပို၍သိသည်ဟု ပြောကြားခြင်းသည် သင့်လျော်သည်ဟူ၍ ကောက်ချက်ဆွဲကြသည်။ သို့သော် ရှုဟ်ဟုလ်မအာနီတွင်မူ မိမိထက်အသက်ကြီးသူများနှင့် ပညာရှင်များရှေ့၌ ထိုကဲ့သို့ အခိုင်အမာပြောဆိုခြင်းသည် လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့်မညီသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်ဟုဆို၏။ သို့ရာတွင် ဤငြင်းခုံမှုသည် ဘီးတောင်ပို၏ပြောကြားချက်မျိုးနှင့် မသက်ဆိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘီးတောင်ပိုသည် အပြစ်ဒဏ်မခံယူရရန်အတွက် ၎င်း၏ပျက်ကွက်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းချက်ထုတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ဘီးတောင်ပိုသည် စုလိုင်မာန်မူ၏ရှေ့တော်မှောက်၌ အခြေအနေမှန်ကို ချပြရန်ဖြစ်၏။ သို့မှသာ ၎င်း၏ပျက်ကွက်ရသည့်အကြောင်းရင်းကို နားလည်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့အခြေအနေမျိုးတွင် ပုံမှန်ကျင့်ဝတ်နှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ပြောဆိုခြင်းမှာ မလျော်ကန်ဟုမဆိုနိုင်ပေ။

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ

“ဧကန်အမှန် ကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုရီဗာကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်လျက်ရှိသော မိန်းမတစ်ဦးအား တွေ့ခဲ့ပါသည်။” (၂၇:၂၃)

ဤအမျိုးသမီး၏နာမည်ကို သမိုင်း၌ ရှာဟ်ဟုလ်၏သမီး ဘီလ်ကစ်ဟုဖော်ပြ၏။ သို့သော် အချို့ဆင့်ပြန်ချက်များ၌ သူမ၏မိခင်သည် ဂျင်နတစ်ဦးဖြစ်ပြီး “ရီဆန်”၏သမီး “ဗလာမဟ်”ဟုဖော်ပြ၏။ (ဤအကြောင်းကို ခလိလ်အိဗ်နီ

မဟ်မဒ် မှတစ်ဆင့် ဝဟိုက်ဗ်အိဗန်ဂျရီးရ်က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။ (ကုရ်တုဗီ) သူမ၏အဖိုးဖြစ်သူ “ဟူဒဟူဒ်” မှာ ကြီးကျယ်သော ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်ပြီး ယီမင်ပြည်နယ်တစ်ခုလုံးကို အုပ်ချုပ်ခဲ့၏။ ၎င်းတွင် သားတော်အပါး (၄၀) ရှိပြီး သားတော်အားလုံးသည် ဘုရင်များဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ သူမ၏ဖခင်ဖြစ်သူ စူရဟ်မှာ ဂျင်နီမတစ်ယောက်နှင့်ထိမ်းမြားခဲ့ပြီး သူမ (ဘီလ်ကစ်) ကိုမွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ၏ ဂျင်နီမတစ်ဦးနှင့် ထိမ်းမြားခြင်းအကြောင်းကို အမျိုးမျိုးဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့အနက် အကြောင်းတစ်ခုမှာ ၎င်းသည် “အသင်တို့အထဲမှတစ်ယောက်မျှ ကျွန်ုပ်နှင့်လိုက်ဖက်မှုမရှိ၍ လက်ထပ်မည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်နှင့်လိုက်ဖက်ခြင်းမရှိသော လူမျိုးစုထဲမှသူကို လက်ထပ်လိုစိတ်မရှိ” ဟု မောက်မာစွာဖြင့် ပြောလေ့ရှိခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် လူများက ၎င်းအား ဂျင်နီမတစ်ယောက်နှင့် လက်ထပ်ပေးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ (ကုရ်တုဗီ) ကိုယ့်လူများကို ကိုယ်နှင့်မတူမတန်ဟုသဘောထားသော ၎င်း၏ဘဝင်မြင့်မှုပင်ဖြစ်ပေမည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ၎င်း၏မိသားစုထဲမှလည်းမဟုတ်၊ မျိုးတူနွယ်တူထဲမှလည်းမဟုတ်သည့် ဂျင်နီမတစ်ယောက်နှင့်လက်ထပ်ပေးခြင်းကို ခံခဲ့ရလေသည်။

ဂျင်နီမတစ်ယောက်ကို ထိမ်းမြားခွင့်ရှိသလော။

ဤမေးခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အချို့လူများ၌ သံသယရှိကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့က ဂျင်နီတို့သည် လူသားများကဲ့သို့ မျိုးပွားနိုင်ခြင်းမရှိဟု ထင်ကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အိဗ်နအလ်အရဗီက ဤသည်မှာ မှားယွင်းသော ယူဆချက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ချက်ပေးခဲ့၏။ ခိုင်မာသောဟဒီးဆ်တော်များအရ ဂျင်နီများသည်လည်း လူသားများကဲ့သို့ပင် ဖို-မအင်္ဂါများပါရှိပြီး မျိုးပွားနိုင်ကြ ပေသည်။

အစ္စလာမ့်ဥပဒေရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် ဤမေးခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ အခြားအခြင်းလက္ခဏာတစ်ရပ်ရှိသေး၏။ ၎င်းမှာ လူယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ဂျင်နီမိန်းမတစ်ယောက်အား လက်ထပ်ထိမ်းမြားခွင့်ရှိပါသလား။ ဤကဏ္ဍနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အစ္စလာမ်ဓမ္မသတ်ပညာရှင်တွင် မတူသောအမြင်များရှိကြ၏။ အချို့က ဤကိစ္စကိုခွင့်ပြုသည်။ အချို့ကမူ တိရစ္ဆာန်များကဲ့သို့ အမျိုးကွဲပြားသောကြောင့် ခွင့်မပြုကြချေ။ **كَامُ الْمَرْجَانِ فِي أَحْكَامِ الْحَيَاةِ** စာအုပ်တွင် ဤအကြောင်းကို အသေးစိတ် ဆွေးနွေးထား၏။ ယင်းစာအုပ်၌ မွတ်စလင်မ်ယောက်ျားများနှင့် မွတ်စလင်မ်ဂျင်နီမိန်းမများ လက်ထပ်ပြီး သားသမီးပွားစည်းကြောင်းကို အကိုးအကားများ ဖြင့်ဖော်ပြထားသည်။ ဤနေရာတွင် ယင်းအကြောင်းအရာမှာ သက်ဆိုင်မှုမရှိချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျင်နီမိန်းမကိုလက်ထပ်ခဲ့သော ဘီလ်ကစ်၏ဖခင်မှာ မွတ်စလင်မ် မဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် ခွင့်ပြု-မပြုဆိုသော မေးခွန်းပေါ်ပေါက်ရန် အကြောင်းမရှိတော့။ အစ္စလာမ့် ဥပဒေ၌ မျိုးရိုးဆက်နွယ်မှုမှာ ဖခင်ပေါ်၌မူတည်သည်။ ထို့ပြင် ဘီလ်ကစ်၏ဖခင်သည် လူသားတစ်ဦးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘီလ်ကစ်ကိုလည်း လူသား တစ်ယောက်အဖြစ် သဘောထားရမည်ဖြစ်ပေသည်။ အချို့သောဆင့်ပြန်ချက်များ၌ တမန်တော်စုလိုင်မန် **ﷺ** နှင့် ဘီလ်ကစ်တို့၏ လက်ထပ်ထိမ်းမြားမှုကိုဖော်ပြခဲ့သည်။ အကယ်၍ ဤဆင့်ပြန်ချက်များသည် မှန်ကန်သည့်တိုင် ဂျင်နီမိန်းမတစ်ဦးအား လက်ထပ်ခွင့်ရှိကြောင်းအတည်ပြုခြင်းမဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမ၏မိခင်သည် ဂျင်နီ မိန်းမတစ်ဦးဖြစ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ဘီလ်ကစ်ကိုယ်တိုင်ကမူ ဂျင်နီမဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံးဖြစ်ပေသည်။ စုလိုင်မန် **ﷺ** ၏ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှုအကြောင်းကို ဤရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်၏ နောက်ပိုင်းတွင် ဆွေးနွေးတင်ပြမည်ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် လူတို့၏ဘုရင် သို့မဟုတ် အကြီးအကဲ သို့မဟုတ် အိမ်ရှေ့ဖြစ်ခွင့် ရှိပါသလား။

သာဝကကြီးအိမ်နိမိတ်အဗ္ဗာဒ်မုတစ်ဆင့် ဗုဒ္ဓါရုံကျမ်းတွင် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ပါရှား မုလူများက ကပ်ရာ၏သမီးအား ဘုရင်မအဖြစ် တင်မြှောက်ကြောင်းကို ကြားသိရသည့်အခါ **لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَهْمُ** “အုပ်ချုပ်မှုအာဏာကို မိန်းမတစ်ယောက်အား ပေးအပ်ကြသောထိုလူများသည် မည်သည့်အခါမျှ ကြီးပွားကြလိမ့် မည်မဟုတ်”ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ဤဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ပညာရှင်များသည် အမျိုးသမီး တစ်ဦးအား အစိုးရ၊ ဘုရင် သို့မဟုတ် ခလီဖာစသည့် ရာထူးများခန့်အပ်ခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း တစ်ညီတစ်ညွတ် သဘောတူကြ၏။ ထို့ပြင် ဆွလာတ် ဝတ်ပြုမှု၏အိမ်မတ်ကဲ့သို့ ကြီးကျယ်သောအိမ်မတ် (အလ်အိမ်မတ်အလ်ကူဘရာ)နေရာများအတွက် အမျိုး သားများကိုသာ ခွင့်ပြုပေးသည်။ ဘီလ်ကစ်သည် စပါ၏ဘုရင်မဖြစ်နေသည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ဆိုရလျှင်၊ တမန်တော် စုလိုင်မန်ﷺသည် သူမအား ထိမ်းမြားခဲ့ကြောင်းနှင့် ထိမ်းမြားပြီးသည့်နောက် ဘုရင်မဖြစ်နေခြင်းအား ဘာသာရေးအ မိန့်ဆုံးဖြတ် ချက်တစ်ရပ် အဖြစ်ပြု လုပ်၍မရချေ။ ဤယူဆချက်အား ဘာသာရေးဥပဒေအဖြစ် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရန်အတွက် ယုံကြည်ကိုးစား လောက်သော မည်သည့်ဆင့်ပြန်ချက်ကမျှ သက်သေပြနိုင်ခြင်းမရှိချေ။

وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

“၎င်းပြင် ထိုမိန်းမမှာ အရာခပ်သိမ်းကို ချီးမြှင့်ပေးသနားခြင်းခံရသည့်အပြင် --- ” (၂၇:၂၃)

သူ့ခေတ်နှင့် သူ့အခါက ဘုရင် သို့မဟုတ် မင်းစိုးရာဇာတစ်ပါးအတွက် လိုအပ်မည့်ဝန်ဆောင်မှုအားလုံးကို သူမရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ထိုအချိန်အခါက မပေါ်ပေါက်သေးသောအရာများအား မရနိုင်ခြင်း သည် ဤအာယတ်တော်နှင့်ပိုမိုရောစပ်မဖြစ်ပေ။

عَرَّشَ “၎င်း၌ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ပလ္လင်တစ်ခုသည်လည်းရှိပါသည်။” (၂၇:၂၃) ၏မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ ဘုရင်ဧကရာဇ်၏ ပလ္လင်တော် ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီးအိမ်နိမိတ်အဗ္ဗာဒ်၏ ဆင့်ပြန်ချက်အရ ဘီလ်ကစ်၏ပလ္လင်တော်သည် အလျားကိုက်(၈၀)၊ အနံကိုက်(၄၀)နှင့် အမြင့်ကိုက်(၃၀)ရှိ၏။ ယင်းပလ္လင်တော်အား ပုလဲ၊ ပတ္တမြား၊ ဥဿဖရားနှင့် ပြောင်ခေါင်းစိမ်းများဖြင့် ပေါများစွာ တန်ဆာဆင်ထားပြီး၊ ယင်း၏ခြေထောက်များကို ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ပုလဲများဖြင့် စီခြယ်ထား၏။ ယင်း၏လိုက်ကာများကို ဝိုင်းထည်နှင့်လှပဆန်းကြယ်သော အဝတ်စများဖြင့်ပြုလုပ်ထား၏။ ပလ္လင်တော်အားသော့များခတ်ထားသည့်နန်းဆောင်(၇)ဆောင်၏အတွင်း၌ထားရှိကာ ကောင်းစွာကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထား၏။

وَجَدَّتْهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ

“ကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ထိုမိန်းမတို့၏ အမျိုးသားတို့အား

လည်းကောင်း၊ နေကိုပျုပ်ဝပ်ဦးချ (ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်)နေကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ပါသည်။” (၂၇:၂၄)

ဤသည်က သူမ၏လူများသည် ကြယ်တာရာကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြပြီး၊ နေကို ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြောင်း ပြဆို၏။ အချို့ကမူ ၎င်းတို့သည် ဖိုရိုအက်စ်ထရီးယန်း ခေါ် မီးနှင့်အလင်းရောင်အမျိုးမျိုးကို ကိုးကွယ်ကြသူများ ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ “အကြင်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ပျုပ်ဝပ်ဦးချ(ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်) ကြကုန်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်-----” (၂၇:၂၅) ဤစာကြောင်းသည် ပြီးခဲ့သောစာကြောင်း “ရှိုင်တွာန်သည် ၎င်းတို့၏ပြုမူချက်များကို ၎င်းတို့၏အမြင်တွင် လှပတင့်တယ်အောင် ပြုလုပ်၍ထားပါသည်။ (၂၄)” နှင့် ဆက်စပ်မှုရှိ၏။

အလိုသဘောမှာ ရှိုင်တွာန်သည် ၎င်းတို့၏စိတ်များဝယ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဦးမညွတ်ကြ ရန်ကို ထည့်သွင်းပေးခဲ့၏။ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့အား တရားလမ်းမှန်မှ ပိတ်ပင်တားဆီး၍ထားခဲ့ရာ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ယှဉ်ပင်ဦးချခြင်းမပြုခဲ့ကြပေ။

စာများနှင့်ရေးသားချက်များသည် ပုံမှန်အခြေအနေတွင် ဘာသာရေးကိစ္စများ၌ လုံလောက်သော သက်သေများ ဖြစ်ကြသည်။

إِذْ هَبْ بَكِيتِي هَذَا "အသင်သည် ငါ၏စာကို ယူဆောင်၍သွားလော့။" (၂၇:၂၈) တမန်တော် စုရဟ် မာန်သည် စပါဘုရင်မ(ရိုဟ)အား တရားလမ်းမှန်သို့ဖိတ်ခေါ်ရန်အတွက် သူမထံစာရေး သားပေးပို့လျှင် လုံလောက်ပေပြီဟုစဉ်းစားလျက် သူမထံစာတစ်စောင်ပို့ခဲ့၏။ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ပုံမှန်အခြေအနေ၌ စာ သို့မဟုတ် ရေးသားချက်သည် လက်ခံနိုင်သောသက်သေဖြစ်ကြောင်းပြဆို၏။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဓမ္မသတ် ပညာရှင်ကမူ စာတစ်စောင်အား သက်သေအဖြစ် လက်မခံကြချေ။ အစ္စလာမ်ဥပဒေအရ စည်းကမ်းနှင့်ညီညွတ်သော လူကိုယ်တိုင်၏သက်သေခံချက် လိုအပ်၏။ တယ်လီဖုန်း သို့မဟုတ် စာအားဖြင့် သက်သေထွက်ဆိုချက်ကို ခွင့်မပြုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သက်သေများသည် ရုံးတော်ရှေ့ဝယ် လာရောက်သက်သေခံရမည်မှာ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြစ်၏။ ဤဥပဒေ၌ များစွာသော စဉ်းစားမြော်မြင်ဉာဏ် ဟစ်ကံမသ်ပါရှိ၏။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိမည်သည့်တည်ဆဲဥပဒေအရမဆို သက်သေများသည် ရုံးတော်၏ရှေ့မှောက်သို့လူကိုယ်တိုင်လာရောက်ရမည်သာဖြစ်ပြီး၊ စာဖြင့်သို့မဟုတ်တယ်လီဖုန်းဖြင့်သက်သေထွက်ဆိုခြင်းကို လက်မခံပေ။

မယုံကြည်သွေဖည်သူများထံသို့ စာရေးခြင်းနှင့်စာပို့ခြင်းများကို ခွင့်ပြု၏။

မယုံကြည်သူများနှင့်အယူလွဲသူများထံသို့တရားဒေသနာဟောကြားရန်နှင့်အစ္စလာမ်သို့ဖိတ်ခေါ်ရန်အတွက် စာများရေးပို့ခြင်းအား ခွင့်ပြုကြောင်း တမန်တော်စုရဟ်မာန်၏စာက သက်သေခံလေသည်။ ဟဒီးဆ်ကျမ်းများစွာအရ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း အယူလွဲသူ များထံသို့ စာများရေးသားခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားခိုင်လုံ၏။

အယူလွဲသူများ၏ စုဝေးရာနေရာ၌ပင်ဖြစ်စေ လူမှုကျင့်ဝတ်ကို အမြဲစောင့်ထိန်းရမည်။

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبَدِّلُ دِينَهُ ۚ وَلَا يَسْأَلُ عَنَّا ۚ

"ဤစာကို ၎င်းတို့ထံ ချ၍ပေးပြီးလျှင် ၎င်းတို့၏အပါးမှ (အနည်းငယ်)ဘေးဖယ်၍နေလော့။" (၂၇:၂၈)

တမန်တော်စုရဟ်မာန်သည် ဘီးတောင်ပိုအား ဆက်သားအဖြစ်စေလွှတ်ရာတွင် ၎င်းအား လူမှုကျင့်ဝတ်ကို လည်း သင်ကြားပေးလိုက်၏။ ယင်းကျင့်ဝတ်များမှာ စာကို စပါဘုရင်မထံသို့ ဆက်သပြီးသော် သူမ၏ ရုံးတော်တွင်းမှ အပြင်သို့ထွက်နေရန်ဖြစ်၏။ ဤသည် တော်ဝင်ရုံးတော်များ၏စံ သို့မဟုတ် သတ်မှတ်ချက်ဖြစ်၏။ ဤအချက်က ပြဆိုသည်မှာ လူမှုကျင့်ဝတ်နှင့် လူ၏အပြုအမူကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည် လိုက်နာအပ်သည့် ယေဘုယျစည်းကမ်းဖြစ်ကြောင်းပင်တည်း။

အာယသ် (၂၉-၃၇)

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا اِنِّى اُلْقِىَ اِلَى كِتَابٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهُ بِسْمِ
اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣٠﴾ اَلَا تَعْلَمُوْا عَلٰى وَاَتُوْنِىْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُوْا اَفْتُوْنِىْ فِىْ اَمْرِىْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنَ ﴿٣٢﴾ قَالُوْا
نَحْنُ اَوْلٰوْا قُوَّةً وَّاُولُوْا بِاَسْ شَدِيْدٍ ۗ وَّالْاَمْرُ اِلَيْكَ فَاَنْظِرْىْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ ﴿٣٣﴾
قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعِزَّةً اَهْلِهَا اِذْلَةً
وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنِّىْ مُرْسَلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظِرْهُ بِمَ يَرْجِعُ
الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنِىْ بِمَالٍ فَمَا اٰتٰنِ اللّٰهُ خَيْرٌ
مِّمَّا اٰتٰكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ
بِجُنُوْدٍ لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا اِذْلَةً ۗ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾

ထို(ရှိဗာဘုရင်မ)က (ဤသို့) ပြောကြားခဲ့ လေ၏။ အို-မှူးမတ်အပေါင်းတို့၊ ဧကန် စင်စစ် မြင့်မြတ်လှစွာသော စာတစ်စောင်သည် ကျွန်ုပ်၏ထံသို့ ပေးပို့ခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။ [၂၉] ဧကန် စင်စစ် ထိုစာမှာ စုလိုင်မာန်ထံမှ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဧကန်အမှန် ၎င်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ ကြီးမားလှသော၊ ကရုဏာရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ အလွန်တရာသနားညွှာတာ တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နာမံတော်ဖြင့် အစပြု၏။ [၃၀] အသင်တို့သည် ငါနှင့်ယှဉ်ပြိုင်၍ ဘဝင်မကြွ ကြကုန်လင့်။ ထိုမှ တစ်ပါး အသင်တို့သည် ငါထံသို့ "မုခ်လင်မ်" အမိန့်နာခံသူများအဖြစ် လာရောက်ကြလေကုန်။ [၃၁] ထို(ရှိဗာဘုရင်မ)က အို-မှူးမတ်အပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် ကျွန်မ၏အရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်မ အား အကြံဉာဏ်ပေးကြလေကုန်။ အသင်တို့သည် ကျွန်မ၏အပါး၌ မရှိသမျှကာလပတ်လုံး ကျွန်မသည် မည်သည့်ကိစ္စကိုမျှပင် စီရင်ဆုံးဖြတ်လေ့မရှိပါဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏။ [၃၂] ထိုမှူးမတ် တို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် ခွန်အားရှိသူများ၊ တိုက်ခိုက်မှုကို ပြင်းထန်စွာ ဝါသနာထုံသူများ ဖြစ်ကြ ပါသည်။ သို့ရာတွင် အမိန့်အာဏာသည်ကား အသင် ဘုရင်မ၏လက်တွင်း၌သာ ရှိပေရာ အသင် ဘုရင်မသည် မည်သို့အမိန့်ပေးမည်ကို (ဆင်ခြင်)ပါလော့ဟု လျှောက်ထားခဲ့ကြကုန်၏။ [၃၃] ထို(ရှိဗာဘုရင်မ)က ပြောကြားခဲ့လေ၏။ ဧကန်မလွဲ ဘုရင်မင်းတို့ မည်သည် မြို့ရွာတစ်ခုသို့ ဝင်ရောက်ကြလေသောအခါ ထိုမြို့ရွာကို ဖျက်ဆီးလေ့ရှိကြကုန်၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် ယင်းမြို့ ရွာမှ ဂုဏ်အသရေရှိသူတို့အား ဂုဏ်အသရေသေးသိမ်သူများ ဖြစ်စေကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် လည်း ဤအတိုင်းပင် ပြုမူကြပေမည်။ [၃၄] သို့ရာတွင် ကျွန်မမူကား ၎င်းတို့ထံ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ တစ်စုံတစ်ခုကို ပေးပို့ပြီးနောက် စေတမန်တို့သည် မည်သို့သော ပြန်ကြားချက် ယူဆောင်လာကြ သည်ကို (စောင့်၍)ကြည့်မည်။ [၃၅]

ထို့နောက် ထို(သံတမန်တို့)သည် စုလိုင်မာန်၏ထံသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသော် ထိုစုလိုင်မာန်က (ဤသို့) ပြောကြားခဲ့၏။ အသင်တို့ သည် ငါ့အား ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် ကူညီလိုကြလေသလော။ စင်စစ်ငါ့အား အလွှာဟ်အရှင် မြတ် ချီးမြှင့်ပေးသနားထားတော် မူသည်များမှာ ထိုအရှင်မြတ်က အသင်တို့အား ချီးမြှင့် ပေးသနားထားတော်မူသည်တို့ထက်ပင် ပိုမို၍ ကောင်းမြတ်လှပေသည်။ စင်စစ်မှာကား အသင်တို့သည်ပင်လျှင် မိမိတို့၏ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာနှင့် မော်ကြားလျက် ရှိကြပေမည်။ [၃၆]အသင်သည် ၎င်းတို့ထံ ပြန်သွားလော့။ ထို့နောက် ဧကန်အမှန် ငါတို့သည် ၎င်းတို့ ထံ ၎င်းတို့ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်စွမ်းမရှိသော ရဲမက်များနှင့်တကွ ချီတက်ရောက်ရှိ၍လာကြမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ဧကန်မလွဲ ငါတို့သည် ၎င်းတို့အား ထို(မြို့ရွာ)မှ ဂုဏ်ရည် သေးသိမ်သူများ အဖြစ်နှင့် နှင်ထုတ်ကြမည်။ ထို(အခါ) ၎င်းတို့သည် အရှက်ကွဲ အကျိုးနည်းသူများ ဖြစ်သွားကြပေမည်။[၃၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

“ထို(ရှိပါဘုရင်မက)(ဤသို့) ပြောကြားခဲ့လေ၏။ အို-မှူးမတ်အပေါင်းတို့ ဧကန်စင်စစ် မြင့်မြတ်လှစွာသော စာတစ်စောင်သည် ကျွန်ုပ်၏ထံသို့ ပေးပို့ခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။” (၂၇:၂၉)

“ကရီးမ်”၏မူရင်းအဓိပ္ပာယ်သည် ရှိသေလေးစားအပ်သော၊ ဂုဏ်ယူဖွယ်ကောင်းသော၊ သို့မဟုတ် အထင်ကြီးဖွယ် ကောင်းသောဖြစ်၏။ ဓလေ့သုံးစကားအနေဖြင့် ချိပ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ထားသော စာတစ်စောင်အတွက် သုံးခြင်း ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီးအိပ်နီအဗ္ဗားစ်(عليه السلام) ကတာအဟ်(عليه السلام) ဖိုဟ်ရာ(عليه السلام)စသူတို့က **كِتَابٌ كَرِيمٌ** ဖော်ပြချက်အား ချိပ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ထားသောစာအုပ်ဟု အနက်ဖွင့်ခဲ့ကြသည်။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်(عليه السلام)သည် စာပေါ်တွင် ၎င်း၏တံဆိပ်တော်ကို ခတ်နှိပ်ထားကြောင်းညွှန်ပြ၏။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အာရပ်မဟုတ်သူဘုရင်များသည် ချိပ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်၍ မထားသောစာများကို ဖတ်လေ့မရှိကြောင်းသိရသောအခါ မိမိအတွက် တံဆိပ်တုံးကိုပြုလုပ်စေကာ မိမိတံဆိပ်တော်ခတ်နှိပ်ထားသည့်စာများကို ဆီဇာနှင့်ကိုဗိုဗ်တို့ထံ ပေးပို့ခဲ့၏။ စာတစ်စောင်အား ချိပ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်သည့် အလေ့အကျင့်သည် စာကိုလည်းကောင်း၊ လိပ်စာရှင်ကိုလည်းကောင်း လေးစားမှုကိုပြသခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါ စာကိုလုံခြုံစေရန်အတွက် စာအိတ်ဖြင့်ထည့်သည့် အလေ့အကျင့်သည် ချိပ်နှိပ်ခြင်းကဲ့သို့ပင် ကောင်းမွန်ပေသည်။ လိပ်စာရှင်အား လေးစားသည့်သဘောကိုပြလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် စာကိုစာအိတ်ထဲတွင် လုံခြုံစွာထည့်၍ ပေးပို့ခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ အလေ့အကျင့်နှင့်ပို၍နီးစပ်ပေသည်။

စုလိုင်မာန်(عليه السلام)၏စာတွင် အသုံးပြုသောဘာသာစကား

တမန်တော်စုလိုင်မာန်(عليه السلام)သည် အာရပ်လူမျိုးမဟုတ်သည့်တိုင် ၎င်းအား အာရပ်ဘာသာစကားကို မတတ်မြောက်ဟုမပြောနိုင်ချေ။ ၎င်းသည် တိရစ္ဆာန်တို့၏ဘာသာစကားကိုပင် တတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၏။ အရဗီဘာသာစကားသည် ဘာသာစကားများအနက် အမြင့်ဆုံးဖြစ်သဖြင့် ၎င်းသည် အရဗီဘာသာဖြင့် စာကိုရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ပြင် ဘီလ်ကစ်သည် မျိုးရိုးအားဖြင့် အရပ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း သူမအနေဖြင့် ဖတ်နိုင်၊ နားလည်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အခြားဖြစ်နိုင်ခြေတစ်ခုမှာ ၎င်းသည် စာကို ၎င်း၏ဘာသာစကားဖြင့်ရေးသားခဲ့ပြီး သူမအတွက် စကားပြန်မှတစ်ဆင့် ဖတ်ကြားပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ (ရှုဟ်)

စာရေးသားခြင်း၏စည်းကမ်းချက်အချို့

اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَاِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

“ဧကန်စင်စစ် ထိုစာမှာ စုလိုင်မန်ထံမှဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဧကန်အမှန် ၎င်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

ကြီးမားလှသော၊ ကရုဏာတော်ရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ အလွန်တရာသနားညှာတာတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏နာမံတော်ဖြင့် အစပြုပါ၏။” (၂၇:၃၀)

လူသား၏ဘဝအတွက် ကုန်အာန်က လမ်းညွှန်ခြင်းမပြုသည့်ကဏ္ဍတစ်ခုမျှမရှိပေ။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာနှင့် သတင်းစကားများကို စာမှတစ်ဆင့် ဖလှယ်ခြင်းသည် လူသားအတွက် လိုအပ်ချက်များ၏ အစိတ်အပိုင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤစုရဟ်၌ တမန်တော်စုလိုင်မန်ﷺမှ စပါဘုရင်မထံသို့ ပေးပို့သည့်စာပါ အကြောင်းအရာအပြည့်အစုံကို ပြန်လည်ဖော်ပြထားသည်။ ဤစာသည် တမန်တော်တစ်ပါး၏စာတစ်စောင်ဖြစ်သည်။ ဤစာကို ကုန်အာန်က ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့ခြင်းအားဖြင့် စာတစ်စောင်တွင်ရှိရမည့်ပုံစံအမျိုးအစားကိုလည်း အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ မွတ်စလင်မ်တို့သည် ဤစာရေးသားသည့်ပုံစံကို လမ်းညွှန်အဖြစ်လိုက်နာလျက် စာရေးသားကြသင့် ပေသည်။

စာရေးသူသည် မိမိ၏နာမည်ကို ဦးစွာရေးရမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထို့နောက်မှ လိပ်စာရှင်၏နာမည်ကိုရေးသင့်သည်။

ဤစာတွင်ပေးထားသည့် ပထမဦးဆုံးသောလမ်းညွှန်ချက်မှာ တမန်တော်စုလိုင်မန်ﷺသည် မိမိ၏နာမည်ကို ရေးခြင်းဖြင့် အစချီထားခြင်းဖြစ်သည်။ လိပ်စာရှင်၏အမည်ကို မည်သို့မည်ပုံရေးသားခဲ့သည်ဆိုခြင်းကို ကုန်အာန်၌ ဖော်ပြထားပေ။ သို့ရာ တွင် တမန်တော်တို့သည် မိမိတို့၏အမည်များကို ဦးစွာရေးသည့်အလေ့အကျင့်ရှိခဲ့ကြောင်းကို မူ ပြောပြ၏။ ဤသို့ရေးခြင်း၌ အကျိုးကျေးဇူး များစွာရှိ၏။ ဥပမာ- လိပ်စာရှင်သည် စာကိုဖတ်မီကပင် မည်သူထံမှ လာသည်ကိုသိနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူနှင့်ပတ်သက်တော်စပ်မှုပေါ်အခြေခံ၍ စာကိုဖတ်မည်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူမှာ မည်သူမည်ဝါမှန်းမသိဘဲ စိတ်ရှုပ်စရာဖြစ်နေပါက ၎င်းစာကို စကတည်းကပင် ပယ်လိုက်မည်ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးထံသို့ ဤအလေ့အကျင့်အတိုင်း စာများရေးသားခဲ့သည်။ ရေးသားရာတွင် စာအား من محمد عبد الله ورسوله (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကျွန်နှင့် ထိုအရှင်၏တမန်တော်ဖြစ်သူ မုဟမ္မဒ်ထံမှ)စကားလုံးဖြင့် အစပြုလေ့ရှိခဲ့လေသည်။

ဤနေရာတွင် မေးစရာရှိသည်မှာ အောက်လက်ငယ်သားတစ်ဦးက မိမိထက်အသက်ကြီးသူ၊ ဆရာသမား သို့မဟုတ် ရာထူးအဆင့်မြင့်သူထံ စာရေးရာတွင် မိမိ၏နာမည်ကို ဦးစွာရေးသားခြင်းဖြင့် လိပ်စာရှင်အား မရှိသော ကျနိုင်ပါသလားဆိုခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအလေ့အကျင့်ကို လိုက်နာရန်သင့်မသင့်၊ ဤအကြောင်း အချက်အပေါ်၌ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏သာဝကကြီးများသည် ကျင့်သုံးပုံမတူညီကြချေ။ အချို့က တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အလေ့အကျင့်အတိုင်းလိုက်နာရန် ပို၍သဘောကျကြသည်။ တရားဝင် လုပ်ထုံးများ မလိုအပ်ဟုသဘောကြသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺထံသို့စာရေးလျှင်ပင် ၎င်းတို့၏နာမည်များကို ဦးစွာရေးခဲ့ကြသည်။ အလ်ဗဟ်ရုလ်မူဟာစ်မှ တစ်ဆင့် သာဝကကြီးအနား၌မိမိ၏ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုကို ရှုဟ်ဟုလ်မအားနီက အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့ သည်။

مَا كَانَ أَحَدٌ أَكْثَرَ حَرَمَةً مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ أَصْحَابُهُ إِذَا كَتَبُوا إِلَيْهِ كِتَابًا بَدَأُوا بِأَنْفُسِهِمْ قُلْتُ: وَكَتَابَ عَلَاءِ الْخَضِرِ مِ رَضَى اللَّهُ عَنْهُ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

မည်သည့်လူသားမျှ တမန်တော်မြတ်ﷺလောက် ကြည်ညိုမြတ်နိုးခြင်းခံရသူမရှိပေ။ သို့ရာတွင် ၎င်းထံသို့ ၎င်း၏သာဝကကြီးများက စာရေးကြသည့်အခါ ယင်းတို့သည် ယင်းတို့၏ နာမည်များကို ဦးစွာရေးကြသည်။ ပြောရလျှင် တမန်တော်မြတ်ﷺထံသို့ သာဝကကြီးအဖွဲ့အစည်း အလံဟဒရာမီရေးခဲ့သော စာသည် ထိုအတွက် သက်သေခံ ပင်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ရူဟ်ဟုလ်မအာနီတွင်ပါရှိသော ဤဆင့်ပြန်ချက်များအား ကိုးကားပြောဆိုပြီးနောက် သိရသည်မှာ ဤဆွေးနွေးမှုအားလုံးသည် ပို၍ကြိုက်နှစ်သက်သောနည်းလမ်းအကြောင်းပင် ဖြစ်ကြောင်းသိရ၏။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် နည်းနှစ်မျိုးစလုံးကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် ၎င်း၏နာမည်ကို နောက်ဆုံးမှရေးလျှင်လည်း မှန်၏။ ဓမ္မသတ်ပညာရှင် ဖဟီဟ်အဗုလ်လိင်းသ်က ၎င်း၏ဘုတ်တန်တွင်ရေးသားခဲ့သည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် လိပ်စာရှင်၏အမည်ဖြင့် စတင်ခဲ့လျှင် နည်းလမ်းမကျဟု မည်သူကမျှမပြောနိုင်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မွတ်စလင်မ်တို့တွင် ဤအလေ့အကျင့်ရှိခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍ မည်သူကမျှလည်း ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။
(ရူဟ်ဟုလ်မအာနီ၊ ကုရ်တုဗီ)

စာပြန်ခြင်းသည်လည်း တမန်တော်တို့၏အလေ့အကျင့်ဖြစ်၏။

တဖိစ်ရ်ရှလ်ကုရ်တုဗီ၌တွေ့ရသည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် စာတစ်စောင်ကိုလက်ခံရရှိပါက စာပြန်ရန် ၎င်းအပေါ်၌ တာဝန်ရှိသည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဝေးရောက်နေသောသူထံမှ စာတစ်စောင်သည် အနီး၌ရှိသူ၏ နှုတ်ဆက်စကားကဲ့သို့ပင် ကောင်းမြတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုတွင် သာဝကကြီးအဖွဲ့အစည်းသည် စာတစ်စောင်ပြန်ကြားခြင်းအား နှုတ်ဆက်စကားကို ပြန်ကြားခြင်းကဲ့သို့ တာဝန်တစ်ရပ်အနေဖြင့် သဘောထားလေ့ရှိခဲ့၏။ (ကုရ်တုဗီ)

စာများကို ဗစ်မိလ္လာဟ်ဖြင့်စတင်ခြင်း

တမန်တော်စုလိုင်မန်ﷺနှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺပို့သည့်စာများအားလုံးက သက်သေထူသည်မှာ စာတစ်စောင်၏အစ၌ ဗစ်မိလ္လာဟ်ကိုရေးခြင်းသည် တမန်တော်များ၏အလေ့အကျင့်ဖြစ်ကြောင်းပင်တည်း။ ဗစ် မိလ္လာဟ်အား စာရေးသူ၏နာမည်ရှေ့၌ထားသင့်-မထားသင့်ဟူသည့် မေးခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ဆိုရလျှင် တမန်တော် မြတ်ﷺ၏ အလေ့အကျင့်မှာ မိမိနာမည်၏ရှေ့၌ ဗစ်မိလ္လာဟ်ကို အမြဲတမ်းထားပြီး၊ လိပ်စာရှင်၏နာမည်ကို မိမိ နာမည်၏နောက်၌ ထားလေ့ရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ကုရ်အာန်ထဲ၌မူ ရှေ့နောက်အစီအစဉ်မှာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေပြီး၊ တမန် တော်စုလိုင်မန်ﷺ၏ နာမည်ကို ဦးစွာရေးပြီးမှ ဗစ်မိလ္လာဟ်ကို နောက်မှရေးထား၏။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူ၏ နာမည်ကိုဦးစွာရေးပြီး၊ နောက်မှ ဗစ်မိလ္လာဟ်ရေးခြင်းသည်လည်း အစီအစဉ်ကျပေသည်။ သို့သော် ယဇီးဒ်အိဗ်နီ ရူမာန်မှတစ်ဆင့် အိဗ်နီ အဗီဟာတင်မ်က တင်ပြခဲ့သည်မှာ အမှန်စင်စစ် တမန်တော်စုလိုင်မန်ﷺသည် ၎င်း၏စာကို ဤပုံစံအတိုင်းရေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مِنْ سَلِیْمَانَ بْنِ دَاوُدَ اِلٰی بَلْقِیْسَ ابْنَةِ دَاوُدَ شَرَحَ وَقَوْمَهَا. اِنْ لَا تَعْلَوْا عَلٰیَّ وَاتَّقُوْنِ (ဆိုလိုသည်မှာ ဗစ်မိလ္လာဟ်အား ၎င်း၏အမည်ရှေ့တွင် ရေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။)။ သို့သော် ဘီလ်ကစ်က ၎င်း၏လူများအား စာကိုဖတ်ကြားပြရာ၌ စာရေးလိုက်သူ၏နာမည်ကို ယင်းတို့ သိကြစေရန်အတွက် စုလိုင်မန်ﷺ၏ နာမည်ကို အရင်ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ဘီလ်ကစ်ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း ထပ်တူပြန်လည်

ဖော်ပြခဲ့သည်။ မူရင်းစာတွင် ဗိစ္စမိလ္လာဟ်နှင့် တမန်တော်စုလိုင်မန်၏နာမည်မည်သည်ကိုဦးစွာ ရေးသားခဲ့ကြောင်းကို ကုရ်အာန်၌ဖော်ပြထားချေ။ အခြားဖြစ်နိုင်ချေတစ်ခုရှိသေးသည်မှာ စုလိုင် မန်၏နာမည်ကို စာအိတ်ပေါ်၌ ရေးသားပြီး ဗိစ္စမိလ္လာဟ်ကို စာ၏ထိပ်ဆုံးတွင်ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဘီလ်ကစ်က သူမ၏လူများအား စာကို ဖတ်ကြားပြရာ၌ တမန်တော်စုလိုင်မန်၏နာမည်ကို ဦးစွာထုတ်ဖော်ကြေငြာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဥပဒေသ

စာရေးခြင်း၏မူလလေ့ထုံးစံ(စွန္နတ်)မှာ စာမှန်သမျှ ဗိစ္စမိလ္လာဟ်ဖြင့်စတင်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကုရ်အာန်နှင့် စွန္နတ်တွင်ပေးထားသည့် ညွှန်ပြချက်များမှတစ်ဆင့် ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များက ဆုံးဖြတ်ကြသည်မှာ အကယ်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏နာမတော်ကို မရှိမသေပြုရာကျသည့် ဗိစ္စမိလ္လာဟ်ပါရှိသောစာအား လွှတ်ပစ်ခြင်းမျိုး ပြုလုပ်မည်ကိုစိုးရိမ်ရလျှင်၊ ထို့ပြင် ထိုကဲ့သို့သောအပြစ်ပြုရာ၌ ပါဝင်ပတ်သက်မည်ကိုစိုးရိမ်လျှင် ဗိစ္စမိလ္လာဟ်ကို မရေးသင့်ဟူ၍ဖြစ်၏။ ယခုအခါ စာများကိုဖတ်ပြီးသည်နှင့် လွှင့်ပစ်တတ်သည့်အကျင့်ရှိသဖြင့်၊ စာများသည် အမှိုက်ပုံးတွင် အဆုံးသတ်သွားကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စွန္နတ်တော်နှင့်ကိုက်ညီစေရန်အတွက် စာစမရေးမီ ဗိစ္စမိလ္လာဟ် ကို နှုတ်ဖြင့်ရွတ်ဆိုပြီးမှ စာရေးခြင်းက ပို၍ကောင်းပေသည်။

မယုံကြည်သွေဖည်သူများ၏လက်သို့ ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များပါသည့်စာကို ပေးအပ်သင့်ပါသလား။

တမန်တော်စုလိုင်မန်မှ ဘီလ်ကစ်ထံသို့ စာပို့ချိန်က သူမသည် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်ခဲ့ပေ။ သို့သော်စာတွင် بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمٍ ရေးသားခဲ့သဖြင့် ထိုသို့လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်းသေချာ၏။ တမန်တော်မြတ်၏ စာများ ရေးသားပေးပို့ခဲ့သော အာရဗ်မဟုတ်သည့်ဘုရင်များသည် မယုံကြည်သွေဖည်သူများသာလျှင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ယင်းစာများတွင်လည်း ကုရ်အာန်အာယတ်တော်အချို့ ပါဝင်ခဲ့သည်။ နားလည်သင့်သည်မှာ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်အား ကာဖီရ်များလက်သို့ ပေးခြင်းကိုခွင့်မပြု။ သို့သော် အာယတ်တော်အချို့ပါဝင်သော စာ သို့မဟုတ် စာအုပ်ကို ကုရ်အာန် ဟုမခေါ်ထိုက်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ အာယတ်တော်အချို့ပါဝင်သည့် စာရွက် သို့မဟုတ် စာအုပ်များကို ကာဖီရ်များ သို့မဟုတ် ပိုဇူမရှိသူများ လက်သို့ပေးနိုင်သည်။ (အလာမ်ဂီရီ)

စာများသည် တိုတောင်းရမည်၊ နားလည်လွယ်ရမည်၊ ဆွဲဆောင်မှုရှိရမည်၊ ထိရောက်ရမည်။

တမန်တော်စုလိုင်မန်၏စာကို ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အလွန်နားလည်လွယ်ပြီး အရေးကြီးသောအကြောင်း အချက်များကို စာကြောင်းအနည်းငယ်ဖြင့် စုစည်းဖော်ပြထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာဖီရ်များရှေ့၌ တော်ဝင်ခွံငြားမှု နှင့်အတူ မြင့်မားသောနှုတ်ရေးကြွယ်မှု အဆင့်အတန်းကိုပါ ထိန်းသိမ်းလျက်ရေးသားထားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သတိပြုမည်ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အစ္စလာမ်သို့ဖိတ်ခေါ်ခြင်းနှင့်အတူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ပြည့်စုံကောင်းမွန် လှသောဂုဏ်တော်များကို ဖော်ပြထားလေသည်။ ဘဝင်မြင့်မြင့်နှင့်မောက်မာခြင်းများအား ပြစ်တင်ရှုံ့ချမှုကိုလည်း သတိပြုမိကြပေမည်။ အကယ်စင်စစ် ဤစာသည် ကုရ်အာန်၏အံ့ချီးဖွယ်ရာများအနက်မှ နမူနာတစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီးကတော့အဟ်က ယင်းသည် တမန်တော်များ၏ စာရေးသားပုံအလေ့အထဖြစ်သည်။ စာမှာ တိုတောင်းသော်လည်း ဖော်ပြသင့်သည်များ ကျန်မနေစေရန် သေချာစွာရေးထားသည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ (ရှဟ်ဟုလ် မအာနီ)

အရေးကြီးသောကိစ္စများတွင် အကြံဉာဏ်ရယူခြင်းသည် စွန့်ခွာခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် အခြားသူတို့၏ အမြင်ကိုရရှိသည့် အကျိုးကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ပူးပေါင်းပါဝင်လိုစိတ်ကိုလည်းကောင်း ရရှိသည်။

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا أَفْتُونِىْ فِىْ أَمْرِىْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُوْا ۖ

“ထို(ရိုဝါဘုရင်မ)က အို- မူးမတ်အပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် ကျွန်မ၏ အရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်မအားအကြံပေးကြလေကုန်။ အသင်တို့သည် ကျွန်မ၏အပါး၌ မရှိသမျှကာလပတ်လုံး ကျွန်မသည် မည်သည့်ကိစ္စကိုမျှပင် စီရင်ဆုံးဖြတ်လေ့မရှိပါဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏။”

(၂၇:၃၂)

စကားလုံးသည် فتوى မှဆင်းသက်လာပြီး၊ အချို့သောသီးသန့်ကိစ္စများအား ဖြေကြားခြင်းဟုဆိုလိုသည်။ ဤနေရာတွင် အကြံဉာဏ်ပေးရန် သို့မဟုတ် မိမိတို့၏အမြင်များကို ဖော်ပြကြရန်ကိုဆိုလို၏။ ဘုရင်မ ဘီလ်ကပ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ထံမှစာကို လက်ခံရရှိသောအခါ သူမ၏အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များအားခေါ်၍ သူမအနေဖြင့် ဘာလုပ်သင့်ကြောင်း ၎င်းတို့၏အမြင်များကိုမေးခဲ့၏။ အကြောင်းကိစ္စအပေါ် ၎င်းတို့၏အမြင်ကို မမေးမီ သူမသည် ၎င်းတို့နှင့်မတိုင်ပင်ဘဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချမည် မဟုတ်ကြောင်းပြောကြားရင်း ၎င်းတို့ကို အားပေး၊ နှစ်သိမ့်ခဲ့၏။ သူမ၏ စကားကြောင့် ဝန်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် သူမ၏အမိန့်ကိုနာခံရန်အတွက် ၎င်းတို့တွင်ရှိကြသည့် အရာအားလုံးကို စွန့်လွှတ်ရန်အသင့်ရှိကြောင်းဖော်ပြခဲ့ကြ၏။ **نَحْنُ أُولُوْا قُوَّةٍ وَ أُولُوْا بَأْسٍ شَدِيْدٍ ۚ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ** “ထိုမူးမတ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် ခွန်အားရှိသူများ၊ တိုက်ခိုက်မှုကို ပြင်းထန်စွာ ဝါသနာထုံသူများဖြစ်ကြပါသည်။ သို့ရာတွင် အမိန့်အာဏာသည်ကား အသင်ဘုရင်မ၏လက်တွင်း၌ရှိပေရာ ---” (၂၇:၃၃)သာဝကကြီးကတာဒဟ်ကပြောကြားခဲ့သည်မှာ ၎င်း၏သတင်းအချက်အလက်များအရ သူမ၏အကြံပေး ကော်မတီတွင် (၃၁၃)ယောက်ရှိပြီး၊ တစ်ဦးစီ သည် လူ(၁၀၀၀၀)ကို ကိုယ်စားပြုကာ ထောက်ခံမှုရကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။(ကုရ်တုစီ)

ဤမိန့်ဆိုချက်မှသိရသည်မှာ ထောက်ခံသူများနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းသည် ရှေးကတည်းကရှိခဲ့သော အလေ့အကျင့်ဟောင်း တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းပင်တည်း။ အစ္စလာမ်သည် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းကို အထူးအရေးပါသော အချက်အဖြစ် အလေးထားပြီး၊ အစိုးရအမှုထမ်း၊ အရာထမ်းတို့အား တာဝန်တစ်ရပ်အဖြစ် ပြုလုပ်စေခဲ့လေသည်။ မည်မျှပင် အလေးထားသည်ဆိုသော် တမန်တော်မြတ်ﷺကဲ့သို့သော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ဝဟီများကို လက်ခံရသူ၊ ထို့ပြင် ထိုအရှင်မြတ်ထံတော်မှ တိုက်ရိုက်လမ်းညွှန်မှုကို ရလေ့ရှိသူ(ဤနည်းအားဖြင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းနှင့် အကြံဉာဏ်တောင်းခံခြင်းများ မလိုအပ်တော့ချေ။)သည်ပင်လျှင် ၎င်း၏နောက်လိုက်များအတွက် အစဉ်အလာတစ်ခုကို ထူထောင်ရန် ဤအလေ့အကျင့်အား လိုက်နာရန်အမိန့်ပေးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်တွင် တမန်တော်မြတ်ﷺကို တိုက်ရိုက်မိန့်ထားသည်မှာ **وَشَاوِرْهُمْ فِى الْاَمْرِ** (၃:၁၅၉)ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မြတ်ﷺသည် အရေးကိစ္စအဝဝနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုသူတို့နှင့်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပါလေဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဤမိန့်မှာ ချက်ထဲတွင် ဆွဟာဗဟ်သာဝကကြီးများအတွက် ပူးပေါင်းပါဝင်ခြင်း၏ အနှစ်သာရတစ်ခုပါရှိလေသည်။ ထို့ပြင် နောက် လာမည့်မျိုးဆက်များအတွက် အရေးကြီးသည့်ကိစ္စရပ်များတွင် အစိုးရလုပ်ငန်းစဉ်များ၌ အမြဲတမ်းဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ပေသည်။

စုလိုင်မာန်၏စာအပေါ် ဘီလ်ကပ်၏တုံ့ပြန်မှု

သူမ၏အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးသည့်နောက် ထို့ပြင် ၎င်းတို့၏ယုံကြည်မှုကိုရရှိပြီးသည့် နောက် သူမသည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်၏ ရည်ရွယ်ချက်အမှန်ကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးရန်နှင့် ၎င်းသည် တမန်တော် တစ်ပါးနှင့် ဘုရားသခင်၏စေတမန်အစစ်ဖြစ်ပြီး၊ အမှန်တကယ် ဘုရားသခင်ထံမှ သတင်းစကားကို ယူဆောင်လာ ခဲ့သည်လား သို့တည်းမဟုတ် အင်ပါယာချဲ့ထွင်ရန် မျှော်မှန်းနေခြင်းလားဆိုသည်ကို ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် သူမကိုယ် တိုင်ပင် မဟာဗျူဟာတစ်ရပ်ရေးဆွဲ ချမှတ်ခဲ့လေသည်။ ဤမဟာဗျူဟာ၏နောက်ကွယ်မှရည်ရွယ်ချက်မှာ အကယ်၍ ၎င်းသည် တမန်တော်အစစ်အမှန်ဖြစ်ပါက ၎င်း၏အမိန့်ကိုနာခံမည်ဖြစ်ပြီး၊ ရန်ပြုဆန့်ကျင်လိမ့်မည်မဟုတ်။ တစ်ဖက်မှ ကြည့်လျှင် အကယ်၍ ၎င်းသည် ဘုရင်တစ်ပါးမျှသာဖြစ်ပြီး၊ မိမိ၏ပိုင်နက်ကို လက်အောက်ခံအဖြစ်သွတ်သွင်းလျက် ၎င်း၏အင်ပါယာကို ချဲ့ထွင်လိုစိတ်ရှိနေပါက ထိုစိမ်းခေါ်မှုအားတုံ့ပြန်ရန်အတွက် စီမံချက်တစ်ရပ်ရေးဆွဲလုပ်ဆောင် ရန်ပင်ဖြစ်၏။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်၏ ရည်ရွယ်ချက်အမှန်ကို စမ်းသပ်ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် သူမသည် ၎င်းထံသို့ တန်ဘိုးကြီးသောလက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးပို့သည့်နည်းဗျူဟာကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ လက်ဆောင် ပစ္စည်း များကိုလက်ခံပြီး၊ ကျေနပ်သွားပါက ၎င်းသည် ဘုရင်တစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ပြီး သာမန်မျှဖြစ်သော စေ့ဆော်မှုဖြင့် မိမိအားချဉ်းကပ်ခဲ့ခြင်းသာလျှင်ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် အကယ်၍ ၎င်းသည် အမှန်တကယ် တမန်တော် တစ်ပါး ဖြစ်ပါက အစ္စလာမ်ကိုလက်ခံခြင်းမှတစ်ပါး မည်သည်ကိုမျှ လက်ခံသဘောတူမည်မဟုတ်ပေ။ ဤရှင်းပြချက်ကို သာဝကကြီး အိဗ်နီအဗ္ဗားစ်၊ မူဂျာဟစ်၊ အိဗ်နီဂျူရီင်းဂျီနှင့် အိဗ်နီဝဟ်ဘ်တို့ထံမှ ဆင့်ပြန်သူ အဆင့်ဆင့်ဖြင့် အိဗ်နီဂျရီးရ်က တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းအရာကိုပင် အောက်ပါအာယတ်တော်၌ ရှင်းပြထား၏။

وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظَرْهُ بِمَرَجِّ الرُّسُلُونَ

“သို့ရာတွင် ကျွန်မမူကား ၎င်းတို့ထံ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ခုကို ပေးပို့ပြီးနောက် စေတမန်တို့သည် မည်သို့သောပြန်ကြားချက် ယူဆောင်လာကြသည်ကို (စောင့်၍)ကြည့်မည်။”

(၂၇:၃၅)

ဘီလ်ကပ်၏သံတမန်များ စုလိုင်မာန်၏နန်းတော်သို့ရောက်ရှိလာခြင်း။

အစ္စရေးသမိုင်းနောက်ခံဒဏ္ဍာရီများ၌ ဘီလ်ကပ်၏သံတမန်များနှင့် ၎င်းတို့နှင့်အတူယူဆောင်လာခဲ့သည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများအကြောင်းကို အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည်။ ဒဏ္ဍာရီများ၏အဆိုအရ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ တွင် ရွှေတုံးများ၊ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ကျွန်(၁၀၀)နှင့် ကျွန်မိန်းကလေး(၁၀၀)ပါဝင်၏။ သို့သော် ကျွန်မလေးများသည် ယောက်ျားလေးများကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကျွန်များသည် မိန်းမများကဲ့သို့လည်းကောင်း ဝတ်ဆင် ထားခဲ့ကြ၏။ ဘီလ်ကပ်ထံမှစာတစ်စောင်လည်းပါရှိသည်။ ယင်းစာ၌တမန်တော်စုလိုင်မာန်အား စမ်းသပ်ရန်အတွက် မေးခွန်းအချို့ပါဝင်၏။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများရွေးချယ်မှုသည်လည်း သူ့အားစမ်းသပ်မှုကို ရည်ရွယ်သည်။ ယင်းလ က်ဆောင်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်သော အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို ၎င်းတို့မရောက်လာမီ ကပင် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်အား အသိပေးထားတော်မူပြီးဖြစ်၏။ တမန်တော်စုလိုင်မာန်သည် ဂျင်နများ အား ၎င်း၏နန်းတော်မှမိုင်(၃၀)ကျော်ရှည်လျားသော လမ်းဖြောင့်တစ်ခုကို ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်ခင်းရန် အမိန့်ပေးခဲ့ သည်။ ထို့ပြင် ထိုလမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် ထူးဆန်းသောအသွင်ရှိသည့် တိရစ္ဆာန်များအား တန်းစီစေခဲ့သည်။

ယင်းတိရစ္ဆာန်တို့၏အသစ်အကြေး၊ မစင်များကိုလည်း ရွှေနှင့်ငွေတို့ဖြင့်ခင်းထားသည့်လမ်းပေါ်၌ ချထားစေခဲ့သည်။ အလားတူပင် ၎င်း၏နန်းတော်အား အထူးတလည်မွမ်းမံပြင်ဆင်ခဲ့၏။ နန်းတော်၏ပင်မခန်းဆောင်ကြီး၏ ဝဲယာနှစ်ဖက်တွင် ရွှေကုလားထိုင်အလုံး(၄၀၀၀)စီကို ပညာရှင်များ၊ ဝန်ကြီးများနှင့် အခြားအရာရှိအရာခံများအတွက် ချထားစေခဲ့သည်။ ခန်းမဆောင်ကြီးတစ်ခုလုံးအား အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများဖြင့် မွမ်းမံဆင်ယင်ခဲ့သည်။ ဘီလ်ကစ်၏သံတမန်များသည် ရွှေနှင့်ငွေများခင်းထားသည့်လမ်းပေါ်တွင် တိရစ္ဆာန်များကိုမြင်တွေ့ရသောအခါ ၎င်းတို့နှင့်အတူ ယူဆောင်လာသည့်လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများအတွက် ရှက်ရွံ့သွားခဲ့ကြသည်။ အချို့ဆင့်ပြန်ချက်များ၌ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ရွှေခဲရွှေတုံးများအား လွှင့်ပစ်ကြသည်ဟုဖော်ပြ၏။ ထို့နောက် ရှေ့သို့ဆက်၍သွားရာ လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီ၌ တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များကို စီတန်းလျက်မြင်တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့ကို လွန်သော် ဂျင်နီများအား အတန်းလိုက်တွေ့ရပြန်သည်။ မြင်ရတွေ့ရသည်မှာ ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးတွင် သံတမန်များသည် နန်းတော်သို့ရောက်ရှိကြ၍ တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺ၏ရှေ့တော်မှောက်၌ ရပ်မိကြသောအခါ စုလိုင်မာန်ﷺက ၎င်းတို့အား ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာဖြင့် လက်ခံတွေ့ဆုံပြီး၊ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဖျော်ဖြေဧည့်ခံခဲ့လေသည်။ သို့သော် သူသည် ၎င်းတို့၏လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဘီလ်ကစ်၏ပေးပို့လိုက်သော မေးခွန်းများကို လည်းဖြေကြားခဲ့၏။ (ကုရ်တုဗီ)

တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺက ဘီလ်ကစ်၏လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်း။

قَالَ اتُّبِدُّوْنَ بِمَالٍ فَمَا آتَاكُمُ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَتَاكُمُ ۚ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٢٧﴾

“အသင်တို့သည် ငါ့အား ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် ကူညီလိုကြသလော။ စင်စစ် ငါ့အား အလွှာဟ်အရှင် မြတ်ချီးမြှင့်ပေးသနား တော်မူသည်များမှာ ထိုအရှင်မြတ်က အသင်တို့အား ချီးမြှင့်ပေးသနားထားတော်မူသည် တို့ထက်ပင် ပိုမို၍ကောင်းမြတ်လှပေသည်။ စင်စစ်သော်ကား အသင်တို့သည်ပင်လျှင် မိမိတို့၏လက်ဆောင်ပဏ္ဏာနှင့် မော်ကြွားလျက်ရှိကြပေမည်” (၂၇:၃၆)

ဘီလ်ကစ်၏သံတမန်များ သူမဆက်သလိုက်သော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများနှင့်တကွ တမန်တော်စုလိုင် မာန်ﷺ၏ နန်းတော်သို့ရောက်ကြသောအခါ စုလိုင်မာန်ﷺက ၎င်းတို့အား “အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား ဥစ္စာဓနဖြင့် ကူညီလိုကြသလော။ ကျွန်ုပ်အား အလွှာဟ်အရှင်ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည့် စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ဆုလာဘ်များ သည် အသင်တို့၏နေနှင့်ဥစ္စာထက် ပို၍ကြီးမားများပြား၏။ သို့ဖြစ်၍ အသင်တို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းလက်ဆောင်များကို ကျွန်ုပ်လက်မခံနိုင်။ အသင်တို့ပြန်ယူသွားကြလော့။ အသင်တို့ဖာသာ ယင်းတို့အား စံစားပျော်မွေ့ကြပါလေ”ဟု ပြောကြားခဲ့၏။

ကာဖိရ်တို့ထံမှလက်ဆောင်များကို လက်ခံခွင့်ရှိပါသလား။

တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺက ဘုရင်မ ဘီလ်ကစ်၏လက်ဆောင်များကို လက်မခံခဲ့ခြင်းက ကာဖိရ်တို့ထံမှလက်ဆောင်ကို လက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း သို့မဟုတ် လက်မခံခြင်းက ပို၍ကောင်းကြောင်းကိုညွှန်ပြ၏။ ဤမေးခွန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မှန်ကန်သောရပ်တည်ချက်မှာ အကယ်၍ လူတစ်ဦး၏တစ်ယောက်၏ သို့မဟုတ် မွတ်စလင်မ်အသိုင်းအဝိုင်း၏ အဆင့်အတန်းကို ရုတ်လျော့စေမည်ဆိုပါက သို့မဟုတ် အမျိုးသားအကျိုးစီးပွားအတွက် သင့်လျော်မည်ပုံမရှိပါက

၎င်းတို့၏လက်ဆောင်ကို လက်မခံခြင်းသည် ပို၍မြော်မြင်ဆင်ခြင်ရာရောက်၏။ (ရှဟ်ဟုလ်မအာနီ)။ သို့သော် မွတ်စလင်မ်တို့၏အကျိုးစီးပွားသည် လက်ခံခြင်းဖြင့်ပိုကောင်းလာနိုင်လျှင် ဥပမာ- ဤလုပ်ဟန်သည် မွတ်စလင်မ် မဟုတ်သူတို့အား အစ္စလာမ်ကိုလက်ခံလာစေနိုင်မည်ဆိုလျှင် သို့မဟုတ် အစ္စလာမ်အားဖြစ်အံ့သော ဘေးအန္တရာယ် မှဝေးကွာအောင် ပြုစေနိုင်မည်ဆိုလျှင် ဤအနေအထားမျိုးများ၌ ၎င်းကိုခွင့်ပြု၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အချို့သောကာဖိရ်တို့ထံမှ လက်ဆောင်များကိုလက်ခံ၍ အချို့ထံမှလက်ဆောင်များကိုမူ ငြင်းပယ်သည့်အလေ့ရှိခဲ့၏။ ကအင်အိဗ်နီမာလစ်မှတစ်ဆင့် အွမ်ဒတွလ်ကာရီရှရ်ဟုလ်ဗုခါရီ (ကိသာဗုလ်ဟီဗဟ်)နှင့် ရှရာဟ်အက်စ်စီယာ အလ်ခင်ရ်တို့၌ ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ ဗရာအ်၏ ညီအစ်ကိုဖြစ်သူ အာမိရ်အိဗ်နီမာလစ်သည် မယုံကြည်သွေဖည်သူ ကာဖိရ်အဖြစ်နှင့်ရှိစဉ်က အလုပ်ကိစ္စဖြင့် မဒီနာမြို့သို့သွားခဲ့၏။ ထို့ပြင် တမန်တော်မြတ်ﷺအား မြင်းနှစ်ကောင် နှင့် ဝတ်ရုံနှစ်စုံကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺက ဤလက်ဆောင်များကိုပြန်ပို့ပြီး "ကျွန်ုပ်တို့သည် မယုံ ကြည်သွေဖည်သူများထံမှ လက်ဆောင်ကိုလက်မခံကြပါ"ဟုပြောကြားခဲ့သည်။ တစ်ကြိမ်ကလည်း အိုင်ယာဒ် အိဗ်နီ ဟီမာရ်အလ်မူဂျရီအီဆိုသူက လက်ဆောင်အချို့ပေးခဲ့ရာ တမန်တော်မြတ်ﷺက ၎င်းအား မွတ်စလင်မ်ဟုတ် မဟုတ် မေးမြန်းခဲ့သည်။ ၎င်းက မဟုတ်ကြောင်းပြန်ပြောသဖြင့် လက်ဆောင်များကိုပြန်ပေးရင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မယုံကြည်သွေဖည်သူများထံမှ လက်ဆောင်ကိုလက်မခံရန် အမိန့်ပေးထားတော်မူကြောင်းကို ရှင်းပြခဲ့၏။

တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အချို့သော မယုံကြည်သွေဖည်သူတို့ထံမှလက်ဆောင်ကို လက်ခံခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြသည့် ဆင့်ပြန်ချက်များလည်းရှိသေး၏။ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုတွင် ထိုစဉ်က မယုံကြည်သွေဖည်သူ၊ အဖြစ်ရှိနေ သေးသည့် အဗူဆွဖ်ယာန်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား သားရေစတစ်စလက်ဆောင်ပေးခဲ့ရာ လက်ခံတော်မူခဲ့ ကြောင်းဖော်ပြထား၏။ အခြားဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခု၌လည်း ခရစ်ယာန် တစ်ယောက်ပေးသည့် အလွန်လှပပြောင်လက် သော ပိုးစတစ်စကို လက်ခံတော်မူခဲ့ကြောင်းဖော်ပြခဲ့၏။

ဤဆင့်ပြန်ချက်များကိုကိုးကားလျက် ရှမ်စုလ်အိဗ်မဟ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺက လက်ဆောင်များအား ငြင်းပယ်ခြင်း သို့မဟုတ် လက်ခံခြင်းပြုရသည့်အကြောင်းရင်းကို သုံးသပ်တင်ပြခဲ့သည်။ ၎င်း၏အမြင်၌ မယုံကြည် သွေဖည်သူသည် လက်ဆောင်များအား ငြင်းပယ်ခံရခြင်းကြောင့် အစ္စလာမ်နှင့်နီးကပ်လာမည်ဟု ထင်မြင်ယူဆလျှင် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ယင်းလက်ဆောင်များကို ငြင်းပယ်၏။ လက်ဆောင်များကို လက်ခံခြင်းဖြင့် ၎င်းအား အစ္စလာမ်နှင့်နီးစပ်လာစေမည်ဟု ထင်မြင်ယူဆလျှင် ယင်းလက်ဆောင်များကိုလက်ခံ၏။ (အမ်ဒတွလ်ကာရီ)

ဘီလ်ကစ်သည် သူမ၏လက်ဆောင်များအား တမန်တော်စုလိုင်မန်က ငြင်းပယ်မှုကို ၎င်း၏တမန်တော်ဖြစ် ခြင်းလက္ခဏာတစ်ရပ်အဖြစ် မှတ်ယူခဲ့လေသည်။ မယုံကြည်သွေဖည်သူ၏ထံမှ လက်ဆောင်လက်ခံခွင့်မရှိခြင်း ကြောင့်မဟုတ်၊ သို့သော် သူမသည် ၎င်း၏တိုက်ခိုက်မှုကိုမခံရစေရန်အတွက် လာဘ်ထိုးသည့်အနေဖြင့် ထိုလက် ဆောင်များ ကို ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ပေးပို့ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အာယသ် (၃၈-၄၁)

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو۟ا۟ ا۟ي۟كُم۟ يٰۤاَيُّهَا بَعۡرُشَهَا قَبۡلَ اَنْ يَّاتُوۡنِي۟ مُسۡلِمِي۟نَ ﴿٣٨﴾
قَالَ عَفَرِي۟تٌ مِّنَ الْحَيۡنِ اَنَا اَتِيۡكَ بِهٖ قَبۡلَ اَنْ تَقُوۡمَ مِنۢ مَّقَامِكَ ؕ وَاِنِّي۟

عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
 قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ
 رَبِّي ۖ لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ ۚ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ
 وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي
 أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾

ထိုစုရဟ်မာန်က "အို-မူးမတ်အပေါင်းတို့၊ ၎င်းတို့သည် ငါထံသို့ "မုစ်လင်မ်" အမိန့်ကို နာခံ သူများအဖြစ် မရောက်လာကြမီ အသင်တို့အနက် မည်သူသည် ထိုဘုရင်မ၏ ရာဇပလ္လင်ကို ငါထံသို့ ယူလာနိုင်သနည်း"ဟု ပြောဆိုမေးမြန်းခဲ့၏။[၃၈] ဂျင်(န်)သတ္တဝါ တို့အနက်မှ အလွန် ခွန်အားဗလကြီးသော ဂျင်(န်)တစ်ဦးက ကိုယ်တော်သည် မိမိနေရာမှမထမီ ကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုရာဇပလ္လင်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါမည်။ အမှန်သော်ကား ကျွန်တော်မျိုးသည် ဇကန်မလွဲ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြုစွမ်းနိုင်သူ၊ ယုံကြည်စိတ်ချရသူ တစ်ဦးပင် ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားခဲ့လေ၏။[၃၉] ကျမ်းဂန်၏ အသိပညာရှိသူတစ်ဦးက ကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုရာဇ ပလ္လင်ကို ကိုယ်တော်၏ မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါမည်ဟု လျှောက်ထားခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ထိုစုရဟ်မာန်သည် ထိုရာဇပလ္လင်ကို မိမိအနီးတွင် တည်ရှိနေ သည်ကိုတွေ့မြင်ခဲ့သောအခါ (ဤသို့) ပြောကြားခဲ့လေ၏။ ဤသည်ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူ သောအရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်တစ်ရပ်ပင်၊ ငါသည် ကျေးဇူးတင်လေသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ငါသည်ကျေးဇူးကန်းလေသလောဟု ထိုအရှင်မြတ်သည် ငါ့အား စမ်းသပ်တော်မူခြင်းငှာ ဖြစ်ပေ သည်။ စင်စစ်သော်ကား မည်သူမဆို ကျေးဇူးတင်ခဲ့လျှင် မိမိအကျိုးငှာ ကျေးဇူးတင်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေမည်။ သို့ရာတွင် မည်သူမဆို ကျေးဇူးကန်းခဲ့လျှင် ဇကန်မလွဲ ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူ သော အရှင်မြတ်သည် လိုလားတောင့်တခြင်း ကင်းမဲ့တော်မူသော၊ အလွန်တရာ ရက်ရောတော်မူ သောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။[၄၀] ထိုစုရဟ်မာန်က သင်တို့သည် ထိုဘုရင်မ၏ ရာဇ ပလ္လင်ကို အသွင်ပြောင်းကြလေကုန်၊ ထိုဘုရင်မသည် မှန်ကန်စွာ သိလေသလော၊ သို့တည်း မဟုတ် မှန်ကန်စွာ မသိသူတို့အနက်မှ ဖြစ်လေသလောဟု ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြည့်ရှုကြပေ မည် ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့လေ၏။[၄၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

စုရဟ်မာန်၏နန်းတော်သို့ ဘီလ်ကစ်ရောက်ရှိလာခြင်း

ဘီလ်ကစ်၏သံတမန်များသည် စုရဟ်မာန်၏နန်းတော်မှ အံ့သြခြင်း၊ လေးစားခွဲငြားခြင်း၊ ထိတ်လန့် တုန် လှုပ်ခြင်းများဖြင့် ဆွံ့အမိန်းမောလျက် ၎င်း၏ဘုရင်မသို့စစ်ကြေငြာချက်ကိုသယ်ဆောင်ကာပြန်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ဘီလ်ကစ်က မိမိအနေဖြင့် ၎င်းသည် သာမန်ဘုရင်တစ်ပါးမဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်၏အထူးတာဝန်ပေး

ခြင်းခံရသူဖြစ်ကြောင်းကို သိနှင့်ပြီးဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏တမန်တော်နှင့် တိုက်ခိုက်ရခြင်းမှာ ဘုရားသခင်နှင့် တိုက်ခိုက်ရသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် မိမိတို့တွင် အင်အားမရှိကြောင်းကို သူမ၏ လူများ အား ပြောကြားခဲ့လေသည်။ ဤသို့ မိန့်ခွန်းခြွေပြီးသည်နှင့် သူမသည် တမန်တော်စုလိုင်မန်အားထံသို့သွားရန် စတင်ပြင်ဆင်တော့၏။ သူမသည် သူမနှင့်အတူ အကြီးအကဲ(၁၂၀၀၀)ယောက်ကို ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့၏။ ထိုအကြီး အကဲတစ်ဦးစီသည် တပ်သားပေါင်းတစ်သိန်းစီကို ကွပ်ကဲရ၏။^၁

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မန်အား ၎င်း၏ရှေ့မှောက်၌ မည်သူမျှ စကားမဆိုဝံ့အောင် ကြီးမြတ်မှုကို ပေးအပ်ဂုဏ်ပြုထားတော်မူခဲ့သည် တစ်နေ့သော် ၎င်းသည် ဖုံလုံးကြီးတစ်ခုကို ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် မြင်မိ ၏။ ထို့ကြောင့်အနားရှိလူများအား မည်သည့်အရာနည်းဟုမေးမြန်းရာ ၎င်း၏လူများက “အို-အလ္လာဟ်တမန်တော် ဘီလ်ကစ်သည် သူမ၏လူများဖြင့် လာနေခြင်းဖြစ်ပါသည်”ဟုဖြေကြားခဲ့ကြသည်။ အချို့ဆင့်ပြန်ချက်များ၌ သူမသည် တမန်တော်စုလိုင်မန်၏နန်းတော်မှ (၃)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရောက်နေခဲ့ကြောင်းဖော်ပြ၏။ ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် တမန်တော်စုလိုင်မန်က မိမိ၏မူးမတ်များဘက်သို့လှည့်၍ မေးမြန်းတော်မူခဲ့၏။

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا ائِيْكُمْ يَا تَيْيَبِيْ بِعَرْشَهَا قَبْلَ اَنْ يَّاتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾

“ထိုအခါ စုလိုင်မန်က အို-မူးမတ်အပေါင်းတို့ ၎င်းတို့သည်ငါ့ထံသို့ မွတ်စလင်မ်

(အမိန့်ကိုနာခံသူများ)အဖြစ် မရောက်လာမီ အသင်တို့အနက် မည်သူသည် ထိုဘုရင်မ၏ ရာဇ

ပလ္လင်ကို ငါ့ထံသို့ယူလာနိုင်ကြသနည်း ဟုပြောဆို မေးမြန်းခဲ့၏။” (၂၇:၃၈)

တမန်တော်စုလိုင်မန်က ဘီလ်ကစ်သည် မိမိ၏ဖိတ်ခေါ်မှုကိုအထင်ကြီးလျက် အညံ့ခံရန် လာနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို သိနှင့်ပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်သူမအား ဘုရင်တစ်ပါး၏ခမ်းနားကြီးကျယ်မှုကိုသာမက တမန်တော် တစ်ပါး၏ တန်ခိုးတော်ကိုပါ မြင်တွေ့သွားစေရန် ပြုလုပ်မည်ဟုဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ သို့မှသာ သူမ၏အိမ်နီးသက်ဝင်မှု ကူး ပြောင်းရာ၌ အထောက်အကူဖြစ်ပေမည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မန်အား ဂျင်နများကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် တန်ခိုးပါဝါကို အပ်နှင်းထားတော်မူခဲ့၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏နိမိတ်ပြုမှုဖြင့် ၎င်းသည် ဘီလ်ကစ်၏ ပလ္လင်တော်ကို သူမရောက်မလာမီ မိမိနန်းတော်သို့ယူဆောင်ခိုင်းရန် စိတ်ကူးရခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းက ဂျင်နတစ်ဦးအား သူမ၏ပလ္လင်တော်ကို ယူဆောင်ခဲ့ရန်အမိန့်ပေးလေသည်။ ပလ္လင်တော်ကိုရွေးချယ်ခြင်းအကြောင်းမှာ သူမ၏ဘဏ္ဍာ တော်များအနက် အလုံခြုံဆုံး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ထားသည့် အရာဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ယင်းအားဖောက်ထွင်းဝင် ရောက်ရန်မဖြစ်နိုင်သော၊ တစ်ခုကိုတစ်ခုငဲ့၍တည်ဆောက်ထားသော နန်းဆောင်(၇)ထပ်၏အတွင်းဆုံးနန်းဆောင်၌ သော့ခတ်၍ထား၏။ သူမ၏လူများသည်ပင် ထိုနေရာသို့မရောက်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ ထိုမျှကြီးမား၍လုံခြုံသော အရာဝတ္ထု တစ်ခုကို သော့များ၊ တံခါးများအားမဖျက်ဘဲလျက် အလွန်ဝေးလံသောနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းရန်ကိစ္စမှာ အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်၏အလိုတော်နှင့် အကူအညီမပါဘဲ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ဤသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အကန့်အသတ်မဲ့ တန်ခိုး တော်နှင့် ချုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်းကို သူမအား မြင်တွေ့စေရန် အကောင်းဆုံးနည်းပင်ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်တည်း မှာပင် အလ္လာဟ်

1 ဤဇာတ်လမ်းတွင် စစ်မှန်သောမှတ်တမ်းများ မတွေ့ ရှိကြောင်းကို စာပေနှံ့စပ်သောစာရေးသူက ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အစ္စရေးတို့ အစဉ်အဆက်ပြောခဲ့ကြသော (ရိုးရာ)ဇာတ်လမ်းများ၌ အချို့အသေးစိတ်အချက်များပါဝင်ပြီး ကြီးမားများပြားလှသော ဘီလ်ကစ်၏စစ်တပ်ကြီးအကြောင်းကိုလည်း ထိုလက်ဆင့်ကမ်း ဇာတ်လမ်းများမှပင် ယူထားခြင်းဖြစ်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် ပေးထားသော စစ်သည် အရေအတွက်သည် လွန်မင်းစွာပုံကြီးရဲ့ထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ အလ္လာမဟ်အာလူစီက ရိုးရာဇာတ်လမ်းတွင်ပါသည့် ဤမျှ ကြီးမားများပြားသော စစ်သည်အရေအတွက်သည် လိမ်လည်ခြင်းဖြစ်မည်ဟုထင်ကြောင်း သဘောထားပေးခဲ့၏။

အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺအား မြင့်မားလှသောအဆင့်အတန်းကို ပေးသနားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ၎င်းအား ဤကဲ့သို့ လူသားတို့ မစွမ်းနိုင်သောအရာများကို လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်းရှိစေတော်မူသည်ကို သူမအားသိစေရန်လည်း ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

“قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِيْنَ” ၎င်းတို့သည် ငါ့ထံသို့ မွတ်စလင်မ်(အမိန့်နာခံသူများ)အဖြစ်မရောက်လာမီ---” (၂၇:၃၈) مُسْلِمِيْنَ (မုလိမီးန်)စကားလုံးမှာ မွတ်စလင်မ်၏အများကိန်းဖြစ်သည်။ မူရင်းအဓိပ္ပာယ်သည် နာခံကျိုးနွံသော၊ အညံ့ခံသောဟူ၍ ဖြစ်၏။ သမရိုးကျဖော်ပြချက်အနေဖြင့် “မွတ်စလင်မ်”သည် “ယုံကြည်သက်ဝင်သူ” ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီး အိမ်နအဗ္ဗားစ်၏အဆိုအရဤနေရာတွင် “မွတ်စလေမိန်”အား ၎င်း၏မူရင်းအဓိပ္ပာယ်အတိုင်း နာခံကျိုးနွံသော၊ အညံ့ခံသောဟူ၍သုံးထားခြင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်က ဘီလ်ကစ်သည် အစ္စလာမ်သို့မကူးပြောင်းရသေးချေ။ သူမ တကယ်တမ်း အစ္စလာမ်သို့မကူးပြောင်းခဲ့သည်မှာ တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺ နှင့်စကားပြောဆိုပြီးနောက်မှဖြစ်ကြောင်းကို နောင်လာမည့်အာယတ်တော်များအရ ထင်ရှား၏။

“قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ” ကျမ်းဂန်၏အသိပညာရှိတစ်ဦးက ကျွန်တော်မျိုးသည် ထိုရာဇပလ္လင်ကို ကိုယ်တော်၏မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း ကိုယ်တော်ထံသို့ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါမည်ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။” (၂၇:၄၀) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်သူနည်း။ ဖြစ်နိုင်ချေတစ်ခုမှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စုလိုင်မာန်ﷺကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်း၏ကျမ်းဂန်အသိပညာမှာ ကျယ်ပြောလှ၏။ ဤသို့ဆိုလျှင် ဤအဖြစ်အပျက်သည် တန်ခိုးပြာဋိဟာတစ်ရပ်အနေဖြင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ တမန်တော်တစ်ဦး၏တန်ခိုးတော်ကို ဘီလ်ကစ်အား တွေ့ကြုံသိရှိစေလိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ သူမ၏စိတ်ဝယ် သံသယကင်းစင်သွားမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် အိမ်နီဂျရီးရ်က ကသာဒါဟ်ကဲ့သို့ ကုရ်အာန်အား ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများစွာထံမှ တစ်ဆင့်တင်ပြခဲ့သည်မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺ၏ သာဝကများထဲမှတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ဤအဆိုသည် အများစု၏အမြင်သဘောထားဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ကုရ်တုစီကကြေငြာခဲ့သည်။ အိမ်နီအစ္စဟားကကမူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သူ အာစိဖ်အိမ်နီဘရ်စီယာဖြစ်နိုင်ကြောင်း နာမည်နှင့်တကွဖော်ပြခဲ့၏။ အချို့သောဆင့်ပြန်ချက်တွင် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺ၏ အလ်အိစ္စမုလ်အအိဇ္ဇမ် (တစ်ပါးတည်းသော အလ္လာဟ် အရှင်၏ သီးသန့်နာမံတော်တစ်ခု)၏ အသိပညာရှိသော ဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ဤနာမံတော်ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လျက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ မည်သည့်ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုမဆို တောင်းဆိုပြုလျှင် ထိုတောင်းဆိုကို လက်ခံတော်မူ၏။ ထို့ပြင် တောင်းခံသည့်အရာမှန်သမျှကိုလည်း ထိုအရှင်မြတ်က ပေးသနားတော်မူ၏။ ဤသို့ဆိုသဖြင့် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺသည် အလ်အိစ္စမုလ်အအိဇ္ဇမ်၏ အသိပညာမရှိဟုသက်သေပြသည် မဟုတ်ချေ။ ၎င်း၏လူများထဲမှတစ်ဦးက တန်ခိုးတော်ကိုထင်ရှားပြသခြင်းက မြော်မြင်ဆင်ခြင်ရာရောက်သည်ဟု စဉ်းစားမိသောကြောင့်ဖြစ်ဟန်တူသည်။ သို့မှသာ ဘီလ်ကစ်က ပို၍အထင်ကြီးမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုးတော်ကို ကိုယ်တိုင်ပြမည့်အစား ၎င်း၏လူများအား အထက်ပါပုံစံအတိုင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ كَذٰلِكَ فِيْ فُصُوْصِ الْحَكْمِ ထိုကဲ့သို့သော အနေအထား၌ ဤအဖြစ်အပျက်မျိုးသည် အာစိဖ်အိမ်နီဘရ်စီယာလုပ်ဆောင်ပြခဲ့သော “ကရာမသ်” တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။

မုအ်ဂျီဇဟ်တန်ခိုးပြာဋိဟာနုဉ် ကရာမသ်တို့၏ကွာခြားမှု

မုအ်ဂျီဇဟ်တန်ခိုးပြာဋိဟာသည် သဘာဝဖြစ်စဉ်များနှင့်မပတ်သက်ဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အထူးသီးသန့် လုပ်ရပ်နှင့် ဆန္ဒတော်အားဖြင့်ဖြစ်ပေါ်သည်။ ကုရ်အာန်၌ **وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ** "အို-နဗီတမန်တော် အသင်သည် (၎င်းတို့အား)(သဲများဖြင့်)ပက်ခဲ့စဉ်ကလည်း အသက်ပက်ခဲ့သည်မဟုတ်ပြီ။ စင်စစ်မှာမူ ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပင် ပက်တော်မူခဲ့လေသည်။" (၈:၁၇)ဖြင့် ရှင်းလင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထား၏။ အလားတူပင် ကရာမဟ်ဖြစ်ပျက်ခြင်း၌လည်း သဘာဝဖြစ်စဉ် ပါဝင်ပတ်သက်မှုမရှိပေ။ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ သီးသန့်လုပ်ရပ်နှင့် အလိုဆန္ဒတော်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ မုအ်ဂျီဇဟ်နှင့် ကရာမသ်နှစ်မျိုးစလုံး တွင် လူပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆန္ဒနှင့် ထိန်းချုပ်မှုမပါဝင်ပေ။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အလိုတော်နှင့် အပြုအမူသာဖြစ်သည်။ ယင်းနှစ်မျိုးကြားမှ တစ်ခုတည်းသောကွာခြားချက်မှာ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့သမရိုးကျမဟုတ်သည့် လုပ်ရပ်ကို တမန်တော် မှတစ်ဆင့် လက်တွေ့ပြသသော်၊ ၎င်းသည် မုအ်ဂျီဇဟ်ပြာဋိဟာဖြစ်၏။ အကယ်၍ တမန်တော်မဟုတ်သူမှတစ်ဆင့် လက်တွေ့ပြသသော် ကရာမဟ်ဟုခေါ်ပေသည်။ ယခုထူးခြားဖြစ်ရပ်၌ တမန်တော်စုလိုင်မာန်^ﷺ၏ သာဝကတစ်ပါးဖြစ်သူ အစိဖ်အိဗ်နီဘရ်ခီယာက လုပ်ဆောင်ခဲ့လျှင် ကရာမဟ်ဟုခေါ်ရမည် ဖြစ်သည်။ သူတော်စင်များလုပ်ဆောင်သည့် သမရိုးကျမဟုတ်သောလုပ်ရပ်များသည် အမှန်စင်စစ် ၎င်းတို့ တမန်တော်များ၏ ပြည့်စုံကောင်းမွန်ခြင်း၏ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုသာလျှင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းလုပ်ရပ်များအား တမန်တော်၏တန်ခိုးတော်ဟုပင် မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဘီလ်ကစ်၏ပလ္လင်တော်ကိစ္စသည် ကရာမဟ် သို့မဟုတ် တစာရစ်တစ်ခုဖြစ်၏

ရှိုက်ခ်မဟ်ယွဉ်ဒိုန်းအိဗ်နီအလ်အာရဗီက ၎င်းကို အာစိဖ်အိဗ်နီဘရ်ခီယာ၏တစာရစ်ဟုအတိအလင်းပြောကြားခဲ့၏။ ဤဝေါဟာရ၏ဇယဘုယျအသုံးမှာ အကြည့်နှင့်စိတ်စွမ်းအားဖြင့် ပရိသတ်ကိုဖမ်းစားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ လုပ်ဆောင်သူသည် တမန်တော် သို့မဟုတ် သူတော်စင် သို့မဟုတ် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးပင်ဖြစ်ရန်မလိုအပ်ပေ။ ၎င်းသည် စိတ်ညှို့ခြင်း သို့မဟုတ် အိဗ်မွေ့ချခြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူတော်စင်များသည် ဤစွမ်းအားကို ၎င်းတို့၏တပည့်နောက် လိုက်များအား ပြုပြင်ရန် သို့မဟုတ် လေ့ကျင့်ရန်အတွက်လည်း ရံဖန်ရံခါသုံးတတ်ကြသည်။ တမန်တော်များသည် တစာရစ်ကို အသုံးပြုခြင်းအား ရှောင်ကြဉ်ကြသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်စုလိုင်မာန်^ﷺသည် ဤအလုပ်ကို အာစိဖ်အိဗ်နီဘရ်ခီယာအား လုပ်ခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အိဗ်နီအလ်အာရဗီက ရှင်းပြခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ကုရ်အာန်က **عَلَّمَ مِّنْ آٰكِسَابٍ** (ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်၏ အသိပညာရှိသူတစ်ဦး) သည် ကုရ်အာန်၏ စကားလုံးအရ တောင်းဆိုပြုခြင်း သို့မဟုတ် အလ်အစွမ္မလ် အအိဇ်ဇ်၏ ရလဒ်တစ်ခု ဖြစ်ဟန်တူပြီး၊ ကရာမဟ်၏ နယ်ပယ်အတွင်းကျရောက်သဖြင့် တစာရစ်နှင့် မသက်ဆိုင်တော့ချေ။

أَنَا أَنَا بِكَ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ

"ကျွန်တော် မျိုးသည် ထိုရာဇပလ္လင်ကို ကိုယ်တော်၏မျက်စိတမှိတ်အတွင်း ကိုယ်တော်ထံသို့ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါမည်ဟု လျှောက်ထား ခဲ့လေ၏။" (၂၇:၄၀) ဤအခိုင်အမာပြောဆိုခြင်းသည် ရှုတ်ထွေးမှုကို ဖြစ်စေနိုင်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤလုပ်ရပ်ကို ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ထိန်းချုပ်မှုများဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်သည့် သဘောသက်ရောက်နေသည်။ ထိုသို့လျှင် ယင်းသည် တစာရစ်၏ လက္ခဏာတစ်ရပ်ဖြစ်နေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကရာမဟ်သည် သူတော်စင်တစ်ပါး၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်၌မရှိသော ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤဒွိဟအတွက်အခြေမှာ အကယ်၍ ထိုကိစ္စအတွက် တောင့်တမှုတစ်ခု ပြုခဲ့သည်ရှိသော် ထိုအရှင်မြတ် သည် ယင်းတောင့်တမှုအား မဆိုင်းမတွ

ဖြည့်စွမ်းပေးတော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်းကို အရိပ်လက္ခဏာ ပြတော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်တန်ရာသည်။

ဤရှင်းလင်းချက်ကို စိုက်ယိဒိနာ ဟကီမုလ် အွမ္မဟ်မောင်လာနာ အရှ်ရဖ်အလီထာနဝီ၏ အဟ်ကမုလ် ကုရ်အာန်မှ စူရအန္နမလ် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်မှရယူသည်။ ထိုစာအုပ်အပြင် ၎င်းသည် တစာရွှစ်အကြောင်း လက်ကမ်း စာစောင် တစ်ခုကို "အက်တစာရွှစ်" ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အရဗီဘာသာနှင့် ရေးသားခဲ့သေးသည်။ ယင်းစာစောင်ကို ကျွန်ုပ်သည် အူရဒူဘာသာသို့ ပြန်ဆို၍ သီးခြားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

အာယသ် (၄၂-၄၄)

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرَشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالِ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

ထိုနောက် ထိုဘုရင်မသည် ရောက်ရှိ၍လာသောအခါ တစ်စုံတစ်ယောက်က အသင်၏ ရာဇပလ္လင်သည် ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသလောဟုမေးရာ ထိုဘုရင်မက "ဤ ရာဇပလ္လင်မှာ ထို ရာဇပလ္လင်ပင် ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။ စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသည့် အလျင်ကပင် အသိပညာကို ရိုးဖြင့်ပေးသနားတော်မူခြင်းကို ခံခဲ့ကြရပြီ။ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့သည် "မုစ်လင်မ်" အမိန့်ကို နာခံသူ များပင် ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ" ဟု ပြောဆိုဖြေကြားခဲ့လေ ၏။[၄၂] စင်စစ်သော်ကား ထိုဘုရင်မအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကိုစွန့်၍ ၎င်း ကိုးကွယ်လျက်ရှိခဲ့သော အရာများက တားဆီးထားခဲ့ခြင်းဖြစ် ပေသည်။ (တစ်နည်း) [၎င်းပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က သို့မဟုတ် ထိုအရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်အရ တမန်တော် စုလိုင်မာန်က ထိုဘုရင်မအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား မကိုးကွယ်ဘဲနှင့် ၎င်းဆည်း ကပ်ကိုးကွယ်နေခဲ့သောအရာများမှ တားဆီးလိုက်လေသည်။] ဧကန်စင်စစ် ထိုဘုရင်မ သည် "ကာဖီရ်"သွေဖည်ငြင်းပယ်ကြသော အမျိုးသားတို့အနက်မှပင် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။[၄၃] (ထို့ နောက်) ထိုဘုရင်မအား အသင်သည် ဧည့်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပါလေဟု တစ်စုံ တစ်ယောက်က ပြောကြားခဲ့လေ၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ထိုဘုရင်မသည် ယင်းဧည့်ခန်းကို မြင်လေသော်၊ ထို ဧည့်ခန်းကို နက်စွာသောရေဟု ထင်မှတ်၍ မိမိ ခြေသလုံးနှစ်ဖက်ကို ဖော်ခဲ့လေ၏။ (ထိုအခါ) ထိုစုလိုင်မာန်က ဧကန်စင်စစ် ဤသည် ဖန်များဖြင့် ချောမွတ်အောင် ပြုလုပ်ထားသော ဧည့်ခန်းပင်ဖြစ်သည်ဟုပြော ကြားခဲ့လေ၏။ ထိုဘုရင်မက အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ ဧကန်မလွဲ ကျွန်တော်မျိုးမသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိနှိပ်စက်မိခဲ့ပါပြီ။သို့ရာတွင် (ယခုသော်ကား) ကျွန်တော်မျိုးမသည် စုလိုင်မာန်နှင့်အတူ (အရှင်မြတ်၏) အမိန့်တော်ကို လိုက်နာပါပြီဟု လျှောက် ထားခဲ့လေသတည်း။[၄၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺသည် ဘီလ်ကစ်အား လက်ထပ်ခဲ့ပါသလား။

ဘီလ်ကစ်၏ ဇာတ်လမ်းသည် သူမတမန်တော် စုလိုင်မာန်ﷺ ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် အစွလာမ်သို့ ကူးပြောင်း ခြင်းကိုဖော်ပြသည့် အထက်ပါအာယတ်တော်များတွင် အဆုံးသတ်သွား၏။ "ဒီနောက်ဘာဖြစ်ခဲ့သနည်း။" ဆိုသည့်အပေါ် ကုရ်အာန်က နှုတ်ဆိုသွား၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် တစ်စုံတစ်ယောက်က အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိဗ်နု အုယိုင်နဟ်အား တမန်တော် စုလိုင်မာန်ﷺသည် ဘီလ်ကစ်အား လက်ထပ်ခဲ့ပါသလား ဟုမေးခဲ့ရာ ၎င်းကသူမ၏ အမှုကိစ္စသည် ဤ **وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمِنَ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ** အာယတ်တော်တွင် ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီဟုဖြေကြား ခဲ့လေသည်။

ဤဖြေကြားချက်၏ နောက်ကွယ်မှ ခံယူချက်မှာ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က ဤအကြောင်းကို ထပ်မံ ထုတ်ဖော်ခြင်း မပြုတော့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဒီထက်ပို၍ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်စူးစူးမေးရန် မဟုတ်တော့ကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်သာဝကကြီး အစ်ကရီမဟ်မုတစ်ဆင့် အိဗ်နီအာဆာကီရ်ကဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ ယင်းနောက် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺသည် ဘီလ်ကစ်အား လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သူမ၏ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခွင့်လည်း ပြန် လည်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူမအား ယီမင်သို့ ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည့်ပြင် တမန်တော်စုလိုင်မာန်ﷺသည် သူမထံသို့ လစဉ်တစ်လလျှင်(၃)ရက်မျှ သွားရောက် လည်ပတ်လေ့ရှိခဲ့၏။ ထို့ပြင်ယီမင်တွင် သူမအတွက် ပြိုက်ဖက်ကင်းသည့် နန်းတော်(၃)ခုကိုလည်း တည်ဆောက်ပေးခဲ့လေသည်။ (အလ္လာဟ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံး ဖြစ်တော်မူပေသည်။)

အာယသ် (၄၅-၅၃)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا أَطِیرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَیرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٤٨﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥١﴾ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾ وَانْحَبِزْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٣﴾

ထိုမှတစ်ပါး ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် “ဆမူဒ်”အမျိုးသားတို့ထံ ၎င်းတို့၏ နောင်တော် “ဆွာလိဟ်”အား အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြရမည် (ဟူသော အမိန့်တော်နှင့်တကွ) စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ရုတ်တရက် ၎င်းတို့သည် အုပ်စု နှစ်ခု(ဖြစ်သွားခဲ့ကြကုန်၏) ၎င်းတို့သည် တစ်စုနှင့်တစ်စု ငြင်းခုံလျက်(ရှိကြသည်။) [၄၅] ထို “ဆွာလိဟ်”က အို-ငါ၏အမျိုး သားတို့။ အသင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ကရုဏာတော်၏ အလျင် အပြစ်ဒဏ်ကို အလျင်လိုကြ သနည်း။ အသင်တို့သည် ကရုဏာပြုတော်မူခြင်း ခံကြရအံ့သောငှာ အဘယ်ကြောင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်၌ ချမ်းသာခွင့်ကို တောင်းခံခြင်းမပြုကြသနည်းဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏။ [၄၆] ထိုအမျိုးသားတို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသင်၏ အပေါင်းပါတို့အားဖြင့် လည်းကောင်း နိမိတ်ဆိုးကောက်ကြသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ (ထိုအခါ) ထို “ဆွာလိဟ်”က အသင်တို့၏ နိမိတ်ဆိုး(၏အကြောင်းရင်း)မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်၌ပင် ရှိပေသည်။ ထိုသို့အလျှင်းမဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား အသင်တို့သည် စမ်းသပ်ခြင်းကို ခံကြရမည်ဖြစ်သော အမျိုးသားများပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောကြားခဲ့ပေသတည်း။ [၄၇] ထို့ပြင် မြို့တွင်း၌ ယောက်ျား ကိုးယောက်ရှိခဲ့ကြရာ ၎င်းတို့သည် တိုင်းပြည်ကို (စည်ကား သာယာ အောင်) ပြုပြင်ကြခြင်းမရှိဘဲ ဖျက်ဆီးမှုကိုသာ ပြုလုပ်လျက်ရှိကြကုန်၏။ [၄၈] ၎င်းတို့က ပြောဆို (တိုင်ပင်) ခဲ့ကြကုန်၏။ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ ထိုဆွာလိဟ်အား လည်းကောင်း၊ ထိုဆွာလိဟ်နှင့် ပတ်သက်သောသူတို့အား လည်းကောင်း ညဉ့်အချိန်၌ သွားရောက် သတ်ဖြတ်ရန် ကျိန်ဆိုခဲ့ကြလေသည်။ ပြီးနောက် ထိုဆွာလိဟ်၏ အမွေစားအမွေခံတို့အား ၎င်းနှင့် ပတ်သက်သောသူများ အသတ်ခံကြရသော အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင်ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ္စာဝါဒီများပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောဆိုကြမည့်အကြောင်း အချင်းချင်းပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။ [၄၉] စင်စစ် ၎င်းတို့သည် အကြံအစည်တစ်ခုကို လျှို့ဝှက် ကြံစည်ခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုနည်းတူစွာ ငါအရှင်မြတ်သည်လည်း အကြံအစည်တစ်ခုကို ကြံစည်တော်မူ ခဲ့၏။ စင်စစ် ၎င်းတို့သည် (ဤ သည်ကို) မသိကြပေ။ [၅၀] သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် ၎င်းတို့၏အကြံအစည်၏ နောက်ဆုံးအကျိုးသည် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ရှုပါလေ။ ဧကန်မူချ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့၏ အမျိုးသားတို့အား လည်းကောင်း၊ အားလုံးကိုပင် ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့ပေသည်။ [၅၁] ဤသည် ၎င်းတို့၏သွေဖည်မှုကြောင့် ပျက်စီးလျက်ရှိကြသော ၎င်းတို့၏ နေအိမ်များတည်း။ ဧကန်မလွဲ ဤသည့်(ဖြစ်ရပ်)၌ သိနားလည်ကြကုန်သောသူတို့အဖို့ (ကြီး ကျယ်စွာသော) သက်သေလက္ခဏာသည် ရှိပေသည်။ [၅၂] ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် “အီမာန်”သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး (ပြစ်မှုဒုစရိုက်များမှ) ကြည် ရှောင်ကြကုန်သောသူတို့အား ကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့ပေသတည်း။ [၅၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

لَمْ تَسْتَعِزُّوْا بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ အသင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ကရုဏာတော်၏ အလျင် အပြစ်ဒဏ်ကို အလျင်လိုကြသနည်း။ (၂၇:၄၆) ဤနေရာတွင် တမန်တော်ဆွာလိဟ်သည် အယူလွဲမှားသူတို့၏ တောင်းဆိုမှုကို ရည်ညွှန်း ပြောဆိုနေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့် အလ္လာဟ်ထံတော်မှ ဘေးဒုက္ခများကို ၎င်းတို့ထံ ဤ လောက၌ပင် ယူဆောင်လာခဲ့သင့်သည်။ သို့မှသာ ၎င်းတို့သည် သူ၏မှန်ကန်မှုကို သိကြမည်ဖြစ်၏။ ဤစာကြောင်းမှ “မကောင်းမှု”သည် ဘေးဒုက္ခကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပြီး၊ “ကောင်းမှု”သည် ယင်းတို့၏ နောင်တနှင့် ကရုဏာတော်ကို တောင်းခံခြင်းကို ရည်ညွှန်းလေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ “အသင်တို့ အဘယ်ကြောင့် နောင်တမရမှီ အလျင် ပြစ်ဒဏ်ကို တောင်းဆိုနေကြပါသနည်း။” ဟူ၍ဖြစ်၏။

طُحْتُ (လူကိုးယောက်-၂၇:၄၈) စကားလုံးသည် အုပ်စုတစ်စုအတွက်သုံး၏။ ဤနေရာတွင် လူကိုးယောက်ထဲမှ တစ်ဦးစီကို “ရဟ်တွ်”ဟု ခေါ်ဆိုထားခြင်းမှာ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ မျိုးနွယ်စဉ် ဥစ္စာနေနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာအားဖြင့် မြင့်မားသူများဖြစ်ကြဟန်တူသည်။ ၎င်းတို့တစ်ဦးစီ၌ ကိုယ်ပိုင်သီးခြားမျိုးနွယ် အုပ်စုရှိကြသော ကြောင့် အုပ်စုကိုစုဟုခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် “ဟိဂျ်ရ်”၏ အကြီးအကဲများအဖြစ် ထင်ရှားကြသည်။ “ဟိဂျ်ရ်”မှာ ဆွလိဟ်၏ အမျိုးသားများ နေထိုင်ကြသော မြို့ဖြစ်သည်။ ဟိဂျ်ရ်သည် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ၏ ထင်ရှားသော မြို့တော်တစ်ခုဖြစ်သည်။

لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ

အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တိုင်တည်၍ ထိုဆွာလိဟ်အားလည်းကောင်း၊

ထို ဆွာလိဟ် နှင့် ပတ်သက်သောသူတို့အား လည်းကောင်း ညဉ့်အချိန်၌ သွားရောက်သတ်ဖြတ်ရန် ကျိန်ဆိုခဲ့ကြလေသည်။ ပြီးနောက် ထိုဆွာလိဟ်၏အမွေစားအမွေခံတို့အား ၎င်းနှင့်ပတ်သက်သော သူများ အသတ်ခံကြရသော အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် ဧကန် မလွဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ္စာဝါဒီများပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောဆိုကြမည့်အကြောင်း အချင်းချင်း ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။ ၂၇:၄၉

အစီအစဉ်မှာ ၎င်းတို့အားလုံးစု၍ ညဉ့်အချိန်၌ ဆွာလိဟ်နှင့် အပေါင်းပါတို့အားလုံးကို သတ်ပစ်ကြ ရန် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သွေးကြွေးတောင်းဆိုသူရှိလာလျှင်လည်း ၎င်းတို့သတ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်းနှင့် မည်သူ သတ်ခဲ့သည် ဆိုခြင်းကိုလည်း မသိကြောင်း ပြောကြရန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြောခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့သည် အမှန်တရားကို ဆိုသူများဖြစ်ကြ မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ညဉ့်အမှောင်အတွင်း မည်သူသတ်ခဲ့သည်ကို ပြောနိုင်ခဲ့ကြမည်မဟုတ်သောကြောင့်ပင်။

ဤနေရာတွင် မှတ်သားရန်မှာ ငြင်းပယ်ခြင်း၊ မယုံကြည်သွေဖည်ခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ လုယက်ခြင်း စသည့် လုပ်ရပ်များကို ခက်ထန်သော ရာဇဝတ်ကောင်များထက်ပင်ပို၍ ကာဖိရ်များက ကျူးလွန်နေကြကြောင်းဖြစ်၏။ သို့သည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် မလိမ်တတ်သူများ၊ မဟုတ်မမှန်လုပ်သူများ မဖြစ်အောင် အလွန်ဂရုစိုက်ကြ၏။ ဤသည်က ပြဆိုသည်မှာ လိမ်လည်ပြောဆိုခြင်းသည် မည်မျှအပြစ်ကြီးကြောင်း နှင့် ရက်စက်ယုတ်မာသော ရာဇဝတ်ကောင်များ သည်ပင် မိမိတို့၏သိက္ခာကိုခွဲ၍ ဤသို့မပြုကြကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤအာယသ်တော်မှ အခြားမှတ်သားထိုက်သည့် အချက်တစ်ခုမှာ ဤကာဖိရ်များ ဖေါ်ပြခဲ့သော တမန်တော် ဆွာလိဟ်၏ ဝလီ သို့မဟုတ် (အမွေ)ဆက်ခံသူဆိုသူသည် တမန်တော်၏ မိသားစုဝင်ပင် ဖြစ်၏။ ဤသို့ဆိုလျှင်

အဘယ်ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ထိုသူအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုဘဲ ချန်ထားခဲ့ကြပါသနည်း။ အဖြေမှာ ယင်းသူသည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက်အရကြည့်လျှင် ဆက်ခံသူဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ၎င်းသည်ကာဖိရ်များ၏ အပေါင်းပါကာဖိရ်တစ်ဦး ဖြစ်နေသောကြောင့်လည်းဖြစ်မည်။ သွေးသားတော်စပ်မှုကြောင့် တမန်တော် ဆွာလိဟ် ၏သွေးကြွေးကို ပြန်လည်တောင်းခံမည့်သူ ဖြစ်နေခြင်းကလည်း စဉ်းစားစရာပင်ဖြစ်၏။ အခြားဖြစ်နိုင်သည့်အချက်မှာ ၎င်းသည် မွတ်စလင်မ်ဖြစ်ပြီး ထင်ရှားသော အဆင့်အတန်းရှိသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ဆူပူအုံကြွမှုများ၊ လက်တုံ့ပြန်မှုများပေါ်ပေါက်လာနိုင်သွယ်ရှိခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်မည်။ အလ္လာဟ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။

အာယသ် (၅၄-၅၉)

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَيْنَكُمْ
تَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۖ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾ فَمَا
كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ إِنَّهُمْ
أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ
﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
سَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် "လူတွ်"အား(လည်း နဗီတမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။) အကြင်အခါဝယ် ထိုလူတွ်က မိမိအမျိုးသားတို့အား ပြောကြားခဲ့လေ၏။ အသင်တို့သည် သိမြင်ကြလျက် စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာအမှုကို ကျူးလွန်ကြလေသလော။[၅၄]အသင်တို့သည် မိန်းမတို့အား စွန့်၍ ယောက်ျားများထံ ကာမဂုဏ်ခံစားရန် လာကြလေသလော။ စင်စစ်မှာကား အသင်တို့သည် မိုက်မဲသောအမျိုးသားများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။[၅၅] ထိုအခါ ထိုလူတွ်၏ အမျိုးသားတို့က မိမိတို့အချင်းချင်း အသင်တို့သည် လူတွ်နှင့် ပတ်သက်သောသူတို့အား မိမိတို့မြို့ရွာမှ နှင်ထုတ်ကြလေကုန်။ ဇကုန်မလွဲ ၎င်းတို့သည် သန့်ရှင်းဟန်ဆောင်သူများပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြသည်မှတစ်ပါး ၎င်းတို့၌ အခြား အဖြေမရှိခဲ့ပေ။[၅၆] သို့ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုလူတွ်အား လည်းကောင်း၊ ထိုလူတွ်နှင့်ပတ်သက်သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထိုလူတွ်၏ဇနီးမှာမူ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား ကျန်ရစ်သူတို့တွင် သတ်မှတ်တော်မူခဲ့၏။[၅၇] ၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အပေါ်၌ မိုးတစ်မျိုးကို ရွာသွန်းစေတော်မူခဲ့၏။ စင်စစ် သတိပေးနှိုးဆော်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသောသူတို့၏ မိုးမှာ အလွန်ဆိုးရွားခဲ့ပေသည်။[၅၈] (အို-နဗီတမန်တော်)အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ ချီးမွမ်းထောမနာ အပေါင်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်သာထိုက်၏။ ၎င်းပြင် ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုသည် ထိုအရှင်မြတ်ရွေးချယ်တော်မူခဲ့သော ကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ရောက်ပါစေသား။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သာ၍

မြင့်မြတ်တော်မူပါသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ၎င်းတို့(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်) တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ် ကိုးကွယ်ကြသောအရာများသည် (သာ၍ မြင့်မြတ်ကြလေသလော။)[၅၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤအဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်၍ လိုအပ်သလောက် အသေးစိတ် ဆွေးနွေးမှုကို ကုရ်အာန်၏ နေရာများစွာ၊ အထူးသဖြင့် စုရဟ်အလ်အာန်ရစ်၌ ဖော်ပြထား၏။ လိုအပ်မည်ဆိုပါက ရှာဖွေကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

قُلْ شَيْءٌ مُّسْتَعِظٌ أَلَمْ يَكُنْ لَّيْلٌ وَنَهَارٌ لِّالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَهًا إِلَّا اللَّهُ (၂၇:၅၉)။ တမန်တော်များနှင့် ရှေးလူဟောင်းများ၏ အဖြစ်အပျက်အချို့ကို လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့ကြုံတွေ့ ခဲ့ကြရသည့် အသီးသီးသော ဘေးအန္တရာယ်များကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြပြီးသည့်နောက် ဤစာကြောင်းဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺအား မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ ၎င်း၏နောက်လိုက်များအား ဤလောက၌ အပြစ်ပေးတော်မမူဘဲ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းအတွက် တမန်တော်မြတ်ﷺအနေဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်အား ဖော်ပြချီးကျူးသင့်ကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် တမန်တော်မြတ်ﷺအား ပွင့်ခဲ့လေပြီးသော တမန်တော်အပေါင်းနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ကြသူများကို "စလာမ်"ဆိုရန် တောင်းဆိုခဲ့၏။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူ အများစုက ဤရှင်းလင်းချက်အား လက်ခံကြသော်လည်း၊ အချို့ကမူ ဤစာကြောင်းသည် တမန်တော်လူတို့ﷺအား မိန့်ကြားတော်မူခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်မြင်ကြ၏။

ဤအာယတ်တော်ပါ ဖော်ပြချက် اَلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَهًا إِلَّا اللَّهُ(၂၇:၅၉)သည် သာဝကများအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားအာယတ်တော် عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ "၎င်းပြင် ချမ်းမြေ့သာယာမှုသည် ရစုလ်တမန်တော်တို့အပေါ်ဝယ် ကျရောက်ပါစေသော်"(၃၇:၁၈၁)၌လည်း တမန်တော်များအား စလာမ်ပို့သရန် မိန့်တော်မူခဲ့၏။ သို့သော် သာဝကကြီးအိဗ်နီအဗ္ဗားစ်ကမူ ယင်းသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ သာဝကများအား ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု သဘောရ၏။ စွမ်ယန်အက်ဟ်သောရီ ကလည်း ဤရှင်းလင်းချက်ကို သဘောတူလက်ခံပေသည်။ (အိဗ်နေဂျရီရ်)

အကယ်၍ သာဝကကြီး အိဗ်နီအဗ္ဗားစ်ကမူ ယူဆသကဲ့သို့ اَلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَهًا إِلَّا اللَّهُ(၂၇:၅၉)သည် သာဝကများအတွက်ဟု ယူလျှင် "အလိုငါတစ်စလာမ်"ဟု ပြောခြင်းသည်လည်း တမန်တော်မဟုတ်သူများအတွက် ဖြစ်ပေမည်။ ဤအကြောင်းကို အင်ရှာအလ္လာဟ် စုရဟ်အလ်အာန်အာဇ်၊ အာယတ်တော် صَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا (၃၃:၅၆)တွင် အသေးစိတ် ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေသ

ဤအာယတ်တော်က မိန့်ခွန်း၊ တရားပွဲ သို့မဟုတ် ပို့ချမှုတစ်ခုကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ချီးမွမ်းထောပနာ ပြုခြင်း၊ ဆွလာဟ် (ဒရူးဒ်)နှင့် တမန်တော်တို့အား စလာမ်ဆိုခြင်းများဖြင့် စတင်သင့်ကြောင်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို သင်ကြားပေးသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ၎င်း၏ မိန့်ခွန်းများ၌ ဤအတိုင်းပင် အမြဲတစေ ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ သာဝကကြီးများသည်လည်း ၎င်းတို့၏ မိန့်ခွန်းများတွင်သာမက အရေးပါသောလုပ်ငန်းများ အားလုံးမစတင်မီ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ချီးမွမ်းထောပနာပြုခြင်း၊ ဆွလာဟ်နှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺအား စလာမ်ဆိုခြင်းများ ပြုလေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ (ရှူးဟ်)

အာယသ် (၆၀-၆၄)

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا
 بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ
 الَّذِينَ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
 أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
 هُمْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
 السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ
 ﴿٦٢﴾ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ
 يَدَيْ رَحْمَتِهِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ تَعْلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمَّنْ يَبْدَأُ
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ
 قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾

(ဤရှပ်တုများ မြင့်မြတ်သလော။ သို့တည်းမဟုတ် အကြင်အရှင်မြတ်ပင် (မြင့်
 မြတ်တော်မူပါသလော။) ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်များကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေကို
 လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အကျိုးငှာ
 မိုးကောင်းကင်မှ (မိုး)ရေကို ချပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ တစ်ဖန် ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုရေဖြင့် စိုပြည်
 သာယာသော မြေဥယျာဉ်များကို ပေါက်ရောက်စေတော်မူခဲ့၏။ အသင်တို့၌မူကား ထိုမြေဥယျာဉ်
 များ၏သစ်ပင်များကို ပေါက်ရောက်စေနိုင်စွမ်း မရှိပြီ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်အတူ (အခြား)
 ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ရှိပါသေးသလော။ ထိုသို့ အလျှင်းမဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား (၎င်းတို့
 သည် အမှန်တရားမှ သွေဖည်သူများပင် ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။) [(တစ်နည်း) ၎င်းတို့သည် (အခြား
 အရာများကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်) ဂုဏ်ရည်တူ ပြုလုပ်သူများပင် ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။)] [၆၀]

(ဤရှပ်တုများ မြင့်မြတ်သလော။ သို့တည်းမဟုတ် အကြင်အရှင်မြတ်ပင် (မြင့်မြတ်
 တော်မူပါသလော။) ထိုအရှင်မြတ်သည် ပထဝီမြေကို မှီတင်းနေထိုင်ရာ ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။
 ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ယင်းပထဝီမြေ၏အကြား၌ ရေချောင်းများကို ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။
 ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ထိုပထဝီမြေ(တည်ငြိမ်စေရန်)အလို့ငှာ တောင်များကို (ကျောက်ဆူး
 များအဖြစ်) ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် မြစ်နစ်ရု၏ အကြားဝယ် အတား
 အဆီးကို ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်အတူ (အခြား) ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ရာဟူ၍
 ရှိပါသေးသလော။ ထိုသို့ အလျှင်းမဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား ၎င်းတို့အနက် မြောက်မြားစွာသော

သူတို့သည် မသိနားမလည်ကြပေ။ [၆၁] (ဤရှပ်တုများ မြင့်မြတ်သလော။) သို့တည်းမဟုတ် အကြင်အရှင်မြတ်ပင် (မြင့်မြတ်တော်မူပါသလော။) ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိအား မလွှဲမရှောင်သာ သောသူ (ဒုက္ခသည်)က ဟစ်ခေါ်(တမ်းတ)လေသောအခါ ၎င်းအားပြန်၍ထူးတော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ထို အရှင်မြတ်သည် ဘေးဒုက္ခကိုလည်း ဖယ်ရှားတော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် ကမ္ဘာ မြေ၌ အသင်တို့အား ကိုယ်စားလှယ်များ ပြုလုပ်တော်မူ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် အတူ (အခြား) ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ရှိပါသေးသလော။ အသင်တို့သည် အနည်းငယ်မျှသာလျှင် စဉ်းစား ကြကုန်သတည်း။[၆၂] (ဤရှပ်တုများ မြင့်မြတ်သလော။) သို့ တည်းမဟုတ် အကြင်အရှင်မြတ်ပင် (မြင့်မြတ်တော်မူပါသလော။) ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား ကုန်း မြေနှင့်သမုဒ္ဒရာပင်လယ်၏ အမှောင်ထုများ၌ လမ်းညွှန်တော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး အကြင်အရှင်မြတ်သည် မိမိ ကရုဏာတည်း ဟူသောမိုးမရွာမီ လေများကို ရှေ့ပြေး သတင်းကောင်းအဖြစ် စေလွှတ်တော်မူ၏။ အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်နှင့်အတူ (အခြား) ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ရှိပါသေးသလော။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် ကား ၎င်းတို့ နှိုင်းယှဉ် ကိုးကွယ်ကြသည်များထက် (အတိုင်းမရှိ) မြင့်မြတ်တော်မူဘိ သတည်း။ [၆၃] (ဤရှပ်တုများ မြင့်မြတ်သလော။) သို့တည်းမဟုတ် အကြင်အရှင်မြတ်ပင် (မြင့်မြတ်တော်မူပါ သလော။) ထိုအရှင်မြတ်သည် အဖန်ဆင်းခံတို့ကို (ပထမအကြိမ်) စတင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ထိုအဖန်ဆင်းခံတို့ကို တစ်ဖန် ထပ်မံ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူပေသည်။ ထို့ပြင် အကြင်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား မိုးကောင်းကင်မှလည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေမှ လည်း ကောင်း စားနပ်ရိက္ခာ ချီးမြှင့်ပေးသနား တော်မူ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်အတူ (အခြား) ဆည်း ကပ်ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ရှိပါသေး သလော။ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊) အကယ်၍ အသင်တို့သည် သစ္စာဝါဒီများဖြစ်ကြလျှင် (ဤသည်နှင့်စပ်လျဉ်း၍) မိမိတို့၏ သက်သေ သာဓကကို ယူဆောင်လာခဲ့ကြလေကုန်။[၆၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိအား မလွှဲမရှောင်သာ သောသူ (ဒုက္ခသည်)က ဟစ်ခေါ် (တမ်း တ)လေသောအခါ ၎င်းအားပြန်၍ထူးတော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ဘေးဒုက္ခကို လည်း ဖယ်ရှားတော်မူ၏။ (၂၇:၆၂)

الْمُضْطَرُّ (မုသွသွာရ်)အာရဗီစကားလုံးသည် اَضْطَرَّအသွသွရ်မှ ဆင်းသက်လာပြီး လိုအပ်ချက်အချို့

ကြောင့် အကူအညီကင်းမဲ့ကာ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည့် အနေအထားကို ဆိုလိုသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကူညီ ပံ့ပိုးမှုနှင့် မိတ်ဆွေ မရှိသောအခါမျိုး၌ ဤသို့ပင်ဖြစ်တတ်၏။ ဤသို့ဖြင့် လူတိုင်းထံမှ မျှော်လင့်ချက်ဟူသမျှ ပျောက်ဆုံး သွားသောလူတစ်ဦးသည် ၎င်း၏ဒုက္ခ၊ သုက္ခများအတွက် အလျော်ပေးမည့်သူအဖြစ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဘက်တော်သို့ လှည့်ခြင်းသည် "မွသွာတွာရ်"ပင်ဖြစ်၏။ ဤ "မွသွာတွာရ်"၏ ဖွင့်ဆိုချက်အား ဆွဒီဒီ၊ ဖွန်းနူးနီးအလ်မစ်ရီ၊ စဟ်လ်အိဗ်နီ အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာဟ် စသူတို့က လက်ခံကြ၏။ (ကုရ်တုဗီ)။ တမန်တော်မြတ်ﷺက ယင်းကဲ့သို့ လူတစ်ဦးသည် အောက်ပါ အတိုင်း ဆုတောင်းသင့်ကြောင်း အကြံပြုခဲ့၏။

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُوا، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصِلْنِي إِلَى شَأْنِي كُلِّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်အရှင်မြတ်၏ဂုဏ်ကျက်သရေတော်များကို မျှော်ကိုးသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ ကျွန်တော်မျိုးအား ပြစ်ထားတော်မမူပါနှင့်။ ကျွန်တော်မျိုး၏ ကိစ္စအဝဝကို တည့်မတ်ပေးတော်မူပါ။ အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားခဝပ်ကိုးကွယ်ရာမရှိပါ။
(ကုရ်တုစီ)

မွတ်သွန် အကျဉ်းအကြပ်ထဲရောက်နေသူ၏ ဆုပန်ခြင်းကို ရိုးသားဖြူစင်သောကြောင့် မုချလက်ခံတော်မူမည်ဖြစ်၏။

အိမာမ်ကုရ်တုစီက ပြောကြားသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မွတ်သွန်တစ်ဦး၏ တောင်းဆိုကို လက်ခံရန် မိမိကိုယ်တော်တိုင် တာဝန်ယူတော်မူကြောင်း ဖြစ်၏။ ဤအာယတ်တော်၌ ယင်း၏အကျိုးသက်ရောက်မှုအား ကြေငြာထားတော်မူ၏။ အကြောင်းမှာ လောကီနှင့်ဆိုင်သော အထောက်အပံ့များနှင့် ဆက်သွယ်မှုများကို ဖြတ်တောက်လျက် ထိုအရှင်မြတ်အားတစ်ပါး တည်းသော အစားပေးမည့်သူအဖြစ် သဘောထားကာ တောင်းခံခြင်းသည် အရိုးသားဆုံးဖြစ်ပေသည်။ ရိုးသားဖြူစင်မှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ရှေ့တော်၌ အထူးအဆင့်အတန်း တစ်ခုတွင် ရှိ၏။ မည်သူမဆို ရိုးသားဖြူစင်ခြင်း စိတ်ထားကို ဖော်ပြလျှင်၊ ယုံကြည်သက်ဝင်သူဖြစ်စေ၊ မယုံကြည်သွေဖည်သူဖြစ်စေ၊ ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်စေ၊ မကောင်းမှုတွင် ပျော်မွေ့သူဖြစ်စေ၊ ရိုးသားမှန်ကန်မှု၏ မင်္ဂလာကြောင့် အလ္လာဟ်အရှင်၏ ကူညီဆောင်မမှုသည် ၎င်းထံသို့ ရောက်လာမည်ဖြစ်၏။ ဤအချက်ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ကိုယ်တော်တိုင်က ကာဖီရ်တို့၏ စရိုက်လက္ခဏာများအကြောင်းကို ဖော်ပြရာ၌ ရှင်းပြတော်မူခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုအရှင်မြတ်က မိန့်တော်မူခဲ့သည်မှာ ကာဖီရ်များ စီးနင်းသည့်လှေသည် မုန်တိုင်းမိ၍ သေဘေးဆိုင်နေကြသောအခါ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား စိတ်ထားမှန်ကန်စွာဖြင့် ဟစ်ခေါ်ကြပြီး၊ အကယ်၍ ၎င်းတို့အား အသက်ဘေးမှချမ်းသာရာ ရအောင် ပြုတော်မမူပါက ထိုအရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ထာဝစဉ်သိတတ်နေကြပါမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ သို့သော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ ဆုတောင်းကို လက်ခံတော်မူပြီး၊ ၎င်းတို့အား ကယ်တင်ကာ ကုန်းမြေသို့ ပို့ပေးလိုက်သည်နှင့် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် ဘုရားအများကို ကိုးကွယ်ကြပြန်လေသည်။

(၂၇:၆၅) دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ (إِلَى قَوْلِهِ) فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ

တမန်တော်မြတ်၏ ဆွဟီးဟဒီးဆ်ကျမ်းတစ်စောင်၌ ဆိုသည်မှာ တောင်းဆု(၃)မျိုးအား သံသယဖြစ်ဘွယ်မရှိမုချ လက်ခံတော်မူ၏။ ၎င်းတို့မှာ (၁)မတရားဖိနှိပ်ခြင်းခံရသူ၏တောင်းဆု (၂) ခရီးသည်၏ တောင်းဆုနှင့် (၃) ဖခင်တစ်ဦး၏ သားသမီးများအပေါ် မကောင်းသော တောင်းဆုတို့ဖြစ်ကြသည်။ ဤတောင်းဆု(၃)မျိုး၏ အနေအထားသည် “မွတ်သွန်”တစ်ဦး ၏ တောင်းဆုနှင့် ထပ်တူပင်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မတရားဖိနှိပ်ခြင်း ခံရသူတစ်ဦးသည် လောကီဆိုင်ရာ ထောက်ပံ့မှုများမှ ဟန့်တား နှောင့်ယှက်ခံရသည်ဖြစ်၍ ၎င်း၏အခြေအနေမှာ “မွတ်သွန်”တစ်ဦးနှင့် မခြားပေ။ အလားတူပင် ခရီးသည်တစ်ဦးသည် ခရီးသွားနေစဉ်အတွင်း ၎င်း၏ ချစ်သူခင်သူများမှ ဝေးကွာနေသဖြင့် အကူအညီမဲ့နေပေသည်။ ထို့အတူ ဖခင် တစ်ဦးသည် လုံးဝစိတ်ဆင်းရဲပြီး အသဲနာမနေပါက ၎င်းတို့အပေါ် ထားရှိသော မိဘမေတ္တာကြောင့် သားသမီးအတွက် မကောင်းသော တောင်းဆုကို ပြုမည်မဟုတ်။ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ ၎င်းအား ခစားနေရသော စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှ ကယ်တင်တော်မူပါမည့်အကြောင်း ဟစ်ခေါ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ သာဝကကြီး အဗူဒါရ်ဒါ(رضي الله عنه)မှတစ်ဆင့် ဟဒီးဆ်ပညာရှင် အဗူရီးက ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်(ﷺ) မိန့်

တော်မူခဲ့သည်။ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ကြေငြာတော်မူခဲ့သည်မှာ ငါအရှင်မြတ်သည် မတရားဖိနှိပ်ခြင်း ခံနေရသူ တစ်ဦးသည် ကာဖိရဖြစ်သည့်တိုင် ၎င်း၏ အသနားခံပန်ကြားမှုကို မည်သည့်အခါမျှ ငြင်းပယ် တော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်။” (ကုရ်တုဝီ)။ အကယ်၍ မွတ်စာရ် သို့မဟုတ် မတရားဖိနှိပ်ခြင်းခံရသူ သို့မဟုတ် ခရီးသည်တစ်ဦးသည် မိမိ၏အသနားခံ ပန်ကြားခြင်းကို အလ္လာဟ်အရှင် လက်ခံတော်မူခြင်းမရှိဟု ခံစားရပါက စိတ်အားငယ်ခြင်း၊ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်ခြင်းများ မဖြစ်ကြသင့်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်ခါတစ်ရံ ပန်ကြားခြင်းကို လက်ခံသော်လည်း သင့်လျော် မှုနှင့် ကြို တင်သိမြင်တော်မူခြင်း ဟစ်ကံမသ်များကြောင့် ထင်ရှားပြသမှုသည် နှောင့်နှေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ နောက်တစ်နည်းဆိုလျှင် ထိုကဲ့သို့သူသည် မိမိစိတ်၏ ရိုးသားဖြူစင်မှု(သို့မဟုတ်) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ ဆုပန်ရာ တွင် အာရုံစူးစိုက်မှု အားနည်း၍ဖြစ်မည်လားဆိုသည်ကို ဆန်းစစ်သင့်ပေသည်။ (အလ္လာဟ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။)

အာယသ် (၆၅-၇၅)

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلِ ادْرِكْ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءَُنَا أَيْنَا لَمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۚ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَآيَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧٥﴾

အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့) အကွယ်၌ရှိသော အရာများကို အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး မိုးကောင်းကင်၌ ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ ရှိသူတို့သည်လည်း ကောင်း မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှပင် မသိချေ။ ထို့အတူ မိမိတို့ သည် မည်သည့်အချိန်အခါ၌ ရှင်ပြန်ထစေခြင်း ခံကြရမည်ကိုလည်း ၎င်းတို့မသိကြပေ။ [၆၅] စင်စစ်မှာကား “အာခိရတ်” တမလွန်ဘဝနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းတို့၏အသိပညာမှာ ပျောက်ပျက်၍ သွားချေပြီ။ ထိုသို့အလျှင်း

မဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား ၎င်းတို့သည် ထို “အာခိရတ်” တမလွန်ဘဝနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗွိဟသံသယ၌ပင် ရှိနေကြကုန်၏။ ထိုသို့ အလျဉ်းမဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား ၎င်းတို့သည် ယင်း “အာခိရတ်” တမလွန် ဘဝဘက်မှ မျက်စိကန်းနေသူများပင် ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ [၆၆] စင်စစ် “ကာဖိရ်” သွေဖည်ခြင်း ပယ်ခဲ့ကြကုန်သောသူတို့က ကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီးဖြစ်သွားခဲ့ကြသည့်အခါ အလားတူ ကျွန်ုပ်တို့ ၏အဘ၊ ဘိုးဘေးတို့သည်လည်း (မြေကြီးဖြစ်သွားခဲ့ကြသည့်အခါ) ကျွန်ုပ်တို့သည် (သင်္ချိုင်း တွင်းမှ) ထွက်စေခြင်းကို ခံကြရဦးမည်လော။ [၆၇] ဧကန်မလွဲ ဤသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အဘ၊ ဘိုးဘေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရှေးယခင်ကပင် ကတိပေး (ခြိမ်း ခြောက်ပြောဆို)ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရလေသည်။ ဤသည် ရှေးသူဟောင်းတို့၏ အခြေအမြစ်မရှိသော ပုံပြင်များသာဖြစ်ကြပေသည်။ [၆၈] (အို-နဗီ တမန်တော်၊) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်း တို့၊) အသင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေ၌ လှည့်လည်သွားလာကြပြီးလျှင် အပြစ်ထင်ရှားသောသူတို့၏ နောက်ဆုံးအကျိုးဆက် မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကြည့်ရှုကြလေကုန်။ [၆၉] ထို့ပြင် အသင်သည် ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ မပူဆွေးလေနှင့်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် ၎င်းတို့၏ လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှု ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းလည်း မဖြစ်လေနှင့်။ [၇၀]

ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့က အကယ်၍ အသင်တို့သည် သစ္စာဝါဒီများဖြစ်ကြပါလျှင် ဤချိန်း ဆိုချက်သည် မည်သည့်အခါ၌ ပြီးမြောက်ပါမည်နည်းဟု ဆိုကြကုန်၏။ [၇၁] (အို-နဗီ တမန်တော်၊) အသင်ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့) အသင်တို့ အလျင်စလို လိုလားလျက်ရှိကြသော ပြစ်ဒဏ် တစ်စိတ်တစ်ဒေသသည် မဝေးတော့ပြီ။ အသင်တို့၏နောက်မှပင် (ထပ်ကြပ်မကွာ) လိုက်လာခဲ့ လေပြီ။ [၇၂] ၎င်းပြင် ဧကန်အမှန် အသင်တို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် လူတို့ အပေါ်၌ အလွန်ကျေးဇူးပြုတော်မူသောအရှင် အမှန်ပင်ဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ထိုလူတို့ အနက် များစွာသောသူတို့မှာ ကျေးဇူးမသိတတ်ကြပေ။ [၇၃] ထိုမှတစ်ပါး အသင့်အား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့၏ရင်များ က လျှို့ဝှက်ထားကြသည်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ထိုသူတို့ ထင်ရှားစေကြသည်တို့ကိုလည်းကောင်း အမှန်ပင် သိရှိတော်မူ၏။ [၇၄] စင်စစ်သော်ကား မိုးကောင်းကင်၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ လည်းကောင်း လျှို့ဝှက်သောအရာ ဟူ၍ မရှိချေ။ သို့ရာတွင် (ထိုအရာသည်) ထင်ရှားစွာသော (မှတ်တမ်းတော်)စာအုပ်တွင် မှတ် သားထားပြီး ဖြစ်ပေသတည်း။ [၇၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ

အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့) အကွယ်၌ရှိသော အရာများကို အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး မိုးကောင်းကင်၌ ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ ရှိသူတို့သည်လည်း ကောင်း မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှပင် မသိချေ။ (၂၇:၆၅)

တမန်တော်မြတ် ﷺအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အကွယ်၌ရှိသောအရာများ (ပိုက်ပ်)ကို ကောင်းကင် တမန်များကဲ့သို့ မိုးကောင်းကင်၌ ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မသိကြောင်းကို လူတို့အား

ပြောကြားရန် ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။ အထက်ပါအာယတ်တော်က ဤဂုဏ်တော်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် တစ်ပါးတည်း အတွက်သာလျှင်ဖြစ်ပြီး မည်သည့်ကောင်းကင်တမန် သို့မဟုတ် နဗီတမန်တော်တစ်ပါးနှင့်မျှ ဝေမျှ၍ ရနိုင်ကောင်းသည့် ဂုဏ်တော်မဟုတ်ကြောင်းကို အလွန်ရှင်းလင်းစွာ ထုတ်ဖော်မြွက်ကြားထား၏။ ဤအကြောင်း အရာနှင့် ပတ်သက်၍ အသေးစိတ်ကို စူရအလ်အန်အာမ်၏ အာယတ် ၅၉ မြန်မာဘာသာပြန် အတွဲ(၆)စာ-၂၈တွင် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်၏ အာရဗီဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသော စာအုပ် “အဟ်ကမ်မူလ်ကုရ်အာန်”တွင် ဤအကြောင်းအရာ အား كَشَفَ الرِّيبَ عَنْ عِلْمِ الْغَيْبِ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် သီးခြားသုတေသနစာတမ်းတစ်စောင် ရေးသားထားသဖြင့် စိတ်ပါ ဝင်စားသူများ ဖတ်ရှုလေ့လာကြပါကုန်။

بَلِ ادْرَاكُ عَلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۖ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾

စင်စစ်မှာကား “အာခိရတ်” တမလွန်ဘဝနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၎င်းတို့၏အသိပညာမှာ ပျောက် ပျက်၍ သွားချေပြီ။ ထိုသို့အလျှင်း မဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား ၎င်းတို့သည် ထို “အာခိရတ်” တမလွန် ဘဝနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခွဲဟသံသယ၌ပင် ရှိနေကြကုန်၏။ ထိုသို့ အလျှင်းမဟုတ်။ စင်စစ်မှာကား ၎င်းတို့သည် ယင်း“အာခိရတ်” တမလွန် ဘဝဘက်မှ မျက်စိကန်းနေသူများပင် ဖြစ်ကြကုန် သတည်း။(၂၇:၆၆)

اَلْاٰخِرَةُ စကားလုံးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရွတ်ဆိုရာ၌လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ရှင်းလင်းဖွင့် ဆိုကြရာ၌လည်းကောင်း ကွဲပြားမှုများရှိ၏။ ဤနေရာတွင် ယင်းစကားလုံးကို “ပြည့်စုံပြီးဆုံးခြင်း”ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက် နေသဖြင့် အာယတ်တော်သည် “၎င်းတို့၏ အသိပညာနှင့် နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းများသည် တမလွန်ဘဝတွင် ပြည့်စုံပြီးဆုံးသွားလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။”ဟူ၍ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်ကျမှ အရာရာနှင့် ပတ်သက်၍ အမှန်တရားကို သိမြင်ခြင်းသည် အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ဤလောကီဘဝ၌ ၎င်းတို့သည် တမလွန်ဘဝအား ဆန့်ကျင် ခဲ့ကြသည့်အတွက် အမှန်တရား၏ အသိပညာသည် ထိုအချိန်၌ အသုံးဝင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။ သို့သော် အချို့သော ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်အား “ပျက်ကွက်ခဲ့ခြင်း”နှင့် “ပျောက်ဆုံးခဲ့ခြင်း”ဟု ယူကြသဖြင့် ဤအကြောင်းအရာက ဆိုလိုသည့်သဘောမှာ ၎င်းတို့၏ တမလွန်ဘဝနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အသိပညာသည် ပျောက် ဆုံးခဲ့၏။ ထို့ပြင် ထိုအသိပညာသည် မည်သည့်အရာဖြစ်မှန်းပင် နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း မရှိခဲ့ကြပေ ဟူ၍ဖြစ်၏။

အာယတ် (၇၆-၇၉)

اِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْفُسُ عَلَىٰ بَنِيۤ اِسْرَآءِيْلَ اَكْثَرَ الَّذِيۡ هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَاِنَّهٗ لَهْدٰى وَّرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيۡ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٩﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٠﴾

ဧကန်မလွဲ ဤကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် အိဗ်ရေအီလီအမျိုးသားတို့ရှေ့ဝယ် ၎င်းတို့ ကွဲလွဲနေကြကုန်သော အကြောင်းအရာများအနက်မှ များစွာသော အကြောင်းအရာ များကို ဖော်ပြ လေ၏။[၇၆] ၎င်းပြင် ဧကန်မလွဲ ယင်းကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် “မုအ်မင်န်” သက်ဝင် ယုံကြည်သူ တို့အဖို့ တရားလမ်းညွှန်သည်လည်းကောင်း၊ ကရုဏာတော်သည်လည်းကောင်း ဖြစ်လေ၏။[၇၇]

မလွဲဧကန် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ အကြားဝယ် မိမိ အမိန့်တော်ဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူပေမည်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် အလွန်တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ အရာ ခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့ သိရှိတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော် မူ၏။[၇၈] သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပေါ်၌ ယုံပုံလွှဲ အပ်ပါလေ။ ဧကန်မလွဲ အသင်သည် ထင်ရှားစွာသောအမှန်တရားအပေါ်၌ပင် တည်ရှိနေ ပေသည်။[၇၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ရှေ့ပိုင်းအာယတ်တော်များ၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်အား ပုံဆောင်ချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖော်ပြခဲ့ပြီးနောက်၊ တမလွန်ဘဝ၏ စစ်မှန်ခြင်းနှင့် သေပြီးသူများ ရှင်ပြန်ထခြင်း၏ ယုတ္တိတန်သော ဖြစ်နိုင်ချေများ အကြောင်းကို သက်သေထူတော်မူသည်။ ယင်း၌ ဇဝေဇဝါဖြစ်စရာအကြောင်း လုံးဝမရှိချေ။ ယင်းတို့ သေချာပေါက် ဖြစ်ပေါ်မည့် အကြောင်းကို တမန်တော်များ၏ ပြောကြားချက်များအရလည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ကျကျမ်းများအရ လည်းကောင်း အတည်ပြုပြီးဖြစ်၏။ စစ်မှန်မှုနှင့် သတင်းအချက်အလက်အား ခိုင်မာအောင် ပြုလုပ်ခြင်းများသည် လမ်းညွှန်သူသို့မဟုတ် ဆင့်ပြန်သူ၏ မှန်ကန်မှုအပေါ်တွင် အခြေခံပေသည်။ ဤအာယတ်တော်၌ ယင်းသတင်းစကား ကို ပေးသူသည် စစ်မှန်မှုနှင့်မှန်ကန်မှုတို့တွင် သံသယနှင့် ကွဲလွဲချက်များ လုံးဝကင်းရှင်းသည့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်ပင် ဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်သည် ဘနီအစ္စရာအီလ် ပညာရှင်တို့ အပြင်းအထန်ကွဲလွဲကြပြီး၊ အခြေမထုတ်နိုင်ကြ သော အကြောင်းအရာများကို မှန်ကန်စွာ စီရင်ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့သည်။ ပညာရှင်များ အကြားအယူအဆ ကွဲပြားသော ကိစ္စရပ်များကို ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသူမှာ အသိပညာအရာ၌လည်းကောင်း၊ အဆင့်အတန်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ပိုမိုမြင့်မားသူသာ ဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် စစ်မှန်သော သတင်းစကားပြော ကြားသူ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားခိုင်လုံပေသည်။ ဤသည့် နောက် တမန်တော်မြတ် ﷺ အား ၎င်းတို့၏ ရန်ပြီးထား မုန်းတီးမှုအပေါ် စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်း ရန်မလိုကြောင်း နှစ်သိမ့်တော်မူခဲ့သည်။ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်း၏ အမှုကိစ္စအား ကိုယ်တော်တိုင် စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူမည်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ် ﷺ အနေဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အား ယုံကြည်အပ်နှံထားသင့်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ စောင့်ရှောက်ကူညီမှုသည် အမှန်တရားနှင့် အတူရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင်၎င်းသည် လမ်းမှန်ပေါ်တွင် ရှိနေသောကြောင့် သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိချေ။" (အာယတ်တော်-၇၉)။

အာယတ် (၈၀-၈၁)

إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا
 أَنْتَ بِهَادِيَ الْعَنَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

ဧကန်စင်စစ် အသင်သည် သူသေတို့အား ကြားစေနိုင်သည်မဟုတ်ပေ။ ထိုနည်း တူစွာ နားပင်းသူတို့အားလည်း ၎င်းတို့သည် ကျောခိုင်းကြလျက် ပြန်၍လှည့်သွားကြသောအခါ အသင်

သည် ကြားစေနိုင်သည် မဟုတ်ပေ။[၈၀] ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် မျက်စိကန်းသူတို့အားလည်း
၎င်းတို့၏ လမ်းလွဲမှုမှ (တရားလမ်းမှန်သို့ ရောက်ရှိအံ့သော ငှာ) လမ်းညွှန်နိုင်သူ မဟုတ်ပေ။ ငါ
အရှင်မြတ်၏အာယတ်တော်များကိုယုံကြည်ပြီးနောက်အမိန့်တော်ကိုလိုက်နာသူတို့အားသာလျှင်
အသင်ကြားစေနိုင်သည် ဖြစ်ပေသတည်း။[၈၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ခပ်သိမ်းကုန်သော လူသားတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားကို
လက်ခံကြစေခြင်းဖြင့် ဂျဟန္နမ်မီးမှ ကယ်တင်ရန်မှာ ကိုယ်တော်မြတ်၏ လူသားအားလုံးအပေါ်ထားရှိသော မေတ္တာ၏
တောင်းဆိုမှုပင်ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် ထိုသတင်းစကားကို လက်မခံငြင်းဆန်ပါက လွန်
စွာပင် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲလေ့ရှိ၏။ မိဘပြောစကားအား အလေးမထားဘဲ မီးရှိရာသို့ တိုးသွားနေသော ကလေးများ
အလား ၎င်းအနေဖြင့် ခံစားရလေ့ရှိခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺအား ဖော်ပြပုံ အမျိုးမျိုးဖြင့် အားပေးနှစ်သိမ့် တော်မူခြင်းကို
ကုရ်အာန်၏နေရာများစွာ၌ တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းကဲ့သို့သော အားပေး နှစ်သိမ့်မှုမျိုးတစ်ခုသည် لَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا
تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَكْرَهُونَ "ထိုပြင် အသင်သည် ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ မပူဆွေးလေနှင့်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည်
၎င်းတို့၏လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှုကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းလည်း မဖြစ်လေနှင့်။" (၂၇:၇၀)ဖြစ်ပြီး ရှေ့ပိုင်းအာယတ်တော်တွင်
ပါဝင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အထက်ဖော်ပြပါ အာယတ်တော်၌မူ တမန်တော်မြတ်ﷺအား အနည်းငယ် ကွဲပြားသည့်ပုံစံဖြင့် နှစ်
သိမ့်တော်မူထားသည်။ တမန်တော်ﷺ၏ အလုပ်သည် ထိုသူတို့ထံသို့ အမှန်တရား၏ သတင်းစကားကို ပေးပို့ရန်မျှ
သာဖြစ်၏။ ၎င်းအနေဖြင့် ယင်းအလုပ်အား လိုလားနှစ်သက်စွာ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးလည်းဖြစ်၏။ အကယ်၍တစ်ဦး
တစ်ယောက်က လက်မခံခဲ့သည်ရှိသော် ယင်းသည်မိမိ၏အပြစ်သို့မဟုတ် ချို့ယွင်းချက် မဟုတ်သဖြင့် သောကဖြစ်ရန်၊
စိတ်အားငယ်ရန်မလိုပေ။ ထိုသူတို့ကိုယ်တိုင်၏အပြစ်သာလျှင်ဖြစ်၍ ၎င်းတို့ပင် လမ်းစပျောက် ကြသူဖြစ်ကြလေသည်။
ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်က ၎င်းတို့၏ လမ်းစပျောက်ခြင်းကို ဥပမာ(၃)ရပ်ဖြင့် ဖော်ပြထား၏။ ပထမဥပမာမှာ ၎င်းတို့သည်
အမှန်တရားကို လက်ခံရာတွင် သူသေကောင်များနှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏အကျိုးအတွက်
မည်သူ၏ အကြံဉာဏ်ကိုမျှ ယူနိုင်ကြသည်မဟုတ်ချေ။ ဒုတိယမှာ ၎င်းတို့သည် နားပင်းနေကြ သူများနှင့် အလား
သဏ္ဌာန်တူ၏။ မည်သည့်အရာကိုမျှကြားလို စိတ်မရှိကြသည့် ပြင် အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်က ၎င်းတို့အား
အကြံဉာဏ်ပေးရန် ကြိုးစားပါက ၎င်းတို့သည် ကျောခိုင်း၍ ထွက်ပြေးကြလေသည်။ တတိယမှာ ၎င်းတို့သည်
မျက်မမြင်များနှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူ၏။ အကယ်၍ တစ်စုံ တစ်ယောက်က ၎င်းတို့အား လမ်းကိုညွှန်ပြရန် ကြိုးစား
သည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် မြင်နိုင်စွမ်းမရှိကြချေ။ ဤဥပမာ(၃)ရပ် ပေးပြီးသည့်နောက် ပြောကြားခဲ့သည်မှာ-

إِنْ تَسِئِرْ إِلَّا مِنْ يُونُسَ بِأَيَّتِنَا فَأَنْتَ مُسْلِمُونَ

ငါ အရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များကို ယုံကြည်ပြီး နောက် အမိန့်တော်ကို လိုက်နာသူတို့အား
သာလျှင် အသင်ကြားစေနိုင်သည် ဖြစ်ပေသတည်း။ (၂၇:၈၁)

ယခုဆွေးနွေးသည့်အကြောင်းအရာတွင် နားထောင်နေသူထံသို့ အသံကို ရောက်ရှိစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်း
မဟုတ်။ ပေးပို့သောအရာသည် လက်ခံမည့်သူအား ကောင်းကျိုးပြုရန်ကိုသာ ရည်ရွယ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။
အကယ်၍ ရည်မှန်းချက် ရှုထောင့်မှကြည့်ပါက အကျိုးမပြုဟုမြင်လျှင်၊ ကြားနိုင်သောစွမ်းအား (သောတအာရုံ)သည်
ကြားနိုင်သော စွမ်းအားမဟုတ်ဟူ၍ ကုရ်အာန်က အနက်ဖွင့်ဆိုထား၏။ ဤအချက်အား အာယတ်တော်၏အဆုံးပိုင်း၌

သက်ဝင်ယုံကြည်လိုစိတ်ရှိသူများကိုသာ အသင်ကြားစေနိုင်ပေသည်ဟု မိန့်ဆိုလျက် ရှင်းပြထား၏။ ၎င်းတို့အား ကြားစေရန် သက်သက်မျှသာဟု ဆိုလိုပါက ကုရ်အာန်၏ဖော်ပြချက်သည် လေ့လာသိရှိရသည့်အချက်အလက်များနှင့် ဆန့်ကျင်၍ နေပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ သတင်းစကားအား မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းဆန်သူများထံသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့သည် နားထောင်ခြင်း မပြုကြရုံမျှမက၊ ငြင်းပယ်ခဲ့ကြကြောင်းကို မငြင်းနိုင်သည့် အထောက်အထား သက်သေများစွာရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ဤနေရာ၌ ကြားသိစေခြင်းသည် အကျိုးရှိကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်စေခြင်းအား ဆိုလိုသည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့အား လူသေကောင်းများဟု ခေါ်ခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့အား အမှန်တရားကို သိကြစေရန် မလုပ်ဆောင်နိုင်ကြောင်းကို ပို၍ လေးနက်စေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍ လူသေကောင်းများသည် ကြားနိုင်ကြပြီး အမှန်တရားကို လက်ခံလိုကြသည့်တိုင် ဘာမျှ မတတ်နိုင်ကြတော့ချေ။ ၎င်းတို့သည် ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်း (အီမာန်)နှင့် ကောင်းမှုများအရေးပါခဲ့သည့် လောကီဘဝကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ သေပြီးသည့်နောက် ဘရဇစ်နှင့် တမလွန်ဘဝတို့၌ အားလုံးသော ကာဖီရ်၊ မွရ်ရစ်ကံတို့သည် အီမာန်နှင့် ကောင်းမှုများကို တမ်းတကြပေမည်။ သို့သော် နောက်ကျသွားခဲ့ပေပြီ။ အာယတ်တော်၏ မိန့်ဆိုချက်၌ သူသေများသည် မကြားနိုင်ကြကြောင်း အတည်ပြုပြောဆိုခြင်း မရှိချေ။ စင်စစ်ဤအာယတ်တော်သည် သူသေများ ကြားနိုင်ခြင်း ရှိ-မရှိဖော်ပြခြင်းမပြု၊ ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ သီးခြားလေ့လာရန် လိုအပ်သည်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

သူသေများကြားနိုင်ကြသလား။

သူသေများသည် ကြားနိုင်ခြင်းရှိ-မရှိနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ကြည်ညိုလေးစားဖွယ်ကောင်းသော သာဝကကြီးများ အကြား၌ ကွဲလွဲသောအမြင်များ ရှိခဲ့ကြ၏။ သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒုလ္လာဟ်အိမ်နီအုမရ်(ရသေ့)က သူသေများသည် ကြားနိုင်ကြသည်ဟု ဆိုခဲ့ပြီး၊ အာအိရာﷺသခင်မကြီးကမူ မကြားနိုင်ဟု ဆိုခဲ့၏။ ၎င်းတို့နှစ်ဦး၏ သဘောထားအမြင် မတူညီခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သာဝကများနှင့် တာဘီအီနီများအကြားတွင်လည်း အုပ်စုနှစ်စု ကွဲသွားခဲ့၏။ အချို့က သူသေများသည်ကြားကြသည်။ ယုံကြည်သည်။ အချို့က ယင်းကိုငြင်းပယ်သည်။ ဤအကြောင်းအရာကို ကုရ်အာန်၌ နေရာ(၃)ခုတွင် ဖော်ပြ ထား၏။ တစ်ခုမှာ စူရအန္နမလ်မှ အထက်ရည်ညွှန်းပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ခုမှာ အလားတူ စာသားများအတိုင်း စူရအလ်ရူမ်၌ပါရှိ၏။ စူရအလ်ဖာသီရ်၌မူ ဤစကားလုံးများဖြင့် ပါရှိ၏။ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ။ ယင်းမှာ အသင်သည် သင်္ချိုင်းများအတွင်းရှိ လူများကိုမူ ကြားစေနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။” မှတ်သားထိုက်သည်မှာ ဤအာယတ်တော်(၃)ခုစလုံးက သူသေများသည် ကြားနိုင်ကြမည်မဟုတ်ဟု ကြေငြာခြင်းမပြုခဲ့ချေ။ အာယတ်တော်(၃)ခုအနက် တစ်ခုစီ၏တင်ပြပုံမှာ “အသင်သည် ၎င်းတို့အား ကြားစေနိုင်မည် မဟုတ်”ဟူ၍ဖြစ်၏။ အာယတ်တော်(၃)ခုစလုံး၏ တစ်ညီတည်းတင်ပြပုံသည် သူသေများသည် ကြားနိုင်စွမ်းရှိကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းတို့အား ကျွန်ုပ်တို့ပြောစကားကို နားထောင်ရန် ပြုလုပ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်ဟု ရှင်းလင်းစွာ ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤအာယတ်တော်(၃)ခုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အခြားအာယတ်တော်တစ်ခု၌ သာသနာ့အာဇာနည်များအား ၎င်းတို့၏ သင်္ချိုင်းများထဲတွင် ထူးခြားသော ရှင်ခြင်းမျိုးဖြင့် အသင်ရှင်ခွင့် ပေးထားတော်မူကြောင်း ဖော်ပြ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် ရိက္ခာများလည်း ရကြသည့်ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ၎င်းတို့၏ ချစ်သူခင်သူများအကြောင်း သတင်းကောင်းကိုလည်း ရလျက်ရှိကြသည်။ အာယတ်တော်ကဤသို့ဆို၏။

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ
(၁၇၉) فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (၁၈၀)

၎င်းပြင် (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တရားလမ်းတော်၌ (စစ်တိုက်စဉ်) အသတ်ခံရသော သူတို့ကို သူသေများဟူ၍ အလျင်း မထင်မှတ်ပါလေနှင့်။ (ထိုသူတို့ကား သူသေများ) အလျင်းမဟုတ်၊ စင်စစ်မှာမူကား ထိုသူများသည် ၎င်းတို့၏ အရှင်မြတ်အထံတော်ဝယ်အသက်ရှင်နေသော သူများပင်ဖြစ်ကြသည့်ပြင် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏) ကျေးဇူးတော်မှုခြင်းကိုလည်း ခံကြရကုန်၏။

ထိုသူတို့သည် ၎င်းတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မိမိ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အကျိုးကျေးဇူးတော်ကို ခြီးမြှင့်ပေး သနားတော်မူသောကြောင့် နှစ်ထောင်း အားရ၊ ရွှင်လန်းလျက်ရှိကြသည်သာမက မိမိတို့နောက်၌ (ကျန်ရစ်ခဲ့သော) မိမိတို့နှင့်လာရောက် တွေ့ဆုံပူးပေါင်းခြင်း မရှိကြသေးသောသူတို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပျော်ရွှင် ကြကုန်သည်။ အကြောင်းတမူကား ထို (ကျန်ရစ်ခဲ့သော) သူတို့အဖို့မှာလည်း (မိမိတို့ထံ ရောက်ရှိလာကြ သောအခါ) မည်သို့မျှစိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းသည်လည်းကောင်း မရှိခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။ (၃:၁၆၉-၁၇၀)

ဤအာယတ်တော်က သေပြီးနောက်တွင်ပင် လူသားဝိညာဉ်၌ အသိဉာဏ်နှင့် သိမြင်နားလည်မှု အချို့အား ချန်ထားပေးကြောင်း ခိုင်မာစေသည်။ သာသနာ့အာဇာနည်များအရေး၌ ဤကဲ့သို့ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း အရိပ်အမြွက်သိရ သော်လည်း ဤ အဆင့်အတန်းကို အာယတ်တော်က ရည်ညွှန်းသကဲ့သို့ သာသနာအတွက် အသက်ပေးခဲ့ကြသည့် အာဇာနည်များသာ ရရှိရမည်လား၊ သာမန် သူသေများရော မရနိုင်ကြဘူးလားဆိုသည့် စောဒကရီ၏။ ယင်းစောဒက အတွက် အဖြေသည် အနည်းဆုံး အာယတ်တော်က ပြောကြားသည်မှာ သေဆုံးပြီးသည့်နောက် လူသားဝိညာဉ်တွင် အသိဉာဏ်နှင့် သိမြင်နားလည်မှုအချို့ကို ချန်ထားပေးကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ သာသနာ့အာဇာနည်များအား ၎င်းတို့၏ ဝိညာဉ်များကို၎င်းတို့၏ခန္ဓာကိုယ်များ၊ သင်္ချိုင်းများနှင့်ဆက်သွယ်မှုပေးတော်မူသည့်နည်းတူအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျန်သူသေများကိုလည်း အလားတူ အရည်အချင်းမျိုးဖြင့် ခြီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူနိုင်ပေသည်။ သာဝကကြီး အဗ္ဗ ခွလ္လာဟ်အိဗ်နီအုမာရ်(ရသေ့)က သူသေတို့သည်ကြားနိုင်ကြ၏ဟူသည့် အမြင်ကို ဆုတ်တင်ထားသူဖြစ်၏။ ဤရှု မြင်မှုသည် ဆွဟီးဒ်ဟဒီးဆ်ကျမ်းတစ်စောင်၌ စိုက်ယီဒနာအဗ္ဗဒွလ္လာဟ်အိဗ်နီအွမ္မရ်(ရသေ့)က အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြခဲ့သည်။

مَا مِنْ أَحَدٍ يَمُرُّ بِقَبْرِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَسْلَمُ عَلَيْهِ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ
رُوحَهُ حَتَّى يَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ (ذكره ابن كثير في تفسيره مصححاً عن ابن عمر)

လူတစ်ဦးသည် အသက်ရှင်စဉ်က သိကျွမ်းခဲ့ဖူးသော မွတ်စလင်မ်ညီနောင် တစ်ဦး၏ သင်္ချိုင်းအနီးမှ ဖြတ်သွားသော အခါ သူက၎င်းအား စလမ်ပို့သလေသည်။ ထိုအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်း၏ဝိညာဉ်အား ၎င်း၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ပြန်ပို့တော်မူခြင်းဖြင့် ၎င်းအားစလမ်ကို တုံ့ပြန်နိုင်စေတော်မူသည်။ (အိဗ်နီကသီးရ်)က ဆွဟီးဟ်ဟဒီးဆ်ဖြစ်ကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။)

ဤသည်က လူတစ်ဦးသည် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦး၏ သင်္ချိုင်းသို့သွားရောက်လျက် ၎င်းအားစလမ်ပို့သလျှင် သူသေသည် ယင်းစလမ်ကို နားထောင်ကာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်ကြောင်း သက်သေခံပေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သူသေ၏ဝိညာဉ်ကို ဤကမ္ဘာလောကသို့ ခေတ္တခဏ ပြန်ပို့တော်မူခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ယင်းက အချက်နှစ်ချက်ကို အတည်ပြုပေး၏။ တစ်ချက်မှာ သူသေများသည် ကြားနိုင်သည်ဆိုခြင်းနှင့် ဒုတိယ အချက်မှာ ၎င်းတို့၏ကြားခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့က ၎င်းတို့အား ကြားအောင် ပြုလုပ်ခြင်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထိန်းချုပ်မှု အောက်တွင်မရှိဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အလိုဆန္ဒတော်အပေါ်၌သာ လုံးဝမှီတည်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ထိုအရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူသောအခါ ၎င်းတို့ကြားနိုင်ကြသည်။ ထိုအရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူ လျှင် ၎င်းတို့ မကြားနိုင်ကြပေ။ အထက်တွင် ရည်ညွှန်းသော ဟဒီးဆ်တော်အရ သူသေအား မွတ်စလင်မည်နောင်တစ်ဦး၏ စလာမ်ကို ကြားခွင့်ပြု တော်မူခြင်းနှင့် ယင်းစလာမ်ကို ပြန်ကြားရန် အခွင့်အရေးပေးတော်မူခြင်းများဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်တော်မူကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ သို့သော် သူသေသည် အခြားအနေအထား သို့မဟုတ် အခြားသော ပြော ဆိုမှုများအားကြားခြင်း၊ မကြားခြင်းကိုမူ မသိရချေ။ အီမာမ်ဂဇာလီနှင့် အလ္လာမဟ်စွင်ကီတို့၏ သုတေသနကလည်း ဤကုရ်အာန် အာယတ်တော်နှင့် ဆွဟီးဟ်ဟဒီးဆ်ကျမ်းများတွင် လာရှိသည့်အတိုင်း အချို့သော အခြေအနေများ၌ သူသေသည် အသက်ရှင်နေသူ၏ ပြောစကားကို ကြားရသည်မှာ သေချာသော်လည်း သူသေတိုင်းသည် ပြောစကား များကို အမြဲတမ်း ကြားနေရသည် လားဆိုခြင်းကိုမူ မသိရကြောင်း ထောက်ခံတင်ပြ၏။ ဤအကြောင်းအရာပေါ်တွင် ကုရ်အာန်အာယတ်တော်နှင့် ဆင့်ပြန်ချက်များကြား နှိုင်းယဉ်စရာလည်းဖြစ်စေ၏။ ထို့ကြောင့်ကျွန်ုပ်တို့သည် ယင်းကို လက်ခံလျှင်လက်ခံ၊ ငြင်းပယ်လျှင် ငြင်းပယ်သင့်သည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေမှာ သူသေသည် ရှင်နေ သူတို့၏ ပြောစကားကို အချို့သောအချိန်များ၌ ကြားနိုင်သော်လည်း အခြားအချိန်များတွင်မူ မကြားနိုင်၊ ၎င်းတို့သည် အချို့သူများ၏ ပြော စကားကို ကြားနိုင်သော်လည်း၊ အခြားသူများ၏ ပြောစကားကိုမူ မကြားနိုင်။ အချို့သောသူသေ များသည် ကြားနိုင် ကြသော်လည်း အချို့သည် မကြားနိုင်ကြချေ။ စူရာအန္နမလ်၊ အလ်ရှမ်နှင့် အလ်ဗာသွီရ်တို့၏ အာယတ်တော်များက သူသေများကို ကြားစေခြင်းသည် လူသားတို့၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်၌ မရှိကြောင်း၊ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်တစ်ပါး တည်းနှင့်သာ သက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်အလိုရှိတော်မူသောအချိန်၌ ၎င်းတို့အား ကြားစေ ကြောင်းများကို အတည်ပြုထား၏။ ထို့ကြောင့် ဆွဟီးဒ်ဟဒီးဆ်ကျမ်းများက သူသေတို့သည်ကြားကြ၏။ ဟုဆိုလျှင် ၎င်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်ကြသင့်သည်။ ယင်းသို့အခိုင်အမာဆိုမထားလျှင်မူ အခြေအနေနှစ်ရပ်စလုံးသည် ဖြစ်နိုင်သည့်ချည့်ပင်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယင်းကို လက်ခံလျှင်လက်ခံမည်။ ငြင်းပယ်လျှင် ငြင်းပယ်ခဲ့မည်။ ဤ အကြောင်းအရာ နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အသေးစိတ်ကို ကျွန်ုပ်၏သုတေသနစာတမ်းတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။ ဤစာတမ်းသည် အရဗီ ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားပြီး အလ်ကာမ်မုလ်ကုရ်အာန်တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြထား၏။

အာယတ် (၈၂)

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾

စင်စစ်သော်ကား ချိန်းဆိုချက်သည် ၎င်းတို့အပေါ်၌ ကြုံကြိုက်လာသောအခါ ငါ အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အဖို့ မြေကြီးမှ အကြင်တိရစ္ဆာန်ကို ထွက်စေတော်မူမည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်သည် ၎င်းတို့နှင့် စကားပြောဆိုမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတို့ သည် ငါအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာများကို မယုံကြည်ခဲ့ကြသောကြောင့်ပင်။ [၈၂]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

မြေမှထွက်ပေါ်လာမည့် တိရစ္ဆာန်ကြီး၏ သဘာဝနှင့် ၎င်းထွက်ပေါ်လာမည့် အချိန်နှင့်နေရာ

သာဝကကြီး ဟုဒိုင်ဖတ်မုတစ်ဆင့် မုစ်နဒ်အဟ်မဒ်ကျမ်း၌ ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့သည် ၎င်း၏နိမိတ်လက္ခဏာ(၁၀)အား အသင်မမြင်တွေ့သေးသရွေ့ ရောက်လာ ဦး မည် မဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့မှာ -

- (၁) အနောက်ဘက်မှနေထွက်ခြင်း
- (၂) ဒုခါန်း(မီးခိုး)
- (၃) ဒါးဗွတွလ်အာဒ်(မြေမှထွက်ပေါ်လာမည့်သတ္တဝါကြီး)
- (၄) ယာဂျုဒ်နှင့် မအ်ဂျုဂျုတို့ ထွက်ပေါ်လာခြင်း
- (၅) တမန်တော် အီစာ ﷺ ဆင်းသက်လာခြင်း
- (၆) ဒဂျီဂျာလ်

(၇၊၈၊၉) လကြတ်ခြင်း သုံးမျိုးကို အတူတကွတွေ့ရသည်။ တစ်ခုသည် အနောက်ဘက်၌၊ ဒုတိယတစ်ခုသည် အရှေ့ဘက်၌၊ တတိယသည် အာရေဗျကျွန်းဆွယ်၌ ဖြစ်ကြသည်။

(၁၀) မီးကြီးတစ်ခုသည် အေဒင်ပင်လယ်ကွေ့မှ ထွက်ပေါ်လာပြီး လူတိုင်းအား မဟ်ရှာကွင်းပြင်ဆီသို့ မောင်း နှင်လိမ့်မည်။ ညတွင်လူတို့နားရန် ရပ်နားသည့်နေရာ၌ မီးသည်လည်းရပ်တံ့လိမ့်မည်။ နောက်နေ့၌တစ်ဖန် ၎င်းတို့အား ဆက်၍ မောင်းနှင် လိမ့်မည်။ (မွတ်စလင်မ်၊ တိရ်မီဇီ)

ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့ နီးကပ်လာချိန်တွင် သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် ပေါ်ထွက်လာမည်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းကလူသားများ နှင့် စကားပြောလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို ဤဟဒီးဆ်တော်က ကျွန်ုပ်တို့အား သတင်းပေးထား၏။ ဒါဗွဟ်စကားလုံး၏ (သန်ဝင်းန်)သည် ဤသတ္တဝါကြီး အံ့မခန်းဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုခြင်းကို ညွှန်ပြ၏။ ၎င်းသည် သာမန်နည်းလမ်းဖြင့် မွေးဖွားလာမည်။ မဟုတ်ဘဲမြေမှ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာမည်ဖြစ်၏။ ဤသတ္တဝါကြီး ပေါ်ထွက်လာခြင်းသည် နိမိတ် လက္ခဏာများအနက် နောက်ဆုံးတစ်ခုပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းထွက်ပေါ်လာပြီးသည်နှင့် မကြာမီ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့ ဆိုက်ရောက်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤဟဒီးဆ်တော်က အရိပ်အမြွက်ပြလေသည်။ သာဝကကြီးသွလ်ဟာဟ် အိမ်န အုမရ် ﷺ မုတစ်ဆင့် အဗူဒါဂူးဒ်သျှိုင်ယာလီစီ၏ ဆင့်ပြန်ချက်အား အိမ်နီကသီးရ်က ရှည်လျားသော ဟဒီးဆ်တော် တစ်ရပ်၌ ပြန်လည်တင်ပြထားသည်မှာ ဤသတ္တဝါ ကြီးသည် မက္ကာမြို့ရှိ ဆွဖာတောင်မှ ထွက်ပေါ်လာမည်။ ၎င်း၏ ဦးခေါင်းမှ ဖုံမှုန့်များကို ခါပြီးသည်နှင့် ဤသတ္တဝါကြီးသည် ကျောက်နက်တော် (ဟဂျ်ရ် အတ်စဝ်ဒ်)နှင့် အီဗရာဟင်မ်၏ နေရာတော်(မကာမိအိမ်ရာဟီမ်)တို့ ကြားရှိနေရာတစ်ခုတွင် ရောက်ရှိမည်။ ဤသတ္တဝါကြီးကိုမြင်သည်နှင့် လူတို့ သည်ကစဉ်ကလျားနှင့် ထွက်ပြေးကြမည်ဖြစ်သည်။ လူအုပ်စုတစ်စုသာလျှင် နောက်တွင်ကျန်နေရစ်မည်။ ထို့နောက် ယင်းသတ္တဝါကြီးက ထိုသူတို့၏မျက်နှာများကို ကြယ်တာရာများသဖွယ် တောက်ပအောင်ပြုလုပ်ပေး လိမ့်မည်။ ထို့ နောက်၎င်းသည် ကမ္ဘာမြေဝယ်လှည့်လည်လျက် သွေဖည်ငြင်းပယ် သည့် တံဆိပ်ကို ကာဖိရ်တို့၏ မျက်နှာများပေါ်တွင် ခတ်နှိပ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။ သူ့လက်မှ မည်သူမှမလွတ်ချေ။ ဤနည်း ဖြင့် ယုံကြည်သက်ဝင်သူနှင့် ကာဖိရ်ကို ခွဲခြား သိနိုင်ပေမည်။ (အိမ်နီကသီးရ်)။ ထို့ပြင် မွတ်စလင်မ် အိမ်နဟဂျီဂျာဂျုက သာဝကကြီး အဗူဒူလ္လာအိမ်နအုမရ် ﷺ မု တစ်ဆင့်ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ အုမရ် ﷺ သည်တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားတော်မူသည်ကို ကြားခဲ့ရပြီး သူ့အနေဖြင့်မေ့မရ ဖြစ်ရသည့်အကြောင်းမှာ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၏ နောက်ဆုံး နိမိတ် လက္ခဏာများအနက် ပထမသည် အနောက်ဘက်မှ

နေထွက် ခြင်းဖြစ်မည်။ ထို့နောက်မှ ဒါဗ္ဗဟ်သည် ထွက်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာနှစ်ခုအနက် မည်သည်က အရင်ကျသည်ဖြစ်စေ၊ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့သည် ၎င်းတို့၏နောက်မှ မကြာမတင်လိုက်လာမည်ဖြစ်သည်။

(အိမ်နိကသီးရ်)။

ရိုက်ခါလူလာလွတ်ဒင် မဟလ္လီက ပြောကြားခဲ့သည်မှာ ဒဗ္ဗဟ်ထွက်ပေါ်လာပြီးသည့်နောက် လူများအား ကောင်းမှုများဘက်သို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းနှင့် မကောင်းမှုများမှ တားမြစ်ခြင်းတာဝန်သည် ရပ်ဆိုင်းသွားမည်။ ထို့ပြင် မည်သည့်ကာဖိရ်မျှ အစ္စလာမ်သို့ ကူးပြောင်းလာတော့မည် မဟုတ်ချေ။ ဤအဆိုအား ဟဒီးဆ်များစွာနှင့် ဆွဟာဟကြီးများ၏ မိန့်ကြားချက်များမှ ကောက်ချက်ချခြင်းဖြစ်၏။ (မဇ်ဟရ်)။ အိမ်နိကသီးရ်က ဒဗ္ဗဟ်ထွက်ပေါ်လာမည့် အကြောင်းနှင့် ၎င်း၏လုပ်ဆောင်မည့်အရာများ အကြောင်းကို များစွာဖော်ပြခဲ့သော်လည်း အများစုမှာ ယုံကြည်နိုင်ဖွယ် မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်နှင့် စစ်မှန်သော ဟဒီးဆ်တော်များတွင် ပါဝင်သမျှလောက်ကိုသာ ယုံကြည် လက်ခံသင့်ပြီး ကျန်အချက်အလက်များသည် တန်ဖိုးနှင့် အကျိုးမရှိသဖြင့် စွန့်ပယ်သင့်ပေသည်။

ဤဒါဗ္ဗဟ်သည် လူများနှင့် မည်သည့်အကြောင်းအရာကို ပြောဆိုမည်နည်းဟူသည့် မေးခွန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချို့သော ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်တွင် မိန့်ဆိုသည့် **أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ** “လူတို့သည် ငါအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာများကို မယုံကြည်ခဲ့ကြသောကြောင့်ပင်” (၂၇:၈၃) ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုယူဆကြ၏။ ၎င်းက အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကိုယ်စားသတင်းစကားကို ပြောကြားမည်မှာ “များစွာသောသူတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အာယသ်တော်များကို ယခင်က ယုံကြည်သက်ဝင်မှု မရှိခဲ့ကြပေ။” ဆိုလိုသည်မှာ ယခု လူတိုင်းသည် ယုံကြည်သက်ဝင်ရမည့်အချိန်ကို ရောက်၍လာပြီ ဖြစ်သော်လည်း နောက်ကျလွန်းသွားပြီ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့၏ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို လက်ခံတော်မူခြင်းရှိတော့ မည်မဟုတ်ချေ။ သာဝကကြီး အိမ်နိအဗ္ဗားစ် ၊ ဟစန်အလ်ဘတ်စ်ရီ၊ ကတာဒဟ်(ရဟေ့)တို့က ဆင့်ပြန်ခဲ့ကြပြီး သာဝကကြီးအလီ ၊ ဆင့်ပြန်ချက်ကလည်း ထောက်ခံအတည်ပြုခဲ့သည်မှာ ဒါဗ္ဗဟ်သည် လူများနှင့် လူအချင်းချင်း စကားပြောသကဲ့သို့ ပုံမှန်စကားပြောလိမ့်မည်ဖြစ်ပေသည်။ (အိမ်နိကသီးရ်)

အာယသ် (၈၃-၉၀)

وَيَوْمَ نَخْشِرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحْيَظُوا بِهَا عَلِمًا أَمْ أَذَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفِرَّءَ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَ
مَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۖ وَكُلُّ أَتَوَةٍ دَخِيرَيْنِ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ
تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۖ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ ۖ

إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُم
مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي
النَّارِ هَلْ تَجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾

ထိုမှတစ်ပါး အကြင်နေ့တွင် ငါအရှင်မြတ်သည် အုပ်စုအသီးသီးတို့အနက် ငါအရှင်
မြတ်၏ အာယတ်တော်များကို မဟုတ်မမှန်ဟု စွပ်စွဲခြင်းပယ်ကြကုန်သောသူတို့အား တစ်အုပ်စု
စီကို စုရုံးစေတော်မူမည်။ တစ်ဖန် ၎င်းတို့သည် စိတန်းရပ်စေခြင်းကို ခံကြရပေမည်။[၈၃]
နောက်ဆုံးတွင် ၎င်းတို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်သို့) ရောက်ရှိ၍လာခဲ့ကြ
သောအခါ ထိုအရှင်မြတ်က အသင်တို့သည် ငါအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များကို မိမိတို့ အသိ
ပညာအားဖြင့် ယင်းအာယတ်တော်များ ဝန်းမြဲခြင်း မရှိကြသေးမီပင် မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်း
ပယ်ခဲ့ကြလေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် အသင်တို့သည် မည်သည်တို့ကို ပြုလုပ်လျက်ရှိခဲ့ကြ
သနည်းဟု မိန့်ကြားတော်မူပေမည်။ [၈၄] ၎င်းနောက် (ထိုအချိန်အခါတွင်) ၎င်းတို့၏ ကျူးလွန်ခဲ့
ကြခြင်းကြောင့် ကတိချိန်းဆိုချက်သည် ၎င်းတို့အပေါ်၌ အတည်ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပေရာ၊ ၎င်းတို့မှာ
စကား ပြောဆိုနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။[၈၅] အသို့ပါနည်း။ ဧကန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ညဉ့်ကို
ထိုသူတို့ ယင်းညဉ့်၌ အနားယူကြအံ့သောငှာလည်းကောင်း၊ နေ့ကို မြင်နိုင်စွမ်းပေးသောအရာ
အဖြစ် လည်းကောင်း ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည်ကို ၎င်းတို့သည်မမြင်ခဲ့ကြလေသလော။ ဧကန်မလွဲ
ဤသည်၌ “မုအ်မင်န်”သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အဖို့ (ကြီးကျယ်လှစွာသော) သက်သေ လက္ခဏာ
များသည်အမှန်ပင် ရှိကုန်သတည်း။[၈၆] ၎င်းပြင် တံဝိုးခရာမှတ်သောနေ့တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
အလိုရှိတော်မူသောသူမှတစ်ပါး မိုးကောင်းကင်များ၌ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌
ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိတ်လန့်၍သွားကြပေမည်။ ထိုမှတစ်ပါး အားလုံးတို့သည် ဂုဏ်သိန်
နိမ့်ကျလျက် ထိုအရှင်မြတ်အထံတော်သို့ ရောက်ရှိ၍လာကြကုန်အံ့။[၈၇] ထိုမှတစ်ပါး အသင်
သည် တောင်များကို တွေ့မြင်လေ၏။ အသင်သည် ယင်းတောင်များကို အစိုင်းအခဲများဖြစ်သည်
ထင်မှတ်ပေ၏။ သို့ရာတွင် (ထိုနေ့တွင်) ယင်းတောင်များမှာ မိုးတိမ်များ လွင့်ပါးဘိသကဲ့သို့ပင်
လွင့်ပါး၍ သွားပေမည်။ (ဤသည်) အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ခိုင်ခံ့အောင်ပြုလုပ်တော်မူသော အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်၏ လက်စွမ်းလက်စပင် ဖြစ်ပေသည်။ မလွဲဧကန် ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ပြုလုပ်
သမျှတို့ကို ကောင်းစွာသိတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၈၈]မည်သူမဆို ကောင်းမှု
(အီမာန် သက်ဝင်ယုံကြည်မှု)နှင့်တကွ လာခဲ့ပါမူ ထိုသူ၏အဖို့ ထိုထက်ကောင်းမြတ် အကျိုး
ကျေးဇူးရှိသည့်ပြင် ၎င်းတို့သည် (ကြီးကျယ်သော)ထိတ်လန့်ခြင်းမှလည်း ကင်းလွတ်သူများပင်
ဖြစ်ကြပေမည်။[၈၉]သို့ရာတွင် မည်သူမဆို ဒုစရိုက် “ကုဗ်ရ်”သွေဖည်ခြင်းပယ်မှုနှင့်တကွ ရောက်
ရှိလာခဲ့မူ ထိုသူတို့သည် မျက်နှာမှောက် စေလျက် မီးထဲသို့ပစ်ချခြင်းကို ခံကြရပေမည်။ (ထို့ပြင်)
အသင်တို့သည် မိမိတို့ကျင့်မှုလျက် ရှိခဲ့ကြသော အပြုအမူများ၏အစားပေးခြင်းကို ခံကြရခြင်းသာ
လျှင် ဖြစ်သည်ဟု (ပြောဆိုခြင်းကို ခံကြရကုန်အံ့သတည်း)။[၉၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

فَهُمْ يُوزَعُونَ "တစ်ဖန်၎င်းတို့သည် စီတန်းရပ်စေခြင်းကို ခံကြရပေမည်။"(၂၇:၈၃) ဤနေရာတွင် သုံးသည့် စကားလုံးမှာ "ဝါဇ်"မှ ဆင်းသက်ပြီး၊ ရပ်တည်ရန်ဟုဆိုလိုသည်။ ရှေ့တန်းမှ လူများသည် ရပ်တန့်စေခြင်းခံရမည်။ သို့မှသာ နောက်တွင် ကျန်နေခဲ့သူများက မှီလာမည်ဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့က "ဝါဇ်"ကို တွန်းသည်ဟူ၍ ယူကြ၏။ ဤသို့ဖြင့် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ စီတန်းရပ်ရမည့်နေရာသို့ တွန်းပို့ခြင်းကိုခံကြရမည် ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

وَلَمْ يَحْضُوا بِهَا عِلْمًا "ထိုအရှင်မြတ်က အသင်တို့သည် ငါအရှင်မြတ် ၏အာယတ်တော်များကို မိမိတို့ အသိပညာအားဖြင့် ယင်းအာယတ်တော်များ ဝန်းခြုံခြင်းမရှိကြသေးမီပင်..."(၂၇:၈၄)ဤအာယတ်တော်က အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားအား မမှန်မကန်ပြုလုပ်ခြင်းက ပင်လျှင် ကြီးမားသော ပြစ်မှုဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် လူတစ်ဦးသည် မစဉ်းစားမဆင်ခြင်ဘဲ ယင်းကို မမှန်မကန်ပြုလုပ်ပါက ပြစ်မှုသည် နှစ်ဆကြီးလေးမည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အကြောင်းကိစ္စရပ်တစ်ခုအား နည်းလမ်းကျစွာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပါလျက်နှင့် အမှန်တရားကိုမရနိုင်ခဲ့သော် ပြစ်မှု၏ ကြီးလေးမှုမှာ လျော့ကျသွားမည် ဖြစ်ကြောင်း သိစေနိုင်ပေသည်။ သို့သော်ငြားလည်း အလ္လာဟ်အရှင်ရှိခြင်းနှင့် တစ်ပါးတည်းဖြစ်ခြင်းကို ငြင်းပယ်မှုသည် မည်သူ့ကိုမျှ သွေဖည်ငြင်းဆန်ခြင်းနှင့်လမ်းမှားကို လိုက်ခြင်းတို့မှ ကယ်တင်နိုင်မည်မဟုတ်သဖြင့် ထာဝရဆင်းရဲဒုက္ခ ဆီသို့သာ ဦးတည်ပေးလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် မိမိကိုယ်တိုင်ပင် သက်သေများဖြစ်သောကြောင့် မှားယွင်း၍ တရားစီရင်စရာအကြောင်း မရှိတော့ပေ။

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَرِحَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ ၎င်းပြင် တံပိုးခရာမှုတ်သောနေ့တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူသောသူမှတစ်ပါး မိုးကောင်းကင်များ၌ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ ရှိသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ ထိတ်လန့်၍သွားကြပေမည်။ ထိုမှတစ်ပါး အားလုံးတို့သည် ဂုဏ်သိန် နိမ့်ကျလျက် ထိုအရှင်မြတ် အထံတော် သို့ ရောက်ရှိ၍လာကြကုန်အံ့။ ၂၇:၈၇) ۞ စကားလုံးသည် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း သို့မဟုတ် စိတ်ရှုတ်ထွေးခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အခြား အာယတ်တော်တစ်ခုတွင် ဤအကြောင်းအရာကိုပင် ဖော်ပြရာ၌ ۞ စကားလုံးအား သတိလစ်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော صَعِقَ ဖြင့် အစားထိုးဖော်ပြ၏။ အကယ်၍ ဤအာယတ်တော်နှစ်ခုစလုံးသည် ပထမအကြိမ် စူရတံပိုးမှုတ်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည် ဖြစ်ပါက စကားလုံးနှစ်ခုကို ပေါင်းခြင်းဖြင့် စူရတံပိုးမှုတ်သည်နှင့် အစပိုင်း၌ လူတိုင်းသည် ထိတ်လန့်မှုဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း၊ စိတ်ရှုတ်ထွေးခြင်းများဖြစ်ကြမည်။ ထို့နောက် သတိလစ်မေ့မျောသွားကြမည်။ နောက်ဆုံး၌ သေကုန်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ကတာဒဟ်နှင့်အခြားတစ်စီရ် အီမာမ်အချို့ကမူ ဤအာယတ်တော်ကို ဒုတိယအကြိမ်တံပိုးမှုတ်ခြင်းအတွက်ဟု ယူကြ၏။ ထိုအခါ သူသေများသည် ရှင်ပြန်ထကြမည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ သူသေအားလုံးသည် စိတ်ရှုတ်ထွေးလျက် ရှင်ပြန်ထကြလိမ့်မည်ဟု ဖြစ်သွား၏။ အချို့ကမူ စူရတံပိုးကို သုံးကြိမ်မှုတ်မည်ဟု အနက်ဖွင့်ကြသည်။ ပထမအကြိမ် မှုတ်သော် လူတိုင်းသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ၊ ရှုတ်ထွေးစွာဖြင့် ထကြလိမ့်မည်။ ၎င်းကို "ဖဇာအ်တံပိုးမှုတ်ခြင်း"ဟုခေါ်၏။ ဒုတိယအကြိမ် တံပိုးမှုတ်သော် လူတိုင်းသည် သေကြလိမ့်မည်။ ၎င်းကို "ဆွအက် တံပိုးမှုတ်ခြင်း"ဟုခေါ်၏။ တတိယအကြိမ်တံပိုးမှုတ်ခြင်းမှာ ရှင်ပြန်ထရန် တံပိုးမှုတ်ခြင်းဖြစ်၍ သူသေအားလုံးရှင်ပြန်ထကြမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် ကုရ်အာန်နှင့်ဆွဟီးဒ်ဟဒီးဆ်ကျမ်း များ၌ နှစ်ကြိမ်တံပိုးမှုတ်ခြင်းကိုသာ ဖော်ပြထား၏။ (ကုရ်တုဗီ၊ အိဗ်နီကသီး)

အိဗ်နုမူဘာရက်က ဟစန်အလ်ဘတ်စရီؒကို ကိုးကားလျက်ပြောခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺက တံပိုးမှုတ်ခြင်း နှစ်ကြိမ်ကြားတွင် နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကွာခြားမည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။ (ကုရ်တုဗီ)

أَلَا مَن شَاءَ اللَّهُ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူသော သူမှတစ်ပါး..."(၂၇:၈၃) ဤခြွင်းချက်သည် "ဖဇအ်"မှဖြစ်ပြီး ထိတ်လန့်ခြောက်ခြားခြင်းနှင့် စိတ်ရှုတ်ဖွယ်ရာဟု ဆိုလိုသည်။ ရှင်ပြန်ထရမည့် အချိန်တွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမရှိသော သူများလည်း ရှိကြမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ သာဝကကြီး၏ အဗူဟုရိုင်ရာဟ် ﷺ ဆင့်ပြန်ခဲ့သည့် ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်ရှိသည်မှာ ဤလူများသည် သာသနာအာဇာနည်များဖြစ်ကြ၏။ ရှင်ပြန်ထခြင်းဖြင့် ဒုတိယဘဝကို ရရှိချိန်၌ ၎င်းတို့သည် တုန်လှုပ်ကြမည်မဟုတ်ပေ။ (ဤသည်မှာ အိမ်နိအလ်အာရဗီ၏အဆိုအရ ဆွဟီး ဟဒီးဆ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ကုရ်တုဝီ)။ သာဝကကြီး စအိဒ်အိမ်နိဂျူဗိုင်းရ်ﷺကလည်း ခြွင်းချက်သည် သာသနာအာဇာနည်များအတွက် ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့သည် "အရ်ရှ်"ပလ္လင်တော်ဘေး ပတ်လည်ဝယ် ၎င်းတို့၏ ဓားများကို လွယ်လျက်ရှိနေကြမည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ ကာရီရီက ထင်မြင်ချက်ပေးသည်မှာ ၎င်းတို့ထဲတွင် နဗီတမန်တော်များသည် ပထမဦးဆုံး ပါဝင်သူများ ဖြစ်ကြမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နဗီတမန် တော်များ၏ အဆင့်သည် ပို၍မြင့်မားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ (ကုရ်တုဝီ)

အောက်ပါ အာယသ်တော်သည် နောက်ပိုင်းတွင် စုရာအဇ်ဇူမရ်၌ ဖော်ပြမည်ဖြစ်သည်။

وَنُفُوزٍ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ

"ထိုမှတစ်ပါး တံပိုးခရာမှုတ်သောအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အလိုရှိတော်မူသောသူမှတစ်ပါး မိုးကောင်းကင်များ၌ ရှိကြကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ရှိကြကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတိမေ့၍ သွားကြပေမည်။ ထို့နောက် တဖန် ယင်းတံပိုးကိုမှုတ်ခဲ့ပြန်သော် ၎င်းတို့မှာရုတ်တရက် မတ်တပ်ရပ်လျက် ကြည့်နေကြပေမည်။"(၃၉:၆၈)

ဤအာယသ်တော်က ပြောပြသည်မှာ တံပိုးမှုတ်လိုက်သောအခါ မိုးကောင်းကင်များနှင့်မြေကမ္ဘာ၌ရှိသူအား လုံးသတ်လစ်သွားကြမည်။ ထို့နောက် သေဆုံးသွားကြမည်။ ဤနေရာတွင်လည်း ခြွင်းချက်တစ်ခုရှိ၏။ ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်အလိုအရ ဂျိပ်ရာအီလ်၊ မီကာအီလ်၊ အစ္စရာဖီလ်၊ မလကွလ်မောက်နှင့် ဟမလတွလ်အရ်ရှ် စသည့် ကောင်းကင်တမန်ကြီးများသည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ သေဆုံးကြမည်မဟုတ်ဘဲ နောက်ပိုင်းတွင်မူ ၎င်းတို့လည်း သေဆုံးကြရမည်ဖြစ်၏။ "ဖဇအ်"နှင့် "ဆအာက်"သည် အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု သဘောပိုက်ကြသူများက ခြွင်းချက်သည် စုရာအဇ်ဇူမရ်ကဲ့သို့ပင် ဤနေရာ၌လည်း အထူးကောင်းကင်တမန်ကြီးများအတွက်ဖြစ်သည်ဟု ယူကြ၏။ သို့သော် "ဖဇအ်"နှင့်"ဆအာက်"တို့ကို သီးခြားစီနှစ်ကြိမ်တံပိုး မှုတ်ခြင်းဟု ဖော်ပြသူများကမူ ယခု အာယသ်တော်မှ ခြွင်းချက်သည် အထက်တွင်ရှင်းပြခဲ့သည့်အတိုင်း သာသနာအာဇာနည်များ အတွက် ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု အနက်ဖွင့်ကြ၏။

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ

ထိုမှတစ်ပါး အသင် သည် တောင်များကို တွေ့မြင်လေ၏။ အသင်သည် ယင်းတောင်များကို အစိုင်အခဲများဖြစ်သည် ထင်မှတ်ပေ၏။ သို့ရာတွင် (ထိုနေ့တွင်) ယင်းတောင်များမှာ မိုးတိမ်များ လွင့်ပါးဘိသကဲ့သို့ပင် လွင့်ပါး၍ သွားပေမည်။ (ဤသည်) အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ခိုင်ခံ့အောင် ပြုလုပ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်စွမ်းလက်စပင် ဖြစ်ပေသည်။ မလ္လုဇကန် ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ပြုလုပ် သမျှတို့ကို ကောင်းစွာသိတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၈၈]

ဤအာယသ်တော်အစမှ ۞ စကားလုံးကို အရဗီဘာသာ၌ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်ကာလနှစ်ခုစလုံး အတွက်

သုံး၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းကို "အသင်မြင်သည်" သို့မဟုတ် "အသင်မြင်လိမ့်မည်" ဟူ၍ ဘာသာပြန်နိုင်သည်။ "အသင်မြင်လိမ့်မည်" ဟု ယူ လျှင်၊ အာယသ်တော်သည် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် မြင်ရမည့်တောင်များကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ကြည့်ရှုသူများအဖို့မြဲမြံတည် ငြိမ်သည်ဟု မြင်တွေ့ရသည့် တောင်တန်းကြီးများသည် အမြစ်မှ ကျွတ်လျက်တိမ်များသဖွယ်လွင့်စင်သွားကြမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် တကယ်တမ်းဆိုရလျှင် ၎င်းတို့သည် လျင်မြန်စွာရွေ့လျားသွားကြလိမ့်မည်။ အစနှင့်အဆုံးကို မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်စွမ်းမရှိအောင် ကြီးမားလှသော ထုထည်ကြီးများသည် မည်သည့်အရပ်မျက်နှာဘက်သို့မဆို မည်မျှမြန်ဆန်စွာရွေ့လျား သည် ဖြစ်စေ၊ ၎င်းတို့၏ ရွေ့လျားမှုကို သတိမူမိမည်မဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် ရွေ့လျားနေကြသည့်တိုင်တည် ငြိမ်သောအရာများ ဟု ပင်မြင်ရပေသည်။ ဤသဘောကို မိမိခေါင်းပေါ်တွင် မိုးနေသည့် တိမ်ထုကြီးအား ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ခံစားသိမြင်နိုင်သည်။ ယင်းတိမ်ထုကြီးအဝေးသို့ ရွေ့သွားမှုအား ၎င်းတို့နောက်ချန်ထားခဲ့သည့် ကောင်းကင်၏အစိတ်အပိုင်းကို မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတွင် မြင်တွေ့ ရမှသာ သိနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ဤနိယာမပေါ်တွင် အခြေခံ၍ အာယသ်တော်က ဆိုလိုသည်မှာ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၌ တောင် တန်းကြီးများသည် မြဲမြံနိုင်ခဲ့စွာဖြင့် ရပ်တည်နေကြသည့် ပုံပေါ်နေမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ စင်စစ်ကြည့်ရှုသူ၏ စိတ်လှည့်မှုပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်းတွင်မူ ယင်းတို့သည် ရွေ့လျားနေကြမည်ဖြစ်၏။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများစုကလည်း ဤအာယသ်တော်ကို ဤသဘောအတိုင်းပင် ဖွင့်ဆိုကြ၏။ "အသင်မြင်သည်" ဟူ၍ ပစ္စုပ္ပန်ကာလကိုပြဆိုသော ဘာသာပြန်ကို ယူလျှင်မူ အာယသ် တော်သည် ယနေ့တွေ့မြင်နေရသော တောင်တန်းကြီးများ၏ အခြေအနေအား ရည်ညွှန်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့သည် အမြင်အားဖြင့် ပုံသေဖြစ်ပြီး မည်သည့်အခါမျှ နေရာမှ ရွေ့သွားကြလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ထင်ရ၏။ သို့သော် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့တွင် ယင်းတို့သည် တိမ်များသဖွယ် လွင့်မြောနေကြပေလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ မောင်လာနာ အရှ်ရဖ်အလီထာနဝီ၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက် ပင်ဖြစ်၏။ (ထိုအခြေခံပေါ်တွင် အာယသ်တော်အား "အသင်မြင်သည်" ဟူ၍ ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။)

အချို့ပညာရှင်များက ကုရ်အာန်တွင် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၌ တောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ ကွဲပြားသော အခြေအနေများကို ဖော်ပြထားကြောင်းထောက်ပြကြ၏။ ပထမအခြေအနေမှာ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တောင်တန်းကြီးများကို လွှမ်းမိုးမည့် **أَكْبَدُ** အင်ဒကာက နှင့် မြေလျင်တို့ဖြစ်သည်။ **إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَلًا** "ပထဝီမြေသည် ထုထောင်းလျက် ညက်ညက်ကြေအောင် ထုထောင်းခြင်းကို ခံရသောအခါ..." (၈၉: ၂၁) သို့မဟုတ် **إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَلًا** "ပထဝီမြေသည် မိမိလျင်လှုပ်ခြင်း၊ မိမိသွက်သွက်ခါ တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ..." (၉၉: ၁) ဒုတိယအခြေအနေမှာ ယင်း တို့၏ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲကြီးများသည် ဖတ်ထားသော သိုးမွေးကဲ့သို့ ဖြစ်သွားကြမည်။ **وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ** "ထိုမှတစ်ပါး တောင်များသည် ဖတ်ပြီး အရောင်ဆိုးထားသော သိုးမွေး ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပေမည်" (၁၀၁: ၅) ဤအဖြစ်မျိုးသည် မိုးကောင်းကင်သည် အရည်အပျော်နေသော ကြေးနီကဲ့သို့ဖြစ်သွားချိန်၌ ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။ တောင်မှကျောက်ခဲများသည် ဖတ်ထားသော သိုးမွေးများပမာ ပျံတက်သွားကြမည်ဖြစ်ပြီး မိုးကောင်းကင်များသည်လည်း အောက်သို့ပြို၊ ဆင်းလာမည်ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းတို့အချင်းချင်းလမ်းလယ်တွင် ဆုံတွေ့ကြမည်ဖြစ်၏။ **يَوْمَ تَكُونُ السَّيِّئَاتُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ** "(အကြင်နေ့တွင် ကျရောက်အံ့) ထိုနေ့တွင် မိုးကောင်းကင်မှာ ဆီအနယ် အရည်ကျိုထားသော (ကြေးနီ၊ ကြေးဝါ၊ ငွေ) စသည့် တွင်းထွက်သတ္တုကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပေမည်။ ၎င်းပြင်တောင်များမှာ အရောင်ဆိုးထားသော သိုးမွေးများကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပေမည်။" (၇၀: ၈-၉) တတိယအခြေအနေတွင် ဖတ်ထားသော သိုးမွေးများသည် ကျောက်တုံးများကဲ့သို့ တစ်သားတည်းမရှိတော့ဘဲ အလွန်သေးမွန်သော အပိုင်းအစလေးများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြမည် **وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا** "၎င်းပြင်

တောင်များသည် ညက်ညက်ကြေအောင် ကြေမွစေခြင်းကို ခံကြရမည်။ ထိုအခါ ယင်းတောင်များမှာ ဖြန့်ကြဲထားသော မြူမှုန်ဖြစ်သွားကြပေမည်။”(၅၆:၅-၆)။ စတုတ္ထအခြေအနေ၌ တောင်တစ်ဖြစ်လဲ ကျောက်မှုများသည် ပြန့်ကျဲသွားကြ လိမ့်မည်။ **فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا** “ဤသို့ပြောဆိုပါလေ။ ငါ့အားဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ယင်းတောင်များကို (အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်းဖြစ်စေ၍) လွင့်ပါးစေတော်မူမည်ဖြစ်လေသည်”(၂၀:၁၀၅)။ ပစ္စမ အခြေ အနေရောက်သော် ကုန်းမြေကို ဝါးမြိုထားမည်ဖြစ်သည်။ ယင်းတောင်တစ်ဖြစ်လဲ ကျောက်မှုများသည် လေ၏ တိုက်ခတ်မှုများကြောင့် အပေါ်သို့ လွင့်ပျံ့ကုန်ကြမည်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးအား တိမ်တိုက်ကြီးသဖွယ် ဖုံးလွှမ်း ထားပေမည်။ ထိုတိမ်တိုက်များသည် တည်ငြိမ်နေသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျားနေကြမည်ဖြစ်၏။ **وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَرُمُّ مَرَّ السَّحَابِ** “ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် တောင်များကို မြင်တွေ့လေ။ အသင်သည် ယင်းတောင်များကို အစိုအခဲများဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ပေ၏။ သို့ရာတွင် (ထိုနေ့တွင်) ယင်းတောင် များမှာ မိုးတိမ်များလွင့်ပါးဘိသကဲ့သို့ပင် လွင့်ပါး၍ သွားပေမည်”(၂၇:၈၈)။ ဤအခြေအနေအချို့ သည် ပထမစုရ် တံပိုးမှတ်ချိန်တွင် ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်။ အချို့အခြေအနေများမှာ ဒုတိယတံပိုးမှတ်ပြီးနောက် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးအား ခြေပြန့်လွင် ပြင်ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ပြီးသည့်အခါတွင် ဖြစ်ပေမည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဂူများ၊ တောင်များ ကျန်ရစ်ခဲ့မည် မဟုတ်သကဲ့သို့ အဆောက် အဦးသို့မဟုတ် သစ်ပင်များလည်း ရှိမည်မဟုတ်တော့ချေ။

فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا، فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا، لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا

“၎င်းပြင် ထို(မတ္တာမြို့သားဗိမ္မာဝါဒီ)တို့သည်အသင်အား တောင်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်မည်ကို) မေးမြန်းကြကုန်၏။ အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့)ပြောဆို(ဖြေကြား)ပါလေ။ (အချင်းတို့၊) ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူ တော်မူသောအရှင်မြတ်သည် ယင်းတောင်များကို (အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ဖြစ်စေ၍) လွင့်ပါးစေတော်မူမည် ဖြစ်ပေ သည်။ တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်သည် ယင်း (ပထဝီမြေ)ကို ညီညာသော လွင်ပြင်အဖြစ် ကျန်ရစ်စေ တော်မူမည် ဖြစ်ချေ သည်။ အသင်သည် ထို(ပထဝီမြေ)၌ မည်သည့် ချိုင့်ဝှမ်းကိုမျှလည်းကောင်း၊ မည်သည့် ကုန်းကိုမျှ လည်းကောင်း၊ တွေ့မြင်လိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။”(၂၀:၁၀၅-၁၀၇) (ကုရ်တုစီ၊ ရူလ်အုလ်၊ မအာနီ)

صُنِعَ اللَّهُ الْإِنشَاءَ كُلِّ شَيْءٍ

(ဤသည်) အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ခိုင်ခံ့အောင် ပြုလုပ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏

လက်စွမ်းလက်စပ် ဖြစ်ပေသည်။ မလွဲဇကန် ထို အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ပြုလုပ် သမျှတို့ကို

ကောင်းစွာသိတော်မူသောအရှင်မြတ်ပင် ဖြစ် တော်မူ၏။ (၂၇:၈၈)

“ဆွန်း”သည် ကျွမ်းကျင်သော လုပ်ရပ်ကို ဆိုလိုပြီး၊ “အိတ်ကာန်”သည် ပြည့်စုံကောင်းမွန်အောင်၊ ခိုင်ခံ့ အောင်ပြုလုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဤစာကြောင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော် အံ့ဩသွယ် ဖန် ဆင်းမှုများကိုလည်းကောင်း၊ နေနှင့်ညတစ်လှည့်စီပြောင်းလဲမှုကို လည်းကောင်း၊ စုရ်တံပိုးမှတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာမည့် ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၏ အခြေအနေ များကိုလည်း ဖော်ပြသည့် ရှေ့ပိုင်းမှ အကြောင်းအရာအားလုံးနှင့်ဆက်နွယ် နေသည်။ ဤအနေအထားအားလုံးသည် မည်သူ့ကို မှ အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ မဖြစ်သင့်ကြောင်း အလေးထား စေလို သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းအရာများ၏ ဖန်ဆင်းရှင်သည် အသိပညာနှင့်တန်ခိုးအာဏာပါဝါ အကန့်အသတ် နှင့်သာရှိကြကုန်သော လူသို့မဟုတ် ကောင်းကင်တမန်တစ်ဦးမဟုတ်ဘဲ စကြဝဠာ အပေါင်း၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော ကြောင့်ပင်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ဤစာကြောင်းအား ၎င်း၏ ရှေ့မှကပ်လျက်စာကြောင်း **وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا**

جَامِدًا "ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် တောင်များကို တွေ့မြင်လေ၏။ အသင်သည် ယင်းတောင်များကို အစိုင်အခဲများ ဖြစ်သည် ထင်မှတ်ပေ၏။"(၂၇:၈၈)ကိုသာ ရည်ညွှန်းလျက် ရွတ်ဖတ်မည်ဆိုပါက တောင်များသည် ပုံသေရပ်တည်နေ ကြပုံရသော်လည်း တကယ်တမ်း၌ ၎င်းတို့သည် ရွှေလျားနေကြသည် ဆိုသည့်ဖြစ်ရပ်များ အံ့ဩဖွယ်ရာ မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဖြစ်ပျက်နေမှုများသည် အလ္လာဟ်အရှင်၏တန်ခိုးတော်ကို ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်နေခြင်းမဟုတ်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အနန္တတန်ခိုးတော်ရှင်ဖြစ်တော်မူပေသည်။

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا

မည်သူမဆို ကောင်းမှု (အိမာန် သက်ဝင်ယုံကြည်မှု)နှင့်တကွ လာခဲ့ပါမူ ထိုသူ၏အဖို့ ထိုထက်ကောင်းမြတ် အကျိုး ကျေးဇူးရှိသည့်ပြင် ၎င်းတို့သည် (ကြီးကျယ်သော)ထိတ်လန့်ခြင်းမှ လည်း ကင်းလွတ်သူများပင် ဖြစ်ကြပေမည်။ (၂၇:၈၉)-

ဖော်ပြချက်သည် ကမ္ဘာ့ပျက်မည့်နေ့နှင့် တရားစီရင်ခြင်းများပြီးသည့် နောက်ဖြစ်လာမည့် အနေအထားနှင့် သက်ဆိုင် သည်။ ဤနေရာတွင် "ဟစနာဟ်"သည် ကလီမဟ် ﷺ အတွက်ရည်ညွှန်းခြင်း (အိမ်ရာဟင်မ်ရှင်းပြခဲ့သည့်အတိုင်း)သို့မဟုတ် ရိုးသားဖြူစင်မှုကိုဖော်ပြခြင်း (ကတာဒဟ်အနက်ဖွင့်သကဲ့သို့) ဖြစ် သည် အချို့ကမူ ဤစကားလုံးအား လုံးဝအရှုံးပေး၊ အညံ့ခံခြင်း တွင်ပါဝင်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူကြ၏။ ဆိုလို သည်မှာ ကောင်းသောအပြုအမူတိုင်းအတွက် ပို၍ကောင်းသော ဆုလာဘ်ကို အစားပြန်ပေးခြင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် သတိရသင့်သည်မှာ လူတစ်ဦး၏ဖြောင့်မှန်သော လုပ်ရပ်များအား ကောင်းမှု များအဖြစ် စဉ်းစားခံရရန်အတွက် ၎င်းသည် ဦးစွာပထမအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပေါ် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုထားရှိမှသာ ဖြစ်ပေမည်။ ထို့နောက်မှ ၎င်း၏ ကောင်းမြတ်သော အပြုအမူများ၏ အချိုးအဆထက်ပိုမိုများပြားသော ဆုလာဘ်ကို ရရှိလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်းအား ဂျန္နတ်၏ စည်းစိမ်းချမ်းသာများဖြင့် အစဉ်ထာဝရချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူမည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခအပေါင်းမှ လွတ်ကင်းသွားမည်ဖြစ်၏။ အချို့က "ပို၍များပြားသော"ဟူသည့် စကားလုံးကို ဤနေရာတွင် ကောင်းမှုတစ်ခုအတွက် (၁၀) ဆ မှ အဆ(၇၀၀)ထိ ဆုချီးမြှင့်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ကောက်ကယူကြ၏။ (မဇ်ဟရီ)

وَهُمْ مِّنْ فَرَعٍ يَّوْمَئِذٍ اِمْنُونَ

မည်သူမဆို ကောင်းမှု (အိမာန် သက်ဝင်ယုံကြည်မှု)နှင့်တကွ လာခဲ့ပါမူ ထိုသူ၏အဖို့ ထို ထက်ကောင်းမြတ် အကျိုး ကျေးဇူးရှိသည့်ပြင် ၎င်းတို့သည် (ကြီးကျယ်သော)ထိတ်လန့်ခြင်းမှ လည်း ကင်းလွတ်သူများပင် ဖြစ်ကြပေမည်။ (၂၇:၉၀)-

"ဖဇာအ်" စကားလုံးသည် ဤနေရာတွင် ကြီးမားသော ဘေးဒုက္ခသို့မဟုတ် စိတ်ဆင်းရဲရှုပ်ထွေးမှုကို ရည် ရွယ်သည်။ ဤစာကြောင်း၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းကြသူတို့သည် အသက်ရှင်နေထိုင်လျက်ရှိကြစဉ် ကပင် နောင်ဘဝတွင် ကြုံရမည့် ၎င်းတို့၏ ကံကြမ္မာနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ကြ၏။ အမှန်ဆိုရလျှင် ကုရ်အာန် အာယသ်တော် ﷺ (၇၀:၂၈) ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ခြင်းဖြင့် စိုးရိမ်ထိတ်လန့် သင့်ကြပေ သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပေးတော်မူမည့် ဆင်းရဲဒုက္ခသည် မေ့ထား၊ ဘေးဖယ်ထား၍ ရကောင်း သည့် အရာမဟုတ် ချေ။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် တမန်တော်များ၊ သာဝကများနှင့်သူတော်စင်များသည် အမြဲတစေ ကြောက်ရွံ့၊ တုန် လှုပ်လျက်ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့ပျက်မည့်နေ့၌ စာရင်းရှင်းကြပြီးသည့်နောက် "ဟစနာဟ်" (ဤအာယသ်တော်၌ ကောင်းမှုဟုမှန်းဆရ၏။)ကို ၎င်းတို့နှင့်အတူယူဆောင်လာကြမည့် သူများသည် ပူပန် ကြောင့်ကျ၊ ထိတ်လန့်မှု

မှန်သမျှမှ ကင်းဝေးကြလျက် အေးချမ်းသာယာမှုအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ဘဝတွင် ထာဝစဉ်နေကြပေမည်။
(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် သိတော်အမူဆုံး ဖြစ်တော်မူသည်။

အာယသ် (၉၁-၉၃)

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ
أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩١﴾ وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

(အို-နဗီတမန်တော်၊ အသင်သည် ဤသို့ ပြောကြားပါလေ။) ငါသည် ဤ(မက္ကာ)
မြို့တော်၏အရှင်သခင် (အစစ်အမှန်)အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူခြင်းကို ခံရ
လေသည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် ဤမြို့တော်ကို ထူးမြတ်စေတော်မူခဲ့သည်။ အမှန်မှာ အရာခပ်သိမ်း
တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်ပိုင်ဆိုင်သော အရာများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ၎င်းပြင်ငါသည် “မုစ်လင်မ်”
အမိန့်တော်ကိုလိုက်နာသူများတွင် အပါအဝင်ဖြစ်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူခြင်းလည်း ခံရပေသည်။
[၉၁] ထိုမှတစ်ပါး ငါသည် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော် မြတ်ကို (အသင်တို့ရှေ့ဝယ် အစွဲလှာသောသနာ
တော်သို့ဖိတ်ခေါ်သောသူအနေနှင့်) ဖတ်ကြားရန် (အမိန့်ပေးတော်မူခြင်းကိုလည်း ခံရလေသည်။)
သို့ဖြစ်ပေရာ မည်သူမဆို တရားလမ်းမှန်ကို ရရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုသူသည် မိမိ အဇီသာလျှင် တရားလမ်း
မှန်ကို ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မည်သူမဆို လမ်းလွဲလျက်နေခဲ့မှု ငါသည် သတိပေးနှိုးဆော်
သူ တစ်ဦးသာလျှင်ဖြစ်ပေသည်။ [၉၂] ထိုမှတစ်ပါး (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် (ဤသို့
လည်း) ပြောကြားပါလေ။ ရှိုးမွမ်းထောမနာအပေါင်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်သာသက်ဆိုင်
ပေသည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား မကြာမြင့်မီပင် မိမိ၏သက်သေလက္ခဏာတော်များကို
ပြသတော်မူပေမည်။ ထိုအခါ အသင်တို့သည် ယင်း သက်သေလက္ခဏာတော်များကို သိရှိကြပေ
မည်။ စင်စစ် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူ တော်မူသော အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ ကျင့်မှုလျက်
ရှိကြကုန်သော အကျင့်အမူတို့ကို မသိတော်မူသောအရှင် မဟုတ်ပေတကား။ [၉၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ “ဤမြို့၏ အရှင်မြတ်” (၂၇:၉၁) ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူ အများစုက ဇ်လ်ဝ်ကားလုံးအား မက္ကာ
မြို့တော်ဟုယူကြ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လောကအားလုံး၏ အရှင်သခင်နှင့် မိုးကောင်းကင်များနှင့် ကမ္ဘာမြေ
တို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မက္ကာမြို့တော်အား အထူးတလည်ဖော်ပြခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏
ဘက်တော်မှ ထိုမြို့တော်၏ မြတ်နိုးကြည်ညိုဘွယ်ခမ်းနားထည်ဝါမှု၊ ဂုဏ်ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံမှုများကို ပြသလို
တော်မူ၍ဖြစ်၏။ “ဟရာမ်” စကားလုံးသည် “တဟ်ရင်မ်”မှ ဆင်းသက်လာပြီး၊ “တားမြစ်သည်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊
“အပြည့်အဝရှိသေလေးစားမှုနှင့် ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်းမှု” ဟူ၍ လည်းကောင်း အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ထို့ပြင် ဤရှိသေ လေးစား

မူနှင့် ကြည်ညိုကိုင်းရှိုင်းမှုများကြောင့် မက္ကာမြို့တော်နှင့်အနီး တစ်ဝိုက်နယ်မြေတွင် အကျိုးသက်ရောက်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ တားမြစ်ချက်များကိုလည်း ချမှတ်ပေးတော်မူခဲ့၏။ ဥပမာအားဖြင့် မက္ကာမြို့တွင် ခိုလှုံသူမှန်သမျှ သည် လုံခြုံရေးစိတ်ချမှုကိုရရှိ၏။ ဟရာမ်အတွင်း သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ လက်စားချေခြင်းကို ခွင့်မပြုချေ။ ဟရာမ်ဧရိယာ အတွင်း သားကောင်များကို အမဲလိုက်ခြင်းနှင့် သစ်ပင်များခုတ်ဖြတ်ခြင်းတို့ကိုပင် ခွင့်ပြုခြင်းမရှိ။ ဤကန့်သတ်ချက်များ အား အာယတ်တော် وَمَنْ ذَخَلَ كَانَ آثِمًا "ထိုမှတစ်ပါး အကြင်သူသည် ယင်းအိမ်တော်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့အံ့၊ ထိုသူသည် ဘေးရန်(ခပ်သိမ်း)ကင်းငြိမ်းသူဖြစ်လတ္တံ့။"(၃:၉၇)တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အချို့သော ကန့်သတ် ချက်များ ကိုမူ စုရဟ်အိဒ်အိဒ်၏ အစပိုင်း၌ ဖော်ပြပါရှိ၏။ ထို့ပြင် အာယတ်တော် لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ "အို- မုအ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူအပေါင်းတို့၊ အသင်တို့သည် 'အစ်ဟ်ရာမ်' ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင် လျက်ရှိကြစဉ်အခါဝယ်၊ အမဲတိရစ္ဆာန်တို့ကို (ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီး) သတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုကြကုန်လင့်။"(၅:၉၅)တွင်လည်း ဤ အကြောင်းအရာ ပါဝင်လေသည်။

အလ်ဟမ်ဒုလိလ္လာဟ်...ယနေ့ ဟစ်ဂျရီ ၁၃၉၁၊ ရှောင်ဝါလ်လ (၂၄)ရက်နေ့(၁၂-၁၂-၁၉၇၁)တွင် စုရဟ် အန္နမလ်အား ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်းပြီးဆုံး၏။ အိန္ဒိယ တပ်မတော်သည် ပါကစ္စတန်အား အိတ်သွန်ဖာမှောက် စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲခဲ့သည်မှာ (၂-၁၂-၁၉၇၁)ရှောင်ဝါလ်လ (၁၄)ရက်ကတည်းက ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ လေယာဉ်ပျံများသည် ကရာချီ မြို့အား အပြင်းအထန် ဗုံးကျဲလျက်ရှိသည်။ ညတိုင်းပင် လူနေရပ်ကွက်များပေါ် သို့လည်း ဗုံးများ မှန်မှန်ချလျက် ရှိ၏။ ညများတွင် လျှပ်စစ်မီးလုံးဝပြတ်တောက် နေသည်။ ဗုံးများပေါက်ကွဲသည့်ဒဏ်ကြောင့် အိမ်များသည် တုန်ခါ လျက်ရှိ သည်။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ မဟာကရုဏာတော်ကြောင့် ဤရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်ရေးသားခြင်း မပျက် ကွက် ခဲ့ရပါ။ စစ်ပွဲ၏ နောက်ဆုံး(၁၀)ရက် အတွင်း ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် စာမျက်နှာ(၂၀)မျှ ရေးသားပြီးစီးခဲ့ပါသည်။

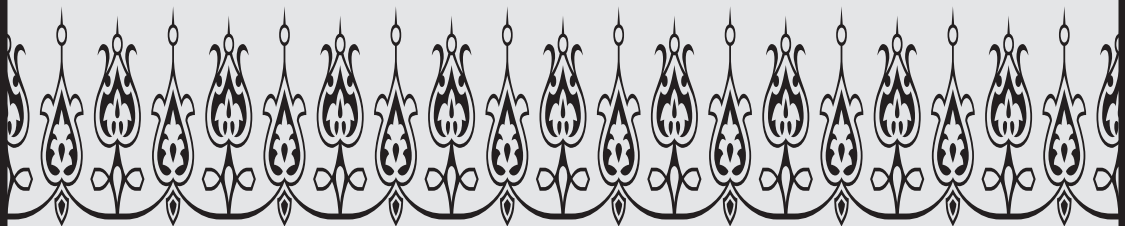
အလ်ဟမ်ဒုလိလ္လာဟ်
စုရဟ်အန္နမလ်၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်
ဤတွင်ပြီး၏။

سُورَةُ الْقَصَصِ

ဓမ္မဟိမာလိကဆွမ်

jzphumifukhifu@

سُورَةُ الْقَصَصِ

စုရဟ်အလ်ကဆွမ်ဆွမ်

ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကဏ္ဍ

ဤကဏ္ဍသည် "အလ်ကဆွမ်" ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကဏ္ဍ ဖြစ်သည်။ မက္ကာမြို့တော်၌ ကျရောက်ခဲ့သည်။

ဤကဏ္ဍတွင် (အာယတ်)တော် (၈၈)ပါး၊ ရုက္ခအ် အပိုဒ်(၉)ပိုဒ် အသီးသီးပါရှိသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

အလွန်တရာ သနားကြင်နာ ညွှာတာတော်မူသော၊ အထူးကရုဏာတော်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏

နာမံတော်ဖြင့် အစပြုပါ၏။

အာယတ် (၁-၁၃)

طَسَمَ ۖ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى
وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ
أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُلَازِمُ أَهْلَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ
ۖ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي
الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلُهم الْوَارِثِينَ ۝ وَنَمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَ
نُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَأَوْحَيْنَا
إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَأَدُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَالْتَقَطَهُ آلُ
فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خَاطِبِينَ ۝ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۖ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ
مُوسَىٰ فَرِحًا ۖ إِنَّ كَادَتْ لِتُبْدِيَ بِهِ لَوْ لَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ ۖ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ
تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ۝

တွာ၊ စိန်၊ မိမိ။[၁] ဤသည် ထင်ရှားလှစွာသော ကျမ်းဂန်၏ အာယတ်တော်များပင်။ [၂] ငါအရှင်မြတ်သည် “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်ကြကုန်သော အမျိုးသားတို့အကျိုးငှာ မူစာနှင့်ဖိရ်အောင်န်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအချို့ကို အသင်၏ရှေ့ဝယ် တိကျမှန်ကန်စွာ ဖတ်ကြားတော်မူ၏။ [၃]ဧကန်မလွဲ ဖိရ်အောင်န်သည် တိုင်းပြည်တွင် လွန်စွာ မောက်မာလာလေပြီ။ ထို့ပြင် ၎င်းသည် ထိုတိုင်းသူပြည်သားတို့အား အုပ်စုအသီးသီး(ဖြစ်အောင်) ပြုလုပ်၍ထားသည်။ ၎င်းသည် ထိုအုပ်စုများအနက် အုပ်စုတစ်ခုကို အားအင်လျော့နည်း ပါးအောင် ပြုလုပ်ထားသည်။

၎င်းတို့၏သားယောက်ျားကလေးများကို သတ်ဖြတ်၍၊ ၎င်းတို့၏(သမီး) မိန်းကလေးများကို မူကား သတ်ဖြတ်ခြင်းမပြုဘဲ အသက်နှင့်ထားသည်။ ဧကန်စင်စစ် ထိုဖိရ်အောင်န်သည် ပျက်စီးရာ ပျက်စီး ကြောင်း ပြုလုပ်သူတစ်ဦးပင်။[၄]သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်သည် တိုင်းပြည်တွင် အားအင်လျော့နည်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူရန်လည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့အား ရှေ့ဆောင် ရှေ့ရပ်များ ပြုလုပ်တော်မူရန်လည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့အား အမွေစား အမွေခံများ ပြုလုပ် တော်မူရန်လည်းကောင်း အလိုရှိတော်မူ၏။[၅] ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသူ တို့အား ကမ္ဘာမြေဝယ် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သူများ ပြုတော်မူရန်လည်းကောင်း၊ ဖိရ်အောင်န်-ဟာမန်နှင့် ထိုဖိရ်အောင်န်-ဟာမန် နှစ်ဦး၏ရဲမက်တို့အား ထို(အားအင်လျော့ နည်းပါး သူတို့ဘက်မှ စိုးရိမ်လျက် ရှိကြသည်များကို (မျက်ဝါးထင်ထင်) ပြသတော်မူရန် လည်းကောင်း အလိုရှိတော်မူပေသတည်း။[၆]

ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာ၏ မိခင် ထံသို့ (ဤသို့) အသိပေးတော်မူခဲ့၏။ အသင်သည် ထိုမူစာအား နှိရည်တိုက်ကျွေးလော့။ ထို့နောက် အသင်သည် ထိုမူစာနှင့်ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်သောအခါ ၎င်းအား မြစ်ထဲသို့ပစ်လေလော့။ ထို့ပြင် အသင်သည် စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိလေနှင့်၊ ပူဆွေးခြင်းလည်း မရှိ လေနှင့်။ ဧကန်အမှန် ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုမူစာအား အသင့်ထံသို့ ပြန်ပို့ပေးတော် မူမည့်အရှင် ထိုမှတစ်ပါး ထိုမူစာအား ရုလင်တမန်တော်များတွင် တစ်ပါးအပါအဝင် ပြုလုပ်တော်မူမည့်အရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၇] ထို့နောက် ဖိရ်အောင်န်၏ အိမ်သူအိမ်သား တို့သည် ထိုမူစာအား နောက်ဆုံးတွင် ထိုမူစာသည် မိမိတို့၏ရန်သူဖြစ်ရန်နှင့် (မိမိ တို့အား) ပူဆွေးစေအံ့သောသူဖြစ်ရန် ကောက်ယူခဲ့ကြကုန်၏။ ဧကန်စင်စစ် ဖိရ်အောင်န်သည်လည်းကောင်း၊ ဟာမန်သည်လည်းကောင်း၊ ထိုဖိရ်အောင်န်နှင့် ဟာမန်၏ ရဲမက်တို့သည်လည်းကောင်း ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများပင်ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်၏။[၈] ထို့ပြင် ဖိရ်အောင်န်၏ကြင်ရာက ကျွန်ုပ်၏အဖို့လည်းကောင်း၊ အသင်၏အဖို့လည်းကောင်း၊ မျက်စိအေးမြစေဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။ (သို့ဖြစ်ပေရာ) အသင်တို့သည် ထိုမူစာအား မသတ် ဖြတ်ကြကုန်လင့်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အကျိုးပေးကောင်းပေးလိမ့်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းအား သားအဖြစ် မွေးစားထားကြမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့လေ၏။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် (မိမိတို့မှာ ထိုသူငယ်လက်ချက်နှင့် ပျက်စီးကြရမည်ကို) မသိကြချေ။[၉]

ထိုမှတစ်ပါး မူစာ၏မိခင်စိတ်နှလုံးမှာ (လွန်စွာ)ဟာသွားခဲ့လေရာ (တုန် လှုပ်ချောက်ချား ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားခဲ့ရာ) အကယ်၍သာ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်း အား ယုံကြည်သူတို့တွင်

အပါအဝင်ဖြစ်စေအံ့သောငှာ ၎င်း၏စိတ်နှလုံးကို ခိုင်မြဲစေတော် မမူခဲ့ပါလျှင် ဧကန်စင်စစ် ၎င်းသည် ထိုမူစာ၏အကြောင်းကို ထုတ်ဖော်(ပြောဆို)အံ့ ဆဲဆဲပင် ဖြစ်သွားခဲ့ပေသည်။[၁၀] ၎င်းပြင် ထို(မူစာ၏) မိခင်သည် ထိုမူစာ၏ အစ်မအား အသင်သည် ၎င်းမူစာ၏နောက်သို့ လိုက်၍သွားလေဟုပြောဆိုခဲ့၏။သို့ဖြစ်ပေရာထို(မူစာ၏)အစ်မသည်၎င်းမူစာအားအဝေးမှ(စောင့်၍)ကြည့်နေခဲ့လေ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်း(ဖိရ်အောင်န်၏ အိမ်သူအိမ်သား)တို့သည် (ထိုမူစာ၏အစ်မအား မူစာ၏အစ်မဖြစ်သည် ဟူ၍) မသိကြပေ။[၁၁] စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် မူလကပင် ထိုမူစာ၏အပေါ်၌ နှိုထိန်း သည်တို့၏နှိုရည်ကို(မစို့ရန်) တားမြစ်ထားတော်မူခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ထို(မူစာ၏) အစ်မ က ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့အားထိုကလေးသူငယ်ကို အသင်တို့အဖို့မွေးမြူစောင့်ရှောက်၍ပေးကြမည့်ပြင် ထိုကလေးသူငယ်၏ကောင်းကျိုးကို လိုလားသူများဖြစ်ကြသော အိမ်ထောင်သားချင်းတို့ကို ညွှန်ပြရပါမည်လောဟု ဆိုခဲ့လေ၏။[၁၂] ထို့နောက် ထိုမိခင် ၏ မျက်စိအေးမြကြည်လင်စေရန်လည်းကောင်း၊ ထိုမိခင် ပူဆွေးမနေရန် လည်းကောင်း၊ အမှန်မှချ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကတိတော်သည် မှန်ကန်သည်ကို ထိုမိခင် (လက်တွေ့)သိရှိရန် လည်းကောင်း၊ ငါအရှင်မြတ်သည် (မိမိထားရှိတော်မူသော ကတိတော် အတိုင်း) ထိုသားငယ်အား ၎င်း၏မိခင်ထံ ပြန်ပို့ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်း တို့အနက် များစွာသောသူများသည် မသိကြပေ။[၁၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

စူရာအလ်ကဆွမ်သည် မက္ကာမြို့ကျ စူရာများအနက် နောက်အကျဆုံးဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် ထွက်ခွာလာစဉ်အတွင်း မက္ကာမြို့နှင့် ဂျဟ်ဖဟ်(ရာဘိဂ်)တို့အကြား၌ ပို့ချတော်မူခဲ့သည်။ ဆင့်ပြန်ချက်အချို့တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်မှာ မက္ကာမြို့မှ မဒီနာမြို့သို့ ထွက်ခွာလာစဉ် ဂျဟ်ဖဟ် သို့မဟုတ် ရာဘိဂ်မြို့ အနီးသို့ရောက်သော် ဂျိရ်ရာအီလ်ﷻရောက်ရှိလာပြီး မိမိအားမွေးဖွားရာ မိမိတစ်သက်လုံး နေထိုင်ခဲ့ရာဌာနေကို စွန့်ခွာလာရသဖြင့် အိမ်လွမ်းနေပါသလားဟု မေးလျှောက်ရာ တမန်တော်မြတ်ﷺက ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဖြေကြားခဲ့၏။ ထိုအခါ ဂျိရ်ရာအီလ်ﷻက ဤစူရာကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီးနောက် အဆုံးတစ်နေ့တွင် မက္ကာမြို့သည် တမန်တော် မြတ်ﷺ၏ လက်အောက်သို့ ကျရောက်ပြီး မြို့ကိုထိန်းချုပ်နိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးခဲ့လေသည်။ အာယတ်တော်မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

إِنَّ إِلَهَی فَرَضَ عَلَیْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْسِکَ ۚ اِلٰی مَعَاذٍ

“ဧကန်မလွဲ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင့်အပေါ်၌ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို (ချမှတ်)ပြဋ္ဌာန်း၍ ပေးတော်မူခဲ့သောအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား (အသင်၏)ဇာတိနေရပ်သို့ အမှန်ပင် ပြန်၍ပို့ပေးတော်မူအံ့သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။”(၂၈:၈၅)

စူရာအလ်ကဆွမ်သည် တမန်တော်မူစာﷻ၏ အဖြစ်အပျက်ကို အချို့နေရာများတွင် အကျဉ်းချုပ်နှင့် အချို့နေရာများတွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြလျက် အစပြုလေသည်။ စူရာ၏ပထမတစ်ဝက်တွင် တမန်တော်မူစာﷻနှင့် ဖိရ်အောင်န်တို့၏ အခန်းကဏ္ဍများပါဝင်ပြီး စူရာ၏နောက်ပိုင်းတစ်ဝက်တွင် တမန်တော်မူစာﷻနှင့် ကုရ်အာန်အကြောင်းကို ဖော်ပြထား၏။

တမန်တော်မူစာ၏ အဖြစ်အပျက်ကို ကုရ်အာန်၏နေရာများ၌ အကျဉ်းချုပ်တစ်မျိုး၊ အသေးစိတ်တစ်စုံ ကျယ်ပြန့်စွာ ဖော်ပြလေသည်။ စူရအလ်ကဟ်ဖ်(လိုက်ဂူ)၌ ၎င်းနှင့် အလ်ခိသွရ်တို့ တွေ့ဆုံခန်းကို ဖော်ပြ၏။ စူရာတွာဟာနှင့် စူရာအန်နမလ်တို့၌လည်း အဖြစ်အပျက်၏ အချို့အစိတ်အပိုင်းများကို အသေးစိတ်ဖော်ပြ၏။ ယခု စူရအလ်ကဆွမ်တွင် ထိုအကြောင်းများကို ထပ်လောင်းဖွင့်ဆိုထား၏။ စူရာတွာဟာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မူစာ၏အကြောင်းကို **فَنَّاكَ فَتُورًا** “၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား အကြီးအကျယ် စမ်းသပ်တော်မူခဲ့ လေသည်” (၂၀:၄၀)ဟု မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့၏။ အိမာမ်နစာအီနှင့် အချို့သောရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများသည် ထိုအချက်ပေါ် တွင် အဖြစ် အပျက်အပြည့်အစုံကို ရေးသားပြီးဖြစ်၏။ စာရေးသူအနေဖြင့် စူရာတွာဟာ၌ အိဗနကသီးရ်ရေးသားခဲ့သည့် အဖြစ် အပျက်အပြည့်အစုံကို မှီငြမ်းကိုးကားခြင်းပြုပါသည်။ အဖြစ်အပျက်နှင့်သက်ဆိုင်သော အပိုင်းအားလုံးကို လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့နှင့်ဆက်နွှယ်သည့် အရေးပါသော အကြောင်းအရာများကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသတ်များကို လည်းကောင်း စူရအလ်ကဟ်ဖ်နှင့် စူရာတွာဟာတို့၌ အသေးစိတ်ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ယင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် ဥပဒေ သများ နှင့် ဥပဒေများ အညွှန်းများကို ယင်းတို့ထဲတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။ ယခု ဤစူရာတွင်မူ အာယတ်တော်များ၏ စာသား များအကြောင်းကိုသာလျှင် ရှင်းလင်းတင်ပြမည်ဖြစ်ပါသည်။

وَرِيدًا أَنْ تَمَنَّ عَلَى الْيَتِيمِ اسْتَعْضِفُوا فِي الْأَرْضِ وَخَجَلْهُمْ أَيُّسَّةً “သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်သည် တိုင်းပြည် တွင် အားအင်လျော့နည်းအောင် ပြုလုပ်ခြင်း ခံခဲ့ကြရသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူရန်လည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့အား ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ်များပြုလုပ်တော်မူရန်လည်းကောင်း...”(၂၈:၅) ဤအာယတ်တော်တွင် ဖိရ်အောင်န်၏စီမံကိန်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏စီမံခန့်ခွဲတော်မူသော ကံကြမ္မာကိုလိုက်၍ မမီကြောင်းနှင့် ၎င်း၏စီမံကိန်းသည် လုံးဝထိရောက်မှု မရှိဘဲ ၎င်းနှင့်တကွ ၎င်း၏မူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိအပေါင်း အရှူးလုပ်ခံကြရကြောင်းကို အလေးပေးမြှောက်ဆိုထား တော်မူ၏။ အစွရာအီလီလူငယ်လေးတစ်ယောက်အကြောင်းနှင့် ယင်းလူငယ်လေးသည် ဖိရ်အောင်န်၏အသက်ကိုပင် ရန်ရှာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း မြင်မက်သောအိပ်မက်နှင့် ယင်း အိပ်မက်၏အနက်ဖွင့်ချက်ပေါ် မူတည်၍ ရာပေါင်းများစွာ သော မွေးကင်းစ အစွရာအီလီကလေးငယ်များအား သတ်ပစ်စေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ထိုကလေးငယ်ကိုဖိရ်အောင်န်၏အိမ်တော်၌ပင်ကြီးပြင်းလာစေရန် စီမံတော်မူခဲ့၏။ ထိုမျှမက ထိုကလေးငယ်၏မိခင်ကို နှစ်သိမ့်ရန်အလို့ငှာ ကလေးငယ်ကို သူမထံပြန်ပို့လျက် နို့ချို တိုက်ကျွေး ပြုစုစောင့်ရှောက်စေတော်မူခဲ့သည့်ပြင် ထိုသို့ ပြုစုစောင့်ရှောက်သည့်အတွက် အခကြေးငွေကိုလည်း ဖိရ်အောင်န်အား ပေးဆောင်စေတော်မူခဲ့၏။ အချို့ဆင့်ပြန်ချက် များအရ တစ်ရက်လျှင် ဒီနာတစ်ပြားဟုဆို၏။ ဝန်ဆောင်ခကို ကာဖိရ်တစ်ဦးထံမှ ကာယကံရှင်၏ သဘောတူကြည်ဖြူမှု ဖြင့် ရယူခြင်းဖြစ်သောကြောင့် လက်မခံနိုင်စရာအကြောင်းမရှိပေ။ ၎င်းထံကျရောက်မည့် အန္တရာယ်ကို ဖြိုခွဲရန်အတွက် ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့သော်လည်း အရာမထင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအန္တရာယ်အား ၎င်း၏အိမ် တော် အတွင်း၌ ပြုစုထူထောင်ပေးစေ တော်မူခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် မီးတောင်မှ ချော်ရည်များကဲ့သို့ ပေါက်ကွဲထွက်ခဲ့ ရလေသည်။ ဤနည်းဖြင့် ၎င်း၏အိပ်မက် မှန်ကန်သည်ကို ၎င်းကိုယ်တိုင်ပင် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရလေသည်။ အာယတ်တော် **وَنُكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمْ مِّمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ** “ဖိရ်အောင်န်-ဟာမန်နှင့် ထိုဖိရ်အောင်န်-ဟာမန် နှစ်ဦး၏ရဲမက်တို့အား ထို(အားအင်လျော့ နည်းပါးသူတို့ဘက်မှ စိုးရိမ်လျက် ရှိကြ သည်များကို(မျက်ဝါးထင်ထင်) ပြသတော်မူရန် လည်းကောင်း အလိုရှိတော်မူပေသတည်း)”(၂၈:၆)သည် ဤ အကြောင်းကိုပင် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။

၂၈:၇)။ ဤနေရာတွင် ဝဟီ(အသိပေးခြင်း)စကားလုံးကို မူရင်းအဓိပ္ပာယ်အတိုင်း သုံးထားခြင်းဖြစ်သော်လည်း တမန်တော်များထံကျရောက်သည့် ထူးခြားသည့်ဝဟီမျိုးကို ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ချေ။ ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စုရဟ်တွာဟာ၌ ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

အာယတ် (၁၄-၂၀)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ وَدَخَلَ الْمَدْيَنَةَ عَلَىٰ حِثِّ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۖ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَّزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرَ لَهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أُنْعِمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٦﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدْيَنَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ ۖ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٧﴾ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يُمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي ۖ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ ۖ إِن تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ يَسْعَىٰ ۖ قَالَ يُمُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ ۖ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿١٩﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾

တစ်ဖန် ထိုမူစာသည် မိမိ လူလားမြောက်သောအရွယ်သို့ရောက်ရှိပြီး (အသိဉာဏ်) ရင့်သန်လာသောအခါ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုမူစာအား ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကို လည်းကောင်း၊ အသိပညာကိုလည်းကောင်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် သူတော်ကောင်းတို့အား ဤနည်းအတိုင်းပင် အစားပေးတော်မူသည်။[၁၄] ၎င်းပြင် ထိုမူစာသည် (အရွယ်ရောက်ပြီးနောက် တစ်နေ့သ၌) မြို့တွင်းသို့ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ဖြစ်နေချိန် ဝင် ရောက်ခဲ့ရာ ယင်းမြို့တွင်း၌ စကားများ ရန်ဖြစ်နေကြသော လူနှစ်ယောက်အား တွေ့ရှိခဲ့ပေ သည်။ (ထိုနှစ်ယောက်အနက်) ဤသူတစ်ယောက်မှာ ထိုမူစာ၏အုပ်စုထဲမှဖြစ်ပြီး အခြား တစ်ယောက်မှာကား ထိုမူစာ၏ရန်သူတို့အနက်မှ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ထိုမူစာ၏အုပ်စုမှ ဖြစ်သောသူက ထိုမူစာ၏ရန်သူတို့အနက်မှ ဖြစ်သောသူနှင့် ဆန့်ကျင်၍ အပူတပြင်း အကူအညီ

တောင်းခံခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ မူစာသည် ၎င်းရန်သူအုပ်စုမှ ဖြစ်သောသူအား လက်သီးဖြင့် ထိုးပြီး ၎င်းအား အဆုံးစီရင်လိုက်လေသည်။ ထိုမူစာက ဤသည် ရှိင်တွာန်မိစ္ဆာအပြု အမူပင် ဖြစ်သည်။ ဇကန်မလွဲ ထိုရှိင်တွာန်မိစ္ဆာကောင်မှာ ထင်ရှားစွာ လမ်းလွဲစေသော ရန်သူပင်ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့လေသည်။[၁၅] ထိုမူစာသည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်တွင်) အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ ဇကန်မလွဲ ကျွန်တော်မျိုးသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိနှိပ်စက်မိပါပြီ။ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာ ပေးသနားတော်မူပါဟု လျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့ရာ ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာ ပေးသနားတော်မူခဲ့ပေသည်။ စင်စစ် ဇကန် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အလွန်တရာ ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာပေးသနားတော်မူသော အလွန်တရာ ကြင်နာသနား ကရုဏာပြုတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသည်။[၁၆] (ထိုအခါ) ထိုမူစာသည် အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုး၏အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်ရကား ကျွန်တော်မျိုးသည်လည်း (နောင်တွင်) အပြစ်ရှိသူတို့အား မည်သည့်အခါမျှ အကူအညီပေးသူ ဖြစ်တော့မည်မဟုတ်ပါဟူ၍ လျှောက်ထားခဲ့ပေသတည်း။[၁၇]

တစ်ဖန် (ထို)မူစာသည် မြို့ထဲတွင် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်စွာ စောင့်မျှော်လျက် နံနက်မိုးလင်းခဲ့ရာ ရုတ်တရက် ယမန်နေ့က မိမိထံ အကူအညီတောင်းခဲ့သောသူသည် (ယနေ့တစ်ဖန် ထပ်မံ၍) မိမိအား ဟစ်ခေါ်နေပြန်၏။ ထိုမူစာက ၎င်းအား ဇကန်အမှန် အသင်သည် ထင်ရှားစွာသော လမ်းလွဲသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏။[၁၈] တစ်ဖန် ထိုမူစာသည် မိမိ တို့နှစ်ဦးလုံး၏ ရန်သူဖြစ်သောသူ(ကပ်စ်တို့)အားလက်ရောက်ပြုရန်ကြံရွယ်ခဲ့လေရာထို(မိမိအုပ်စုထဲမှဖြစ်သော) သူက အို-မူစာ၊ အသင်သည် ယမန်နေ့က လူတစ်ယောက်အား သတ်ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့ (ယခုမူ) ကျွန်ုပ်အား သတ်ဖြတ်လိုသလော။ အသင်သည် တိုင်းပြည်တွင် ရက်စက်စွာ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်လိုသူ ဖြစ်ရန်သာလျှင် အလိုရှိပေသည်။ အသင်သည် စေ့စပ်၍ပေးသူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုခဲ့ပေ သတည်း။[၁၉]

၎င်းပြင် မြို့၏အစွန်မှ လူတစ်ယောက်သည် ပြေးလျက်လာပြီးလျှင် အို-မူစာ၊ မှူးကြီး မတ်ရာတို့သည် အသင်နှင့်ပတ်သက်၍ အသင့်အားသတ်ပစ်ရန် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လျက် ရှိကြပေသည်။သို့ပါ၍အသင်သည်ထွက်သွားပါလေ။ကျွန်ုပ်သည်အသင်၏ကောင်းကျိုးလိုလားသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေသတည်း။[၂၀] ထိုအခါ ထိုမူစာသည် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာသွား ခဲ့လေသည်။ ရန်သူများလိုက်လာမည်ကို စိုးရိမ်လျက် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အကူအညီကို) စောင့်မျှော်လျက် အို-ကျွန်တော်မျိုး၏အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား မတရားသော သူတို့၏ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့မှ ကယ်တော်မူပါဟု လျှောက်ထား ပန်ကြားခဲ့လေသည်။[၂၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى "တစ်ဖန် ထိုမူစာသည် မိမိ လူလားမြောက်သောအရွယ်သို့ရောက်ရှိပြီး (အသိဉာဏ်) ရင့်သန်လာသော အခါ" (၂၈:၁၄) أَشُدَّهُ ၏ မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ ခွန်အား သို့မဟုတ် စွမ်းဆောင်ရည်အမြင့်မားဆုံး

အခြေသို့ ရောက်ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့် အားအင်ချည့်နေသော ကလေးသူငယ်ဘဝမှ သန်စွမ်းသော လူလား မြောက်သည့်အရွယ်သို့ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားလာသည်။ ခွန်အားနှင့်ထက်သန်တက်ကြွမှု အပြည့်ရလာချိန်၌ ၎င်းသည် အောင်မြင်မှုကို ရယူနိုင်တော့၏။ ဤအချိန်ကို 'အရွတ်ဒ်'ဟုခေါ်၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နေရာနှင့်လူမျိုးကိုလိုက်၍ 'အရွတ်ဒ်' အချိန်ကွဲပြား၏။ အချို့ လူမျိုးများသည် ထိုအချိန်ကို စောစီးစွာရောက်ကြပြီး အချို့မှာ နောက်ကျ၏။ အင်ဒိ အိမ်န ဟုမိန့်က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ သာဝကကြီး အိမ်နအဗ္ဗားစ်နှင့် မူဂျာဟတ်တို့က 'အရွတ်ဒ်'ကို လူတစ်ယောက်၏ အသက်(၃၃)နှစ်ဟု သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။ ဤအသက်အရွယ်ကို ပြီးပြည့်စုံသော အရွယ် သို့မဟုတ် ချင့်ချိန်နိုင်စွမ်းအရှိ ဆုံးအရွယ်ဟု ခေါ်၏။ ခန္ဓာကိုယ် ဖွံ့ဖြိုး ကြီးထွားမှုသည်လည်း ဤအရွယ်၌ အမြင့်ဆုံးကိုရောက်ရှိပြီးနောက် စတင်ရပ် ဆိုင်းသည်။ ရပ်ဆိုင်းကာလမှာ အသက် ၄၀ ရွယ်တိုင်ဖြစ်၏။ ဤကာလကို အာယတ်တော်၌ 'အမ်တဝါ' (ပြီးပြည့်စုံ လာခဲ့သည်)ဟု ဖော်ပြ၏။ အသက် ၄၀ ကျော်လွန်သည်နှင့် အကျဘက်သို့ စတင်ဝင်ရောက်ပြီး အားအင်လျော့ပါးစ ပြုလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် လူတစ်ဦး၏ **أَشْأْ** 'အရွတ်ဒ်' သည် အသက်(၃၃)နှစ်မှ (၄၀)နှစ်အထိဟု ပြောနိုင်ပေသည်။ (ရှုဟ်၊ ကုရ်တုဗီ)

آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا "ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုမူစာအား ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကို လည်းကောင်း၊ အသိပညာ ကိုလည်းကောင်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။" (၂၈:၁၄) **حُكْمٌ** စကားလုံး (အထက်တွင် ချင့်ချိန်နိုင်ဆဲဉာဏ်ဟု ဘာသာပြန်သည်)ကို ဤနေရာတွင် တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းအတွက်သုံးပြီး 'အသိပညာ'သည် အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များအား သိမြင်နှံ့စပ်ခြင်းကို ရည်ညွှန်း၏။

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا "၎င်းပြင် ထိုမူစာသည် (အရွယ်ရောက်ပြီးနောက် တစ်နေ့ သ၌) မြို့တွင်းသို့ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ဖြစ်နေချိန် ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ..." (၂၈:၁၅) ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူ အများစုက 'မြို့တော်'စကားလုံးသည် ဤနေရာတွင် အီဂျစ်ပြည်၏ အဓိကမြို့တော်အဖြစ် အနက်ဖွင့်ကြ၏။ 'သူဝင် ရောက်ခဲ့သည်'ဆိုသည်မှာ မူစာသည် အီဂျစ်မှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီးနောက် လူအများအိပ်သည့်အချိန်တွင် ပြန်ဝင်ခဲ့ သည်ကို ညွှန်ပြ၏။ 'ကပ်ဘ်တီ'အား သတ်မိသည့်အဖြစ်အပျက်ကို ဖော်ပြရာ၌လည်း ထိုအချိန်က မူစာသည် မိမိ၏ တမန်တော်ဖြစ်မှုကို ကြေညာခဲ့ပြီဖြစ်သည့်ပြင် သစ္စာတရားအကြောင်း တရားဒေသနာလည်း စတင်ဟောကြားနေခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ၎င်း၏တရားဒေသနာဟောကြားမှုကြောင့် အချို့လူများသည် ဘာသာအယူကူးပြောင်းခဲ့ကြပြီး ၎င်း၏တပည့် သာဝကများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ **مِنْ شَيْعَتِهِ** (၎င်း၏ အုပ်စုမှ - ၂၈:၁၅) စကားလုံးသည် ထိုအတွက် သက်သေဖြစ်၏။ ဤအဆိုအားလုံးက အိမ်နအစ္စဟာကနှင့် အိမ်နဇိုက်ဒ်တို့ ကိုးကားသည့်ဆင့်ပြန်ချက် မှန်ကန်ကြောင်း ယုံကြည်လက်ခံ စေသည်။ ဆင့်ပြန်ချက်မှာမူစာသည်လူများအားသစ္စာတရား၏သာသနာအကြောင်းကိုစတင်ပြောကြားခဲ့ပြီးနောက် ဖိရ်အောင်န်သည် ၎င်းအား ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ ၎င်းကို သတ်ပစ်လိုခဲ့သည်။ သို့သော် ဇနီးဖြစ်သူ သခင်မအာစီယာ၏ အသနားခံမှုကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းလျက် မူစာအား သတ်မပစ်ဘဲ နယ်နှင်ဒဏ်ပေးခဲ့၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပြီးနောက် တမန်တော်မူစာသည် ရှောင်တိမ်းနေရာမှ ရံဖန်ရံခါ အီဂျစ်၏မြို့တော်အတွင်းသို့ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ဝင်ရောက် လေ့ရှိခဲ့၏။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများစုက **عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا** (၂၈:၁၅)အရ နေ့လယ်နေ့ခင်း လူအများ တစ်မှေးအိပ်ချိန်၌ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ (ကုရ်တုဗီ)

فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ "ထိုအခါ မူစာသည် ၎င်းရန်သူအုပ်စုမှဖြစ်သောသူအား လက်သီးနှင့်ထိုးပြီး..." (၂၈:၁၅) **فَوَكَرَهُ** သည် လက်သီးဖြင့်ထိုးခဲ့၏ **فَقَضَىٰ عَلَيْهِ** (၂၈:၁၅) ကိုဆိုလိုသည်။ **قَضَا** နှင့် **قَضَىٰ** တို့ကို လူတစ်ယောက် လုံးဝပွဲသိမ်း (နောက်ကောက်ကျ)သောအခါ၌ အသုံးပြု၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤနေရာ၌ မူစာသည် ထိုသူအား သတ်လိုက်

သည် ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။ (မဇ်ဟရီ)

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغُفِرَ لَهُ "ထိုမှစသည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်တွင်) အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ ဧကန်မလွဲ ကျွန်တော်မျိုးသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိနှိပ်စက်မိပါပြီ။ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာ ပေးသနားတော်မူပါဟု လျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့ရာ..." (၂၈:၁၆) ဤအာယတ်တော်၏အကျဉ်းချုပ်မှာ တမန်တော်မူစာ၌သည် ကာဖိရ်ကစ်ဘ်တို့အား တမင်ရည်ရွယ်ချက်မရှိသတ်လိုက်မိခြင်းအား အပြစ်တစ်ခုဟု သဘောထားခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤလုပ်ရပ်သည် တမန်တော်တစ်ပါး၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် မညီညွတ်သော ကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းက အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ ယင်းကိစ္စအတွက် ခွင့်လွှတ်ပါမည့်အကြောင်း အသနားခံ ပန်ကြားခဲ့၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကလည်း ခွင့်လွှတ်တော်မူခဲ့၏။

ဤနေရာတွင် မေးစရာရှိသည်မှာ ဤကစ်ဘ်တို့သည် ဘာသာရေးဝေါဟာရအားဖြင့် (ဟရီဗီ) တိုက်ခိုက်ရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းသတ်ဖြတ်ခြင်းသည် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိပြီး လိုလားဖွယ်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းသည် အစ္စလာမ်နိုင်ငံတော်တစ်ခု၏ နိုင်ငံသား ُمُؤْمِن (ဇင်မိမိ)တစ်ဦးလည်းမဟုတ်၊ မူစာ၌နှင့် မည်သည့် ကတိကဝတ်စာချုပ်ချုပ်ထားသူလည်း မဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့တိုင် အဘယ်ကြောင့် တမန်တော်မူစာ၌က ထိုကိစ္စကို အပြစ်တစ်ခုနှင့် ရှိင်တွာန်၏လုပ်ရပ်တစ်ခုအဖြစ် သဘောထားခဲ့သနည်း။ သူ၏သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ဆုလာဘ် နှင့် ထိုက်တန်သည့်လုပ်ရပ်အဖြစ် သဘောထားသင့်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကစ်ဘ်တို့သည် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးအား မတရားသဖြင့် အန္တရာယ်ပြုနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းသည် မူစာ၌က မွတ်စလင်မ်၏အသက်ကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးစားရာတွင် သေဆုံးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်၏။ ဤမေးခွန်း၏အဖြေမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် သဘောတူညီချက်များကို တစ်ခါတစ်ရံ စာဖြင့်ရေးသား၍လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ နှုတ်ဖြင့်ဖော်ပြ၍လည်းကောင်း ထားရှိတတ်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ၌မူ အဖွဲ့အစည်းများ၏ အမြဲပြုနေကျအလေ့အကျင့်သည် သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် သဘောတူညီချက်သဖွယ်ဖြစ်သွားပြီး စာဖြင့်ရေးသားထားသကဲ့သို့ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိ၏။ ဤအမျိုးအစား သဘောတူညီချက်များကို ချိုးဖောက်ခြင်းအားလည်း အစ္စလာမ်က တားမြစ်ထား၏။ အလေ့အကျင့်အားဖြင့် သဘောတူညီချက်ဖြစ်သွားခြင်းကို နားလည်နိုင်ရန်အတွက် ဥပမာမှာ အကယ်၍ အစ္စလာမ်မဟုတ်သည့်နိုင်ငံတစ်ခုတွင် မွတ်စလင်မ်များနှင့် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူများသည် သဟဇာတဖြစ်စွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်ကြလျက် ၎င်းတို့ကြား၌ ပဋိပက္ခမရှိဟုဆိုပါက မည်သည့်လူယက်ဖျက်ဆီးမှု သို့မဟုတ် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှုကိုမဆို သစ္စာဖောက်မှုဟူ၍ပင် သဘောထား၏။ ထို့ပြင် ဤအမြဲတစေ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်သည့် ဓလေ့အကျင့်အား ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်ရေးအတွက် သွယ်ဝိုက်ထားရှိသော သဘောတူညီချက်ဟူ၍လည်း သဘောထားကြ၏။ ယင်းအား ချိုးဖောက်ခြင်းကို ခွင့်မပြုချေ။ ဤအခြေခံ သဘောတရား၏ သက်သေပြချက်ကို သာဝကကြီး မူဂီရဟ် အိဗ်န ရှီအိဗဟ်၏ ရှည်လျားသော ဟဒီးဆ်တစ်ပုဒ်တွင် တွေ့နိုင်ပေသည်။ ယင်းဟဒီးဆ်တော်အား အိမာမ်ဗုခါရီက ၎င်း၏ကျမ်း ကိတာဗ်ဗရ်ဂျူရူးဒ် အခန်းကဏ္ဍ၌ ပြန်လည်တင်ပြထား၏။ ဟဒီးဆ်တော်မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ သာဝကကြီး မူဂီရဟ် အိဗ်န ရှီအိဗဟ်သည် အစ္စလာမ် မပေါ်ထွန်းသေးမီက ကာဖိရ်အုပ်စုတစ်စုနှင့် ကောင်းမွန်သော ဆက်ဆံရေးရှိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းသည် ယင်းအုပ်စုမှလူများကိုသတ်ပြီး ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းဥစ္စာများအား သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် တမန်တော်မြတ်ﷺထံသို့ သွားရောက်၍ အစ္စလာမ်ကိုလက်ခံခဲ့ကာ ထိုဥစ္စာပစ္စည်းအားလုံးကို တမန်တော်မြတ်ﷺထံ ဆက်သခဲ့သည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းအပေါ် ၎င်းအား တမန်တော်မြတ်ﷺက مَاالاسلام فاقبل واما المال فلست منه في شئ (အသင်၏အစ္စလာမ်ကို လက်ခံ ယုံကြည်ခြင်းအား ကျွန်ုပ်လက်ခံပါသည်။ သို့သော် ဤပစ္စည်းဥစ္စာများ

သည် ကျွန်ုပ်နှင့်မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်ပါ)ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ ဤဟဒီးဆ်၌ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ထိုသူ၏ အစွလာမ်ကို လက်ခံယုံကြည်ခြင်းအား လက်ခံခဲ့သော်လည်း ပစ္စည်းဥစ္စာများကိုမူ ယုံကြည်မှုအားချိုးဖောက်လျက် လုယူခဲ့သည်ဖြစ်သောကြောင့် သစ္စာဖောက်ဖျက်ခြင်း တစ်ရပ်ဖြစ်နေ၍ လက်ခံလိုစိတ်မရှိခဲ့ကြောင်း အတိအလင်း ပြောကြားတော်မူခဲ့၏။

اما المال فما لا حاجة لنا فيه

ဟာဖ်အိဗ်နဟာရာရ်က ဤဟဒီးဆ်တော်သည် ငြိမ်းချမ်းသောကာလတွင် ဖြစ်စေကာမူ ကာဖိရ်တို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာများအား လုယူခြင်းကို ခွင့်မပြုကြောင်း အခြေခံစည်းမျဉ်းကို ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ ဤသို့ ချမှတ်ရသည့် ရိုးရှင်းသောအကြောင်းမှာ တစ်မြို့တည်း တစ်ရွာတည်း နေထိုင်ကြ၍ အလုပ်အတူတူ လုပ်ကိုင်ကြသူချင်း ယုံကြည်မှုထားရှိအပ်သည့်သဘောဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ အလေ့အကျင့်မှ အတည်ဖြစ်လာခဲ့သော သဘောတူညီချက်သည် ယုံကြည်မှုပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုယုံကြည်မှုအား လေးစားတန်ဖိုးထားရမည်မှာ မွတ်စလင်မ် သို့မဟုတ် ကာဖိရ်ဖြစ်စေ လူတိုင်း အတွက် တာဝန်ဖြစ်၏။ ကာဖိရ်တို့ ပိုင်ဆိုင်မှုများအား မွတ်စလင်မ်တို့က သိမ်းပိုက်ပိုင်ခွင့်ရှိခြင်းမှာ ၎င်းတို့နှင့် စစ်တိုက်နေကြစဉ် အတောအတွင်း၌သာ ဖြစ်၏။ ငြိမ်းချမ်းနေစဉ်ကာလအတွင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စိတ်ချယုံကြည်မှု ရှိစေရန် ထိုသို့လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိပေ။ ကတ်စတာလာနီက ၎င်း၏ ဗုခါရီအား ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်၌ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားသည်။

ان اموال المشركين ان كانت مغنومة عند القهر فلا يحل اخذها عند الامن، فاذا كان الانسان مضاًحاً لهم فقد امن كل واحد منهم صاحب، فسفك الدماء واخذ المال مع ذلك غدر حرام الا ان ينبذ اليهم عهدهم على سواء

စစ်ပွဲ သို့မဟုတ် ဂျီဟတ်ကာလတွင် ကာဖိရ်တို့၏ နေဥစ္စာ အား (သိမ်းပိုက်ရန်)ခွင့်ပြုခြင်းမှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိသော်လည်း ငြိမ်းချမ်းသောကာလတွင် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ တရားမဝင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ကာဖိရ်များ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လုံခြုံစိတ်ချအပ်သော ပုံစံဖြင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံနေထိုင် ကုန်သော မည်သည့်မွတ်စလင်မ်မျှ အလေ့အကျင့်ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် ငြိမ်းချမ်းရေး သဘောတူညီချက်ကို ဖျက်သိမ်းကြောင်းကြေညာခြင်း မပြုပါဘဲလျက် ၎င်းတို့အား သတ်ဖြတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာကို အတင်း အကြပ်ယူခြင်း ပြုလုပ်ခွင့်မရှိချေ။

ဆွေးနွေးမှု၏အကျဉ်းချုပ်မှာ အကယ်၍ ကစ်ဘ်တီသည် ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူညီချက်ရှိပါလျက် ကြိုတင်ကြံစည်၍ အသတ်ခံရခြင်းဖြစ်သော် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် မူစာတွင် ကစ်ဘ်တီအား သတ်ရန်ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့။ သူ့အနေဖြင့် ချုပ်ကိုင်ခံစားရသည့် အစွရာအီလီ လွတ်မြောက်စေရန်အတွက် ကစ်ဘ်တီအား ဗလာလက်သီးဖြင့် ထိုးခွဲရုံမျှသာဖြစ်သည်။ ပုံမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် သေနိုင်လောက်သည်မဟုတ်။ သို့သော် ထိုလက်သီးချက်ဖြင့်ပင် ကစ်ဘ်တီ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် မူစာတွင် သတ်ရမိသည်မှာ သည့်ထက်ပို၍ ပျော့သော လက်သီးချက်ဖြင့်လည်း ၎င်း၏ချုပ်ကိုင်ထားမှုကိုဖယ်ရှားပစ်နိုင်သည် ဆိုခြင်းပင်။ ပို၍ပြင်းသော လက်သီးချက်ကို မလိုအပ်ဘဲ သုံးလိုက်မိခြင်းကြောင့် နောင်တရလျက် မူစာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကရုဏာကို ဆုပန် တောင်းခံခဲ့လေသည်။

အထူးမှတ်စု

အထက်ပါအခြေခံသဘောတရားကို ကျွန်ုပ်အား မောင်လာနာအရှိရစ်အလီထာနဝီသခင်(ရ)က ရှင်းပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် သူ၏ကြီးကြပ်မှုဖြင့် အဟ်ကာမ္မလ်ကုရ်အာန်မှ စူရအလ်ကဆွမ်ကို အရဗီဘာသာဖြင့် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် ရေးနေခိုက်ဖြစ်၏။ ၎င်းသည် သခင်ကြီးထံမှ ကျွန်ုပ် အကျိုးကျေးဇူး ခံစားခဲ့ရသော နောက်ဆုံး ပညာရပ်ဆိုင်ရာ မိန့်ကြားချက်ပင် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် အလုပ်ကို ဟစ်ဂျရီ ၁၃၆၂၊ ရဂျဗ်လ ၂ ရက် (၄-၇-၁၉၄၃)နေ့တွင် အပြီးသတ်ခဲ့၏။ သည့်နောက် သူ၏ရောဂါမှာ ပို၍ဆိုးဝါးပြင်းထန်လာခဲ့ပြီး ဟစ်ဂျရီ ၁၃၆၂၊ ရဂျဗ်လ ၁၆ ရက် (၁၈-၇-၁၉၄၃)တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

အချို့ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ကစ်ဘ်တီအား သတ်မိခြင်းသည် လက်ခံနိုင်လောက်ဖွယ်ရှိသည်ဟု သဘောထားကြ၏။ သို့သော် တမန်တော်များသည် ထူးခြားကိစ္စရပ်များမှမဟုတ်၊ ပြုလုပ်ခွင့်ရှိသောအရာကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ ပင် အပိုဆောင်း၍ ဂရုစိုက်ကြသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ အရိပ်နိမိတ်မရလျှင် ယင်းသည့်ကိစ္စများကို ပြုလုပ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြ၏။ ဤကိစ္စတွင်မူ တမန်တော်မူစာသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ခွင့်ပြုချက်ကို မစောင့်တော့ဘဲ မိမိသဘောအတိုင်းဆောင်ရွက်ခဲ့မိ၏။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်တစ်ပါးကဲ့သို့သော ၎င်း၏အဆင့်အတန်း မှကြည့်လျှင် မိမိဘက်မှအပြစ်ဟု ခံယူသဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ခွင့်လွှတ်မှုကို တောင်းဆိုပြုရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ (ရှုတ်)

“ထိုမှစသည် အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုး၏အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်ရကား ကျွန်တော်မျိုးသည်လည်း (နောင်တွင်) အပြစ်ရှိသူတို့အား မည်သည့်အခါမျှ အကူအညီပေးသူ ဖြစ်တော့မည်မဟုတ်ပါဟူ၍ လျှောက်ထားခဲ့ပေသတည်း။”(၂၈:၁၇) အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်မူစာ၏ အသေးအဖွဲ့များတွင် မှားယွင်းမှုကို ခွင့်လွှတ်သောအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အောက်မေ့လျက် ၎င်းသည် နောင်ဘယ်သော အခါမျှ အပြစ်သားတို့ကို ကူညီပေးတော့မည် မဟုတ်ကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့ပေသည်။ ထိုရန်ပွဲ၏ ဒုတိယဖြစ်ရပ်က သက်သေခံခဲ့သည်မှာ ဆူပူအော်ဟစ် ခိုက်ရန်ပြစ်မှု၌ မူစာ ကာယကံမြောက်ပါဝင်ပြီး ကာကွယ်ပေးခဲ့သော အစ္စရာအီလီသည် ရန်လိုတတ်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းပင်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအား အပြစ်ရှိသူတစ်ဦးအဖြစ် ကြေညာခြင်းဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် ထိုကဲ့သို့သောသူမျိုးကို ကူညီတော့မည်မဟုတ်ဟု မူစာ က အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့၏။ ဤအာယတ်တော်အား ရှင်းပြနေစဉ် သာဝကကြီး အိဗ်နအဗ္ဗားစ်သည် ‘အပြစ်ရှိသူများ’ ဟူသောစကားသည် ကာဖီရ်တို့ကို ဆိုလိုသည်ဟု ခံယူထားခဲ့၏။ ကတာဒဟ်ကလည်း ယင်းကဲ့သို့ပင် သဘောရ၏။ ဤရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်များအပေါ်တွင် အခြေခံ၍ တမန်တော်မူစာ ကာကွယ်ပေးခဲ့သော အစ္စရာအီလီ သည် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးဖြစ်ဟန် မတူချေ။ သို့သော် ဖိနိပ်ခံရသူတစ်ဦးအဖြစ်စဉ်းစားလျက် ၎င်းအား ကူညီခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဥပဒေသ

မူစာ၏ ပြောဆိုချက်သည် အကြောင်းအရာနှစ်ခုအတွက် ဓမ္မသတ်နှစ်ခုကို ချမှတ်နိုင်၏။ ပထမတစ်ခုမှာ ဖိနိပ်ခြင်းခံရသူသည် အပြစ်ကျူးလွန်တတ်သူ သို့မဟုတ် ကာဖီရ်ဖြစ်သည့်တိုင် ၎င်းအား ကူညီရမည်။ ဒုတိယဓမ္မသတ်မှာ မည်သည့်အပြစ်ကျူးလွန်သူ သို့မဟုတ် ဖိနိပ်သူကိုမျှ ကူညီခြင်းမပြုရပေ။ ဤအာယတ်တော်ကိုအခြေခံ၍ ပညာရှင်များသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အုပ်စိုးသူ၏ လုပ်ငန်း၊ ဌာနများတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်းကိုလည်း ခွင့်မပြုဟု

ဆိုကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့ကိုလည်း ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ အုပ်ချုပ်သူတို့၏ အပေါင်းပါများဟု သဘောထားခံရမည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤစောဒကအား ထောက်ခံသည့် ဖြောင့်မှန်သောအကြီးအကဲ(စလစ်)၏ ဆိုစကားများကိုလည်း ကိုးကားဖော်ပြခဲ့ကြ၏။ (ရှဟုလ်မအာနီ) ဖိနှိပ်သူများ သို့မဟုတ် ကာဖီရ်များအား ထောက်ပံ့မှု ပေးရန်ဆိုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍မူ ကွဲပြားသောပုံစံများ ရှိနိုင်ပေသည်။ ဤပုံစံများနှင့်ပတ်သက်၍ ကွဲပြားသောဓမ္မသတ်များ အကြောင်းကို ဖိကဟ်ကျမ်းများ၌ အသေးစိတ် တွေ့နိုင်ပါသည်။ စာရေးသူသည်လည်း ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ အရဗီဘာသာဖြင့် ရေးသားသော အဟ်ကာမူလ်ကုရ်အာန်၌ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှင်းလင်းရေးသားထားပါသည်။ ဤအကြောင်းအရာအား စိတ်ပါဝင်စားသူ ပညာရှင်များအနေဖြင့် ယင်းစာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

အာယတ် (၂၂-၂၈)

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾
وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ
دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ
الرَّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى
اسْتَحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ
وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾
قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾
قَالَ إِنِّي أَزِيدُ أَنْ تَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي
حَبْحَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ
فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

တစ်ဖန် ထိုမူစာသည် "မဒ်ယန်မြို့ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ခဲ့သောအခါ ငါ၏ အရှင် မြတ်သည် ငါ့အား လမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြတော်မူမည်ကို မျှော်လင့်ရပေသည်ဟု မြွက်ဆို ခဲ့လေသည်။ [၂၂]ထိုမှတစ်ပါးထိုမူစာသည်မဒ်ယန်မြို့၏ရေတွင်းသို့ရောက်လတ်သော်ထိုရေတွင်း၏အနီးတွင် လူတစ်စုသည် (မိမိတို့မွေးမြူထားသော တိရစ္ဆာန်များကို) ရေ တိုက်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့နှင့် သီးခြားအမျိုးသမီး ၂-ဦးအား (မိမိတို့၏ တိရစ္ဆာန်များကို) တားဆီးထိန်း သိမ်းလျက် ရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့၏။ ထိုမူစာက အသင်တို့နှစ်ဦး၏ အဖြစ်သည် အသို့ပါ နည်းဟု ပြောဆိုမေးမြန်းခဲ့ရာ ထိုမိန်းမ နှစ်ဦးက (ဤ)သိုးထိန်းတို့သည် (မိမိတို့၏တိရစ္ဆာန်များကို) ပြန်လည်ဖယ်ထုတ်၍ မသွားသမျှကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ်တို့သည် (မိမိတို့တိရစ္ဆာန်များကို) ရေ

တိုက်ကျွေးခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖခင်မှာ သက်ရွယ် အလွန်အလွန် အိုမင်းကြီးရင့်သူ ဖြစ်ပေသည်ဟု ဖြေကြားခဲ့ကြလေသည်။ [၂၃] ထိုအခါ ထိုမူစာသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား ငဲ့ညှာ၍ (၎င်းတို့၏တိရစ္ဆာန်များကို) ရေ(ငင်၍) တိုက်ခဲ့ပြီးနောက် အရိပ်ရှိရာသို့ (သွားရောက်ထိုင် နေခဲ့၏)။ ထို့နောက် ထိုမူစာသည် "အို-ကျွန်တော်မျိုး၏အရှင်မြတ်၊ ဧကန်အမှန် ကျွန်တော်မျိုးသည် အရှင် မြတ် ကျွန်တော်မျိုးထံ ချပေးသနားတော်မူသော မည်သည့် ကောင်းမြတ်သောအရာကိုမဆို လိုလားတောင့်တရသူ ဖြစ်ပါသည်" ဟု လျှောက်ထား ပန်ကြားခဲ့ပေသတည်း။ [၂၄]

ထို့နောက် ၎င်း(မိန်းမ)နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် ထိုမူစာ၏ထံသို့ ရှက် ကြောက်စွာ လျှောက်လာပြီး "အသင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ငဲ့ညှာ၍ (ကျွန်ုပ်တို့၏တိရစ္ဆာန်များကို) ရေတိုက်ခဲ့သောအကျိုးကျေးဇူးကို အသင်အား ပြန်ဆပ်အံ့သောငှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ဖခင်သည် အသင့်အား ခေါ်နေပါသည်"ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထို့နောက် ထိုမူစာသည် ၎င်း၏ထံသို့ရောက်လာခဲ့ပြီး ဖြစ် ကြောင်းကုန်စင်ကို ၎င်း၏ ရှေ့ဝယ် ပြောပြခဲ့သောအခါ ၎င်းက "အသင်သည် မစိုးရိမ်လေနှင့်။ အသင်သည် မတရားသောသူတို့(၏ ဘေးရန်)မှ လွတ်မြောက်ခဲ့လေပြီ" ဟုပြောဆိုလေ၏။ [၂၅] ထို (မိန်းမ)နှစ်ဦးအနက် မိန်းမတစ်ဦးက "အို-ဖခင်၊ အသင်ဖခင်သည် ဤသူအား (သူရင်းငှား အဖြစ်) ငှားထားပါ။ ဧကန်မလွဲ အသင်ဖခင်သည် (သူရင်းငှားအဖြစ်) ငှားအံ့သော သူတို့တွင် ခွန် အားရှိသူ၊ ယုံကြည်စိတ်ချအပ်သောသူသည် အကောင်းဆုံးပင် ဖြစ်ပါသည်"ဟု ပြောဆိုလေ၏။ [၂၆] ထို(ဖခင်)က "ဧကန်အမှန် ကျွန်ုပ်သည် အသင့်အား မိမိ၏သမီးနှစ်ယောက်အနက် တစ် ယောက်နှင့် အသင်သည် ကျွန်ုပ်ထံ ရှစ်နှစ် သူရင်း ငှားလုပ်ရန် စည်းကမ်းချက်အပေါ်၌ ထိမ်းမြား ၍ပေးရန် ရည်စူးသည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ အသင်သည် ဆယ်နှစ်ပြည့်အောင် လုပ်ခဲ့ပါလျှင် အသင့်ဘက်မှ (ကျေးဇူး ပြုခြင်း)ပင် ဖြစ်ပေမည်။ စင်စစ်သော်ကား ကျွန်ုပ်သည် အသင့်အပေါ်၌ ကျပ်တည်းစေရန် လိုလားသည်မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူခဲ့ပါလျှင် များ မကြာမီ အသင်သည် ကျွန်ုပ်အား သူမွန်သူမြတ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိလိမ့်မည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေ၏။ [၂၇] ထိုသူ(မူစာ)က "ဤစည်းကမ်းချက်သည် အသင်နှင့်ကျွန်ုပ်၏ စပ်ကြား (အတည်)ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ကန့်သတ်ပြီးဖြစ်သော ကာလအပိုင်းအခြားနှစ်ခုအနက် မည်သည့်ကာလ အပိုင်းအခြားကိုမဆို ကျွန်ုပ် ပြည့်စုံအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါလျှင် ကျွန်ုပ်၏အပေါ်၌ မည်သို့မျှ အမွေ ပြုလုပ်ရန် အကြောင်းမရှိတော့ပြီ။ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုကြကုန် သောအကြောင်းကိုစွန့်စပ်လျဉ်း၍ သက်သေဖြစ်တော်မူပါသည်"ဟုပြောဆိုခဲ့လေသတည်း။ [၂၈]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ "တစ်ဖန် ထိုမူစာသည် 'မဒ်ယန်မြို့ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ခဲ့သောအခါ" (၂၈:၂၂) မဒ်ယန် مَدْيَن သည် ရှာမ်း (ယခုအခါ ဆီးရီးယား၊ ဂျော်ဒန်၊ လက်ဘနွန်နှင့် ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံများပါဝင်သည့် ကျယ် ပြန့်သောနယ်မြေကြီးတစ်ခု) နိုင်ငံမှ မြို့တစ်မြို့၏နာမည်ဖြစ်ပြီး အိမ်ရာဟင်မ်ﷺ၏ သားဖြစ်သူ မဒ်ယန်၏ အမည်ကို ယူ၍ မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ဤဧရိယာသည် ဖိရ်အောင်န်၏အင်ပါယာအပြင်ဘက်၌ တည်ရှိပြီး အီဂျစ်ပြည်မှ (၈) ရက်ခရီး ကွာလှမ်း၏။ တမန်တော် မူစာﷺသည် ဖိရ်အောင်န်၏စစ်သားများကို လိုက်လံဖမ်းဆီးမည်ကို ကြောက်လန့်၍

အီဂျစ်မှထွက်ပြေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုနှင့် လည်းကောင်း ဆန့်ကျင်ဘက် မဖြစ်ချေ။ ၎င်းသည် မဒ်ယန်သို့ ခရီးနှင့်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မဒ်ယန်သည် တမန်တော်အိမ်ရာဟီမ်၏ မျိုးနွယ်များ နေထိုင်ကြသည့် နေရာဖြစ်သည့်ပြင် သူကိုယ်တိုင်ကလည်း အိမ်ရာဟီမ်၏ သားသမီးတစ်ဦး ဖြစ်သော ကြောင့်ပင်တည်း။

တမန်တော်မူစာ အီဂျစ်မှထွက်ခွာလာခဲ့စဉ်က ခရီးလမ်းအတွက် မည်သည့်ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုမျှ မရှိခဲ့သည့်ပြင် မည်သည့်အထုပ်အဝတ်မျှလည်း မပါခဲ့။ ထို့ပြင် သွားရာလမ်းကိုလည်း မသိခဲ့ပေ။ ဤကဲ့သို့ အကူအညီ ကင်းမဲ့နေသည့်အခြေတွင် ၎င်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဘက်တော်သို့လှည့်၍ عَسَىٰ رَبِّيْٓ اَنْ يَّهْدِيَٓنِىْ سَوَاءَ السَّبِيْلِ "ငါ၏အရှင်မြတ်သည် ငါ့အား လမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြတော်မူမည်ကို မျှော်လင့်ရပေသည်ဟု ဖြိုက်ဆိုခဲ့လေသည်။" (၂၈: ၂၂) ဟု တောင်းခံလျှောက်ထားခဲ့လေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကလည်း ဤတောင်းဆိုကို လက်ခံတော်မူခဲ့၏။ ပညာရှင်များက ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် မူစာ စားသုံးခဲ့သည်မှာ သစ်ရွက်များသာဖြစ်မည်ဟု ယူဆကြ၏။ သာဝကကြီး အိမ်နအဗ္ဗားစ်က ဤသည်မှာ တမန်တော်မူစာအတွက် ပထမဆုံးသော စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုပင် ဖြစ်မည်ဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မူစာ၏ စမ်းသပ်စစ်ဆေးခံရပုံများ အသေးစိတ်ကို ရှည်လျားစွာသောဟဒီးဆ်တော်ကို ကိုးကားလျက် စူရာတွာဟာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُوْنَ "ထိုမှတစ်ပါး ထိုမူစာသည် မဒ်ယန်မြို့၏ ရေတွင်းသို့ရောက်လတ်သော် ထိုရေတွင်း၏အနီးတွင် လူတစ်စုသည် (မိမိတို့မွေးမြူထားသော တိရစ္ဆာန်များကို) ရေတိုက်နေကြသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့၏။" (၂၈: ၂၃) مَاءَ مَدْيَنَ (မဒ်ယန်၏ရေများ)ဟူသည်မှာ ထိုနေရာအနီးတစ်ဝိုက်မှ လူများက ၎င်းတို့၏တိရစ္ဆာန်များအား ရေတိုက်သည့် ရေတွင်းများကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ "၎င်းတို့နှင့် သီးခြား အမျိုးသမီး ၂-ဦးအား (မိမိတို့၏ တိရစ္ဆာန်များကို) တားဆီး ထိန်းသိမ်းလျက် ရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့၏။" (၂၈: ၂၄) မူစာသည် မိန်းကလေးနှစ်ဦးက သူမတို့၏ဆိတ်များ အား အခြားဆိတ်များနှင့် ရောနှောမည်စိုး၍ ရေတွင်းဆီသို့မသွားရန် တားဆီးနေကြသည်ကိုမြင်တွေ့ရ၏။ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَاتِلَا "ထိုမူစာက အသင်တို့နှစ်ဦး၏အဖြစ်သည် အသို့ပါနည်းဟု ပြောဆိုမေးမြန်းခဲ့ရာ ထိုမိန်းမ နှစ်ဦးက (ဤ)သိုးထိန်း တို့သည် (မိမိတို့၏တိရစ္ဆာန်များကို) ပြန်လည်ဖယ်ထုတ်၍ မသွားသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ်တို့သည် (မိမိတို့ တိရစ္ဆာန်များကို) ရေတိုက်ကျွေးခြင်း မပြုနိုင်ပေ။ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့၏ဖခင်မှာ သက်ရွယ် အလွန်အလွန် အိုမင်းကြီးရင့်သူ ဖြစ်ပေသည်ဟု ဖြေကြားခဲ့ကြလေသည်။" (၂၈: ၂၄) خَطَبَ (ခတ်သွပ်) သည် 'အကြောင်းကိစ္စ'ကို ဆိုလိုသည်။ သဘောမှာ တမန်တော်မူစာက မိန်းမငယ်နှစ်ဦးအား 'အသင်မတို့၏ ဆိတ်များကို အခြားဆိတ်များကဲ့သို့ ရေတွင်းဆီသို့ ရေသောက်ရန်လာခြင်းအား တားဆီးရသည့်အကြောင်းမှာ ဘာများ ဖြစ်ပါသနည်း'ဟု မေးမြန်းခြင်းဖြစ်၏။ မိန်းမငယ် နှစ်ဦးက ယောက်ျားသားများနှင့် ရောရောနှောနှောဖြစ်မည်စိုး၍ ထိုယောက်ျားများက ၎င်းတို့၏ဆိတ်များကို ရေတိုက် ပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားကြသည့်တိုင် သူမတို့၏ဆိတ်များအား စောင့်ခိုင်းလေ့ရှိပါသည်ဟု ဖြေကြားကြ၏။ ဤနေရာတွင် မေးစရာရှိသည်မှာ သူမတို့၏မိသားစုတွင် ဤကဲ့သို့အလုပ်မျိုးကို လုပ်ရန် ယောက်ျားသားများမရှိ၍လား ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤမေးခွန်းကို ၎င်းတို့ကိုယ်၌ကပင် ၎င်းတို့၏ဖခင်မှာ အလွန်အိုမင်းနေပြီဖြစ်၍ ဤအလုပ်ကို မလုပ်နိုင်တော့ကြောင်း ဆက်၍ပြောရင်း ဖြေကြားခဲ့ကြသည်။ ထို့အတွက် ကြောင့် ၎င်းတို့သည် ဤအလုပ်ကို လုပ်ကြရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်မှ အရေးပါသော အချက်အချို့ကို သိနားလည်ရ၏။ (၁) အားနည်းသူတို့ကို ကူညီတတ်သည့် တမန်တော်များ၏ အလေ့အကျင့်။ တမန်တော်မူစာသည် မိန်းမငယ်နှစ်ဦး ၎င်းတို့၏ဆိတ်များအား ရေတိုက်ရန် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သော်လည်း လူရှုပ်နေသဖြင့် နေရာမရဖြစ်နေခြင်းကို မြင်တွေ့ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းက သူမတို့၏ အခက်အခဲကို မေးကြည့်ခဲ့သည်။ (၂) အကယ်၍ မလျော်ကန်သည့်စိတ်ထားဖြင့်မဟုတ်ခဲ့လျှင် သူစိမ်းမိန်းမတို့အား စကားပြောဆိုခြင်းသည် အပြစ်မရှိ။ (၃) ဤအဖြစ်အပျက်သည် ဟိဂျာဗ်ကို ပြဋ္ဌာန်းခြင်းမပြုမီက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော်လည်း (ဟိဂျာဗ်ကို အစွဲလွှာမခံဘဲ ဝိုင်းဝန်းအချိန်ထဲ ပြဋ္ဌာန်းခြင်း မပြုခဲ့သေးပေ။ ဟိဂျာဗ်ပြုပြီးမှ မဒီနာမြို့တွင် ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။) ဟိဂျာဗ်၏အရင်းခံစိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် အိန္ဒြေသိက္ခာ အရှက်အကြောက်တရားထားရှိရန် သဘာဝအသိစိတ် သည် ထိုခေတ်အခါကတည်းက ရှိနေခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဤသဘာဝအသိစိတ်ကြောင့်ပင် မိန်းမငယ်နှစ်ဦးသည် ယောက်ျား သားများနှင့် ရောထွေးမည့်အစား ခက်ခဲမှုကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ (၄) ထိုခေတ်အခါကပင် မိန်းမများသည် အပြင် ထွက်၍ ထိုကဲ့သို့သောအလုပ်မျိုးကို မလုပ်သင့်ကြဟု သဘောထားခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့က ၎င်းတို့၏ဖခင် သည် အလွန်အိုမင်းချည့်နဲ့နေပါသည်ဟု ကျိုးကြောင်းပြခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

فَسَقَىٰ لَهُمَا "ထိုအခါ ထိုမူစာသည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား ငဲ့ညှာ၍ (၎င်းတို့၏တိရစ္ဆာန်များကို) ရေ(ငင်၍) တိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ..." (၂၈:၂၄) တမန်တော်မူစာသည် မိန်းကလေးတို့အား သနားမိသဖြင့် ရေတွင်းမှရေကိုငင်ယူကာ ၎င်းတို့၏ဆိတ် များအား ဝလင်စွာတိုက်ကျွေးလေသည်။ တချို့ဆင့်ပြန်ချက်များ၌ သိုးကျောင်းသားများသည် ၎င်းတို့၏တိရစ္ဆာန်များကို ရေတိုက်ပြီးသည်နှင့် ရေထွက်ပေါက်ကို လေးလံသောကျောက်တုံးဖြင့် ပိတ်ထားခဲ့လေ့ရှိသော ကြောင့် မိန်းကလေးများ အနေဖြင့် ကျန်နေခဲ့သောရေကိုသာ ၎င်းတို့၏ဆိတ်အုပ်အား တိုက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ကျောက် တုံးမည်မျှကြီးသနည်း ဆိုသော် လူ(၁၀)ယောက်ဝိုင်း၍ ရွှေ့မှသာ ရနိုင်၏။ သို့သော် တမန်တော်မူစာသည် ၎င်း တစ်ယောက်တည်း ထို ကျောက်တုံးကိုဖယ်ရှားပြီး ရေတွင်းမှရေကိုငင်ယူခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်မည်။ မိန်းကလေးနှစ်ဦးက ၎င်းတို့၏ ဖခင်အား တမန်တော်မူစာသည် အလွန်သန်မာကြောင်း အစီရင်ခံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ (ကုရ်တုဗီ)

ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ "ထို့နောက် ထိုမူစာသည် "အို-ကျွန်တော်မျိုး၏ အရှင်မြတ်၊ ဇနီးအမှန် ကျွန် တော်မျိုးသည် အရှင်မြတ် ကျွန်တော်မျိုးထံ ချပေးသနားတော်မူသော မည်သည့် ကောင်းမြတ်သောအရာကိုမဆိုလိုလားတောင့်တရသူဖြစ်ပါသည်"ဟုလျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့ပေသတည်း။" (၂၈:၂၄) တမန်တော်မူစာသည် (၇)ရက်တာ မည်သည့် အစားအသောက်မျှ မစားခဲ့ရချေ။ သူသည် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အရိပ် အောက်သို့လာခဲ့ကာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ ၎င်း၏အခြေအနေကို ခံစားချက်ပြင်းစွာဖြင့် တင်ပြလျက် ဆုပန်တောင်းခံ ခဲ့သည်။ 'ခိုင်ရ်' စကားလုံးကို တစ်ခါတစ်ရံ ဥစ္စာပစ္စည်းအတွက် **الْوَصِيَّةُ** "ထိုသူသည် တစ်စုံတစ်ရာ ဥစ္စာပစ္စည်း ထားရှိခဲ့ပါမူ" (၂:၁၈၀) မှာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ယင်းစကားလုံးကို 'စွမ်းပကား' အတွက် **أَمْرٌ** "ထိုသူတို့ကား 'တွဗ္ဗအ်'၏အမျိုးသားတို့ထက်လည်း ကောင်း၊ ထိုအမျိုးသားတို့အလျင်ရှိခဲ့ကြသော သူတို့ထက် လည်းကောင်း သာ၍ကောင်းကြလေသလော" (၄၄:၃၇) ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဤအာယတ်တော်မှာကဲ့သို့ အစားအသောက်အတွက် လည်းကောင်း သုံး၏။ (ကုရ်တုဗီ)

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ "ထို့နောက် ၎င်း(မိန်းမ)နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် ထိုမူစာ၏ထံသို့ ရှက်ကြောက်စွာ လျှောက်လာပြီး" (၂၈:၂၅) ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏အလေ့အတိုင်း ဤနေရာတွင် အဖြစ်အပျက်ကို အတိုချုံ့ထားသည်။ အဖြစ်အပျက်အပြည့်အစုံမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ မိန်းကလေးနှစ်ဦးသည် အိမ်သို့

အခါတိုင်းထက် စော၍ ပြန်ရောက်လာကြသောအခါ ၎င်းတို့၏ဖခင်က အကြောင်းရင်းကို မေးခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့က ဖြစ်ပျက်ပုံအလုံးစုံကို ပြန်ပြောပြကြ သည်။ ဖခင်ကြီးက သမီးများအပေါ် မူစာမူစာပြုခဲ့သည့်ကျေးဇူးကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရန် စိတ်ကူးခဲ့မိ၏။ ထို့ကြောင့် သမီးတစ်ယောက်အား မူစာမူစာကို သွားခေါ်ခဲ့ရန် ခိုင်းလေသည်။ သူမသည် မူစာမူစာထံသို့သွားပြီး သိက္ခာရှိစွာဖြင့် ပြောကြား၏။ ဤသည်ကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ထိုအချိန်က ဟိဂျာဗ်ကိုပြဋ္ဌာန်းခြင်းမပြုသေးသည့်တိုင် ကောင်းမြတ်သော အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားတို့အား လွတ်လပ်ပွင့်လင်းစွာ စကားပြောဆိုခြင်းမပြုကြကြောင်း သိရ၏။ သူမသည် လိုအပ်ချက်အရ သွားရခြင်းဖြစ်၍ သူ့အား ရှက်ရွံ့စွာပင် စကားပြောဆိုခဲ့သည်။ အချို့ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက သူမသည် စကားပြောနေစဉ် သူမ၏မျက်နှာကို အင်္ကျီလက်ဖြင့် ကွယ်ထားကြောင်းကို သူမ၏အရှက်သိက္ခာနှင့်ပတ် သက်၍ အသေးစိတ်ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်များ၌ ဖော်ပြသည့် ဆင့်ပြန်ချက်များက မူစာမူစာသည် သူမအား နောက်မှလိုက်ခဲ့ပြီး နောက်မှနေ၍ လမ်းညွှန်ရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သူမအပေါ်သို့ သူ၏မျက်စိ မရောက်စေရန်ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် သူသည် ယုံကြည်ထိုက်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို သူမက ဖခင်ကြီးအား ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်ကောင်းပေသည်။

မိန်းကလေးနှစ်ဦး၏ဖခင်သည် မည်သူနည်း။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများတွင် ယူဆချက် အမျိုးမျိုးရှိ၏။ သို့သော် ကုရ်အာန်အာယတ်တော်များ၌ သွယ်ဝိုက်ညွှန်းဆိုသည်မှာ ၎င်းသည် တမန်တော်ရှိအိုက်ဗ်မူပင်ဖြစ်သည်။ **وَالْيَمَّيْنِ أَخَاهُ شُعَيْبًا** "ထိုနည်းတူစွာ (ငါအချုပ်မြတ်သည်) မဒ်ယန် (မြို့သားများထံ)သို့ ၎င်းတို့၏ညီအစ်ကို သားချင်းဖြစ်သော (နဗီတမန်တော်)ရှူအိုက်ဗ်ကို (စေလွှတ် တော်မူခဲ့လေသည်။)"(၇:၈၅)

(ကုရ်တုစီ)

إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ "ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် အသင့်အား ခေါ်နေပါသည်"(၂၈:၂၅) မိန်းကလေးသည် ထိုအချိန်က မူစာမူစာအား မိမိသဘောနှင့် မိမိဖိတ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သို့သော် သူမသည် ထိုသို့မပြောခဲ့ဘဲ ဖခင်ကြီး၏ ဖိတ်ကြားမှုကို ၎င်းထံ ပို့ပေးခဲ့လေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိန်းကလေးတစ်ဦးအနေဖြင့် သူမိမ်းတစ်ဦးအား အိမ်သို့ဖိတ်ခေါ်ရန် မှာ မသင့်လျော်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ "ကန်မလွဲ အသင်ဖခင်သည် (သူရင်းငှားအဖြစ်) ငှားအံ့သော သူတို့တွင် ရွန်အားရှိသူ၊ ယုံကြည် စိတ်ချအပ်သောသူသည် အကောင်းဆုံးပင် ဖြစ်ပါသည်"(၂၈:၂၆) တမန်တော်ရှူအိုက်ဗ်မူ၏သမီးတစ်ဦးက အိမ်တွင် နိစ္စဓူဝ လုပ်ငန်းများကို ဖခင်ကြီးအား ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရန်အတွက် လူတစ်ယောက်လိုအပ်နေခြင်းကြောင့် ထိုသူကို ငှားရမ်းဖို့စဉ်းစားပါမည့်အကြောင်း ဖခင်ကြီးအား ပန်ကြားခဲ့သည်။ သူမ၏အကြံပြုချက်အား အထောက်အကူပြုသည့်အနေဖြင့် ၎င်းက ဆက်လက်ပြောကြားသည်များ အစေခံတစ်ယောက်၌ အရည်အချင်းနှစ်ရပ်လိုအပ်၏။ တစ်ရပ် မှာ ယင်းသူသည် သန်စွမ်းသင့်သည်။ ဒုတိယမှာ ယင်းသူသည် ယုံကြည်ထိုက်သူ ဖြစ်သင့်သည်။ မိန်းကလေးအနေ ဖြင့် မူစာမူစာ၏ သန်စွမ်းမှုကို ရေထွက်ပေါက်မှ ကျောက်တုံးအား ဖယ်ရှားစဉ်က တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်း၏တည်ကြည်မှုကိုလည်း သူမအား သူ၏နောက်မှ လိုက်ပါလမ်းလျှောက်စေခြင်းဖြင့် သိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦးအား ငှားရမ်းရာတွင် အရေးကြီးသော သတ်မှတ်ချက်နှစ်ရပ်နှင့် အလုပ်တစ်ခုတွင် တာဝန်ပေးအပ်ခြင်း

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်ရှိအိုက်ဗ်မူ၏သမီးအား အသိအလိမ္မာကြီးမားသောစကားကို ဆိုစေတော်မူခဲ့၏။ ယနေ့ အလုပ်ခန့်ထားသည့်စနစ်တွင် လျှောက်ထားသူတစ်ဦး၏ ဘွဲ့ ဒီဂရီနှင့် လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံများကို

လူတွေ့စစ်ဆေးမှုများ၌ အထူးအလေးထား စစ်ဆေးသော်လည်း ၎င်း၏ဖြောင့်မှတ်တည်ကြည်မှုနှင့် ယုံကြည်ကိုးစား ထိုက်မှုများကိုမူ သေချာလေ့လာစစ်ရန် ဂရုမထားကြချေ။ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် ရုံးဌာနများ၏ ရည်မှန်းချက်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် အရည်အချင်းမပြည့်ဝခြင်း၊ ရိုးသားမှုမရှိခြင်းများကို ကြုံတွေ့နေကြရသည်။ လာဘ်ပေး လာဘ်ယူမှုနှင့် ဆွေမျိုးကောင်းစားရေးဝါဒများ တွင်ကျယ်လာသည်မှာလည်း လုပ်ငန်းခွင်စည်းကမ်းဥပဒေ မရှိ သယောင် ထင်ရလေသည်။ အကယ်၍သာ လူများသည် ဤကုန်အာန်ကျမ်းမြတ် အာယတ်တော်ကို အလေးထားကြ မည်ဆိုပါက များစွာသောပြဿနာများသည် အလိုအလျောက် ဖြေရှင်းပြီးဖြစ်ပေမည်။

قَالَ إِنِّي أَنَا رَسُولُ اللَّهِ وَإِنِ الْمَلَائِكَةُ حَاضِرُونَ "ထို(ဖခင်)က "ဧကန်အမှန် ကျွန်ုပ်သည် အသင့်အား မိမိ၏သမီးနှစ်ယောက်အနက်တစ်ယောက်နှင့်အသင်သည်ကျွန်ုပ်ထံရှစ်နှစ်သူရင်းငှားလုပ်ရန် စည်းကမ်းချက်အပေါ်၌ ထိမ်းမြား၍ပေးရန် ရည်စူးသည်။"(၂၈:၂၇) တမန်တော်ရှ်အိုက်မ်သည် မိမိသဘောအလျောက် တမန်တော်မူစာအား သမီးနှင့်ထိမ်းမြားရန် ကတိပြုခဲ့လေသည်။ မိန်းကလေးများ၏အုပ်ထိန်းသူသည် ယောက်ျားလေးဘက်မှ အဆို ပြုချက်ကို စောင့်ဆိုင်းရန်မလိုကြောင်း ပြသခြင်းဖြစ်၏။ အကယ်၍ သင့်တော်သည့် အိမ်ထောင်ဖက်ကို တွေ့သည် ရှိသော် မိန်းကလေး၏ အုပ်ထိန်းသူဘက်မှ ဦးဆောင်စတင်ခြင်းသည် တမန်တော်များ၏ အလေ့အကျင့်ပင် ဖြစ်၏။ ဥပမာပေးရမည်ဆိုလျှင် သာဝကကြီးအုမရ် အိမ်နုခါတာမ်သည် ၎င်း၏သမီးဖြစ်သူ ဟမ်ဆာသခင်မကို သာဝက ကြီး အဗူဗက်ရ်အား ထိမ်းမြားရန် ပေးအပ်ခဲ့သည် သူမ မုဆိုးမဖြစ်သွားသောအခါ သာဝကကြီး အုပ်မာန်းနှင့် လက်ဆက်ပေးခဲ့၏။ (ကုရ်တုစီ)

إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ "မိမိ၏သမီးနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်နှင့်"(၂၈:၂၇) တမန်တော် ရှ်အိုက်မ်သည် အဆိုပြုရာ၌ သမီးနှစ်ယောက်အနက် မည်သူ့ကို ထိမ်းမြားရန်ဟူ၍ ရွေးချယ်ပေးခြင်းမပြုဘဲ မသိမကွဲ ပြုထားခဲ့၏။ ယင်းသည် သက်သေနှစ်ဦးရှေ့မှောက်၌ ကမ်းလှမ်းခြင်းနှင့် လက်ခံခြင်းများ ပြုလုပ်ရန် လိုအပ်သော ထုံးတမ်းစဉ်လာ 'နီကာဟ်' မဟုတ်ချေ။ မိန်းကလေးတစ်ဦးအား ထိမ်းမြားခြင်းအတွက် (၈)နှစ်တာ အလုပ်လုပ်ပေးရမည့် သဘောတူညီမှု ရရန် ဆွေးနွေးခြင်းမျှသာဖြစ်၏။ တမန်တော်မူစာသည် အဆိုပြုချက်ကို သဘောတူညီပြီး မိန်းကလေးများထံမှ တစ်ဦးကို ထိမ်းမြားခဲ့လေသည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က အဖြစ်အပျက်အသေးစိတ်ကို မဖော်ပြသော်လည်း ဖြစ်ပျက် ပုံသည် ဆက်စပ်စဉ်းစားရမည့်အကြောင်းအရာမှ ထင်ရှားပေသည်။ ထို့ကြောင့် သတို့သမီး မည်သူဆိုသည်ကို တပ်အပ်မသိ၊ သက်သေများလည်း မရှိဘဲလျက် မည်ကဲ့သို့ 'နီကာဟ်'ပွဲ ကျင်းပခဲ့သည့်ဆိုခြင်းကို ဤနေရာတွင် စောဒကမတက် နိုင်တော့ပေ။ (ရှုဟ်၊ ဘာယာနလ်ကုရ်အာန်)

عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَّ "အသင်သည် ကျွန်ုပ်ထံ ရှစ်နှစ် သူရင်းငှားလုပ်ရန် စည်းကမ်းချက် အပေါ်၌" (၂၈:၂၇) ရှစ်နှစ် အလုပ် လုပ်ပေးရခြင်းကို 'မဟာရ်'(မင်္ဂလာကြေး)ဟု သဘောထားခဲ့၏။ ဇနီးသည်အတွက် အလုပ် လုပ်ပေးရခြင်းကို 'မဟာရ်'ဟု သဘောထားခြင်းသည် တရားဝင်ပါသလား ဆိုသည်နှင့်ပတ်သက်၍ ပညာရှင် များတွင် အမြင်အမျိုးမျိုးရှိကြ၏။ ဤ အကြောင်းကို အရဗီဘာသာဖြင့်ပြုစုသော အဟ်ကာမုလ်ကုရ်အာန်၏ စူရာ အလ် ကဆွဆ်တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည်။ စိတ်ပါဝင်စားသူများသည် အသေးစိတ်များကို ထိုစာအုပ်တွင် လေ့လာ နိုင်ပါသည်။ သာမန်လူများအတွက်မူ အကယ်၍ မဟာမ္မဒီဥပဒေအရ ခွင့်မပြုသည့်တိုင် ရှ်အိုက်မ် လိုက်နာခဲ့သော ကိုဥပဒေတွင် ခွင့်ပြုနိုင်ခဲ့ပေမည်ဟု နားလည်ထားလျှင် လုံလောက်ပြီဖြစ်၏။ တမန်တော်များ ယူဆောင်လာခဲ့ ကြ သည့် ဥပဒေများ (ရှုရီအတ်)တွင် အသေး အမွှား ကွဲလွဲချက်များ ရှိခြင်းသည် အဆန်းမဟုတ်ပေ။

အိမာမ်အဗူဟနီဖာက ၎င်း၏ ဇာတိရုရ်ရီဝါယာဟ်၌ ဇနီးအတွက် လုပ်အားပေးခြင်းကို တရားဝင်မဟာရ်ဟု ယူဆ၍မရနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့၏။ သို့သော်နောက်ပိုင်းတွင် ပညာရှင်များက ရှင်းပြသည်မှာ ဇနီးသည်အား မဟာရ်အစားလုပ်အားဖြင့်ပေးဆပ်ခြင်းသည် လင်ယောက်ျား၏ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေသော်လည်း တိရစ္ဆာန်များကို ထိန်းကျောင်းခြင်း သို့မဟုတ် ရောင်းဝယ်လဲလှယ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိမ်အပြင်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်းမျိုးကို အချိန် ကာလတစ်ခု ကြိုတင်သတ်မှတ်ပြီး ပြုလုပ်လျှင် မဟာရ်ကို အစားထိုးနိုင်သည်။ ၈-နှစ်လုပ်အားကို နှစ်ဖက်ကြိုတင် သဘောတူချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သော မူစာ၍၏ကိစ္စကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ ဇနီးသည်က ပေးဆောင်ရမည် ဖြစ်သော လင်ယောက်ျား၏လုပ်အားခကို မဟာရ်(ခန်းဝင်ကြေး)ဟု သဘောပိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ (နဝါဒီရ် အိဗ်နီ စမာအဟ်မှ ဗဒါအီ)

ဒုတိယမေးခွန်းမှာ မဟာရ်သည် ဇနီး၏ ရပိုင်ခွင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းကို သူမ၏ သဘောတူညီချက်မပါဘဲ အကယ်၍ သူမ၏ဖခင် သို့မဟုတ် အခြားဆွေမျိုးတော်စပ်သူတစ်ဦးဦးအား ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် မဟာရ်ပေးသည် မမည် ပေ။ ဤအရေးကိစ္စ၌ **أَنْ تَأْجُرَ** စကားလုံးသည် ရှုအိုက်ပ်၍ ၎င်း၏အလုပ်ကို လုပ်ပေးရန်အတွက် မူစာ၍၏အား ငှားရမ်း သည့်သက်သေ ထင်ရှားဖြစ်နေသည်။ ထိုအနေအထားမျိုးတွင် ဤသည်ကို မည်သို့လျှင် ဇနီး၏မဟာရ်ဟု သဘော ထားရမည်နည်း။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ ဆိတ်အုပ်သည် မိန်းကလေးတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့်အရာဖြစ်မည်။ ထို့အတွက် လုပ်အား၏ အကျိုးအမြတ်ကို ၎င်း၏ဇနီးက ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်နည်းဆိုရလျှင် အကယ်၍ ဆိတ်များကို ဖခင်က ပိုင်သည်ဆိုပါက အခကြေးငွေကို ဖခင်ကပေးရမည်။ ထိုဖခင်ပေးရမည့် လုပ်အားခကို ဇနီးသည်အား မဟာရ် အဖြစ် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဖခင်တစ်ဦးသည် သမီး၏ပိုက်ဆံကို သူမ၏သဘောတူညီချက်ဖြင့် သုံးစွဲပိုင်ခွင့် ရှိ၏။ ထင်ရှားသည်မှာ အပေးအယူကိစ္စတစ်ခုလုံးကို မိန်းကလေး၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဓမ္မသတ်

كَحَلِّ (ကျွန်ုပ်က ထိမ်းမြားစေလိုသည် ... အသင်နှင့်)စကားလုံးက နိကာဟ်ကို ဖခင်ကြီးက စီစဉ်ခဲ့ကြောင်း သက်သေခံပေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ပင်ပြုလုပ်ခဲ့သင့်သည်ဟုဓမ္မသတ်ပညာရှင်များကတညီတညွတ်သဘောတူကြသည်။ သမီး၏ထိမ်းမြားခြင်းအား စီစဉ်ပေးရန်မှာ ဖခင်တစ်ယောက်၏တာဝန်နှင့် အခွင့်အရေးပင်ဖြစ်၏။ မိန်းကလေးတစ်ဦး အနေဖြင့် မိမိ၏ထိမ်းမြားမှုကို ကိုယ်တိုင်စီစဉ်ရန် မသင့်လျော်ချေ။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ မိန်းကလေးတစ်ဦးသည် လိုအပ်ချက်အချို့ သို့မဟုတ် ဖိအားကြောင့် မိမိ၏ထိမ်းမြားမှုကို မိမိကိုယ်တိုင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရသည်ဆိုပါက ယင်း နိကာဟ်သည် တရားဝင်-မဝင် ဆိုသည်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များအကြား ကွဲသော သဘောထားအမြင်များ ရှိနေ၏။ အိမာမ်အဗူဟနီဖာကမူ တရားဝင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်၏။ သို့ရာတွင် ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဤအာယတ် က ဘာမျှပြောထားခြင်း မရှိပေ။

(၂၉-၃၅) အာယတ်

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُّمُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يُمُوسَى أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۗ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَكَ بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾ وَ أَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي ۚ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۖ بِأَيِّتِنَا ۖ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُونَ ﴿٣٥﴾

ထိုနောက် မူစာသည် ကန်သတ်၍ထားခဲ့သော ကာလအပိုင်းအခြားကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်အတူ (ခရီး)သွားခဲ့လေရာ ထိုမူစာသည် "တွဲ၍"မည်သော တောင်ရှိရာဘက်တွင် မီးရောင်တစ်ခုကို တွေ့မြင်ခဲ့လေသည်။ (ထိုအခါ) ထိုမူစာက မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့အား "အသင်တို့သည် (ဤနေရာ၌ပင်) စောင့်ဆိုင်း၍ နေရစ်ကြလေကုန်။ ဧကန်အမှန် ကျွန်ုပ်မီးရောင်တစ်ခုကို တွေ့မြင်ရလေပြီ။ ငါသည် ထိုမီးရှိရာမှ တစ်စုံတစ်ရာ သတင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ မီးစ(မီးခဲ)တစ်ခုခုကိုသော်လည်းကောင်း အသင်တို့ မီးလှုံနိုင်ကြရန် ယူဆောင်၍ လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားလေ၏။ [၂၉] ထိုနောက် မူစာသည် ယင်းမီးရှိရာသို့ ရောက်ရှိလတ် သော် ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောနေရာ၌ လက်ယာဘက် ဖြစ်သော တောင်ကြားအရပ်၏အစွန်းရှိ သစ်ပင်(တစ်ပင်)မှ (ဤသို့) အသံကြားခဲ့ရလေ၏။ "အို-မူစာ၊ ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်"။ [၃၀] ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် မိမိ တောင်ဝှေးကို ပစ်ချပါလေ။ တစ်ဖန် ထိုမူစာသည် ယင်းတောင်ဝှေးမှာ မြွေဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ တွန့်လိမ်လှုပ်ရှားလျက် ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့လေသော် ပြန်လှည့်၍ပင် မကြည့်တော့ဘဲ နောက်သို့လှည့်၍ ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ (ထိုအခါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်မှ ဤ သို့ အမိန့်တော်လာရှိခဲ့၏)။ အို-မူစာ၊ အသင်သည် ရှေ့သို့လာခဲ့ပါလေ။ ၎င်းပြင် အသင်သည် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခြင်း မရှိပါလေနှင့်။

ဧကန်မလွဲ အသင်သည် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။[၃၁] အသင်သည် မိမိ လက်ကို မိမိရင်ကြားသို့ ထည့် သွင်းပါလေ။ (ထိုအခါ) ထိုလက်မှာ အပြစ်အနာအဆာကင်းရှင်းစွာ လင်းဝင်းတောက်ပလျက် ထွက်၍လာပေမည်။ ၎င်းပြင် အသင်သည် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှု ကင်းအံ့ သောငှာ မိမိလက်ကို မိမိကိုယ်နှင့် (ရင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ရှိုင်းနှင့်လည်းကောင်း) (ပြန်၍)ပူးကပ် ထားပါလေ။ ဤနှစ်ခုသည် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်ထံတော် မှ ဖိရ်အောင်န်၏ ထံသို့လည်းကောင်း၊ ထိုဖိရ်အောင်န်၏မူမတ်တို့ ထံသို့လည်း ကောင်း၊ (ဆောင် ကြဉ်းရန်) ထင်ရှားစွာသော သာဓကနှစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ ဧကန်မလွဲ ၎င်းတို့မှာ အမိန့်တော် ကို သေ့ဖည်ကြကုန်သော အမျိုးသားများပင် ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။ [၃၂]

ထိုမူစာသည် (ဤသို့) လျှောက်ထား ပန်ကြားခဲ့လေ၏။ အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊ ဧကန်စင်စစ် ကျွန်တော်မျိုးသည် ၎င်းတို့အနက် လူ တစ်ယောက် အား သတ်ဖြတ်မိခဲ့သည် ဖြစ်ရကား ၎င်းတို့သည် ကျွန်တော်မျိုးအား သတ် ဖြတ်ကြမည်ကို ကျွန်တော်မျိုး စိုးရိမ်မိပါသည်။[၃၃] စင်စစ် ကျွန်တော်မျိုး၏နောင်တော် ဟာရုန်မှာမူကား ၎င်းမှာ စကားပြောဆိုရာ၌ ကျွန်တော်မျိုးထက် ပို၍ပင် စကားပီသ အာစလျာစကောင်းသူ ဖြစ်ပါ၏။ အရှင် မြတ်သည် ထိုနောင်တော်အားလည်း ကျွန်တော် မျိုးနှင့်အတူ ကျွန်တော်မျိုးအား ထောက်ခံ (ပြော ဆိုနိုင်ရန်) ကူညီရိုင်းပင်းသူအဖြစ် စေလွှတ်တော်မူပါ။ ဧကန်မလွဲ ကျွန်တော်မျိုးသည် မိမိအား ၎င်းတို့က မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်းပယ်ကြမည်ကို စိုးရိမ်မိပါသည်။[၃၄] ထိုအရှင်မြတ်က ယခုပင် ငါအရှင်မြတ် သည် အသင်၏နောင်တော်ဖြင့် အသင်၏ လက်ရုံးကိုတိုး၍ အားရှိစေ တော် မူမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့နှစ်ဦးအား ဂုဏ်အရှိန်တစ်မျိုးကို ချီးမြှင့် ပေး သနားတော်မူမည်ဖြစ်ရကား ၎င်းတို့သည် အသင်တို့နှစ်ဦးအား မည်သို့မျှ ထိပါးနိုင်ကြမည် မဟုတ် ပေ။ (အသင်တို့နှစ်ဦးသည်) ငါအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာတော်များ နှင့်တကွ (သွားကြ လေကုန်)။ အသင်တို့နှစ်ဦးနှင့်တကွ အသင်တို့နှစ်ဦး၏ နောက်သို့ လိုက်ကြသောသူတို့ပင် အောင် နိုင်သူများ ဖြစ်ကြကုန်အံ့သတည်း။[၃၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ "ထို့နောက် မူစာသည် ကန့်သတ်၍ထားခဲ့သော ကာလအပိုင်းအခြားကို ပြီးမြောက် အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး"(၂၈:၂၉) ထို့နောက် မူစာသည် လုပ်အားပေးသတ်မှတ်ကာလကို ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ယင်းကာလမှာ အဓိက(၈)နှစ်နှင့် စိတ်ကြိုက်(၂)နှစ် ဖြစ်၏။ ထို့အတွက် ၎င်း၏လုပ်အားကာလမှာ (၈)နှစ် သို့မဟုတ် (၁၀)နှစ် ဆိုခြင်းမှာ မေးစရာပင် ဖြစ်၏။ ဆွဟီးဟ်အလ်ဗုခါရီက တင်ပြခဲ့သည်မှာ ဤမေးခွန်းကို သာဝကကြီး အိဗ်နု အဗ္ဗားစ်အား မေးမြန်းသည့်အခါ ၎င်းက (၁၀)နှစ်ဟု ဖြေကြားခဲ့၏။ တမန်တော်များသည် ၎င်းတို့ ကတိပေးပြီးသော အလုပ်များကို အမြဲတစေ ပြည့်စုံအောင်လုပ်ကြသည်သာမက ၎င်းတို့သဘောတူထားသည် ထက်ပင် ပို၍လုပ်ကြ၏ ဟုလည်း ထပ်ဆောင်း၍ ပြောခဲ့လေသည်။ တမန်တော်မြတ်သည်လည်း လူတစ်ဦး၏ ရပိုင်ခွင့်ထက်ပို၍ ပေးသည့် အကျင့်ရှိခဲ့၏။ ထို့ပြင် အွဗ္ဗသ်အား အတ္တကင်းကြရန်နှင့် အလုပ်သမားငှားရမ်းခြင်း၊ လုပ်ခ ကြေးငွေပေးခြင်း၊ စီးပွားရေး ဆက်ခံမှုစသည်များတွင် မျှမျှတတ ရှိကြရန်ကိုလည်း လမ်းညွှန်လေ့ရှိခဲ့သည်။

نُودَىٰ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

"ထို့နောက် မူစာသည် ယင်းမီးရှိရာသို့ ရောက်ရှိလတ်သော် ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောနေရာ၌ လက်ယာ ဘက်ဖြစ်သော တောင်ကြားအရပ်၏အစွန်းရှိ သစ်ပင်(တစ်ပင်)မှ (ဤသို့) အသံကြားခဲ့ရလေ၏။ "အို-မူစာ၊ ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို မွေးမြူဖန်ဆင်းတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော် မူသည်" (၂၈:၃၀) ဤအကြောင်းကို စုရာတွာဟာနှင့် စုရာအန်နမလ်မှ မူစာ၏အဖြစ်အပျက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ စုရာ တွာဟာတွင် إِنِّي أَنَا رَبُّكَ "ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ် ပင်"(၂၀:၁၂) ဟူ၍လည်းကောင်း၊ စုရာအန်နမလ်တွင် النَّارِ مَنْ فِي النَّارِ "ထို့နောက် ထိုမူစာသည် ၎င်းမီး ရှိရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသော်၊ (အို-မူစာ) မီး၌ ရှိသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုမီး၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသူတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ဗရ်ကသ် ကျက်သရေမင်္ဂလာကို ရရှိကြစေသော်" (၂၇:၈) ဟူ၍လည်းကောင်း မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ယခု စုရာ အလ်ကဆွမ်တွင် إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ "ဧကန်မလွဲ ငါအရှင် မြတ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို မွေးမြူဖန်ဆင်း တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်" (၂၈:၃၀) ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။ စာသားများ အနည်းငယ် ကွဲလွဲသော်လည်းအဓိပ္ပာယ်မှာအတူတူပင်ဖြစ်သည်။ အဖြစ်အပျက်၏အခြေအနေနှင့်သင့်လျော်မည့်စကားလုံးများဖြင့် ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ တမန်တော်မူစာ ။ မြင်တွေ့ခဲ့ရသော မီးအသွင်သဏ္ဌာန်ရှိသည့် လင်းဝင်းတောက်ပခြင်း (ရောင်ခြည်တော်)ဆိုသည်မှာ ပုံဆောင်ချက် (မိသာလီ)တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် လောကီသားတစ်ဦးအဖို့ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ ပကတိရောင်ခြည်တော်ကို ဖူးတွေ့ရန်မှာ မဖြစ်နိုင် ပေ။ တကယ်တွင် ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကိုလည်း မူစာအား لَنْ تَرَانِي (အို-မူစာ) အသံသည် (ဤ လောကတွင်) ငါအရှင်မြတ်အား အလျှင်းဖူးမြင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ" (၇:၁၄၃) ဟု မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

كَذَٰلِكَ قَالَ الْأَمَامُ

ကောင်းမှုပြုသောနေရာသည်လည်း ကျက်သရေမင်္ဂလာ ရှိလာမည်။

فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ "ကျက်သရေမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသောနေရာ၌" (၂၈:၃၀) ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က တူရ်တောင်အား ကောင်းချီးမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောနေရာအဖြစ် သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ ထို နေရာတွင် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ ရောင်ခြည်တော်ကို မီးအသွင်ဖြင့် ထင်ရှားပြသခဲ့သည့်အတွက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။ အကယ်၍ နေရာတစ်ခု၌ ကောင်းမြတ်သော အရာတစ်ခု ဖြစ်ပျက်လျှင် ထိုသီးသန့်နေရာသည် ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသွားပေသည်။

တရားဒေသနာဟောကြားရာတွင် အာဝဇ္ဇန်းကောင်းရန် လိုအပ်၏။

هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا "၎င်းမှာ စကားပြောဆိုရာ၌ ကျွန်တော်မျိုးထက်ပို၍ပင် စကားဝီသ အာစလျာစ ကောင်းသူ ဖြစ်ပါ၏" (၂၈:၃၄) ဤအာယတ်တော်က ညွှန်ပြသည်မှာ တရားဒေသနာ ဟောကြားပို့ချရာ၌ ဟောပြောမှု အတတ်ပညာနှင့် အာဝဇ္ဇန်းကောင်းရန် လိုအပ်ကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုအရည်အချင်းများရရှိရန်အတွက် လေ့ကျင့်ခြင်း သို့မဟုတ် သင်တန်း တက်ခြင်းသည် အပြစ်မဟုတ်ချေ။

အာယတ် (၃၆-၄၂)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِكُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقَدْ لِي إِلَهُمَنْ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَل لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى النَّارِ وَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤١﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

ထိုနောက် မူစာသည် ၎င်းတို့ထံ ငါအရှင်မြတ်၏ ထင်ရှားစွာသော သက်သေ လက္ခဏာ တော်များကိုဆောင်ကြဉ်းခဲ့လေရာ ၎င်းတို့က "ဤသည် အသစ်တီထွင် ဖန်တီးထားသော ပဉ္စလက် အတတ်မျှသာ ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ ရှေးဟောင်းအဘ၊ ဘိုးဘေးတို့ (လက်ထက်)တွင် ဤသို့သောစကား (ရှိခဲ့ဖူးသည် ဟူ၍လည်း) မကြားခဲ့ဖူးကြပါဟု ဆိုကြကုန်၏။ [၃၆] ၎င်းပြင် မူစာက ပြောကြားခဲ့၏။ ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် မိမိ အထံတော်မှ မည်သူတရားလမ်းညွှန်ကို ဆောင်ကြဉ်းခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဤလောကီဘဝ၏ နောက်ဆုံးအကျိုးသည် မည်သူ့အဖို့ ရှိမည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသိတော်မူဆုံး ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဧကန်အမှန်မတရားကျူးလွန်သောသူတို့သည်အောင်မြင်မှုကိုရရှိကြမည်မဟုတ်ပေတကား။ [၃၇] ထို့ပြင် ဖိရ်အောင်န်က ပြောဆိုလေ၏။ အို-မျှမတ်တို့၊ ကျွန်ုပ်သည် မိမိအပြင် အသင် တို့၌ အခြားကိုးကွယ်ရာရှိသည်ဟူ၍မသိပေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အို-"ဟာမန်"၊ အသင်သည် ကျွန်ုပ်၏ အဖို့ ရွှံ့မြေကို မီးဖြင့်ဖုတ်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏အဖို့ မြင့်မားသော အဆောက်အအုံ တစ်ခုကို ပြုလုပ် လော့။ သို့မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်သည် မူစာ၏ကိုးကွယ်ရာ အရှင်အား ကြည့်ရှုနိုင်ပေမည်။ သို့ရာတွင် ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်သည် ထို မူစာအား မုသာဝါဒီဖြစ်သည်ဟူ၍ ထင်မှတ်ပေသည်။ [၃၈] စင်စစ်သော် ကား ထိုဖိရ်အောင်န်သည်လည်းကောင်း၊ ဖိရ် အောင်န်၏ရဲမက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိုင်း ပြည်တွင် မတရားသဖြင့် မာန်မာနထောင် လွှားခဲ့ကြသည်သာမက ၎င်းတို့သည် ငါအရှင်မြတ်အထံ တော်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြရမည် မဟုတ်ဟု ထင်မှတ်နေခဲ့ကြကုန်၏။ [၃၉] သို့ဖြစ်ပေရာ ငါ အရှင်မြတ်သည် ထိုဖိရ် အောင်န်အားလည်းကောင်း၊ ထိုဖိရ်အောင်န်၏ ရဲမက်တို့အားလည်း ကောင်း ဖမ်းဆီး ကာ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်ထဲ၌ ပစ်ချတော်မူခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်၊)

မတရားသောသူတို့၏ နောက်ဆုံးအကျိုးသည် မည်သို့မည်ပုံ ရှိခဲ့သည်ကို အသင်သည် ကြည့်ရှုပါ
 လေ။[၄၀] စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ငရဲသို့ ဖိတ်ခေါ်ကြကုန်သော ရှေ့ဆောင်
 ရှေ့ရပ်များအဖြစ် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ၎င်းပြင် “ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့် နေ့တွင် ထိုသူတို့သည်
 ကူညီစောင့်မခြင်းကို လုံးဝခံကြရမည်မဟုတ်ပေ။[၄၁] စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ဤပစ္စုပ္ပန်
 လောက၌လည်း ကရုဏာတော်မှ ကင်းဝေးမှုကို ၎င်းတို့၏ နောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါစေ
 တော်မူခဲ့၏။ “ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင်လည်း ၎င်းတို့သည် အခြေအနေ အလွန်ဆိုးရွား
 သူတို့ အနက်မှပင် ဖြစ်ကြကုန်အံ့ သတည်း။[၄၂]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

فَأَوْقَدْ لِي يَا هَـمَّ أُنْ عَلَى الطَّيْنِ “အို-“ဟာမန်”၊ အသင်သည် ကျွန်ုပ်၏အဖို့ ရွံ့မြေကိုမီးဖြင့်ဖုတ်ပြီးလျှင်”
 (၂၈:၃၈) ဖိရ်အောင်န်သည် မိမိအတွက် အလွန်မြင့်မားသော အဆောက်အအုံတစ်ခု ဆောက်လုပ်ရန် စီမံကိန်း
 ချပြီးနောက် သူ၏ဝန်ကြီး ဟာမန်အား ကျက်အောင်ဖုတ်ထားသော အုတ်ခဲများပြုလုပ်ရန် မိန့်ကြားခဲ့၏။ မကျက်
 တကျက် အုတ်ခဲများသည် မြင့်မားသော အဆောက်အအုံ၏ အလေးချိန်ကို မခံနိုင်မည်စိုးသောကြောင့်ဖြစ်၏။ အချို့
 လူများက ဖိရ်အောင်န်သည် ပထမဆုံး မာကျောသောအုတ်ခဲများကို အဆောက်အအုံအတွက် အသုံးပြုခဲ့သူတစ်ဦး
 ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ ၎င်း၏အလျင်ကမာသောအုတ်ခဲကို မည်သူမျှ မသုံးခဲ့ကြပေ။ သမိုင်းကြောင်း ဆင့်ပြန်ချက်များက
 ဟာမန်သည် ဤအဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် ပန်းရန်သမားပေါင်း ငါးသောင်းကို စုဆောင်းခဲ့ကြောင်း
 မှတ်တမ်းတင်ထား၏။ လက်သမားနှင့် ပန်းပဲ ဆရာတို့ကဲ့သို့ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များက သပ်သပ်ဖြစ်သည်။ ဤ
 အဆောက်အအုံမှာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ခဲ့ ပေသည်။ ယင်းအဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်မှုပြီးစီးသည်နှင့်
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဂျိပ်ရာအီလ်ﷺအား ဖြိုချပစ်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူခဲ့၏။ ဂျိပ်ရာအီလ်ﷺက တစ်ချက်ရိုက်
 လိုက်သည်နှင့် ယင်း အဆောက်အအုံသည် သုံးစိတ်ကွဲကာ ပြိုကျသွားပြီး ဖိရ်အောင်န်၏စစ်သည် ထောင်နှင့်ချီ၍
 သေဆုံးခဲ့ကြသည်။ (ကုရ်တုစီ)

وَجَعَلْنَا لَهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى السَّارِ “စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ငရဲသို့ ဖိတ်ခေါ်ကြကုန်သော
 ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရပ်များအဖြစ် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။”(၂၈:၄၁) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဖိရ်အောင်န်၏ နန်းတွင်းသူ
 နန်းတွင်းသားတို့အား ၎င်းတို့၏ လူမျိုးများ၏ ခေါင်းဆောင်များအဖြစ် မြှင့်တင်ပေးတော်မူခဲ့သော်လည်း ဤလမ်းမှား
 လိုက်ကြသူများသည် ၎င်းတို့၏လူ များအား ဂျဟန္နမ်၏မီးဆီသို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းဖြင့် အလုပ်များနေခဲ့ကြသည်။ ‘မီးဆီသို့
 ဖိတ်ခေါ်ခြင်း’ ဟူသည့် ဖော်ပြချက်ကို ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများစုက တင်စားချက်တစ်ခုအဖြစ် ယူကြ၏။ မကောင်းမှုကို
 မီးဖြင့် သွယ်ဝိုက်ရည်ညွှန်း၍ ယင်း မကောင်းမှုများကြောင့် ဂျဟန္နမ်၏မီးတွင် လောင်ကျွမ်းခြင်းခံကြရမည်ဖြစ်ပေသ
 သ်။ ကျွန်ုပ်၏ ရိုသေလေးစားအပ်သော ဆရာဖြစ်သူ မောင်လာနာ စိုင်ယိဒ်မဟမ္မဒ် အန်ဝါရား ကက်ရှ်မီရီ(ရ)၏
 အဆိုအရ ပြုမူကျင့်ကြံမှုကိုယ်၌သည်ပင် နောင်ဘဝ၏ဆုလာဘ်ဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦး၏ ဤလောက၌ ပြုမူကျင့်ကြံမှု
 သည်ဦးစွာ ဘရဏ်၌လည်းကောင်း၊ ထို့နောက် မဟ်ရရ်၌လည်းကောင်း ပုံစံပြောင်းမည်ဖြစ်သည်။ ကောင်းမှုများသည်
 ပန်းများ၊ ဥယျာဉ်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားပြီး ဂျန္နတ်၏ဆုလာဘ်များ အသွင်သဏ္ဌာန်ဆောင်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်
 မကောင်းမှုများသည် မြွေများ၊ ကင်းမြီးကောက်များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး နောက်ဆုံး၌ အမျိုးမျိုးသော ဆင်းရဲဒုက္ခ
 များအသွင်ဖြင့် ၎င်းတို့ကိုယ်ကို ပြသကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးအား ဤလောက၌ မကောင်းမှုနှင့်

သေ့ဗုဒ္ဓ်ငြင်းဆန်ခြင်းသို့ ဖိတ်ခေါ် သူသည် စင်စစ် ၎င်းအား ငရဲမီးသို့ဖိတ်ခေါ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ မကောင်းမှုများသည် ဤလောကီ၌ မီးအသွင် မထင်ပေါ်သော်လည်း အမှန်စင်စစ် ယင်းတို့သည် မီးပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဤသို့ကြောင့် ဤအာယတ်တော်၌ တင်စားမှုမပါဝင်ဘဲ အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ဖော်ပြခြင်းသာဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အာယတ်တော်များအား ရှင်းပြရာတွင် အကယ်၍ ဤကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်စဉ်းစားသည့် လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်နာမည်ဆိုပါက များစွာသော အာယတ်တော်များသည် တင်စားမှုအပေါ် မှီခိုခြင်းမှ လွတ်ကင်းမည်ဖြစ်ပြီး ဖတ်ရှုနားလည်ရန် လွယ်ကူသွားမည်ဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာ- ۱- وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا - "ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကျင့်မှုခဲ့သမျှတို့ကိုလည်း (မိမိတို့)ရှေ့ဝယ် အသင့်ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိကြရပေမည်။" (၁၈:၄၉) သို့မဟုတ် ۲- مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ - "သို့ဖြစ်ပေရာ မည်သူမဆို တစ်စုံတစ်ရာ ကောင်းမှုကို အနုမြူခန့်မျှ ပြုမှုခဲ့သည် ရှိသော် ထိုသူသည် (မိမိကျင့်မှုခဲ့သော) ထိုကောင်းမှုကို တွေ့ရပေမည်။" (၉၉:၇)

“ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင်လည်း ၎င်းတို့သည် အခြေအနေ အလွန်ဆိုးရွားသူတို့အနက်မှပင် ဖြစ်ကြကုန်အံ့သတည်း။” (၂၈:၄၂) ‘မတ်ကဗူဟ်’သည် ‘မတ်ကဗူဟ်’၏ အများကိန်း ဖြစ်ပြီး ယိုယွင်းသော၊ ပျက်စီး သော၊ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်သော ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၌ ၎င်းတို့၏ မျက်နှာများသည် မည်းနက်လျက် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြစ်မည်။ ထို့ပြင် မျက်စိများသည်လည်း အပြာရောင်သို့ ပြောင်းသွားလိမ့်မည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။

အာယတ် (၄၃-၅၁)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾ وَمَا كُنْتَ
بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾
وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي
أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾ وَمَا
كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا
أَتَتْهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ لَا أَن تَصِيبَهُمْ
مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا
فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مَثَل مَّا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ
قَبْلُ قَالُوا سِحْرِن تَظْهَرُ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كِفْرٍ لَّوْنٌ ﴿٤٩﴾ قُلْ فَاتُوا بِكُتُبٍ
مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ أَن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾ فَإِنْ لَّمْ
يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ

هُوَ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ
 وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

၎င်းပြင် မချွတ်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် ရှေးဟောင်းမျိုးဆက်များကို ဖျက်ဆီးတော်မူ
 ခဲ့ပြီးနောက် လူတို့အဖို့ တရားကြေအံ့သောသာ ထင်ရှားစွာသော သက်သေခံများအဖြစ် လည်း
 ကောင်း၊ တရားလမ်းညွှန်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကရုဏာတော်အဖြစ်လည်း ကောင်း ငါအရှင်မြတ်
 သည် မူစာအား ကျမ်းဂန်ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။[၄၃] စင်စစ်သော်ကား (အို-တမန်
 တော်၊) ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာ၏ထံသို့ အမိန့်တော်(များ)ကို ထုတ်ပြန်တော်မူခဲ့စဉ်အခါ၌ အသင်
 သည် (တောင်၏) အနောက်ဘက်အရပ်၌ ရှိခဲ့ သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ထိုနည်းတူစွာ အသင်သည်
 ကြည့်ရှုသောသူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်လည်း မဟုတ်ပေ။[၄၄] သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်
 သည် မြောက်မြားစွာသော မျိုးဆက်တို့ကို ပေါက်ပွားစေတော်မူခဲ့၏။ ၎င်းတို့အပေါ်၌ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ
 လည်း ကြာညောင်းခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး (အို-တမန်တော်၊) အသင်သည် မဒိယန်မြို့သားတို့တွင်
 နေထိုင်ကာ ၎င်းတို့ရှေ့ဝယ် ငါအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များကို ဖတ်ကြားလျက် ရှိခဲ့ဖူးသည်
 လည်း မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်သည် (အသင့်အား ရုဏ်တမန်တော်အဖြစ်) စေလွှတ်
 တော်မူမည့် အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူသည်။[၄၅] ၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် (မူစာအား) ဟစ်ခေါ်
 တော်မူခဲ့စဉ်အခါတွင် အသင်သည် “တွန့်” တောင်၏နံဘေး၌ ရှိခဲ့သည်လည်းမဟုတ်ပေ။ သို့ရာ
 တွင် အသင်သည် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်ဖြင့် အကြင်
 အမျိုးသားတို့အား သတိပေးနှိုးဆော်အံ့သောသာ (နဗီတမန်တော်အဖြစ် ချီးမြှင့်တော်မူခြင်းကိုခံခဲ့
 ရလေသည်)။ ထိုအမျိုးသားတို့ထံ အသင့်အလျင် သတိပေးနှိုးဆော်သူ တစ်ဦးမျှပင် ရောက်ရှိ၍လာ
 ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ။ သို့မှသာလျှင် ၎င်းတို့သည် တရားကြေပေမည်။[၄၆] စင်စစ်သော်ကား
 အကယ်၍သာ ၎င်းတို့အပေါ်၌ ၎င်းတို့ကြိုတင်ပို့နှံခဲ့ကြသော (ပြစ်မှုများ)ကြောင့် ဒုက္ခတစ်စုံတစ်ရာ
 သက်ရောက်လာသောအခါ ၎င်းတို့က အို-ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော် မူသော
 အရှင်၊ အရှင်မြတ်သည် အဘယ့်ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့ထံ ရုဏ်တမန်တော် တစ်ပါးပါးကို
 စေလွှတ်တော်မမူခဲ့ပါသနည်း။ သို့စေလွှတ်တော်မမူခဲ့ပါလျှင် ကျွန်တော်မျိုး တို့သည် အရှင်မြတ်၏
 အမိန့်တော်များကို လိုက်နာကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် “မုဒ်မင်န်” သက်
 ဝင်ယုံကြည်သူများတွင် အပါအဝင် ဖြစ်ကြပါမည်ဟု မပြောဆိုကြပါလျှင် (ငါအရှင်မြတ်သည်
 ရုဏ်တမန်တော်ကို စေလွှတ်တော်မူမည် မဟုတ်ပေ)။[၄၇] သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ထံသို့ ငါအရှင်မြတ်
 ထံတော်မှ အမှန်တရားသည် ရောက်ရှိ၍လာသောအခါ ၎င်းတို့က အဘယ်ကြောင့် (ဤရုဏ်တမန်
 တော်သည်) မူစာ ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံခဲ့ရသကဲ့သို့သော အရာကို ချီးမြှင့်ပေးသနား
 တော်မူခြင်း မခံခဲ့ရပါသနည်းဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ ၎င်းတို့သည် ယခင်က တမန်တော်မူစာ
 ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခြင်းခံခဲ့ရသောအရာကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။ ၎င်းတို့က
 (တောင်ရတ်ကျမ်းနှင့်ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)နှစ်ခုလုံးပင် အချင်းချင်း တစ်ခုကိုတစ်ခု ရိုင်းပင်း
 ထောက်ခံသော ပဉ္စလက်အတတ်ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့က ဧကန်

စင်စစ် ကျွန်ုပ်တို့သည် အားလုံးကို ငြင်းပယ်သူများပင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။[၄၈] (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် (၎င်းတို့အား) (အချင်း တို့) အကယ်၍ အသင်တို့သည် သစ္စာ ဝါဒီများဖြစ်ကြပါလျှင် အသင်တို့သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အထံတော်မှ ဤ(တောင်ရာတ်နှင့် ကုရ်အာန်)နှစ်စောင်လုံးထက် ပိုမို၍ တရား လမ်းညွှန်ဖြစ်သော ကျမ်းဂန်တစ်စောင်ကို ဆောင်ကြဉ်း ခဲ့ကြလေကုန်။ ငါသည် ယင်း ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ လိုက်နာပါမည်ဟု ပြောကြားပါလေ။[၄၉] သို့ရာတွင် အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အသင်၏ပြောကြားချက်ကို သဘောမတူခဲ့ကြပါလျှင် ၎င်းတို့ သည် မိမိတို့၏ စိတ်အလိုဆန္ဒများကို လိုက်စားသူများသာလျှင် ဖြစ်ကြသည်ဟူ၍သာ အသင်သည် မှတ်ယူပါလေ။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံ တော်မှ တရားလမ်းညွှန်ခြင်း တစ်စုံ တစ်ရာမျှ မရှိဘဲလျက် မိမိ၏စိတ်အလိုဆန္ဒကိုသာ လိုက်စားသောသူထက် ပိုမို၍ လမ်းလွဲမှား သောသူဟူ၍ကား မည်သူရှိပါအံ့နည်း။ ဧကန်အမှန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျူးကျော်စော် ကားသောအမျိုးသားတို့အား တရားလမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြတော်မူသည် မဟုတ်ပေ။[၅၀] ထိုမှတစ်ပါး ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အဖို့ ၎င်းတို့ တရား ရကြအံ့သောငှာ (မိမိ)အာယတ်တော်များ ကို အဆက်မပြတ်(တဖြည်းဖြည်း) ဂွိုတော်မူ ခဲ့ပေသတည်း။[၅၁]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

၁၂။ "၎င်းပြင် မချွတ်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် ရှေးဟောင်းမျိုးဆက်များကို ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့ပြီးနောက် လူတို့အဖို့ တရားကြေအံ့သောငှာ ထင်ရှားစွာသော သက်သေခံများအဖြစ် လည်းကောင်း၊ တရားလမ်းညွှန်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ ကရုဏာတော်အဖြစ် လည်းကောင်း ငါအရှင်မြတ်သည် မူစာအားကျမ်းဂန်ကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။" (၂၈:၄၃) 'ရှေးဟောင်း မျိုးဆက်များ' သည် နူဟ်ﷺ၊ ဟူးဒ်ﷺ၊ ဆွာလိဟ်ﷺနှင့် လူတွ်ﷺတို့၏ အမျိုးသားများကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ သစ္စာတရားကို ငြင်းပယ်မှုကြောင့် တမန်တော်မူစာﷺလက်ထက်မတိုင်မီက ဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ကြရသည်။ بَصَائِرُ ဗဆွာအီရိသည် بِصِيرَةٍ ဗဆွီရတ်၏အများကိန်းဖြစ်ပြီး မူရင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ အမြော်အမြင်ကြီးမှု၊ ထိုးထွင်းသိမြင်မှုနှင့် ချင့်ချိန်နိုင်မှုဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် လူတို့၏ နှလုံးသားများထဲသို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ထည့်သွင်းချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည့် အလင်းရောင် သို့မဟုတ် ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် ၎င်းတို့အား အမှန်တရားကို ရှာဖွေကြရန် လည်းကောင်း၊ အမှားနှင့်အမှန်၏ ခြားနားခြင်းကို ချိန်ဆနိုင်ကြစေရန်လည်းကောင်း ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်၏။ (မဇ်ဟာရီ) အကယ်၍ ناس နားစ် (လူများ)ဟူသောစကားလုံးကို တမန်တော်မူစာﷺ၏လူများအတွက် بَصَائِرِ لِلنَّاسِ (လူများအတွက် ထိုးထွင်းသိမြင်မှု) စကားစုတွင် သုံးသည်ဆိုပါက အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလွန်ရှင်းပေသည်။ တမန်တော်မူစာﷺ၏ လူများအတွက် တောင်ရတ်ကျမ်းသည် အသိပညာကျမ်းဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားသံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိချေ။ သို့သော် ယင်းစကားလုံးကို မုဟမ္မဒ်ﷺ၏အွမ္မသ်အပါအဝင် လူအားလုံးအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်ပါက မေးစရာရှိသည်မှာ မုဟမ္မဒ်ﷺ၏ အွမ္မသ်အတွက် အလွယ်တကူရရှိနိုင်သော တောင်ရတ်သည် မူရင်းအတိုင်းမဟုတ်တော့။ ယင်း တောင်ရတ်ကျမ်းတွင် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်မှုများစွာ ပြုလုပ်ထားပြီးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့အတွက် တောင်ရတ်ကျမ်းအား အသိပညာ၏ကျမ်းတစ်စောင်အဖြစ် မည်သို့သဘောထားနိုင်ကြမည်နည်း။ ထိုမျှမက ယင်းက မွတ်စလင်မ်တို့သည်လည်း တောင်ရတ်ကျမ်းမှအကျိုးကျေးဇူးကို ခံစားသင့်ကြသည်ဟု ဆိုရာရောက်ပေသည်။ ထင်ရှားသောဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်လာရှိသည်။

မှာ တစ်ကြိမ်က သာဝကကြီးအုမရ်က တောင်ရတ်ကျမ်းအား ဖတ်ရှုလေ့လာခွင့်ပေးပါရန် တမန်တော်မြတ်ﷺ ထံ ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံခဲ့သည်။ သို့မှသာ သူ့အနေဖြင့် အသိပညာ တိုးတက်စေနိုင်မည် ဖြစ်သည်ဟုဆိုခဲ့၏။ ဤသို့ ခွင့်ပြုချက် တောင်းခံခြင်းအပေါ် တမန်တော်မြတ်ﷺ သည် လွန်စွာစိတ်ဆိုးတော်မူပြီး အကယ်၍ တမန်တော်မူစာမူ သာ အသက်ထင်ရှား ရှိနေခဲ့လျှင် ၎င်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်၏နောက်သို့ လိုက်ရမည်သာ ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြား တော်မူခဲ့၏။ (ဤခွန်းတုံ့ပြန်ခြင်း၏အနှစ်သာရမှာ သာဝကကြီးအုမရ်အနေဖြင့် ၎င်း (တမန်တော်မြတ်)၏ သွန်သင် ဆုံးမ ဩဝါဒများကိုသာ အာရုံစိုက်ရန်နှင့် တောင်ရတ်ကျမ်း သို့မဟုတ် အင်န်ဂျီလ်ကျမ်း၏ဆုံးမဩဝါဒများကို လေ့လာရန်မလို အပ်ကြောင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။) ဤနေရာတွင် တစ်ခုသတိပေးအပ်သည်မှာ ထိုစဉ်က ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချနေဆဲကာလဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဟဒီးဆ်နှင့် ကုရ်အာန်၏စာသားများ ရောယှက်ကုန်နိုင်သည့် အလားအလာကို ပယ်ဖျောက်ရန်အတွက် တမန်တော်မြတ်ﷺ သည် မိမိ၏သာဝကကြီးများအား ဟဒီးဆ်များ ရေးသား ပြုစုနေခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းထားရန်ပင် အကြံပြုခဲ့လေသည်။ ဤသို့သော အနေအထားမျိုးတွင် ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်သော ကောင်းကင်ကျကျမ်းများကို ဖတ်ရှုခြင်းသည် မသင့်လျော်ကြောင်းထင်ရှား၏။ သို့ရာတွင် တောင်ရတ်နှင့် အင်န်ဂျီလ် တို့ကို ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်းအား အမြဲတမ်းပိတ်ပင်တားမြစ်သည့်သဘော မဟုတ်ချေ။ တစ်နည်းအားဖြင့် တမန်တော် မြတ်ﷺ ပွင့်တော်မူမည်ကို ဤကောင်းကင်ကျကျမ်းများက ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ခြင်းအား သာဝကကြီးများ ဖတ်ရှုကိုးကားခဲ့ကြသည်မှာ အခိုင်အမာပင်ဖြစ်၏။ ဤသို့ပြုခဲ့ကြသူများတွင် သာဝကကြီးအဗ္ဗဒ္ဒလ္လာဟ် အိမ်နုစလာမ်နှင့် ကအိမ်အလ်အဟ်ဗာရ်တို့သည် ထင်ရှား၏။ ကျန်သာဝကကြီးများကလည်း ယင်းသို့ပြုခြင်းကို ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိခဲ့ကြ ပေ။ ဤဆွေးနွေးမှု၏အချုပ်မှာ ဤကောင်းကင်ကျကျမ်းများထဲမှ ပြောင်းလဲထားခြင်းမရှိသော (မူရင်းအတိုင်းရှိသော) အပိုင်းများမှ အကျိုးကျေးဇူးကို ထုတ်ယူခံစားရန် ခွင့်ပြုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့သည် အသိပညာ ကျမ်းတော်များ ဖြစ်ကြောင်းမှာ ယုံမှားသံသယဖြစ်ဖွယ်မရှိချေ။ သို့သော် ယင်းကျမ်းတော်များ၏ ပြောင်းလဲ ပြီးဖြစ်သောနှင့် မပြောင်း လဲသေးသော အပိုင်းများကို ခွဲခြားသိနိုင်သူတို့သာလျှင် ဤသို့အကျိုးကျေးဇူး ခံစားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ယင်းသူတို့သည် ကျမ်းကျင်ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ သာမန်လူတစ်ယောက်သည် ထိုကဲ့သို့ ပြုကျင့်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်သင့်၏။ ၎င်းအနေဖြင့် ဝေခွဲမရဖြစ်ခြင်း၌ ငြိတွယ်ရှုပ်ထွေးနေမည် စိုးရပေသည်။ ဤဓမ္မသတ်သည် အမှားနှင့် အမှန်ရော ထွေးနေသော စာအုပ်များနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အကျုံးဝင်၏။

لِئِنْ شِئِدْ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ "ထိုအမျိုးသားတို့ထံ အသင်အလျင် အသိပေးနှိုးဆော်သူတစ်ဦးမျှပင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မဟုတ်ပေ။" (၂၈:၄၆) 'ထိုအမျိုးသားတို့' ဟူသော အသုံးအနှုန်းသည် ဤနေရာတွင် တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော အာရဗ်များကို ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤအမျိုးသားတို့ထံသို့ တမန်တော် အစ္စမာအီလ်၏နောက်ပိုင်း တမန်တော်မြတ်ﷺ ကို စေလွှတ်တော်မူသည့်အချိန်တိုင် မည်သည့်တမန်တော်ကိုမျှ စေလွှတ်တော်မူခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ဤအကြောင်းကို စူရယာစင်တွင် ဖော်ပြမည်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဤအာယတ်တော်သည် အခြားအာယတ်တော် إِنَّمَا أَمْتٌ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ "စင်စစ်သော်ကား သာသနာဝင်အုပ်စုတိုင်း၌ပင် သတိပေး နှိုးဆော်သူတစ်ဦး ပွင့်ရောက်ခဲ့သည်သာဖြစ်၏"(၃၅:၂၄)နှင့် ဆန့်ကျင်သည်မဟုတ်ပေ။ ယခုအာယတ်တော်က ဤ အမျိုးသားတို့တွင် တမန်တော်အစ္စမာအီလ်၏ ပြီးသည့် နောက် ကာလကြာမြင့်စွာပင် တမန်တော်မရှိခဲ့ကြောင်းကို ဆိုလိုသည်။ သို့သော် တမန်တော်မြတ်ﷺ ကြွရောက်တော် မူလာခြင်းဖြင့် ဤကွက်လပ်သည် ပြည့်သွားခဲ့ရလေသည်။

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ "ထိုမှတစ်ပါး ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အဖို့ ၎င်းတို့ တရားကြံအံ့သောငှာ (မိမိ)အာယတ်တော်များကို အဆက်မပြတ်(တဖြည်းဖြည်း) ပို့တော်မူခဲ့ပေသတည်း။"(၂၈:၅၁)

وَصَلَا (ဝဆွ်ဆွလ်နာ) စကား လုံးသည် تَوَصَّل (သောဝ်စွဲလ်) မှ ဆင်းသက်လာပြီး ကြိုးတစ်ချောင်းတွင် ချည်မျှင် လေးများ ထပ်ပေါင်းထည့်ပေးခြင်းဖြင့် ပိုမိုခိုင်ခံ့အောင်ပြုလုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ဤနေရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည်တရားလမ်းမှန်သို့ညွှန်ပြမှုကိုအဆက်မပြတ်ပြုလုပ်နေတော်မူခဲ့သည်ဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၌ ယင်းသို့ညွှန်ပြသည့် အကြောင်း အရာများကို ပိုမိုထိရောက်မှုရှိရန်တွက် ထပ်တလဲလဲ ဖော်ပြတော်မူခဲ့၏။

တရားဟောခြင်းဆိုင်ရာ အချို့သောစည်းမျဉ်းများ

တမန်တော်များထမ်းဆောင်ကြသည့် တရားဟောပြောခြင်းအလုပ်၏ အရေးပါသော လက္ခဏာတစ်ရပ်မှာ ၎င်းတို့သည် အမှန်တရားကို လူတို့ထံ အဆက်မပြတ် ပေးပို့လေ့ရှိကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် အမှန်တရား ကို မဟုတ်မမှန်ပြုလုပ်ခြင်းများသည် ၎င်းတို့၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို ဟန့်တားခဲ့သည် မရှိပေ။ အကယ်၍ တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် ၎င်းတို့၏စကားကို ပထမအကြိမ်တွင် နားမထောင်သော် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်၍ဟောပြော၏။ ဒုတိယအကြိမ် မအောင်မြင်လျှင် တတိယအကြိမ်စသည်ဖြင့် စိတ်ပျက်သည့်လက္ခဏာမပြဘဲ မမောစတမ်း ဟောပြော ကြ၏။ မည်သည့်တရားဟောပြောသူ သို့မဟုတ် စေတနာထားသူမှန်သမျှ လူတစ်ဦး၏နှလုံးသားကို ပြောင်းလဲအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းမရှိသည်မှာ မှန်ပါသည်။ သို့သော် တမန်တော်များ ပြုလုပ်နိုင်သည်မှာ စိတ်မပျက်စတမ်း၊ မမောစတမ်း အားထုတ်ကြိုးပမ်းကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ခေတ် တရားဒေသနာ ဟောကြားကြသူများသည်လည်း တမန်တော် တို့၏ထုံးကို အရေးတကြီး နှလုံးမူသင့်ပေသည်။

အာယတ် (၅၂-၅၅)

الَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَأُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَّمْ عَلَيْكُمْ لَّا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)၏အလျင် ငါအရှင် ကျမ်းဂန် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့ သော သူတို့မှာကား ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)ကို ယုံကြည်ကြပေသည်။[၅၂] ထို့ပြင် ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်)ကို ၎င်းတို့ရှေ့ဝယ် ဖတ်ကြားသောအခါ ၎င်းတို့က ကျွန်တော် မျိုးတို့သည် ဤ(ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်)ကို ယုံကြည်ပါပြီ။ ဧကန်မလွဲ ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်း မြတ်)သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ် အထံတော်မှ (ထုတ်ပြန်တော်မူသည့်) အမှန်တရားပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဧကန်စင်စစ် ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် မကျရောက်မီ) အလျင် ကပင် “မုစ်လင်မ်” အမိန့်တော်ကို လိုက်နာသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။[၅၃] ထိုသူတို့သည် ကြံ့ခိုင်စွာ ရှိခဲ့ကြခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဆိုးကိုအကောင်းဖြင့် (တုံ့ပြန်) တွန်းလှန်ကြသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့အား ငါအရှင်မြတ်က ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့

သော ပစ္စည်း ဥစ္စာများအနက်မှ သုံးစွဲလူဒါန်းကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏အကျိုးကို နှစ်ဆပေးသနားတော်မူခြင်း ခံကြရပေမည်။[၅၄] ထို့ပြင် ၎င်းတို့မှာ အချည်းနှီးသော စကားကို ကြားကြလေသောအခါ ထိုအချည်းနှီးသောစကားမှ မျက်နှာလွှဲ ဆုတ်ရွာသွားကြသည့်ပြင် ကျွန်ုပ် တို့၏ အပြုအမူများသည် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ဖြစ်၍ အသင်တို့၏ အပြုအမူများမှာ အသင်တို့အဖို့ ဖြစ် သည်။ ငြိမ်းချမ်းမှုသည် အသင်တို့အပေါ်၌ ရှိပါစေ။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် အသိပညာကင်းမဲ့သူတို့အား အလိုမရှိကြပြီဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်သတည်း။[၅၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

اَلَّذِيْنَ اَتَيْنَاهُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُوْنَ "ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)၏အလျင် ငါအရှင် ကျမ်းဂန် ရှိမည့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သောသူတို့မှာကား ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)ကို ယုံကြည်ကြပေသည်။"(၂၈:၅၁) ဤအာ ယတ်တော်၌ တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် ရောက်ရှိမလာမီကပင် တောင်ရတ်နှင့်အင်န်ဂျီလ်တို့တွင် ပါရှိသည့် ကြိုတင်ဟောကိန်းများအပေါ် အခြေခံ၍ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏တမန်တော်ဖြစ်မှုနှင့် ကုရ်အာန်ထုတ်ပြန်ပို့ချမှု များအား ယုံကြည်သက်ဝင်ခဲ့ကြသူတို့ အကြောင်းကို ဖော်ပြထား၏။ ဤနည်းအားဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺက မိမိ၏ တမန်တော်ဖြစ်မှုကို ကြေညာသောအခါ ၎င်းတို့သည် အစွလာမ်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့ကြသည်။ သာဝကကြီး အိဗ်န အဗ္ဗားစ် ᷺က တင်ပြခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ခိုင်ခံ့စစ်စစ်အတွက် အလုပ်များနေချိန်တွင် ဟာဗ်ရာ(အီသီယိုး ပီးယား)ဘုရင် နာဂျာရှိ၏ နန်းတွင်းသား(၄၀)သည် မဒီနာမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့သည်လည်း ဂျီဟတ်ကို ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြရာ အချို့မှာ ဒဏ်ရာရခဲ့ကြသော်လည်း အသေအပျောက် မရှိခဲ့ချေ။ ၎င်းတို့သည် သာဝကကြီးများ၏ စီးပွားရေးမပြေလည်ကြပုံကို သတိထားမိခဲ့ကြသဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺအား လျှောက်ထားကြသည်မှာ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ မဟာကရုဏာတော်ကြောင့် ၎င်းတို့သည် အတန်ပင်ကြွယ်ဝချမ်းသာကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ နောက် တစ်ကြိမ် ၎င်းတို့ပြန်လာလျှင် ထိုကြွယ်ဝချမ်းသာမှုများထဲမှအချို့ကို ယူလာခွင့်ပေးပါမည့်အကြောင်း ခွင့်တောင်းပါ သည် ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤအဖြစ်အပျက်ပေါ်တွင် အာယတ်တော် اَلَّذِيْنَ اَتَيْنَاهُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُوْنَ (၅၂-၅၄) ကျရောက်လာခဲ့၏။ (မရ်ဇူယာ၊ သွဘရာနီ၊ မရ်ဟရီ)

သာဝကကြီး စအီးဒ် အိဗ်န ဂျုဘိုင်းရ်᷺က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။ မဒီနာမြို့သို့ ဟိရ်ရတ်မပြုမီက သာဝကကြီး ဂျအ်ဖရ်᷺သည် ဟာဗ်ရာသို့သွားရောက်ပြီး အစွလာမ်၏အဆုံးအမများကို နဂျာရှိ၏ရုံးတော်ထဲ၌ တင်ပြပေးခဲ့၏။ ထို အချိန်တွင် ကျမ်းရသူများဖြစ်ကြသော နဂျာရှိနှင့် နန်းတွင်းအမှုထမ်းများစွာသည် ၎င်းတို့၏စိတ်နှလုံးများထဲသို့ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ထည့်သွင်းပေးတော်မူသောကြောင့် အစွလာမ်ကို လက်ခံခဲ့ကြ သည်။ (မရ်ဟရီ)

‘မွတ်စလင်မ်’ဟူသည် မုဟမ္မဒ်᷺၏အမွတ်အတွက် သီးသန့်စကားလုံးလော သို့မဟုတ် အမွတ်အားလုံးအတွက် ယေဘုယျစကားလုံး ဖြစ်သလော။

اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ "ထို့ပြင် ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)ကို ၎င်းတို့ရှေ့ဝယ် ဖတ်ကြားသောအခါ ၎င်းတို့က ကျွန်တော်မျိုး တို့သည် ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)ကို ယုံကြည်ပါပြီ။"(၂၈:၅၃) ကျမ်းရသူများက ၎င်းတို့၏

ယုံကြည်သက်ဝင်မှုအတွက် သုံးသည့်စကားလုံးမှာ 'မွတ်စလင်မ်များ' ဟူ၍ ဖြစ်၏။ 'ကျွန်ုပ်တို့သည် ကုရ်အာန်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်း မပြုမီကပင် မွတ်စလင်မ်များ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏'ဟု ဘာသာပြန်၍ ရနိုင်ကောင်း၏။ အကယ်၍ မွတ်စလင်မ် ဟူသောစကားလုံးအား ဤနေရာတွင် ၎င်း၏တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်အတိုင်း 'ကျိုးနွံခြင်း၊ နာခံခြင်း' ဟုယူပါက အဓိပ္ပာယ် မှာ ၎င်းတို့သည် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်နှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺတို့အပေါ် ၎င်းတို့၏ ကျမ်းများတွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့ပြီးဖြစ် သည်နှင့်အညီ ယုံကြည်မှု ထားရှိခဲ့ပြီးခြင်းကြောင့် ဤနေရာတွင် အစ္စလာမ်နှင့် မွတ်စလင်မ် စကားလုံးကိုသုံးခြင်းသည် ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ အစ္စလာမ်နှင့် မွတ်စလင်မ် စကားလုံးများသည် မုဟမ္မဒ်ﷺ၏ အွမ္မတ်အတွက် သီးသန့်သုံးသည့်စကားလုံးများမဟုတ်ဘဲ တမန်တော်အားလုံး၏ အွမ္မတ်များအတွက်လည်း ဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြ၏။ သို့ရာတွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အာယတ်တော်အချို့၌ အစ္စလာမ်နှင့် မွတ်စလင်မ် စကား လုံးများသည် မုဟမ္မဒ်ﷺ၏ အွမ္မတ်၏ သီးသန့်အမည်များအဖြစ် ရည်ညွှန်းသုံးစွဲသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဥပမာ-စိုက်ယီဒီနာ အိဗ်ရာဟီမ်၏တင်ပြချက်၌ ကုရ်အာန်ကိုယ်၌ကပင် **هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ** "ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အသင်တို့အား ယခင်ကလည်း (မွတ်စလင်မ်များဟူ၍ အမည် ပညတ်ခဲ့ပေသည်။) (ယခု) ဤ(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ် တွင်လည်း)'မွတ်စလင်မ်များ' ဟူ၍ပင် အမည်ပညတ်ထားတော်မူ လေသည်"(၂၇:၇၈)ဟု ဖော်ပြခဲ့၏။ အလ္လာမဟ် စုယူတို့ကလည်းဤအဆိုကိုထောက်ခံလျက်စာအုပ်တစ်အုပ်ရေးခဲ့သည်။ ၎င်းက 'မွတ်စလေမိန်'ဆိုသောစကားလုံးကို ဤနေရာတွင် 'ကျွန်ုပ်တို့သည် အစ္စလာမ်ကို လက်ခံရန် ယခင် ကတည်းကပင် အသင့်ဖြစ်ပြီး ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်ပါ သည်' ဟူသည့်သဘောဖြင့် သုံးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှင်းပြခဲ့၏။ အကြောင်းခြင်းရာကို နက်နက်နဲနဲ ရှုကြည့်မည်ဆိုလျှင် အာယတ်တော်နှစ်ခုတွင် ကွဲလွဲချက်မရှိချေ။ အစ္စလာမ်သည် တမန်တော်အပေါင်း၏ သာသနာဖြစ်သကဲ့သို့ မုဟမ္မဒ်ﷺ ၏ အွမ္မတ်၏ သီးသန့်သာသနာတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်၏။ အပူ ဗက်ရ်နှင့် အုမရ်တို့အတွက် ဆစ်ဒီးက်နှင့် ဖာရွတ်က် တို့သည် မုဟမ္မဒ်ﷺ၏ အွမ္မတ်နှင့် ဆက်စပ်စဉ်းစားရမည့် သီးသန့်အမည်များကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။ ဤသို့မှမဟုတ်လျှင် ဤစကားလုံးများကို ယင်းတို့၏အဓိပ္ပာယ်နှင့် ကိုက်ညီသူတိုင်း အတွက် အသုံးပြုနိုင်သလို ဖြစ်ပေမည်။

وَلَيْكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَّرَّتَيْنِ "ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏အကျိုးကို နှစ်ဆပေးသနားတော်မူခြင်းခံကြရပေမည်" (၂၈:၅၄)ကျမ်းရသုများလည်းဖြစ်၊ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများလည်းဖြစ်ကုန်သောသူတို့မှာ အကျိုး ဆုလာဘ်နှစ်ဆတိုး၍ ရကြပေမည်။ အလားတူကတိတော်ကို တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ကြွရာတော်တို့အားလည်း ပေးတော်မူသည်။ **وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ مِّنْكُمْ إِنَّ لِلَّهِ وَلَهُ رُسُلَهُ وَتَعَالَى صَاحِبُ عَرْشِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ** "ထိုနည်းတူစွာ မည်သူမဆို အသင်မတို့အနက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ရှုလ် တမန်တော်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကိုလည်း ကောင်း လိုက်နာသည်ရှိသော်၊ ၎င်းပြင် ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလကို ဆောက်တည်သော် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား ၎င်း၏အကျိုးကို နှစ်ဆ ရှီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပေမည်။"(၃၃:၃၁) ဆွဟီးဟ်ဗုခါရီကျမ်း၌ အကျိုးဆုလာဘ် နှစ်ဆရကြမည့် လူသုံးမျိုးအား ဖော်ပြထား၏။ (၁) မူလက ၎င်းတို့၏တမန်တော်များအား ယုံကြည်ခဲ့ကြပြီး ယင်း နောက်တွင် တမန်တော်မြတ်ﷺအား ယုံကြည်ခဲ့ကြကုန်သော ကျမ်းရသုများ၊ (၂) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တမန်တော် မြတ်ﷺအား သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး နာခံကျိုးနွံသည့်အပြင် မိမိ၏သခင်ကို လည်း နာခံကျိုးနွံသော ကျွန်၊ (၃) ကျွန်မိန်း ကလေးတစ်ဦးကိုပိုင်ဆိုင်ပြီး သူမနှင့် ကာမစပ်ယှက်ပိုင်ခွင့်ရှိသော်ငြားလည်း သူမအား လွတ်လပ်ခွင့်ပေးကာ နိကာဟ် ပြုလျက် တရားဝင်ဇနီးအဖြစ် သိမ်းသောသူတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤအာယတ်တော်တွင် မွတ်စလင်မ် အမျိုးအစားတို့အား အကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ဆပေးခံရခြင်းအကြောင်း သည် စဉ်းစားထိုက်သော အချက်ပင်ဖြစ်၏။ အကြောင်းတစ်ရပ်မှာ ၎င်းတို့သည် ကောင်းမှုနှစ်ခုပြုလုပ်သည့်အတွက်

ကောင်းကျိုး နှစ်ဆ ရကြခြင်းဖြစ်၏။ အထက်ပါအမျိုးအစား သုံးခုစလုံးတွင် ကောင်းမှုနှစ်မျိုး ပါရှိ၏။ သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ၏ ကောင်းမှုနှစ်မျိုးမှာ ပထမ ၎င်းတို့၏တမန်တော်ကိုယုံကြည်ခြင်းနှင့် ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့် ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်ကို ယုံကြည်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ကြင်ရာတော်များကိစ္စတွင် ကောင်းမှုနှစ်မျိုးသည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား ၎င်းတို့သည် တမန်တော်တစ်ပါးအဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ခင်ပွန်းအဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း ချစ်ခင်၍ အမိန့်ကို နာခံကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်မိန်းကလေးပိုင်ရှင်၏အတွက်မူ ၎င်း၏ပထမကောင်းမှုသည် သူမအား လွတ်လပ်ခွင့်ပေး ခြင်းဖြစ်ပြီး ဒုတိယမှာ သူမအား ထိမ်းမြားခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ဤရှင်းလင်းချက်အား ကန့်ကွက်နိုင်သည်မှာ တရားမျှတမှုစံအရ ကောင်းမှုနှစ်ခုအတွက် အကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခုရမည်ဆိုခြင်းသည် အားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်၍ ကျမ်းရသူများ သို့မဟုတ် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများနှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ကြင်ရာတော်များ သို့မဟုတ် ကျွန် မိန်းကလေး၏သခင်တို့အတွက် ထူးခြားချက်သည် အဘယ်နည်း။ ဤကန့်ကွက်မှုကို ဆင်ခြင်မှုဖြင့် ရှုမြင်လျက် ကျွန်ုပ်သည် မူလမေးခွန်းအား အခြားတစ်နည်းဖြင့် ဖြေကြားချက်ကို ကျွန်ုပ်၏စာအုပ် အဟ်ကာမုလ်ကုရ်အာန်မှ စူရာအလ်ကဆွဆ်၌ အပြည့်အစုံ ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုရှင်းလင်းချက်အရ ကုရ်အာန်၏စာသားက သိသာစေသည်မှာ ဤဥပမာအားလုံး၌ သက်ဆိုင်သူပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကောင်းမှုနှစ်ခုအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခု ရရှိမည်မဟုတ်ဘဲ ကောင်းမှုတစ်ခုချင်းစီအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ် နှစ်ဆရမည်ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် 'ကောင်းမှုနှစ်ခုအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခု' ဟူသည့် အခြေခံစည်းမျဉ်းသည် အားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်းကို ကုရ်အာန်၏ ကြေညာချက် **لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ** ။^၁ အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အနက်မှ မည်သည့်ကောင်းမှုပြုသောသူ၏ ကောင်းမှုကိုမျှ အလဟဿ အချည်းနှီး ဖြစ်စေတော်မူမည်မဟုတ်သောကြောင့်တည်း" (၃:၁၉၅) ၌ ဖော်ပြထား၏။ ၎င်းမှာ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် မည်သူ၏ကောင်းမှုကိုမျှ အချည်းနှီး ဖြစ်စေတော်မူမည်မဟုတ်ချေ။ စင်စစ် လူတစ်ဦးသည် ၎င်းပြုသည့် ကောင်းမှုတစ်ခုတိုင်းအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ် ရမည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအမျိုးအစား အားလုံး အတွက် အကျိုးနှစ်ဆဆိုသည်မှာ လုပ်သမျှ ကောင်းမှုတစ်ခုစီတိုင်းအတွက် နှစ်ဆရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ၎င်းတို့သည် ဝတ်ပြုမှုတစ်ခုအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခု၊ လှူဒါန်းမှုတစ်ခုအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခု နှင့် ဥပုသ်သီလစောင့်ထိန်းခြင်း၊ ဟဂ်ျုပြုခြင်းစသည့် ကောင်းမှုတစ်ခုချင်းစီအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခုစီ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံရမည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ စာသားများကို စဉ်းစားချင့်ချိန်ကြည့်ပါလျှင် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ခုပေးခြင်းအတွက် သင်လျော်သည့်စကားလုံးမှာ **أَجْرَيْنِ** (ဆုလာဘ်နှစ်ခု) ဖြစ်သည်။ သို့သော် ကုရ်အာန်က **أَجْرٌ مُّثْنَيْنِ** (၎င်းတို့၏ ဆုလာဘ်နှစ်ဆ၊ ၂၈:၅၄) ဟု သုံးထား၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ကောင်းမှု အားလုံးသည် နှစ်ကြိမ်ရေးမှတ်ခြင်း ခံရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့သည် ကောင်းမှုတစ်ခုချင်းစီအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်နှစ်ဆ ရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤလူများအား အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ အထူးကောင်းကျိုးဆုလာဘ်များ ချီးမြှင့်ရန် ရွေးချယ်သည်ဆိုသော အကြောင်းရင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အရိုးဆုံးအဖြေမှာ မည်သည့်ကောင်းမှုသည် မည်သည့်ကောင်းမှုထက် သာလွန်သည်၊ ထို့ပြင် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်ကို ပိုပေးသည်ဆိုခြင်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အခွင့်အာဏာပင်ဖြစ်သည်။ မည်သူမျှ ထိုအရှင်မြတ်သည် အဘယ်ကြောင့် လုပ်ရပ်တစ်ခုအတွက် ကောင်းကျိုးဆုလာဘ်ကို တိုးမြှင့်ပေးရသနည်း ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောက်နှင့် လှူဒါန်းခြင်းတို့တွင် ယင်းသို့မပြုလုပ်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဥပုသ်သီလစောင့်ထိန်းခြင်းကို မှ ဆုလာဘ်တိုး၍ပေးရသနည်း ဟူ၍လည်းကောင်း မေးခွန်းထုတ်ပိုင်ခွင့် မရှိပေ။ ဖြစ်နိုင်သည်မှာ ယခုရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုနေသည့် အာယတ်တော်နှင့် ဗုခါရီဟဒီးဆ်ပါ ကောင်းမှုများ၏အခြေခံမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ရှေ့တော်မှောက်ဝယ်

အခြားကောင်းမှုများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ပို၍မြင့်သည်ဟု သတ်မှတ်တော်မူသောကြောင့်ဖြစ်ပေမည်။ အချို့သော အထင်ကရ ပညာရှင်များက ထိုသူများအနေဖြင့် လွန်မင်းစွာအားထုတ်ရမှုနှင့် ကြပ်တည်းခက်ခဲမှုများ လိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဤရှင်းလင်းချက်သည်လည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ပြင် **وَأَصْبَحَ** (ထိုသူတို့သည် သည်းခံခဲ့ကြကုန်၏) ဟူသောအာယတ်တော်ပါစကားလုံးအားဖြင့် ၎င်းတို့သည် ကြပ်တည်းခက်ခဲမှုကို သည်းခံခြင်းကြောင့် အကျိုးဆုလာဘ် နှစ်ဆရကြခြင်းဖြစ်သည် ဟူသောအကြောင်းပြချက်ကို ခိုင်လုံစေသည်။ (အလ္လာဟ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံး ဖြစ် တော်မူပေသည်။)

وَيَذُرُّونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ "အဆိုးကို အကောင်းဖြင့် (တုံ့ပြန်) တွန်းလှန်ကြသောကြောင့်လည်း ကောင်း။" (၂၈:၅၄) ပညာရှင်များသည် ဤအာယတ်တော်မှ 'အဆိုး' နှင့် 'အကောင်း' တို့အား ရှင်းပြရာတွင် ကွဲလွဲသောအဆိုများကို တင်ပြခဲ့ကြသည်။ အချို့က 'အကောင်း'သည် ဤနေရာတွင် နာခံကျိုးနွံခြင်းအတွက်လည်းကောင်း၊ 'အဆိုး'သည် မကောင်းမှုအတွက် လည်းကောင်း သုံးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှင်းပြကြ၏။ ထို့ပြင် ကောင်းမှုတိုင်းသည် မကောင်းမှုကို ချေဖျက်သည့်အဓိပ္ပာယ် သဘောဖြစ်သည်။ ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်တွင် လာရီသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် သာဝကကြီး မုအားဒ် အိမ်နိဂျဗာလ်အား မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ **اتَّبِعِ الْحَسَنَةَ السَّيِّئَةَ تَحْتَهَا** (မကောင်းမှုတစ်ခုကိုပြုမိလျှင် ကောင်းမှုတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။ ယင်း ကောင်းမှုက မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျက်ပေးလိမ့်မည်) ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဤရှင်းလင်းချက်အရ အာယတ်တော်သည် မကောင်းမှုတစ်ခုကို မတော်တဆ ကျူးလွန်မိပြီးနောက် မကောင်းမှုအား ကောင်းမှုအချို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပယ်ဖျက်သော ဤလူများအား ချီးကျူးထားသည်။ အချို့သူများက ဤအာယတ်တော်မှ 'ဟစနဟ်'(အကောင်း)သည် အသိပညာနှင့် အေးချမ်းတည်ငြိမ်မှုအတွက် သုံးခြင်းဖြစ်ပြီး 'စိုင်ယေအဟ်'သည် မသိနားမလည်ခြင်း၊ လျစ်လျူရှုခြင်းအတွက် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤလူများသည် တစ်ပါးသူတို့၏ အသိပညာနည်းပါးသောလုပ်ရပ်များကို အလားတူလုပ်ရပ်ဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းမပြုကြဘဲ အေးချမ်းတည်ငြိမ်မှု၊ စိတ်ရှည်သည်းခံမှု ဖြင့်သာ တုံ့ပြန်ကြသည်ဟု ဆိုလို ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တကယ်တမ်းဆိုလျှင် ဤရှင်းလင်းချက်များ၌ ဆန့်ကျင်ကွဲလွဲမှု မရှိပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် 'ဟစနဟ်' နှင့် 'စိုင်ယေအဟ်'သည် ကောင်းမှုနှင့်မကောင်းမှုဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤအရာ အားလုံးကို ခြုံငုံမိပေသည်။

ဤအာယတ်တော်တွင် အရေးကြီးသော အကြံပြုချက်နှစ်ရပ် ပါရှိ၏။

ပထမအချက်အနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မကောင်းမှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်မိပါက ယင်းအတွက် အကောင်းဆုံးသောကုစားနည်းမှာ ၎င်းအနေဖြင့် အကောင်းတစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ရန် ရှာကြံသင့်၏။ အထက်ဖော်ပြပါ သာဝကကြီး မုအားဒ်၏ ဟဒီးဆ်တော်မှာကဲ့သို့ပင် မကောင်းမှုအတွက် ကောင်းမှုသည် အလျော်ပေးခြင်း ဖြစ်လာပေမည်။ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် တစ်စုံတစ်ယောက်အား ဆိုးဝါးစွာ ပြုမူမိပါက ယင်းသို့ ပြုခြင်းခံရသူ၌ ညီမျှသော လက်စားချေမှုပြုရန် အခွင့်အရေးရှိ၏။ သို့ရာတွင် လက်စားချေမည့်အစား ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို ကြင်နာမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ မကောင်းမှုကို ကောင်းမှုဖြင့်လည်းကောင်း တုံ့ပြန်ခြင်းက ၎င်းအတွက် ပို၍ကောင်းပေသည်။ ဤသို့ပြုခြင်းက မြင့်မြတ်သောစရိုက်လက္ခဏာ၏ ပြယုဂ်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ လုပ်ရပ်မျိုးအတွက် မရေမတွက်နိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးသည် ဤလောက၌လည်းကောင်း၊ နောင်တမလွန်ဘဲလည်းကောင်း ရှိချေသည်။ ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အခြားအာယတ်တော်တစ်ခုတွင် ဤအကြံပြုချက်အား အလွန်ရှင်းလင်းသောစကားလုံးများဖြင့် ပေးထားသည်မှာ **ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ** "အသင်သည်

(မကောင်းမှု)ကို ကောင်းမှုဖြင့် ခုခံတွန်းလှန်ပါလေ။ သို့ဖြစ်လျှင် အကြင်သူနှင့် အသင်၏အကြား၌ ရန်ငြိုးရှိ၏။ ထိုသူသည် မိတ်ဆွေရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လာပေမည်”(၄၁:၃၄) ဟူ၍ဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုအား ကြင်နာစွာဖြင့် တုံ့ပြန်သင့်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ဤနည်းအား ဖြင့် ရန်သူသည် မိတ်ဆွေစစ် ဖြစ်လာပေမည်။

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ "ငြိမ်းချမ်းမှုသည် အသင်တို့အပေါ်၌ ရှိပါစေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသိပညာကင်းမဲ့သူတို့အား အလိုမရှိကြပြီဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်သတည်း။”(၂၈:၅၅) ဤသူများ၏ ကောင်းမြတ်သော အရည် အချင်းတစ်ခုမှာ အသိပညာ နည်းပါးသော ရန်သူထံမှ မိုက်မဲသောစကား တစ်စုံတစ်ရာကိုကြားရလျှင် ၎င်းတို့သည် အလားတူစကားဖြင့် ပြန်လည် တုံ့ပြန်ပြောဆိုမည့်အစား 'စလာမ်'ဆိုကြ၏။ မိမိတို့ကိုယ်မိမိတို့ ထိုအသိပညာ ခေါင်းပါးသူတို့နှင့် ပြိုင်၍မိုက်ကြသူများ မဟုတ်ပေ။ အိမာမ်ဂျဆွဆွ(ရ)က 'စလာမ်' နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု ဆို၏။ တစ်မျိုးမှာ မွတ်စလင်မ်အချင်းချင်း ပြုကြသကဲ့ သို့ နှုတ်ဆက်မင်္ဂလာပို့သည့် စလာမ်ဖြစ်သည်။ နောက်တစ်မျိုးမှာ 'မုစာလ္လာမဟ်'(အခြားသူများအားချစ်ခင်ရင်းနှီးမှုပြသခြင်း)နှင့် 'မုတာရကဟ်'(စကားအချေအတင်ပြောရမည့်အဖြစ်ကို ရှောင်ရှားရန် တစ်နည်း မိမိ၏ရန်ဘက်အား ၎င်း၏မိုက်မဲမှုကို ငွေမယူကြောင်းပြသရန်) တို့ဖြစ်ကြ၏။ ဤနေရာတွင် ဒုတိယအဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ရွယ်ပေသည်။

အာယတ် (၅၆)

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

ဧကန်အမှန်အသင်သည် မိမိနှစ်လိုသူအား တရားလမ်းမှန်သို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်သည် မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်မှာကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် မိမိ အလိုရှိတော်မူသောသူအား တရားလမ်းမှန်သို့ ပို့ဆောင် ပေးတော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည်သာလျှင် တရားလမ်းမှန်ရှိကြမည့်သူတို့အား ကောင်းစွာသိရှိတော်မူသော အရှင်မြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။[၅၆]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

هُدًى "ဟိဒါယတ်" (လမ်းညွှန်ခြင်း) စကားလုံးသည် အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုးဆောင်၏။ အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုမှာ လမ်းကိုပြသည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ ထိုလမ်းပြခြင်းခံရသူသည် ၎င်း၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသည် တော့မဟုတ်ချေ။ အခြားအဓိပ္ပာယ်တစ်ခုမှာ လူတစ်ဦးအား ၎င်း၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်သို့ ရောက်စေလေသည်။ ပထမ အဓိပ္ပာယ်အရ တမန်တော် မြတ်ﷺနှင့် အခြားသော တမန်တော်အပေါင်းသည် လမ်းညွှန်သူများဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ လမ်းညွှန်ခြင်းသည် ၎င်းတို့ထမ်းရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ၎င်းတို့၏ထိန်းချုပ်မှု ဘောင်အတွင်း၌ ရှိလေသည်။ အကယ်၍၎င်းတို့၌ လမ်းညွှန်မှုပေးရာတွင် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိပါက အဘယ်သို့လျှင် ၎င်းတို့၏ တာဝန် ဝတ္တရားကို ပြည့်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါမည်နည်း။ ထို့ ကြောင့် အာယတ်တော်မှ "၎င်းသည်လမ်းညွှန်ခြင်းကို ချုပ်ကိုင်နိုင်သည်မဟုတ်" ဟူသည့် မိန့်ဆိုချက်သည် ဒုတိယအဓိပ္ပာယ် ဖြစ်သော "လူတစ်ဦးအား ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် သို့ ရောက်စေရန်"နှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်း၏အဆုံးအမများနှင့် ဟောပြောခြင်းများအားဖြင့်

အစွလာမ်သို့ ကူးပြောင်းစေရန်အတွက် လူတစ်ဦး၏ နှလုံးသားထဲသို့ ယုံကြည်မှုကို ထည့်သွင်းပေးရန်မှာ ၎င်း၏ မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရမည် မဟုတ်ကြောင်းကိုဆိုလိုသည်။ ဤကိစ္စကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် ထိန်းချုပ်တော်မူ ပေသည်။ “ဟိဒါယတ်” ၏အဓိပ္ပာယ်နှင့် အမျိုးအစားများအကြောင်းကို စုရဟ်အလ်ဘကရာ၌ အသေးစိတ် ရှင်းပြ ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ဆွဟီးဟ်မွတ်စလင်မ်ကျမ်းတွင် တင်ပြခဲ့သည်မှာ ဤအာယတ်တော်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ဦးရီးတော် အဗူ တွာလိဗ်အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၏။ အဗူတွာလိဗ်တစ်ယောက် သာသနာကိုလက်ခံလာစေရန်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ ပြင်းပြသောဆန္ဒပင်ဖြစ်၏။ ဤဆန္ဒကြောင့်ပင် မည်သူ၏နှလုံးသားထဲကိုမျှ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ကို ထည့်သွင်းပေးနိုင်သည့် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းကို ၎င်းအားအသိပေးတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ရှုဟ်အုလ်မအာနီ၌ အဗူတွာလိဗ်၏ သာသနာကို လက်ခံခြင်း၊ မခံခြင်းကိစ္စရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးခြင်း သို့မဟုတ် ပိုင်းခြား ဝေဖန် ခြင်းများတွင် မည်သူမျှ လက်ဝင်မလျှိုသင့်ကြောင်း ဖော်ပြထား၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤသို့ပြုခြင်းသည် တမန် တော်မြတ်ﷺ၏ ဘကြီးတော်အပေါ်ထားရှိသည့် ချစ်ခင်စိတ်ကို ထိခိုက်စေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံးဖြစ်တော်မူ၏)

အာယတ် (၅၇-၆၀)

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَفُّ مِنْ أَرْضِنَا ۖ أَوَلَمْ نُسَكِّنْ لَهُمْ
حَرَمًا آمِنًا يُحْبِبُوا إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ
مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا أَوْتِيْتُمْ مِنْ
شَيْءٍ فَمَتَّاعٌ الْدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۖ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۖ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့က “အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်နှင့်အတူ တရား လမ်းမှန်ကို လိုက်ကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ မိမိတို့၏ တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံကြရပေမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြ ကုန်၏။ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းသော အကြင် “ဟရမ်” အတွင်း၌ အတည်တကျ နေရာချပေးတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုဟရမ်သို့ အမျိုးမျိုးသော အသီးအနှံများသည် ငါအရှင်မြတ်၏အထံတော်မှ စားနပ် ရိက္ခာအဖြစ် သယ်ယူရောက်ရှိလာပေ သည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် အများဆုံးသော သူတို့မှာ မသိနားမလည်ကြပေတကား။[၅၇] စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် မိမိ တို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝမှုကြောင့် မော်ကြားရွှင်မြူးခဲ့ ကြသော များစွာသော မြို့ရွာတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဤသည်တို့ကား ၎င်းတို့၏

နေအိမ်များပင်။ ထိုနေအိမ်များမှာ ၎င်းတို့မရှိကြသည့်နောက်တွင် အနည်းငယ်မျှသော အချိန် ကာလမှ အပ စည်ပင်သာယာခဲ့သည်မရှိချေ။ စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် (၎င်းတို့၏အမွေ ပစ္စည်းတို့ကို) ပိုင်ဆိုင်တော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူခဲ့ပေသည်။[၅၈] စင်စစ်သော်ကား အသင့် အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်သည် မြို့ရွာများကို ထိုမြို့ရွာများ၏ ရာဇဌာနေတွင် ငါအရှင်မြတ်၏အာယတ်တော်များကို ၎င်းတို့ရှေ့၌ ဖတ်ကြားအံ့သော ရုစုလ်တမန်တော် တစ်ပါးပါးကို ပွင့်စေတော်မူခြင်း မရှိသမျှကာလပတ်လုံး ဖျက်ဆီးတော် မူသည့် အရှင်မဟုတ်ပေ။ ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် မြို့ရွာများကို ထိုမြို့ရွာများ၌ နေထိုင်ကြသောသူတို့သည် (လွန်စွာ) မတရားသောသူများ မဖြစ်ကြသမျှ ကာလပတ်လုံး ဖျက်ဆီးတော်မူသောအရှင် မဟုတ်ပေ။[၅၉] စင်စစ် အသင်တို့ ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံကြရသောအရာများမှာ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကီဘဝ၏ အသုံးအဆောင်နှင့် ဤပစ္စုပ္ပန် လောကီဘဝ၏ တင့်တယ်မှုမျှသာ ဖြစ်ကြပေသည်။ သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်၌ ရှိသောအရာများမှာမူကား အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြသည့်ပြင် အခိုင်အမြဲဆုံး လည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ သို့ပါလျက် အသင်တို့သည် (ဤမျှပင်) မသိနားမလည်ကြလေ သလော။[၆၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهَيْدَىٰ مَعَكَ نُتَخَفُّ مِنْ أَرَضٍ
 အသင်နှင့်အတူ တရားလမ်းမှန်ကို လိုက်ကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ မိမိတို့၏တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံကြရပေမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်၏။”(၂၈:၅၇)။ ဟာရစ်အိဗ်န အစ္စမန်းနှင့် မက္ကာမြို့သားကာဖိရ်များက ၎င်းတို့သည် တမန်တော် မြတ် ၏အဆုံးအမများသည် အမှန်တရားပေါ်တွင် အခြေခံကြောင်းသိကြပါသည်။ သို့သော် အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် တမန်တော် မြတ်၏နောက်သို့ လိုက်ပါကြလျှင် အာရေးဗီးယား တစ်ခွင်လုံးရှိလူများက ၎င်းတို့အား ဆန့်ကျင်ကြပြီး တိုင်းပြည်မှမောင်းထုတ်မည်ကို စိုးကြောက်ပါသည် ဟူ၍ ၎င်းတို့၏သာသနာကို လက်မခံရခြင်း အကြောင်းအား တင်ပြခဲ့ကြ၏။ (နဆာအီ...စသည်)။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ၎င်းတို့၏လက်ခံနိုင်ဖွယ် မရှိသောဆင်ခြေအတွက် အဖြေသုံးခုကို ပေးထား၏။ (၁) **“ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ဘေးရန်ခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းသော အကြင် “ဟရာမ်” အတွင်း၌ အတည်တကျ နေရာချပေးတော်မူခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ ထိုဟရာမ်သို့ အမျိုးမျိုးသောအသီးအနှံများသည် ငါအရှင်မြတ်၏အထံတော်မှ စားနပ်ရိက္ခာအဖြစ် သယ်ယူရောက်ရှိလာပေသည်။”(၂၈:၅၇)** ၎င်းတို့၏ဆင်ခြေသည် မဟုတ်မမှန်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် မက္ကာမြို့သားများ၏ လုံခြုံရေးအတွက် အထူးစီမံမှုနှင့် ၎င်းတို့၏နယ်မြေအား “ဟရာမ်” နယ်မြေ ပြုလုပ်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အာရေးဗီးယားရှိ လူမျိုးစုအားလုံးသည် အပြန်အလှန်ရန်ငြိုးဖွဲ့မှုများ၊ သစ္စာမဲ့မှုများ ရှိကြ သော်လည်း မက္ကာမြို့ နယ်မြေ တွင် သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးထားခြင်းများအား တင်းကြပ်စွာတားမြစ်ထားသည့်အချက် ၌မူ တညီတညွတ် သဘောတူထားကြ၏။ အကယ်၍ ဖခင်အား သတ်ဖြတ်ခဲ့သူကို “ဟရာမ်”ထဲတွင် သားဖြစ်သူက မြင်တွေ့ပြီး မည်မျှပင် လက်စားချေလိုသည့်တိုင် ၎င်းအပေါ်လက်နှင့်ရွယ်၍ပင် မရနိုင်ပေ။ ဟရာမ်မြေပေါ်တွင် ရန်သူ အားသတ်ဖြတ်ရန် သို့မဟုတ် အန္တရာယ်ပြုရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းသည် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုကို မပြောင်းရ ခြင်းအတွက် ခိုင်လုံသည့် အကြောင်းပြချက် မဟုတ်ချေ။ အရာခပ်သိမ်း၏ဖန်ဆင်းရှင်သည် ဟရာမ်နယ်မြေတွင်းမှ

ကာဖိရ်မွရ်ရစ်ကံတို့၏ လုံခြုံရေးအတွက်ပင် အစီအမံများ ချမှတ် လုပ်ဆောင်ထားတော်မူပြီးပါလျက်နှင့် မည်ကဲ့သို့လျှင် ၎င်းတို့အား သက်ဝင် ယုံကြည်သူအဖြစ် သေဆုံးစေပါမည်နည်း။ ယဟ်ယာအိမ်နီစလ္လာမ်က ဤအာယတ်တော်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြ ခဲ့၏။ “အသင်တို့သည် ဟရာမ်ကိုအကြောင်းပြု၍ စိတ်ချလုံခြုံကြရသည်။ ထို့ပြင် ငါအရှင်မြတ် ပေးသနားတော်မူသော ရိက္ခာများကို ပေါများစွာ စားသုံးကြရသည်။ သို့သည့်တိုင် အသင်တို့သည် ငါအရှင်မြတ်အစား အခြားအရာများကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ အသင်တို့သည် အသင်တို့၏ ဤအနေအထားနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စိုးရိမ်ပူပန်မှု မထားကြသည့်အပြင် ဆန့်ကျင်ဘက်အနေဖြင့် ငါအရှင်မြတ်အား ပြောင်းလဲကိုးကွယ်ရမည့် အဖြစ်ကိုသာလျှင် စိုးရိမ်သောကရောက်နေခဲ့ကြ၏။” (ကုရ်တုဝီ)

ဤအာယတ်တော်၌ ဟရာမ်၏ အရည်အချင်းနှစ်ရပ်ကို ဖော်ပြထားသည်မှာ (၁) ၎င်းသည် ငြိမ်းချမ်းရေး နယ်မြေ ဖြစ်သည်။ (၂) ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ သစ်သီးဝလံများသည် ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

မက္ကာဟ်၏ဟရာမ်တွင် လယ်ယာမြဲထွက်ကုန် အမျိုးစုံအား ရရှိနိုင်ခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်ဆောင်မွန် ပင် ဖြစ်၏။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအနက်မှ မက္ကာဟ်မုက္ကာရမဟ်အား ကအိဘာနှင့်ဟရာမ်ကို တည်ဆောက်ရန် ရွေးချယ်တော်မူခဲ့၏။ ထိုဒေသသည် စီးပွားရေး သို့မဟုတ် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်ရာ ကုန်ပစ္စည်းများထွက်ရှိရန်၊ ထုတ်လုပ်ရန် မဖြစ်နိုင်သလောက်ပင်။ သစ်သီးဝလံနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်မျိုးစုံ မဆိုထားနှင့် အခြေခံစိုက်ပျိုးရေးထွက်ကုန်ဖြစ်သော ဂျုံ၊ ဆန်၊ ကောက်နံပင်အမျိုးမျိုးကို ယခင်က ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် စိုက်ပျိုးခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ မကြာသေးခင်နှစ်များကမှ ဆော်ဒီအစိုးရသည် စိုက်ပျိုးရေးကို အလေးထား ဆောင်ရွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့တိုင် အရာရာကို ပေါများစွာရရှိနိုင်ခြင်းမှာ အံ့ဩလောက်ပေသည်။ ဟဂျ်ကာလတွင် ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ လူနှစ်သန်းဝန်ကျင်သည် ထိုနေရာ၌ ပျမ်းမျှတစ်လကြာနေထိုင်ရန် ရောက်ရှိလာကြသည့်တိုင် အစားအစာနှင့် ပတ်သက်၍ ခက်ခဲကျပ်တည်းသည်ဟူ၍ ဘယ်သောအခါကမျှ မကြားခဲ့ဖူးပေ။ လူတိုင်း၊ လူမျိုးတိုင်းအား ကျွေးမွေးရန်အတွက် ချက်ပြုတ်ပြီး ပြင်ဆင်ပြီး အစားအသောက်များသည် တစ်ချိန်လုံး အသင့်ရရှိနိုင်ကြောင်း လူတိုင်းအသိပင် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် **أَنْتُمْ كُنْتُمْ** (အရာတိုင်း၏ အသီးအနှံများ)ဟူသည့် ကုရ်အာန်၏စကားလုံးကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ပါက မေးစရာရှိလာသည်မှာ အသီးအနှံများသည် သစ်ပင်များမှထွက်ရှိသောအရာများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် **أَنْتُمْ كُنْتُمْ** (အရာတိုင်း၏ အသီးအနှံများ)အစား **أَنْتُمْ كُنْتُمْ شَجَرًا** (သစ်ပင်တိုင်း၏အသီးအနှံများ) ဟုဆိုသင့်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် “အရာတိုင်း”သည် ဤနေရာတွင် စိုက်ပျိုးရေးထွက်ကုန်အပါအဝင် လယ်ယာမြဲထွက်ပစ္စည်းနှင့် ထုတ်ကုန်အမျိုးမျိုးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်နိုင်၏။ ဥပမာအားဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းမှထွက်ကုန်သည် စက်ရုံများ၏ အသီးအပွင့်များပင် ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဆွေးနွေးမှု၏အကျဉ်းချုပ်မှာ အစားအစာများတင်မက လူသားတို့အတွက် လိုအပ်သောအရာမျိုးမျိုးကိုလည်း မက္ကာမြို့တွင် ရရှိစေတော်မူသည် ဟူ၍ဖြစ်၏။ မက္ကာမြို့သို့ ဟဂျ်သို့မဟုတ် အွမ္မရာအတွက် သွားရောက်ကြသူများအနေဖြင့် ကမ္ဘာတစ်လွှားမှ ထုတ်လုပ်သည့်အရာမှန်သမျှကို ထိုနေရာတွင် အသင့်ရရှိနိုင်ကြောင်းအား အတည်ပြုနိုင်ကြပေသည်။ ဤသည်မှာ မက္ကာမြို့သားကာဖိရ်များပေးသည် ဆင်ခြေကို ပြန်ကြားသည့် အချက်တစ်ချက်ဖြစ်၏။ အကျဉ်းအားဖြင့် ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော ထိုအရှင်မြတ်သည် အလွန်တရာသနားကြင်နာစွာဖြင့် ၎င်းတို့အား မိမိတို့၏ နေထိုင်ရာတွင် မထုတ်လုပ်နိုင်သော ကမ္ဘာ့လက်ဆောင်မွန်များကို ရရှိစေတော်မူခဲ့သည်။ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ဘေးအန္တရာယ်ပေါင်းမှ လုံးဝကင်းငြိမ်းအေးချမ်းသည့် မြို့တော်အဖြစ် ပြုပေး

တော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သို့သည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် အကယ်၍ ထိုအရှင်မြတ်အား သက်ဝင်ယုံကြည်ကြမည်ဆိုပါက ထိုအရှင်မြတ်သည်မိမိတို့အားဤအကျိုးကျေးဇူးခံစားခွင့်များကိုပိတ်ပင်တော်မူလိမ့်မည်ဟုထင်မြင်ယူဆကြခြင်းသည် ထိုအရှင်မြတ်နှင့်ပတ်သက်၍ အဆိုးဝါးဆုံးသော မသိနားမလည်မှုသာလျှင် ဖြစ်ချေသတည်း။

၎င်းတို့၏ဆင်ခြေအတွက် ဒုတိယပြန်ကြားချက်ကို နောက်အာယတ်တော်၌ ပေးထားသည်မှာ - **وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا** "စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် မိမိတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝမှုကြောင့် မော်ကြားရွှင်မြူးခဲ့ကြသော များစွာသော မြို့ရွာ တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။"(၂၈:၅၈) ဖြစ်၏။ ဤပြန်ကြားချက်၌ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သွေဖည်ငြင်းဆန်သူတို့သည် အမှန်တရားကို ငြင်းဆန်သွေဖည်မှုကြောင့် ၎င်းတို့၏ နေထိုင်ရာအဆောက်အအုံများ၊ ခိုင်ခံ့သောရေတိုက်ကြီးများနှင့် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့်အကာအကွယ်များမှာ မည်ကဲ့သို့ဖျက်ဆီးခြင်းခံရပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်ကို ပြန်ပြောင်း စဉ်းစားကြသင့်ကြောင်း အလေးပေးဖော်ပြထား၏။ ၎င်းတို့အမှန်တကယ် ကြောက်သင့်ကြသည်မှာ မိမိ တို့၏ သွေဖည်ငြင်းဆန်မှုနှင့် အခြားအရာများကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် နှိုင်းယှဉ် တွဲဖက်ခြင်းသာလျှင်ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ပြုခြင်းသည် ဖျက်ဆီးရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှန်ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်တရားအား ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် သွေဖည်ခြင်းအတွက် ကြောက်ရွံ့ရမည့်အစား တရားလမ်းမှန်ကိုလိုက်နာရန် ကြောက်ရွံ့ကြခြင်းမှာ မည်မျှမိုက်မည်း၍ အသိတရား နည်းပါး သူများဖြစ်ကြပါသနည်း။

တတိယပြန်ကြားချက်အား အာယတ်တော် **وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعٌ الْخَيْرِ الْيُسُفِرُ** "စင်စစ် အသင်တို့ ပေးသနားတော်မူခြင်းခံကြရသောအရာများမှာ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကီဘဝ၏အသုံးအဆောင်နှင့် ဤပစ္စုပ္ပန်လောကီဘဝ၏ တင့်တယ်မှုမျှသာ ဖြစ်ကြပေ သည်။"(၂၈:၆၀)တွင် ပေးထား၏။ အကယ်၍များ တရားလမ်းမှန်ကို လက်ခံခြင်းကြောင့် ၎င်းတို့တွင် ဘေးဒုက္ခတစ်စုံ တစ်ရာ သက်ရောက်သည်ရှိသော် ယင်းသို့ ဘေးဒုက္ခသက်ရောက်ခြင်းသည် ရက်ပိုင်းမျှသာဖြစ်မည့်အကြောင်းကို ရှင်းပြလေသည်။ လောကစည်းစိမ်နှင့် သာယာမှုသည် ယာယီဖြစ်ပြီး ခေတ္တမျှသာ တည်မြဲသည့်အလား ဤဘဝ၏ ဒုက္ခများသည်လည်း ခေတ္တယာယီဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် လူတစ်ဦးသည် အသိလိမ္မာဉာဏ်ပညာဖြင့် တည်မြဲသော သာယာချမ်းမြေ့မှုတို့အတွက် ခေတ္တမျှ ဒုက္ခခံရမည်ဆိုလျှင် ထိုသို့ ဒုက္ခခံရခြင်းသည် ကောင်းစွာထိုက် တန်ပေသည်။

لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِ إِلَّا قَلِيلًا "ထိုနေအိမ်များမှာ ၎င်းတို့မရှိကြသည့်နောက်တွင် အနည်းငယ်မျှသော အချိန်ကာလမှ အပ စည်ပင်သာယာခဲ့သည်မရှိချေ။"(၂၈:၅၈) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ပြစ်ဒဏ်သင့်ကာပျက်စီးခဲ့ကြသော ရှေးလူများနေထိုင်ရာ အဆောက်အအုံများသည် အနည်းငယ်မှအပ ယခုတိုင်နေထိုင်သူကင်းမဲ့လျက် ကျန်ရှိခဲ့၏။ အကယ်၍ ဇရိုဂျာဂျိ ယူဆသကဲ့သို့ "အနည်းငယ်မှအပ" ဟူသော ခြွင်းချက်သည် ထိုနေရာတွင် နေထိုင်ကြသူများနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းခံရသော နေရာများဟုယူကာ အဓိပ္ပာယ်မှာ နေရာအနည်းငယ်မှအပ ထိုနေရာများတွင် နေထိုင်နိုင်သူမရှိတော့ဟူ၍ ဖြစ်သွား၏။ သို့သော် သာဝကကြီး အိမ်နိ အဗ္ဗားစ်ကမူ အခြားသောအာယတ်တော်၏ ရှင်းလင်းချက်တစ်ခုကိုပေးခဲ့သည်။ ၎င်း၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်အရဆိုလျှင် ခြွင်းချက်သည်နေရာနှင့် လူများအတွက် မဟုတ်ဘဲ အချိန်အတွက်သာဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထိုနေရာတွင် နေထိုင်သည့်တိုင် အမြဲတမ်းနေထိုင်ရာဟု သဘောမထားဘဲ ခရီးသည်များကဲ့သို့အချိန်တိုနေထိုင်ရန်အတွက်သာဟုအဓိပ္ပာယ်ရပေမည်။

حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ آخِرَةٍ "ငါအရှင်မြတ်၏အာယတ်တော်များကို ၎င်းတို့ရှေ့၌ ဖတ်ကြားအံ့သော ရုလင် တမန်တော်တစ်ပါးကို ပွင့်စေတော်မူခြင်း မရှိသမျှကာလပတ်လုံး"(၂၈:၅၉) အများလက်ခံထားသော "အွမ်မ်" ဟူသည့် စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်သည် မိခင်ဖြစ်၏။ လူသားအား ဖန်ဆင်းရာတွင် မိခင်သည် အခြေခံကျသောကြောင့်

“အွမ္မ”(أُمِّ)စကားလုံးကို ဖြစ်မြစ်၊ အရင်းခံ၊ အုတ်မြစ်စသည်တို့အတွက် ကျယ်ပြန့်စွာ သုံးစွဲကြ၏။ နာမ်စား “ဟာ” (အထက်တွင် “၎င်းတို့၏”ဟု ဘာသာ ပြန်ခဲ့၏။)သည် မြို့များကို ရည်ညွှန်းသဖြင့် “မြို့များ၏မိခင်”သည် အချက်အချာ ကျသောမြို့ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ အဓိကမြို့ကြီး များသို့ တမန်တော်များမှတစ်ဆင့် မိမိ၏သတင်းစကားကို ပို့ခဲ့ခြင်းမပြုဘဲလျက် လူမျိုးတစ်မျိုးကို ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်း မရှိချေဟူ၍ဖြစ်၏။ အမှန်တရားသို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းရောက်ရှိခဲ့ပြီးနောက် လူတို့သည် ယင်းအမှန်တရားကို လက်ခံခြင်း မပြုကြသောအခါတွင်မှ ထိုမြို့များသို့ ဘေးအန္တရာယ်ကိုကျရောက်စေတော်မူလေသည်။

ဤအာယတ်တော်က များသောအားဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားပြောကြားသူများနှင့် တမန် တော်များအား မြို့နယ်လေးများသို့ စေလွှတ်ခြင်းမရှိဘဲ မြို့ကြီးများသို့သာ စေလွှတ်တော်မူကြောင်းကို ညွှန်ပြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြို့ငယ်လေးများသည် သာမန်အားဖြင့် ၎င်းတို့၏ စီးပွားရေးနှင့်ပညာရေး နှစ်ခုစလုံး၌ မြို့ကြီး များ၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက်တွင် ရှိကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ မြို့ကြီးတစ်မြို့တွင် တစ်စုံတစ်ရာ ကြားသိရလျှင် ယင်းအကြောင်းကို ထိုမြို့ကြီးပတ်လည်ရှိ မြို့ငယ်လေးများမှာ အလိုအလျောက် ကြားသိလာရသည်ပင်ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြင့် တမန်တော်တစ်ပါးကို မြို့ကြီးတစ်မြို့သို့စေလွှတ်လိုက်၍ ယင်းတမန်တော်က အမှန်တရားသို့ ဖိတ်ခေါ်မှုကို စတင် သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သတင်းစကားသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိမြို့များသို့ ပျံ့နှံ့သွားတော့၏။ ဤနည်းအားဖြင့် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ သတင်းစကားသည် လူတိုင်းဆီသို့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အမှန်တရား၏ သတင်းစကားအား ငြင်းပယ်ကြသည်ရှိသော် ၎င်းတို့အားလုံးထံသို့ ဘေးဒုက္ခအန္တ ရာယ်ကို ပို့တော်မူလေသည်။

မြို့ငယ်လေးများနှင့်ကျေးရွာများသည် အဓိကမြို့ကြီးများတွင် ကျင့်သုံးသည့် ဥပဒေကိုပင်လိုက်နာကြရသည်။

စီးပွားရေးရာလိုအပ်ချက်များ ကိစ္စမှာကဲ့သို့ပင် လူနေအိမ်ခြေနည်းပါးသည့် နေရာများသည် မြို့ကြီးများပေါ် တွင် မှီခိုကြရပြီး လိုအပ်သည့်အရာများကို မြို့ကြီးများမှယူကြရ၏။ အလားတူပင် မြို့ကြီး၌ ဥပဒေတစ်ရပ် သို့မဟုတ် အမိန့်တစ်ခုထုတ်ပြန် ကြေညာသည်ရှိသော် အနီးဝန်းကျင်မြို့လေးများနှင့် ကျေးရွာများတွင်လည်း ထိုဥပဒေ သို့မဟုတ် အမိန့်သည် အကျိုးသက်ရောက် မှုရှိ၏။ ဥပဒေကိုမသိ၍ပါဟူသော ဆင်ခြေအား လက်ခံမည်မဟုတ်ပေ။

ရမ္မဏန်နှင့် အီးဒ်များ(ရှောင်ဝါလ်နှင့်ဇုလ်ဟရ်ဂျဟ်)အတွက် လကြည့်သည့်ကိစ္စ၌လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မသတ်ပညာရှင်များက ကြေညာထား၏။ ယင်းမှာ အကယ်၍ လမြင်ကြောင်း မြို့ကြီးများတွင် သက်သေ ခိုင်လုံပါက မြို့ငယ်များနှင့် ကျေးရွာများမှ လူတို့သည် လိုက်နာကြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြားသော မြို့ကြီးများ အနေဖြင့် ထိုမြို့ကြီး၏ကာသို့သည် အထောက်အထားကိုလက်ခံပြီး ကြေညာချက်ထုတ်ပြန်မှသာလျှင် အတည်ဖြစ်ပေ သည်။ (အလ်ဖတာဝါလ် အလ်ဂယာဆီယဟ်)

وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ “သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်၌ ရှိသောအရာများမှာမူကား အကောင်းဆုံး ဖြစ်ကြသည့်ပြင် အခိုင်အမြဲဆုံးလည်း ဖြစ်ကြကုန်၏။”(၂၈:၆၀) ယင်းမှာ လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် သာယာမှုအပေါင်းသည်မတည်မြဲချေ။ သို့ရာတွင်ဤလောက၌ပြုခဲ့သောကောင်းမှုများအတွက် နောင်ဘဝတွင်ရရှိမည့် အလျော်ပေးမှုသည် များစွာ သာလွန်ကောင်းမွန်ပြီး ထာဝရတည်မြဲမည်ဖြစ်၏။ ဤဘဝ၏ အကောင်းဆုံးသော စည်း စိမ်ချမ်းသာသည် နောင်ဘဝ၏ ဆုလာဘ်လက်ဆောင်နှင့် မယှဉ်နိုင်ပေ။ ထို့ပြင် လောကီစည်းစိမ်သည် မည်မျှ ဆွဲ ဆောင်သည်ဖြစ်စေ ယင်းမှာ ခေတ္တ ယာယီပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းနှင့်ဆန့်ကျင်၍ နောင်တမလွန်၏ ဆုလာဘ်သည်ကား ထာဝရဖြစ်လိမ့်မည်။ အသိတရားရှိသူမှန်သမျှသည်ထာဝရတည်မြဲမည့် သာလွန်ကောင်းမွန်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို

ခေတ္တယာယီ စည်းစိမ်ချမ်းသာထက် ပို၍လိုလားနှစ်သက်မည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိချေ။

မြော်မြင်ဆင်ခြင်မှု၏ လက္ခဏာရပ်မှာ လူတစ်ဦးသည် လောကီကိစ္စရပ်များတွင် နှစ်မွန်းမနေဘဲ နောင်တမလွန်ဘဲ အတွက် ပို၍အရေးထားရန်ဖြစ်၏။

အိမာမ်ရှာဖွေအီ(ရ)က ပြောကြားသည်မှာ အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် ၎င်း၏နေဥစ္စာနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ပညာအရှိဆုံး လူအားပေးအပ်ရန် သေတမ်းတထားခဲ့ပါက ထိုသေတမ်းတ၏ အကျိုးကို ခံစားရမည်သူများမှာ ခဝပ်ကိုးကွယ်မှု၌လည်းကောင်း အလှူအရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များအား နာခံမှု၌လည်းကောင်း အလုပ်များနေသူတို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့ပြုလုပ်နေကြသည်မှာ ဉာဏ်ပညာကိုတောင်းခံခြင်းဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် ဤလောကရှိလူသားတို့အနက် ပညာအရှိဆုံးပုဂ္ဂိုလ် များဖြစ်ကြသည်မှာ ယုံမှားဖွယ်မရှိချေ။ ဤဓမ္မသတ်အား ဟန္နဗီ ကျောင်းမှထင်ရှားသော ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်သည့် “အက်ဒူးရ် မွခ်တားရ်” ၌လည်း ဖော်ပြထား၏။ ယင်းစာအုပ်၏ “ဝစီယဟ်”အခန်းတွင် ကြည့်ရှုပါလေ။

အာယတ် (၆၁-၆၇)

أَمَنَ وَعَدَنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَا قِيَهُ لَهُ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا
هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا
يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا
الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهِتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَ يَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَبِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا
مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

သို့ဖြစ်ပေရာ အကြင်သူအား ငါအရှင်မြတ်သည် ကောင်းမြတ်သော ကတိပေးတော် မူခဲ့၏။ တစ်ဖန် ထိုသူသည် ယင်းကတိပေးချက်အတိုင်း တွေ့ကြုံ (ခံစား)ရမည့်သူလည်း ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် အကြင်သူကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်မည်လော။ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသူအား ဤမျက်မှောက် လောကီဘဝ၏အကျိုးခံစားခွင့်ကို ပေးတော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် “ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင် ထိုသူမှာ ဖမ်းဆီး၍ ရှေ့တော်မှောက်သွင်းခြင်းကို ခံကြရသော သူတို့အနက်မှ ဖြစ်ချေမည်။ [၆၁] အကြင်နေ့တွင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား “အသင်တို့ ထင်မှတ်(ကိုးကွယ်)လျက် ရှိခဲ့ကြကုန် သော ငါအရှင်မြတ်၏ တွဲဖက်များသည် အဘယ်မှာနည်း” ဟု ဟစ်ခေါ်မိန့်ကြားတော်မူပေမည်။ [၆၂] (ထိုအခါ) အကြင်သူတို့က ထိုသူတို့အပေါ်၌ ငါအရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်သည် သက်ရောက်ခဲ့လေပြီ ဟု လျှောက်ထားကြလေမည်။ အို-ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၊

ဤသူတို့ကိုပင် ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် လမ်းလွဲစေခဲ့ကြပါသည်။ (အမှန်မှာ) ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် လမ်းမှားခဲ့ကြသည့်နည်းတူ ၎င်းတို့အားလည်း လမ်းလွဲစေခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ (ယခုသော်ကား) အရှင်မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်၌ (၎င်းတို့နှင့် ကျွန်တော်မျိုး တို့မှာ မည်သို့မျှ)မပတ်သက်ကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။ (စင်စစ်) ၎င်းတို့မှာ ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါ။[၆၃] ထိုမှ တစ်ပါး (၎င်းတို့မှာ) "အသင်တို့သည် မိမိတို့ (ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြကုန်သော) တွဲဖက်များအား ခေါ်ယူကြလေကုန်"ဟု အမိန့်ပေး တော်မူခြင်းကို ခံကြရပေမည်။ ထိုအခါ ၎င်းတို့သည် ထိုတွဲဖက်များအား ဟစ်ခေါ်ကြငြားလည်း ထိုတွဲဖက်များက ၎င်းတို့အား ပြန်၍တူးကြမည် မဟုတ်ပေ။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် ပြစ်ဒဏ်ကို (မျက်ဝါးထင်ထင်)တွေ့မြင်ကြပေမည်။ အကယ်၍သာ ၎င်းတို့သည် (လောကီဘဝ၌ အသက်ထင်ရှား ရှိခဲ့ကြစဉ်အခါ၌) တရားလမ်းမှန်ကိုရရှိသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါလေသော် (ထိုပြစ်ဒဏ်ကို တွေ့မြင်ကြရမည် မဟုတ်ပေတကား)။[၆၄]

ထိုနည်းတူစွာ အကြင်နေ့တွင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ကို ဟစ်ခေါ်၍ "အသင်တို့သည် ရုစုလ်တမန်တော်တို့အား မည်သို့ ဖြေကြားခဲ့ကြသနည်း"ဟု မေးမြန်းတော်မူပေမည်။[၆၅] ထိုအခါ ၎င်းတို့အပေါ်၌ ထိုနေ့တွင် အလုံးစုံသော သတင်းစကားများသည် ဖုံးအုပ်ပျောက်ကွယ် သွားပေမည်။ ၎င်းတို့သည် အချင်းချင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်းကိုပင် ပြုနိုင်ကြမည်မဟုတ်ပေ။[၆၆] သို့ရာတွင် မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ အကြင်သူသည် ဝန်ချတောင်းပန်ပြီးနောက် "အီမာန်" သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလများကို ကျင့်မှု ဆောက်တည်ခဲ့သည်ရှိသော် ထိုသူသည် အောင်မြင်မှုကို ရရှိကြကုန်သော သူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်နိုင်ရန် မျှော်လင့်ရာချေသတည်း။[၆၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်မည့်နေရာ (မဟ်ရရ်)တွင် ကာဖီရ်နှင့်မွရ်ရစ်ကတို့အား ပထမဆုံးမေးမည့်မေးခွန်းမှာ "ရစ်က" (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ယှဉ်ပြိုင်ကိုးကွယ်ခြင်း) အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ "အသင်တို့ ငါအရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ပြုလေ့ရှိသော ထိုရှင်တော်များ ယနေ့ ဘယ်မှာနည်း။ ၎င်းတို့သည် အသင်တို့အား ယနေ့ အကူအညီပေးနိုင်ကြသေးသလော။" ဤသို့မေးမြန်းခြင်းကို မယုံကြည်သွေဖည် ငြင်းဆန်သူများက ယင်းသည် မိမိတို့၏ အပြစ်မထိုက်ပါကြောင်း၊ ၎င်းတို့ကို မိမိတို့သဘောနှင့် မိမိတို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်တွဲဖက်ကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါကြောင်း၊ မိမိတို့အားလှည့်စားခဲ့သူမှာ ရှင်တော်သောဖြစ်ပါကြောင်း ပြန်လည်ဖြေကြားကြမည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကရှင်တော်များအား၎င်းတို့ကိုယ်၎င်းတို့ကာကွယ်ပြောဆိုရန်ရှိပါသလားဟု မေးမြန်းတော်မူမည်။ ထိုအခါ ရှင်တော်များက ၎င်းတို့၏ လှည့်ဖြားခဲ့မှုကို ဝန်ခံကြပြီး မိမိတို့အနေဖြင့် ထိုသူများအား လှည့်စားခဲ့ရုံမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အတင်းအကျပ်ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပါဟု လျှောက်ထား အသနားခံကြမည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် ရှင်တော်များသည် ၎င်းတို့၏ အပြစ်ကိုဝန်ခံကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ကာဖီရ် မွရ်ရစ်ကတို့သည်လည်း လွတ်ကင်းကြမည်မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရှင်တော်များက ၎င်းတို့အား လမ်းလွဲသွေဖည်စေခဲ့သည့် နည်းတူ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် တမန်တော် များနှင့် ၎င်းတို့၏ လက်ထောက်များသည် ထိုသူတို့အား ခိုင်မာသောအကြောင်းပြချက်များဖြင့် တရား

လမ်းမှန်သို့ လမ်းညွှန်ခဲ့ခြင်း၊ အမှန်တရားကို ကြည်လင်ပြတ်သားစွာ မြင်စေခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များတင်ပြကြသည့် အမှန်တရားအား ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ရှိုင်းတွာန်တို့၏ စကားကိုလည်း ၎င်းတို့ ၏အလိုဆန္ဒ၊ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်များဖြင့် နားထောင်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့သည် အဘယ်သို့လျှင် ပြစ်တင် ခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်ကြပါမည်နည်း။ ယင်းကသက်သေပြသည်မှာ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိမိ၏ ရှေ့ မှောက်၌ မိမိအားလမ်းမှားသို့ ရောက်စေလိုသူများအား ဆန့်ကျင်တွန်းလှန်ရန် ရှင်းလင်း တိကျပြတ်သားသော အကြောင်းပြချက်များနှင့် မိမိအတွက်လိုက်ပါရန် ဖြောင့်မန်သောလမ်းတို့ရှိနေပါလျက် မိမိအား လမ်းမှားသို့ ရောက် စေလိုသူများ၏နောက်သို့ ကိုယ်တိုင်၏ ဆန္ဒဖြင့်လိုက်ပါရန် ရွေးချယ်ပါလျှင် ထိုသူ၌ ပေးစရာဆင်ခြေ မရှိတော့ကြောင်း ပင်ဖြစ်၏။

အာယတ် (၆၈-၇၃)

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ ۚ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا ۖ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ ۖ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ ۖ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا ۖ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ ۖ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ ۖ تَسْكُنُونَ فِيهِ ۖ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۖ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

စင်စစ်သော်ကား အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် မိမိ အလိုရှိ တော်မူသောအရာကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူစွာ ထိုအရှင်မြတ်သည် (မိမိအလိုရှိတော်မူ သည်ကို) ရွေးချယ်တော်မူ၏။ ၎င်း (မှန်ရစ်က်)တို့၌ ရွေးချယ်ခွင့်ကား အလျှင်းမရှိချေ။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ကြသည်တို့မှ (လုံးဝ) စင်ကြယ်သန့်ရှင်းတော်မူ သည့်ပြင်၊ (ထိုအရာတို့ထက် အတိုင်းမရှိ) မြင့် မြတ်လှတော်မူ၏။[၆၈] ထိုမှတစ်ပါး အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ထိုသူတို့၏ စိတ်နှလုံးများ၌ ကိန်းအောင်းလျက်ရှိ သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့ ထင်ရှားစေကြသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ (အလုံးစုံ) သိရှိ တော်မူ၏။[၆၉] စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် (တစ်ဆူတည်း)သော ဆည်းကပ်ကိုး ကွယ်ရာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာ

ဟူ၍ကား အလျှင်းမရှိပြီ။ ဤမျက်မှောက် လောကီဘဝ၌လည်းကောင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်သည် သာလျှင် ချီးမွမ်းထောမနာအပေါင်းတို့ကို ခံယူထိုက် တော်မူ၏။ ၎င်းပြင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မှုအာဏာသည်လည်း ထိုအရှင်မြတ်၌သာ ရှိ၏။ ထိုမှ တစ်ပါး အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ် အထံတော်သို့သာလျှင် ပြန်လည် သွားကြရကုန် အံ့သတည်း။[၇၀]

(အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့)ပြောကြား ပါလေ။ (အချင်းတို့၊) အသင် တို့သည် (၎င်းအား)ပြောပြကြလေကုန်။ အကယ်၍သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် "ကိယာမတ်" ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တိုင်အောင် ညဉ့်ကို အသင် တို့အပေါ်၌ အမြဲထားစဉ် တည်စေ တော်မူခဲ့ပါလျှင်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပြင်အသင်တို့ထံသို့အလင်းရောင်ကိုဆောင်ကြဉ်းအံ့သော အခြားကိုးကွယ်ရာဟူ၍ မည်သူရှိပါသနည်း။ သို့ပါလျက် အသင်တို့သည် မကြားကြလေ သလော။[၇၁] (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် (၎င်းတို့အား) ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊) အကယ်၍သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် "ကိယာမတ်" ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တိုင်အောင် နေ့ကို အသင်တို့အပေါ်၌ အမြဲထားစဉ် တည်စေတော်မူခဲ့ပါလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အပြင် အသင်တို့ အနား ယူကြအံ့သောငှာ ညဉ့်ကို အသင်တို့ ထံသို့ ဆောင်ကြဉ်းအံ့သော အခြားကိုးကွယ်ရာဟူ၍ မည်သူရှိပါသနည်း။ သို့ပါလျက် အသင်တို့သည် မမြင်ကြလေသလော။[၇၂] စင်စစ် ထိုအရှင်မြတ် သည် မိမိ ကရုဏာတော်ဖြင့်အသင်တို့အဖို့ ညဉ့်နှင့်နေ့ကို၊ အသင်တို့သည် ညဉ့်၌ အနားယူကြအံ့ သောငှာလည်းကောင်း၊ အသင်တို့သည် (နေ့၌) ထိုအရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်တည်း ဟူသော စားနပ်ရိက္ခာ ဖွေရှာကြအံ့သောငှာလည်းကောင်း၊ ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် အသင်တို့သည် ကျေးဇူးသိတတ်ကြရာ သတည်း။[၇၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَرَبُّكَ خَلَقَ مَا شَاءَ وَيَخْتَارُ "စင်စစ်သော်ကား အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် မိမိ အလိုရှိတော်မူသော အရာကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူစွာ ထိုအရှင်မြတ်သည် (မိမိအလိုရှိတော်မူသည်ကို) ရွေးချယ်တော် မူ၏။" (၂၈:၆၈) ဤအာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တစ်ရပ်အရ ရွေးချယ်မှုဆိုသည်မှာ ဤနေ ရာတွင် အမိန့်တော်များနှင့် စပ်လျဉ်းသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရွေးချယ်မှုကို ရည်ညွှန်း၏။ အလိုသဘောမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် စကြဝဠာအပေါင်းကို ဖန်ဆင်းရာတွင် ပြိုင်ဘက်ကင်း၏။ မည်သူမျှ ထိုအရှင်မြတ်၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်မဟုတ်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ဖန်ဆင်းခံများအား မိမိအလိုရှိသော အမိန့်တော်များကို ပြဋ္ဌာန်း နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ဇာဒ်အလ်မအာဒ်တွင် အီမာမ်ဘဂဝီ၏ ရှင်းလင်းချက်၌လည်းကောင်း၊ အလ္လာမဟ်အိဗ်န အလ်ကိုင်ယီမိ၏စကားချီး၌လည်းကောင်းအခြားအနက်ဖွင့်ချက်တစ်ခုကိုတင်ပြခဲ့ကြ၏။ ယင်းမှာဤအာယတ်တော်ပါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရွေးချယ်မှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တန်ခိုးအာဏာကို ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုတန်ခိုး အာဏာဖြင့် မိမိ၏ဖန်ဆင်းခံများအနက်မှ မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ရွေးချယ်ချီးမြှောက် တော်မူလေသည်။ ဘဂဝီ၏အဆိုအရ ဤသည် မက္ကာမြို့မှ ကာဖိရများ၏ လေ့လာရှုမြင်ချက် ဖြစ်သည်။ لَوْلَا نُزِّلْ هَذَا "ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့က 'ဤကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ် သည် (မက္ကာဟ်မြို့နှင့် သွာအိမ်) နှစ်မြို့မှ လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးတစ်ယောက်၏အပေါ်၌ အဘယ်ကြောင့် ချပေးခြင်း မခံရသနည်း'ဟု

ပြောဆိုကြကုန်၏”(၄၃:၃၁)အား ပြန်ကြားချက်ဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဤကုရ်အာန်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူလိုခဲ့ပါလျှင် မက္ကာဟ် သို့မဟုတ် သွာအိမ်မြို့မှ လူဂုဏ်တန်တစ်ဦးဦးထံသို့ ပို့ချ ပေးခဲ့သင့်သည်။ သို့မှသာ ယင်း သူသည် ရိုသေခြင်းနှင့် ကြည်ညိုလေးစားခြင်း ခံရမည်ဖြစ်၏။ သူဆင်းရဲ မိဘမဲ့ တစ်ဦးထံသို့ ပို့ချပေးတော်မူခဲ့ခြင်း၏ မြော်မြင်တွေးဆဉာဏ်သည် ဘယ်အရာပေနည်း။ ဤအာယတ်တော်သည် အထက်ပါစောဒက၏ အဖြေဖြစ်၏။ ယင်းအဖြေမှာ သက်ရှိသတ္တဝါအပေါင်းအား မည်သည့်အကူအညီ သို့မဟုတ် တွဲဖက်သူမျှမပါဝင်ဘဲ ဖန်ဆင်းတော်မူသော စကြဝဠာ၏အရှင်သခင်ဖြစ်သူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တန်ခိုးအာဏာတော်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ဖန်ဆင်းခံများထဲမှ မိမိပေးအပ်လိုသူကို အထူးအခွင့်အရေးများ ရွေးချယ် အပ်နှင်းတော်မူသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မည်သူ့ကိုရွေးချယ်သင့်သည်။ မည်သူ့ကိုမရွေးချယ် သင့်ဆိုသည့် အကြံကိုပေးရန်မှာ အသင်တို့၏အလုပ်မဟုတ်။ ထို့အတူ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့၏စကားကို နားထောင်ရန် လည်း မလိုအပ်ပေ။

တစ်ခုကို အခြားတစ်ခုထက်သို့မဟုတ် တစ်ဦးကို အခြားတစ်ဦးထက်ပို၍ လိုလားတော်မူခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လိုလားတော်မူသော အရာ၏သင့်လျော်သောဆင့်အတန်းကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်လည်း ကောင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ၏ အလုံးစုံသော တန်ခိုးအာဏာတော်များပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဤလောကရှိ နေရာဌာနများနှင့် အရာဝတ္ထုအား ပေးအပ်ထားသည့် နှစ်လိုဖွယ်ရာများသည် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အားထုတ်မှု သို့မဟုတ် အပြုအမူများကြောင့် ရကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ စကြဝဠာကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်မြတ်၏ တိုက်ရိုက်ရွေးချယ်မှုနှင့် တန်ခိုးအာဏာ၏ရလဒ်သာလျှင်ဖြစ်သည်ဟု ဟာဖီဇ်အိမ်နအလ်ကိုင်ယမ်က ပြောပြခြင်းက သော ကောက်ချက်ကိုဆွဲခဲ့၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်(၇)ထပ်ကို ဖန်ဆင်းခဲ့ရာတွင် (၇)ထပ်စလုံး အား တူညီသောအရာများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့်တိုင် အမြင့်ဆုံးမိုးကောင်းကင်ကို အခြားအထပ်များထက်ပို၍ နှစ်လိုဖွယ်ပြုတော်မူ၏။ အလားတူပင် ဂျန္နသ်၏အစိတ်အပိုင်း အားလုံးတွင် ဂျန္နသ်သုလ်ဖ်ရ်ဒေါက်ကိုပို၍ နှစ်လိုဖွယ် ချီးမြှင့်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဂျိပ်ရာအီလ်၊ မိကာအီလ်၊ အစ္စရာဖီလ် စသည့် ကောင်းကင်တမန်များကို အခြားသော ကောင်းကင်တမန်များထက်ပို၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။ ထို့ပြင် လူသားတို့အနက် နဗီတမန်တော်များအား အမြင့်ဆုံး နေရာများတွင် ရှိစေတော်မူ၏။ တမန်တော်များထဲမှ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်ခွမ်းသော တမန်တော်များအား အခြား တမန်တော်များထက် ပို၍နှစ်သက်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်ခွမ်းသော တမန်တော်များအနက် မိမိ၏ခလီးလ် အိမ်ရာဟင်မ်နှင့် ဟဗိပ်မုဟမ္မဒ်တို့အား ပို၍ ချစ်ခင်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားများအနက် အစ္စမာအီလ်၏ သားသမီးတို့အားလည်းကောင်း၊ အစ္စမာအီလ်၏သားသမီးများအနက် ကုရ်ရှ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ကုရ်ရှ်တို့အနက် ဗနီဟာရှင်မ်အားလည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံးတွင်အားလုံးသော ဗနီဟာရှင်မ်၏ သားသမီးများအနက် မုဟမ္မဒ်မွတ်စ်တာဖာ၏ အားလည်းကောင်း နှစ်သက်တော်မူခဲ့သည်။ အလားတူပင် တမန်တော်မြတ်၏ သာဝကများနှင့်အခြားသော အကြီးအကဲ အမွှာသ်အားလည်းကောင်း ပို၍နှစ်သက်တော်မူခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ချယ်လှယ်စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် အခွင့်အာဏာအောက်တွင် ရှိပြီး ထိုအရှင်မြတ်၏ ရွေးချယ်မှု၏ရလဒ်သာလျှင်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနည်းအတိုင်းပင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ နေရာများစွာသည် အခြားနေရာများထက်ပို၍ နှစ်သက်ခံကြရပြီးစွာ သောနေများနှင့် ညများသည်လည်း သာမန်နေများ၊ ညများထက်ပို၍ ဦးစားပေးခံကြရ၏။ အတိုချုပ်ရလျှင် စကြဝဠာတစ်ခုလုံးမှ နှစ်သက်ဖွယ် အကောင်းဆုံးဆိုသည်များ၏ မူလအဆင့်အတန်းသည် ထိုအရှင်မြတ်၏ တန်ခိုးအာဏာနှင့်ရွေးချယ်မှုပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ရံဖန်ရံခါ၌ လူသားတို့၏ လုပ်ရပ်များသည် နှစ်သက်ခြင်း၏ အကြောင်းတရား

ဖြစ်လာနိုင်သည်။ သဘောအားဖြင့် ဖြောင့်မှန်သောလုပ်ရပ်များကို ပြုကြသူများသည် အခြားသူတို့ထက် ပို၍ နှစ်သက်ခြင်းခံကြရသကဲ့သို့ပင် ထိုကဲ့သို့သူများနေထိုင်သည့်နေရာများ သို့မဟုတ် ယင်းသူတို့ကောင်းမှုပြုရာနေရာများသည်လည်း အခြားနေရာများထက် သာပို၍ နှစ်သက်မှုကို ရရှိကြလေသည်။ ဤသို့ နှစ်သက်မှုအား ဖြူစင်ရိုးသားသော အားထုတ်ကြိုးပမ်းမှုနှင့် ကောင်းမြတ်သော အပြုအမူများကြောင့် ရရှိကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤဆွေးနွေးမှု၏ အကျဉ်းချုပ်မှာ ဤလောကတွင် နှစ်သက်ခြင်း၏အခြေခံသည် အရာနှစ်ခုပေါ်တွင် မူတည်လေသည်။ တစ်ခုမှာ မိမိတွင် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိခြင်းနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရွေးချယ်မှု(အလိုတော်)အပေါ် လုံးဝမှီတည်ခြင်းဖြစ်၏။ အခြားတစ်ခုမှာ လူသား၏စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်းအတွင်း၌ရှိ၍ ဖြောင့်မှန်သော အပြုအမူများနှင့် မြင့်မြတ်သော စိတ်ထားများအားဖြင့် ရယူနိုင်သည်။ အလ္လာမဟ် အိမ်နုကိုင်ယင်မိက ဤအကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသေးစိတ်ရှင်းပြထားပြီး တရားလမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြခြင်းခံကြ ရသော ခလီဖာသမ္မတကြီးလေးပါးသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အခြားသော သာဝကများထက်ပို၍ ဦးစားပေး ခံခဲ့ကြရသည်။ ထို့နောက် သာဝကကြီးအဗုဗကရ်ﷺသည် အခြားခလီဖာသုံးဦးထက်လည်းကောင်း၊ သာဝကကြီးအုမရ် အိမ်နုအလ်စတ္တာဗ်ﷺသည် အခြားခလီဖာနှစ်ဦး၊ သာဝကကြီးအွတ်စမန်းﷺသည် သာဝကကြီးအလီﷺထက်လည်းကောင်း နှစ်သက်မှုကို ပို၍ ရခဲ့ကြောင်းဖြင့် နိဂုံးချုပ်ထား၏။ ၎င်းကဤဦးစားပေးမှု အစီအစဉ်ကို အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သောစံနှုန်းနှစ်ရပ်ဖြင့်ချိန်ထိုးလျက်သက်သေပြခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ရှားအဗ္ဗဒွလ်အဇီဇ်ဧဟ်လဝီ(ရဟေ့) ကလည်း ဤအကြောင်းကိုပါ ရှင်းဘာသာဖြင့်စာအုပ်ငယ်တစ် အုပ်ပြုစုခဲ့၏။ ယင်းစာအုပ်အား ကျွန်ုပ်က အူရဒူ နှင့် အာရဗီဘာသာများသို့ ပြန်ဆိုရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ အူရဒူဘာသာပြန်စာအုပ်ကို بعض التفصيل لمسئلة التفضيل ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပုံနှိပ်ခဲ့၍ အာရဗီဘာသာပြန်ကို ကျွန်ုပ်၏စာအုပ်အဟ်ကာမ်မုလ် ကုရ်အာန်မှ စုရာအလ် ကဆွမ်၌ထည့်သွင်း ဖော်ပြခဲ့၏။ ဤ အကြောင်းသည် သုတေသနတစ်ခုဖြစ်၍ ပညာရှင်များ စိတ်ဝင်စားကြမည် ဖြစ်သည်။

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيََاءٍ أَوْ لَا تَسْعَوْنَ (١) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلْ لَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَوْ لَا تُبْصِرُونَ (٢)

“(အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့အား ဤသို့)ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊) အသင် တို့သည် (၎င်းအား)ပြောပြကြလေကုန်။ အကယ်၍သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် “ကီယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တိုင်အောင် ညဉ့်ကို အသင်တို့အပေါ်၌ အမြဲထားစဉ် တည်စေ တော်မူခဲ့ပါလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပြင် အသင်တို့ထံသို့ အလင်းရောင်ကို ဆောင်ကြဉ်းအံ့သော အခြား ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ မည်သူရှိပါသနည်း။ သို့ပါလျက် အသင်တို့သည် မကြားကြလေသလော။”

“(အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် (၎င်းတို့အား) ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊) အကယ်၍သာ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် “ကီယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တိုင်အောင် နေ့ကို အသင်တို့အပေါ်၌ အမြဲထားစဉ် တည်စေတော် မူခဲ့ပါလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပြင် အသင်တို့ အနားယူကြအံ့သောငှာ ညဉ့်ကို အသင်တို့ထံသို့ ဆောင်ကြဉ်း အံ့သော အခြားကိုးကွယ်ရာဟူ၍ မည်သူရှိပါသနည်း။ သို့ပါလျက် အသင်တို့သည် မမြင်ကြလေသလော။”(၂၈:၇၁-၇၂)

ဤအာယတ်တော်၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ည၏အကျိုးကျေးဇူးကို နားနေရန်ပြုတော်မူ၏။ بَلِيلٍ “သို့ပါလျက် အသင်တို့သည် မကြားကြလေသလော” (၂၈:၇၂)ဟု ဖော်ပြတော်မူသည်။ သို့ရာတွင် နေ့၏ အကျိုးကျေးဇူးကိုမူ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပေ။ ဤသို့ ချန်လှပ်ထားရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ ရှင်းပါသည်။ နေ့၏

အလင်းရောင်၏ အကျိုးကျေးဇူးများမှာ များပြားလှပြီး ထင်ရှားလွန်းသည်ဖြစ်၍ ထပ်မံဖော်ပြရန် မလိုအပ်တော့ချေ။ ညအမှောင်သည်ကား အရာခပ်သိမ်းတို့အတွက် နားနေရန်မှတစ်ပါး အခြားအကျိုးကျေးဇူးမရှိလှချေ။ စင်စစ် ယင်း၏ အသုံးဝင်မှုမှာ လူတို့နားနေခြင်းအပေါ်တွင်သာ အခြေခံပေသည်။ မှတ်သားရန်မှာ နေ့၏အလင်းရောင်ကို ဖော်ပြပြီး သည့်နောက် **وَلَا تَجْرُؤُونَ** "သို့မဟုတ်အသင်တို့သည်မမြင်ကြလေသလော" (၂၈:၇၁) ဖြင့်အဆုံးသတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ညအကြောင်း ဖော်ပြပြီးနောက်မှ ယူဆရသည်မှာ နေ့အလင်းရောင်၏ အကျိုးကျေးဇူးများမှာ များပြားလှသည်ဖြစ်၍ ယင်းတို့အား မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်သည့်တိုင် နားဖြင့်သာ ကြားနိုင်သောကြောင့် **وَلَا تَجْرُؤُونَ** ဟု ဖော်ပြခြင်းဖြစ်နိုင် ပေသည်။

အသိပညာနှင့်နားလည်ခြင်းများကို လူသားတို့သည် ကြားခြင်းနှင့် နားထောင်ခြင်းများမှ အဓိကရရှိကြပြီး "ဖြစ်ခြင်း" မှ ရရှိသည်မှာ နည်းပါးပေသည်။ ည၏အကျိုးကျေးဇူးများသည်နေ့၏ အကျိုးကျေးဇူးများဖြင့် နှိုင်းစာလျှင် များစွာနည်းပါးသောကြောင့် ည၏အကျိုးကျေးဇူးများမှာမြင်သာသည်ဖြစ်၍ **وَلَا تَجْرُؤُونَ** ဟူသော ဝေါဟာရကို သုံးခြင်းဖြစ်သည်။ (မဇ်ဟရီ)

အာယတ် (၇၄-၇၅)

وَيَوْمَ نُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

စင်စစ် အကြင်နေ့တွင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား အသင်တို့သည် ငါအရှင် မြတ်၏ တွဲဖက်များဖြစ်ကြသည်ဟု ထင်မှတ်(ကိုးကွယ်)လျက် ရှိခဲ့ကြသော တွဲဖက်များသည် အဘယ်မှာ နည်းဟု ဟစ်ခေါ်မိန့်ကြားတော်မူမည်။ [၇၄] ၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် သာသနာဝင်အုပ်စုတိုင်းမှ သက်သေတစ်ဦးစီကို ထုတ်ပြတော်မူပြီးလျှင် (ကာဖီရ် သွေ ဖည် ငြင်းပယ်ကြကုန်သောသူတို့အား) "အသင်တို့သည် (ယှဉ်တွဲ ကိုးကွယ်မှု မှန်ကန် ကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍) မိမိတို့၏ သက်သေ သာဓက အထောက်အထားကို တင်ပြကြ လေကုန်"ဟု မိန့်ကြားတော်မူမည်။ ထိုအခါ ၎င်းတို့သည် မှန်ကန်မှုမှာ (အမှန်တရားမှာ) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌သာ ရှိကြောင်း ကောင်းစွာ သိရှိသွားကြပေ မည်။ ၎င်းပြင် ၎င်းတို့ လီဆယ်ဖန်တီးလေ့ရှိခဲ့ကြသော အရာများမှာလည်း ၎င်းတို့ထံမှ ပျောက်ပျက် ၍ သွားကြပေမည်။ [၇၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ရှေ့ပိုင်းအာယတ်တော်တစ်ခု၌ တရားစီရင်မည့်နေ့တွင် မယုံကြည်သွေဖည်ငြင်းပယ်သူသည် တမန်တော် များအား တရားလမ်းမှန်သို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ကြစဉ် အခါက ယင်းတမန်တော်များအား ၎င်းတို့က မည်ကဲ့သို့ပြောခဲ့ ကြသည်ကို လျှောက်တင်ကြရန် တောင်းဆိုခြင်းခံကြရမည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့၏။ ဤအာယတ်တော်၌မူ မုရ်ရစ်ကံများက ၎င်းတို့အား ပြောကြားခဲ့ကြပုံကို တမန်တော်များက ထွက်ဆိုချက်ပေးကြရမည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြလေသည်။

အာယတ် (၇၆-၈၂)

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا
 إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوبُوا بِالْعُسْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
 نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي
 الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ
 عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
 مِنْهُ قُوَّةً وَآكْثَرُ جَعًا ﴿٧٨﴾ وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَخَرَجَ
 عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ
 مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا
 الصَّابِرُونَ ﴿٨١﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ
 بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآنَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
 لَوْ لَا أَنَّ اللَّهَ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَاءُ وَيَكَآنَهُ لَا يُفْلَهُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾

စင်စစ်ဧကန် "ကာရှုန်" သည် မူစာ၏ (သားချင်း)တို့အနက်မှပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထို
 "ကာရှုန်"သည် ထိုအမျိုးသားတို့အပေါ်၌ မာန်မာနတောင်လွှားခဲ့၏။ စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်
 သည် ၎င်းအား အဘယ်မျှလောက် ရွှေငွေဘဏ္ဍာများကို ချီးမြှင့်ပေးသနား တော်မူခဲ့သည်ဟူမူ
 ယင်းရွှေငွေဘဏ္ဍာများ၏သော့များသည် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံသော လူတစ်စုကိုပင် မနိုင်မနင်း
 ဖြစ်စေကြလေသည်။ တစ်ရံရောအခါဝယ် ထို "ကာရှုန်"၏(သားချင်း)တို့က ၎င်းအား (ဤသို့)
 ပြောဆို(ဆုံးမခဲ့) ကြကုန်၏။ "အသင်သည် ဂုဏ်မမောက်လေနှင့်၊" ဧကန်အမှန် အလ္လာဟ်
 အရှင်မြတ်သည် ဂုဏ်မောက်သောသူတို့အား နှစ်သက်တော်မူသည် မဟုတ်ပေ။[၇၆] ၎င်းပြင်
 အသင်သည် မိမိအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့် (ရွှေငွေ ဥစ္စာပစ္စည်း
 တို့)တွင် တမလွန်ဘဝကို လည်းရှာဖွေလော့။ ထို့ပြင် အသင်သည် လောကီဘဝမှ မိမိ၏ ဝေစုဝေပုံ၊
 (နောင် တမလွန်ဘဝသို့ ယူဆောင်သွားရန်) မမေ့မလျော့လေနှင့်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင့်အား
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ကျေးဇူးပြုတော်မူဘိသကဲ့သို့ပင် အသင်သည်လည်း (သူတစ်ပါး တို့အား)
 ကျေးဇူးပြုလော့။ အသင်သည် တိုင်းပြည်တွင် ဖျက်ဆီးမှုကို မလိုလားလေနှင့်။ မချွတ်ဧကန်
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဖျက်ဆီးသူတို့အား နှစ်သက်တော်မူသည် မဟုတ်ပေတကား။[၇၇] ထို

“ကာရုန်”က ငါသည် ဤ(ဥစ္စာပစ္စည်း ရွှေငွေသင်္ကာများ)ကို မိမိအတတ်ပညာတစ်ခုကြောင့် ရရှိခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့လေ၏။ မုချဇကုန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်း၏အလျင် ၎င်းထက် ပိုမို၍ပင် ခွန်အားဗလအားဖြင့် ပြင်းထန်လှသည့်ပြင် အခြွေအရံအားဖြင့်လည်း ၎င်းထက် ပိုမို၍ များပြားသော မျိုးဆက်တို့အား ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့ကြောင်းကို ကာရုန်သည် မသိခဲ့လေ သလော။ အပြစ်ရှိသောသူတို့အား ၎င်းတို့၏ပြစ်မှုများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ (စုံစမ်းသည့်အနေဖြင့်)မေးမြန်း ရန်ပင် လိုလိမ့်မည်မဟုတ်ပေတကား။ [၇၈] ထို့နောက် ထို“ကာရုန်”သည် မိမိအမျိုးသား တို့ရှေ့ ဝယ် မိမိအခမ်းအနားနှင့်တကွ ထွက်ခဲ့လေ၏။ (ထိုအခါ) လောကီဘဝကို အလိုရှိသူတို့က “ဪ- ကာရုန်ရရှိခဲ့သောဥစ္စာပစ္စည်း (အခမ်းအနား)မျိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့၌လည်းရှိခဲ့လျှင် ကောင်းလေစွ၊ ဇကုန်မလွဲ ထိုကာရုန်မှာ ကြီးကျယ်စွာသော အကြောင်းလှခြင်းကို ပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်ပေသည်တကား” ဟုဆိုခဲ့ကြကုန်၏။ [၇၉] သို့ရာတွင် အသိပညာကို ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခြင်းခံကြရ သောသူတို့ ကမူကား “အသင်တို့၌ (အကျိုးနည်းပါစေ၊) “အီမာန်”သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ကောင်း မြတ်သော အကျင့်သီလကို ကျင့်မှုဆောက်တည် ကြကုန်သောသူတို့အဖို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်မှ (ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူအံ့ သော)အကျိုး “ဆဝါဗ်”သည် အကောင်းဆုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာ တွင် ယင်းအကျိုး “ဆဝါဗ်”ကို သည်းခံတရား ထားရှိသောသူတို့သည်သာလျှင်ရရှိ ကြပေသည်”ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြကုန်သတည်း။ [၈၀] ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ထို “ကာရုန်”အား ၎င်း၏အိမ်နှင့် တကွ မြေမျိုစေတော်မူခဲ့ရာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍ ၎င်းအား ကူညီစောင့်မမည့် အစု လည်း မရှိခဲ့ပေ။ ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း (မိမိ ကိုယ်ကို) ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပေ။ [၈၁] ထိုမှတစ်ပါး ယမန်နေ့က ၎င်းကဲ့သို့ဖြစ်ရန် တပ်မက်တောင့်တခဲ့ကြသော သူတို့က “ဪ-အံ့ပါ ဘိ၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသော သူအား စားနပ်ရိက္ခာကို ကျယ်ပြန့်စွာ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ၍ (မိမိအလိုမရှိတော်မူသော သူအား) ကျပ်တည်းစေတော်မူပါသည်။ အကယ်၍သာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မမူခဲ့ပါလျှင် ကျွန်ုပ် တို့အားလည်း မြေမျိုစေတော်မူခဲ့မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဪ-အကျိုးနည်းလေခြင်း၊ “ကာဇီရ်” သွေဖည်ငြင်းပယ်သော သူတို့မှာ အောင်မြင်ကြသည် မဟုတ်ပေတကား”ဟု ပြောဆိုကြ ကုန် သတည်း။ [၈၂]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

စူရာအလ်ကဆွမ်၏အစမှသည် ဤနေရာသို့တိုင်အောင် တမန်တော်မူစာ ၁၁၀ ဖိရ်အောင်နီနှင့် ၎င်း၏ လူများ၏ အဖြစ်အပျက်ကို ပြန်ပြောခဲ့၏။ ဤနေရာမှ ရှေ့သို့ဆက်၍ဖော်ပြသွားမည်မှာ မူစာ ၁၁၁ နှင့် ၎င်း၏သားချင်း ဖြစ်သူကာရုန်တို့၏ အခြားအဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။ ဤအဖြစ်အပျက်သည် ပြီးခဲ့သော အာယတ်တော်နှင့်နီးနွယ်မှုရှိ၏။ ရှေ့ပိုင်းအာယတ်တော်တစ်ခု၌ အသင်တို့အား ဤကမ္ဘာလောကတွင် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ခေတ္တယာယီမျှသာဖြစ်၏။ ယင်းစည်းစိမ် ဥစ္စာများအား ချစ်ခင်စွဲလန်းနေခြင်းသည် အမြော်အမြင်မရှိရာရောက်၏ဟု မိန့်ကြားခဲ့၏။ وَمَا أَوْفَوْا بِمَنْ شِئْنُهُمْ فَأَخْلَوْا بِهِمْ فَلَا تُفْلِحُ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ۖ “စင်စစ် အသင်တို့ ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံကြရသောအရာ များမှာ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကီဘဝ၏ အသုံးအဆောင်နှင့် ဤပစ္စုပ္ပန် လောကီဘဝ၏ တင့်တယ်မှုမျှသာ ဖြစ်ကြပေသည်။”

(၂၈:၆၀)ယခု ကာရှုန်၏ အဖြစ်အပျက်၌မူ ၎င်းသည် စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုရရှိပြီးသည့်နောက် စည်းစိမ်ဥစ္စာအတွက် မာန်တက်ကာ ဤသတိပေးချက်အား မေ့လျော့ခဲ့သည့်အကြောင်းကို ဖော်ပြ၏။ ကာရှုန်သည် ကျေးဇူးမသိတတ်သည့်ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ပေးသနားခြင်းခံရသော ဆုလက်ဆောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စေခိုင်းတော်မူသော တာဝန်ဝတ္တရားများ ထမ်းဆောင်ရန် ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ယင်း၏အကျိုးဆက်အားဖြင့် ကာရှုန်သည် ၎င်း၏ဥစ္စာပစ္စည်းများနှင့်အတူ မြေမျိုခံခဲ့ရလေသည်။

ကာရှုန်ဆိုသည်မှာ အာရဗီစကားမဟုတ်ပေ။ ဟီဘရူး ဘာသာဖြစ်နိုင်သည်။ ကုရ်အာန်က ၎င်းသည် ဗနီအစ္စရာအီလ်ဖြစ်သော မူစာ၏ သားချင်းဟုဆိုထားသဖြင့် ဟီဘရူးဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ၎င်းနှင့်မူစာတို့၏ တော်စပ်ပုံအတိအကျနှင့်ပတ်သက် ၍ အဆိုအမျိုးမျိုးရှိ၏။ သာဝကကြီး အိဗ်နီအဗ္ဗားစ်၏ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုတွင် ၎င်းသည် တမန်တော်မူစာ၏ဝမ်းကွဲ ညီအကိုတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ဟုဖော်ပြထား၏။ ဤသည့်အပြင် အခြားအဆိုအချို့လည်းရှိသေး၏။ (ကုရ်တုစီနှင့်ရှူးဟ်)

ရှုဟုလ်မအာနီတွင် ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့သော မုဟမ္မဒ်အိဗ်နီအိဗ်ဟာက်၏ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုအရ ကာရှုန်သည် တောင်ရသ်အား အခြားအစ္စရေးလီများထက်ပင်ပို၍ မှတ်မိသိရှိသော်လည်း စာမီရီကဲ့သို့ပင် အရေးခြုံမှနာဖက် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ မုနာဖက် ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းမှာ ၎င်း၏လောကီစည်စိမ်းနှင့် ဂုဏ်ဒြပ်များအပေါ် စွဲလန်းမှုနှင့် လောဘကြီးမှုများ ကြောင့်ဖြစ်၏။ တမန်တော် မူစာနှင့် ၎င်း၏ညီလည်းဖြစ်၊ လက်ထောက်လည်းဖြစ် တွဲဖက်တမန်တော်လည်းဖြစ်သူ ဟာရှုန်တို့သည် ဗနီအစ္စရာအီလ်အပေါင်း၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ချီးမြှောက်ခြင်းခံခဲ့ကြရလေသည်။ သို့အတွက် ကာရှုန်သည် မနာလိုဖြစ်မိ၏။ ညီအကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သည့် သူ့အနေဖြင့်လည်း ခေါင်းဆောင်မှု ခွဲဝေရရှိသင့်သည်ဟု ယူဆခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်မူစာထံ မကျေနပ်ကြောင်း တိုင်တန်းခဲ့၏။ မူစာက ဤကိစ္စသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ လာသည်ဖြစ်၍ သူ့အနေဖြင့် မတတ်နိုင်ကြောင်းကို ပြန်ပြောခဲ့သည်။ သို့သော်ကာရှုန်သည် ဤအဖြေကို မကျေလည်ဘဲ တမန်တော်မူစာအား တိုး၍ပင်မနာလိုဝန်တို ဖြစ်ရလေသည်။

“فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ” သို့ရာတွင် ထိုကာရှုန်သည် ထိုအမျိုးသားတို့အပေါ်၌ မာန်မာနထောင်လွှားခဲ့၏။ (၂၈:၇၆) “بَغَىٰ” “ဘဂါ” ဟူသောစကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်အချို့အနက် လူကြိုက်အများဆုံးမှာ “ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်သည်”ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် ယင်းအဓိပ္ပာယ်ကိုပင် ယူ၍ရနိုင်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ငါကျ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကြောင့် မာန်တက်နေသော ကာရှုန်သည် လူတို့အပေါ် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်မှုကို စတင်ကျူးလွန်လေတော့သည် ဟူ၍ ဖြစ်တော့၏။ ယဟ်ယာ အိဗ်နီစလ္လာမ်နှင့် စအိဗ်အိဗ်နအလ်မုဝ်ဗ်တို့က ကာရှုန်သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဖြစ်ပြီး ဗနီအစ္စရာအီလ် တို့အား စောင့်ကြည့်ထောက်လှမ်းရန်အတွက် ဖိရ်အောင်န်က ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခြင်းခံရသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြ၏။ ဤရာထူးကို အခွင့်ကောင်းယူလျက် ၎င်းသည် ဗနီအစ္စရာအီလ်တို့အပေါ် ဖိနှိပ်ခဲ့လေသည်။ (ကုရ်တုစီ)

“ဘဂါ”၏ အခြားအဓိပ္ပာယ်မှာ ဘဝင်မြင့်ခြင်း သို့မဟုတ် မောက်မာခြင်းဖြစ်သည်။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများက ဤနေရာ တွင် ယင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ယူကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ၎င်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာပေါ်၌ မာန်တက်နေသော ကာရှုန်သည် ဘဝင်မြင့်လာပြီး ဗနီအစ္စရာအီလ်တို့အား အထင်သေးခဲ့လေသည် ဟူ၍ဖြစ်၏။

“وَاتَيْنَاهُ مِنَ الْكُؤُورِ” “စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား အဘယ်မျှလောက် ရွှေငွေဘဏ္ဍာများကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်” (၂၈:၇၆) “ကုနူးဇ်” (كُؤُور) သည် كُؤُور (ကနူးဇ်) ၏ အများကိန်းဖြစ်ပြီး မြေ၌မြုပ်နှံထားသော ရတနာသိုက်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ အများသုံး ဘာသာရေး စကားလုံးဖြင့်ဆိုရလျှင် ဇကာသ်မထုတ်သော ဘဏ္ဍာတိုက်ပင်ဖြစ်သည်။ သာဝကကြီးအသွာက ၎င်းသည် တမန်တော်ယူစွဖ်၏ ကြီးမားလှသောရတနာသိုက်ကို

ရှာဖွေတွေ့ရှိ အသုံးပြု ခဲ့သည်ဟု ဆင့်ပြန်ခဲ့၏။ (ရှဟ်)

لَتَنْوُوا بِالْعَصَبَةِ "ယင်းရွှေငွေဘဏ္ဍာများ၏သော့များသည် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံသောလူတစ်စုကိုပင် မနိုင်မနင်း ဖြစ်စေကြလေသည်"(၂၈:၇၆) ۞ 'နာအ' အရဗီစကားလုံးသည် အလေးချိန်ကြောင့်ကွေးညွတ်သည်ကိုဆို လိုပြီး عُصْبَةٌ 'အွစ်ဗဟ်'သည် အုပ်စုတစ်စုကို ဆိုလိုသည်။ အကြောင်း၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ၎င်း၏ရွှေငွေဘဏ္ဍာ မည်မျှများ သနည်းဆိုလျှင် ယင်း ဘဏ္ဍာများ၏သော့များကို သန်မာတောင့်တင်းသောလူတစ်စုက မ၊သည်ရှိသော် သော့များ၏ အလေးချိန်ကြောင့် ထိုသူတို့၏ခါးများ ကွေးညွတ်၍သွားပေမည် ဟူ၍ဖြစ်၏။ ပုံမှန်အားဖြင့် သော့များမှာ ပေါ့ပါး သော်လည်းအရေအတွက်များလျှင်မူယင်းတို့၏စုပေါင်းအလေးချိန်ကြောင့်သန်မာတောင့်တင်းသောလူတစ်စုသည်ပင် မ၊၍မနိုင် ဖြစ်ရ၏။ (ရှဟ်)

لَا تَفْرَحُوا "အသင်သည် ဂုဏ်မမောက်လေနှင့်"(၂၈:၇၆) (ဖရဟ်)၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ လက်ငင်း သာယာမှု တစ်ခုမှရရှိသော ပျော်ရွှင်ခြင်းဖြစ်၏။ ကုန်အာန်အာယတ်တော်များစွာ၌ ဖရဟ်ကို မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာအဖြစ် ကြေညာပြီး ဖြစ်၏။ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဂုဏ်မမောက်သောသူတို့အား နှစ်သက်တော် မူသည်မဟုတ်ပေ။"(၂၈:၇၆) အခြား အာယတ်တော်အချို့၌ لَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ "မိမိတို့အား ထိုအရှင်မြတ်က ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူသော အရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝမ်းမြောက်မော်ကြွားခြင်း မပြုကြရန်လည်းကောင်း" (၅၇:၂၃)ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ فَرِحُوا بِأَحْيَايَ الدُّنْيَا "သို့ရာတွင် ထိုသူတို့သည် ဤလောကီဘဝ၌ အသက်ရှင်မှုကြောင့်ပင် ဝမ်းမြောက် ရွှင်မြူးခဲ့ကြလေသည်" (၁၃:၂၆)ဟုလည်းကောင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် အချို့အာယတ်တော်များတွင် ဖရဟ်အား လိုလားအပ်သည့်ပုံစံဖြင့် ခွင့်ပြုပေသည်။ ဥပမာ- အာယတ်တော် يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ "ထိုနေ့တွင် 'မုအ်မင်န်' သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြပေမည်" (၃၀:၄)နှင့် فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا "ဤသည်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ လူသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်သင့်ကြလေသည်။"(၁၀:၅၈) ဤအာယတ်တော်များကို ခြုံငုံ၍ကြည့်လျှင် ဖရဟ်သည် မောက်မာခြင်းနှင့် ဝင့်ကြွားခြင်း အဆင့်သို့ရောက်ရှိသော် မနှစ်မြို့ဖွယ်ဖြစ်ပြီး ခွင့်မပြုကြောင်း ကျွန်ုပ် တို့အား လမ်းညွှန်ချက်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ လူတစ်ဦးသည် ချမ်းမြေ့သာယာမှုကိုရရှိခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်ဆောင်မွန်နှင့် ချီးမြှောက်မှုမဟုတ်ဘဲ မိမိ၏ကြိုးပမ်းမှုကြောင့်သာဖြစ်သည်ဟု သဘောထားတတ်ကြသည်။ သို့သော် ပျော်ရွှင်မှုနှင့်ချမ်းမြေ့မှုတို့သည် ထိုအဆင့်သို့မရောက်သရွေ့ ခွင့်ပြုခြင်းခံရသည့်ပြင် လိုလားဖွယ်ပင်ဖြစ်လေ သည်။ ဤကဲ့သို့အနေအထားမျိုးတွင် ပျော်ရွှင်မှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဖော်ကျူး ရန်ဖြစ်ပေ မည်။

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا "၎င်းပြင်အသင်သည် မိမိအား အလ္လာဟ် အရှင်မြတ် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့် (ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာပစ္စည်း တို့)တွင် တမလွန်ဘဝကိုလည်း ရှာဖွေလော့။ ထို့ပြင် အသင်သည် လောကီဘဝမှ မိမိ၏ဝေစုဝေပုံ (နောင်တမလွန် ဘဝသို့ယူဆောင်သွားရန်) မမေ့လျော့လေနှင့်။"(၂၈:၇၇) မွတ်စလင်မ်တို့က ကာရှုန်အား ၎င်းအနေဖြင့် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်က ၎င်းအား ချီးမြှင့်ပေးသနားထားတော်မူသော ဥစ္စာပစ္စည်းကိုအသုံးပြု၍ နောင်ဘဝအတွက် ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကို တတ်နိုင်သမျှ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်းနှင့် လောကီ ဘဝမှ ၎င်း၏ဝေစုဝေပုံကို မမေ့လျော့သင့်ကြောင်း အကြံပြု ခဲ့လေကြလေသည်။

"လောကီဘဝ၏ ဝေစုဝေပုံဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း" ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများက ယင်းမှာ ကာရှုန်၏ လောကီဘဝနှင့် နောင်ဘဝတွင် ၎င်းအား အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်း အပါအဝင်ကောင်းမှု ကုသိုလ်များကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှင်းပြကြ၏။ သာဝကကြီးအိမ်နအစွားစ်ﷺကလည်း ဤရှင်းပြချက်ကို

သဘောကျ၏။ (ကုရ်တုဝီ) ဒုတိယစာကြောင်းသည် ပထမစာကြောင်းအား ထပ်မံ၍ အလေးပြု၍ ပြောဆိုသည့်သဘော ပင် ဖြစ်သည်။ ပထမစာကြောင်းတွင် လူတစ်ဦးသည် ၎င်းအား ပေးအပ်ချီးမြှင့်ထားသည့် အသက်၊ စည်းစိမ်၊ ကျန်းမာ ရေး၊ ကြံ့ခိုင်မှု စသည့်အရာအားလုံးကို နောင်ဘဝ၌ အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် အရာများစုဆောင်းရာတွင် အသုံး ပြုသင့်ကြောင်း ညွှန်ကြားခဲ့၏။ စင်စစ် လောကီဘဝပိုင်ဆိုင်မှုများ၏ ဝေစုသည် မိမိကိုယ်ပိုင်ဖြစ်ပြီး နောင်ဘဝအတွက် အကူအညီဖြစ်စေမည်ဖြစ်၏။ ဤလောကကြီး၏ ကျန်ရှိသောပိုင်ဆိုင်မှုများကိုမူ ၎င်း၏ အမွေဆက်ခံသူတို့က ပိုင်ကြ ပေသည်။

သို့ရာတွင် အချို့သော ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ဒုတိယစာကြောင်းသည် အသင့်အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ပေးသနားတော်မူထားသည့် အရာမှန်သမျှကို ဤလောက၌ အသင်၏ လိုအပ်ချက်များအား မျက်ခြည်မပြတ်စေဘဲ လျက် တမလွန်ဘဝအတွက် အသုံးချသင့်သည်ဟုကြောင်း ရှင်းပြကြ၏။ တစ်နည်းပြောရလျှင် ပိုင်ဆိုင်မှုများအားလုံး ကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းဖြင့် သူဆင်းရဲတစ်ယောက်မဖြစ်စေရပေ။ ထိုအစားမိမိကိုယ်ပိုင် လိုအပ်ချက်များအတွက် အချို့အဝက်ကို ချန်ထားရန်ဖြစ်၏။ သို့အတွက် “လောကီဘဝအတွက် ဝေစုဝေပုံ”ဆိုသည်မှာ ဤလောက၌ လူတစ်ဦး ၏ ကိုယ်ပိုင်လိုအပ်ချက်များကို ဆိုလိုခြင်းပင်ဖြစ်၏။

إِنَّمَا أُوتِيتُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَنِّي (၂၈:၇၆) ဟူ၍ (ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဘဏ္ဍာများ)ကို မိမိအတတ်ပညာ တစ်ခုကြောင့် ရရှိခဲ့ခြင်းသာဖြစ် သည်ဟုဆိုခဲ့လေ၏။”(၂၈:၇၆) ဤအကြောင်းပါ အသိပညာဆိုသည်မှာ တောင်ရတ် အား သိနားလည်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု အချို့ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ဆိုကြ၏။ အချို့ဆင့်ပြန်ချက်များ၌ ကာရှုန်သည် တောင်ရတ်အား အလွတ်ရသည့်ပြင် ယင်းကျမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာတစ်ဆူပင်ဖြစ်ဟု ဖော်ပြကြ၏။ ၎င်းသည် တမန်တော်မူစာက ‘မိကတ် ’ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် စကားပြောရန်အတွက် သတ်မှတ်သော အချိန် နှင့်နေရာ)အတွက် ရွေးချယ်ခဲ့သော ပညာရှင်(၇၀)ဦးအနက် တစ်ဦးဖြစ်၏။) သို့သော် ၎င်းသည် ၎င်း၏အသိပညာအပေါ် စိတ်ကြီးဝင်လာခဲ့ပြီး ၎င်း၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအောင်မြင်မှုအဖြစ် သဘောထားခဲ့သည်။ အထက်ရည်ညွှန်းပါ ၎င်း၏ကြွေးကြော်မှု ၏ ရည်ရွယ်ချက်များ ၎င်းပိုင်ဆိုင်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူသမျှသည် ၎င်း၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်မှုကြောင့် ရခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်မည်သူကမျှ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်မဟုတ်၍ ၎င်း၏ စိတ်ကြိုက်ပြုလုပ်ခွင့် ရှိသည်ဆိုခြင်းကို သိစေလိုခြင်း ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ၎င်းရည်ညွှန်းသော ၎င်းအားချမ်းသာကြွယ်ဝစေည့် အကြောင်းဖြစ်သည့် ဉာဏ်ပညာမှာ ရောင်း ဝယ်ဖောက်ကားမှုနှင့် လုပ်ငန်းများကိုစီမံခန့်ခွဲနိုင်သည့် ကျွမ်းကျင်မှု၊ နားလည်မှုသာ ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းက ပို၍ယုတ္တိရှိ၏။ ဤသို့ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်မှာ ၎င်းစုဆောင်းရာဖွေ ရရှိသမျှသည် ၎င်း၏ ကိုယ်ပိုင်ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ကြိုးစားအားထုတ်မှုကြောင့် သာလျှင်ဖြစ်ပြီး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် မည်သို့မျှမသက်ဆိုင်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ကျွမ်းကျင်မှု၊ နားလည်မှုနှင့် အတွေ့အကြုံများသည်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ချီးမြှင့်တော်မူသည့် အရာများပင်ဖြစ်သည်ကို မသိနိုင်လောက် အောင် မိုက်မဲသူ၊ ဘဝင်မြင့်သူပါတကား။ ထိုအရာများအား ၎င်း၏ကိုယ်အစွမ်းအစဖြင့် ရရှိနိုင်ခဲ့သည်မဟုတ်ချေ။

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ ခွန်အားဗလအားဖြင့် ပြင်းထန်လှသည့်ပြင် အခြေအရံအားဖြင့်လည်း ၎င်းထက်ပိုမို၍ များပြားသော ချိုးဆက်တို့ အား ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့ကြောင်းကို ကာရှုန်သည် မသိခဲ့လေသလော။”(၂၈:၇၆) ကာရှုန်က ၎င်းရရှိခဲ့သော စည်းစိမ်ဥစ္စာများ သည် ၎င်း၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် စုဆောင်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာပြောဆိုချက်ကို ထောက်ပြလျက် ယင်း၏ အသိပညာနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုသည်ပင်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်ဆောင်ဖြစ်ကြောင်း အာယတ်တော်က

တင်ပြထားသည်။ သို့သော် အကြောင်းအရာ၏ ပို၍အရေးကြီးသော အသွင်အပြင်ကို ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က မိန့်ကြားထားသည်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းသည်အသုံးမဝင်၊ ကုသိုလ်မဖြစ်သည့်ပြင် ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် ကျရောက်သောအခါ၌လည်း အကူအညီမပေးနိုင်ကြောင်းကို ကုရ်အာန်ကျမ်းသာကြွယ်ဝကြကုန်သော ၎င်း၏အလျင်မျိုး ဆက်တိုက်ဥပမာပြုလျက် မိန့်ဆိုခဲ့၏။ ထိုသူတို့သည် အမှန်တရားကိုမနာခံ၊ ငြင်းဆန်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ရုတ်တရက်ကျရောက်လာသော အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ ပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရလေသည်။

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ
“သို့ရာတွင် အသိပညာကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံကြရသော သူတို့ကမူကား...” (၂၈:၈၀) ဤအာယတ်တော်က အသိပညာရှိသောသူများကို الْيٰٓزِيْنَ يٰٓرَيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا “(ထိုအခါ) လောကီဘဝကို အလိုရှိသူတို့က...” (၂၈:၇၉) ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ပြဆို၏။ ဥစ္စာစွည်းရှာဖွေ စုဆောင်းခြင်းနှင့် ယင်းသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည်ပင် ဘဝ၏ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သည်ဟု ခံယူခြင်းမရှိကြသော အသိပညာရှိသူတို့၏ အကျင့်စရိုက်အား ရှင်းလင်းစွာ ညွှန်ပြထား၏။ ၎င်းတို့သည် အမြဲတစေ ထာဝရတည်မြဲသည့် တမလွန်ဘဝ၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို မျှော်ရှုလျက်ရှိကြ၏။ လောကီစည်းစိမ်နှင့် ပတ်သက်၍မူ ၎င်းတို့သည် တစ်နေ့စာတစ်နေ့ ပြည့်မီအောင်သာပြုလုပ်ကြ၍ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ကြလေသည်။

အာယတ် (၈၃-၈၄)

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

ဤသည် တမလွန်ဘဝ၏ ဗိမာန်တည်း။ ၎်အရှင်မြတ်သည် ထိုဗိမာန်ကို အကြင်သူတို့အဖို့ သတ်မှတ်ပေးသနားတော်မူသည်။ ထိုသူတို့သည် တိုင်းပြည်တွင် မောက်မာပလွှားမှုကိုလည်း အလိုရှိကြသည်မဟုတ်ပေ။ ဖျက်ဆီးမှုကိုလည်း လိုလားကြသည် မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်သော်ကား (ကောင်းမြတ်သော) အကျိုးဆက်သည် ပြစ်မှုဒုစရိုက်များမှ ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်သော သူတို့အဖို့သာ ဖြစ်ပေသည်။[၈၃] မည်သူမဆို ကောင်းမှုကို ဆောင်ကြဉ်းခဲ့သည်ရှိသော် ထိုသူ၏အဖို့ ယင်းကောင်းမှုထက် ပိုမိုကောင်းမြတ်သော(အကျိုး)သည် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် မည်သူမဆိုမကောင်းမှု ဆောင်ကြဉ်းခဲ့မှု မကောင်းမှုများကို ကျင့်မှုခဲ့ကြကုန်သောသူတို့ကား မိမိတို့ကျင့်မှုခဲ့ကြကုန်သော ပြစ်မှုနှင့်အမျှသာလျှင် အစားပေးခြင်းကို ခံကြရကုန်အံ့သတည်း။[၈၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

“لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا” ထိုသူတို့သည် တိုင်းပြည်တွင် မောက်မာပလွှားမှုကိုလည်း အလိုရှိကြသည် မဟုတ်ပေ။ ဖျက်ဆီးမှုကိုလည်း လိုလားကြသည်မဟုတ်ပေ။” (၂၈:၈၃) ဤအာယတ်တော်က ဤလောက၌ မပျက်စီးသူများ၊ ဆိုးသွမ်းမှု ‘အွလ္လူး’ (မောက်မာပလွှားမှု)တွင် ပျော်မွေ့ခြင်းမရှိသူသာလျှင် တမလွန်ဘဝ၌ ကယ်တင်ခြင်းနှင့် အောင်မြင်မှုကို ရရှိကြမည့်အကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောကြားလေသည်။ ‘အွလ္လူး’သည် မာနကြီးခြင်း သို့မဟုတ် ဘဝင် မြင့်ခြင်းကိုဆိုလိုပြီး မိမိကိုယ်မိမိ အခြားသူများထက်သာသည်ဟု

အထင်ရောက်ကာ သူတစ်ပါးအား အထင်သေးစိတ် ဖြင့် စော်ကားမော်ကား ဆက်ဆံတတ်သူဖြစ်၏။ ဆိုးသွမ်းခြင်းသည် ဤနေရာ၌ မတရားဖိနှိပ်ခြင်းအတွက် သုံးခြင်း ဖြစ်၏။ (ဆွဖ်ယန်အသ်သောင်ရီး)။ အချို့သောရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူ များက အပြစ်ဒုစရိုက်ဟူသရွေ့သည် ဤလောက၏ ဆိုးသွမ်းမှုပင်ဖြစ်သည်ဟုရှုမြင်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အပြစ် ဒုစရိုက်၏ စိတ်အနှောင့်အယှက်သည် ဤလောက၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ဖြတ်တောက်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို ပြုလုပ်ရန် ကြံရွယ်သူများ၊ မာနကြီးသူများ သို့မဟုတ် အပြစ်ဒုစရိုက်ကျူးလွန်သူများ အတွက် တမလွန်ဘဝ၌ ဝေဒုစရိုက်ကြောင်းကို ဤအာယတ်ကပြောကြားပေသည်။

အထူးမှတ်စု

ဤအာယတ်တော်က ရှုတ်ချပြစ်တင်သော မောက်မာမှုနှင့် ဘဝင်မြင့်မှုများသည် လူတစ်ဦးက အများတကာ ထက် သာလွန်ကြောင်းကိုပြစားခြင်းနှင့် အခြားသူများအား အထင်အမြင်သေးခြင်းတို့ဖြစ်၏။ ဤသို့မဟုတ်လျှင် ပြစား ရန် ရည်ရွယ်ချက်မထားရှိဘဲ မိမိအတွက် အဝတ်ကောင်း၊ အစားကောင်းနှင့် နေထိုင်စရာအိမ်ကောင်းကို ရရှိရန် ကြိုးစားခြင်းသည် အပြစ်တစ်ခုမဟုတ်ကြောင်းကို ဆွဟီးဒ်မွတ်စလင်မ်ကျမ်း၏ ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်၌ ဖော်ပြထား၏။

အပြစ်တစ်ခုကို ကျူးလွန်ရန်ခိုင်မာသောရည်ရွယ်ချက်ထားရှိခြင်းသည်လည်းအပြစ်တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။

ဤအာယတ်တော်၌ မကောင်းမှုဒုစရိုက် ကျူးလွန်ရန် စိတ်ကူးခြင်းနှင့် မာန်မာနတို့သည် လူတစ်ဦးအား တမလွန်ဘဝ ဝေဒုစရိုက်မှ တားမြစ်ပိတ်ပင်မည့်အကြောင်းကို ရှင်းပြ၏။ ထို့ကြောင့် အပြစ်ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ခြင်းသည် အပြစ်ပြုသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်၏။ (ရှုဟ်) သို့ရာတွင် ယင်းသူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ၎င်း၏ စိတ် ကို ပြောင်းလဲလိုက်ပါက ၎င်း၏မှတ်တမ်း၌ အပြစ်၏အစား ဆုလာဘ်တစ်ခုကို ရေးမှတ်မည်ဖြစ်၏။ သို့သော် အပြစ် ကျူးလွန်ရန်ရည်ရွယ်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာရှိပါလျက် ၎င်းမတတ်စွမ်းနိုင်သော အကြောင်းများကြောင့် အပြစ်ကို မကျူးလွန် ဖြစ်ပါလျှင် ယင်းအပြစ်သည် ၎င်း၏နိမည်တွင်ရှိနေမည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုအတိုင်းပင် မှတ်တမ်းတင်ခြင်း ခံရမည်ဖြစ်၏။ (ဂဇာလီ)

နောက်ဆုံး အာယတ်တော် **وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ** "စင်စစ်သော်ကား (ကောင်းမြတ်သော) အကျိုးဆက်သည် ပြစ်မှုဒုစရိုက်များမှ ကြဉ်ရှောင်ကြကုန်သော သူတို့အဖို့သာ ဖြစ်လေသည်" (၂၈:၈၃) ကမကောင်းမှုဒုစရိုက်နှင့် မာန်မာနတို့ကို ရှောင်ကြဉ် ရုံမျှနှင့် မလုံလောက်ဘဲ တမလွန်ဘဝ၏ ဝေဒုစရိုက်ကိုရရှိရန်အတွက် ဖြောင့်မန်သောလမ်းကို လိုက်ရန်လည်း လိုအပ်ကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။ တမလွန်ဘဝတွင် ကယ်တင်ခြင်းခံရရန်အတွက် ဘာသာရေး ကျင့် ဝတ်ဆောင်တာများအား လည်း လိုက်နာကျင့်ဆောင်ကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

အာယတ် (၈၅-၈၈)

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ۖ قُلْ رَبِّیْ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ
بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِی ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ
إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾
وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزِلَتْ إِلَيْكَ ۚ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٨﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
 هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

ဧကန်မလွဲ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင့်အပေါ်၌ ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို (ချမှတ်)ပြဌာန်း၍ ပေးတော်မူခဲ့သော အရှင်မြတ်သည် အသင့်အား (အသင်၏)ဇာတိ နေရပ်သို့ အမှန်ပင်ပြန်၍ ပို့ပေးတော်မူအံ့သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ (အို-နဗီတမန်တော်၊) အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် တရားလမ်းမှန်ကို ဆောင်ကြဉ်းခဲ့သောသူအားလည်းကောင်း၊ ထင်ရှားစွာသော လမ်းမှား၌ရှိနေသောသူအားလည်းကောင်း၊ ကောင်းစွာ သိရှိတော်မူ၏။[၈၅] စင်စစ်အသင်သည် မိမိထံသို့ (ဤ ကုန်အာန်)ကျမ်းမြတ် ချပေးသနားတော်မူခြင်း ခံရမည် ဟု မျှော်လင့်၍ နေခဲ့သည်ပင် မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်ဖြင့် (ကျရောက်လာခဲ့လေပြီ)။ သို့ဖြစ် ပေရာ အသင်သည် (ဤ)“ကာဗီရ်” သွေဖည်ခြင်းပယ် ကြသောသူတို့အား ကူညီထောက်ခံသူ အလျှင်းမဖြစ်ပါလေနှင့်။[၈၆] ထို့ပြင် အသင့်ထံသို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များ ကျရောက်လာခဲ့ပြီးနောက် ၎င်းတို့သည် အသင့်အား ထိုအမိန့်တော်များမှ လုံးဝ တားဆီးခြင်းမပြုကြစေနှင့်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် မိမိအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘက်သို့ (လူတို့အား) ဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိပါလေ။ ၎င်းပြင် အသင်သည် “မုရ်ရစ်က်” တစ်စုံတစ်ရာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက် နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ကြသောသူတို့တွင် အပါအဝင် အလျှင်းမဖြစ်ပါလေနှင့်။[၈၇] ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်အတူ မည်သည့်ကိုးကွယ်ရာကိုမျှပင် ဟစ်ခေါ်(တာသ)ခြင်း မပြုပါလေနှင့်။ ထိုအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အလျှင်းမရှိပြီ။ ထိုအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားအရာခပ်သိမ်းကုန်တို့သည် ပျက်စီးဆုံးပါးမည့်အရာချည်းသာ ဖြစ်ကုန်၏။ အမိန့်အာဏာအလုံးစုံတို့သည် ထိုအရှင်မြတ်၌သာ ရှိကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အထံတော်သို့ သာလျှင် ပြန်သွားကြရမည်သာတည်း။[၈၈]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

إِلَىٰ مَعَادٍ "ဧကန်မလွဲ အသင့်အပေါ်၌ ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို (ချမှတ်)ပြဌာန်း၍ ပေးတော်မူခဲ့သော အရှင်မြတ်သည် အသင့်အား အသင်၏ ဇာတိနေရပ်သို့ အမှန်ပင်ပြန်၍ ပို့ပေးတော်မူအံ့သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။" (၂၈:၈၅) ဗုရဟ်အဆုံး၌ တမန်တော်မြတ်ﷺအား အားပေးနှစ်သိမ့်ရန်နှင့် တမန်တော်တစ်ပါးအဖြစ် သာသနာပြု လုပ်ငန်းကို မတွန့်မဆုတ်လုပ်စေရန်အတွက် ဤအာယတ်တော်များကို ပို့ချတော်မူခဲ့၏။ ဤအာယတ်တော်များသည် ဤဗုရဟ်တွင်ပါရှိပြီးခဲ့သော အာယတ်တော်များနှင့် ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှု ရှိပေသည်။ ပြီးခဲ့သောအာယတ်များ၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်မူစာﷺနှင့် ဖိရ်အောင်န်တို့၏ အဖြစ်အပျက် အသေးစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းနှင့်ဗနီအစ္စရာအီလ်တို့၏ မလိုမုန်းထားစိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းအား ဗနီအစ္စရာအီလ်တို့က ကြောက်ရွံ့ကြပုံကို လည်းကောင်း၊ ဖိရ်အောင်န်၏လူများအား ၎င်းက မည်ကဲ့သို့လွှမ်းမိုးအနိုင်ယူခဲ့ပုံကိုလည်းကောင်း ပြန်၍ ပြောပြတော် မူခဲ့၏။ တမန်တော်မြတ်မုဟမ္မဒ်ﷺသည်လည်း အလားတူ အနေအထားမျိုး

နှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ အနှောင့်အယှက်ပေး ခံရသည်။ ကိုယ်တော်အား သတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ မက္ကာမြို့တွင် မွတ်စလင်မ်တို့၏ဘဝအား စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် အစဉ်အလာကောင်းအတိုင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ထိုသူများအပေါ် အောင်နိုင်စေခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ဂုဏ်ပြုခဲ့လေသည်။ နောက် ဆုံးတွင် တစ်ချိန်က ၎င်းအား မက္ကာမြို့မှ တိမ်းရှောင်စွန့်ခွာပြေးရန် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသူတို့၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို မွတ်စလင်မ်တို့ အား လက်ဆောင်ပေးအပ်ခဲ့လေသည်။

الَّذِي فََرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ "အသင့်အပေါ်၌ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို (ချမှတ်) ပြဋ္ဌာန်း၍ ပေးတော်မူခဲ့ သောအရှင်မြတ်သည်။ (၂၈:၈၅)" ဆိုလိုသည်မှာ အသင့်အား ယင်း(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)ကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ရန်လည်းကောင်း၊ သင်ကြားပေးရန် လည်းကောင်း၊ လိုက်နာကျင့်သုံးရန်လည်းကောင်း စေခိုင်းတော်မူခဲ့သည့် စကြ ဝဋ္ဌာ၏ အရှင်သခင်သည် အသင့်အား 'မအဒ်' (အဘိဓာန်အရ ပြန်လည်ရန် နေရာတစ်ခုဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။) သို့ပြန် လည်ပို့ဆောင်တော်မူမည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သာဝကကြီးအိဗ်နီအဗ္ဗားစ်က ဤအာယတ်တော်မှ 'မအဒ်'သည် မက္ကာ မြို့ကိုရည်ညွှန်းကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်ဟု ဆွဟီဒ်ဗုခါရီကျမ်း၌ ဖော်ပြ၏။ ထို့ကြောင့်အဓိပ္ပာယ်မှာ တမန်တော် မြတ်သည် မိမိ၏ ဇာတိမြို့၊ အထူးသဖြင့် 'ဟရာမ်'မှ ခေတ္တခန့်ထွက်ခွာရမည့်ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းအပေါ်သို့ ကုရ်အာန် ကျမ်းမြတ်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချကာ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းအားမက္ကာ မြို့သို့ ပြန်လည်ခေါ်ယူတော်မူလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ တစ်စီရ် ၏အိမာမ်ဖြစ်သူ မုကာတီလ်က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ မက္ကာမြို့မှ မဒီနာမြို့သို့ ဟိဂျရတ်(ရွှေ့ပြောင်း အခြေချနေထိုင်ခြင်း) ပြုလုပ်စဉ်ကာလဖြစ်၏။ ရန်သူတို့က ၎င်းအားနောက်မှ လိုက် လျက်ရှိသဖြင့် တမန်တော်မြတ်သည် ဆောင်ရလိုက်သူ ညဘက်တွင် ထွက်ခွာပြီး လူအများ သွားနေကျ လမ်း ကြောင်းကိုရှောင်ကွင်းကာ အကျွမ်းတဝင် မရှိသောလမ်းများအတိုင်း လျှောက်လှမ်းခဲ့၏။ မက္ကာနှင့် မဒီနာမြို့များသို့ ကူးသန်းသွားလာကြသည့်လမ်းကြောင်းပေါ်ရှိ ရာဘစ်ဂ်အနီးမှ ထင်ရှားသော ဂျူဟ်ဖဟ်ခေါ် နေရာတစ်ခုသို့ရောက် သောအခါ၊ တမန်တော်မြတ်သည် ၎င်း၏ ဇာတိမြို့ဘက်ဆီသို့ ပြန်လည်ကြည့်ရင်း လွမ်းဆွတ် သတိရမိလေသည်။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ဂျိဗ်ရာအီလ်သည် ဤအာယတ်တော်နှင့်တကွ ဆင်းသက်လာခဲ့ပြီး၊ မက္ကာမြို့မှခွဲခွာခြင်းသည် ခေတ္တယာယီမျှသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် မကြာမီ ထိုနေရာသို့ ပြန်သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးခဲ့လေသည်။ စင်စစ်ယင်းမှာ မက္ကာမြို့ကိုအောင်နိုင်ခြင်း၏ အကြံသတင်းသာလျှင်ဖြစ်၏။ ဤနောက်ခံအကြောင်းအရာကို ထောက်ရှု လျက် သာဝကကြီးအိဗ်နီအဗ္ဗားစ်က ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခုတွင် ဤအာယတ်တော်သည် မက္ကာမြို့ကျမဟုတ်သကဲ့သို့ မဒီနာမြို့ကျလည်း မဟုတ်ဘဲ ဂျူဟ်ဖဟ်တွင် ပို့ချခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဆင့် ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ (ကုရ်တုစီ)

ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်သည် ရန်သူများအပေါ်အောင်နိုင်မှုနှင့် လူတစ်ဦး၏ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်မှုအတွက် နည်းလမ်း တစ်ခုဖြစ်၏။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်အား ၎င်း၏ ဇာတိမြို့သို့ ပြန်လည်ခေါ်ယူတော်မူမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုမြို့ကိုလည်း အောင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိထားတော်မူစဉ်က မိမိကိုယ်တော်တိုင်ကိုလည်း '၎င်းအပေါ်၌ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်ကို ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်းပေးတော်မူခဲ့သောအရှင်မြတ်' ဟူ၍ အထူးရည်ညွှန်းချက်တစ်ရပ် ပြုတော် မူခဲ့လေသည်။ ဤရည်ညွှန်းချက်တွင် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်အား ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းနှင့် အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက် များအား လိုက်နာကျင့်သုံးခြင်းများသည် ထိုအရှင်မြတ်၏ အကူအညီနှင့် ထင်ရှားသော အောင်နိုင်မှုတို့၏ အကြောင်း တရားဖြစ်ကြောင်း အရိပ်အမြွက် ပါဝင်ပေသည်။

“كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ” ထိုအရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားအရာခပ်သိမ်းကုန်တို့သည် ပျက်စီးဆုံးပါးမည့် အရာချည်းသာ ဖြစ်ကုန်၏။” (၂၈:၈၈) ဤအာယတ်တော်မှ ‘ထိုအရှင်မြတ်၏ မျက်နှာတော်’ ဟူသောစကားလုံးသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏တည်ရှိမှုကိုဆိုလိုသည်။ ဤသို့ဖြင့် အာယတ်တော်၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အရာခပ်သိမ်းသည် တည်မြဲမည်မဟုတ်ဘဲ ပျက်စီးပျောက်ကွယ်သွားကြမည် ဟူ၍ဖြစ်၏။ အချို့သောရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ‘ထိုအရှင်မြတ်၏ မျက်နှာတော်’သည် လူသားတို့၏ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အတွက် သက်သက်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သည့် ကောင်းမှုများကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူကြ၏။ ယင်းသို့ယူလျှင် အာယတ်တော်အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အတွက် သက်သက်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သော လုပ်ရပ်များမှအပ ကျန်အရာအားလုံးသည် ပျက်စီး၊ ပျောက်ကွယ်ကြမည်ဟူ၍ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

اللَّهُمَّ! အလ်ဟမ်ဒုလီလ္လာဟ်။ ယနေ့ ဟစ်ဂျရီ ၁၃၉၁၊ ဇူလိုင်လအိဒ် ၉ ရက်နေ့(၂၆-၁၂-၁၉၇၁)တွင် စူရအလ်ကဆွမ်၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်ကို နိဂုံးချုပ်ခဲ့၏။ ပစ္စက္ခ အခြေအနေတွင် ပါကစ္စတန်သည် အိန္ဒိယနှင့် အင်အားကြီး မဟာမိတ်တို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကိုခံခဲ့ရ၏။ ကရာချီမြို့သည် ၁၄ရက် ဆက်တိုက် ငုံးကြဲခံခဲ့ရမှုဒဏ်ကြောင့် ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ပျက်စီးခဲ့သည်။ မွတ်စလင်မ်ရာပေါင်းများစွာ သေကြေခဲ့ကာ များစွာသောနေအိမ်များမှာလည်း ပြားပြားဝပ်သွားခဲ့သည်။ ၁၄ ရက် စစ်ပွဲ သည် အရှေ့ပါကစ္စတန်အား ပါကစ္စတန်မှ ဖယ်ထုတ်ခဲ့ပြီး ထိုနေရာတွင် စစ်သည် ၉၀၀၀၀ ခန့် လက်နက်ချခဲ့ကြသည်။ အရှေ့ပါကစ္စတန်၌ သတ်ဖြတ်မှုများ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသည်။ မွတ်စလင်မ်တိုင်းသည် ပူဆွေးသောက စိတ်ရှုပ်ထွေး ခြင်းများ၏ ရိုက်ခတ်မှုဒဏ်ကို ခံစားနေကြရပေသည်။

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

အလ်ဟမ်ဒုလီလ္လာ

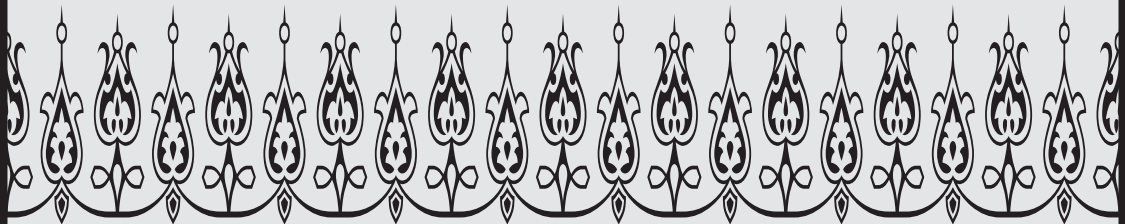
စူရအလ်ကဆွမ် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် ဤတွင်ပြီး၏။

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

ရူဟ်အလ်အနီကပ္ပုတ်

yifukumifu@

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ
စူရဟ် အလ် အန်ကဗူတ်
ပဉ်ကူကောင်ကဏ္ဍ

ဤကဏ္ဍသည် “အလ်အန်ကဗူတ်” ပဉ်ကူကောင်အကြောင်း ပါဝင်သော ကဏ္ဍဖြစ်သည်။
မက္ကာမြို့တော်၌ ကျရောက်ခဲ့သည်။ ဤကဏ္ဍတွင် အာယတ်တော် (၆၉)ပါး၊
ရုကူအ်အပိုဒ် (၇)ပိုဒ် အသီးသီးပါရှိသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
အလွန်တရာ သနားကြင်နာညာတာတော်မူသော အထူး ကရုဏာပြုတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏
နာမံတော်ဖြင့် အစပြုပါ၏။
အာယသ် (၁-၇)

الْمَرْءُ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكَوَا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿١﴾
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
الْكَاذِبِينَ ﴿٢﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا ۚ سَاءَ
مَا يَحْكُمُونَ ﴿٣﴾ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ ۖ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ
عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦﴾

အလိမ်၊ လာမ်၊ မိမ်။[၁] လူတို့သည် ၎င်းတို့က “ကျွန်ုပ်တို့သည် “အီမာန်” သက်
ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြပါပြီ” ဟုပြောကြသောကြောင့် မိမိတို့မှာ စမ်းသပ်ခြင်းမခံကြရဘဲ လွတ်
ထားခြင်း ခံကြရမည်ဟု ထင်မှတ်ကြလေသလော။[၂] စင်စစ်သော်ကား မချွတ်မလွဲ ငါ
အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အလျင် ရှိခဲ့ကြကုန်သောသူတို့အား စမ်းသပ်တော်မူခဲ့၏။ သို့
ဖြစ်ပေရာ မုချဧကန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မှန်ကန်စွာပြောဆိုကြသောသူတို့အား
ခွဲခြားသိမြင်အောင် ပြုလုပ်တော်မူပေမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ဧကန်မုချ ထိုအရှင်မြတ်သည်
မုသာဝါဒီတို့အားလည်း ခွဲခြားသိမြင်အောင် ပြုလုပ်တော်မူပေမည်။[၃] သို့တည်းမဟုတ်
မကောင်းမှုဒုစရိုက်များကို ကျင့်မှု(ကျူးလွန်)နေကြကုန်သောသူတို့သည် မိမိတို့မှာ “ငါ
အရှင်မြတ် (ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်တော်မူခြင်း)မှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားကြမည်”ဟု
ထင်မှတ်ကြလေသလော။ ၎င်းတို့၏အဆုံးအဖြတ်မှာ အလွန်ဆိုးရွားလှပေသည်တကား။

[၄] မည်သူမဆို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွေ့ဆုံရန်မျှော်လင့်လျက်ရှိခဲ့မှု ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ပြဋ္ဌာန်း၍ထားတော်မူသော ကာလအပိုင်းအခြားသည် မုချဆိုက် ရောက်လာမည် ဖြစ်၏။ စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့ကြားတော်မူသော၊ အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသောအရှင်မြတ် ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၅] အမှန်သော်ကား မည်သူမဆို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့မှု ထိုသူ သည် မိမိအကျိုးငှာ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သည်သာဖြစ်ချေသည်။ မုချဧကန် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် စကြဝဠာခပ်သိမ်းတို့ကို(မှ) လိုလားတောင့်တခြင်း ကင်းမဲ့တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၆] သို့ရာတွင် အကြင်သူတို့သည် “အီမာန်” သက်ဝင် ယုံကြည်ပြီး ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလများကို ကျင့်မှုဆောက်တည်ကြပါ။ မလွဲ ဧကန်ငါအရှင်မြတ်သည်၎င်းတို့၏ပြစ်မှုဒုစရိုက်များကို၎င်းတို့မှပျောက်စေတော်မူမည်။ ထိုမှတစ်ပါး မုချဧကန် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့ ကျင့်မှုလျက်ရှိခဲ့ကြသည် တို့ထက် ကောင်းမြတ်သော အစားကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော် မူအံ့သတည်း။[၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ "မိမိတို့မှာ စမ်းသပ်ခြင်းမခံရဘဲ လွှတ်ထားခြင်းခံရမည်ဟု ..." (၂၉:၂) ၎င်းသည် "ဖစ်သနာဟ်"မှဆင်းသက်လာပြီး၊ စမ်းသပ်စစ်ဆေးခြင်း သို့မဟုတ် စမ်းသပ်ခြင်းကိုဆိုလိုသည်။ ယုံကြည်သက်ဝင် သူများ၊ အထူးသဖြင့် တမန်တော်များနှင့် ဘာသာရေးကိစ္စရှိုင်းကြသူများသည် ဤလောက၌ များစွာသော စမ်းသပ် စစ်ဆေးမှုတို့ကို ကျော်ဖြတ်ကြရ၏။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံး၌ ၎င်းတို့သည် အမြဲပင်အောင်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤစမ်းသပ်မှုများနှင့် အတိဒုက္ခခံစားရခြင်းများသည် တစ်ခါတစ်ရံ တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့် အခြား တမန်တော်များစွာတို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသကဲ့သို့ ကာဖိရ်နှင့်ဒုစရိုက်သမားတို့၏ ရန်လိုမုန်းတီးမှုကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရခြင်းမျိုးဖြင့်လည်း ကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ တမန်တော်အိုင်ယူးစ်ﷺ ကြုံတွေ့ရသကဲ့သို့ ရောဂါဝေဒနာ ပုံစံဖြင့်လည်း ကောင်း လာရောက် တတ်လေသည်။ ထို့ပြင် အခြားသူများအတွက် ဤစမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုအမျိုးအစားများသည် အတူတကွ စုပေါင်း၍လည်း ရှိတတ်ချေသည်။

ဤအာယတ်တော်၏နောက်ခံမှာ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများအဆိုအရ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏ သွေးသောက် ရောင်းရင်းများသည် ကာဖိရ်တို့၏ နှောင့်ယှက်တိုက်ခိုက်မှုများကို ရင်ဆိုင်နေကြရသည့် ဟိဂျ်ရတ်အချိန်တွင် ကျ ရောက်ခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း ယင်း၏သတင်းစကားသည် အချိန်တိုင်းအတွက်ဖြစ်ပေသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ဘာသာ တရား ကိစ္စရှိုင်းကြသူများ၊ သူတော်စင်များ၊ ပညာရှင်များသည် အချိန်နှင့်အမျှ စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုများနှင့် အတိ ဒုက္ခ ခံစားရခြင်းများကို ရင်ဆိုင်ကြရပေလိမ့်မည်။ (ကုရ်တုဗီ)

فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الْإِنْسَانَ صَادِقُوا သို့ဖြစ်ပေရာ မုချဧကန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုကြ သောသူတို့အားခွဲခြားသိမြင်အောင်ပြုလုပ်တော်မူပေမည်။"(၂၉:၃) စမ်းသပ်မှုများနှင့်အခက်အခဲများကိုဖြတ်သန်းရင်း ကောင်းသူနှင့်ဆိုးသူ၊ စစ်မှန်သူနှင့် ဟန်ဆောင် သူများအကြား ကွဲပြားသွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် အကယ်၍သာ အယောင်ဆောင် မုနာဖိစ်ကများသည် စစ်မှန်သောယုံကြည်သက်ဝင်သူနှင့် ရောနှော နေပြီး ၎င်းတို့အား ခွဲခြား၍မသိနိုင်ပါက များစွာသော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်စရာရှိပေသည်။ ဤအာယတ်တော်၏

ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကောင်းသူနှင့်ဆိုးသူ၊ စစ်မှန်သူနှင့် ဟန်ဆောင်သူ တို့၏ကွာခြားချက်ကို ရှင်းလင်းအောင်ပြုရန်ဖြစ်သည်။ ဤရည်ရွယ်ချက်အတွက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် မည်သူတို့သည် စစ်မှန်သူများဖြစ်ကြ၍၊ မည်သူတို့သည် လိမ်ညာသူများဖြစ်ကြသည်ကို ခွဲခြားသိမြင်အောင် ပြုလုပ်တော်မူမည်ဟူသော ဖော်ပြချက်ကို သုံးခြင်းဖြစ်၏။ စင်စစ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူတိုင်း၏အကြောင်းကို ၎င်းအား မမွေးဖွားခင်ကတည်းကပင် သိရှိတော်မူပြီးဖြစ်၏။ စမ်းသပ်မှု၊ စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်တော်မူခြင်းမှာ အကောင်းနှင့်အဆိုးကို ခွဲခြားပြတော်မူခြင်းအားဖြင့် အခြားသူများ အားလည်း သိစေရန်ဖြစ်ပေသည်။

ဟကီမုလ်အွမ္မသ်ထာနဝီသည် ၎င်း၏ရှိက်မ်ဆရာသခင် မောင်လာနာမုဟမ္မဒ်ယာကုမ်၏ အဆိုအတိုင်း လိုက်ပါလျက် ပြောကြားသည်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ လူများသည် ၎င်းတို့၏အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းနှင့် ကိုက်ညီအောင် နှိမ့်၍ မိန့်ကြားခြင်းခံကြရသည်။ သာမန်လူတို့သည် စစ်မှန်သူများနှင့် အယောင်ဆောင်သူများအား စမ်းသပ်ခြင်းဖြင့် ခွဲခြားမှုပြုကြ၏။ ထို့ကြောင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းကို အစမှတိုင်သိရှိသော်ငြားလည်း ၎င်းတို့ နားလည်နိုင်ကြစေရန်အတွက် ထိုအရှင်မြတ်က မည်သူသည်စစ်မှန်၍ မည်သူသည်မစစ်မှန်ဆိုခြင်းကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ခွဲခြားသိမြင်အောင် ပြုတော်မူမည့်အကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။

အာယသ် (၈-၉)

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۖ وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ
لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۖ إِلَّيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٨﴾

အမှန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် လူသားအား (ဤသို့)အမိန့်ပေးတော်မူ၏။ အသင် သည် မိမိ၏ မိဘနှစ်ပါးတို့အား ကောင်းစွာပြုစုရမည်။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ အသင်၌ အသိပညာ (သက်သေအထောက် အထား) မည်သည့်တစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိသော အရာကို အသင့်အား ငါအရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ရန် ထိုမိဘနှစ်ပါးက ကြိုးပမ်း အားထုတ်ခဲ့ကြလျှင် အသင်သည် (ယင်းတွဲဖက် ကိုးကွယ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍) ထိုမိဘနှစ်ပါး ၏စကားကို မလိုက်နာလေနှင့်။ အသင်တို့အားလုံးသည် ငါအရှင်မြတ် အထံတော်သို့ ပြန်လာကြရပေမည်။ ထိုအခါ ငါအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အသင်တို့ ပြုမူလျက် ရှိခဲ့ကြကုန်သော အမှုကိစ္စ(အလုံးစုံ)တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသိပေးတော်မူမည်။[၈] ၎င်းပြင် “အီမာန်” သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလများကို ကျင့်မူဆောက် တည်ခဲ့ကြကုန်သောသူတို့အား ဇကန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် သူမွန်သူမြတ်တို့တွင် ဝင်ရောက်စေတော် မူအံ့သတည်း။[၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

“အမှန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်သည် လူသားအား(ဤသို့) အမိန့်ပေးတော်မူ၏။” (၂၉:၈)

“ဝဆီယဟ်” وَصِيَّةٌ ဆိုသည်မှာ တစ်စုံတစ်ယောက်အား တစ်စုံတစ်ရာပြုလုပ်ရန်အတွက် ခေါ်ခြင်းကိုဆိုလိုသည်။ အကြံပေးခြင်းနှင့် ကောင်းစေလိုသောသဘောဖြင့် ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။ (မဇ်ဟီရီ)

بِوَالِدَيْهِ حَسَنًا “အသင်သည် မိမိ၏မိဘနှစ်ပါးတို့အား ကောင်းစွာပြုစုရမည်။” (၂၉:၈) “ဟွတ်စ်န” هُنَّ ဟူသော စကားလုံးသည် တိကျသောကာလပုဒ်ကို ဖော်ပြသည့်ကြိယာပုံစံဖြစ်သော “ကောင်းရန်”ဟုဆိုလိုသည်။ ဤနေရာတွင် ကောင်းသောအပြုအမူကိုလုပ်ဆောင်ရန်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ စာကြောင်း ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားအား မိမိ၏မိဘများကို ကြင်နာစွာဆက်ဆံရန် အကြံပြုတော်မူခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي “သို့ရာတွင် အကယ်၍ အသင်၌ အသိပညာ(သက်သေအထောက်အထား) မည်သည့်တစ်စုံတစ်ရာမျှမရှိသော အရာကို အသင့်အား ငါအရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ရန် ထိုမိဘနှစ်ပါးက ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့ကြလျှင်” (၂၉:၈) မှတ်သားအပ်သည်မှာ မိဘများအပေါ် ကြင်နာစွာဆက်ဆံရန်ဖြစ်သော်လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို ဆန့်ကျင်ရာမရောက်သည့် အတိုင်းအတာထိသာဖြစ်သည်ဆိုခြင်းပင်။ အကယ်၍ မိဘများက သာသနာကို သွေဖည်ဖောက်ဖျက်ရန် သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ကိုးကွယ်ရန် အတင်းအကြပ် ပြုလုပ်ပါက ၎င်းတို့၏စကားကို နာခံရန်မလိုပေ။ ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်၌ လာရီ သည်မှာ لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ (ဖန်ဆင်းရှင်အား နာခံ ခြင်းမပြုရန်ပြောသော ဖန်ဆင်းခံတစ်ဦး၏ စကားကို နာခံခြင်းမပြုရ။) ဤဟဒီးသ်ကို အီမာမ်အဟ်မဒ်နှင့် ဟာကင်မ် တို့က ဆွဟီးဟ်ဟဒီးသ်အဖြစ် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။

ဤအာယတ်တော်သည် သာဝကကြီးစအာဒ်အိဗ်နီအဗီဝက္ကဆွ်နှင့် ဆက်စပ်လျက် ကျရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် ၏။ ၎င်းသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ က ဂျန္နတ်တွင်နေကြမည့်အကြောင်း သတင်းကောင်းပေးခြင်းခံရသူ သာဝကကြီး ဆယ်ဦးအနက် တစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။ ထိုသူများအား “အလ်အရှ်ရဟ်မုဘတ်ရှ်ရှရာဟ်” ဟုခေါ်၏။ စအာဒ်သည် အလွန် နာခံကျိုးနွံသော သားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အမြဲတစေ မိခင်ကြီးကျေနပ်အောင် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူဖြစ်သည်။ မိခင် ဖြစ်သူ ဟမ်နဟ်ဘင့်အဗီစွဖ်ယန်သည် သူမ၏သား စအာဒ်တစ်ယောက် အစွလမ်းကိုလက်ခံပြီးကြောင်း ကြားသိရ သောအခါ အလွန်ပင်ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်ပြီး ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သားဖြစ်သူ မိရိုးဖလာဘာသာရေးဘက်သို့ ပြန်မလှည့်သမျှကာလပတ်လုံး စားခြင်း၊ သောက်ခြင်းမပြုတော့ဟု ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့သည်။ သူမသာ အစာငတ်၊ ရေငတ်ဖြင့်သေဆုံးခဲ့လျှင် ၎င်းအား မိခင်ကိုသတ်သောသားဟူ၍ တစ်လောကလုံးမှ အပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရပေမည်။ (မွတ်စလင်မ်၊ တိရ်မီဇီ)။ ဤကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်အာယတ်တော်ဖြင့် သာဝကကြီးစအာဒ်အိဗ်နီအဗီဝက္ကဆွ်အား ၎င်း၏မိခင် စကားကို နားမထောင်ရန် အမိန့်ပေးတော်မူခဲ့လေသည်။

ဘဂီဝီ၏ဆင့်ပြန်ချက်တွင် သာဝကကြီးစအာဒ်အိဗ်နီအဗီဝက္ကဆွ်၏မိခင်သည် သူမ၏ကျိန်ဆိုချက်အတိုင်း မစားမသောက် ဘဲ တစ်နေ့နှင့် တစ်ညနေခဲ့သည်ဟု ဖော်ပြပါရှိ၏။ အချို့မဆိုများအရမူ သုံးနေ့နှင့်သုံးညဖြစ်၏။ သာဝကကြီးစအာဒ်အိဗ်နီအဗီဝက္ကဆွ်အတွက် မိခင်အားချစ်ခင်မှု၊ ကျိုးနွံနာခံမှုက တစ်ဖက်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်က တစ်ဖက်ဖြစ်နေသော် လည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကို အရာအားလုံးထက်ပို၍ ဦးစားပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမထံသို့သွား ရောက်ပြီး “အို-မိခင်၊ အကယ်၍ အသင်၏ကိုယ်ထဲတွင် အသက်ပေါင်းရာချီရှိပြီ၊ ယင်းအသက်များတစ်ချောင်းခြင်းစီ ထွက်နေသည်ကို မြင်ရသည့်တိုင် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏သာသနာကို စွန့်လွှတ်မည်မဟုတ်ပါ။ စားသောက်မည် သို့ မဟုတ် အသေခံမည်ဆိုခြင်းမှာ အသင်၏သဘောအတိုင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်မူ ကျွန်ုပ်၏သာသနာကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါ”ဟု ခိုင်မာစွာပြောဆိုခဲ့လေသည်။ သားဖြစ်သူ၏ စွဲမြဲခိုင်မာမှုကြောင့် စိတ်ပျက် အားလျော့သွားသော သူမသည် အစားအသောက်များကို စတင်စားသောက်လေတော့သည်။

အာယသ် (၁၀-၁၃)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً
النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ ۖ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ
أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا
اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ ۖ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِّنْ خَطِيئَتِهِمْ
مِّنْ شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ ۖ
وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾

လူတို့တွင် "ကျွန်ုပ်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သက်ဝင်ယုံကြည်ခဲ့ကြပါပြီ"
ဟု ပြောဆိုသူများလည်း ရှိကြပေသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
(၏လမ်းတော်၌) ဒုက္ခပေးခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသောအခါ ၎င်းတို့သည် လူတို့၏ဒုက္ခပေးမှုကို
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ပြစ်ဒဏ်ကဲ့သို့ပင် ထင်မှတ်ယူဆကြလေသည်။ သို့ရာတွင်
အကယ်၍ အသင့်အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်အထံတော်မှ ကူညီ
စောင့်မမှု တစ်စုံတစ်ရာ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်ရှိသော် ၎င်းတို့က "ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း
ဧကန်အမှန် အသင်တို့နှင့်အတူ ရှိခဲ့ကြပေသည်"ဟု မချဇကန် ပြောဆိုကြကုန်၏။
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား ခပ်သိမ်းတို့၏ စိတ်နှလုံးများအတွင်း
ရှိသည်တို့ကို အသိတော်မူဆုံးပင်မဟုတ်ပါလော။[၁၀]^၂ ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
သည် မုဒ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား ခွဲခြားသိမြင်အောင် ပြုလုပ်တော်မူမည်။
ထိုနည်းတူစွာ ထိုအရှင်မြတ်သည် "မုနာဖစ်က်" အယောင်ဆောင်တို့အားလည်း ခွဲခြား
သိမြင်အောင် ပြုလုပ်တော်မူအံ့သတည်း။[၁၁] စင်စစ် "ကာဖီရ်" သွေဖည်ငြင်းပယ်သော
သူတို့က "မုဒ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သောသူတို့အား "အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏
လမ်းစဉ် လိုက်နာကြလေကုန်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်တို့၏ ပြစ်မှုများကို ထမ်းရွက်ကြ

2 ဆိုလိုသည်မှာ ယင်းသို့သောသူတို့သည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းမှုအချို့ ကြုံတွေ့ရလျှင် မယုံကြည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သူများနှင့်
ပေါင်းသွားသည်။ သို့သော် ကာဖီရ်သွေဖည်ငြင်းပယ်သူများနှင့် စစ်ပွဲတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ အကူအညီတော်များ
မွတ်စလင်များထံလာတော့မည်ဆိုလျှင် မွတ်စလင်အဖြစ် ဟန်ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက် သူတို့က မယုံကြည်
သွေဖည်သူများနှင့် ပေါင်းရသည်မှာ ၎င်းတို့က နှိပ်စက်မည်ကို ကြောက်သောကြောင့်ဟု ဆင်ခြေပေးကြသည်။
3 အနှစ်သာရကား ထိုကဲ့သို့သော သူများသည် အစ္စလာမ်သာသနာကို ၎င်းတို့နှလုံးသားမှ ယုံကြည်ခြင်းမဟုတ်။ ထို့အပြင်
ဤအကြောင်းအရာသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတွင် မဖုံးကွယ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှင်မြတ်သည်
ထိုသူများ၏ နှလုံးသားတွင် မည်သည်တို့ရှိသည်ကို သိတော်မူ၍ ဖြစ်သည်။

မည်” ဟု ဆိုကြကုန်၏။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် ထိုမုအ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့၏ပြစ်မှုများအနက်မှ အနည်းငယ်(သောပြစ်မှု)ကိုမျှပင် ထမ်းရွက်နိုင်ကြမည့်သူများ မဟုတ်ပေ။ စင်စစ်ဧကန် ၎င်းတို့သည် မုသာဝါဒီများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏။[၁၂] သို့ရာတွင် မုချစင်စစ် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ဝန်များကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ဝန်များနှင့်အတူ အခြားသောဝန်များကိုလည်းကောင်း ထမ်းဆောင်ကြပေမည်။ ထိုမှတစ်ပါး မချွတ်ဧကန် ၎င်းတို့သည် “ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင် မိမိတို့ လီဆယ်ဖန်တီးခဲ့ကြကုန်သော အရာများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စစ်ဆေး မေးမြန်းခြင်းကိုလည်း ခံကြရကုန်အံ့သတည်း။[၁၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا "စင်စစ် ကာဖီရ် သွေဖည်ငြင်းပယ်သူတို့က မုအ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား” (၂၉:၁၂) ကာဖီရ်များသည် မွတ်စလင်မ်တို့အား လမ်းလွဲကြစေရန်လည်းကောင်း၊ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုအားပျော့သွားစေရန် လည်းကောင်း နည်းမျိုးစုံဖြင့်ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့သည် မွတ်စလင်မ်များအား ဩဇာအာဏာနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ပြုလျက် ဟန့်တားရန်ကြိုးစားသည်လည်းရှိ၏။ မွတ်စလင်မ်တို့၏စိတ်ထဲသို့ ဒွိဟသံသယများကို ထည့်သွင်းပေးရန် ကြိုးစားကြသည်လည်းရှိ၏။ ဤအာယတ်တော်မှာ ထိုသူတို့၏ ယင်းကဲ့သို့ လှုပ်ရှားမှုမျိုးတစ်ခုကို ဖော်ပြသည်။ ၎င်းတို့က မွတ်စလင်မ်တို့အား တမလွန်ဘဝ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုကြောက်သည့်စိတ်ဖြင့် မိရိုးဖလာယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုကို မစွန့်ခွာကြရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တမလွန်ဘဝ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခဆိုသည်မှာ ဖြစ်လာမည့် အရာမဟုတ်။ မွတ်စလင်မ်များ၏ တမလွန်အပေါ်ယုံကြည်ချက်သည် အမှန်တကယ်ဖြစ်လာခဲ့သည့်တိုင် ထိုတမလွန်ဘဝ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခကို မွတ်စလင်မ်များကိုယ်စား ၎င်းတို့က ခံပေးကြမည်ဖြစ်၍ မွတ်စလင်မ်တို့အနေဖြင့် ဒုက္ခခံစားကြရမည်မဟုတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

အလားတူဖြစ်ပျက်ပုံတစ်ခုကို စူရဟ်အန်နဂ်မ်၏ နောက်ဆုံးရှုကူအ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كُنِ لَّنَا سُلْطَانٌ فَأَنزَلْنَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مَاءً ثَجَّالًا فَأَتَيْنَا الْكَافِرِينَ فِي أَصْحَابِهِمْ ذُرِّيَّتًا فَأَنزَلْنَا إِلَيْهِم مَّاءً يَهِيمٌ فَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ سُلْطَانٌ فِي أَمْثَلِ الْعَمَلِ (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် အကြင်သူများအား မမြင်ခဲ့လေသလော၊ ထိုသူသည် မျက်နှာလွှဲသွားခဲ့၏။ ၎င်းပြင် ထိုသူသည် အနည်းငယ်မျှ (ပစ္စည်း)ကိုပေး၍ (ယခု)ပိတ်ပင်ခဲ့၏” (၅၃:၃၃-၃၄)

တစ်ခါသော် ကာဖီရ်အချို့သည် ၎င်းတို့၏အသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးအား ဤလောက၌ ၎င်းတို့အား ငွေအနည်းငယ်ပေးမည်ဆိုပါက နောင်ဘဝ၌ ၎င်းခံစားရမည့်ဒုက္ခများကို ၎င်းတို့က ကိုယ်စားခံပေးကြမည်ဟု လှည့်စားပြောဆိုခဲ့ကြ၏။ ထိုသူသည် အစပိုင်း၌ ငွေကိုပေးခဲ့သေးသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် မပေးတော့ချေ။ ၎င်း၏မိုက်မဲမှုနှင့် အဓိပ္ပာယ်မရှိ ရယ်ဖွယ်ဖြစ်မှုအကြောင်းကို စူရဟ်အန်နဂ်မ်၌ အသေးစိတ်ဖော်ပြထား၏။

မွတ်စလင်မ်တို့အား ကာဖီရ်များက အလားတူကမ်းလှမ်းမှုမျိုးကို ဤနေရာတွင်ဖော်ပြ၏။ ဤကမ်းလှမ်းမှုကို တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ထိုကဲ့သို့ပြောကြားသူများသည် လူလိမ်လူညာများဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။ ၎င်းတို့သည် မည်သူ၏ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကိုမျှ ထမ်းရွက်ကြမည့်သူများ မဟုတ်ကြချေ။

وَمَا لَهُمْ حِمْيلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ إِنَّهُمْ لَأَبْلُونَ "စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် ထိုမုအ်မင်န် သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့၏ ပြစ်မှုများအနက်မှ (အနည်းငယ်သော) ပြစ်မှုကိုမျှပင် ထမ်းရွက်နိုင်ကြမည့်သူများမဟုတ်ပေ။ စင်စစ်ဧကန် ၎င်းတို့သည် မုသာဝါဒီများပင် ဖြစ်ကြကုန်၏” (၂၉:၁၂) တမလွန်ဘဝ၏ ပြင်းထန်လှသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကို မြင်ကြရသည့်အခါ ၎င်းတို့သည် တစ်ခြား မည်သူ၏ ကိုယ်စားကိုမျှ ဝင်၍ခံရဲကြလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ကတိစကားသည် အလိမ်အညာသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် အခြားသူတို့၏ဆင်းရဲ ဒုက္ခကိုခံပေးရန် အသင့်ရှိကြသည့်တိုင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ခွင့်ပြုတော်မူလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် လူတစ်ဦးကျူးလွန်သောပြစ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်ကို အခြား သူတစ်ဦးအား ကျခံစေခြင်းသည် တရားမျှတမှု ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ကုရ်အာန်ကညွှန်ပြသော အခြားအချက်တစ်ခုမှာ ၎င်းတို့သည် အခြားသူများကျူးလွန်သည့်အပြစ်များကို လျော့ပါးသက်သာအောင် ပြုလုပ်၍ပေးနိုင်ကြမည်မဟုတ်သော်လည်း၊ အခြားသူများအား လမ်းမှားသို့ညွှန်ပြခြင်း နှင့် ဖြောင့်မှန်သောလမ်းမှ သွေဖည်စေရန်ကြိုးစားခြင်းတို့သည်လည်း ကြီးမားသောအပြစ်ပင်ဖြစ်၍၊ ထိုအပြစ်ကို မိမိတို့ကို ယ်တိုင်ပြုလုပ်ခဲ့ကြသော အပြစ်များပေါ်တွင် ထပ်ပေါင်းပေးခြင်းကို ခံကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၏ အပြစ်များကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးအား လမ်းမှားကိုညွှန်ပြခြင်းအတွက် အပြစ်များကိုလည်း ကောင်း သယ်ပိုးလျက်ရှိနေကြပေမည်။

အပြစ်ကျူးလွန်ရန်ဖိတ်ခေါ်မှုသည်လည်း အပြစ်တစ်ခု ပင်ဖြစ်၍ ပြစ်ဒဏ်သည် အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၏။

ဤအာယသ်တော်မှ နေ၍ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရသည်မှာ သူတစ်ပါးအား အပြစ်ကျူးလွန်ရန် ဖိတ်ခေါ်သူ သို့မဟုတ် ကျူးလွန်ရာတွင် ကူညီရိုင်းပင်းသူသည် အပြစ်ကို အမှန်တကယ်ကျူးလွန်သူကဲ့သို့ ဒုစရိုက်သားပင်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီးအဗူဟူရိုင်ရဟ် رضي الله عنه နှင့် အနားစံအိမ်နိမာလစ် رضي الله عنه တို့ ကိုးကားသည့် ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်၌ဖော်ပြခဲ့သည် မှာ တစ်ခါသော် တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ “မည်သူမဆို လူတို့အား တရားလမ်းမှန်သို့ဖိတ်ခေါ်လျှင် ၎င်း၏ဖိတ်ခေါ်မှုအပေါ် လိုက်နာကျင့်သုံးကြသူ အားလုံး၏ စုပေါင်းကောင်းကျိုးကို ၎င်းလည်းရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ လိုက်နာကျင့်သုံးကြသူများ၏ ဆုလာဘ် ဝေစုဝေပုံသည်လည်း လျော့နည်းလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် မည်သူမဆို လူတို့အား ပြစ်မှုဒုစရိုက်သို့ဖိတ်ခေါ်လျှင် ၎င်း၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြသူတို့၏ စုပေါင်း အပြစ်ဒဏ်ကို ၎င်းလည်းရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြ သူများလည်း အပြစ်ဒဏ်လျော့နည်းလိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။”

(မွတ်စလင်မ်၊ အိမ်နိမာလဟ်၊ ကုရ်တုဝီ)

အာယသ် (၁၄-၁၈)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا
ط فَآخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣﴾ فَانجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ
جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾ وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ
اتَّقُوهُ ٭ ذِكْكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَوتَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا ٭ إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا

يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا
لَهُ ۚ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۖ وَمَا
عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾

ထိုပြင် မလွဲကန် ငါအရှင်မြတ်သည် “နူဟ်”အား ၎င်း၏အမျိုးသားတို့ထံ (ရုဏ်တမန်တော်အဖြစ်) စေလွှတ်တော်မူခဲ့ရာ ထိုနူဟ်သည် ၎င်းတို့တွင် နှစ်ပေါင်းကိုးရာ ငါးဆယ်တိုင်တိုင် နေထိုင်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ရေလွှမ်းမိုးခြင်း(ပြစ်ဒဏ်)သည် ၎င်းအမျိုးသားတို့အား ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်ခဲ့လေ၏။ အမှန်သော်ကား ထိုအမျိုးသားတို့မှာ မတရားသောသူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်၏။[၁၄] ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ထို “နူဟ်” အားလည်းကောင်း၊ သင်္ဘော၌ ပါရှိခဲ့သောသူတို့အား လည်းကောင်း၊ ကယ်တင်တော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုသင်္ဘောကို ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား ခပ်သိမ်းတို့အဖို့ သက်သေလက္ခဏာတစ်ရပ် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ပေသတည်း။[၁၅] ထိုမှတစ်ပါး အိမ်ရာဟိမ် အား(လည်း ငါအရှင်မြတ်သည် ရုဏ်တမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။) အကြင်အခါဝယ် ထိုအိမ်ရာဟိမ်သည် မိမိအမျိုးသားတို့အား (ဤသို့) ပြောကြားခဲ့လေ၏။ (အချင်းတို့) အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြလေကုန်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အား ခန့်ညား ကြောက်ရွံ့ကြလေကုန်။ အကယ်၍ အသင်တို့သည် သိရှိကြလေသော် ဤသည် အသင်တို့အဖို့ အကောင်းဆုံးပင် ဖြစ်ပေသည်။[၁၆] အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အားစွန့်၍ ရုပ်တုများကိုသာလျှင် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် မုသား (အယူဝါဒ)ကို လီဆယ်ဖန်တီးကြကုန်၏။ ဧကန်စင်စစ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား စွန့်၍ အသင်တို့သည် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်လျက် ရှိကြသည်တို့မှာ အသင်တို့၏ စားနပ်ရိက္ခာကို လုံးဝပိုင်ဆိုင်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် (မိမိတို့အဖို့) စားနပ်ရိက္ခာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်၌ ရှာဖွေကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ် အားသာလျှင် ခဝပ်ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်ကို သိတတ်ကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့အားလုံးတို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အထံတော် သို့သာလျှင် ပြန်သွားကြပေမည်။[၁၇] သို့ရာတွင် အကယ်၍ အသင်တို့သည် (ငါ့အား) မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်းပယ်ကြလျှင် အသင်တို့အလျှင် ရှိခဲ့ကြလေသော အုပ်စုများကလည်း (မိမိတို့၏ နဗီတမန်တော်များအား) မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ပင် စွပ်စွဲခြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။ စင်စစ်မှာမူကား ရုဏ်တမန်တော်များအပေါ်၌ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်ပညတ်တော်များကို လူသားတို့ထံ) ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ ပို့ဆောင်ရန်သာလျှင် တာဝန်ရှိပေသတည်း။[၁၈]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်များ၌ ကာဖီရ်တို့သည် မွတ်စလင်မ်တို့အပေါ် ဆန့်ကျင်မှု၊ နှိပ်စက်ကလုပြုမှုများကို ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေကြဆဲဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့၏။ အထက်ဖော်ပြပါ အာယတ်တော်များတွင်မူ ယုံကြည်သက်ဝင်ကြသူတို့အား ကာဖီရ်များက ထပ်တလဲလဲ အနှောင့်အယှက်ပေးလေ့ရှိခဲ့ကြပုံကို ရှေးခေတ်လူတို့၏ အဖြစ်အပျက်အချို့ကို ဖော်ပြလျက် တမန်တော်မြတ်ﷺအား နှစ်သိမ့်အားပေးတော်မူခဲ့သည်။ ယင်းကဲ့သို့ အနှောက်အယှက်ပြုခြင်းခံကြရသော်လည်း ယုံကြည်သက်ဝင်ကြသူတို့သည် ဘယ်သောအခါမျှ မျှော်လင့်ချက်ပျောက်ဆုံးခဲ့သည်မရှိကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ အသင်သည်လည်း ကာဖီရ်များပေးသည့် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကရှမထားဘဲ အသင်၏တမန်တော်တာဝန်ဝတ္တရားများကို မဆုတ်မနစ်ဆောင်ရွက်သင့်သည်ဟူ၍ မိန့်တော်မူခဲ့လေသည်။

ပွင့်လေပြီးသော နဗီတမန်တော်များအနက် တမန်တော်နှုတ်ﷺ၏အဖြစ်အပျက်ကို ဦးစွာဖော်ပြခဲ့၏။ ဤသို့ဖော်ပြခြင်းမှာ တမန်တော်နှုတ်ﷺသည် သွေဖည်ငြင်းပယ်သူများနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်တွဲဖက်ကိုးကွယ်ကြသူများ အား ပထမဆုံးရင်ဆိုင်ရသော တမန်တော်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒုတိယအချက်အနေဖြင့် တမန်တော်နှုတ်ﷺလောက် မည်သည့်တမန်တော်မျှ မိမိအမျိုးသားတို့၏ နှောင့်ယှက်မှုကို ကြုံတွေ့သည့်ခံခဲ့ရသူ မရှိခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်၏။ ၎င်းအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ရှည်လျားလှသောသက်တမ်းကို အထူးသီးသန့် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် ဖော်ပြချက်အရ ၎င်း၏သက်တမ်းမှာ နှစ်(၉၅၀)ရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အချို့သော ဆင့်ပြန်ချက်များ၌ ဤမျှသက်တမ်းသည် ၎င်း၏တရားဒေသနာဟောကြားခြင်းနှင့် သင်ကြားပို့ချခြင်းများပြုလုပ်သော ကာလနှင့်သာသက်ဆိုင်ပြီး ယင်းကာလမတိုင်မီနှင့် ရေလွှမ်းမိုးခြင်း၏နောက်ပိုင်းသက်တမ်းများ ရှိသေးကြောင်းဖော်ပြကြသည်။ وَاللَّهُ اعْلَم

တရားဒေသနာဟောကြားမှု၊ သင်ကြားပို့ချမှုများပြုလုပ်ရင် ဤမျှထူးထူးခြားခြား သက်တမ်းရှည်စွာ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာဖီရ်တို့၏ ရိုက်နှက်ခြင်း၊ လည်ပင်းညှစ်ခြင်းများအပါအဝင် နည်းမျိုးစုံဖြင့်ဒုက္ခပေးခြင်းကို တောင့်ခံခြင်းသည်လည်းကောင်း တမန်တော်နှုတ်ﷺ၏ အထူးအရည်အချင်းများပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့သော အခက်အခဲများ၊ ဒုက္ခဒေသနာများကို ခံစားရသည့်တိုင် ၎င်းသည် စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ဒုတိယအဖြစ်အပျက်မှာ များစွာသောစမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုများကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသည့် တမန်တော်အိဗ်ရာဟင်မ်၏အဖြစ်အပျက်များဖြစ်၏။ ပထမတွင် နမ်ရှုဒ်အီမီး၊ ထို့နောက် ဆီးရီးယားမှ လူသူကင်းမဲ့ရာကန္တာရတစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရခြင်း၊ ထို့နောက် သားတော်အားသတ်ဖြတ်ရခြင်း စသည့်အတိဒုက္ခများက ၎င်းဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် အကျပ်အတည်းများကိုပြောပြပေသည်။ တမန်တော်အိဗ်ရာဟင်မ်၏ အဖြစ်အပျက်နှင့်အတူ လူတွ်ﷺနှင့် ၎င်း၏အမျိုးသားများအကြောင်း အကျဉ်းချုပ်ကိုပါ ဖော်ပြခဲ့၏။ ထို့နောက် အခြားသောတမန်တော်အချို့နှင့် ၎င်းတို့၏ မလိုမုန်းထားသော အမျိုးသားများအကြောင်းအား စုရဟ်အဆုံးတိုင်ဖော်ပြလေသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံးက တမန်တော်မြတ်ﷺအား စိတ်ဓာတ်မြင့်တက်စေပြီး မွတ်စလင်မ်များအားလည်း ဘာသာတရားကို စွဲမြဲခိုင်ခံ့စေပေသည်။

အာယသ် (၁၉-၂၃)

وَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ
﴿١٩﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ

النَّشَاطَةَ الْآخِرَةَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ ۖ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَكُونُونَ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٣﴾

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်အဖန်ဆင်းခံတို့ကိုမည်သို့စတင်ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ကို
 ၎င်းတို့သည် မတွေ့မမြင် မဆင်ခြင်ခဲ့ကြလေသလော။ ထို့နောက်တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်
 သည်ပင် ထိုအဖန်ဆင်းခံတို့ကို ထပ်မံ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူမည်။ ဧကန်အမှန် ဤသည်
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အဖို့ လွန်စွာလွယ်ကူလှပေသည်။[၁၉] (အို-နဗီတမန်တော်၊)
 အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့၊) အသင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေဝယ် လှည့်လည်
 သွားလာ၍ထိုအရှင်မြတ်သည်အဖန်ဆင်းခံတို့ကိုမည်သို့စတင်ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ကို
 ကြည့်ရှု လေ့လာကြလေကုန်။ ထို့နောက်တစ်ဖန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် (ထိုအဖန်
 ဆင်းခံတို့အား) နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ပင် ဖန်ဆင်းတော်မူမည်။ စင်စစ်ဧကန်
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို စွမ်းဆောင်နိုင်တော်မူသော အရှင်မြတ်
 ပင် ဖြစ်တော်မူပေသည်။[၂၀] ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူအား
 ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူမည်။ ထိုနည်းတူစွာ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူ
 အား သနားကြင်နာတော်မူပေမည်။ ၎င်းပြင် အသင်တို့အားလုံးသည် ထိုအရှင်မြတ်အထံ
 တော်သို့ပင် ပြန်သွားကြရပေမည်။[၂၁] စင်စစ်သော်ကား အသင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေ၌
 လည်း (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မိမိတို့အား ပြစ်ဒဏ်ပေးတော်မူခြင်းကို) မစွမ်းဆောင်နိုင်
 လေအောင်ပြုနိုင်ကြသည်မဟုတ်ပေ။ မိုးကောင်းကင်၌လည်းပြုနိုင်ကြသည်မဟုတ်ပေ။
 ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့အဖို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပြင် ကိစ္စအဝဝကိုပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်
 ပေးမည့်သူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကူညီစောင့်မည့်သူဟူ၍လည်းကောင်း တစ်ဦးတစ်
 ယောက်မျှပင် မရှိချေ။[၂၂] သို့ရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာ
 တော်များကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်းကိုလည်းကောင်း ငြင်းပယ်ခဲ့
 ကြသော သူတို့သည်သာလျှင် ငါအရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်ကို မျှော်လင့်အားထား
 ခြင်း ကင်းမဲ့ကြပေမည်။ ၎င်းပြင် ထိုသူတို့၌သာလျှင် ပြင်းပြနာကျင်ဖွယ်ဖြစ်သော
 ပြစ်ဒဏ်သည် သက်ရောက်အံ့သတည်း။[၂၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

မက္ကာမြို့မှ ကာဖီရ်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးအား ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ခြင်းကို
 ယုံကြည်ခဲ့ကြသော်လည်း၊ လူများသည်သေပြီးသည့်နောက် ရှင်ပြန်ထကြရမည်ဆိုခြင်းကိုမူ မဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆခဲ့ကြ
 သည်။ ယခုအာယတ်တော်များက ၎င်းတို့၏အမြင်မှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ဖန်ဆင်းမှုကိုထပ်မံပြုလုပ်သည့် ဖြစ်စဉ်သည်

စတင်ဖန်ဆင်းခြင်းထက် များစွာပို၍လွယ်ကူကြောင်း မိန့်ဆိုတော်မူသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ ကာဖီရများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ဖန်ဆင်းမှုကိုပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းအား ယုံကြည်ကြသော်လည်း ပို၍လွယ်ကူသော ယင်းအမှုကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံပြုလုပ်ခြင်းအတွက် ထိုအရှင်မြတ်၏စွမ်းအားကိုမူ ငြင်းပယ်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် အာယတ်တော်(၂၀)က ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းမှု၏ကြီးကျယ်ခမ်းနားပုံကို လှည့်ပတ်ကြည့်၍ ဆင်ခြင်ကြည့်ကြရန် တိုက်တွန်းသည်။ သို့မှသာ ၎င်းတို့သည် အံ့ချီးဖွယ်ဖန်ဆင်းမှုကို စတင်ပြုလုပ်တော်မူသော ထိုအရှင်မြတ်သည် ယင်း လုပ်ငန်းစဉ်အား လွယ်ကူစွာဖြင့် ထပ်မံပြုလုပ်နိုင်ကြောင်းကိုသိမြင်ပြီး ပူပန်ကြောင့်ကြ ဖြစ်ကြပေမည်။ ရှင်ပြန်ထခြင်း ကိုခိုင်မာအောင် ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် နောက်ဆုံးအာယတ်တော်သုံးရပ်သည် ထိုအကြောင်းကို ငြင်းပယ်သူများ အတွက် ပြစ်ဒဏ်ကိုဖော်ပြလေသည်။

အာယတ် (၂၄-၂၇)

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾
دُونِ اللَّهِ أَوثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصِيرِينَ ﴿٢٥﴾
فَأَمَّنَ لَهُ لُوطٌ ۖ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۚ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

ထိုအခါ ထိုအိမ်ရာဟိမ်၏အမျိုးသားတို့မှာ "အသင်တို့သည် ထိုအိမ်ရာဟိမ်အား သတ်ပစ်ကြလေကုန်၊ သို့တည်းမဟုတ် အသင်တို့သည် ၎င်းအား မီးတင်ရှို့ကြလေကုန်" ဟု ပြောဆိုကြခြင်းမှတစ်ပါး အခြားမည်သည်ကိုမျှ အဖြေပေးနိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြချေ။ သို့ ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်ရာဟိမ်အား မီးမှကယ်ဆယ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဧကန်အမှန် ဤသည့်(ဖြစ်ရပ်)၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ကုန်သော အမျိုးသားတို့အဖို့ သက် သေသာဓကများရှိပေသည်။ [၂၄] ၎င်းပြင် ထိုအိမ်ရာဟိမ်က (မိမိ၏ အမျိုးသားတို့အား) ပြောကြားခဲ့သေး၏။ အသင်တို့သည် ဤ မျက်မှောက်လောကီဘဝ၌ မိမိတို့အချင်းချင်း မေတ္တာ ရှိကြသောကြောင့်သာလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အားစွန့်၍ ရုပ်တုများကို ရွေး ချယ်ပြုလုပ်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက် "ကိယာမတ်" ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့ တွင်မူ ကား အသင်တို့အချင်းချင်း အချို့ကအချို့ကို ငြင်းပယ်ကြမည်။ အချင်းချင်း အချို့က အချို့ကို ကျိန်ဆဲကြပေမည်။ ၎င်းပြင် ငရဲသည် အသင်တို့၏ ခိုလှုံရာဌာန ဖြစ်မည်။ ထိုမှ တစ်ပါး အသင်တို့အဖို့ ကူညီစောင့်မအံ့သောသူများဟူ၍လည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ

ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေတကား။[၂၅] ထို့နောက် “လူတို့”သည် ထိုအိမ်ရာဟိမ်အား ယုံကြည် ထောက်ခံခဲ့လေ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအိမ်ရာဟိမ်က “ဧကန်မလွဲ ငါသည် နေရင်းအရပ်ဒေသကို စွန့်၍ ငါ့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်(ညွှန်တော်မူရာ)သို့ ထွက်ခွာသွားမည်။ မလွဲဧကန် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် တန်ခိုးတော်ဖြင့် လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသည်” ဟု ပြောဆိုခဲ့လေ၏။[၂၆] ထို့ပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်ရာဟိမ်အား “အစ်ဟာက်” ကိုလည်းကောင်း၊ “ဟအ်ကူဗ်” ကိုလည်းကောင်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ထို့ပြင် ငါအရှင်မြတ်သည် နဗီတမန်တော်ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကျမ်းဂန်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုအိမ်ရာဟိမ်၏သားမြေးတို့၌ တည်စေတော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်ရာဟိမ်အား ၎င်း၏အကျိုးကို ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝတွင်(လည်း) ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး တမလွန်ဘဝ၌လည်း ထိုအိမ်ရာဟိမ်သည် သူမွန်သူမြတ်တို့အနက်မှပင် ဖြစ်ပေအံ့သတည်း။[၂၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

فَأَمَّا لَهُ لُوطٌ ۖ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي “ထို့နောက် လူတို့သည် ထို(အိမ်ရာဟိမ်)အား ယုံကြည်ထောက်ခံခဲ့လေ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအိမ်ရာဟိမ်က ဧကန်မလွဲ ငါသည် နေရင်းအရပ်ဒေသကိုစွန့်ခွာ၍ ငါ့အားဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ် (ညွှန်တော်မူရာ)သို့ ထွက်ခွာသွားမည်။” (၂၉:၂၆)

တမန်တော်လူတို့သည် တမန်တော်အိမ်ရာဟိမ်၏တူတော်ဖြစ်ပြီး၊ နမ်ရူဒ်၏မီးပုံထဲမှ အိမ်ရာဟိမ်၏အံ့ချီးဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့ပြီးနောက် ပထမဆုံးအိမာန်ယူခဲ့သူ ဖြစ်၏။ တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်သည် မိမိ၏ဇာတိမြို့ “ကူသာ” (ကူဇာ၏ မြို့နယ်တစ်ခုဖြစ်သည်)မှာ ဇနီးသည်ဆာရာသခင်မ (၎င်း၏ဝမ်းကွဲညီမ တော်စပ်၍ အစ္စလာမ်ကိုလက်ခံပြီးသူ)၊ လူတို့တို့နှင့်အတူ အရပ်တစ်ပါးသို့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် စီစဉ်ချိန်တွင် ဤသို့ပြောကြားခဲ့၏။ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي (ကျွန်ုပ်သည်ဇာတိမြို့ကိုစွန့်၍ကျွန်ုပ်အားဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသောအရှင်မြတ်ထံတော်သို့ ထွက်ခွာတော့ မည်။) ဆိုလိုသည်မှာ ၎င်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ရာ၌ အနှောင့်အယှက်မရှိသော၊ ပိတ်ဆို့ ဟန့်တားမှု မရှိသော နေရာတစ်ခုသို့ သွားလိုခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်၏။

အိမ်ရာဟင်မ်အန်နခါအီနှင့် ကတာဒဟ်တို့က ဤစာကြောင်းကို တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်က ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်စာကြောင်း وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ (ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား “အစ်ဟာက်”နှင့်“ယာကူဗ်” တို့အားချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏)သည် သေချာပေါက် တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ် ကို ညွှန်ပြသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် အခြားရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအချို့က إِنِّي مُهَاجِرٌ (ကျွန်ုပ်သည် မိမိဇာတိမြို့မှ ထွက်ခွာတော့မည်)ကို လူတို့က ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ သို့သော် လက်ရှိဆက်စပ်စဉ်းစားရမည့် အကြောင်းအရာ၌ပင် ပထမရှင်းပြချက်က ပို၍ဆီလျော်ပေသည်။ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဆာရာသခင်မသည် လည်းကောင်း ဤ ခရီးစဉ်တွင် အတူလိုက်ပါခဲ့ကြသော်လည်း၊ တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်၏ လက်အောက်ငယ် သားအဖြစ်လိုက်ပါခဲ့ ကြခြင်းဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ပြောစကားများကို တသီးတခြားဖော်ပြခြင်း မပြုခဲ့ချေ။

ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ပထမဆုံးသော တမန်တော်များနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်း

တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်သည် ဘာသာသာသနာအတွက် မိမိနေရပ်ဇာတိကိုစွန့်ကာ အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့ရသည့် ပထမဆုံးသော တမန်တော်ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏သက်တော်(၇၅)နှစ်တွင် ဤပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မှု ကိုပြုခဲ့၏။ (ကုရ်တုဗီ)

အချို့လုပ်ရပ်များ၏ဆုလာဘ်ကို ဤလောကီဘဝ၌လည်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည်။

“ထိုမှတစ်ပါး ငါအရှင်မြတ်သည် ထိုအိမ်ရာဟင်မ်အား ၎င်း၏အကျိုးကို ဤပစ္စက္ခ ဘဝတွင်(လည်း) ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။” (၂၉:၂၇) ၎င်းမှာ “ငါအရှင်မြတ်သည် အိမ်ရာဟင်မ်အား ၎င်း၏ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်လမ်းတော်၌ စွန့်လွှတ်မှုများနှင့် ဖြောင့်မှန်သောလုပ်ရပ်များအတွက် ဆုလာဘ်ကို ဤလောကီ ဘဝ၌ပင် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့၏” ၎င်းသည် ကမ္ဘာ့ လောကသားများကြားတွင် ကျော်ကြားထင်ရှားသူအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အိမ်ရာဟင်မ်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပေးခြင်း ခံရ၏။ ဂျူးများ၊ ခရစ်ယာန်များ သို့မဟုတ် ရုပ်တု ကိုးကွယ်သူများ၏ရှိသေးလေးစားခြင်းကိုခံရ၏။ တမလွန်ဘဝတွင်၎င်းသည်ဂျန္နသ်၌ဆွာလေဟီန်(ကောင်းမြတ်သူများ) ထဲတွင် အပါအဝင်ဖြစ်ပေမည်။ ကောင်းသောအပြုအမူများ အတွက် ဆုလာဘ်အစစ်အမှန်ကို တမလွန်ဘဝတွင် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရမည် ဖြစ်သော်လည်း ယင်းဆုလာဘ်၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ဤလောက၌လည်း ချီးမြှင့်ခြင်းခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ အချို့ဟဒီးသ်တော်များတွင်လည်း ဤလောကတွင် ကောင်းသောလုပ်ရပ်များအတွက် ကောင်းကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဆိုးသောလုပ်ရပ်များအတွက် ဆိုးကျိုးကိုလည်းကောင်း ရရှိကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ ထား၏။ မောင်လာနာဟကီမုလ်အွမ္မဟ်ဟဇရသ်ထာနဝီ^(၁)က ထိုကဲ့သို့ လုပ်ရပ်များ ကိုစုပေါင်း၍ ၎င်း၏စာအုပ်ငယ် “ဂျဇာအ်အ်အ်” (جَزَاءُ الْأَعْمَالِ) တွင်ဖော်ပြခဲ့သည်။

အာယသ် (၂၈-၃၅)

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ أَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقَاطِعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَتَأْتُونَ
فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾
وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ ۖ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ
الْقَرْيَةِ ۖ إِنَّ أَهْلَهَا كَانَوْا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا ۖ قَالُوا نَحْنُ
أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا ۖ لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾
وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِوَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ

وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أُمَّرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾

ထိုနည်းတူစွာ (ငါအရှင်မြတ်သည်) "လူတွ်"အား(လည်း နဗီတမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။) တစ်ရံရောအခါဝယ် ထို"လူတွ်"က မိမိအမျိုးသားတို့အား (ဤသို့) ပြောကြားခဲ့လေ၏။ ဧကန်စင်စစ် အသင်တို့သည် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားခပ်သိမ်းအနက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် အသင်တို့အလျင် ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းမရှိသော အလွန် အလွန် ဆိုးယုတ်လှစွာသော အမှုကို ကျူးလွန်ကြကုန်၏။[၂၈] အသင်တို့သည် ယောက်ျားများထံသို့ (ကာမဂုဏ်ခံစားရန်) လာကြလေသလော။ ၎င်းပြင် အသင်တို့ သည် လမ်းကိုဖြတ်တောက်ကြလေသလော။ (တစ်နည်း) အသင်တို့သည် လမ်း(တွင်) လှည့်ကွက် တိုက်ခိုက်ကြလေသလော။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် မိမိတို့၏ စုဝေးရာ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကိစ္စများကို ကျူးလွန်ကြလေသလော။ ထိုအခါ လူတွ်၏ အမျိုးသား တို့က "အို-လူတွ်၊ အကယ်၍ အသင်သည် သစ္စာဝါဒီတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပါမူ ကျွန်ုပ်တို့ထံ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ပြစ်ဒဏ်ကို ဆောင်ယူခဲ့လော့" ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြခြင်းမှတစ်ပါး အခြား မည်သည့်အဖြေမျှပင် ပေးနိုင်ခဲ့ကြသည်မရှိချေ။[၂၉] ထိုရောအခါဝယ် ထို "လူတွ်"က "အို-ကျွန်တော်မျိုးအား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်၊ အရှင်မြတ် သည်ကျွန်တော်မျိုးအားဖျက်ဆီးမှုကိုကျူးလွန်ပြုလုပ်ကြကုန်သောအမျိုးသားတို့အပေါ် ၌ အောင်နိုင်မှုကို ပေးသနားတော်မူပါ"ဟု လျှောက်ထားပန်ကြားခဲ့လေသတည်း။[၃၀] ၎င်းပြင် ငါအရှင်မြတ်၏စေတမန်များသည် ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းကို အိမ်ရာဟိမ်၏ထံ သို့ ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ကြလေသောအခါ ၎င်းတို့က "ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမြို့ရွာ သားတို့အား ဖျက်ဆီးမည့်သူများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ ဧကန်စင်စစ် ယင်းမြို့ရွာ၌ နေ ထိုင်သောသူတို့မှာ အလွန်တရာ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများပင် ဖြစ်ကြကုန်သည်" ဟု ပြော ဆိုခဲ့ကြလေ၏။[၃၁] (ထိုအခါ) ထိုအိမ်ရာဟိမ်က ထိုမြို့ရွာ၌ (နဗီတမန်တော်) "လူတွ်" သည်(လည်း) ရှိနေပေသည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေရာ ထိုစေတမန်တို့က ပြောဆိုဖြေကြား ခဲ့သည်မှာ ထိုမြို့ရွာ၌ မည်သူတို့ နေထိုင် ကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းစွာ သိရှိ ကြပေသည်။ အမှန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် "လူတွ်" ၏ဇနီးမှအပ ထို"လူတွ်"နှင့်တကွ ၎င်း၏ အိမ်သူအိမ်သား သက်ဆိုင်သူများကိုပါ ကယ်ဆယ်ကြပေမည်။ ထို("လူတွ်")၏ဇနီးမှာမူ ကား ကျန်ရစ်သူတို့တွင် အပါအဝင် ဖြစ်ပေမည်ဟု ပြောကြားခဲ့ကြကုန်၏။[၃၂] တစ်ဖန် ငါအရှင်မြတ်၏ စေတမန်တို့သည် "လူတွ်" ၏ထံသို့ရောက်ရှိ၍ လာခဲ့ကြလေသောအခါ ထို "လူတွ်" မှာ ၎င်းတို့ကြောင့် စိတ်မချမ်းမြေ့ ဖြစ်ခဲ့ ရသည့်ပြင်၊ ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ လွန်စွာ စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုလည်း ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစေတမန်တို့က (ဤသို့)

ပြောဆို(နှစ်သိမ့်စေ)ခဲ့ကြ လေသည်။ ("အို-လူတို့") အသင်သည် စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိပါလေနှင့်၊ ပူဆွေးခြင်းလည်း မရှိပါလေနှင့်။ ဧကန်မလွဲ ကျွန်ုပ်တို့သည် အသင်၏ဇနီးမှအပ အသင်နှင့်တကွ အသင်၏အိမ်သူအိမ်သား သက်ဆိုင်သူအားလုံးတို့အား ကယ်ဆယ်အံ့သောသူများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ ထိုဇနီးမှာမူကား (ပြစ်ဒဏ်ခံစားရန်) ကျန်ရစ်ခဲ့ကြကုန်သောသူတို့တွင် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်ချိမ့်မည်။[၃၃] ဧကန်အမှန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမြို့သူရွာသားတို့အပေါ်၌ ၎င်းတို့သည် အမိန့်တော်ကိုဖိဆန်လျက် ရှိခဲ့ကြသောကြောင့် မိုးကောင်းကင်မှ ပြစ်ဒဏ်တစ်မျိုးကို ချပေးအံ့သောသူများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။[၃၄] သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်သည် သိနားလည်ကြကုန်သော အမျိုးသားတို့အဖို့ ထိုမြို့ရွာမှ ထင်ရှားစွာ သော သက်သေလက္ခဏာအချို့ကို ချန်လှပ်၍ ထားရှိတော်မူခဲ့ပေသတည်း။[၃၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

وَلَوْ طَآءَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّمَا تَتَوَنَّفَحُونَ الْفَاحِشَةَ (ဤသို့)ပြောကြားခဲ့လေ၏။ ဧကန်စင်စစ် အသင်တို့သည် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားခပ်သိမ်းအနက် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် အသင်တို့အလျင် ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း မရှိ သော အလွန်အလွန်ဆိုးယုတ်လှစွာသောအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြကုန်၏။" (၂၉:၂၈)

ဤနေရာတွင် တမန်တော်လူတို့ﷺသည် ၎င်း၏အမျိုးသားတို့၏ ဆိုးယုတ်သောပြစ်မှု(၃)မျိုးကိုဖော်ပြထား၏။ ယင်းတို့မှာ (၁) ယောက်ျားချင်း သဘာဝမဟုတ်သော ကာမဆက်ဆံမှု၊ (၂) ခရီးသည်များအား လုယက်တိုက်ခိုက်ခြင်းနှင့် (၃) လူအများစုဝေးရာရှေ့တွင် စက်ဆုပ်ဖွယ်အမှုကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ကျူးလွန်ခြင်းများဖြစ်ကြ၏။ တတိယပြစ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ကုန်အန်၌ အသေးစိတ်သတ်မှတ်ဖော်ပြချက် မပါရှိချေ။ ဤသို့ဖြင့် ပြစ်မှုဟူသမျှသည် ပြစ်မှုကိုယ်၌က အပြစ်ဖြစ်ပြီး၊ ပြစ်မှုကိုပေါ်ထင်စွာ ကျူးလွန်ခြင်းကလည်း အပြစ်ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်ထပ်ကွမ်းအပြစ် တစ်ခုဖြစ်သွားသည်ဟု ကောက်ချက်ချရမည်ဖြစ်၏။ ဤအချက်၌ တဖိစိရ်အိမာမ်အချို့သည် ဤစိတ်ပျက်ဖွယ်လူများက ၎င်းတို့၏ တွေ့ဆုံပွဲများ၌ ကျူးလွန်လေ့ရှိကြသော ယင်းကဲ့သို့ပြစ်မှုအားလုံးကို စာရင်းပြုစုခဲ့ကြသည်။ ဥပမာ- အူမ်မေဟနီﷺ သခင်မက ဟဒီးသ်တစ်ခုတွင် တင်ပြသကဲ့သို့ ခရီးသည်များအား ကျောက်ခဲဖြင့်ပစ်ပေါက်ခြင်းနှင့် ၎င်းတို့အား ပြောင်လှောင်ခြင်းများဖြစ်သည်။ အခြားရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက တင်ပြကြသည်မှာ ဤမိုက်ရိုင်းသောသူများသည် ပြစ်မှုများကို အခြားသူများရှေ့မှောက်၌ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ပင် ကျူးလွန်ကြသည့်အလေ့ရှိသည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

အာယတ်တော်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော ပြစ်မှုသုံးမျိုးအနက် ပထမတစ်ခုသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာတစ်ခွင်လုံးတွင် မည်သည့်အခါကမျှ မကျူးလွန်ခဲ့ကြသော အပြစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ယင်းအမှုကိုစွဲကို သားရဲ တိရစ္ဆာန်များပင် ရှောင်ကြဉ်ကြသောအမှုမျိုးဖြစ်၏။ ယင်းပြစ်မှုသည် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှုထက်ပင် ပို၍ဆိုးဝါးကြောင်း အွမ္မသ်ထုတစ်ခုလုံးက သဘောတူညီကြ၏။ (ရှုဟ်)

အာယသ် (၃၆-၄၄)

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ
الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جثِيئِينَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ
مَّسْكِنِهِمْ ۚ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُستَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ
بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا
بِذُنْبِهِ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا ۖ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن
دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنَكَبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ
لَبَيْتُ الْعَنَكَبُوتِ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنُظْرِبُهَا لِلنَّاسِ
ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ إِنَّ
فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

ထိုနည်းတူစွာ (ငါအရှင်မြတ်သည်) မဒိယန်မြို့ (သားတို့) ထံသို့ ၎င်းတို့၏ နောင်တော်
ရှုအိုက်ဂ်အား (နဝိတမန်တော်အဖြစ် စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။) သို့ဖြစ်ပေရာ ထို "ရှုအိုက်ဂ်"
က "အို-ငါ၏အမျိုးသားတို့၊ အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဆည်းကပ်
ကိုးကွယ်ကြလေကုန်၊ ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် နောက်ဆုံးနေ့ကို စိုးရိမ်ကြလေကုန်။
ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် ဖျက်ဆီးသူများအဖြစ် တိုင်းပြည်တွင် သောင်းကျန်းမှု မပြု
လုပ်ကြကုန်လင့်"ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ [၃၆] သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် ထို "ရှုအိုက်ဂ်"အား
မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်းပယ်ခဲ့ကြကုန်၏။ သို့ဖြစ် ပေရာ မြေငလျင်သည် ၎င်းတို့အား
ဖမ်းဆီးကွပ်မျက် ခဲ့လေရာ၊ ၎င်းတို့မှာ မိမိတို့ နေအိမ်များ၌ မှောက်လျက် လဲနေသူများပင်
ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်သတည်း။ [၃၇] ထိုမှတစ်ပါး (ငါအရှင်မြတ်သည်) "အာဒ်" အမျိုးသားတို့အား
လည်းကောင်း၊ "ဆမုဒ်" အမျိုးသားတို့အားလည်းကောင်း၊ (ကွပ်မျက်ဖျက်ဆီးတော် မူခဲ့

၏။ ထို့ပြင် မချွတ်မလွဲ (၎င်းတို့ကွပ်မျက်ခြင်းခံခဲ့ရသည်မှာ) အသင်တို့အဖို့ ၎င်းတို့၏ နေအိမ်များကို (ကြည့်ရှုလေ့လာခြင်း)ဖြင့် ထင်ရှားခဲ့လေပြီ။ စင်စစ်သော်ကား "ရှိုင်း တွာန်" မိစ္ဆာကောင်းသည် ၎င်းတို့၏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ချက်များကို ၎င်းတို့၏အမြင်၌ တင့်တယ်လှပအောင် ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ၎င်းတို့အား (မှန်ကန်သော တရား)လမ်းမှ တားဆီး ပိတ်ပင် ခဲ့လေ၏။ စင်စစ် ၎င်းတို့မှာ အသိအမြင်ရှိသော သူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်၏။[၃၈] ထိုနည်းတူစွာ (ငါအရှင်မြတ်သည်) "ကာရုန်" အားလည်းကောင်း၊ "ဖစ်ရ်အောင်န်" အား လည်းကောင်း၊ "ဟာမာန်" အားလည်းကောင်း၊ (ဖျက်ဆီးတော်မူခဲ့၏။) ထိုမှတစ်ပါး မုရု ဇကန် "မူစာ"သည် ၎င်းတို့ထံ ထင်ရှားစွာသော သက်သေ လက္ခဏာတော်များနှင့်တကွ ရောက်ရှိ၍လာခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့မှာ တိုင်းပြည်၌ မောက်မာဆိုးသွမ်းခဲ့ကြ ကုန်၏။ အမှန်မှာ ၎င်းတို့သည် (ငါအရှင်မြတ်၏ပြစ်ဒဏ်မှ) လွတ်မြောက် သွားနိုင်ကြသူ များမဖြစ်ခဲ့ကြချေ။[၃၉] သို့ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ်သည် (၎င်းတို့အနက်) အသီးသီးအား ၎င်း၏ပြစ်မှုကြောင့် ဖမ်းဆီး ကွပ်မျက်တော်မူခဲ့၏။ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ အနက် အချို့၏အပေါ်၌ ကျောက်ခဲများပါရှိသော လေပြင်းမုန်တိုင်းကို စေလွှတ်တော်မူခဲ့၏။ ထို နည်းတူစွာ ၎င်းတို့အနက်အချို့ကို ကျယ်လောင်ပြင်းထန်လှသောအသံသည် ဖမ်းဆီး ကွပ်မျက်ခဲ့လေ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့အနက် အချို့ကို ငါအရှင်မြတ်သည် မြေမျိုစေတော် မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့အနက် အချို့ကိုမူကား ငါအရှင်မြတ်သည် ရေနစ်စေ တော်မူ ခဲ့၏။ အမှန်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား မတရားနှိပ်စက် တော်မူခဲ့ သည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့ကိုယ်ကို နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းလျက် ရှိခဲ့ကြကုန်သတည်း။[၄၀] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား စွန့်၍ အခြားတစ်စုံ တစ်ရာကို (မိမိတို့၏)ကိစ္စအဝဝကို ပြီးစီးအောင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပေးသူများဟု ရွေးချယ်ပြုလုပ်ကြကုန်သောသူတို့၏ ဥပမာကား ပင့်ကူ၏ဥပမာ အလားတူ၏။ ထိုပင့်ကူ မှာ အိမ်တစ်ခုကို ပြုလုပ်၏။ သို့ရာတွင် ဇကန်မလွဲ နန့်န့်ဆုံး(အားအနည်းဆုံး)သော အိမ်မှာ ပင့်ကူ၏အိမ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ၎င်းတို့ သိရှိကြလျှင် ကောင်းလေစွ။[၄၁] ဇကန် မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအားစွန့်၍ ၎င်းတို့ ဟစ်ခေါ်လျက်ရှိကြသောမည်သည့် အရာကိုမဆို ကောင်းစွာသိရှိတော်မူ၏။ အမှန်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် တန်ခိုး တော်ဖြင့် လွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင် မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၄၂] ငါအရှင်မြတ်သည် ဤဥပမာပုံဆောင်ချက်များကို လူတို့၏ အကျိုး ငှာ ခိုင်းနှိုင်းတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် "အာလင်မ်" ပညာရှင်တို့သည်သာလျှင် ယင်းဥပမာ ပုံဆောင်ချက်တို့ကို သိနားလည်ကြကုန်သတည်း။[၄၃] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိုး ကောင်းကင်များကိုလည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေကိုလည်းကောင်း တိကျမှန်ကန်စွာ ဖန် ဆင်း တော်မူခဲ့ပေသည်။ ဇကန်မလွဲ ဤသည်၌ "မုအ်မင်န်" သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အဖို့ (ကြီးကျယ်လှစွာသော) သက်သေသည် အမှန်ပင် ရှိချေသတည်း။[၄၄]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤအာယတ်တော်များတွင်ဖော်ပြထားသော အတိတ်ခေတ်လူတို့၏ အဖြစ်အပျက်များကို ပြီးခဲ့သော စူရဟ်များ၌ အသေးစိတ်ပါရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဥပမာ- ရှုအိုက်င်၏အဖြစ်အပျက်နှင့် အာဒ်နှင့်ဆမူဒ်တို့၏အဖြစ်အပျက်များကို စူရဟ်အလ်အန်ရစ်နှင့် စူရဟ်ဟူဒ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ကာရူန်၊ ဟာမာန်နှင့်ဖိရ်အောင်တို့၏အဖြစ်အပျက်များကို စူရဟ်အလ်ကဆွဆ်၌လည်းကောင်း ပြန်ပြောပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ "စင်စစ် ၎င်းတို့မှာ အသိအမြင်ရှိသောသူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်၏။" (၂၉:၃၈) ဤစကားလုံးသည် "အစ်တစ်ဘ်စားရ်" မှဆင်းသက်လာပြီး "အမြင်"ဟုဆိုလိုသည်။ ထို့ပြင် "မွတ်စ်တက်ဆာ"ကို ကြည့်ရှုလေ့လာသူအတွက် သုံး၏။ ဤစာကြောင်း၏အဓိပ္ပာယ်မှာ သေ့ဖည်ငြင်းပယ်မှုနှင့် ရှိရ်(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ယှဉ်တွဲမှုပြုခြင်း)ကို မလျှော့တမ်း ပြောဆိုနေကြသူများသည် လည်းကောင်း၊ သေပြီးနောက် ထာဝရ ပြစ်ဒဏ်ခံစားရမည့်အဖြစ်နှင့်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အမျက်ဒေါသသင့်မည့်ကိစ္စရပ်များတွင်ပါဝင်ပတ်သက်နေကြသူများသည်လည်းကောင်း အရူးများ သို့မဟုတ် စိတ်မနှံ့သူများ မဟုတ်ကြကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် ထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် အလွန်လိမ္မာပါးနပ်သူများဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့၏အသိဉာဏ်နှင့် အမြော်အမြင်ကြီးမှုများကို လောကီနှင့်သက်ဆိုင်သော စဉ်းစားတွေးတောမှုဘောင်အတွင်း၌သာ ကန့်သတ်ထားကြပေသည်။ ၎င်းတို့သည် ကောင်းမှုနှင့်မကောင်းမှုများအား စာရင်းရှင်းရမည့်နေ့တစ်နေ့ ရှိလာမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုနေ့တွင် လုံးဝဥသု တရားမျှတမှုရှိမည်ကိုလည်းကောင်း နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း မရှိကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူများနှင့် မတရားဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သူများသည် ဤလောကတွင် အဟန့်အတားမရှိ လှည့်ပတ်သွားလာကြသော်လည်း ဖိနှိပ်ခံရသူများနှင့် နှိပ်စက်ခံရသူများသည် မတရားမှုကိုသည်းခံရန် အတင်းအကြပ်စေခိုင်းခြင်းခံကြရသော ကြောင့်ဖြစ်၏။ မတရားမှုများအဆုံးသတ်ပြီး တရားမျှတမှုကိုဖော်ဆောင်မည့်နေ့ကို တမလွန်ဟုခေါ်၏။ ဤအချက်ကို ယင်းသူများသဘောပေါက်နားလည်ခြင်း မရှိကြချေ။

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ "၎င်းတို့သည် လောကီဘဝ၏အပေါ်ယံပုံပန်းကိုသာ သိရှိကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် နောင်တမလွန်ဘဝကိုမူကား ၎င်းတို့သည် လုံးဝမသိကြသူများသာလျှင် ဖြစ်ကြကုန် သတည်း။"(၃၀:၇) ဟူ၍ပြောကြားလေသည်။

အချို့ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ "စင်စစ် ၎င်းတို့မှာ အသိအမြင်ရှိသော သူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်၏။" (၂၉:၃၈)၏အဓိပ္ပာယ်ကို ဤသူတို့သည် ၎င်းတို့၏နည်းလမ်းထဲ၌ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုရှိကြ၏။ ထို့ပြင် တရားစီရင်မည့်နေ့ရှိရန် လိုအပ်ကြောင်းကိုလည်း ကောင်းစွာနားလည်ကြသည်။ သို့သော် လောကီနှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားတွေးတောမှုများက ထိုအရာများကို ငြင်းပယ်ရန် အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်းစေခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنَكَبُوتِ "သို့ရာတွင် ဧကန်မလွဲ အနံ့နဲ့ဆုံး(အားအနည်းဆုံး)သောအိမ်မှာ ပင့်ကူ၏အိမ်ဖြစ်ကြောင်းကို ၎င်းတို့သိရှိကြ လျှင် ကောင်းလေစွ။" (၂၉:၄၁) "အန်ကဗူးဒ်" (عنكبوت)မှာ အရဗီစကားဖြစ်ပြီး ပင့်ကူကောင်ကိုဆိုလိုသည်။ ပင့်ကူမျိုးစိတ်ပေါင်းများစွာရှိသည့်အနက် မြေအောက်တွင်နေထိုင်သော ပင့်ကူမျိုးကို ဤနေရာတွင်ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ချေ။ ပင့်ကူမျှင်များဖြင့် အိမ်ဖွဲ့ကာနေထိုင်ပြီး၊ ယင်ကောင်များကို ဖမ်းစားသည့် ပင့်ကူမျိုးကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်တို့၏အသိုက်များ၊ သားရဲတွင်းများနှင့် အခြားသော နေထိုင်ရာ အမျိုးမျိုးအနက် ပင့်ကူအိမ်သည် အချည့်နဲ့ဆုံးဖြစ်၏။ လေပြည်လေညင်းလေးကပင် ပင့်ကူမျှင်များကို ဖြတ်တောက်ပစ်နိုင်ပေသည်။ ဤအာယတ်တော်က အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားအရာများကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြသူများသည်

အလွန်ချည့်နဲ့သောပင့်ကူအိမ်နှင့် တူကြောင်းကိုဖော်ပြ၏။ ရုပ်တုများ သို့မဟုတ် မည်သည့်လူသားအပေါ်မဆို မှီခို အားထားပြုကြသူတို့၏ ယုံကြည်စိတ်ချမှုသည် ပင့်ကူတစ်ကောင်က ၎င်း၏အိမ်အပေါ် ယုံကြည်စိတ်ချမှုကဲ့သို့ပင် အားပျော့ချည့်နဲ့ကာ ထိခိုက်ပျက်စီးလွယ်ပေသည်။

ဥပဒေသ

ပင့်ကူများအား သတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် ပင့်ကူအိမ်များအား မိမိတို့၏နေအိမ်များမှ ဖယ်ရှားခြင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပညာရှင်များအကြား အမြင်အမျိုးမျိုးရှိကြ၏။ ဟိဂျ်ရသ်အချိန်က ပင့်ကူသည် ဆောင်ရဲလိုက်ဂူအဝ၌ အိမ်ဖွဲ့၍ ၎င်း အတွက် ရိုသေလေးမြတ်ဖွယ်နေရာတစ်ခု ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပင့်ကူများအားသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ပင့်ကူအိမ်များအား မိမိတို့ နေအိမ်မှ ဖယ်ရှားပစ်ခြင်းကို မကြိုက်နှစ်သက်ကြပေ။ သာဝကကြီးအလီ[ؑ]သည် ပင့်ကူသတ်ဖြတ်ခြင်းကို တားမြစ်ခဲ့ ကြောင်း ခါသိမိက ဆင့်ပြန်ခဲ့၏။ သို့သော် သာအ်လဗီနှင့် အိမ်နအာတီယားလ်တို့၏ ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ခု၌ သာဝကကြီး အလီ[ؑ]က **طَهُرُوا بُيُوتَكُمْ مِّنْ نَّسِجِ الْعَنْكَبُوتِ فَإِنَّ تَرَكَدُ يُورِثُ الْفَقْرَ** " မိမိတို့နေအိမ်များမှာ ပင့်ကူအိမ်များကို ရှင်းပစ်ကြပါ။ ယင်းတို့ရှိနေခြင်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းကို ဖြစ်စေသည်" ဟုပြောကြားကြောင်းကို ဖော်ပြထား၏။ ဤဆင့်ပြန်ချက်နှစ်ခုစလုံး၏ ကွင်းဆက်များသည် မခိုင်လုံသော်လည်း ဒုတိယဆင့်ပြန်ချက်သည် အခြားသော ဆင့်ပြန်ချက်များနှင့် ကိုက်ညီသည့်အချက်မှာ မိမိတို့၏နေအိမ်များကို သန့်ရှင်းစွာထားကြရန်ကို အလေးအနက် ပြုခြင်းပင်ဖြစ်၏။ (ရှုဟုလ်မအာနီ)

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعُلَمَاءُ "ငါအရှင်မြတ်သည် ဤဥပမာ ပုံဆောင်ချက် များကို လူတို့၏အကျိုးငှာ ခိုင်းနှိုင်းတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အာလင်မ်ပညာရှင်တို့သည်သာလျှင် ယင်းဥပမာ ပုံဆောင်ချက် တို့ကို သိနားလည်ကြကုန်သည်။" (၂၉:၄၃) မယုံကြည်သွေဖည်သူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာများကို ချည့်နဲ့သောပင့်ကူအိမ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပြီးနောက် အလ္လာဟ် တစ်ပါးတည်းရှိခြင်း၏ အမှန်တရားကို ဥပမာပုံဆောင်ချက်များဖြင့် အလေးထားပြော ကြားတော်မူသည်။ သို့သော် အသိပညာ ရှိသူတို့သည်သာ ယင်းဥပမာပုံဆောင်ချက်များမှ အကျိုးကျေးဇူးကို ရယူကြ သည်။ အများလူတို့မှာမူကား တွေးတော ဆင်ခြင်ခြင်းမပြုကြသဖြင့် ၎င်းတို့လည်း အမှန်တရားကို နားလည်နိုင်ကြ မည်မဟုတ်ပေ။

မည်သူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်တွင် အသိပညာရှိသူဖြစ်သနည်း။

အီမာမ်ဘဂါဝီက သာဝကကြီးဂျာဘီးရ်[ؑ]ထံမှ တင်ပြချက်တစ်ခုကို ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင်စနာဒ်(အဆင့်ဆင့်သော ဆင့်ပြန်သူများ)နှင့်တကွ ကိုးကားဖော်ပြခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်^ﷺသည် ဤအာယတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်လျက် မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ "အသိပညာရှိသူဆိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏သတင်းစကားကို ဆင်ခြင် တွေးဆပြီး၊ ထို အရှင်မြတ်အား နာခံကျိုးနွံမှုဖြင့် ကျင့်သုံးလိုက်နာကာ ထိုအရှင်မြတ် နှစ်သက်တော်မမူသော အပြုအမူများမှ ရှောင် ဖယ်သူပင်ဖြစ်၏။"

ဤမိန့်ကြားချက်အရ ကုရ်အာန်နှင့်ဟဒီးစ်တော်များအား နားလည်အောင် ကြိုးစားရုံဖြင့် အလ္လာဟ် အရှင် မြတ်၏ အမြင်တွင် အသိပညာရှိသူဖြစ်လာမည်မဟုတ်ကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ အဆင့်အတန်းမြင့်မားသောနေရာ တွင်ရှိ စေရန်အတွက် လူတစ်ဦးသည် ကုရ်အာန်အား အဆက်မပြတ်လေ့လာဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး ကုရ်အာန်၏ အဆုံးအမများနှင့်အညီ ဘဝကိုတည်ဆောက်ရမည်ဖြစ်၏။

လူတို့အား ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန်အတွက် အကျဉ်းဖြစ်သော်လည်း ပြည့်စုံသည့်ပုံသေနည်း

အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့်အာယတ်တော်များ၌တမန်တော်မြတ် ﷺ အားလူတို့ကိုအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဘက်တော်သို့ ဖိတ်ခေါ်ရန်အတွက် အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော်လည်း ပြည့်စုံသည့်ပုံသေနည်းတစ်ခုကို အကြံပြုခဲ့၏။ ဤပုံသေနည်းအတိုင်း ကျင့်သုံးပါက ဘာသာရေးကို စည်းကမ်းတကျလေ့ကျင့်လိုက်စားသည့်လမ်းများကို ဖွင့်ပေးသည့်အပြင် လေ့ကျင့်ရာလမ်းတွင် ဝင်ရောက်လာမည့်သဘာဝအခက်အခဲများကိုလည်း လွယ်ကူဖယ်ရှားပေးပေမည်။ ဤသက်စောင့်ပုံသေနည်းတွင် အပိုင်းနှစ်ပိုင်းပါရှိ၏။ တစ်ပိုင်းမှာ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်အား ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း နှင့် နောက်တစ်ပိုင်းမှာ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုတည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ လူအားလုံးအား အခြေခံနှစ်ရပ်ကို လိုက်နာစောင့်ထိန်းစေရန်ဖြစ်သော်လည်း ဆွဲဆောင်မှုနှင့် အလေးထားမှုတို့အတွက် တမန်တော်မြတ် ﷺ အား ယင်းအခြေခံနှစ်ရပ်ကို ဦးစွာလေ့ကျင့်ရန် ညွှန်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ တမန်တော်မြတ် ﷺ လေ့ကျင့်နေသည်ကိုမြင်ကြရလျှင် နောက်လိုက်များအနေဖြင့် အစွဲလမ်း၏အဆုံးအမများကို လိုက်နာကျင့်သုံးရာ တွင် များစွာလွယ်ကူသွားမည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

ပုံသေနည်းတွင်ပါရှိသည့် အပိုင်းနှစ်ပိုင်းအနက် ကုရ်အာန်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းသည် နောက်ကွယ်မှ အနှစ်သာရဖြစ်ပြီး အရာခပ်သိမ်း၏အခြေခံအုတ်မြစ်လည်းဖြစ်၏။ နောက်အမိန့်မှာ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုဆောက်တည်မှုဖြစ်၍ အခြားသောမလုပ်မနေရတာဝန်မပါဘဲ ဆွလာတ်ကိုသာရွေးချယ်ဖော်ပြထားသည်။ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုခြင်းအား အခြားသော ခဝပ်ကိုးကွယ်မှုပုံစံများထက် ဦးစားပေးဖော်ပြခြင်း၏ မြော်မြင်တွေးဆဉာဏ်ကိုရှင်းပြရာ၌ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှု သည် လူတစ်ဦးအားရှက်ဖွယ်ကောင်းသော ညစ်ညမ်းသောလုပ်ရပ်များမှ ဝေးကွာစေသောကြောင့်ဟု ဖော်ပြ၏။ ခဝပ်ကိုးကွယ်မှုနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးအနက် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည် အမြင့်ဆုံးအဆင့်အတန်းဖြစ် ပြီးသာသနာ၏ထောက်တိုင်တစ်ခုလည်းဖြစ်၏။ “ဖဟ်ရှာ”သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းအားလုံး(အစွဲလမ်းဟုတ်သည်ဖြစ် စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ)က ဆိုးရွားယုတ်ညံ့သောလုပ်ရပ်များအဖြစ် သဘောထားကြသည့် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် အမှုကိစ္စများ ဖြစ်ကြသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှု၊ လူသတ်မှု၊ ပြန်ပေးဆွဲမှု၊ ဓားပြမှု၊ လိမ်လည်မှုစသည်တို့ဖြစ်သည်။ “မွန်ကရ်”(အထက်တွင် မဖွယ်ရာသောအမှုကိစ္စဟု ဘာသာပြန်၏)သည် ဘာသာရေး ဓမ္မသတ်ပညာရှင်တို့က တညီတညွတ်တည်း “ဟရာမ်”(တားမြစ်သောအရာများ)ဟု သဘောထားကြသည့် လက်ရောက်ကျူးလွန်မှုသို့မဟုတ် နှုတ်ဖြင့်စော်ကားပြောဆိုမှုဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဓမ္မသတ်မှူးများကြား၌ ကွဲပြားမှု ရှိပါက ၎င်းတို့၏အမြင်နှစ်ခုအနက် တစ်ခုကို “မွန်ကရ်”ဟု သတ်မှတ်၍ မရနိုင်ချေ။ “ဖဟ်ရှာ” နှင့် “မွန်ကရ်” စကားနှစ်ရပ်စလုံးသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာဖြစ်စေ၊ လျို့ဝှက်၍ဖြစ်စေ ကျူးလွန်သည့်ရာဇဝတ်ပြစ်မှုအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်၏။ ယင်းတို့သည် ယင်းတို့ကိုယ်၌က လူတို့အားထိခိုက်နှစ်နာစေသည့်အပြင် ကောင်းမှုပြုရာလမ်းကိုလည်း ကြီးစွာသော အတားအဆီး ဖြစ်စေလေသည်။

ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည် ပြစ်မှုများကို မည်ကဲ့သို့ တားဆီးပိတ်ပင်သနည်း။

များစွာသော ဟဒီးသ်တော်များအရ ဤအာယတ်တော်က ဆွလာတ်(ဝတ်ပြုမှု)တည်ဆောက်ခြင်း၌ တမူထူးခြားသော အာနိသင်ရှိကြောင်းကိုဆိုလို၏။ အကယ်၍ ဝတ်ကျေတမ်းကျေသဘောမျိုးဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ဝတ်ပြုမှုကို ဆောင်ရွက်သူသည် ပြစ်မှုများကိုကျူးလွန်တော့မည်မဟုတ်ချေ။ လူတစ်ဦးသည် ကုရ်အာန်၏စာသားများဖြစ်သည့် ၎င်း၏“အိကာမဟ်”(ဆောက်တည်ခြင်း)နှင့်အညီ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုများကို ဆောင်ရွက်သင့်၏။ ဆွလာတ်၏ “အိ

ကာမဟ်"ဆိုသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺဝတ်ပြုသည့် နည်းဟန်လေ့တော်များအတိုင်း စိတ်ရောကိုယ်ပါဝတ်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ အဝတ်အစားနှင့်နေရာတို့၏သန့်ပြန့်မှုကို များစွာအလေးပေးခဲ့၏။ ဂျမာအတ် လူအစုအဝေးဖြင့်ဝတ်ပြုခြင်းနှင့် စွန့်တော်နှင့်အညီ လှုပ်ရှားပြုမူပုံအားလုံးသည် အပြင်ပိုင်းအလေ့အကျင့်များဖြစ်ကြသည်။ အတွင်းပိုင်းအလေ့အကျင့်မှာ လူတစ်ဦးသည် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုစဉ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ နှိမ်ချကျိုးနွံစွာ ဖြင့်အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ အသနားခံနေသည့်ပုံစံဖြင့် ရပ်ကြသင့်ပေသည်။ ဆွလာတ်ဆောက်တည်သူအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဖြောင့်မှန်သောလမ်းသို့လျှောက်လှမ်းရန် ကူညီတော်မူမည်ဖြစ်ပြီး အမျိုးမျိုးသောပြစ်မှုများမှလည်း ရှောင်ကြဉ်နိုင်စေတော်မူမည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အကြင်သူသည် ဆွလာတ်တည်ဆောက်ပါလျက် ပြစ်မှုများကို မရှောင်ကြဉ်၊ မဖယ်ရှားနိုင်ဟုဆိုပါက ၎င်း၏ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုတွင် အပြစ်အနာအဆာများ ရှိနေခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို သာဝကကြီး အင်မ်ရန်အိမ်နေဟူစိန်က ဆင့်ပြန်သည့်ဟဒီးသ်တစ်ပုဒ်၌ဖော်ပြသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺအား **إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ** "ဧကန်မလွဲ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည် အလွန်စက်ဆုပ် ဖွယ်ရာအမှုကိစ္စများမှလည်းကောင်း၊ မဖွယ်ရာသော အမှုကိစ္စကိစ္စများမှလည်းကောင်း ပိတ်ပင် တားဆီးလေ၏" (၂၉:၄၅) ၏ဆိုလိုရင်းကို မေးမြန်းခဲ့ရာ၌ တမန်တော်မြတ်ﷺက **مَنْ لَّمْ تَنْهَهُ صَلَاتُهُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ فَلَا صَلَوةَ لَهُ** (رواه ابن أبي حاتم بسنده عن عمران بن حصين والطبراني من حديث أبي معاوية) (အကယ်၍ လူတစ်ဦး၏ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုခြင်းသည် ၎င်း၏ပြစ်မှုများကို မတားဆီးနိုင်ပါက ၎င်း၏ဆွလာတ်ဝတ်ပြုခြင်းသည် အချည်းအနီးပင်ဖြစ်၏)ဟု ဖြေကြားတော်မူခဲ့၏။

သာဝကကြီးအိမ်နမတ်စ်အူးဒ်က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺက တစ်ခါသော် မိန့်ကြားတော် မူခဲ့သည်။ **لَا صَلَوةَ لِمَنْ لَّمْ يُطِيعِ الصَّلَاةَ** (အိမ်နဂျရီး) "အကြင်သူသည် မိမိ၏ဝတ်ပြုမှုကိုမနာခံလျှင် ၎င်း၏ဝတ်ပြုမှုသည် အချည်းအနီးဖြစ်၏။" ဝတ်ပြုမှုကိုနာခံခြင်းဆိုသည်မှာ အကြင်သူသည် ပြစ်မှုများမှ ဝေးဝေးနေခြင်းပင်ဖြစ်၏။

(ဖဟ်ရှာနှင့် မွန်ကရ်)။

ဤအာယတ်တော်ကို အနက်ဖွင့်စဉ်က သာဝကကြီး အိမ်နအဗ္ဗားစ်က တစ်စုံတစ်ယောက်၏ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည် ၎င်းအား ကောင်းမှုများကိုပြုလုပ်စေပြီး မကောင်းမှုများမှ တားဆီးပေးခြင်းမရှိလျှင် ယင်းကဲ့သို့ ဝတ်ပြုမှုသည် ၎င်းအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ပို၍ပင်ဝေးကွာရာဆီသို့ ဆွဲယူပေလိမ့်မည်ဟု ပြောကြားခဲ့၏။

အိမ်နကသီးရ်က ဤဆင့်ပြန်ချက်သုံးခုစလုံးကို တစ်နေရာတွင် ပြန်လည်တင်ပြလျက် ကောက်ချက်ချခဲ့သည်မှာ ဟဒီးသ်တော်များသည် တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်ကြားသည့်စကားများ(မရ်ဖူအိ)မဟုတ်ကြချေ။ ပညာရှင်သုံးဦးဖြစ်ကြသော အင်မ်ရန်အိမ်နေဟူစိန်၊ အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာအိမ်နမတ်စ်အူးဒ်နှင့် အိမ်နအဗ္ဗားစ်တို့က ဤအာယတ်တော် အား ရှင်းပြရာတွင် တင်ပြကြသည်နှင့်ရှင်းလင်းချက်များသာ ဖြစ်သည်ဟူ၏။

သာဝကကြီး အဗူဟုရိုင်ရာဟ်က ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ရပ်တွင် တင်ပြခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး "လူတစ်ယောက်သည် ညဉ့်တွင် "တဟဂျွတ်"(ညဉ့်ထဆွလာတ်)ဝတ် ပြုလျက် နေ့တွင် ခိုးဝှက်ပါသည်"ဟု လျှောက်ထားခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်ﷺက "ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှု သည် မကြာမီ ၎င်းအား ခိုးဝှက်ခြင်းမှ တားမြစ်ပါလိမ့်မည်"ဟု ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့၏။ (အိမ်နကသီး)။ ဤသို့ မှတ်ချက်ပြု ပြောကြားပြီးနောက် ထိုသူသည် ခိုးဝှက်ခြင်းမပြုတော့ကြောင်း အခြားဆင့်ပြန်ချက်၌ ဖော်ပြခဲ့၏။

သံသယတစ်ခုအတွက် အဖြေ

များစွာသော လူတို့သည် အချိန်မှန် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုကြပါလျက်နှင့် ဆိုးရွားသောပြစ်မှုများတွင် ပျော်မွေ့နေကြခြင်းကြောင့် ဤအာယတ်တော်နှင့် ဝိရောဓိဖြစ်နေသည့်အပေါ် အချို့လူများက သံသယဝင်ကြ၏။ ဤသံသယဒွိဟအား အချို့ကရှင်းလင်းဖြေကြားကြသည်မှာ ဆွလာတ်က ဝတ်ပြုသူတို့အား အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းမပြုကြရန် တားမြစ်သည်။ သို့သော် လူတိုင်းသည် စိတ်အားထက်သန်မှုဖြင့် တားမြစ်ချက်ကိုလိုက်နာကြမည်၊ အပြစ်ကျူး လွန်ခြင်းကို ရပ်တန့်ကြမည်ဟူ၍ကား မဟုတ်ချေ။ ကုရ်အာန်နှင့် ဟဒီးသ်တော်တို့ကလည်း အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်း မပြုကြရန် ဟန့်တားသည့်တိုင် များစွာသော လူတို့သည် အလေးမထားကြဘဲ အပြစ်များပြုလျက်ရှိကြသည်သာဖြစ်၏။

သို့သော် ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများစုက အာယတ်တော်သည် အမိန့်သဘောမဆောင်ဘဲ ဆွလာတ်၏အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုဖော်ပြခြင်းသာဖြစ်သည်။ အချိန်မှန်ဝတ်ပြုသူတို့သည် အကူအညီတော်အားဖြင့် အပြစ်များပြုကြခြင်းမှ ရပ်တန့်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အကြင်သူအား ပြစ်မှုများကိုစွန့်ပစ်ရန်အကူအညီတော် ချီးမြှင့်ပေး သနားခြင်းမခံရပါမူ ၎င်း၏ဝတ်ပြုမှုများ၌ အပြစ်အနာအဆာရှိနေ၍သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းသည် ဆွလာတ်၏ “အိကာမသ်”လိုအပ်ချက်များကို ပြည့်မီအောင်မပြုလုပ်နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အထက်တွင် ရည်ညွှန်းခဲ့သော ဟဒီးသ်တော်များကလည်း ဤရှုထောင့်အမြင်ကို ထောက်ခံကြပေသည်။

وَلَا تُكْرَاهُوا اللَّهَ الْكَبِيرَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

“စင်စစ်မှာမူကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသခြင်းသည် အကြီးကျယ်ဆုံး(အမြင့်မြတ်ဆုံး)ပင် ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့ သိသမျှတို့ကို ကောင်းစွာသိရှိတော်မူပေသည်။” (၂၉:၄၅)

ဤနေရာတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသသတိရခြင်းသည် ဆွလာတ်တည်ဆောက်ရာ၌ ဖြစ်စေ၊ အခြားပုံစံများနှင့်ဖြစ်စေ အောက်မေ့တသသတိရခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်နိုင်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား အောက်မေ့တသသတိရခြင်းသည် အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အမြင့်မြတ်ဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ အခြားအဓိပ္ပာယ်မှာ ထိုအရှင်မြတ်၏ ကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုအရှင်မြတ်အားအောက်မေ့တသသတိရကြပါလျှင်ထိုအရှင်မြတ်သည်လည်း၎င်းတို့အားကောင်းကင် တမန်များရှေ့မှောက်၌ သတိရတော်မူမည်ဆိုခြင်းမှာ ထိုအရှင်မြတ်၏ ကတိတော်ပင်ဖြစ်၏။ فَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كُفْرًا “ငါအရှင်မြတ်ကို အောက်မေ့တသ သတိရကြကုန်။ ငါအရှင်မြတ်သည်လည်း အသင်တို့အား သတိရတော်မူအံ့။” (၂:၁၅၂) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ကြသူအပေါင်းအတွက် ယင်းသည် အကြီးကျယ်ဆုံး ကောင်းချီး မင်္ဂလာဖြစ်ပေသည်။ သာဝကကြီးများစွာနှင့် ၎င်းတို့၏နောက်လိုက်မျိုးဆက်များက ဤအနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ထောက်ခံ အတည်ပြုကြ၏။ အိဗ်နုကသီးရ်နှင့် အိဗ်နုဂျရီးရ်တို့ကလည်း ဤအမြင်ကို ပို၍နှစ်သက်ကြသည်။ ဤရှုမြင်ပုံ၌ သွယ်ဝိုက်သောရည်ညွှန်းချက်ရှိသည်။ ဆွလာတ်ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် ပြစ်မှုများကို တားဆီးပိတ်ပင်ခြင်း၏ တကယ့် အကြောင်းအရင်းသည် ထိုအချိန်၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်လည်း မိမိ၏ကျွန်အား ကောင်းကင်တမန်များရှေ့မှောက် တွင် သတိရတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ဤအကြောင်းကြောင့် ယင်း၏ကျက်သရေမင်္ဂလာသည် ၎င်းအား ၎င်း၏အပြစ်များမှ သက်သာရာရစေလေသည်။

အာယသ် (၄၆-၅၅)

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۖ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهِنَا وَالْهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۖ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَرْتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ ۖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا ۖ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۖ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٣﴾ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ကျမ်းဂန်ရရှိခဲ့ကြ သောသူတို့နှင့် ကောင်းမွန် (ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့)လှသောနည်းဖြင့်သာလျှင် အချေအတင်ပြောဆိုကြလေကုန်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် တရားလွန်ပြုမှုသောသူတို့နှင့်မူကား ပြတ်သားစွာ အချေအတင်ပြောဆို နိုင်ခွင့်ရှိ၏။ သို့တစေလည်း အသင့်မြတ်ဆုံးမှာ သိမ်မွေ့သောနည်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမှ တစ်ပါး အသင်တို့သည် (ဤသို့) ပြောကြားကြလေကုန်။ "ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့ထံ ကျရောက်ခဲ့သော (ကျမ်းမြတ်)ကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့ထံ ကျရောက်ခဲ့ကြသော (ကျမ်းဂန်)တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယုံကြည်ကြကုန်၏။ စင်စစ်သော်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏

ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာ အရှင်မြတ်သည်လည်းကောင်း အသင်တို့၏ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်
ရာ အရှင်မြတ်သည်လည်းကောင်း တစ်ဆူတည်းသာဖြစ်တော်မူ၏။ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့
သည်ထိုအရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်ကိုသာလျှင်လိုက်နာသူများဖြစ်ကြပေသတည်း။”[၄၆]
စင်စစ် ဤနည်းအတိုင်းပင် ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်ထံသို့ ကျမ်းဂန်(ကုရ်အာန် ကျမ်း
မြတ်)ကို ချပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ ငါအရှင်မြတ် ကျမ်းဂန် ချီးမြှင့်ပေးသနား
တော်မူခဲ့သောသူတို့သည် ယင်း(ကုရ်အာန်)ကျမ်းမြတ်ကို ယုံကြည်ကြကုန်၏။ ထိုမှ
တစ်ပါး ဤ(မက္ကာမြို့သားတို့) အနက်မှလည်း ယင်း(ကုရ်အာန်)ကျမ်းမြတ်ကို ယုံကြည်
ကြသူများ ရှိကြ၏။ စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်၏ “အာယတ်”တော်များကို “ကာဖီရ်”
သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့သည်သာလျှင် ငြင်းပယ်ကြကုန်၏။[၄၇] အမှန်စင်စစ်သော်
ကား အသင်သည် ဤကျမ်းဂန်(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)အလျှင် မည်သည့်ကျမ်းကိုမျှ
ပင် ဖတ်ရွတ်လျက်ရှိခဲ့သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်ကျမ်းကိုမျှပင် မိမိလက်ယာ
လက်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် အမှားကို လိုက်စားကြ
သောသူတို့သည် အမှန်ပင် ဒွိဟသံသယ ဖြစ်ကြပေမည်။[၄၈] ထိုသို့ အလျှင်းမဟုတ်၊
စင်စစ်မှာမူကား ဤကျမ်းဂန်(ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်)သည် အသိပညာကို ချီးမြှင့်ပေး
သနားတော်မူခြင်း ခံခဲ့ကြရသောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးများတွင် (ထိန်းသိမ်းထားသော)
လွန်စွာထင်ရှားလှသည့် သက်သေလက္ခဏာများပင်ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်သော်ကား
မတရားသောသူတို့သည်သာလျှင် ငါအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များကို ငြင်းပယ်ကြ
ကုန်သတည်း။[၄၉] ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့က “အဘယ်ကြောင့် ဤ(တမန်တော်)၏ အပေါ်
၌ သက်သေလက္ခဏာများ ကျရောက်လာခြင်း မရှိပါသနည်း”ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။
(အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည်(၎င်းတို့အား) ပြောကြားပါလေ။ (အချင်းတို့) သက်
သေ လက္ခဏာများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်တော်တွင်း၌သာ ရှိကုန်၏။
စင်စစ်မှာမူကား ငါသည် ထင်ရှားစွာ သတိပေးနှိုးဆော်သူ တစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။[၅၀]
ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ရှေ့ဝယ် ဖတ်ကြားခြင်းခံရလျက်ရှိသော (ကုရ်အာန်)ကျမ်း
မြတ်ကို အသင့်အပေါ်၌ ချပေးသနားတော်မူခဲ့ခြင်းသည်ပင်လျှင် ၎င်းတို့အဖို့ လုံလောက်
ပြီမဟုတ်ပါလော။ ဤသည့်(ကျမ်းမြတ်)၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အဖို့ ကရုဏာတော်
သည်လည်းကောင်း၊ အဆုံးအမသည်လည်းကောင်း အမှန်ပင် ရှိပေသည်။[၅၁] (အို-
နဗီတမန်တော်)အသင်သည် ပြောကြားပါလေ။ “(အချင်းတို့) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်
ပင် ငါနှင့်အသင်တို့၏အကြား၌ သက်သေအဖြစ် လုံလောက်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်
သည် မိုးကောင်းကင်များ၌ ရှိသမျှတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ရှိသမျှတို့ကို လည်း
ကောင်း ကောင်းစွာ သိရှိတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အမှားကို ယုံကြည်လက်ခံ၍ အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်အား ငြင်းပယ်ကြသောသူတို့မှာမူကား ၎င်းတို့သည်သာလျှင် ဆုံးရှုံး ပျက်စီးသူ
များ ဖြစ်ကြပေသတည်း။”[၅၂] (အို-နဗီတမန်တော်) ဧကန်စင်စစ် ၎င်းတို့သည် ပြစ်
ဒဏ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသင့်ထံတွင် အဆောတလျှင် တောင်းဆိုကြကုန်၏။ သို့ရာတွင်

အကယ်၍သာ ကာလအပိုင်းအခြားတစ်ခုသည် သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းပြီး မဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းတို့ထံ မှချဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်ပေမည်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုပြစ်ဒဏ်သည် ၎င်းတို့ထံ ရုတ်တရက် မှချ ဆိုက်ရောက်လာမည် ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့သည် (အလျှင်း) သိရှိလိုက်ကြမည်ပင် မဟုတ်ပေ။[၅၃] ၎င်းတို့သည် အသင့်ထံတွင် ပြစ်ဒဏ်ကို အဆောတလျှင် တောင်းဆိုကြကုန်၏။ ၎င်းပြင် ဧကန်မလွဲ "ဂျဟန္နမ်" ငရဲဘုံသည် "ကာဇိန်" သွေဖည် ငြင်းပယ်သောသူတို့အား ဝန်းရံလျက်ပင်ရှိပေသည်။[၅၄] အကြင်နေ့တွင် ပြစ်ဒဏ်သည် ထိုသူတို့အား ထိုသူတို့၏အထက်မှလည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့၏ ခြေဖျားအောက်မှ လည်းကောင်း၊ (အဖက်ဖက်မှ) ဖုံးလွှမ်းဝန်းရံလျက် ရှိချေမည်။ ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်က (၎င်းတို့အား) "အသင်တို့သည် မိမိတို့ ကျင့်မှုပြုလုပ်လျက် ရှိခဲ့ကြသည့် (ပြစ်မှုဒုစရိုက်)များ၏ အရသာကို မြည်းစမ်းကြကုန်လော့"ဟု မိန့်ကြားတော်မူအံ့သတည်း။ [၅၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

“وَ لَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا” ၎င်းပြင် အသင်တို့သည် ကျမ်းဂန်ရရှိခဲ့ကြသောသူတို့နှင့် ကောင်းမွန်(ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့)လှသော နည်းဖြင့် သာလျှင် အချေအတင်ပြောဆိုကြလေကုန်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် တရားလွန်ပြုမှုသောသူတို့နှင့်မူကား ပြတ်သားစွာ အချေအတင်ပြောဆိုခွင့်ရှိ၏။” (၂၉:၄၆) အကယ်၍ အကြင်သူသည် ကျမ်းဂန်ရရှိခဲ့ကြသောသူများနှင့် ဆွေးနွေးခြင်း သို့မဟုတ် အချေအတင် ပြောဆိုခြင်း ပြုလုပ်ရသည်ရှိသော် ၎င်းသည် ယဉ်ကျေးဖော်ရွေသောပုံစံဖြင့် ပြုလုပ်အပ်ကြောင်းကိုဆိုလိုသည်။ ဥပမာ- ရိုင်းပြသော ဝေဖန်မှုကို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါသကို နူးညံ့ပျော့ပျောင်းမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရိုင်းစိုင်းစွာအော်ဟစ်ပြောဆိုမှုကို သိက္ခာရှိသောစကားဖြင့် တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း မျှော်မြင်နိုင်ချင်ရာ ရောက်ပေသည်။

“إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا” သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် တရားလွန်ပြုမှုသောသူတို့နှင့်မူကား ပြတ်သားစွာ အချေအတင်ပြောဆို နိုင်ခွင့် ရှိ၏။” (၂၉:၄၆) သို့သော် အသင်၏သိက္ခာရှိ၍ သိမ်မွေ့သောစကားကို တုံ့ပြန်ရာတွင် ၎င်းတို့၏ ဇွတ်တရွတ်နိုင်မှုနှင့် ခေါင်းမာမှုများကို တွယ်ဖက်လျက် အသင့်အပေါ်၌ မတရားသဖြင့်ပြုလုပ်သူများသည် အသင်၏ ကြင်နာဖော်ရွေမှုကို ခံယူထိုက်သူများမဟုတ်ကြချေ။ အကယ်၍ ၎င်းတို့အပေါ် အသင်က အတုန့်အလှည့်ပြန်လုပ်လျှင် တရားမျှတ၏။ သို့သည့်တိုင် ၎င်းတို့၏ရိုင်းပြမှုကို ရိုင်းပြမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရက်စက်မှုကို ရက်စက်မှုဖြင့်လည်းကောင်း ပြန်လည်တုံ့ပြန်မှုမပြုခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။ ထိုသို့ပြုမည့်အစား ၎င်းတို့၏ရိုင်းပြမှုအတွက် ယဉ်ကျေးရည်မွန်မှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ မမျှတမှုအတွက် မျှတမှုဖြင့်လည်းကောင်း တုံ့ပြန်ဆက်ဆံသင့်ပေသည်။ ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ အခြား အာယတ်တော်အချို့ကလည်း ယင်းသို့ပင် အကြံပြုထား၏။ وَلَئِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ၎င်းက ဆိုသည်မှာ“အသင့်၌ ၎င်းတို့၏မတရားမှုအတွက် တူညီသောပုံစံဖြင့် လက်စားချေပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ သို့သော် အသင်သည် သည်းခံမှုကိုရွေးချယ်ပါက သည်းခံသူများအတွက် များစွာပို၍ကောင်းသည်မှာ အသေအချာပင် ဖြစ်၏” (၁၆:၁၂၆)ကျမ်းဂန်ရသူများနှင့် အချေအတင်ပြောဆိုရာတွင် ယဉ်ကျေး၍သိက္ခာရှိသောပုံစံဖြင့်ဆက်ဆံရန် အာယတ်တော်က အကြံပြုခြင်းသည် မှန်ရစ်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စူရဟ်အန်နဟ်လ်တွင် မိန့်ဆိုချက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီပေသည်။ ဤနေရာတွင် ကျမ်းဂန်ရသူတို့အား အထူးဖော်ပြရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ ၎င်းတို့

အနေဖြင့် စဉ်းစားသုံးသပ် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် ယုံကြည်မှုနှစ်ခု၌ တူညီချက်အများအပြားရှိသဖြင့် ယင်းတူညီချက်များက ၎င်းတို့အား အစ္စလာမ်ကို လက်ခံလာစေရန် အထောက်အကူပြုမည်ဖြစ်၏။ သို့အတွက် **وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا** ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့ထံကျရောက်ခဲ့သော (ကျမ်းမြတ်)ကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့ထံ ကျ ရောက်ခဲ့သော (ကျမ်းဂန်)တို့ကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်ကြကုန်။” (၂၉:၄၆) ဟုမိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ ကျမ်းဂန်ရသူများကို မွတ်စလင်မ်တို့က ငြင်းခုံပြောဆိုရာတွင် “ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏တမန်တော် ﷺ မှတဆင့်ကျ ရောက်သော ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်များကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြသကဲ့သို့ပင် အသင်တို့ထံသို့ အသင်တို့၏တမန်တော်များမှ တစ်ဆင့် ကျရောက်ခဲ့သောထုတ်ပြန်ပို့ချချက်များကိုလည်း ယုံကြည်ကြပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အသင်တို့၌ ကျွန်ုပ်တို့အား ရန်လိုဆန့်ကျင်စရာအကြောင်းမရှိပါ။” ဟူ၍ပြောပြသင့်၏။

ဤအာယတ်တော်သည် သောင်ရ်ရသ်နှင့်အင်ဂျီလ်တို့၏ လက်ရှိပုံစံကို စစ်မှန်ကြောင်း ထောက်ခံအတည်ပြုပါသလား။

ဤအာယတ်တော်က သောင်ရ်ရသ်နှင့်အင်ဂျီလ်ကို မွတ်စလင်မ်တို့ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြောင်း အတည်ပြုမှု သည် ယင်းကျမ်းဂန်များကျရောက်ခဲ့စဉ်က မူရင်းပုံစံကိုသာဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းဂန်များတွင်ပါရှိသည့် အလ္လာဟ်အရှင် မြတ် ထုတ်ပြန်ပို့ချတော်မူသမျှကို မွတ်စလင်မ်တို့ယုံကြည်သက်ဝင်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ပြုပြင် ပြောင်းလဲ ထားသော မူရင်းအတိုင်းမဟုတ်တော့သော ကျမ်းဂန်ပုံစံကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ချေ။ တမန်တော်မြတ် ﷺ မတိုင်မီ ကတည်းကပင် ယင်းကျမ်းဂန်များသည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းများစွာ ပြုလုပ်ခံထားရပြီးဖြစ်သည့်ပြင်၊ နောက် ပိုင်းတွင် လည်း ပြုလုပ်ခံကြရသေး၏။ ပြောင်းလဲပြင်ဆင်မှုများပြုလုပ်ခြင်းသည် ယခုတိုင်ရပ်တန့်ခြင်းမရှိသေးပေ။ မွတ်စလင်မ်တို့သည် တမန်တော်မူစာ ﷻနှင့် တမန်တော်အီစာ ﷻတို့အသီးသီးထံ ကျရောက်ခဲ့သောအပိုင်းအပေါ်၌သာ ယုံကြည် သက်ဝင်ကြခြင်းဖြစ်ပြီး၊ ကျမ်းဂန်များ၏ပြင်ဆင်ပြောင်းလဲထားသော အပိုင်းများမပါဝင်ချေ။

သောင်ရ်ရသ်နှင့် အင်ဂျီလ်တို့၏ လက်ရှိပုံစံအား ယုံကြည်သက်ဝင်နိုင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ယင်းကျမ်းများတွင် ပါရှိသမျှ အားလုံးကိုလည်း ငြင်းပယ်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။

ဗုခါရီကျမ်းတွင်ဖော်ပြသည့် သာဝကကြီးအဗူဟူရိုင်ရာဟ် ᷚ၏ဆင့်ပြန်ချက်၌ ကျမ်းဂန်ရရှိသူတို့သည် သောင်ရ်ရသ်နှင့် အင်ဂျီလ်တို့ကို ယင်းတို့၏မူရင်း ဟီဗရူးဘာသာစကားဖြင့် ရွတ်ဖတ်လေ့ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့သော် ၎င်းတို့ သည် မွတ်စလင်မ်များအား အရဗီဘာသာဖြင့်ပြန်ဆို၍ ပြန်ပြောပြခဲ့ကြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် တမန်တော်မြတ် ﷺ က မွတ်စလင်မ်တို့အား ၎င်း(ဂျူးနှင့်ခရစ်ယာန်)တို့ပြောကြသည်ကို ယုံကြည်ခြင်း သို့မဟုတ် ငြင်းပယ်ခြင်းမပြုကြရန် နှင့် ယင်းအစား **آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا** (ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံ ထုတ်ပြန်ပို့ချပေးသည်များနှင့် အသင်တို့ထံ ထုတ်ပြန်ပို့ချပေးသည်များကို ယုံကြည်သက်ဝင်ကြ၏။) ဟူ၍သာ ရိုးရှင်းစွာပြန်ပြောကြရန် ညွှန်ကြားခဲ့လေ သည်။ ၎င်းမှာ “ကျွန်ုပ်တို့ အသင်တို့၏ တမန်တော်အပေါ် ကျရောက်ခဲ့သည်များကို ယုံကြည်သက်ဝင်မှုရှိကြပါသည်။ သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့အား အသင်တို့ပြော ကြားသည်ကို အစစ်အမှန်ဟု မယူဆကြပါ။ ထို့ကြောင့် ထောက်ခံခြင်း သို့ မဟုတ် ငြင်းပယ်ခြင်းပြုရန် ငြင်းဆိုပါသည်” ဟုဖြစ်၏။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ၎င်းတို့၏ရှင်းလင်းချက်များတွင် ကိုးကားဖော်ပြသော ကျမ်းဂန်ရသူများ၏ ဆင့်ပြန် ချက် များ၏အဆင့်အတန်းမှာလည်း ထိုနည်းတူပင်ဖြစ်၏။ ၎င်းတို့၏ရှင်းလင်းချက်များတွင် ပါရှိသည့်ဆင့်ပြန်ချက်များ၏

ရည်ရွယ်ချက်သည် ၎င်းတို့၏သမိုင်းကြောင်းအား ထင်ရှားပေါ်လွင်စေရန်ဖြစ်သည်။ ယင်းဆင့်ပြန်ချက်များအား မည်သည်က ခွင့်ပြုခြင်းခံရသောအရာဟုလားလ်ဖြစ်၍ မည်သည်က ခွင့်ပြုခြင်းမခံရသောအရာဟုရာမ်ဖြစ်ကြောင်းကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် အသုံးပြု၍မရနိုင်ပေ။

“مَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكُمْ إِذْ لَّا تَرْتَابُ الْمُجْطَلُونَ” အမုန်စင်စစ်သော်ကား အသင်သည် ဤကျမ်းဂန်(ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်)အလျင် မည်သည့်ကျမ်း ကိုမျှပင် ဖတ်ရွတ်လျက်ရှိခဲ့သည်လည်း မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်ကျမ်းကိုမျှပင် မိမိလက်ကလက်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ကြသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် အမှားကိုလိုက်စားကြသောသူတို့သည် အမုန်ပင် ခွဲဟသံသယဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။” (၂၉:၄၈) ဤအာယတ်တော်ကဆိုသည်မှာ “ကုရ်အာန်ကို ထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်းမပြုမီအလျင်က အသင်သည် မရေးတတ်၊ မဖတ်တတ်နှင့် စာမတတ်သူ ျစ်ခဲ့၏။ အကယ်၍ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ စာပေတတ်မြောက်သူဖြစ်ခဲ့လျှင် ကာဖီရများသည် သံသယဝင်ကြလျက် အသင်သည် အတိတ်ခေတ်ကျမ်းဂန်များဖြစ်ကြသော သောင်ရ်ရသ်နှင့် အင်ဂျီလ်ထဲမှ ဖတ်ရှုထားသည်တို့ကို ပြန်လည်တင်ပြနေခြင်းသာဖြစ်ပြီး အသင့်ထံသို့ တမန်တော်အဖြစ်နှင့်ပို့ချပေးခဲ့သော ထုတ်ပြန်ပို့ချ ချက်အသစ်များ မဟုတ်ဟု ဝေဖန်ပြစ်တင်ကြဖွယ်ရှိပေသည်။”

စာမတတ်သူဖြစ်ရခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်ﷺအတွက် ကြီးမားသောဂုဏ်ပြုမှုနှင့် တန်ခိုးတော်ဖြစ်ပေသည်။

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်မှုကို များစွာသောအထောက်အထား၊ ရှင်းလင်းသော တန်ခိုးတော်များဖြင့် လက်တွေ့ပြသတော်မူခဲ့သည်။ ယင်းတို့အနက် တမန်တော်မြတ်ﷺအား စာမတတ်သူဖြစ်စေတော်မူခဲ့ခြင်းသည် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် မည်သည့်စာကိုမျှဖတ်နိုင်၊ ရေးနိုင်ခြင်း မရှိဘဲ မက္ကာမြို့သားများ၏ မျက်စိရှေ့မှောက်၌ နှစ်ပေါင်း(၄၀)နေထိုင်ခဲ့သည်။ သင်ယူနိုင်ရန် ကျမ်းဂန်ရသူများထဲမှ အသိအကျွမ်းလည်းမရှိခဲ့ပေ။ စင်စစ် မက္ကာမြို့တွင် ကျမ်းဂန်ရသူများနေထိုင်ခြင်းလည်းမရှိခဲ့ချေ။ သက်တော်(၄၀)၌ ရုတ်ချည်းပင် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏နှုတ်ဖျားမှ စကားတစ်ရပ်ထွက်ကျလာခဲ့ခြင်းများမှာ စကားရပ်၏အကြောင်းအရာနှင့် အဓိပ္ပာယ်အရသာမက ပြောင်မြောက်သောအသုံးအနှုန်းအနေဖြင့်လည်း တန်ခိုးတော် တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အချို့သောပညာရှင်များက တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အစပိုင်းတွင် စာမတတ်သော်လည်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းအား အရေးအဖတ်သင်ပေးတော်မူခဲ့ကြောင်းကို သက်သေပြရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏အယူအဆကို ထောက်ကူသည့်အနေဖြင့် “ဟုဒိုင်ဗီယာ”အဖြစ်အပျက်နှင့်သက်ဆိုင်သော ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်ကို ကိုးကားခဲ့ကြ၏။ ယင်းဟဒီးသ်တော်၌ တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့် မက္ကာမြို့သား ကာဖီရတို့ကြား သဘောတူညီချက်ကိုရေးသားရာတွင် မွတ်စလင်မ်တို့သည် مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدَ اللَّهِ وَرَسُولُهُ (မုဟမ္မဒ်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကျွန်နှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ တမန်တော်မှ)ဖြင့် အစချီခဲ့ကြသည်။ ဤအပေါ် မယုံကြည်သွေဖည်သူ မက္ကာမြို့သားတို့က ၎င်း၏ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သည် ဆိုခြင်းကပင် သဘောမတူနိုင်သောအချက်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ တမန်တော်မြတ်ﷺအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တမန်တော်အဖြစ် လက်ခံကြမည်ဆိုပါက ၎င်းတို့ကြားဝယ် အငြင်းပွားဖွယ်ရှိသည်တော့မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့က တမန်တော်မြတ်ﷺ၏အမည်နှင့်တွဲလျက် “နှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ တမန်တော်”ဟု ရေးသားခြင်းကို လက်ခံကြမည်မဟုတ်ကြောင်း ကန့်ကွက်ခဲ့ကြလေသည်။ဤသဘောတူညီချက်ကို သာဝကကြီးအလီက ရေးသားခဲ့သည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တမန်တော်မြတ်ﷺက ၎င်းအား ထိုစကားလုံးကို

ဖျက်ပစ်ရန်ပြောကြားရာ ၎င်းက မကျေမနပ်ဖြစ်လျက်ငြင်းဆန်ခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် စာရွက်ကို ၎င်း၏လက်ဖြင့်ယူလိုက်ပြီး "ထိုအရှင်မြတ်၏ တမန်တော်"ဟူသောစကားလုံးကို ဖျက်ပစ်ပြီးနောက် **من محمد بن عبد الله** (မုဟမ္မဒ်၊ အဗ္ဗဒ္ဒလ္လာ၏သားမှ)ဟူ၍ ရေးသားခဲ့လေသည်။

ဤဆင့်ပြန်ချက်၌ ရေးသားခြင်းအမှုကို တမန်တော်မြတ်ﷺက ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူထားသဖြင့် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် စာရေးတတ်သည်ဟု အချို့သူများအား အထင်ရောက်စေလေသည်။ သို့သော် အဖြစ်မှန်မှာ စာရေးခြင်းအမှုကို တမန်တော်မြတ်ﷺက ပြုလုပ်ခြင်းသည် စကားပမာအဖြစ်ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ အကယ်၍ တစ်ဦး တစ်ယောက်က တစ်စုံတစ်ရာကိုရေးခိုင်း၍ရေးရလျှင် ထိုအရေးသားမှုအား စေခိုင်းသူ၏ရေးသားချက်ဟု ကိုယ်တိုင် ရေးသည်မဟုတ်သည့်တိုင် အသိမှတ်ပြုကြသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ အခြားဖြစ်နိုင်ခြေတစ်ခုမှာ ဤအရေးကိစ္စတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား သဘောတူညီချက်ကို ရေးသားနိုင်စွမ်းပေးတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်။ ထို့အတူ စကားလုံးအနည်းငယ်ကိုရေးရုံမျှဖြင့် လူတစ်ဦးအား စာပေတတ်မြောက်သူတစ်ယောက်ဟု ခေါ်ဆို၍မရနိုင်ဘဲ၊ ၎င်းသည် စာမတတ်သူအဖြစ်သာရှိနေမည်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် တမန်တော်မြတ်ﷺအတွက် စာပေတတ်မြောက်သူ တစ်ဦး ဟူ၍ တံဆိပ်ကပ်ခံရခြင်းမှာ ဂုဏ်ယူဖွယ်မဟုတ်ချေ။ စာပေမတတ်မြောက်သူတစ်ဦး ဖြစ်နေခြင်းသည်ပင်လျှင် ဂုဏ်ရှိ နေတော့သည်။

အာယသ် (၅၆-၆၃)

يُعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ كُلُّ
 نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿٥٨﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٥٩﴾
 وَكَانَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۗ اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاسْخَرَ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ۖ فَاَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾ اللَّهُ يُبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
 يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ
 مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ
 قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٣﴾

အို-မုအ်မင်နံ သက်ဝင်ယုံကြည်ကြကုန်သော ငါအရှင်မြတ်၏ကျွန်အပေါင်းတို့၊
ဧကန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်၏ ကမ္ဘာမြေသည် လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ
အသင်တို့သည် ငါအရှင်မြတ်အားသာ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြလေကုန်။[၅၆] သက်ရှိ
သတ္တဝါတိုင်းသည် “မရက” သေခြင်းတရား၏အရသာကို မြည်းစမ်းကြရမည်သာတည်း။
ထို့နောက် အသင်တို့သည် ငါအရှင်မြတ်အထံတော် သို့ပင် ပြန်လည်ဖို့ဆောင်ခြင်းကို
ခံကြရပေမည်။[၅၇] သို့ရာတွင် “အီမာန်” သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ကောင်းမြတ်သော
အကျင့်သီလများကို ကျင့်မှုဆောက်တည်ကြကုန်သော သူတို့မှာမူကား အမှန်ပင် ငါ
အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ဂျန္တတ်သုခဘုံ၌ မြင့်စွင့်လှစွာသော အဆောင်များတွင်
နေရာချပေးတော်မူမည်။ ယင်းအဆောင်များ၏အောက်၌ ရေချောင်းများသည် စီးတွေ
လျက် ရှိကြပေမည်။ (၎င်းတို့သည်) ယင်းအဆောင်များတွင် အမြဲထားစဉ် နေထိုင်
စံမြန်းကြပေမည်။ ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော (သူတော်ကောင်း)တို့
၏အကျိုးကား လွန်စွာ ကောင်းမြတ်လှပါဘိတကား။[၅၈] အကြင်(ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်
ကိုင်ဆောင်ခဲ့ကြ)သူတို့သည် (မှန်ရစ်ကံတို့၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
လည်းကောင်း၊ အစွလာမ်သာသနာတော် ထွန်းကားစေခြင်းငှာ မိမိတို့၏အိုးအိမ် စည်း
စိမ်ခပ်သိမ်းတို့ကိုစွန့်၍ ထွက်ခွာသွားကြရသည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်းကောင်း၊) သည်းခံ
ခြင်းတရား ထားရှိခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်
မူသော အရှင်မြတ်အပေါ်၌ ယုံပုံလွှဲအပ်ကြကုန်၏။[၅၉] စင်စစ်သော်ကား မြောက်မြားစွာ
သော တိရစ္ဆာန်တို့မှာ မိမိတို့၏စားနပ်ရိက္ခာကို သယ်ပိုးထားကြသည် မဟုတ်ပေ။
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်ပင် ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့အားလည်း
ကောင်း စားနပ်ရိက္ခာကို ပေးသနားတော်မူ၏။ စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည်
အလုံးစုံတို့ကို အကြွင်းမဲ့ကြားတော်မူသော၊ သိတော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ
ပေသတည်း။[၆၀] စင်စစ်သော်ကား အကယ်၍ အသင်သည် ထိုသူတို့အား “မည်သူ
သည် မိုးကောင်းကင်များကိုလည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းခဲ့
သနည်း၊ ထိုနည်းတူစွာ မည်သူသည် လေကိုလည်းကောင်း၊ လက်လည်းကောင်း ပိုင်နိုင်
စွာ ခိုင်းစေသနည်း”ဟု မေးမြန်းခဲ့ပါလျှင် ၎င်းတို့သည် “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်” ဟူ၍ပင်
ဧကန်မလွဲ ပြောဆိုကြပေမည်။ သို့ပါလျက် ၎င်းတို့သည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် တစ်ဆူ
တည်း ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ယုံကြည်လက်ခံခြင်းမပြုဘဲ) အဘယ်သို့ လှည့် သွားကုန်
ကြသနည်း။[၆၁] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူအား စားနပ်
ရိက္ခာကို ကျယ်ဝန်းစွာ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ၏။ ထိုနည်းတူစွာ ထိုအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
သည် မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူအား တိုင်းထွာ၍ပေးတော်မူ၏။ ဧကန်စင်စစ် အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသော အရှင်မြတ် ပင်ဖြစ်တော်
မူလေသည်။[၆၂] ထိုမှတစ်ပါး အကယ်၍ အသင်သည် ၎င်းတို့အား “မည်သူသည်
မိုးကောင်းကင်မှမိုးရေကို ရွာသွန်းစေသနည်း၊ တစ်ဖန်သေပြီးသော (ဝါ) ခြောက်သွေ့

လျက် ရှိပြီးနောက် ပထဝီမြေကို ထိုမိုးရေဖြင့် မည်သူ ရှင်စေခဲ့သနည်း။ (ဝါ) စိမ်းလန်း စိုပြည်စေခဲ့သနည်း”ဟု မေးမြန်းခဲ့ပါလျှင်လည်း ၎င်းတို့သည် “အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်” ဟူ၍ပင် ဧကန်မလွဲ ပြောဆိုကြပေမည်။ အို-နဗီတမန်တော် အသင်သည် ပြောပါလေ။ (အချင်းတို့) ချီးမွမ်းထောမနာအပေါင်းတို့ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် ခံယူထိုက် တော်မူ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက် အများဆုံးသောသူတို့မှာမူကား အသိဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြသည် မဟုတ်ပေ။[၆၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤစူရဟ်အစမှသည် ယခုချိန်ထိတွင် မွတ်စလင်မ်တို့အပေါ် ကာဖီရ်များ၏ ရန်လိုမုန်းတီးမှုကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိမှုနှင့် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်မှုကို ငြင်းပယ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အမှန်တရားနှင့် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ၏သွားရာလမ်းကို ခက်ခဲကြပ်တည်းစေခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ အထက်ပါအာယတ်တော်၌မူ ဗရုတ်သုက္ကအခြေအနေမှ လွတ်မြောက်စေရန်လည်းကောင်း၊ အမှန်တရားကို ပျံ့နှံ့အောင် ဖြန့်ချိရန်လည်းကောင်း၊ တရားမျှတမှုကို တည်ဆောက်ရန်လည်းကောင်း၊ ရစ်ပတ်ငြိတွယ်မှုမှ ထွက်ရပ်လမ်း တစ်ခုကို ညွှန်ပြလေသည်။ ဤလုပ်ဆောင်မှုအတွက် အများသုံးအမည်မှာ “ဟိဂျ်ရတ်”(ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်း) ဖြစ်၏။ ဟိဂျ်ရတ်သည် အမှန်တရားနှင့်ဆန့်ကျင်လျက် ပြောဆိုလုပ်ဆောင်ရန် အဓမ္မစေခိုင်းသော ဇာတိမြို့နှင့် တိုင်းပြည်မှ စွန့်ခွာခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဟိဂျ်ရတ်နှင့်သက်ဆိုင်သည့်အမိန့်တော်နှင့် ဟိဂျ်ရတ်ပြုစဉ်လမ်း၌ကြုံတွေ့ရမည့် သံသယစိတ်များကိုဖယ်ရှားခြင်း

إِنَّ أَرْضِيَ وَأَسْعَدَ فِرْيَئَ فَاْعْبُدُونِ "ဧကန်စင်စစ် ငါအရှင်မြတ်၏ ကမ္ဘာမြေသည် လွန်စွာကျယ်ဝန်းလှ ပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ငါအရှင်မြတ်အားသာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြလေကုန်။" (၂၉:၅၆) အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ကမ္ဘာမြေသည် လွန်စွာကျယ်ဝန်းကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဤမြို့၊ ဤ တိုင်းပြည်တွင် ကာဖီရ်၊ မွရ်ရစ်ကံတို့ ဩဇာအာဏာလွှမ်းမိုးနေသည်ဖြစ်၍ အကြင်သူသည် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိမှုကို မရှုမြင်နိုင်ပါ။ ထို့ပြင် ထိုအရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကိုလည်း မပြုနိုင်ပါဟူ၍ ဆင်ခြေမပေးသင့်ကြောင်း ကို ရှင်းလင်းစွာသိစေ တော်မူလေသည်။ ဤအာယတ်တော်များတွင် မွတ်စလင်မ်တို့သည် ၎င်းတို့အား သွေဖည်ငြင်း ပယ်ရန်နှင့် အပြစ် ကျူးလွန်စေရန် အဓမ္မစေခိုင်းသောတိုင်းနိုင်ငံကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အတွက် စွန့်ခွာကြသင့်ပြီး၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ၏အမိန့်တော်များကို လိုက်နာစောင့်ထိန်းနိုင်မည့် အခြားသူများအားလည်း အလားတူလိုက်နာ စောင့်ထိန်းကြရန် ပြောဆိုဆွဲဆောင်နိုင်မည့် နေထိုင်ရာတစ်ခုကိုရှာကြရန် မိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ ဟိဂျ်ရတ်၏ အကြောင်းပင် ဖြစ်တော့၏။

တစ်ရပ်တစ်ကျေးတွင် အခြေချနေထိုင်ရန်ပြောင်းရွှေ့သည့်အခါ လမ်းခရီး၌ အကြင်သူအား နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်စေနိုင်သော စွန့်စားရမှုနှစ်မျိုးကို ကြုံတွေ့ရန်ရှိပေသည်။ ပထမစွန့်စားရမှုမှာ ၎င်း၏အသက်ပင်ဖြစ်၏။ ကာဖီရ်များ နှင့်ရန်ဘက်များက ၎င်း၏ပြောင်းရွှေ့မှုကိုတားဆီးရန်အတွက် လမ်းမှဖြတ်၍ ၎င်းအား လုပ်ကြံနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းထွက်ခွာရာလမ်းတွင် ရန်ဘက်များ၏ဖမ်းဆီးခြင်းကိုခံရပြီး အသက်စွန့်ရနိုင်ပေသည်။ ဤပြဿနာအတွက်

အဖြေကို နောက်အာယတ်တော်တွင် ပေးထားလေသည်။

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ "သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်းသည် "မရက"သေခြင်းတရား၏အရသာကို မြည်းစမ်းကြ ရမည်သာတည်း။" (၂၉:၅၇) အကြင်သူသည် မည်သည့်အနေအထားမျိုးဖြင့် မည်သည့်နေရာ၌ပင် ရှိနေသည်ဖြစ်စေ သေခြင်းမှ လွတ်မြောက်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးအဖို့ သေခြင်းအား ကြောက်လန့်နေရိုး ထုံးစံမရှိသင့်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိအတွက် အကာအကွယ်မည်မျှပင် ပြုလုပ်ထားသည် ဖြစ်စေ၊ သေခြင်းက ၎င်းအား အနိုင်ယူမည်သာဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သေခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဆုံးဖြတ်တော်မမူမီ အလျင်ရောက်ရှိ လာနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းမှာ ယုံကြည်သက်ဝင်သူတစ်ဦးအတွက် အီမာန်၏အစိတ်အပိုင်းလည်းဖြစ်ပေ သည်။ ထို့အတွက် သေခြင်းအားကြောက်ရွံ့မှုသည် လူတစ်ဦး၏ နေရာတစ်ခုတွင်နေထိုင်ခြင်း သို့မဟုတ် နေရာတစ်ခုမှ ထွက်ခွာခြင်းအား ဆုံးဖြတ်ရာ၌ အဟန့်အတားတစ်ခု မဖြစ်စေသင့်ပေ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အမိန့်တော်တစ်ရပ်ကို လိုက်နာစဉ်ကာလအတွင်း သေခြင်းရောက်ရှိလာပါက ယင်းသေခြင်းသည် နောင်တမလွန်တွင်ရရှိခံစားရမည့်ကောင်း ချီး မင်္ဂလာနှင့် ချမ်းမြေ့သာယာမှုအပေါင်းအား ယူဆောင်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို နောက်အာယတ်တော်နှစ်ခု၌ ဖော်ပြထား၏။ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ "သို့ရာတွင် အီမာန်သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ကောင်းမြတ်သောအကျင့်သီလများကို ကျင့်မှုဆောက်တည်ကြ ကုန်သော သူတို့မှာမူကား အမှန်ပင် ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ဂျန္နတ်သုခဘုံ၌ မြင့်စွင့် လှစွာသော အဆောင်များတွင် နေရာချပေးတော်မူမည်။ ယင်းအဆောင်များ၏အောက်၌ ရေမြောင်းများသည် စီးတွေ လျက်ရှိကြပေမည်။ (၎င်းတို့သည်) ယင်းအဆောင်များတွင် အမြဲထားဝစဉ် နေထိုင်စံမြန်းကြပေမည်။" (၂၉:၅၈)

ဟိဂျရတ်၌ကြုံတွေ့ရနိုင်သည့် အခြားစွန့်စားမှုတစ်ခုမှာ မိမိအဖို့ အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်နေသည့် နေရာဒေသ တွင် စားနပ်ရိက္ခာအတွက် စီစဉ်ရန်ကိစ္စဖြစ်သည်။ လူတစ်ဦးသည် မိမိနေထိုင်ရာအရပ်တွင် စားနပ်ရိက္ခာရရှိရေးအတွက် အလုပ်လုပ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ကုန်သွယ်ဖလှယ်၍သော်လည်းကောင်း၊ စိုက်ပျိုး၍သော်လည်းကောင်း၊ မြေယာ အမွေရရှိ၍သော်လည်းကောင်း စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ သို့သော် ထိုအရာအားလုံးအား ရွှေ့ပြောင်းအခြေချသည်နှင့် နောက်မှာချန်ထားခဲ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်တွင် ၎င်းအနေဖြင့် မည်ကဲ့သို့လျှင် စားနပ်ရိက္ခာရရှိအောင် စီမံဆောင်ရွက်ရပါမည်နည်း။ ဤစိုးရိမ်ကြောင့်ကြစိတ်အတွက် နောက်အာယတ်တော်(၃)ရပ်၌ "အသင်သည် လောကီပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုများကို အသင်၏စားနပ်ရိက္ခာအတွက် အကြောင်းခံများအဖြစ် သဘောထားနေ သည်။ သို့သော် ယင်းအရာအားလုံးကို မည်သူက ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သနည်း"ဟု မိန့်ကြားတော်မူရင်း အဖြေပေးခဲ့လေသည်။ အရာခပ်သိမ်းကို အသင်ကိုယ်တိုင်က စီစဉ်ပြုလုပ်သည်ဟုထင်မှတ်ခြင်းမှာ အသင်၏အမှားပင်ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏အကူအညီနှင့် ဆန္ဒတော်မပါဘဲလျက် မည်သည့်အရာကိုမျှ ရယူနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ အကယ်၍ ထိုအရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူပါက လူတစ်ဦးသည် အကန့်အသတ်မရှိသော စားနပ်ရိက္ခာကို မမြင်နိုင်သောနည်းလမ်းဖြင့် ရရှိမည် ဖြစ်ပြီး ထိုအရှင်မြတ် အလိုရှိတော်မူပါလျှင် မြင်သာသောနည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့်ရှာသည့်တိုင် ဘာကိုမျှရရှိမည် မဟုတ်ပေ။ ဤအချက်ကို ရှင်းလင်းရန်အတွက် ဦးစွာမိန့်တော်မူသည်မှာ- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشَيْءٍ مِنْ الدُّنْيَا أُولَٰئِكَ هُمُ السَّائِغُونَ الْعِلْمُ "စင်စစ်သော်ကား မြောက်မြားစွာသော တိရစ္ဆာန်တို့မှာ မိမိတို့၏ စားနပ် ရိက္ခာကို သယ်ပိုးထားကြသည် မဟုတ်ပေ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသင်တို့အားလည်းကောင်း၊ စားနပ်ရိက္ခာကို ပေးသနားတော်မူ၏" (၂၉:၆၀) ဖြစ်၏။

ဆိုလိုသည်မှာ "အသင်သည် ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် မိမိတို့အတွက် စားနပ်ရိက္ခာကို စုဆောင်း သိုလှောင်ခြင်း လည်းမပြုကြ၊ စုဆောင်းရန်အတွက်လည်း သောကမထားကြသောတိရစ္ဆာန်များ မရေမတွက်နိုင်အောင်ရှိသည့် အချက်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်သည်။ ယင်းတိရစ္ဆာန်များအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ကျေးဇူးတော်ဖြင့် နေ့စဉ် စားနပ်ရိက္ခာကို ပေးသနားတော်မူထား၏။" ဤအချက်သည် အနည်းငယ်သောတိရစ္ဆာန်များမှအပ ကျန် တိရစ္ဆာန်အားလုံးနီးပါးနှင့် သက်ဆိုင်လေသည်။ ဥပမာ- ပုရွက်ဆိတ်နှင့်ကြွက်များသည် ၎င်းတို့အတွက် အစာကို သိုလှောင်ထားလေ့ရှိကြသော တိရစ္ဆာန်နှစ်မျိုးဖြစ်ကြသည်။ ပုရွက်ဆိတ်များသည် နွေရာသီတွင် အစာသိုလှောင်၍ ဆောင်းရာသီတွင် ၎င်းတို့၏တွင်းများထဲမှ မထွက်ကြတော့ချေ။ ငှက်များအနက် ကျီးကန်းတစ်မျိုးသာ ၎င်း၏ အသိုက် တွင် အစာကိုစုဆောင်းထားရှိပြီးနောက် ယင်းအစာကို မေ့လျော့သွားကြ၏။ ဤနည်းဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မရေမတွက် နိုင်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည် မိမိတို့၏အစာကို နောက်တစ်နေ့အတွက် စုဆောင်းခြင်းလည်းမပြုကြ၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် နည်းလမ်းများသည် ၎င်းတို့၌မရှိကြပေ။ ဟဒီးသ်တော်တစ်ရပ်တွင် ငှက်ဟူသရွေ့သည် အာရုံတက်ချိန်တွင် ဆာ လောင်မွတ်သိပ်စွာဖြင့် အစာရှာရန်ထွက်ကြပြီး ညနေပိုင်းတွင် ဝအီလျက်ပြန်လာကြသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။ ယင်းတို့ အားလုံးသည် ၎င်းတို့၏နေ့စဉ်စားနပ်ရိက္ခာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရက်ရောမှုမှရရှိကြပြီး၊ ဤနည်းအတိုင်း ယင်းတို့ ၏ သက်တမ်း တစ်လျှောက် နေထိုင်သွားကြလေသည်။

အားလုံးအတွက် စားနပ်ရိက္ခာပေးသနားတော်မူသည့် တကယ့်ပင်ရင်းမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြပြီးနောက် ဆက်၍အသင်သည် ကာဖီရများအား မည်သူသည် ကမ္ဘာမြေနှင့်မိုးကောင်းကင်များကို ဖန်ဆင်းခဲ့ သည်ကိုလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် မည်သူသည် နေနှင့်လတို့၏ရွေ့လျားသွားလာမှုကို ထိန်းချုပ်ထားသည်ကို လည်း ကောင်း၊ သို့မဟုတ် မည်သူသည် မိုးကိုရွာသွန်းစေ၍ ကောက်ပဲသီးနှံများကို ပေါက်စေသည်ကိုလည်းကောင်း မေးမြန်း ကြည့်မည်ဆိုပါက ၎င်းတို့သည် အရာခပ်သိမ်းအား ထိန်းချုပ်ပြုလုပ်သည်မှာ တစ်ပါးတည်းရှိတော်မူသော အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို ဝန်ခံကြမည့်အကြောင်းကို မိန့်တော်မူ၏။ နောက်အာယတ်တော်တွင် ဤသို့ ရှိလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မှတစ်ပါး အခြားအရာများကို အဘယ်ကြောင့်ကူညီစောင့်ရှောက်သူအဖြစ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ် ကြပါသနည်းဟု ၎င်းတို့အား မေးမြန်းရန်အကြံပြုလေသည်။ ဤအကြောင်းအရာကိုပင် နောက်အာယတ်တော် **وَلَيْسَ إِلَٰهٌ مِّن دُونِ اللَّهِ** "စင်စစ်သော်ကား အကယ်၍ အသင်သည် ထိုသူတို့အား "မည်သူသည် မိုးကောင်းကင်များကိုလည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းခဲ့သနည်း" (၂၉:၆၁)မှ ရုက္ခအ်၏အဆုံးထိ ဆက်လက်မိန့်ကြားတော်မူ လေသည်။

အတိုချုပ်၍ဆိုရလျှင် ဟိဂျရတ်လမ်းမှ ဒုတိယအဟန့်အတားသည် လူတစ်ဦး၏စားနပ်ရိက္ခာအတွက် ပူပန် ကြောင့်ကျမှုဖြစ်၏။ သို့သော် ယင်းမှာလည်း မှားယွင်းသောတွေးဆမှုပေါ်တွင် အခြေခံခြင်းသာလျှင်ဖြစ်ပေသည်။ စားနပ်ရိက္ခာသတ်မှတ်ပြဌာန်းမှုသည် ယင်း၏ရင်းမြစ်များ လက်ဝယ်ရှိသည်မဟုတ်ဘဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တိုက် ရိုက်လက်ဆောင် တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်၏။ ထိုအရှင်မြတ်သာလျှင် စားနပ်ရိက္ခာကို ပထမနေရာတွင် ပေးသနား တော်မူ ခဲ့ပြီးဖြစ်သကဲ့သို့ ဒုတိယနေရာတွင်လည်း ထိုအရှင်မြတ်ပင် စားနပ်ရိက္ခာပေးသနားတော်မူမည်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဟိဂျရတ်ပြုရာလမ်းဝယ် တွေးတောကြောင့်ကြပူပန်မှုသည် ဝင်ရောက်မလာသင့်ပေ။

မည်သည့်အချိန်တွင် ဟိဂျရတ်သည် မပြုမနေရ တာဝန်ဖြစ်လာသနည်း။

ဟိဂျရတ်၏အဓိပ္ပာယ်နှင့်ရှင်းလင်းချက်အပြင် ယင်း၏ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာများအား စူရဟ်အန်နီစာအ်၏ အာယတ်တော်(၉၇-၁၀၀)တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထား၏။ ဟိဂျရတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သာသနာရေးဥပဒေများ၏ပြောင်းလဲပုံများအား မအာရိဖုလ်ကုရ်အာန် အတွဲ(၄)၊ စာမျက်နှာ(၃၃၁-၃၄၂)၊ အာယတ်တော်(၉၈)၌ဖော်ပြခဲ့၏။ ထိုသို့ဖော်ပြခဲ့ရာတွင် ချန်လှပ်ခဲ့သောဤအကြောင်းအရာ၏ ရှုထောင့်ကဏ္ဍတစ်ခုကို အောက်တွင်ဆွေးနွေးထားပါသည်။

တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် မက္ကာမြို့မှ ပြောင်းရွှေ့စွန့်ခွာချိန်တွင် မွတ်စလင်မ်တို့အားလည်း ဖြစ်နိုင်လျှင် ထိုနည်းတူပြုလုပ်ကြရန် ထပ်ဆင့်ညွှန်ကြားခဲ့၏။ ထိုအချိန်အခါက မွတ်စလင်မ်အားလုံးအတွက် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်မှာ မပြုမနေရတာဝန်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် နည်းလမ်း မရှိကြသူများကိုသာလျှင် ခွင်းချက်ပေးခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်က ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းသည် မပြုမနေရတာဝန်မျှသာမက မွတ်စလင်မ်ဖြစ်ခြင်း၏ သင်္ကေတလည်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်နိုင်ပါလျက် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းမပြုသူကို မွတ်စလင်မ်ဟုသဘောထားကြဘဲ ကာဖီရသဖွယ် ဆက်ဆံခဲ့ကြလေသည်။ ဤအချက်ကို စူရဟ်အန်နီစာအ်၊ အာယတ်တော်-၉၈ **حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ** "သို့ဖြစ်သော ကြောင့် ၎င်း(မုနာဖ်စ်က)တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌ (မိမိတို့အိုးအိမ်ကိုစွန့်လွှတ်ကာ) ရွှေ့ပြောင်းထွက်ခွာသွားခြင်း မပြုသမျှကာလပတ်လုံး---" (၄:၉၈)၌ အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြထား၏။ ထိုစဉ်အခါက ဟိဂျရတ်၏ အဆင့်အတန်းသည် ကလီမာ(الله أكبر) ဖွင့်ဟဝန်ခံသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ ဤကလေမာဟ်ကို ရွတ်ဆိုပြီးမှ (၎င်းသည် အစ္စလာမ်ကို မိမိ၏ယုံကြည်ချက်အဖြစ် လက်ခံပြီးကြောင်း သက်သေခံထွက်ဆိုပြီးမှ)သာ လူတစ်ဦးအား အစ္စလာမ်သို့ လက်ခံသည့်နည်းတူ၊ အကယ်၍ ၎င်း၌ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ရန် နည်းလမ်းရှိပါလျှင် မွတ်စလင်မ်တစ်ဦးဖြစ်ရန်အတွက် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်လိုအပ်သည်ဟု သဘောထားခဲ့ကြ၏။ အလားတူပင် စကားမပြောနိုင်သူတို့အား ကလေမာဟ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုသည့်နည်းတူ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် နည်းလမ်းမရှိကြသူတို့အားလည်း ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခဲ့ပေသည်။ **لَا مُسْتَضْعِفِينَ** "(ဟိဂျရတ်ပြုလုပ်ရန်အတွက်) မည်သည့် အကြံအစည်ကိုမျှ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြဘဲ ၎င်းပြင် မည်သည့် လမ်းကိုမျှလည်း မတွေ့ရှိကြဘဲ---" (၄:၉၈) ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်နိုင်ပါလျက် မက္ကာဟ်မြို့တွင် ဆက်လက်နေထိုင်ကြသူတို့အား စူရဟ် အန်နီစာအ်၊ အာယတ် ၉၇တွင် "ဂျဟန္နမ်"ဖြင့်ပြင်းထန်စွာ သတိပေးခြင်းပြုခဲ့၏။ **فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ** (إلى النَّارِ أَلَا يَذُنُّ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَنْ قَاتِلُوا الظَّالِمِينَ) (အသင်တို့သည် မည်သည့်ကိစ္စမျိုး၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသနည်း။ မည်သည့်အဖြစ်မျိုး၌ ရှိနေခဲ့ကြသနည်း။ ထိုအခါ ၎င်းတို့က (ဤသို့)ပြောကြားလတ္တံ့။ ကျွန်တော်များသည် (ထို)တိုင်းပြည်ဒေသ၌ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုခံနေရသူများ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။ (တစ်ဖန်) ထိုမလာအီကာဟ် ကောင်းကင်တမန်တို့က (ဤသို့)ပြန်ပြောကြကုန်အံ့။ (အသင်တို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ကြရန်အလို့ငှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ပထဝီမြေပြင်သည် ကျယ်ဝန်းစွာရှိသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ထိုပထဝီမြေပြင်ဝယ် ရွှေ့ပြောင်း(နေထိုင်)နိုင်ကြ၏။ သို့(ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်နိုင်ကြပါလျက်) ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခြင်းမပြုကြသည့်)အတွက်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့သော သူတို့၏ ဌာနသည် ဂျဟန္နမ်ငရဲဘုံပင်ဖြစ်၏။ အမှန်သော်ကား ထိုဂျဟန္နမ်ငရဲဘုံသည် အလွန်ဆိုးဝါးသောနေရာထိုင်ခင်းပင် ဖြစ်ချေသတည်း။" (၄:၉၇)

မက္ကာဟ်မြို့ကိုအောင်နိုင်ပြီးနောက် ဟိဂျရတ်အား မပြုမနေရတာဝန်အဖြစ် သတ်မှတ်သည့်အမိန့်ကို ပြန်လည်ရုတ်သိမ်းခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မက္ကာဟ်မြို့ကိုယ်၌သည်ပင် အစ္စလာမ်၏အိမ်တော်အဖြစ် ပြောင်းလဲ

သွားခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် အောက်ပါအမိန့်ကိုထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ ၊ ယင်းမှာမက္ကာဟ်မြို့အား အောင်နိုင် ပြီးသည့်နောက် ထိုနေရာမှပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် မလိုအပ်တော့ကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ မက္ကာဟ်မြို့မှပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်အမိန့်တော်နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် ယင်းအမိန့်တော်ကို ပြန်လည်ရုတ်သိမ်းခြင်းအား ကုရ်အာန်နှင့်စွန့်တော်တို့၏ ပြတ်သားတိကျသောမိန့်ဆိုချက်များမှ သက်သေထူလေသည်။ သာသနာရေးရာ မွေ့သတ်ပညာရှင်များက ဤအဖြစ်အပျက်မှနေ၍ အောက်ပါမွေ့သတ်တို့ကို ထုတ်ယူခဲ့ကြသည်။

ဥပဒေသ

မြို့တစ်မြို့ သို့မဟုတ် တိုင်းပြည်တစ်ခုတွင် အကြင်သူသည် အစ္စလာမ်ကို လွတ်လပ်စွာယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့် မရှိလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အစ္စလာမ်၏အဆုံးအမများနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ပြုလုပ်ရန် သို့မဟုတ် ကာဖီရ်တို့၏ ဓလေ့ထုံးစံများကို လိုက်နာကျင့်သုံးရန် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းခံရလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသူအပေါ်၌ အစ္စလာမ်၏ အဆုံးအမများနှင့် ထုံးတမ်းဓလေ့များကို လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်မည့်နေရာ သို့မဟုတ် တိုင်းပြည်တစ်ခုသို့ (ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရန် နည်းလမ်းရှိပါက) ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန်မှာ မပြုမနေရတာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်လာပေသည်။ သို့ရာတွင် အကြင်သူသည် ခရီးသွားရန်မစွမ်းနိုင်လျှင်ဖြစ်စေ၊ သာသနာ့တာဝန်များကို လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်မည့်နေရာမရှိခဲ့လျှင် ဖြစ်စေ ဘာသာရေးဝေါဟာရအရ “လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ရသူ” ဖြစ်လေသည်။

ဥပဒေသ

လွတ်လပ်စွာယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့်ရှိသောမွတ်စလင်မ်မဟုတ်သည့်တိုင်းပြည်မှပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းသည် မပြုမနေရတာဝန်မဟုတ်သည့်တိုင် ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းက ပို၍ကောင်း၏။ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခြင်းပြုလုပ်ရန် အတွက် မွတ်စလင်မ်မဟုတ်သူများ၏ တိုင်းပြည်ဖြစ်ရန်မလိုအပ်သော်လည်း အုပ်ချုပ်သူများမှာ မွတ်စလင်မ်ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အစ္စလာမ့်နိုင်ငံဟုခေါ်တွင်သည့်တိုင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ပညတ်တော်များကို ပေါ်လွင်စွာ မထေမဲ့မြင် ဆန့်ကျင်မှုပြုသည့် တိုင်းပြည်တစ်ခုမှ ပြောင်းရွှေ့စွန့်ခွာရန်မှာ မပြုမနေရတာဝန်ဖြစ်လာပေသည်။

ဤမွေ့သတ်ကို ဟာဖီဇ်အိဗ်နုဟာဂျာရ်က ဖဿ်အုလ်ဘာရီတွင်ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဟန္နူဖီယဟ် အခြေခံ စည်းမျဉ်းများနှင့်လည်း ဝိရောဓိမဖြစ်ပေ။ မုစုနဒ်အဟ်မဒ်တွင် ကိုးကားဖော်ပြသည့် သာဝကကြီး အဗူယဟ်ယာ မောင်လာ အာဇ်ဇူဗေရ် အိဗ်နုအလ်အောင်ဝါမ်မှတစ်ဆင့် ဆင့်ပြန်ချက်တစ်ရပ်ကလည်း ဤအမြင်အားထောက်ခံပေသည်။ ဟဒီးစ်တော်က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

اَلْبَلَادُ لِلّٰهِ وَالْعِبَادُ لِلّٰهِ عِبَادُ اللّٰهِ حَيُّهُمْ اَصْبَحَتْ خَيْرًا فَاَقِمُوا

“ခပ်သိမ်းကုန်သောမြို့ရွာများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ပိုင်တော်မူ၏။ ထို့ပြင် ခပ်သိမ်းကုန်သောလူများသည် ထိုအရှင်မြတ်၏ကျွန်များဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အသင့်အတွက် ကောင်းမည့်နေရာမှန်သမျှတွင် အသင်နေထိုင်ပါလေ။” အိဗ်နုဂျရီရ်က ဆင့်ပြန်သူအဆင့်ဆင့်ဖြင့် တင်ပြခဲ့ရာတွင် သာဝကကြီးစအ်ဒ်အိဗ်နုဂျူဗိုင်ရ်က မိန့်ကြားခဲ့သည်။ “ပြစ်မှုဒုစရိုက်နှင့် ညစ်ညမ်းမှုများပေါများသောမြို့မှ ထွက်ခွာကြပါ။” ထို့ပြင် သစ်စီရ်အီမာန်အသွာက မိန့်ကြားခဲ့သည်မှာ သင့်အား ပြစ်မှုဒုစရိုက်ကျူးလွန်ရန် အတင်းအကြပ်ပြုလုပ်ခံရသောမြို့တော်မှ ထွက်ပြေးလေကုန်။

အာယသ် (၆၄-၆၉)

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ ۖ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ
 الْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَا اللَّهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا خَجَّوْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿٦٥﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا
 آتَيْنَهُمْ ۖ وَلِيَتَمَتَّعُوا ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا
 آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۚ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ
 يَكْفُرُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا
 لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

စင်စစ်ဤမျက်မှောက်မှောက်လောကီဘဝသည် ဖျော်ဖြူးဖွယ်ရာနှင့် ကစားခုန်စားဖွယ်ရာမှ
 တစ်ပါး အခြားမဟုတ်ပြီ။ အမှန်မှာ နောင်တမလွန်ဘဝသည်သာလျှင် စစ်မှန်သော
 အစဉ်ထာဝရရှင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ (ဤသည်ကို) ၎င်းတို့သိရှိကြလျှင် ကောင်းလေစွ
 တကား။ [၆၄] စင်စစ် ၎င်းတို့သည် သဘောတရားစီးနင်းကြလေသောအခါ အလ္လာဟ် အရှင်
 မြတ်အားသာလျှင် စေတနာသဒ္ဓါဖြူစင်စွာနှင့် ဟစ်ခေါ်တသ ကြကုန်၏။ သို့ရာတွင်
 ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား ကယ်တင်၍ ကုန်းမြေသို့ ဆောင်ကြဉ်းတော်မူသောအခါ
 ၎င်းတို့သည် ရုတ်တရက်ချက်ချင်းပင်လျှင် (အခြားအရာများကို ထိုအရှင်မြတ်နှင့်) တွဲ
 ဖက် နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ကြကုန်၏။ [၆၅] ၎င်းတို့သည် ငါအရှင်မြတ်မှ ၎င်းတို့အား ချီးမြှင့်
 ပေးသနားတော်မူခဲ့သော ကျေးဇူးတော်များကို ငြင်းပယ် ကျေးဇူးကန်းကြအံ့သောငှာ
 (တွဲဖက် ကိုးကွယ်မှုကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏)။ သို့ဖြစ်ပေရာ ၎င်းတို့သည် ခေတ္တခဏ အကျိုး
 ခံစားကြပါစေ၊ ထို့နောက်တွင်မူ မကြာမြင့်မီပင် ၎င်းတို့သည် သိရှိကြကုန်အံ့သတည်း။
 [၆၆] ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် (၎င်းတို့နေထိုင်လျက်ရှိကြသောမဏ္ဍပ်မြို့တော်ကို)
 ဘေးရန်ကင်းငြိမ်းသော "ဟရမ်" ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည်ကို ၎င်းတို့သည် မတွေ့မမြင်ခဲ့
 ကြလေသလော။ စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူတို့သည် လုယက် တိုက်
 ခိုက်(သတ်ဖြတ်)ခြင်းကို ခံနေခဲ့ကြရကုန်၏။ သို့ပါလျက် ၎င်းတို့သည် အမှားကို ယုံကြည်
 လက်ခံ၍ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ကျေးဇူးတော်များကို ငြင်းပယ် ကျေးဇူးကန်းကြလေ
 သလော။ [၆၇] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အပေါ်၌ မုသားကို လီဆယ်၍စွပ်စွဲသော၊ သို့မဟုတ်
 မိမိထံ အမှန်တရား ရောက်ရှိလာသောအခါ ယင်းအမှန်တရားကို မဟုတ်မမှန်ဟု စွပ်စွဲ
 ငြင်းပယ်သောသူထက် သာလွန်မတရားသောသူကား မည်သူရှိနည်း။ "ကာဗီရ်" သေ

ဖည်ခြင်းပယ်ကြကုန်သောသူတို့၏ နေထိုင်ရာဌာနသည် ဂျဟန္နမ် ငရဲဘုံ၌ပင်ရှိမည်
မဟုတ်ပါလော။[၆၈] သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ဆောင်
ရွက်ကြကုန်သောသူတို့မှာမူကား ငါအရှင်မြတ်သည် မိမိလမ်းများကို ၎င်းတို့အား မချွတ်
မလွဲ ပြသတော်မူပေမည်။ ထိုမှတစ်ပါး မလွဲဧကန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သူတော်
ကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ အမှန်ပင်ရှိတော်မူပေသတည်း။[၆၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်များ၌ ကာဖီရ်များနှင့် မယုံကြည်သွေဖည်သူတို့အား ကမ္ဘာမြေနှင့် မိုးကောင်းကင်
များအား ဖန်ဆင်းမှု၊ နေစကြဝဠာ၊ ရေသံသရာလည်ပုံနှင့် ယင်း၏သဘာဝပေါက်ပင်များအပေါ် အကျိုးသက်ရောက်
မှုအကြောင်းများကို မေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် ဤအရာအားလုံးအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ဖန်ဆင်းထိန်းချုပ်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဖြေကြားကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ ယင်းအရာတို့အား ဖန်ဆင်းရာ၌လည်းကောင်း၊ ထိန်း
ချုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်းကိုလည်း ယုံကြည်ကြသည့်
တိုင် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်တွဲဖက်လျက် ရပ်တုများကိုကိုးကွယ်ခဲ့ကြ၏။ ဤသို့ပြုရခြင်း၏ အကြောင်း
ရင်းမှာ **كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** "သို့ရာတွင် ၎င်းတို့အနက်အများဆုံးသောသူတို့မှာမူကား အသိဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြ
သည်မဟုတ်ပေ။" (၂၉:၆၄) ပင်ဖြစ်လေသည်။

ဤအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မေးစရာရှိသည်မှာ ၎င်းတို့သည် စိတ်မနှံ့သူများမဟုတ်ကြဘဲ အသိဉာဏ်ရှိသူ၊
ချင့်ချိန်တတ်သူများဖြစ်ကြ၏။ အရေးပါသော ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသောလုပ်ငန်းများစွာကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူများလည်း
ဖြစ်ကြ၏။ သို့သည့်တိုင် ၎င်းတို့သည် အဘယ်သို့လျှင် မှန်ကန်စွာတွေးတောစဉ်းစားခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ကြသနည်း။ ဤ
စောကြောမှု၏ အဖြေကို အထက်ပါအာယတ်တော်များမှ ပထမအာယတ်တော်၌ပေးထား၏။ ၎င်းတို့သည် မတည်မြဲ
သည့် လောကီဆွဲဆောင်မှုများအား ချစ်ခင်တွယ်တာခြင်း၌ နှစ်မွန်းနေကြပြီး၊ ထာဝရတည်မြဲမည့် တမလွန်ဘဝကို
လုံးဝမေ့ပျောက်နေကြသည်။ ဤလောကီဘဝသည် ရွှင်မြူးမှုနှင့် ပျော်ရွှင်မှုတို့အတွက် အပျင်းပြေစရာ တစ်ခုထက်
မပိုပေ။ နောင်တမလွန်ဘဝသည်သာလျှင် စစ်မှန်သော အစဉ်ထာဝရရှင်သန်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ **وَمَا هَذِهِ إِلَّا أَنْفُسُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ** "စင်စစ်ဤမျက်မှောက်လောကီဘဝသည်
ပျော်မြူးဖွယ်ရာနှင့် ကစားခုန်စားဖွယ်ရာမှတစ်ပါး အခြား မဟုတ်ပြီ။ အမှန်မှာ နောင်တမလွန်ဘဝသည်သာလျှင်
စစ်မှန်သော အစဉ်ထာဝရရှင်သန်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။" (၂၉:၆၄) ဤနေရာ၌ "ဟယဝါးန်"ကို "ဟယဟ်" (ရှင်သန်ခြင်း)
အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်သုံးခြင်းဖြစ်၏။ (ကုရ်တုစီ)

ဤအာယတ်တော်၌ လောကီဘဝသည် ပျော်မြူးဖွယ်ရာနှင့် ကစားခုန်စားဖွယ်ရာဖြစ်ကြောင်းကိုဖော်ပြ၏။
ဆိုလိုသည်မှာ ပျော်မြူးဖွယ်ရာများသည် တစ်ခဏနှင့်ပြီးပျောက်သွားသည်။ မည်သည့်ရည်ရွယ်ချက် သို့မဟုတ် တည်
မြဲသော အကျိုးသက်ရောက်မှုမျှမရှိချေ။ လောကီဆွဲဆောင်မှုများသည်လည်း သဘာဝအားဖြင့် ထိုနည်း၎င်းပင် ဖြစ်
ချေသည်။

နောက်အာယတ်တော်၌ မယုံကြည်သွေဖည်သူတို့၏ အခြားအကျင့်ဆိုးတစ်ခုကို ညွှန်ပြထား၏။ ၎င်းတို့သည်
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အတုမဲ့ခြင်းနှင့်ဖန်ဆင်းမှုအပေါင်းအား တစ်ပါးတည်းက ပြုလုပ်တော်မူသည့် အရှင်ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို ယုံကြည်ကြသော်လည်း၊ အသိတရားခေါင်းပါးစွာပင် ရပ်တုများကို ထိုအရှင်မြတ်နှင့်တွဲဖက်ပြုကြလေ

သည်။ ပို၍အံ့သြဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ၎င်းတို့အပေါ် ဘေးဒုက္ခတစ်စုံတစ်ရာကျရောက်လေတိုင်း၊ ၎င်းတို့၏ရုပ်တုများသည် ၎င်းတို့အား ယင်းဘေးဒုက္ခမှ ကယ်ထုတ်ပေးနိုင်စွမ်းမရှိခြင်းကို ခိုင်မာစွာယုံကြည်ကြခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်တစ်ပါးတည်းကသာလျှင် ဘေးဒုက္ခများကိုဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး၊ ၎င်းတို့၏ ရုပ်တုများက ဘာမျှ လုပ်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်းကို ၎င်းတို့ကောင်းစွာသိကြသည်။ ဤအချက်ကိုရှင်းပြရန်အတွက် ဥဒါဟရုက်တစ်ခုကို အာယတ်တော် (၆၅)၌ သရုပ်ဖော်ပြသည်မှာ “၎င်းတို့သည် မြစ်ထဲ၌ ခရီးတစ်ခုသွားကြစဉ် ရေနစ်မည့်အန္တရာယ် ကျရောက်သောအခါ ထိုအန္တရာယ်ကို ဖယ်ရှားပေးပါမည့်အကြောင်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကိုသာလျှင် ဟစ်ခေါ်တသ ကြလေသည်။ ၎င်းတို့၏မည်သည့်ရုပ်တုကိုမျှ ဟစ်ခေါ်တသခြင်းမပြုကြပေ။” အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ ဆုတောင်းကို နားဆင်တော်မူသည်။ လုံးဝဥသုဒ္ဓါအကူအညီကင်းမဲ့သော အခိုက်အတန့်ဖြစ်နေသဖြင့် ၎င်းတို့သည် အတုအယောင်ဘုရားများနှင့် ယာယီအဆက်ဖြတ်ကာ ထိုအရှင်မြတ်အပေါ်၌သာ ကြည်ညိုရှိကျိုးကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား မုန်တိုင်းမှလွတ်မြောက်စေတော်မူ၏။ သို့သော် စိတ်ဒုက္ခရောက်ကြသူများ သည် ကုန်းမြေကိုရောက်၍ မကြာမီပင် ထိုအရှင်မြတ်၏ကျေးဇူးတော်ကို မေ့လျော့သွားကြပြီး ထိုအရှင်မြတ်၏တွဲ ဖက်များအဖြစ် ရုပ်တုများကို ဟစ်ခေါ်ကြပြန်သည်။ ဤသည်မှာ အာယတ်တော် **فَإِذَا زَكَّيْنَا فِي الْغُلَاكِ** (၂၉:၆၅)-၏ အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်ပေသည်။

မှတ်စု

ဤအာယတ်တော်က ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောကြားသည်မှာ ကာဖိရ်တစ်ဦးသည် မိမိကိုယ်မိမိ လုံးဝ အကူအညီကင်းမဲ့သူအဖြစ် သဘောထားလျက် ဘေးဒုက္ခမှကယ်တင်နိုင်မည့်သူမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်တစ်ပါး အခြားမရှိကြောင်း ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ဟစ်ခေါ်တသလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကာဖိရ်တစ်ဦး၏ဆုတောင်းကိုပင် လက်ခံတော်မူ ကြောင်းဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအခိုက်အတန့်တွင် ၎င်းသည် ကြံရာမရဖြစ်နေသူ (မွတ်ဒိသာရ်တစ်ဦး) ဖြစ်နေသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် “မွတ်ဒိသာရ်” တစ်ဦး၏ဆုပန်ခြင်းကို လက်ခံတော်မူမည့်အကြောင်း ကတိတော်ထားရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပေသည်။ (ကုရ်တုဗီ)။

အခြားအာယတ်တော်တစ်ရပ်ဖြစ်သည့် **وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ** “အမုန်သော်ကား ကာဖိရ်သွေဖည်ငြင်းပယ်သောသူတို့၏ ဟစ်ခေါ်တသ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုမှုသည် လွဲမှား မှု၌သာရှိနေပေသည်။” (၁၃:၁၄) သည် တမလွန်ဘဝနှင့်သက်ဆိုင်သည်။ တမလွန်ဘဝတွင် ၎င်းတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခများမှ ကင်းဝေးရန် ကရုဏာတော်ကို အသနားခံကြမည့်အခါ ၎င်းတို့၏အသနားခံမှုအား လက်ခံခြင်း ပြုတော်မူမည် မဟုတ်ကြောင်းကြေညာ တော်မူခြင်းဖြစ်၏။

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مَّحَرَّمًا “ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် (၎င်းတို့နေထိုင်လျက်ရှိကြသော မက္ကာဟ်မြို့တော်ကို) ဘေးရန်ကင်းငြိမ်းသော “ဟရာမ်” ပြုလုပ်တော်မူခဲ့သည်ကို ၎င်းတို့သည် မတွေ့မြင်ခဲ့ကြလေသလော။” (၂၉:၆၇) ရှေ့တွင်ဖော်ပြခဲ့သောအာယတ်တော်များ၌ ကာဖိရ်တို့၏အပြုအမူနှင့်လုပ်ရပ်များသည် မိုက်မဲပြီး ကျိုးကြောင်း ဆက်စပ်မှုမရှိကြောင်းကို ဖော်ပြခဲ့၏။ တစ်ဖက်မှကြည့်လျှင် ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား တစ်ပါးတည်းသော ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် အရာခပ်သိမ်း၏အရှင်သခင်အဖြစ် လက်ခံကြသည်။ အခြားတစ်ဖက်မှကြည့်လျှင်မူ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ထုဆစ်ပြုလုပ်ထားသည့်ရုပ်တုများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်တွဲဖက်ခြင်းပြုကြသည်။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အား အရာခပ်သိမ်းတို့၏ တစ်ပါးတည်းသော ဖန်ဆင်းရှင်ဖြစ်တော်မူကြောင်း ယုံကြည်ကြရုံမက ၎င်းတို့အား အမျိုးမျိုးသော ဘေးဒုက္ခတို့မှာ ကယ်တင်တော်မူသည်မှာ ထိုအရှင်မြတ်သာ

လျှင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ကောင်းစွာသိကြ၏။ သို့သော် ဘေးဒုက္ခမှလွတ်မြောက်သည်နှင့် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ရုပ်တုများကို ထိုအရှင်မြတ်နှင့်တွဲဖက်ကြပြန်သည်။

မက္ကာဟ်မြို့မှ အချို့သောမယုံကြည်သွေဖည်သူများက စောဒကတက်လေ့ရှိသည်မှာ ၎င်းတို့သည် အစ္စလာမ်ကို စစ်မှန်သောယုံကြည်သက်ဝင်မှုအဖြစ် လက်ခံသော်လည်း အကယ်၍ ၎င်းတို့သာ အစ္စလာမ်ကို ကူးပြောင်းပြီး အစ္စလာမ့်ကျင့်ဝတ်များကို လိုက်နာမည်ဆိုပါက အစ္စလာမ်ကို အပြင်းအထန်ဆန့်ကျင်ကြသည့် အာရပ် ကမ္ဘာကပေးမည့် အသက်အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ကြရပါလိမ့်မည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ အကယ်၍သာ ၎င်းတို့သည် မွတ်စလင်မ် များဖြစ်ခဲ့မည် ဆိုပါက အာရပ်တို့သည် ၎င်းတို့အပေါ် ခုန်အုပ်၍သတ်ပစ်ကြမည်ဖြစ်၏။ (ရှေးဟ်)

ဤသည်ကိုပြန်ကြားရာ၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မိန့်တော်မူခဲ့သည်မှာ ဤဆင်ခြေသည် အတုအယောင် တစ်ခု မျှသာဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအရှင်မြတ်သည် မက္ကာဟ်မြို့သားတို့အား ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သည့် နေရာတွင် နေထိုင်ကြသူများမှ မရရှိကြသည့်ဂုဏ်နှင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုများကို ချီးမြှင့်ပေးအပ်တော်မူထားခဲ့ပြီး၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မက္ကာဟ်နယ်မြေတစ်ခုလုံးအား “ဟရာမ်”ပြုထားတော်မူခဲ့သည်။ အာရပ်မှန်သမျှ ယုံကြည်သက်ဝင် သူဖြစ်စေ သို့မဟုတ် ကာဖိရဖြစ်စေ “ဟရာမ်”ကိုရိုသေလေးစားကြသည်။ ထိုနေရာတွင် သတ်ဖြတ်ခြင်းအား ခွင့်မပြု ကြောင်းကို ၎င်းတို့အားလုံး ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ “ဟရာမ်”တွင် သတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ခြင်းများကို ပိတ်ပင်ရုံမျှမက အမဲလိုက်ခြင်းနှင့် သစ်ပင်များအားခုတ်လှဲခြင်းကိုလည်း ခွင့်မပြုပေ။ အကယ်၍ လူစိမ်းတစ် ယောက် “ဟရာမ်” ထဲသို့ဝင်ရောက်လာပါက ၎င်း၏အသက်မှာ လုံးဝလုံးခြုံစိတ်ချသွားရပြီဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အစ္စလာမ် အား လက်မခံရခြင်းသည် အသက်အန္တရာယ်ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်သည် ယုတ္တိမတန် သော ဆင်ခြေမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَهُمْ صُبُلًا သို့ရာတွင် ငါအရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်ကြကုန်သော သူတို့မှာမူကား ငါအရှင်မြတ် သည် မိမိလမ်းများကို ၎င်းတို့အား မချွတ်မလွဲ ပြသတော်မူ ပေမည်။” (၂၉:၆၉) “ဂျီဟာဒ်”၏အဓိပ္ပာယ်အစစ်အမှန်သည် ယုံကြည်သက်ဝင်မှုလမ်းပေါ်ရှိ အခက်အခဲမှန်သမျှအား အစွမ်းကုန် ဖယ်ရှားခြင်းဖြစ်၏။ ဤအခက်အခဲများတွင် ကာဖိရတို့ပေးသည်များ၊ မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် ရှိုင်တွာန် ဖန်တီးသည့် အခက်အခဲများ ပါဝင်သည်။ ကာဖိရတို့ပေးသည့် အခက်အခဲများအတွက် စစ်မက်ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ခြင်းသည် အမြင့်ဆုံး အဆင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤအာယတ်တော်၌ “ဂျီဟာဒ်”နှစ်မျိုးစလုံးအတွက်ကတိတော်တစ်ရပ်ပါရှိသည်မှာအလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တရားလမ်းမှန်သို့ “ဂျီဟာဒ်”ဆင်နွှဲရာတွင် လမ်းညွှန်တော်မူမည့်အကြောင်းဖြစ်၏။ ယင်းကဆိုလိုသည်မှာ ပညာရှိ သူတစ်ဦးသည် မကောင်းမှုနှင့်ကောင်းမှု၊ အမှန်နှင့်အမှား၊ အမြတ်နှင့်အရှုံးတို့ကြား မည်သည့်လမ်းကို ရွေးချယ်ရမည် မှန်း ဝေခွဲမရဖြစ်နေလျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏လမ်း၌ကြိုးပမ်းနေကြသူများအား အန္တရာယ်မဖြစ်စေဘဲ လျက် ဖြောင့်မှန်သောလမ်းသို့ ညွှန်ပြတော်မူမည်ဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏နည်း သားများအား ကောင်းချီးအပေါင်းနှင့် အကောင်းဆုံးရလဒ်ကို ယူဆောင်လာမည့်လမ်းတစ်ခုဘက်သို့ လှည့်ပေးတော် မူမည်ဖြစ်သည်။

အသိပညာပေါ်တွင် ကျင့်သုံးလုပ်ဆောင်သူသည် တိုးတက်၏။

ဤအာယတ်တော်အား အနက်ဖွင့်စဉ်အခါက သာဝကကြီးအမူအကံဒရ်ဒါအ်က "မိမိတို့၏ အသိပညာ နှင့်လျော်ညီစွာ ကြိုးပမ်းကြသူတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့တွင် ယခင်ကမရှိခဲ့သော အသိပညာနယ် ပယ် အချို့ကို ဖွင့်ဟပေးတော်မူမည့်အကြောင်းကို ဤအာယတ်တော်၌ ကတိတော်ထားခဲ့သည်"ဟု ပြောကြားခဲ့၏။ ဤအာယတ်တော်အတွက် ဖုဒေလ်အိမ်နီအိုင်ယာဒ်က အခြားအနက်ဖွင့်ဆိုချက်တစ်ခုပေးခဲ့သည်မှာ "အသိ ပညာ အတွက် ကြိုးပမ်းကြသူတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား လွယ်ကူစေတော်မူ၏"ဟူ၍ဖြစ်၏။ (မဇ်ဟရီ)။

والله سبحانه وتعالى اعلم

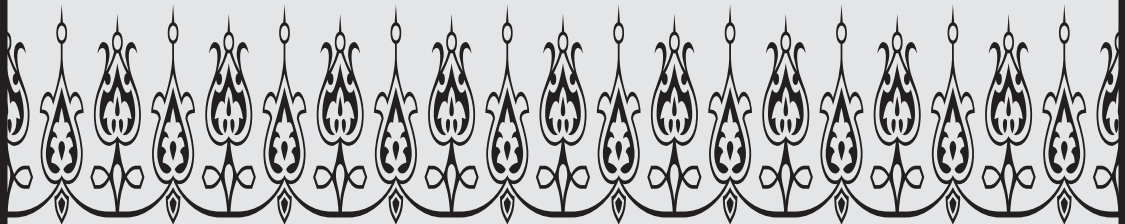
အလ်ဟမ်ဒုလိလ္လာဟ်

ဤနေရာတွင် စူရဟ် အလ်အန်ကဗူတ်၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက် ပြီးဆုံး၏။

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ

ဓမ္မအလင်္ကာ
a&m rE h f H @

سُورَةُ الرُّومِ
စူရဟ် အလ်ရှမ်း
ရောမနီင်ကဏ္ဍ

ဤကဏ္ဍသည် "အလ်ရှမ်း" ရောမနီင်အကြောင်း ပါဝင်သော ကဏ္ဍဖြစ်၏။ မက္ကာမြို့တော်၌ ကျရောက်ခဲ့၏။
ဤကဏ္ဍတွင် (အာယတ်)တော် (၆၀)ပါး၊ (ရှုကူအ်)အပိုဒ် (၆)ပိုဒ် အသီးသီးပါရှိ၏။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
မပြတ်မစဲ သနားကြင်နာ ညှာတာတော်မူသော အနန္တကရုဏာတော်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏
နာမံတော်ဖြင့် အစပြုပါ၏။
အာယတ် (၁-၇)

الْمَلَأَتْ الرُّومُ ۖ فِيْ اَدْنٰى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ
فِيْ بَضْعِ سِنِيْنَ ۗ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْۢ بَعْدُ ۗ وَ يَوْمَئِذٍ يَّفْقَرُ
الْمُؤْمِنُوْنَ ۚ يَنْصُرُ اللّٰهُ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝۵ وَعَدَ
اللّٰهُ ۗ لَا يَخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۶
يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۝۷

အလစ်စ်၊ လာမ်၊ မိမ်။[၁] ရောမနီင်သားတို့သည် (စစ်ရေး)ရှုံးနိမ့်ကြရချေပြီ။[၂]

(အာရေဗျတိုင်းပြည်နှင့်) နီးကပ်ဆက်စပ်လျက်ရှိသောတိုင်းပြည်တွင်၊ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် မိမိ
တို့ ယခု(စစ်ရေး)ရှုံးနိမ့်ကြပြီးနောက် မကြာမြင့်မီပင် ၎င်းတို့သည် အောင်နိုင် ကြပေမည်။[၃] နှစ်
ကာလအနည်းငယ်တွင် အမိန့်အာဏာဟူသည် ယခင်ကလည်း အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၌သာ ရှိခဲ့ပေ
သည်။ နောင်တွင်လည်း (ထိုအရှင်မြတ်၌သာ ရှိနေပေ မည်။) ထိုနေ့တွင် "မုအ်မင်န်" သက်ဝင်
ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြပေ မည်။[၄] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီမှုကြောင့်
ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိအလိုရှိတော် မူသောသူအား အောင်နိုင်စေတော်မူ၏။ စင်စစ်မှာမူကား
ထိုအရှင်မြတ်သည် အလွန် တရာ လွှမ်းမိုးတော်မူသော၊ အလွန်တရာ သနားကြင်နာတော်မူသော
အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။[၅] (ဤသည်) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကတိပင်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်
သည် မိမိထားရှိတော်မူသောကတိကို ဖောက်ဖျက်တော်မူသည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် အများဆုံး
သောသူတို့မှာမူကား မသိကြပေ။[၆] ၎င်းတို့သည် လောကီဘဝ၏ အပေါ်ယံပုံပန်းကိုသာ သိရှိကြ
ကုန်၏။ သို့ရာတွင် နောင်တမလွန်ဘဝကိုမူကား ၎င်းတို့သည် (လုံးဝ)မသိကြသူများ သာလျှင်
ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။[၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

စူရာထုတ်ပြန်ပို့ချခြင်း၏ နောက်ခံအခင်းအကျင်း-ရောမနှင့် ပါရှားတို့ကြားမှ စစ်ပွဲ၏အဖြစ်အပျက်

စူရာအန်ကဗူတ်၏ နောက်ဆုံးအာယတ်တော်တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏လမ်းတော်၌ ရှန်းကန်ကြိုးပမ်းကြမည့်သူများအား သတင်းကောင်းပါးတော်မူခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သောသူများအတွက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိထံတော်သို့ လာရာတံခါးပေါက်များကို ဖွင့်ပေးထားတော်မူမည်ဖြစ်သည့်အပြင် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ရည်မှန်းချက်များ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကတိပြုတော်မူခဲ့၏။ စူရာအလ်ရှမ်း၏အစကို အမှတ်အသားပြုသော အဖြစ်အပျက်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကူညီမှု၏ သရုပ်သကန်ပင်ဖြစ်၏။ ဤစူရာတွင် ရည်ညွှန်းသောစစ်ပွဲသည် မယုံကြည်သွေဖည်သူအသီးသီးဖြစ်ကြကုန်သော ရောမနှင့်ပါးရှားနိုင်ငံသားများကြားမှ စစ်ပွဲသာလျှင်ဖြစ်ပြီး မွတ်စလင်မ်များနှင့်မသက်ဆိုင်ချေ။ ပါရှားနိုင်ငံသားများသည် မီးကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြပြီး ရောမနိုင်ငံသားတို့မှာ ခရစ်ယာန်များဖြစ်ကြသဖြင့် ကျမ်းဂန်ရသူများဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် ရောမနိုင်ငံသားတို့မှာ သဘာဝအားဖြင့် မွတ်စလင်မ်တို့နှင့် ပို၍နီးစပ်မှုရှိပေသည်။ ၎င်းတို့၏ တမလွန်ကိုယုံကြည်ခြင်း၊ တမန်တော်ဖြစ်မှုနှင့်ထုတ်ပြန်ပို့ချချက်စသည့် ယုံကြည်မှုများသည် အစွလာမ်၏ယုံကြည်မှုများနှင့် တစ်သဘောတည်းဖြစ်ကြ၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ၎င်းတို့၏ယုံကြည်မှုများထဲမှ ဤအပိုင်းကို မိမိ၏စာတွင်အသုံးပြုပြီး ရောမဘုရင်ထံသို့ပေးပို့လျက် အစွလာမ်အား လက်ခံရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။ **تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ** "အသင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အကြား၌ အားလုံးလက်ခံထားသည့် တူညီသောစကား ဘက်သို့ လာကြကုန်။" (၃:၆၄)။ မွတ်စလင်မ်နှင့် ခရစ်ယာန်တို့၏ ဤနီးစပ်မှုကြောင့်ပင် ပါရှားတို့က ရောမတို့အား တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က တမန်တော်မြတ်ﷺသည် မက္ကာမြို့၌ပင် နေထိုင်ဆဲဖြစ်၏။ ဟာဖစ်အိဗ်နုဟာဂျရ်၏ အဆိုအရ ဤစစ်ပွဲသည် ဆီးရီးယားနိုင်ငံ အဒိရအတ်နှင့် ဘာဆွရာတို့ကြားမှ နေရာတစ်ခု၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မက္ကာမြို့သား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့က ဤစစ်ပွဲတွင် ပါရှားတို့အနိုင်ရစေချင်ခဲ့ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပါရှားတို့သည် ဘုရားအများ ကိုးကွယ်ရာတွင် ၎င်းတို့နှင့်တူသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့သော် မွတ်စလင်တို့ကမူ ယုံကြည်မှုတွင် အစွလာမ်နှင့်ပို၍ နီးစပ်သောကြောင့် ခရစ်ယာန်များအောင်နိုင်စေချင်ခဲ့ကြ၏။ ဖြစ်လာခဲ့သည်မှာ ပါရှားတို့က ခရစ်ယာန်များအား အနိုင်ရ၍ ကွန်စတင်တီနီပယ်မြို့ကို ချီတက် သိမ်းပိုက်ခဲ့သည့်အပြင် ယင်းမြို့တော်၌ မီးကိုးကွယ်ဝတ်ပြုရန်အတွက် ဘုရားကျောင်းကြီးတစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့ကြ လေသည်။ ဤအောင်မြင်မှုသည် ခွတ်စ်ရိုပါပတ်စ်အတွက် နောက်ဆုံးဖြစ်ခဲ့၏။ သည့်နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းသည် အကျဘက်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး အဆုံးသတ်၌ ၎င်းအား မွတ်စလင်မ်တို့က ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့ကြလေသည်။ (ကုရ်တုဗီ)

ခရစ်ယာန်များ၏ရှုံးနိမ့်မှုအပေါ် ကာဖိရ်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြပြီး မွတ်စလင်မ်တို့အား ၎င်းတို့လိုလားသူများ ရှုံးနိမ့်ကြလေပြီဟူ၍ မခံချင်အောင် ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။ ထို့ပြင် ပါရှားမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့က ရောမခရစ်ယာန်များကို အောင်နိုင်သည့်နည်းတူ မက္ကာမြို့သားတို့သည်လည်း မွတ်စလင်မ်များကို ချေမှုန်းကြမည်ဟူ၍လည်း ကြွေးကြော်ခဲ့ကြသည်။ ဤကြွေးကြော်သံသည် မွတ်စလင်မ်တို့အား အထိုက်အလျောက် ထိခိုက်ခဲ့ပေသည်။ (အိဗ်နေဂျရီးရ်၊ အိဗ်နေအဗီဟာဟင်မ်)။

စူရာအလ်ရှမ်း၏အဖွင့်အာယတ်တော်များသည်ဤအဖြစ်အပျက်ကိုဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပြီးနှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ရောမနိုင်ငံသားတို့သည် ပါရှားများအား တစ်ဖန်ပြန်၍ လွှမ်းမိုးမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းကို ကြိုတင်မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်ﷺသည် ဤအာယတ်တော်များကို ကြားနာပြီးသည့်နောက် မက္ကာမြို့၏ ဈေးနေရာနှင့် ဆင်ခြေပုံများသို့သွား၍ ၎င်းတို့အတွက် ပျော်ရွှင်မြူးထူးဖွယ် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ နှစ်အနည်းငယ်

ကြာပြီးနောက် ခရစ်ယာန်တို့သည် ပါရုန်းတို့အား တစ်ဖန်ပြန်၍ အောင်နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကြေညာခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းကို ကြားသိရသော် အုပိုင်အိမ်နိခလာဖ်သည် အဗူဗက်ရ်အားစိန်ခေါ်လျက် ဤသို့ဖြစ်မည်မဟုတ်ကြောင်းနှင့် ၎င်းသည် လိမ်လည်ပြောဆိုနေခြင်းသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့၏။ သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အား "အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရန်သူတော်ကြီး အသင်သာလျှင် လူလိမ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်အလောင်းအစားပြုလုပ်လိုသည်။ အကယ်၍ ခရစ်ယာန်တို့သည် ပါရုန်းတို့အား သုံးနှစ်ကြာ၍မျှမအောင်နိုင်ခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်က အသင့်ကို ကုလားအုတ်(၁၀)ကောင် ပေးမည်။ အောင်နိုင်ခဲ့လျှင်မူ အသင်က ကျွန်ုပ်ကို ကုလားအုတ် (၁၀)ကောင်ပေးရမည်" (ဤသည်မှာ အလောင်းအစားပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ထိုအချိန်က လောင်းကစားကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း မရှိခဲ့သေးချေ။) ဤသို့ပြောဆိုပြီးနောက် သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺထံသို့ သွားပြီး အကြောင်းစုံကိုပြန်ပြောပြခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်ﷺက ၎င်းအား သုံးနှစ်ဟူ၍အချိန်ကို အတိအကျ မသတ်မှတ်သင့်ကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကုရ်အာန်တွင် အသုံးပြုထားသောစကားလုံးမှာ "ဘစ်သွ်အိစေနီ" (နှစ်အနည်းငယ်)ဖြစ်၍ အချိန်ကန့်သတ်ချက်သည် သုံးနှစ်မှကိုးနှစ်အထိဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို မိန့်ကြားခဲ့၏။ ထို့အတွက် တမန်တော်မြတ်ﷺသည် သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အား ထိုအလောင်းအစားလုပ်ထားသောသူထံ ပြန်သွားခိုင်းပြီး ကုလားအုတ်(၁၀)ကောင်အစား အကောင်(၁၀၀) လောင်းကြေးထပ်မည်။ သို့သော် အချိန်ကန့်သတ်ချက်ကို သုံးနှစ်မထားဘဲ ကိုးနှစ်ထားမည်။ (အခြားတင်ပြချက်အချို့အရ (၇)နှစ်ဖြစ်သည်)ဟူ၍ တောင်းဆိုစေခဲ့သည်။ သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာခဲ့သည်။ အုပိုင်အိမ်နိခလာဖ်ကလည်း အလောင်းအစားအသစ်၏ စည်းကမ်းချက်များကို သဘောတူညီခဲ့ပေသည်။ (အိမ်နေဂျရီးရ်)⁴

4 အပေးက စည်းကမ်းချက်အသစ်များကို လွယ်လင့်တကူလက်ခံခဲ့ခြင်းမှာ ၎င်းအနေဖြင့် ရောမတို့သည် ပါရုန်းတို့အား အောင်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု အပြည့်အဝယုံကြည်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က ဖြစ်တည်နေသော အခြေအနေအရ အပေး၏ မယိမ်းမယိုင်သော ယုံကြည်စိတ်ချမှုမှာ လွဲမှားသည်လည်း မဟုတ်ချေ။ ပါရုန်းတို့သည် ရောမတို့အား ချေမှုန်းပုံမှာ နောက်တစ်ကြိမ် နလန်မထူနိုင်အောင် အပြတ်အသတ် ချေမှုန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ရောမတို့သည် ပါရုန်းတို့အားအောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟူသော ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်သည့်အချိန်တွင် အခွင့်အလမ်းအားဖြင့်ကြည့်လျှင် အခြေအမြစ်မရှိပေ။ အကြောင်းတရားနှင့် အကျိုးတရားတို့၏ ကမ္ဘာကြီးတွင် ထိုကဲ့သို့အဖြစ်အပျက်မျိုး ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု မည်သူမျှ ကြိုတင်သိမြင်နိုင်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။ ထင်ရှားသည့် ရောမအင်ပါယာ သမိုင်းပညာရှင် အက်ဒီဝါဒီဂစ်ဘွန်က သုံးသပ်သည်မှာ- "မဟမ္မဒ်သည် အရှေ့တိုင်း၏ ကြီးကျယ်သောအင်ပါယာကြီးနှစ်ခုတို့ အရှိန်အဟုန်ကောင်းစွာဖြင့် တစ်ဖက် နှင့် တစ်ဖက် အပြန်အလှန်တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးနေကြခြင်းကို တိတိဆီဆီကျေနပ်မှုဖြင့် စောင့်ကြည့်လေ့လာနေခဲ့သည်။ ပါရုန်းတို့အောင်ပွဲများရနေချိန်တွင် ၎င်းသည် နှစ်များကြာမီတွင် ရောမတို့သည် တစ်ဖန်ပြန်လည်၍ အောင်တံခွန်လွှင့်ထူနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ ကြိုတင်ဟောကိန်း ထုတ်ခဲ့သည့်အချိန်က ဟောကိန်းအတိုင်းဖြစ်လာနိုင်ရန်မှာ အလွမ်းကွာဝေးလွန်းလှသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပထမ(၁၂)နှစ်တာ သက်တမ်းကာလ၌ ဟိရကလိယက်စ်(Hiraclius)သည် အင်ပါယာပြိုကွဲရန်မှာ နီးကပ်လာပြီဖြစ်ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ကြေညာခဲ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏" (Gibbon, ရောမအင်ပါယာကျဆုံးခြင်းနှင့်ပြိုကွဲခြင်း၊ အခန်း ၄၆၊ အတွဲ ၂၊ စာမျက်နှာ ၁၂၅၊ Great Books, V.38, ချီကာဂိုတက္ကသိုလ်မှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်၊ ၁၉၉၀)

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကသာ သတင်းပေးတော်မမူခဲ့ပါလျှင် ယင်းကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိသော အကြောင်းရပ်ကို မည်သူမျှကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်နိုင်ခဲ့မည်မဟုတ်ချေ။ အထူးသဖြင့် တမန်တော်ဖြစ်မှုအတွက် အခိုင်အမာတောင်းဆိုနေသူတစ်ဦးအဖို့ အလွန်ပင်ဖြစ်နိုင်ခြေမရှိသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းခြင်းအားဖြင့် ၎င်း၏အနာဂတ်ကို လောင်းကြေးထပ်လိမ့်မည်ဆိုခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့အတွက် ဤရှေ့ဖြစ်ဟောခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ တမန်တော်ဖြစ်ခြင်းအတွက် ခိုင်မာသော သက်သေ အထောက်အထားများအနက်မှ တစ်ခုပင်ဖြစ်တော့သည်။ (မဟမ္မဒ်တကီးအွစ်မာနီ)။

ဤအဖြစ်အပျက်သည် ဟိဂျရတ်မတိုင်မီ (၅)နှစ်အလိုကဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကို အမျိုးမျိုးသော ဟဒီးစ်တော်များမှ စုစည်းသိရှိရ၏။ အတိအကျအားဖြင့် (၇)နှစ်တာကြာပြီးနောက် ဘဒ်ရ်စစ်ပွဲဖြစ်ပွားချိန်တွင် ရောမတို့သည် ပါရှန်းတို့အား အနိုင်ရခဲ့ လေသည်။ ထိုအချိန်၌ အုပေးအိပ်နေခါလာဖ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ၎င်းအား အမွေဆက်ခံသူများထံမှ အလောင်းအစား၏ စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ကုလားအုတ်အကောင်(၁၀၀)ကို သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အာအောင်ခံခဲ့ရာ ၎င်းတို့က လည်း သတ်မှတ်ထားခဲ့သည့် ကုလားအုတ်အရေအတွက်အတိုင်း ပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။

ဤအဖြစ်အပျက်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အချို့အဆိုများအရ အုပေးအိပ်နေခါလာဖ်သည် ၎င်း၏ပုပန်ကြောင့်ကြမှုကို သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အာအောင် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့သည်။ အဗူဗက်ရ်အာအောင်နှင့် မက္ကာမြို့ကိုစွန့်ခွာရနိုင်သည်။ ယင်းအခြေအနေမျိုး၌ မိမိအတွက် အာမခံသူတစ်ဦးကိုခန့်ထားခဲ့ခြင်းမပြုဘဲ မသွားစေချင်ပါ။ သို့မှသာ အလောင်းအစား ပြုလုပ်ထားသည့်ကာလ လွန်မြောက်သွားချိန်တွင် ယင်းအာမခံသူက ကုလားအုတ်အကောင်(၁၀၀)ကိုပေးရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သည် ဟူ၍ဖြစ်၏။ သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အာအောင်သည် သားဖြစ်သူ အိပ်ရှရ်ရဟ်မန်ကို မိမိ၏ အာမခံသူအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့လေသည်။

သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အာအောင် အလောင်းအစားတွင် အနိုင်ရပြီး စည်းကမ်းပါအတိုင်း ကုလားအုတ်အကောင်(၁၀၀)ကိုရရှိသောအခါ ယင်းကုလားအုတ်များကို တမန်တော်မြတ်ﷺထံ ယူဆောင်သွားခဲ့လေ၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺက ၎င်းအား ယင်းကုလားအုတ်များကို အလူဒါန(ဆွဒကာ)ပြုလုပ်လိုက်ရန် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ အဗူယအ်လာက သာဝကကြီး ဗရာအိပ်နအဇိစ်မှတစ်ဆင့် အိပ်နအဆာကီရ်၌ ဤစကားများကို ကိုးကားပြောကြားခဲ့သည်။ **هَذَا السُّحْتُ تَصَدَّقْ بِهِ** (ဤသည်တားမြစ် ထားသောအရာဖြစ်သည်။ ယင်းကို အလူဒါန(ဆွဒကာ)ပြုလိုက်ပါ။) (ရှဟ်အုလ်မအာနီ)။

လောင်းကစားခြင်း

ကိမ္မာရ် သို့မဟုတ် လောင်းကစားခြင်းသည် ကုန်အာန်ကျမ်းမြတ်၏ တိကျပြတ်သားသော အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြင့် တားမြစ်ခြင်းခံရသည့်အရာဖြစ်၏။ မဒီနာမြို့သို့ ဟိဂျရတ်ပြုပြီးသည့်နောက် အရက်အား တားမြစ်ပိတ်ပင်သည်နှင့် တစ်ချိန်တည်းပင် လောင်းကစားခြင်းကိုလည်း တားမြစ်ခဲ့လေသည်။ ယင်းအမှုကို ရှိုင်တွာန်၏လုပ်ရပ်တစ်ခုအဖြစ် အတိအလင်း ကြေညာတော်မူခဲ့သည်။ **إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْزَامُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ** မုရူဇ်ကန် သေစာအရက်သည်လည်းကောင်း၊ လောင်းကစားခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ရုပ်တု(ဆင်းတုအစရှိသည့်အရာများ)သည်လည်းကောင်း၊ မြားဖြင့်(ကံစမ်းခြင်း)သည်လည်း ကောင်း ဆိုးရွားညစ်ညမ်းလှသော အမှုကိစ္စများ၊ ရှိုင်တွာန်အပြုအမူများသာလျှင် ဖြစ်၏။ (၅:၉၀)။ မိုဗ်စ်(مَيْسِر)နှင့် အဇ်လာမ်(أَزْزَام)တို့သည် ပုံစံ မတူသော်လည်း လောင်းကစားခြင်းပင်ဖြစ်ပြီး ဤအာယတ်တော်၌ တားမြစ်ခြင်းခံရသည်။

ငွေ သို့မဟုတ် ကုန်ပစ္စည်းကို လောင်းကြေးထပ်လျက် နှစ်ဖက်သဘောတူ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်နှင့် အညီအနိုင်၊ အရှုံးဆုံးဖြတ်သော အလောင်းအစားပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း လောင်းကစားခြင်းတစ်မျိုးပင်ဖြစ်၏။ သာဝကကြီးအဗူဗက်ရ်အာအောင်နှင့် အုပိုင်းအိပ်နခါလာဖ်တို့ ပြုလုပ်ကြသော အလောင်းအစားမှာလည်း လောင်းကစားပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့သော် ဤအဖြစ်အပျက်သည် ဟိဂျရတ်မတိုင်မီ လောင်းကစားခြင်းအား တားမြစ်သည့်အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက် မထုတ်ပြန်မီ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤကိစ္စ၌ အနိုင်ရခဲ့သော ကုန်ပစ္စည်းမှာ ဟရာမ်(တားမြစ်သောအရာ) မဟုတ်ချေ။

ဤနေရာတွင် မေးစရာရှိသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺက သာဝကကြီးအပူဗက်ရ်အား အဘယ်ကြောင့် ဟရာမ်(တားမြစ်သည့်အရာ)မဟုတ်ပါဘဲလျက် အထူးသဖြင့် ဟဒီးသ်တော်၏အခြားအဆိုများ၌ ဟရာမ်ဟူ၍ အများ နားလည်သော “စုဟ်တ်”စကားလုံးအားသုံးထားပါလျက် ကုလားအုတ်များကို လှူပစ်စေခဲ့ပါသနည်း။ ဓမ္မသတ်ပညာရှင် များ ပေးခဲ့ကြသကဲ့သို့ ဤမေးခွန်း၏အဖြေမှာ ထိုအချိန်အခါက ကုလားအုတ်များသည် ဟလာလ်(ခွင့်ပြုသောအရာ)ဖြစ် သော်ငြားလည်း တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ထိုအချိန်အခါကပင် လောင်းကစားဖြင့်ရရှိသော ပစ္စည်းများကို နှစ်မြို့တော် မမူခဲ့ပေ။ ထို့အတွက် သာဝကကြီးအပူဗက်ရ်အား သိက္ခာမကျစေရန်အတွက် ယင်းကုလားအုတ်များကို လှူဒါန်းပစ် ခဲ့စေခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုနည်းအတိုင်းပင် တမန်တော်မြတ်ﷺနှင့် သာဝကကြီးအပူဗက်ရ်အားတို့သည် အရက်ကို တားမြစ် ခြင်း မပြုသေးမီ ကာလအတွင်း၌လည်း မည်သည့်အခါမျှ မြည်းစမ်းခဲ့ဖူးခြင်း မရှိခဲ့ချေ။

“စုဟ်တ်”(حُت)စကားလုံးနှင့်ပတ်သက်၍ဆိုရလျှင် ဟဒီးသ်ပညာရှင်များသည် အစပိုင်း၌ ဤဆင့်ပြန်ချက် အား လက်ခံခြင်းမပြုခဲ့ကြပေ။ အကယ်၍ ဤဆင့်ပြန်ချက်အား စစ်မှန်ကြောင်း လက်ခံကြသည့်တိုင် ဤစကားလုံး၌ အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ရှိကြောင်းကို သတိမူကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။ အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုသည် ဟရာမ်(တားမြစ်ခြင်းခံရသည့် အရာ)ဖြစ်ပြီး အခြားအဓိပ္ပာယ်တစ်ခုမှာ စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော၊ မလိုလားအပ်သောဟူ၍ဖြစ်၏။ တစ်ကြိမ်သော် တမန်တော်မြတ်ﷺမိန့်ကြားခဲ့သည်။ “كَسْبُ الْحَبَاءِ حُتٌ” “စုပွက်ဖြင့် သွေးကိုစုတ်၍ ဖောက်ထုတ်သော လုပ်ငန်း သည် နှစ်မြို့ဖွယ်ရာမဟုတ်ချေ။” သာသနာ့ပညာရှင်အများစုက ဤနေရာတွင် “စုဟ်တ်”၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မလိုလား အပ်သော သို့မဟုတ် စက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းသောဟူ၍ ယူကြ၏။ အီမာမ်ရာဂှ်ဗ်အစ်ဖာနီးက ၎င်း၏မူဗရာ ဒတ်အွလ် ကုရ်အာန်တွင်လည်းကောင်း၊ အိဗ်နီကသီးရ်က ၎င်း၏ နီဟာယအ်တွင်လည်းကောင်း အရဗီဘာသာ အသုံးနှင့် တမန် တော်၏ဟဒီးသ် “စုဟ်တ်”၏ ကွဲပြားသော အဓိပ္ပာယ် အသုံးအနှုန်းများကို သက်သေပြခဲ့ကြ၏။

သာသနာ့ပညာရှင်များ၏ ဤအနက်ဖွင့်ဆိုချက်အား လက်ခံခြင်းမှာ လိုအပ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဤကုလားအုတ်များသာ “ဟရာမ်” ဖြစ်ခဲ့လျှင် သာသနာ့ဥပဒေအရ ယင်းတို့အား ရယူခဲ့သော မူလလူထံသို့ ပြန်ပေးရမည်ဖြစ်၏။ ဟရာမ်ဖြစ်သော ကုန်ပစ္စည်း အောက်ပါအခြေအနေ(၃)ရပ်အနက် တစ်ခုခုနှင့်ညီညွတ်မှသာလျှင် အလှူဒါန(ဆွဒကာ)အဖြစ် ပေးကမ်းနိုင်သည်။ (၁) ပစ္စည်းရှင်အားမသိလျှင်၊ (၂) ပိုင်ရှင်ထံပို့ပေးရန်မဖြစ်နိုင်လျှင်၊ (၃) ပစ္စည်းအားပြန်လည်ပေးရာ တွင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာရှုပ်ထွေးမှုရှိလျှင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သာလျှင် အသိတော်မူဆုံးဖြစ်သည်)

“يَوْمَئِذٍ يَفِرُّ الْمُؤْمِنُونَ” ထိုနေ့တွင် မုအ်မင်န်သက်ဝင်ယုံကြည်သော သူတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီမှုကြောင့် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ကြပေမည်။”(၃၀:၄-၅)။ ဤအာယတ်တော်မှ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကူညီမှု” ဟူသော စကားလုံးသည် ရောမနိုင်ငံသား များအတွက် ထိုအရှင်မြတ်၏ကူညီမှုကို ရည်ညွှန်းပေသည်။ ၎င်းတို့သည် မယုံကြည်သွေဖည်သူများဖြစ်ကြသည့်တိုင် အခြားသူများနှင့်နှိုင်းယှဉ်လျှင် ၎င်းတို့၏“ကွမ်ရ်”သည် ပေါ့(မပြင်းထန်)၏။ ထို့ အတွက် ၎င်းတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကူညီခြင်းမှာ သဘာဝမကျသောကိစ္စ မဟုတ်ပေ။ အထူးသဖြင့် မွတ်စလင်မ်တို့၏ ပျော်ရွှင်မှုအတွက်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် ယင်းအရာသည် သဘာဝကျပေသည်။

အခြားဖြစ်နိုင်ခြေတစ်ခုမှာ အထက်ပါအကြောင်းမှ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကူညီမှု”သည် မွတ်စလင်မ်တို့ အတွက် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် ဖြေရှင်းချက်နှစ်ရပ်သတ်မှတ်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ ပထမမှာ မွတ်စလင်မ်တို့ သည် ရောမ၏အောင်ပွဲအား ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်၏မှန်ကန်မှုနှင့် အစ္စလာမ်၏အမှန်တရားတို့၏ လက္ခဏာတစ်ရပ် အဖြစ်တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ မွတ်စလင်မ်တို့အားကူညီမှု၏ ဒုတိယအကြောင်းရင်းမှာ ထိုအချိန်ကရှိခဲ့သော ရောမနှင့် ပါရှား

ဟူသည့် မယုံကြည်သွေဖည်သူ အင်အားကြီးနှစ်နိုင်ငံအား အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်ကြစေခြင်းဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် ၎င်းတို့အား အင်အားချည့်နဲ့စေတော်မူခဲ့သောကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းတို့အား မွတ်စလင်မ်တို့က အောင်နိုင် ရန် ကူညီတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ (ရှုးဟ်)^၅

يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفُولُونَ ၎င်းတို့သည် လောကီဘဝ၏အပေါ်ယံ၊ ပုံပန်းကိုသာသိရှိကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် နောင်တမလွန်ဘဝကို မူအား ၎င်းတို့သည် (လုံးဝ)မသိကြသူများသာလျှင် ဖြစ်ကြကုန်သတည်း။” (၃၀:၇) ဤမယုံကြည်သူများသည် လောကီလိုအပ်ချက်များနှင့်ပတ်သက်လျှင် အသိပညာ ကောင်းစွာရှိကြ၏။ ၎င်းတို့သည် မည်ကဲ့သို့ကုန်သွယ်ရမည်ကို လည်းကောင်း၊ မည်သည့်ကုန်ပစ္စည်းများကို ရောင်း ဝယ်ရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်သည့်နေရာမှ ဝယ်ယူရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်သည့်နေရာတွင် ရောင်းချရမည်ကို လည်းကောင်း စသည်ဖြင့် ကောင်းစွာသိနားလည်ကြ၏။ အလားတူပင် ၎င်းတို့သည် မည်သို့ထွန်ယက်ရမည်ကိုလ ညည်းကောင်း၊ မည်သည့်အချိန်တွင် မျိုးစေ့ကြံရမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မည်သည့်အချိန်တွင် ရိတ်သိမ်းရမည်ကိုလည်း ကောင်း ကောင်းစွာသိကြ၏။ အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့် ယင်းတို့အား ဇိမ်ခံပစ္စည်းများဖြင့် တန်ဆာ ဆင်ရာတွင်လည်း ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းနားလည်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ သည် အမှန်စင်စစ် ပို၍အရေးကြီးသော၊ ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းခြင်း၏အဓိကရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော လောကီဘဝ၏ အခြားရှုထောင့်နှင့်ပတ်သက်၍မူ လုံးဝအသိ ပညာချို့တဲ့ကာ ပေါ့ဆခဲ့ကြ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ အကြင်သူသည် ဤ လောက၌ အမြဲနေထိုင်သူတစ်ဦးမဟုတ်ဘဲ တိုးရစ်မီဇာဖြင့် နေထိုင်သော ဧည့်သည်သဖွယ် ခေတ္တမျှသာနေထိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းကို သဘောပေါက်ရန်ဖြစ်၏။ လူသား၏အမြဲတမ်းနေအိမ်မှာ တမလွန်၌သာလျှင်ရှိ၏။ အကြင်သူသည် နောင်ဘဝ၌ သုခချမ်းသာရှိစေရန်အတွက် ဤဘဝ၌ ကောင်းမှုများကို စုဆောင်းရမည်ဖြစ်သည်။ နောင်ဘဝ၏ ချမ်းသာသုခများအတွက် စုဆောင်းရမည့် ကောင်းမှုတို့မှာ စစ်မှန်သော ယုံကြည်သက်ဝင်မှုနှင့် ဖြောင့်မှန်သောလုပ်ရပ်များသာလျှင် ဖြစ်၏။ ဤရိုးရှင်း၍ မကွယ် မထောင့်သောအမှန်တရားအား ပညာတတ်ဟု ခေါ်ကြသူများသည် နား လည်ခြင်း မရှိကြပေ။

ဤအာယတ်တော်၌ မှတ်သားထိုက်သည့် အခြားအချက်တစ်ခုမှာ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်က အသုံးပြုသော စာသားပင်ဖြစ်၏။ “သန်ဝင်းနီ”နှင့်အတူ “ဇာဟ်ရန်”စကားလုံးကို သုံးထားခြင်းသည် အရဗီသဒ္ဒါအရ ၎င်းတို့သည် လောကီဘဝ၏အပေါ်ယံမျှသာဖြစ်သော အရာများကိုပင်လျှင် ကောင်းစွာသိရှိကြခြင်း မရှိကြောင်းကို ညွှန်ပြ၏။^၆

၅ ဤအာယတ်တော်၏ အခြားရှင်းလင်းချက်တစ်ခုကို သာဝကကြီးအိဗ်နအဗ္ဗားစ်^၁စသူတို့က ပေးခဲ့ကြ သေး၏။ ၎င်းတို့က ပြောကြားသည်မှာ ရောမတို့၏အောင်ပွဲသတင်းသည် မွတ်စလင်မ်တို့ထံသို့ ဗဒ်ရစ်စစ်ပွဲ၌ မက္ကာမြို့သား မွတ်ရှ်ရစ်က်တို့အား အောင်နိုင်သည့်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မွတ်စလင်မ်တို့အနေဖြင့် မိမိတို့၏အောင်နိုင်မှုအတွက် ဝမ်း မြောက်ခြင်းအပေါ် ရောမတို့၏အောင်ပွဲသတင်းက ထပ်လောင်း၍ ဝမ်းမြောက်အောင်ပြုခဲ့လေသည်။ ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို ချက်အရ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ကူညီမှုဖြင့် ယုံကြည်သက်ဝင်သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြပေမည်”ဟူသော ယခုအာယတ်တော် သည် မွတ်စလင်မ်တို့၏ဗဒ်ရစ်စစ်ပွဲအောင်နိုင်မှုကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဤအာယတ်တော်ကပေးသောကောင်းသတင်း သည် ရောမတို့နှင့်ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ မွတ်စလင်မ်တို့ကိုယ်တိုင်နှင့် ပတ်သက်၍သော်လည်းကောင်း အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုး ဆောင်ပေသည်။ (မဟမ္မဒ်တကီးအွစ်မာနီ)။

၆ ကုရ်အာန်ကသုံးသော ဘာသာစကားကိုပြန်ဆိုရာတွင် တစ်ထပ်တည်းကျစေရန် ကြိုးစားလျက် “အပေါ်ယံမျှသာဖြစ်သော အရာ”အစား “အပေါ်ယံ”မျှသာဖြစ်သော တစ်စုံတစ်ရာ”ဟူ၍ ပြန်ဆိုထားပါသည်။ (အင်္ဂလိပ်ဘာသာအတွက်သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် တို့မှာမူ အလင်းပြကျမ်းမှ ယူပါသည်။)

၎င်းတို့သိကြသည်မှာ လောကီဘဝ၏သဏ္ဌာန်တစ်ခုသာလျှင်ဖြစ်ပြီး ကျန်သဏ္ဌာန်များကိုမူ သိနိုင်စွမ်းမရှိကြချေ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် တမလွန်အား လုံးဝဂရုမူကြသည်လည်း မဟုတ်ချေ။

တမလွန်ကိုလျစ်လျူရှုလျက် လောကီနှင့်ဆိုင်သောလိုအပ်ချက်များအား ကြိုးပမ်းရှာဖွေခြင်းသည် အမြော်အမြင်ကြီးမှု မဟုတ်ချေ။

ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်သည် လောကီနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သတိပေးသောအဖြစ်အပျက်များဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ၏။ မိမိတို့အတွက် စည်းစိမ်ချမ်းသာသုခမျိုးစုံကို ရှာဖွေစုဆောင်းရာတွင် နာမည်တစ်လုံးရခဲ့ကြသူများသည် ဤလောက၌ ပင် ဆိုးဝါးသောဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို ကြုံတွေ့ကြရသည့်အပြင် တမလွန်၏ ထာဝရဆင်းရဲဒုက္ခကိုလည်း ခံစားကြရမည် ဖြစ်၏။ ထို့အတွက် ၎င်းတို့အား မည်သည့်စိတ်မှန်သူကမျှ အသိပညာကြီးသူ သို့မဟုတ် အမြော်အမြင်ကြီးသူများဟု ခေါ်ဆိုကြမည်မဟုတ်ချေ။ ကံဆိုးစွာပင် ယနေ့လောကကြီး၌ အမြော်အမြင်ကြီးမှုနှင့် အသိပညာမြင့်မားမှုတို့အား များပြားလှသောဥစ္စာနေကိုစုဆောင်းနိုင်သူနှင့်မိမိအတွက်အကောင်းဆုံးသောချမ်းသာသုခနှင့်စည်းစိမ်များရရှိအောင် စီမံဆောင်ရွက်နိုင်သူ၏ အရည်အချင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကြလေသည်။ ထိုသူအား ၎င်း၏ကိုယ်ကျင့်တရား မည်မျှပင် နိမ့်ကျသည်ဖြစ်စေ အောင်မြင်မှုအရှိဆုံး၊ ပညာအရှိဆုံးသူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့သောသူမျိုးအား ပညာရှိသူဟု ခေါ်ဆိုခြင်းသည် ဘာသာတရားအရလည်းကောင်း၊ လူ့ကျင့်ဝတ်အဆင့်အတန်းအရလည်းကောင်း အသိပညာအား စော်ကားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်ကျမ်းမြတ်၏စံနှုန်းအရမူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တမလွန်ကို အမြဲသတိရအလေး ထားသူတို့သည်သာလျှင် ပညာရှိသူများဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် လောကီလိုအပ်ချက်များကို လိုအပ်သလောက် အတိုင်းအတာထိသာ ထားရှိကြပြီး နောင်ဘဝ၏ချမ်းသာသုခအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သူများဖြစ်ကြ၏။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့၏အောင်မြင်မှုများကို ၎င်းတို့၏ဘဝရည်မှန်းချက်အဖြစ် ခံယူကြသည်မဟုတ်ပေ။ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကိုပင် အောက်ပါ အာယတ်တော်က ဖော်ကျူး၏။

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ “ဧကန်စင်စစ် အာကာသကောင်းကင်ဘုံများနှင့် ကမ္ဘာမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူရာ၌ လည်းကောင်း၊ နေနှင့်ညတို့၏ ပြောင်းလဲမှု၌လည်းကောင်း၊ နိသမ္မဉာဏ်ရှင်များအဖို့ (တစ်ဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ထင်ရှားသိစေနိုင်သော) သက်သေသာကေများ မှချရှိပေသည်။”

“အကြင် နိသမ္မဉာဏ်ရှင်များသည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်အား မတ်တတ်ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊ ထိုင်လျက် လည်းကောင်း၊ လဲလျောင်းလျက်လည်းကောင်း (အခါခပ်သိမ်း) အောက်မေ့တသ သတိရကြ၏။ ၎င်းပြင် ထိုသူတို့သည် အာကာသကောင်းကင်ဘုံများနှင့် ကမ္ဘာမြေကိုဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်(ကာ ဤသို့လျှောက် ထား)ကြ၏။ “အို-ကျွန်တော်မျိုးတို့၏အရှင်၊ အရှင်မြတ်သည် ဤ(ဖန်ဆင်းထားသောအရာများ)ကို အချည်းနှီး ဖန်ဆင်း ထားတော်မူသည်မဟုတ်ပါ။ အရှင်မြတ်သည် ချို့တဲ့ခြင်းအပေါင်းမှ ကင်းစင်တော်မူပါ၏။ သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင်မြတ်သည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အား ငရဲမီး၏ပြစ်ဒဏ်မှ ဖယ်ရှားတော်မူပါ။” (၃:၁၉၀-၁၉၁)

အာယတ် (၈-၁၀)

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ ۚ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ
 لَكَافِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا
 أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
 وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا
 السُّوْءَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾

၎င်းတို့သည် မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးများတွင် မစဉ်းစားခဲ့ကြလေသလော။ အလ္လာဟ်
 အရှင်မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်များကိုလည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေကိုလည်းကောင်း၊ ထို(မိုး
 ကောင်းကင် များနှင့်ပထဝီမြေ) နှစ်ခုအကြား၌ ရှိသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တိကျ မှန်ကန်သော
 ကျိုးကြောင်းနှင့်သာ ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။ သို့တစေလည်း များစွာသောသူ တို့မှာမူကား မိမိတို့အား
 ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်မြတ်နှင့် တွေ့ဆုံကြရမည်ကို အမှန်ပင် ငြင်းပယ်သူများသာ ဖြစ်ကြ
 ကုန်၏။[၈] ၎င်းတို့သည် ကမ္ဘာမြေဝယ် လှည့်လည် သွားလာခြင်း မပြုခဲ့ကြလေသလော။ သို့
 လှည့်လည်သွားလာကြလျှင် ၎င်းတို့သည် မိမိတို့အလျင် ရှိခဲ့ကြသော ရှေးလူဟောင်းတို့၏ နောက်
 ဆုံးအကျိုးသည် မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ကြပေမည်။ ထိုရှေးလူဟောင်းတို့သည်
 ၎င်းတို့ထက် ခွန်အားဗလ ကြီးမားတောင့်တင်းသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည့်ပြင် ၎င်းတို့သည် မြေကို
 ဤသူများ စည်ပင်သာယာအောင် ပြုလုပ်ကြသည်ထက် အလွန်များပြားစွာ ပိုမိုထွန်ယက် စိုက်ပျိုး
 ၍ စည်ပင်သာယာအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြကုန်၏။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့ထံသို့(လည်း) ၎င်းတို့၏ ရုဏ်
 တမန်တော်များသည် ထင်ရှားလှစွာသော သက်သေလက္ခဏာ တန်ခိုးပြာဋိဟာများနှင့် တကွ
 ရောက်ရှိလာခဲ့ကြကုန်၏။ စင်စစ်သော်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား မတရား
 နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲတော်မူခဲ့သည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် မိမိတို့ကိုယ်ကို မတရား
 နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့ကြပေသည်။[၉] ထို့နောက် ဆိုးယုတ်သော အမှုကိစ္စကို ပြုမူပွားများခဲ့ကြကုန်
 သာသူတို့၏ နောက်ဆုံးအကျိုးမှာ အဆိုးဆုံးပင်ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ အကြောင်းသော်ကား ၎င်းတို့သည်
 အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာများကို မဟုတ်မမှန်ဟု စွပ်စွဲငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည်သာ
 မက ယင်းသက်သေ လက္ခဏာများကိုပင် ပြက်ချော်ပြောင်လှောင်သမျှ ပြုခဲ့ကြပေသေးသည်။[၁၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ပထမအာယတ်တော်နှစ်ရပ်သည် ပြီးခဲ့သောအကြောင်းအရာဖြစ်သည့် မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည် ယာယီဖြစ်သော လောကီဘဝ၏ပြီးပြတ်လင်းလက်မှုနှင့် တစ်ခဏတာ သာယာမှုများတွင် နှစ်မွန်းနေကြခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဤလောက၏တကယ့်သဘာဝနှင့် နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်အား မေ့လျော့နေကြသည့်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း ဖော်ပြခြင်း၏ နောက်ဆက်တွဲနှင့် ထောက်ခံချက်က ၎င်းတို့အား စကြဝဠာ၏ဖန်ဆင်းရှင်သည် မိုးကောင်းကင်နှင့် ကမ္ဘာမြေကိုလည်းကောင်း၊ ယင်းတို့ကြားရှိ ဖန်ဆင်းခံများကိုလည်းကောင်း အကြောင်းမဲ့ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းကို တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာစေမည်ဖြစ်၏။ ယင်းတို့အား ဖန်ဆင်းခြင်း၏နောက်ကွယ်တွင် ကြီးကျယ်မြော်မြင်တွေးဆဉာဏ်တော်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်ရှိပေသည်။ ၎င်းမှာ လူသားတို့အနေဖြင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းမှုအပေါင်းမှတစ်ဆင့် ဖန်ဆင်းရှင်ကိုသိကြစေရန်နှင့် ထိုအရှင်ကြိုက်နှစ်သက်တော်မူသည့်အရာနှင့် နှစ်သက် တော်မူခြင်းမရှိသည့်အရာများကို ရှာဖွေကြစေရန်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအရှင် နှစ်သက်တော်မူခြင်း ရှိ၏၊ မရှိ၏ကို သိကြသောအခါ ၎င်းတို့အနေဖြင့် အရှင်ကျေနပ်နှစ်သက်စေရန်အတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကြရမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ထိုအရှင်နှစ်သက်တော်မူသည့်အရာကို ရှောင်ရှားကြရမည်ဖြစ်၏။ ထင်ရှားသည်မှာ ကောင်းသောလုပ်ရပ်များအတွက် ဆုလာဘ်များ ရှိသကဲ့သို့ မကောင်းသောလုပ်ရပ်များအတွက်လည်း ပြစ်ဒဏ်များရှိပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကောင်းနှင့် အဆိုးတို့အား တန်းတူထားခြင်းသည် တရားမျှတမှုနှင့်ဆန့်ကျင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဤလောကသည် လူသားတစ်ဦး၏ကောင်းသောအလုပ် သို့မဟုတ် ဆိုးရွားသောလုပ်ရပ်များအတွက် အလျော်အစားကို အပြည့်အဝပြန်၍ပေးမည့်နေရာမဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း သိထားသင့်၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် ဤလောက၌ မကောင်းမှု ပြုသူ တို့သည် ကောင်းစွာ ရှင်သန်နေထိုင်ကြသည်ကို လည်းကောင်း၊ အပြစ်ဒုစရိုက်များမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေကြသည်ကိုလည်းကောင်း မကြာခဏမြင်တွေ့ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစနစ်ကြီးချုပ်ငြိမ်းသွားမည့် အချိန်တစ်ချိန်ရောက်ရှိလာရန် လိုအပ်၏။ ထို့ပြင် လူတိုင်း၏ကောင်းသော လုပ်ရပ်များနှင့် မကောင်းသောလုပ်ရပ်များကို စစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ပြီး ထိုအပေါ်တွင် အခြေခံလျက် ဆုလာဘ်နှင့် ပြစ်ဒဏ်များ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြစ်လာမည့်အချိန်အား ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့နှင့် တမလွန်ဟု ခေါ်ဆို ပေသည်။

ဤဆွေးနွေးမှု၏အကျဉ်းချုပ်မှာ အကယ်၍သာ မယုံကြည်သွေဖည်သူတို့သည် ဤအကြောင်းအရာများကို ဆင်ခြင်တွေးဆခဲ့ကြသည်ရှိသော် မိုးနှင့်မြေကမ္ဘာသည်လည်းကောင်း၊ ယင်းတို့နှစ်ခုကြားရှိ ဖန်ဆင်းခံများသည်လည်းကောင်း သက်သေခံကြမည်မှာ မိမိတို့သည် မြဲသောအရာများမဟုတ်ကြကြောင်း၊ ဤလောက၌ မိမိတို့ရှိနေကြခြင်းသည် ခေတ္တမျှသာဖြစ်ပြီး ထာဝရဖြစ်မည့်လောကသစ်တစ်ခု ရောက်ရှိလာမည်ဖြစ်ကြောင်းကို သက်သေခံကြပေမည်။ ဤသည်မှာ အထက်ပါအာယတ်တော်များ၏ ပထမဆုံးအာယတ်တော်၏ အနှစ်သာရပင်ဖြစ်၏။ **أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي** **أَنفُسِهِمْ** (၃၀:၈)။ ထို့ပြင် ယုတ္တိဆန်သောသဘောတရား တစ်ခုလည်းဖြစ်၏။ နောက်အာယတ်တော်၌ သက်သေခံအနေဖြင့် လောကီအတွေးနှင့် အတွေ့အကြုံများကိုတင်ပြထားပြီး မက္ကာမြို့သားတို့အား အောက်ပါစကားများဖြင့် ရည်ညွှန်းမိန့်ကြားထားလေသည်။

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي الْأَرْضِ (၃၀:၉) မက္ကာမြို့သားတို့ သည် စိုက်ပျိုးရေးသော်လည်းကောင်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်းသော်လည်းကောင်း၊ မြင့်မားလှပသော အဆောက်အအုံများသော်လည်းကောင်း မရှိသည့်မြေပေါ်တွင်နေထိုင်ကြသော်လည်းကောင်း သနားရောင်းဝယ်ရေးအတွက် ၎င်းတို့သည် ဆီးရီးယားနှင့် ယီမင်နိုင်ငံများသို့ ခရီးထွက်ကြရသည်။ ထို့အတွက် ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ ခရီးလမ်း

တစ်လျှောက် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏မြေကိုအသုံးချရန် နည်းပညာကျွမ်းကျင်မှုကိုပေးအပ်ခြင်းခံရသူ ရှေးသူဟောင်းတို့ ၏ကံကြမ္မာ မည်သို့ရှိခဲ့ ကြသည်ကို မမြင်ကြလေသလော။ ဥပမာ-၎င်းတို့သည် လယ်ယာများ၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေများအား ရေပေးသွင်းရန်အတွက် မြေကြီးတူး၍ မြေအောက်ရေကိုထုတ်ယူရာတွင်လည်းကောင်း အတတ်ပညာကျွမ်းကျင်မှုကို ရရှိခဲ့ကြ၏။ ၎င်းတို့၏ အဆင့်မြင့်အတတ်ပညာများနှင့် နေထိုင်ပုံများကြောင့် ၎င်းတို့အား ယဉ်ကျေးမှုမြင့်မားသည့် အမျိုးသားများအဖြစ် သဘောထားခြင်းကိုခံခဲ့ကြရ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် လောကီဆိုင်ရာဘဝတွင် ခဏတာ ဖြစ်သော ဇိမ်ခံစွဲများနှင့် စည်းစိမ်များရရှိခံစားရင်းဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တမလွန်ဘဝကို မေ့လျော့နေခဲ့ ကြသည်။ ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို သတိရကြစေရန်အလို့ငှာ ၎င်းတို့ထံသို့ တမန်တော်များနှင့် ကျမ်းစာများကိုစေလွှတ်ပို့ချပေးတော်မူခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့သည် ဤလောက၌ပင် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ အမျက် တော်ရှခြင်းကို ခံခဲ့ကြရလေသည်။ ၎င်းတို့၏လူသူကင်းမဲ့လျက် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသောမြို့ကြီး များသည် ၎င်းတို့အားဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တော်မူခြင်း၏ သက်သေခံများအဖြစ် ယနေ့တိုင် တည်ရှိနေကြသည်။ အာယတ် တော်၏အဆုံး၌ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကိုခံခဲ့ရခြင်းလော သို့မဟုတ် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှု များဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်မှ ပြစ်ဒဏ်ကိုစုဆောင်းမိသည့် အကြောင်းအရင်းပေလော ဆိုသည်ကို စဉ်းစား တွေးဆကြရန် အကြံပြုထားလေသည်။

အာယတ် (၁၁-၁၉)

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاوُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفَخُونَ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်ပင် အဖန်ဆင်းခံတို့ကို စတင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို့ နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ယင်းအဖန်ဆင်းခံတို့ကို တစ်ဖန် ထပ်မံ၍ ဖန်ဆင်းတော် မူမည်။ ထို့နောက် အသင်တို့ (အားလုံး)သည် ထိုအရှင်မြတ်ထံတော်သို့ပင် ပြန်လည် ရောက်ရှိကြရပေမည်။[၁၁] စင်စစ် “ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထရမည့်အချိန်ကာလ ဆိုက် ရောက်လာသောနေ့တွင် အပြစ်ရှိသူ တို့မှာ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ကာ စိတ်ပျက်၍သွားကြ ပေမည်။[၁၂] ၎င်းပြင် (ထိုနေ့တွင်) ၎င်းတို့၏

တွဲဖက် နှိုင်းယှဉ်ဘက်တို့အနက် ၎င်းတို့အား ကြားဝင်အသနားခံ၍ ပေးမည့်သူများဟူ၍ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင်ပင် မိမိတို့၏ တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ်ဘက်များအား ငြင်းပယ်ကြပေ မည်။[၁၃] ထိုမှတစ်ပါး “ကိယာမတ်” ရှင်ပြန်ထရမည့်ကာလ ဆိုက်ရောက်လာသောနေ့တွင် (ခပ် သိမ်း ကုန်သောလူတို့သည်) သီးခြားဖြစ်သွားကြပေမည်။ အစားစားဖြစ်သွားကြပေမည်။ ကွဲ ပြား သွားကြပေမည်။[၁၄] သို့ဖြစ်ပေရာ အီမာန် သက်ဝင်ယုံကြည်၍ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလ များကို ကျင့်မှုဆောက်တည်ခဲ့ကြကုန်သောသူတို့သည် ဥယျာဉ်တော်၌ ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံခြင်းကို ခံကြ ရပေမည်။ ဝမ်းသာကြရပေမည်။[၁၅] သို့ရာတွင် သွေဖည်ငြင်းပယ်၍ ငါအရှင်မြတ်၏ သက်သေ လက္ခဏာတော်များကို မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲခဲ့ကြကုန်သော သူတို့မှာမူကား ပြစ်ဒဏ်၌ အဆင် သင့်ရောက်ရှိစေခြင်းကို ခံကြရပေအံ့သတည်း။ [၁၆] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ညနေအချိန်သို့ ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ နံနက်အချိန်သို့ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စင်ကြယ် သန့်ရှင်းတော်မူကြောင်း မြွက်ဆိုကြလေကုန်။[၁၇] စင်စစ်သော် ကား မိုးကောင်းကင်များ ၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌လည်းကောင်း၊ မွန်းတိမ်ပြီးနောက်တွင်လည်းကောင်း၊ အသင်တို့သည် နေ့လယ်အချိန်သို့ ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ထို အရှင်မြတ် သာလျှင် (အခါခပ်သိမ်း) ချီးမွမ်း ထောပနာမှုကို ခံယူလျက် ရှိတော်မူ၏။[၁၈] ထို အရှင်မြတ်သည် သက်ရှိကို သက်မဲ့မှထုတ်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူစွာ သက်မဲ့ကို သက်ရှိမှ ထုတ် တော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် ပထဝီမြေကို ယင်းပထဝီမြေ သေ(သွေ့မြောက်) ပြီးနောက် ပြန်ရှင်(စိုပြည်စိမ်းလန်း)စေတော်မူ၏။ စင်စစ်သော်ကား အသင်တို့သည်လည်း ဤနည်းနှင့်ထွက်စေခြင်းကို ခံကြရကုန်အံ့သတည်း။[၁၉]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

فَمَنْ فَرَّ وَوَضِعَتْ يَدَاكَ عَنْهُ “သို့ဖြစ်ပေရာ အီမာန် သက်ဝင်ယုံကြည်၍ ကောင်းမြတ်သော အကျင့်သီလများကို ကျင့်မှုဆောက်တည်ခဲ့ကြ ကုန်သောသူတို့သည် ဥယျာဉ်တော်၌ ဂုဏ်ပြုဧည့်ခံခြင်းကို ခံကြရပေမည်။ ဝမ်းသာ ကြရ ပေမည်။” (၃၀:၁၅)

“ယုတ်ဗရုန်း”(فَرَّ)သည် ဟဗုရ်(حَبْر)မှ ဆင်းသက်လာပြီး ပျော်ရွှင်မှု၊ ဝမ်းမြောက်မှုကိုဆိုလို၏။ ဤစကားလုံးသည် ဂျန္နတ်သုခဘုံသားများသည် ဂျန္နတ်၏လက်ဆောင်မွန်များကို ခံစားရင်း ရရှိကြမည့် ပျော်ရွှင် ဝမ်းမြောက်မှု အလုံးစုံကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ဤသည်ကို ဂယနကမဖော်ပြဘဲ ယေဘုယျသာ ဖော်ပြထား၏။ အခြားတစ်နေရာတွင်မူ فَرَّ عَنْهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَعْيُنٌ “ဂျန္နတ် သုခဘုံသား များအတွက် ဂျန္နတ်သုခဘုံတွင် မည်သို့မည်ပုံ ပျော်ရွှင်စံစားရမည်ကို ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မသိပေ”ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ဤအာယတ်တော်အား ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအချို့ ဖော်ပြကြသည့် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်မှုအမျိုးစုံ အကျုံးဝင်ပေသည်။

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿٢٠﴾
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿٢١﴾

“သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ညနေအချိန်သို့ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊

နံနက်အချိန်သို့ဝင် ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စင်ကြယ်သန့်ရှင်း
 တော်မူကြောင်း မြွက်ဆိုကြလေကုန်။ စင်စစ်သော်ကား မိုးကောင်းကင်များ၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီ
 မြေ၌လည်းကောင်း၊ မွန်းတိမ်ပြီးနောက်တွင် လည်းကောင်း၊ အသင်တို့သည် နေ့လယ်အချိန်သို့
 ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌ လည်းကောင်း ထိုအရှင်မြတ်ကိုသာလျှင် (အခါခပ်သိမ်း)ချီးမွမ်း
 ထောမနာမှုကို ခံယူလျက်ရှိတော်မူ၏။” (၃၀:၁၇-၁၈)

“စွပ်ဟာန်”(سُبْحَانَ)ဟူသော စကားလုံးသည် “တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အပြစ်အနာအဆာမှ ကင်းလွတ်၍
 သန့်စင်ကြောင်းကို ပြောကြားရန်”ကို ဆိုလိုသည်။ “စွပ်ဟာန်လ္လာဟ်”(سُبْحَانَ اللَّهِ)စကားစုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏
 အပြစ်အနာအဆာအပေါင်းမှ ကင်းလွတ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်တော်မူကြောင်းကို ရွတ်ဆိုရန်ဟုဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့
 ရွတ်ဆိုခြင်းဟူသော စကားစုကို ဤရည်စူးချက်နှင့် ရွတ်ဆိုခြင်း “တတ်စီမီ”ဟုခေါ်၏။ သို့သော် ယေဘုယျအသုံးတွင်
 “တတ်စီမီ”၌ ဆွလာတ်၊ ဇက်ရ် စသည့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ခဝပ်ကိုးကွယ်မှုနှင့် အောက်မေ့တသမှု ပုံစံအားလုံး
 ပါဝင်ပေသည်။ ယခု အာယတ်တော်၌ “စွပ်ဟာန်”၏ရှေ့တွင် ရည်ညွှန်းသူတို့အား အထက်တွင်ရှင်းပြခဲ့သည့်အတိုင်း
 “တတ်စီမီ” (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သတိရတသသည့်ပုံစံမျိုးစုံ၊ အထူးသဖြင့် “ဆွလာတ်”တို့ ပါဝင်သည်။) ပြုလုပ်
 ကြရန် ညွှန်ကြားသည့်ကြိယာတစ်ခုရှိကြောင်း သဘောပေါက်ပြီးဖြစ်၏။ ဤရှင်းလင်းချက်၏အလိုအရ နံနက်နှင့်
 ညနေတို့၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သတိရတသကြရန် အာယတ်တော်၏အစတွင် ပြဋ္ဌာန်းပြီး၊ အာယတ်တော်၏
 အဆုံးတွင် ထိုအရှင်မြတ်အား အခြားအချိန်နှစ်ခု(حِينَ تَظْهَرُونَ، عَشِيًّا)၌ သတိရတသကြရန် ညွှန်ကြားလေသည်။
 အချိန်တစ်ခုမှာ “အရီယ”(عِشْيَا)ဖြစ်ပြီး နေ့၏နောက်ဆုံးအပိုင်း၏အမည်ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် အစွရ်အချိန်ကိုရည်
 ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ အခြားအချိန်မှာ နေသည် အနောက်ဘက်သို့ စတင်ကျရောက်သည့်အချိန် ဖြစ်ပြီး “ဇဟိုရ်”ဖြစ်၏။

ယခုအာယတ်တော်၏အစီအစဉ်တွင် ညနေကို နံနက်၏အလျင် ဖော်ပြပြီး နေ့၏အဆုံး(အစွရ်)ကို “ဇဟိုရ်”၏
 အလျင် ဖော်ပြထား၏။ ညနေကို နံနက်၏ရှေ့တွင် ထားသည့်အကြောင်းရင်းမှာ အစွလာမ်ပြက္ခဒိန်၌ ညနေသည်
 နံနက်၏ရှေ့မှ လာပြီး ရက်စွဲသည် နေဝင်ချိန်(မဂ်ရစ်စ်)၌ ပြောင်းလဲသောကြောင့်ဖြစ်၏။ “အစွရ်”ထက်အလျင် ကျရ
 ခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းတစ်ရပ်မှာ “အစွရ်”(အလယ် “ဝုစ်သွာ”ဝတ်ပြုမှုဟုလည်း ခေါ်သည်)ချိန်တွင် လူများသည်
 များသောအားဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေတတ်ကြသောကြောင့် ဝတ်ပြုရန် အတော်ပင်ခက်ခဲကြလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်
 ကုရ်အာန်က “အစွရ်”ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုအား များစွာအလေးထားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ
 وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى “အသင်တို့သည် (ယေဘုယျအားဖြင့်) အားလုံးသော ဆွလာတ်ဝတ်ပြုခြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 (အထူးသဖြင့်) အလယ်ဖြစ်သော “ဆွလာတ်”ဝတ်ပြုမှုကိုလည်းကောင်း စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းကြလေကုန်။”
 (၂:၂၃၈)။

ဤအာယတ်တော်စာသားများတွင် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုဟူ၍ သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ ထို့
 အတွက် လုပ်ရပ်များအရဖြစ်စေ၊ နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်သည့် ခဝပ်ကိုးကွယ်မှုပုံစံမျိုးစုံသည် အာယတ်တော်၏
 အဓိပ္ပာယ်တွင်အကျုံးဝင်၏။ ခဝပ်ကိုးကွယ်မှုပုံစံအားလုံးအနက်ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည်အမြင့်မားဆုံးဖြစ်သောကြောင့်
 ဤနေရာတွင် ဦးစားပေးထည့်သွင်းခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင် ပညာရှင်အပေါင်းက ဤအာယတ်တော်သည်
 ငါးချိန်ဝတ်ပြုမှုအတွက် အချိန်များကို ရှင်းလင်းစွာ သတ်မှတ်ဖော်ပြကြောင်း မိန့်ဆိုကြလေသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက
 သာဝကကြီး အိဗ်နီအဗ္ဘားစ်(رضي الله عنه)အား ကုရ်အာန်က ငါးကြိမ်ဆွလာတ်နှင့် ပတ်သက်၍ သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြ ထား
 ပါသလားဟု မေးမြန်းခဲ့ရာ သာဝကကြီးက ဤအာယတ်တော်ကို သက်သေအဖြစ် ကိုးကားလျက် ဟုတ်မှန်ကြောင်း

ခိုင်မာစွာဖြင့် ဖြေကြားခဲ့၏။ ထို့နောက် ၎င်းကရှင်းပြခဲ့သည်မှာ “အသင်တို့သည် ညနေအချိန်ကို မြင်တွေ့ကြ သောအခါ حِينَ تُمْسُونَ ဟူသောစကားရပ်သည် မင်္ဂလာဝတ်ပြုမှုအတွက်လည်းကောင်း၊ “အသင်တို့နံနက်ခင်းကို မြင်တွေ့ကြ သောအခါ” حِينَ تَبْضِعُونَ သည် ဖျရ်ဝတ်ပြုမှုအတွက်လည်းကောင်း၊ နေ့လယ်အချိန်တွင် إِذَا شِئْتُمْ သည် အဆွာရ် ဝတ်ပြုမှုအတွက် လည်းကောင်း၊ “အသင်တို့ ဖုဟ်အချိန်သို့ ဝင်ရောက်သောအခါ” إِذَا تَطَهَّرْتُمْ သည် ဖုဟ်ရ် ဝတ်ပြုမှုအတွက်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤနည်းဖြင့် ဤအာယတ်သည် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုလေးကြိမ်ကို ဖော်ပြ ထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ “အိရှာ” ဝတ်ပြုမှု အတွက်မူ အာယတ်တော် مِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ “အိရှာအိဆွလာတ်အပြီး ဌ”(၂၄:၅၈)၌ ထင်ရှားစွာ ပြဌာန်းထား၏။ သာဝကကြီး ဟစန်အလ်ဘတ်စရီ (ရ)က “အသင်တို့ ညနေအချိန်ကို မြင် တွေ့ကြသောအခါ”ဟူသော စကားရပ်တွင် မင်္ဂလာနှင့် အိရှာဝတ်ပြုမှု နှစ်ခုစလုံး ပါဝင်သည်ဟု ယူဆလေသည်။

အထူးမှတ်စု

ဤအာယတ်တော်သည် တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်ﷺအား وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْأَنْبِيَاءِ (အမိန့်တော်များကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ‘အိမ်ရာဟင်မ်’(၅၃:၃၇) ” ဘွဲ့ထူးရရှိစေခဲ့သော “ဖိုက်ရ်”ပင်ဖြစ်၏။ တမန်တော် အိမ်ရာဟင်မ်ﷺ သည် နံနက်နှင့် ညနေအချိန်များ၌ ဤစကားလုံးများကို ရွတ်ဆိုလေ့ ရှိခဲ့၏။

သာဝကကြီး မူအားဒ်အိမ်နီအနားစ်ﷺမှတစ်ဆင့် ခိုင်လုံသော အထောက်အထားများဖြင့် ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်ﷺအား “(အမိန့်တော်များကို)ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ”ဟူသော ဘွဲ့ထူးကိုချီးမြှင့်ခြင်း၏ နောက်ကွယ်မှ အကြောင်းရင်းသည် ၎င်း၏ဤဆုတောင်းကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်မှုကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။

သာဝကကြီးအိမ်နီအနားစ်ﷺမှတစ်ဆင့် အဗူဒူဒ်၊ တဗရာနီနှင့် အိမ်နီအွတ်စ်စန္နီတို့က ဆင့်ပြန်ခဲ့ကြသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺသည် ဤအာယတ်တော်နှစ်ရပ်အကြောင်းကို မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَ
حِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

“သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် ညနေအချိန်သို့ ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ နံနက်အချိန်သို့ ဝင် ရောက်ကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စင်ကြယ်သန့်ရှင်း တော်မူကြောင်း မြွက်ဆိုကြလေကုန်။”

“စင်စစ်သော်ကား မိုးကောင်းကင်များ၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌လည်းကောင်း၊ မွန်း တိမ်းပြီးနောက်တွင် လည်းကောင်း၊ အသင်တို့သည် နေ့လယ်အချိန်သို့ ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၌ လည်းကောင်း ထိုအရှင်မြတ်သာလျှင် (အခါခပ်သိမ်း) ချီးမွမ်းထောမနာမှုကို ခံယူလျက် ရှိ တော်မူ၏။”

“ထိုအရှင်မြတ်သည် သက်ရှိကို သက်မဲ့မှ ထုတ်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူစွာ သက်မဲ့ကို သက်ရှိမှ ထုတ်တော်မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် ပထဝီမြေကို ယင်းပထဝီမြေသေ (သေ့၊ ခြောက်)ပြီးနောက် ပြန်ရှင်(ဖိုပြည်စိမ်းလန်း)စေတော်မူ၏။ စင်စစ်သော်ကား အသင်တို့သည် လည်း ဤနည်းနှင့် ထွက်စေခြင်းကို ခံကြရကုန်အံ့သတည်း။ (၃၀:၁၇-၁၉)

မည်သူမဆို ဤအာယတ်တော်များကို နံနက်အချိန်တွင် ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ပါက တစ်နေ့တာအတွင်း ပြုခဲ့သမျှ ချို့ယွင်းချက်များကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပေးခြင်းခံရမည်။ မည်သူမဆို ဤအာယတ်တော်များကို ညနေအချိန်တွင် ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ပါက တစ်ညလုံးပြုခဲ့သမျှ ချို့ယွင်းချက်များကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပေးခြင်း ခံရမည်။ (ရှဟ်)

အာယတ် (၂၀-၂၇)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ الْأَسْنَتِكُمْ وَالْوَانِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۚ مِنَ الْأَرْضِ ۚ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَانِتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ۚ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾

စင်စစ် (ဤသည်) ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာတော်များတွင် အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား မြေကြီးဖြင့် ဖန်ဆင်းတော် မူခဲ့၏။ ထို့ နောက် အသင်တို့သည် ရုတ်တရက် လူသားများဖြစ်လာပြီး (ကမ္ဘာမြေဝယ်) ပျံ့နှံ့လျက် ရှိကြကုန်၏။ [၂၀] ထိုနည်းတူစွာ (ဤသည်လည်း) ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာ တော်များတွင် အပါ အဝင်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အဖို့ အသင်တို့၏ အမျိုးအစားအနက်မှပင် ကြင်ရာကြင်ဖက်များကို ၎င်းတို့ထံတွင် အသင်တို့ အနားယူ စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိကြအံ့သောငှာ ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့စပ်ကြား၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို လည်းကောင်း၊ အကြင်နာတရားကိုလည်း ကောင်း စီမံပြုလုပ်၍ ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ဧကန်မလွဲ ဤသည်၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ်စဉ်းစားကြကုန်သောသူတို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများသည်

ရှိပေ သတည်း။ [၂၁]

ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာတော်များအနက်မှပင် မိုး ကောင်းကင် များနှင့် ပထဝီမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသင်တို့၏ ဘာသာစကားနှင့် အသွေးအရောင်တို့ကွဲပြားခြားနားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ စင်စစ်ဤသည်ပညာရှိသုခမိန့်တို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများသည် ရှိချေသည်။ [၂၂] ၎င်းပြင် ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေ လက္ခဏာတော်များအနက်မှပင် ညနှင့်နေ့၌ အသင်တို့ အိပ်စက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင် မြတ်၏ကျေးဇူးတည်းဟူသော စားနပ်ရိက္ခာကို အသင်တို့ ဆည်းပူးရှာဖွေခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ဇကုန်မုချ ဤသည်၌ ကြားနာသူတို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများသည် ရှိကုန်သတည်း။ [၂၃]

ထို့ပြင် (ဤသည်လည်း) ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာတော်များအနက်မှပင် ဖြစ်၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်းကို ကြောက်ရွံ့စေသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မျှော်လင့်စေသောအားဖြင့်လည်းကောင်း ပြသတော်မူ၏။ ထိုမှ တစ်ပါး ထိုအရှင် မြတ်သည် မိုးကောင်းကင်မှ မိုးရေကို ရွာသွန်းစေတော်မူ၏။ တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်သည် ထိုမိုးရေ ဖြင့် ပထဝီမြေကို ယင်းပထဝီမြေ သေပြီးနောက် (သေ့၊ ခြောက်စေပြီးနောက်) ရှင်ပြန်(စိမ်းလန်း စိုပြည်)စေတော်မူ၏။ ဇကုန်စင်စစ် ဤသည်၌ သိနားလည်ကြသောသူတို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေ လက္ခဏာများ ရှိပေသည်။ [၂၄] ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာတော်များ အနက်မှပင်၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် ပထဝီမြေ၏ ရပ်တည်နေခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား ပထဝီမြေမှ (ထွက်လာကြအံ့သောငှာ) တစ်ကြိမ်မျှ ဟစ်ခေါ် တော် မူသောအခါ ရုတ်တရက် အသင်တို့သည် ထွက်လာကြကုန်အံ့သတည်း။ [၂၅] ထိုမှ တစ်ပါး မိုးကောင်းကင်များ၌ ရှိကြသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌ ရှိကြသူတို့ သည်လည်းကောင်း ထိုအရှင်မြတ် ပိုင်ဆိုင်တော်မူသောသူများချည်းသာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ (၎င်းတို့)အသီးသီး တို့မှာ ထိုအရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်များကို လိုက်နာကြကုန်၏။ [၂၆] အမှန်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ် သည်ပင် အဖန်ဆင်းခံတို့အား စတင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် ယင်း အဖန်ဆင်းခံတို့ကို ထပ်မံ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူမည်။ စင်စစ်သော်ကား ဤသည် ထိုအရှင်မြတ်အဖို့ သာ၍ပင် လွယ်ကူလှပေသည်။ ထိုမှ တစ်ပါး မိုးကောင်းကင်များ၌လည်းကောင်း၊ ပထဝီမြေ၌လည်း ကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၌ သာလျှင် ထူးကဲမြင့်မြတ်လှစွာသော ဝိသေသဂုဏ်ထူးသည် ရှိပေသည်။ စင်စစ်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် လွှမ်းမိုးတော်မူသောအရှင်၊ ဆင်ခြင် တုံ့ တရားနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၂၇]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

စုရတ်အလ်ရှမ်း၏အစတွင် ရောမနှင့်ပါးရှားတို့အကြား ဖြစ်ပွားသောစစ်ပွဲအကြောင်းကို ပြန်လည်ပြောပြပြီး နောက် ကာဖိရ်တို့၏လမ်းလွဲချွေးနှင့် အမှန်တရားကိုဂရုမထားကြခြင်း၏အကြောင်းတရားသည် ၎င်းတို့၏ရုပ်လောက အပေါ် အချစ်လွန်ကဲမှုနှင့် တမလွန်ကို အလေးမထားကြခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့၏။ ယင်းသည့်နောက် ကမ္ဘာ

ပျက်မည့်နေ့တွင် ရှင်ပြန်ထကြရမည့်အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ တရားစီရင်ပြီးနောက် ဆုလာဘ်နှင့် ပြစ်ဒဏ်များ ပေးဆပ်မည့် အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထောင့်စုံမှ ဖြစ်နိုင်သမျှသော ဒွိဟသံသယတို့ကို ရှင်းပြ၏။ ထို့နောက် အကြင်သူသည် မိမိကိုယ်တိုင်၏ အကြောင်းကိုမူ ဆင်ခြင်သင့်သည်။ ထို့ပြင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလျက် ယခင်အခါက နေထိုင်ခဲ့ကြသောလူများ မည်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီး ၎င်းတို့၏ အဆုံးသတ် မည်သို့ရှိခဲ့သည်ကို သတိချပ်သင့် ကြောင်းကိုအကြံပြုသည်။ ယင်းသည့် နောက်တွဲဖက်သူမရှိသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏သီးသန့်တန်ခိုးတော်အနန္တကို ဖော်ပြ၏။ ဤအချက်အလက်များနှင့် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှုအားလုံး၏ထင်ရှားသောနိဂုံးချုပ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်မှ တစ်ပါး အခြားဝတ်ကိုးကွယ်ခြင်းခံထိုက်သူ မရှိကြောင်းနှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ တမန်တော်များမှတစ်ဆင့် ပေးပို့ခဲ့သော ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့၊ ရှင်ပြန်ထခြင်း၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ တမလွန်ဘဝ၌ရှိမည့် ဂျန္နတ်နှင့် ဂျဟန္နမ်တို့၏ အကြောင်းများကို လုံးဝဥသယံ ယုံကြည်ကြသင့်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ အထက်ပါ အာယတ်တော်များတွင် ထိုအရှင် မြတ်၏ အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းမိုးသော ဟစ်ကံမသ်မြော်မြင်တွေးဆ ဉာဏ်တော်နှင့်အတူ အနန္တတန်ခိုးတော်၏ သက်သေလက္ခဏာတော်(၆) ရပ်ကိုဖော်ပြ၏။ ယင်းလက္ခဏာတော်များမှာ ထိုအရှင်မြတ်၏ အနှိုင်းမဲ့စွမ်းအားနှင့် ဟစ်ကံမသ် မြော်မြင်တွေးဆဉာဏ် တော်၏ သင်္ကေတပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤအမှန်တရားတို့အား ဤအာယတ်တော်များ၌ “သက်သေလက္ခဏာများ” ဟု ခေါ်ဆိုပြီး ယခု ဆက်စပ်စဉ်းစားရမည့် အကြောင်းအရာ၌ “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်၏ သက်သေလက္ခဏာ များ”ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ပထမသက်သေလက္ခဏာ

အဖန်ဆင်းခံများအနက် အထူးခြားဆုံးဖြစ်သော စကြာဝဠာကို အုပ်စိုးသောလူသားအား မြေမှဖန်ဆင်း၏။ မြေသည် သဘာဝလောကတွင် ပေါင်းစပ်ပါဝင်ကြသည့် အရာများအားလုံးအနက် အဆင့်အနိမ့်ဆုံးဖြစ်၏။ ဓာတ်ကြီး လေးပါးဖြစ်သည့် ရေ၊ မီး၊ လေနှင့်မြေ(ပထဝီ)တို့အနက် နောက်ဆုံးမှ ပထဝီ(မြေ)ဓာတ်သည် အာရုံခံစားမှု၊ သို့မဟုတ် လှုပ်ရှားမှု အနည်းငယ်မျှပင် မရှိချေ။ အခြားဓာတ်များသည် အနည်းဆုံးအားဖြင့် လှုပ်ရှားမှု ရှိကြသော်လည်း မြေ (ပထဝီ) ဓာတ်၌ ထိုအချက်လည်းကင်းမဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဤဓာတ်ကိုပင် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် လူသားတို့အား ဖန်ဆင်းရန်အတွက် ရွေးချယ်တော်မူသည်။ အီဗလစ်(ရှင်တွာန်)သည် မီးဖြင့်ဖန်ဆင်း ခံရခြင်းကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ လူသားထက် ပို၍မြင့်မြတ်သည်ဟု မောက်မာမှုဖြင့် အယူမှားခဲ့၏။ ကြီးကျယ်မှု၊ အဆင့် အတန်း မြင့်မားသာလွန်မှုတို့ကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ပေးအပ်ချီးမြှင့်သည်ဆိုခြင်းအား ၎င်းအနေဖြင့် နားလည် သဘောပေါက်ခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ အလိုရှိသော မည်သူ့ကိုမဆို ယင်းဂုဏ်များ ပေးအပ်ချီးမြှင့် နိုင်တော်မူပေသည်။

လူသားအား(ပထဝီ)မြေမှ ဖန်ဆင်းခြင်းကို လူသားတစ်ရပ်လုံး၏ ဖခင်ကြီးအာဒမ်(عليه السلام)အား ရည်ညွှန်းခြင်းဖြင့် ထင်ရှား၏။ ၎င်းအားမြေစေး(ရှုံ့မြေ)မှပင် ဖန်ဆင်းခံကြရသည်ဖြစ်၏။ လူသားမှန်သမျှ မြေ(ပထဝီ)မှ ဖန်ဆင်းခံရသည် ဆိုခြင်းကို မတူညီသောအရာများ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားသည့် လူသား၏သုက်ရည်ဖြင့် အမျိုးသားတိုင်း(သို့မဟုတ်) အမျိုးသမီးတိုင်းအား ဖန်ဆင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရှင်းပြနိုင်ပေသည်။ သုက်ရည်တွင် ပါဝင်သည့်အရာအများစု၏ မူလ ဖစ်မြစ်မှာ (ပထဝီ)မြေကြီးပင်ဖြစ်၏။

အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ဒုတိယသက်သေလက္ခဏာ

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အမျိုးသမီးများအား အမျိုးသားတို့နှင့် မျိုးစုတစ်ခုတည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး အမျိုး

သားတို့၏ ဘဝလက်တွဲဖော် ဇနီးကြင်ရာများ ပြုတော်မူခဲ့၏။ အမျိုးသားနှင့်အမျိုးသမီးတို့မှာ အရာတစ်ခုတည်းမှ ဖန်ဆင်းခံကြရသော်လည်း ၎င်းတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာတည်ဆောက်ပုံ၊ ပုံပန်း၊ အသွင်သဏ္ဌာန်၊ စရိုက်လက္ခဏာ၊ အလေ့အထ၊ အကျင့်စာရိတ္တနှင့် ပင်ကိုစိတ်ထား စသည်တို့၌ မြောက်မြားစွာသော ကွဲပြားချက်များရှိကြ၏။ အကယ်၍သာ အကြင်သူသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား သိရှိရန်ဖွေ ရှာခြင်းပြုပါက ဤဖန်ဆင်းမှုကပင် ထိုအရှင်၏ အမြင့်မားဆုံး စွမ်းအား၏ အကောင်းဆုံးဥပမာ တစ်ခုကိုပေးမည်ဖြစ်၏။ ဤ သီးသန့်လိင်အား ဖန်ဆင်းမှု၏နောက်ကွယ်မှ ဟစ်ကံမသ်မြော်မြင် တွေးဆဉာဏ်တော်သည် **تَسْكُنُوا إِلَيْهِ "ကြင်ရာကြင်ဖက်များကို ၎င်းတို့ထံတွင် အသင်တို့ အနားယူ စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိကြအံ့သောငှာ ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။"**(၃၀:၂၁)ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အကယ်၍သာ အကြင်သူသည် စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့် မည်ဆိုပါက အမျိုးသားတို့၏ အမျိုးသမီးများလိုအပ်ချက်မှန်သမျှသည် စိတ်ချမ်းမြေ့မှု၊ အေးချမ်းတည်ငြိမ်မှုနှင့် သာယာမှုများ ရယူခြင်းတွင် အဆုံးသတ်သွားသည်မှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်၏။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က ဤအရာအားလုံးကို စကားတစ်လုံးတည်းဖြင့် ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြင့်အာယတ်တော်သည် အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ပြည့်စုံသော အကျိုးရလဒ်သည် စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်းနှင့် သာယာမှုဖြစ်ကြောင်းကို ညွှန်ပြ၏။ ဤအရာများအား ကြည်နူးခံစားကြရသော ဇနီးမောင်နှံသည် ၎င်းတို့အား ဖန်ဆင်းခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်၌ အောင်မြင်ကြသည်ဖြစ်ပြီး ချမ်းမြေ့မှုနှင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုမရသော မိသားစု၏အိမ်ထောင်ရေးဘဝသည် မအောင်မြင်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်သော အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ အခြေခံအုတ်မြစ်သည် တရားဝင်သော ထိမ်းမြားမှုပေါ်တွင်မူ တည်သည်ဆိုခြင်းမှာ မှန်ကန်ပေသည်။ အကယ်၍ အကြင်သူသည် လက်မထပ်ဘဲ အတူနေကြသည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအား နှိုက်နှိုက်ခွတ်ခွတ်စူးစူးကြည့်ပါလျှင်၊ ယင်းကဲ့သို့ လူများ၏ဘဝသည် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုကင်းမဲ့သည်ကို သေချာပေါက်တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။ ကာမဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းရန်အတွက် တိရစ္ဆာန်များကဲ့သို့ နေထိုင်ခြင်းသည် ယာယီကျေနပ်မှုကို ပေးကောင်းပေးနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း နည်းလမ်းကျသော အိမ်ထောင်ရေးဘဝမှ ရရှိနိုင်သည့်ခိုင်မြဲသော စိတ်ချမ်းမြေ့မှုနှင့် သာယာမှုမျိုးတော့ ဖြစ်မည်မဟုတ်ပေ။

အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ရည်မှန်းချက်သည် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုဖြစ်ပြီး တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု၏သော့ချက်သည် အပြန် အလှန် ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ယခု အာယတ်တော်က အမျိုးသားနှင့်အမျိုးသမီးတို့၏ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ရည်မှန်းချက်သည် စိတ်ချမ်းမြေ့မှုဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားသိသာစေသည်။ ဤစိတ်ချမ်းမြေ့မှုကို ရရှိရန်အတွက် တစ်ဦး၏အခွင့်အရေးကို အခြားတစ်ဦးက အသိအမှတ် ပြုရန်နှင့်လေးစားလိုက်နာရန် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံးမှ သဘောရိုးနှင့် ကြိုးစားမှသာလျှင် ဖြစ်ပေမည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ မိမိ၏အခွင့်အရေးကိုသာဦးစားပေးနေကြမည်ဆိုပါက အိမ်တွင်းရေးဆူညံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ငြိမ်းချမ်းမှုပျက်ပြားခြင်းကိုသာ ဖြစ်စေပေလိမ့်မည်။ ဤအခွင့်အရေးများကို ဖြည့်ဆည်းရန်အတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ အခြားလူအခွင့်အရေးကိုစွဲများတွင် ပြုလုပ်သကဲ့သို့ သူတစ်ပါး၏ အခွင့်အရေးကို ဖောက်ဖျက်ကျူးကျော်မှုအား တားမြစ်ခြင်းနှင့်ထိုက်သင့်သော သတိပေးမှုပြုပြီးသည့်နောက် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းများပြုသည့် နည်းတူ (အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၌လည်း) ချမှတ်ထားသော စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများအပေါ် အလေးထားခြင်းနှင့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ ချမှတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် မိမိကအခြားသူတို့အား စာနာမှုနှင့် အနစ်နာခံမှုများကို ပြသရန် အကြံပြုပါသည်။ သို့ရာတွင် တက္ကဝါတရားမွေးမြူခြင်းနှင့် နှလုံးသားတွင်းမှ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့မှုမရှိ ကြသောသူတို့အား ဥပဒေစည်းမျဉ်းများ ချမှတ်ပေးရုံမျှဖြင့် ပြုပြင်ပေးနိုင်စွမ်းမရှိကြောင်းကို ကြုံတွေ့ရတတ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က လူသား၏ လူမှုဘဝနှင့်သက်ဆိုင်သော အမိန့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များ ချမှတ်သည့်အခါ တိုင်း **تَقْوَا اللَّهَ، وَاحْشَوْا** (အလ္လာဟ်အရှင်အား ကြောက်ရွံ့ကြကုန်လော့)ဟူသည် ညွှန်ကြားချက်ကို ယင်းအမိန့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ဖြည့်စွက်ချက်အဖြစ် ထည့်ပေးခြင်းဖြစ်၏။

အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးတို့ကြားမှ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုများ၏ နက်နဲရှုပ်ထွေးပုံနှင့် ထိခိုက်ခံစားလွယ်ပုံ သဘာဝမှာ ၎င်းတို့အသီးသီး၏ အခွင့်အရေးများကို အပြည့်အဝရရှိရန်အတွက် ဥပဒေတစ်ရပ်သည် အာမခံနိုင်ခြင်းမရှိ သကဲ့သို့ပင် မည်သည့်တရားရုံးကမျှလည်း တရားမျှတမှု အပြည့်အဝရရှိရန် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ ဤ အကြောင်းကြောင့် တမန်တော်မြတ် ﷺသည် ကုရ်အာန်၏ ထိုအာယတ်တော်များကို နီကာဟ်၏ ခုသ်ဗဟ်(ဆုံးမဩဝါဒ) အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ယင်းဆုံးမဩဝါဒသည် ဘာသာရေးကိုးကွယ်မှု၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့မှုနှင့် တမလွန်တို့ကို အလေးပေးထား၏။ အိမ်ထောင်ဘက်များ၌ ဤအရည်အချင်းများကသာလျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်၏ အခွင့် အရေးများကို ဖြည့်စွက်ရာတွင် အာမခံသူတစ်ဦးအလား ရှိချေသည်။

ထိုမှတစ်ပါး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အိမ်ထောင်သည်ဘဝ အခွင့်အရေးများအား စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ နှင့်သာသက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စတစ်ရပ်သက်သက်အဖြစ် ပြုတော်မူခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အမျိုးသား-အမျိုးသမီးတိုင်း၏ သဘာဝနှင့်စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တစ်ရပ်အဖြစ်လည်း ပြုလုပ်တော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ မိဘနှင့်သားသမီးတို့၏ အပြန်အလှန်အခွင့်အရေးအား တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦးထားရှိသည့် သဘာဝကျသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် အကာအကွယ် ပေးထားသော ပုံစံမျိုးဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိဘတို့၏နှလုံးသားများကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့် ပြည့်လျှံစေ လျက် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ထက်ပင်ပို၍ သားသမီးများအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်လိုစိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပေးထားတော် မူသည်။ အလားတူပင် သားသမီး၏နှလုံးသားတွင်လည်း သူတို့မိဘအတွက် သဘာဝချစ်မေတ္တာ၏ အတိုင်းအတာ တစ်ရပ်ကိုလည်း ထည့်သွင်းထားသည်။ **وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً** “ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့စပ်ကြား၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ အကြင်နာတရားကို လည်းကောင်း စီမံပြုလုပ်၍ ပေးသနားတော်မူခဲ့၏”(၃၀:၂၁)ဟု မိန့်ကြားတော်မူ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ဇနီး ခင်ပွန်းဆက်သွယ်မှုအား တရားဝင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်မှုအတွက်သာ ကန့်သတ်ထားခြင်းမဟုတ်။ ၎င်းတို့၏နှလုံးသားများထဲသို့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် အကြင်နာတရားတို့ကိုပါ ထည့်သွင်းပေးတော်မူ၏။ “ဝူဒ်”နှင့် “မဝဒ္ဒဟ်” ၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်မှာ “နှစ်သက်ခြင်း”ဖြစ်ပြီး ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်တွယ်တာမှုကို ပေးလေသည်။ ဤနေရာ ၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် စကားနှစ်လုံး ကို သုံးတော်မူသည်။ တစ်ခုမှာ “မဝဒ္ဒဟ်”(ချစ်ခြင်းမေတ္တာသို့မဟုတ် ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှု)နှင့် အခြားတစ်ခုမှာ “ရဟ်မသ်” (မေတ္တာကရုဏာ ယုယကြင်နာမှု)တို့ဖြစ်ကြသည်။ “မဝဒ္ဒဟ်”(ချစ် ခြင်းမေတ္တာ)သည် ဇနီးမောင်နှံတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးအချစ်နှင့်တွယ်တာမှုများဖြင့် ဆွဲဆောင်သည့် ငယ်ရွယ်စဉ် ကာလ ကိုရည်ညွှန်းပြီး “ရဟ်မသ်”သည် ပြင်းပြသော ချစ်စိတ်လျော့ကျပြီး တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး အကြင်နာမေတ္တာပိုလာသည့် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ချိန်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ (ကုရ်တုစီ)

ယင်းနောက် မိန့်ကြားသည်မှာ **لَا يَتَّبِعُكُمْ مَوَدَّةُ الْبَيْنِ** “ဧကန်မလွဲ ဤသည်၌ ဆင်ခြင်သုံးသပ် စဉ်းစားကြကုန်သော သူတို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများသည် ရှိပေသတည်း။”(၃၀:၂၁) ဤအာယတ်တော် တွင် သက်သေလက္ခဏာတစ်ခု တည်းသာ ဖော်ပြခဲ့သော်လည်း အာယတ်တော်အဆုံးတွင် ‘သက်သေလက္ခဏာများ’ ဟူသောစကားလုံးတွင် အများကိန်း သုံးနှုန်းထားသည်။ အကြောင်းမှာ ဇနီးမောင်နှံဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်မှုကို ဤနေရာ တွင် ဘာသာရေးနှင့်လောကီ ဆိုင်ရာ အကျိုးအမြတ်များရှုမြင်ချက် မြောက်မြားစွာဖြင့် ဆွေးနွေးထားသည်။ အကယ်၍

ဤအကျိုးကျေးဇူးအားလုံးကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်လျှင် အနန္တကျေးဇူးတော်ရှင်၏ မြောက်မြားစွာသော သက်သေလက္ခဏာများမှတစ်ဆင့် ဤဆက်နွယ်မှုတွင် ပါဝင်ခြင်းမှာ ပေါ်လွင်စေပါသည်။

အနန္တတန်ခိုးတော်၏ တတိယသက်သေလက္ခဏာ

ကမ္ဘာမြေဝယ် နေထိုင်ကြကုန်သော လူသားတို့အား မတူကွဲပြားသော ရုပ်လက္ခဏာနှင့် အသားအရောင်များ ရှိကြသည့် မျိုးနွယ်အုပ်စုများအဖြစ် ခွဲခြားထား၏။ အချို့မှာ အသားဖြူပြီး အချို့မှာ အသားမည်း၊ အသားနီ၊ အသားဝါ စသည်ဖြင့် ဖြစ်ကြ၏။ အသားအရောင် ကွဲပြားသူများရောယှက်ပေါင်းဖက်မှုကြောင့် ကြားအရောင်အမျိုးမျိုးရှိပေသည်။ ၎င်းတို့သည် မတူသောဘာသာစကားများကို ကွဲပြားသော ပြောနည်းပြောဟန်ဖြင့် ပြောဆိုကြ၏။ မိုးကောင်းကင်နှင့် ကမ္ဘာမြေတို့အား ဖန်ဆင်းခြင်းသည် ကြီးကျယ်ပြောင်မြောက်သော လုပ်ရပ်တော်တစ်ခုဖြစ်သည်မှာ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်စရာမလိုပေ။ သို့သော်လည်း လူသားတို့ကြား ဘာသာစကားကွဲပြား ခြားနားကြပုံမှာလည်း ထပ်တူထပ်မျှ အံ့ဩလောက်သည့် အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ အံ့ချီးမွမ်းဖွယ် လုပ်ရပ်တော်တစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤအာယတ်တော်တွင် ဖော်ပြထားသည့် မတူညီသောစကားပြောပုံများ၌ ဘာသာစကားများကွဲပြားမှုလည်းပါဝင်သည်။ ကမ္ဘာ့နေရာ အသီးသီး၌ ပြောဆိုလျက်ရှိသော ဘာသာစကားအမျိုးကွဲများမှာ ရာပေါင်းများစွာ ရှိလေသည်။ အချို့သော ဘာသာစကားတို့၏ ကွဲပြားပုံမှာ ၎င်းတို့ကြား၌ လုံးဝအချိတ်အဆက်ရှိပုံမရသည့်ပြင် လေယူလေသိမ်း၊ အသံထွက်နှင့် စကားသံ၏ ထူးခြား ပုံများမှာလည်း ကွာခြား၏။ အလွှာဟ် အရှင်မြတ်၏တန်ခိုးတော်သည် လူတစ်ဦးစီ၏ စကားသံကို မတူညီအောင်လည်း ဖန်ဆင်းထား၏။ စကားသံထွက်အောင်ပြုလုပ်ပေးသော အရာများဖြစ်ကြသည့် လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ လည်ချောင်း စသည် တို့မှာ လူသားအားလုံးအတွက် အတူတူပင်ဖြစ်သော်လည်း ယောက်ျားအသံနှင့် မိန်းမအသံ၊ ကလေးအသံနှင့် လူကြီး အသံ စသည်တို့မှာ ထင်ရှားစွာ ကွဲပြားလေသည်။ تَبَارَكَ اللهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

ထိုနည်းတူ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်၊ အရောင်အသွေးအမျိုးမျိုးလည်း ရှိသည်။ တူညီသောမိဘမှ မွေးဖွားသော်လည်း ကွဲပြားသော အသွေးအရောင်ရှိသည့် ကလေးငယ်ဖြစ်သည်။ အားလုံးသည် အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ဖန်ဆင်းမှုပင်ဖြစ်သည်။ အရောင်အသွေးကွဲပြားရန် လိုအပ်ခြင်းကို ရှည်ဝေးစွာဖော်ပြသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ မြင်နိုင် သည့် အတိုင်းအတာထက်လွန်သော ဟစ်ကမ်မသ် ဉာဏ်အမြော်အမြင် ရှိလေသည်။

ဤအာယတ်တော်သည် မိုးကောင်းကင်၊ ကမ္ဘာမြေကြီး အစရှိသော မြောက်မြားစွာသောအရာများ၏ ဖန်ဆင်းခြင်းကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး လူသားများ၏ ဘာသာစကားကွဲပြားပုံ၊ ပြောဟန်ဆိုဟန်ကွဲပြားပုံ၊ အရောင်အသွေး ကွဲပြားပုံ စသော အလွှာဟ်အရှင်မြတ် ဉာဏ်အမြော်အမြင်၏ သက်သေလက္ခဏာများကို အနည်းငယ်စဉ်းစားကြည့်လျှင်ပင် နားလည်သိမှတ်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်အဆုံးတွင် (فِي ذَٰلِكَ لَا بُدَّ لِلْعَلِيِّ) (စင်စစ် ဤသည်တို့သည် ပညာရှိသုခမိန်တို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများသည် ရှိချေသည်)ဟူ၍ ထပ်ထည့်ထားပေသည်။ (၃၀:၂၂)

အနန္တတန်ခိုးတော်၏ စတုတ္ထသက်သေလက္ခဏာ

လူသားသည် အိပ်စက်ခြင်းနှင့် စီးပွားရှာဖွေခြင်းတို့အား နေနှင့်ညအချိန်များတွင် ပြုလုပ်ကြကြောင်းကို အာယတ်တော် ၂၃ ၌ အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်၏ စတုတ္ထသက်သေလက္ခဏာအဖြစ်ဖော်ပြထား၏။ အခြားအာယတ်တော်များနှင့် မတူတစ်မူထူးစွာနေနှင့်ညနှစ်ချိန်စလုံးကိုအိပ်စက်ခြင်းနှင့်စီးပွားရှာဖွေမှု ပြုလုပ်သည့်အ

ချိန်များအဖြစ်ဖော်ပြ၏။အခြားအာယတ် တော်များ၌အိပ်စက်ခြင်းအား ညတွင် ပြုလုပ်သည့်ကိစ္စအဖြစ် လည်းကောင်း၊ စားနပ်ရိက္ခာရှာဖွေခြင်းအား နေ့အချိန်တွင် ပြုလုပ် သည့်လုပ်ရပ်အဖြစ်လည်းကောင်း ဖော်ပြ၏။ အကြောင်းအရင်းမှာ ည၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် အိပ်စက်ရန်ဖြစ်သည့်တိုင် အချို့သော စီးပွားရှာဖွေမှုများကိုလည်း သာမညလုပ် ဆောင်မှုအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြ၏။ နေ့အချိန်ကမူ ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ နေ့အချိန်၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် အလုပ်လုပ်ရန်ဖြစ်ပြီး သာမညအားဖြင့် ခေတ္တခဏ အနားယူအိပ်စက်ခြင်းပြုလိုက ပြုကြ၏။ ထို့အတွက် ဖော်ပြချက် နှစ်ခုစလုံးသည် မှန်ကန်ပေသည်။ အချို့ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ဤအာယတ်တော်အား အနက်ဖွင့်ရန် ကြိုးစားကြ ရာ၌ အခြားအာယတ်တော်များတွင် ဖော်ပြသည့်အတိုင်း အိပ်စက်ခြင်းကို ညအတွက်လည်းကောင်း၊ စားနပ်ရိက္ခာ ရှာဖွေခြင်းကို နေ့အချိန်အတွက်လည်းကောင်း ကန့်သတ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အထက်ဖော်ပြပါရှင်းလင်းချက်ရှုထောင့် မှကြည့်လျှင် ယင်းကဲ့သို့ ကြိုးစားပမ်းစား အနက်ဖွင့်ရန် မလိုအပ်ပေ။

အိပ်စက်ခြင်းနှင့် စီးပွားရှာဖွေခြင်းများသည် သူတော်ကောင်းတို့၏လမ်းစဉ်နှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ယုံကြည် အားထားမှုတို့နှင့် မဆန့်ကျင်ချေ။

ညတွင် အိပ်စက်ခြင်းနှင့်နေ့တွင် အလုပ်လုပ်ခြင်းသည် လူသားတို့အတွက် သဘာဝအလေ့အထပင် ဖြစ်ကြောင်း ဤအာယတ်တော်မှ ထင်ရှား၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းခံများအား ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည့် တမင်လေ့ကျင့်ယူရန် မလိုအပ်သည့် သဘာဝလက်ဆောင်သာဖြစ်၏။ အကြင်သူသည် သက်သောင့်သက်သာရှိရန် မည်သို့ပင် စီမံပြုလုပ်ထားသော်လည်း အိပ်၍မပျော်နိုင်သော အချိန်အခါများရှိခြင်းက ယင်းအချက်ကို သက်သေပြ၏။ အိပ်ဆေးသည်ပင်လျှင် တစ်ခါတစ်ရံထိရောက်မှု မရှိချေ။ သို့သော် အခြားတစ်ဖက်မှ ကြည့်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အလိုတော်ရှိပါက လူများသည် ခြစ်ခြစ်တောက်ပူလောင်၍ ဆိုးဝါးသောအခြေအနေကြားတွင် မာကျောသော ကြမ်းပြင် ပေါ်၌ပင် အိပ်ပျော်နိုင်ကြပေသည်။

ဤသဘောတရားအား စားနပ်ရိက္ခာရှာဖွေမှုအတွက်လည်း အသုံးပြု၍ရ၏။ တူညီသောအခွင့်အလမ်း၊ အသိ ပညာနှင့် ဉာဏ်ရည်များရှိကြပြီး တူညီသော အားထုတ်ကြိုးပမ်းမှု၊ ကျွမ်းကျင်မှုများဖြင့် မိမိတို့၏ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းအတွက် လုပ်ကိုင်ရှာဖွေကြသောလူနှစ်ဦးသည် ညီတူညီမျှအောင်မြင်ကြသည် မဟုတ်ကြောင်းကို တွေ့ရ တတ်၏။ တစ်ဦးကအခြားတစ်ဦးထက်ပို၍ရှာဖွေရရှိရခြင်းအကြောင်းမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏မြော်မြင်ဉာဏ်တော်က ထိုကဲ့သို့ပင် အမိန့်တော်ချမှတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည် မိမိစားဝတ်နေရေးအတွက် အခွင့် အလမ်းရှိသမျှကြိုးစားသင့်၏။ သို့သော် မိမိ၏ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုရလဒ်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အလိုတော်ပေါ်၌ မူတည်သည်ဆိုသော ပကတိအမှန်တရားကိုမူ လျစ်လျူမရှုသင့်ပေ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်သာလျှင် စစ်မှန်သော ပေးကမ်းထောက်ပံ့သူဖြစ်တော်မူလေသည်။

ဤအနန္တတန်ခိုးတော်၏ သက်သေလက္ခဏာအဆုံး၌ **إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْعَوْنَ** “မချီကန် ဤသည်၌ ကြားနာသူတို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများသည် ရှိကြကုန်သတည်း” (၃၀: ၂၃) ဟူ၍ မိန့်တော် မူ၏။ အကြင်သူသည်သက်သောင့်သက်သာလဲလျောင်းလိုက်သည်နှင့်အိပ်စက်ခြင်းကလွမ်း၍သွားတတ်သောကြောင့် ကြားနာမှုအပေါ်မူတည်ခြင်းကို ဤနေရာ၌ ထားဟန်တူ၏။ အလားတူပင် အကြင်သူသည် ကုန်သွယ်ခြင်း၊ ဝန်ဆောင်မှု ပေးခြင်း စသည်တို့တွင် အားထုတ် လုပ်ကိုင်၍ အသက်မွေးမှုပြု၏။ သို့သော် ယင်းလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှုတွင် သဘာဝ၏လက်ရာ မည်သို့ရှိမည်ဆိုခြင်းကို သာမန်မျက်စိဖြင့် မြင်ရသည်မဟုတ်ချေ။ ဤအချက်အား အလ္လာဟ်

အရှင်မြတ်၏ တမန်တော်တို့က ဖော်ပြ၊ ရှင်းပြခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤသက်သေလက္ခဏာများအား ဂရုတစိုက်ကြားနာကြသူတို့၌ အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ သဘာဝကျခြင်းအား နားလည်ပြီးသည့်နောက် ၎င်းတို့သည် ခေါင်းမာခြင်းမရှိတော့ဘဲ လက်ခံကြရလေသည်။

အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ပဉ္စမသက်သေလက္ခဏာ

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူတို့အား လျှပ်စီးလက်ခြင်းကို ပြတော်မူရာ၌ ယင်းလျှပ်စီးလက်ခြင်းတွင် မိုးကြိုးပစ်မည့်အန္တရာယ် (ဖျက်ဆီးခြင်း)သည်ပါရှိ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လျှပ်စီးလက်ခြင်း၏ နောက်မှ မိုးရွာသွန်းမှု လိုက်ပါလာမည့် မျှော်လင့်ချက်လည်း ပါရှိ၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏အလိုတော်ဖြင့် လျှပ်စီးလက်ခြင်း၏ နောက်မှ လိုက်ပါလာသည့် မိုးရွာသွန်းမှုသည် မြောက်မြားစွာသော အပင်အမျိုးမျိုးကို ပေါက်စေလေသည်။ ဤအာယတ်တော်၏ အဆုံး၌ **ذٰلِكَ لَا يُتٰى لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ** “ဧကန်စင်စစ် ဤသည်၌ သိနားလည်ကြသောသူတို့အဖို့ အမှန်ပင် သက်သေလက္ခဏာများ ရှိပေသည်” (၃၀: ၂၄) ဟူ၍ မိန့်တော်မူ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လျှပ်စီးလက်ခြင်းနှင့် မိုးရွာသွန်းခြင်းကြောင့် ယင်း၏အကျိုးဆက်အနေဖြင့် အပင်များပေါက်ရောက်ခြင်းတွင်လည်း အသိပညာရှိကြသူတို့သည်သာ နားလည်နိုင် သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အနန္တတန်ခိုးတော်၏ ဆဋ္ဌမသက်သေလက္ခဏာ

မိုးကောင်းကင်နှင့်ကမ္ဘာမြေတို့ တည်ရှိမှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကြောင့်သာ ဖြစ်၏။ အကယ်၍သာ ထိုအရှင်မြတ်က ဤဖွဲ့စည်းပုံစနစ်အား ပျက်စီးစေရန် အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်မည်ဆိုပါက နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာကတည်းက အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိအောင် အလုပ်လုပ်နေသည့် ဤခိုင်မြဲသော အစီအစဉ်သည် အချိန်အနည်းငယ်အတွင်းပင် အဆုံးသတ်သွားမည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ဖြင့် သူသေအားလုံးသည် စစ်ဆေးခံရန်အတွက် ကွင်းပြင်တွင် စုရုံးကြရပေမည်။

ဆဋ္ဌမသက်သေလက္ခဏာသည် အကယ်စင်စစ် ပြီးခဲ့သော သက်သေ(၅)ခု၏ ပေါင်းလဒ်နှင့် အနှစ်သာရပင် ဖြစ်၏။ ဤအာယတ်တော်အား ရှင်းလင်းစွာသိစေရန်အတွက် ယင်းသက်သေလက္ခဏာများကို ဖော်ထုတ် ရှင်းပြရခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအာယတ်တော်၏ အဓိကအကြောင်းရင်းသည့် နောက်အာယတ်တော်အနည်းငယ်၌ ဆက်၍ ပါရှိလေသည်။

لَهُ الْمَثَلُ الْاٰلٰى “ထိုအရှင်မြတ်၌သာလျှင် ထူးကဲမြင့်မြတ်လှစွာသော ဝိသေသဂုဏ်ထူးသည် ရှိပေသည်” (၃၀: ၂၇) “မသာလ်” (**مَثَلٌ**) စကားလုံးသည် အခြားတစ်စုံတစ်ခုနှင့်ဆင်တူမှု၊ တူညီမှုရှိသောအရာအတွက် သုံးသည်။ အတိအကျတူညီရန် မလိုအပ်ချေ။ ထို့ကြောင့်ပင် ကုရ်အာန်က “မသာလ်” စကားလုံးကို ဤနေရာနှင့် အခြားနေရာတစ်ခုမှာကဲ့သို့ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အတွက် သုံးထား၏။ သို့သော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဖြစ်တည်ခြင်းနှင့်ဆင်တူမှုသည် လုံးဝ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိချေ။ (ထို့အတွက်ကြောင့် “မသာလ်”ကို အထက်တွင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည့် ဘာသာစကား၏ ဝေါဟာရဆိုင်ရာ အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုဖြစ်သော “ထူးကဲမြင့်မြတ်လှသော ဝိသေသဂုဏ်တော်”ဟူ၍ ဘာသာပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။)

(၂၈-၂၀)

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ ۖ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
أَنْفُسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۖ وَ مَا لَهُمْ مِّنْ
نَّصِيرِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ
عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا
تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا ۚ كُلُّ
حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ
إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾
يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ ۖ فَتَمَتَّعُوا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ
سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً
فَرِحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٦﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا
آتَيْتُمْ مِّنْ رَبٍّ يَّرْبُوهَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوهَا عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَمَا
آتَيْتُمْ مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ
يَفْعَلُ مِثْلَ ذَٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۖ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့၏ ဖြစ်ရပ်များမှပင် အသင်တို့အဖို့ ဥပမာ ပုံဆောင် ချက်တစ်ခုကို ခိုင်းနှိုင်းတော်မူ၏။ အသင်တို့၌ မိမိတို့ကျွန်များအနက်မှ အသင်တို့အား ငါ အရှင်မြတ်ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သော (စားနပ်ရိက္ခာ) ဥစ္စာပစ္စည်းများတွင် ဖက်စပ် ပါဝင်သူများ ရှိကြပြီး အသင်တို့သည် ယင်းဥစ္စာပစ္စည်းတွင် ညီတူညီမျှဖြစ်ကြသည် ရှိသလော။ (၎င်းပြင်) အသင်တို့သည် မိမိတို့အချင်းချင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်ကြဘိ သကဲ့သို့ပင်၊ ၎င်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍လည်း စိုးရိမ်ကြသည်(ဟူ၍ရှိပါသလော)။ ငါအရှင်မြတ်သည် အသိဉာဏ်ရှိသူတို့အဖို့ သက်သေသာကော အထောက်အထားများကို ဤနည်းအတိုင်းပင် ရှင်းလင်းထင်ရှားစွာ ထုတ်ဖော်မိန့်ကြားတော်မူ၏။ [၂၈] သို့ပါလျက် မတရားပြုလုပ်ကြသောသူတို့မှာမူကား သက်သေအထောက်အထား မရှိဘဲ လျက် မိမိတို့၏ စိတ်အလိုဆန္ဒများကိုသာ လိုက်နာလိုက်စားခဲ့ကြကုန်၏။ သို့ဖြစ်ပေရာ အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်က လမ်းမှားစေတော်မူခဲ့သောသူအား တရားလမ်းမှန်ကို မည်သူ ညွှန်ကြား ပြသနိုင်မည်နည်း။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့၌ ရိုင်းပင်းကူညီသူများဟူ၍လည်း ရှိကြမည် မဟုတ်ပေတကား။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်(လူသား)သည် လူသားတို့အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သော သဘာဝဓမ္မနှင့်အညီ မိမိ၏မျက်နှာကို (မှန်ကန်သော) "ဒီန့်"သာသနာအပေါ်၌ အာရုံစိုက်လျက် ခိုင်ခံ့တည်တံ့စွာ ထားရှိလေ။ အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်၏ဖန်ဆင်းမှုတွင် မည်သည့်ပြောင်းလွဲမှုမျှ အလျှင်းမရှိပြီ။ ဤသည်ပင်လျှင် ဖြောင့် မတ်မှန်ကန်သော "ဒီန့်" သာသနာဖြစ်၏။ သို့တစေလည်း အများဆုံးသောသူတို့မှာမူကား မသိနားမလည်ကြပေ။ [၃၀] ထိုအရှင်မြတ်ဘက်သို့သာလျှင် ပြန်လှည့်ကြသူများ အဖြစ် (အစ္စလာမ်၏သဘာဝဓမ္မကို နာယူကျင့်မှုကြကုန်)။ ထို့ပြင် အသင်တို့သည် ထိုအရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ရှိသေ ခန့်ညားကြလေကုန်။ ထိုမှတစ်ပါး အသင်တို့သည် "ဆွလာတ်" ဝတ်ပြုမှုကို ဆောက်တည် ကြလေကုန်။ ထို့ပြင် အသင်တို့သည် "မုရ်ရစ်က်" တစ်စုံတစ်ရာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ် ကိုးကွယ်သူတို့အနက်မှ မဖြစ် ကြကုန်လင့်။ [၃၁] အကြင် (မုရ်ရစ်က်)တို့အနက်မှ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့၏ "ဒီန့်" သာသနာကို အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးလျှင် ဂိုဏ်းဂဏအမျိုးမျိုး ဖြစ်သွားခဲ့ကြကုန်၏။ (၎င်းတို့အနက်) ဂိုဏ်းဂဏအသီးသီး အသကအသကတို့သည် မိမိတို့၌ရှိ သော(ဝါဒလမ်းစဉ်များ)နှင့်ပင် ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိကြပေသတည်း။ [၃၂]

စင်စစ် သော်ကား လူတို့၌ ဘေးဥပါဒ်တစ်စုံတစ်ရာ သက်ရောက်လေသောအခါ ၎င်းတို့သည် မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်ဘက်တော်သို့ ပြန်လှည့်ကြလျက် ထိုအရှင်မြတ်အား ဟစ်ခေါ် တသကြကုန်၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ အား မိမိအထံတော်မှ အနည်းငယ်ကျေးဇူးတော် ရသာကို မြည်းစမ်းစေတော်မူသောအခါ ၎င်းတို့အနက် လူတစ်စုသည် မဆိုင်းမင့် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင်လျှင် (အခြားအရာများကို) မိမိတို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ် ကိုးကွယ်ကြလေ၏။ [၃၃] ၎င်းတို့သည် ငါအရှင်မြတ် ၎င်းတို့အား ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သော ကျေးဇူးတော်များကို ငြင်းပယ် ကျေးဇူးကန်းကြအံ့သောငှာ (တွဲဖက်ကိုးကွယ်မှုကို ပြုကြကုန်၏)။ သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်တို့သည် (အခိုက်အတန့်အားဖြင့်) အကျိုးကျေးဇူး ခံစားကြလေကုန်။ ထို့နောက် မကြာမြင့်မီပင် အသင်တို့သည် သိရှိကြရ

ပေမည်။[၃၄]

အသို့ပါနည်း။ ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အပေါ်၌ သက်သေအကိုးအကား အထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာကို ချပေးတော်မူခဲ့၍ ယင်းသက်သေအထောက်အထားက ပြောဆိုသောကြောင့် ၎င်းတို့သည် တွဲဖက် နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ကြလေသလော။[၃၅] ထိုမှတစ်ပါး ငါ အရှင်မြတ်သည် လူသားတို့အား အနည်းငယ်သော ကျေးဇူးတော်၏အရသာကို မြည်း စမ်းစေတော်မူသောအခါ ၎င်းတို့သည် ယင်းကျေးဇူးတော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝမ်းမြောက် လေ့ ရှိကြကုန်၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ ၎င်းတို့၏လက်များက ကြိုတင်ပို့နှင့်ခဲ့ကြသော (ပြစ်မှုဒုစရိုက်)များကြောင့် ၎င်းတို့၌ ဘေးဒုက္ခတစ်စုံတစ်ရာ သက်ရောက်သည်ရှိသော် ၎င်းတို့သည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့၍ သွားကြလေ၏။[၃၆] ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိအလို ရှိတော်မူသောသူအား စားနပ်ရိက္ခာကို ကျယ်ပြန့်စွာ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ၍ (မိမိအလိုရှိ တော်မမူသောသူအား ထိုစားနပ် ရိက္ခာကို) ကျပ်တည်းစေတော်မူသည်ကို ၎င်းတို့သည် မမြင်ခဲ့ကြ လေသလော။ ဧကန်မချ ဤသည်၌ “မုအ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အဖို့ (များစွာသော) သက်သေ လက္ခဏာများသည် ရှိပေသတည်း။[၃၇]

သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် သွေးရင်းသားရင်း တို့၏ အခွင့်အရေးကို ပေးဆောင်လော့။ ထို့ပြင် သူဆင်းရဲအားလည်းကောင်း၊ ခရီးသည် အားလည်းကောင်း၊ (ပေးကမ်းလှူဒါန်းလေ)။ ဤသည်ကား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို လိုလားကြသောသူတို့အဖို့ အကောင်းဆုံးပင်ဖြစ်၏။ စင်စစ်သော် ယင်းကဲ့သို့သော သူတို့သည်သာလျှင် အောင်မြင်မှု ရရှိကြအံ့သောသူများ ဖြစ်ကြကုန်၏။[၃၈] စင်စစ်မှာမူကား အသင်တို့သည် လူတို့၏ ပစ္စည်းများတွင် (ရောစပ်၍) တိုးပွား ပြီးလျှင် အသင်တို့ထံ ရောက်လာရန် ပေးခဲ့ကြသော လက်ဆောင်ပစ္စည်း မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်တွင် တိုးပွားသည်မဟုတ်ပေ။ သို့ရာတွင် အသင်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ နှစ်သက်ကျေနပ်မှုကို လိုလား၍ တစ်စုံတစ်ရာ အလှူဒါနကို ပေးကမ်းလှူဒါန်းကြပါမူ ယင်းကဲ့သို့ (ပေးကမ်းလှူဒါန်းကြ)သောသူတို့သာလျှင် (မိမိတို့ပေးကမ်း လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်များကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်၌) တိုးပွားစေကြသူများ ဖြစ်ကြကုန်၏။[၃၉]

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်ပင်လျှင် အသင်တို့အား ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ သောအရှင်မြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အသင်တို့အား စားနပ် ရိက္ခာ ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အသင်တို့အား သေစေတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် အသင်တို့အား ရှင်စေတော်မူမည်။ (အသင်တို့ ထိုအရှင်မြတ်နှင့် နှိုင်းယှဉ်တွဲဖက် ကိုးကွယ်လျက်ရှိကြကုန်သော) အသင်တို့၏ တွဲဖက်များတွင် ဤသည်တို့အနက် မည်သည့်တစ်စုံတစ်ရာကိုမဆို ပြုစွမ်းနိုင်သောသူဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှပင် ရှိလေသလော။ ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ တွဲဖက် နှိုင်းယှဉ်ကိုးကွယ်ကြသည်များမှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း မြင့်မြတ်လှတော်မူပေသည်တကား။[၄၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤအာယတ်တော်များ၌ အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိတော်မူသည့် အကြောင်းအရာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အမျိုးမျိုးသော သက်သေအထောက်အထားများကို လူသားအားလုံးအား စွဲဆောင်နိုင်မည့် အများအပြားသော ပုံစံများဖြင့် တင်ပြထားလေသည်။ ဦးစွာ အသင်တို့၏အစေခံများနှင့် ကျွန်ုပ်များသည် အသင်တို့နှင့် ရုပ်လက္ခဏာ၊ အသွင်သဏ္ဌာန်၊ ၎င်းတို့၏ခြေလက်ဖွဲ့စည်းပုံများနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကြန်အင်လက္ခဏာများ တစ်ထပ်တည်းတူကြသည့်တိုင် ၎င်းတို့အား အသင်တို့၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အခွင့်အာဏာ များကိုသာ တူညီမျှဝေပေးနိုင်ခြင်း မရှိသည့်အချက်အား ဥပမာ တစ်ခုအနေဖြင့် ရှင်းပြလေသည်။ အသင်တို့၏အခွင့်အာဏာနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အညီအမျှခွဲဝေပေးရန်မဆိုထားနှင့် အသင်တို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ အခွင့်အာဏာ၏အသေးငယ်ဆုံးသော အစိတ်အပိုင်းကိုမျှပင် ထိုသူတို့အား စာနာသော အားဖြင့် စွန့်လွှတ်ရန်လိုလားကြသည် မဟုတ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် အသင်တို့ကဲ့သို့အချိန် နှင့် ငွေကြေးကြိုက်နှစ်သက်သလို သုံးစွဲနိုင်ခြင်းမရှိကြ။ သင်တို့၏ အရေးမပါသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအား မေးမြန်းခြင်းမပြုဘဲ သုံးစွဲရာတွင် ၎င်းတို့အား ကြောက်ရွံ့မိသကဲ့သို့ အသင်တို့၏ အစေခံများအား အသင်တို့သည် ထိုအဆင့်အတန်းကိုပင်ရခွင့်မပြုကြပေ။ အရေးမပါသော အစုဝင်ကို မကြောက်ရွံ့ မလုပ်နိုင်သော်လည်း အစေခံကိုမူ လုံးဝအဖက်မထားပါ။ ထို့ကြောင့် တစ်မိနစ်မျှရပ်နား၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်လိုက်ကြပါ။ လူသားများ၊ ကောင်းကင်တမန်များနှင့် စကြဝဠာတွင်းရှိ အခြားသောအရာများအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်၍ ယင်းတို့သည် ထိုအရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းမှုများ နှင့် အစေခံများသာဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းတို့အား ထိုအရှင်မြတ်၏ တန်းတူများ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအဖြစ် အသင်တို့ မည်သို့လျှင် သဘောထားနိုင်ကြမည်နည်း။

ဒုတိယအာယတ်တော်၌ ဤဆွေးနွေးတင်ပြမှုသည် ရိုးရှင်း၍ တည့်တိုးဖြစ်သော်လည်း မိမိတို့ အတ္တ၏ စေ့ဆော်မှုအောက်တွင် ကျရောက်နေကြသူများသည် လက်မခံကြဘဲ မြော်မြင်ဉာဏ်၊ အသိပညာတို့နှင့်ဆိုင်သမျှကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးကြသူများရှိကြောင်း သတိပေးလေသည်။

တတိယအာယတ်တော်သည် တမန်တော်မြတ်ﷺအား မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ တမန်တော်မြတ်ﷺမှ တစ်ဆင့် လူသားအပေါင်းအား ရှိရက်(အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်သူများအဖြစ် ပြုခြင်း)၏ကျိုးကြောင်းဆီလျော်မှု မရှိခြင်းနှင့် တရားမျှတမှုမရှိသောသဘာဝကို သိမြင်ကြသောအခါ ရှိရက်နှင့်ဆိုင်သမျှကို ဖယ်ရှားလျက် အစ္စလာမ် ဘက်သို့ အလေးထားမှုအပြည့်အဝဖြင့် လှည့်ကြသင့်ကြောင်း အမိန့်ပေးတော်မူလေသည်။ **فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ** "မိမိမျက်နှာကို (မှန်ကန်သော) ဒီန့်သာသနာအပေါ်သို့ အာရုံစူးစိုက်လျက် ခိုင်ခံ့တည်တံ့စွာ ထားရှိလေ။" (၃၀:၃၀)

ယင်းသည့်နောက် အစ္စလာမ်သည် မည်ကဲ့သို့သဘာဝနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိပြီး ကိုက်ညီကြောင်းကို နောက်အာယတ်တော်၌ ရှင်းပြတော်မူသည်။ **ذَٰلِكَ** **فُطِرَ اللَّهُ الَّتِي فُطِرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ** "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းမှုတွင် မည်သည့်ပြောင်းလဲမှုမျှ အလျှင်းမရှိပြီ။ ဤသည်ပင်လျှင် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော 'ဒီန့်' သာသနာပင် ဖြစ်၏။" (၃၀:၃၀)

ဤဝါကျ **فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ** (၃၀:၃၀)သည် ရှေ့မှဝါကျဖြစ်သော **فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ** (၃၀:၃၀) သာသနာအပေါ်၌ အာရုံစူးစိုက်လျက် ခိုင်ခံ့တည်တံ့စွာထားရှိပါလေ။ (၃၀:၃၀) အား ရှင်းပြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ယင်းက ယုံကြည် သက်ဝင်မှု(အိမာန်)၏ စရိုက်လက္ခဏာတစ်ခုဖြစ်သည်။ "အစ္စလာမ်သည် သဘာဝ၏ဘာသာတရား"ဖြစ်ကြောင်းကို ဖော်ပြပြီး ပထမဝါကျ၌ ယင်းသာသနာကို လိုက်နာကြရန်

အမိန့်ပေးတော်မူလေသည်။ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများက ဤ ဝါကျနှင့်ပတ်သက်၍ ကွဲပြားသောသဒ္ဒါတည်ဆောက်ပုံများကို သတ်မှတ်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့အားလုံး သဘောတူညီကြသည်မှာ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် စီမံဖန်တီးတော်မူသော သဘာဝ"သည် "ဖြောင့်မတ်သော ယုံကြည်သက်ဝင်မှု"ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ပြီး လိုက်နာတည်ဆောက်ကြရန် ပထမဝါကျ၌ အမိန့်ပေးတော်မူခြင်းဖြစ်ပေသည်။ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်စီမံဖန်တီးတော်မူသော သဘာဝတရား"အား နောက်စကားစုတွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားအားလုံးအား သဘာဝပုံစံပေါ်တွင် ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဟူ၍ ရှင်းပြထားလေသည်။

သဘာဝဟူသည် မည်သည်ကို ဆိုလိုသနည်း။

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူများပေးခဲ့ကြသည့် "ဖက်တရာ"(သဘာဝ)စကားလုံး၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်များအနက် နှစ်ခုမှာ လူသိများ၏။

ပထမအနက်ဖွင့်ဆိုချက်မှာ "သဘာဝ"စကားလုံးအား ဤနေရာတွင် အစ္စလာမ်အတွက်သုံးခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားအားလုံးအား ၎င်းတို့၏ သဘာဝနှင့်ပင်ကိုအသိစိတ်အားဖြင့် မွတ်စလင်မ်များအဖြစ် ပြုလုပ်တော်မူခဲ့၏။ ဟူ၍အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူသားတိုင်းသည် မွတ်စလင်မ်အဖြစ် မွေးဖွားလာခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့နေထိုင်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်ရေခံ၊မြေခံက ၎င်းတို့အား လမ်းမှန်မှသွေဖည်သွားစေခြင်းဖြစ်၏။ အများအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သည်မှာ မိဘတို့သည် ကလေးအား အစ္စလာမ်နှင့်ဆန့်ကျင်သော အရာများနှင့် ယုံကြည်မှုများကို သင်ကြားပေးကြသဖြင့် ကလေးသည် အယူလွဲခြင်း ဖြစ်သွားလေသည်။ ကုရ်တုဗီ၏ အလိုအရ အကြီးအကဲအများစုက ဤအနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို သဘောတူကြသည်။ ထို့ပြင် ဤအကြောင်းကို ဆွဟီဟဒီးဆ်များ၌လည်း မှတ်တမ်းတင်ထားပေသည်။

ဒုတိယအနက်ဖွင့်ဆိုချက်မှာ "သဘာဝ" သည် ဤနေရာတွင် "လုပ်နိုင်စွမ်း" သို့မဟုတ် "အစွမ်း"ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် စကားစု၏အဓိပ္ပာယ်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် လူသားတိုင်းအား မိမိတို့၏ ဖန်ဆင်းရှင်ကို သိကြစေရန်နှင့် ထိုအရှင်မြတ်အား ယုံကြည်သက်ဝင်ကြရန်အစွမ်းကို ပေးအပ်ချီးမြှင့်တော်မူသည်ဟူ၍ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍သာ အကြင်သူတစ်ဦးသည် ဤကျေးဇူးတော်ကို အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် ထိုလုပ်နိုင်စွမ်းသည် ၎င်းအား အလိုအလျောက် အစ္စလာမ်ကို လက်ခံခြင်းဆီသို့ ဦးတည်သွားစေမည်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ပထမအနက်ဖွင့်ဆိုမှုအား လက်ခံရာတွင် အခက်အခဲတချို့ရှိပေသည်။ ဦးစွာ ဤအာယတ်တော်၏ အဆုံးပိုင်း၌ لَا تَبْدِيلَ لِمَ خَلَقَ اللَّهُ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဖန်ဆင်းမှုတွင် မည်သည့်ပြောင်းလဲမှုမျှ အလျင်းမရှိပြီ" (၃၀) ဟု ဆိုထား၏။ ဤနေရာ၌ "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ဖန်ဆင်းမှု"သည် အာယတ်တော်၏ရှေ့ပိုင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်စီမံဖန်တီးတော်မူသော သဘာဝ"ကိုပင်ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ဤသို့ဆိုလျှင် ဤဝါကျ၏အဓိပ္ပာယ်သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ် စီမံဖန်တီးတော်မူသော သဘာဝအား မည်သူမျှပြောင်းလဲနိုင်ခြင်း မရှိဟူ၍ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ဆွဟီဟဒီးဆ်တစ်ရပ်ကမူ မိဘသည် ကလေးငယ်အား ဂျူး သို့မဟုတ် ခရစ်ယာန် တစ်ဦးဖြစ်စေသည်ဟု ဆို၏။ အကယ်၍ သဘာဝ၏အဓိပ္ပာယ်အား အစ္စလာမ်ဟုယူပါက ကလေးသည် နောက်ပိုင်းတွင်မှ ဂျူး သို့မဟုတ် ခရစ်ယာန်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းဖြစ်သည်ဟူသော ဟဒီးဆ်တော်၏အဆိုမှ မည်သို့လျှင် မှန်ကန်တော့မည်နည်း။ ဤအာယတ်တော်က ပြောင်းလဲခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်ဟု ဆိုထား၏။ ထို့ပြင် မယုံကြည်သွေဖည်သူ ဦးရေက မွတ်စလင်မ်ထက်ပို၍ သဘာဝ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောင်းလဲမှု မဖြစ်နိုင်သော အစ္စလာမ်ဟု ယူသည်ရှိသော် မည်သည့်အတွက်ကြောင့်

၎င်းတို့၏ မွေးရာပါ သဘာဝအသိစိတ်ကို နောက်ပိုင်းတွင် ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် မယုံကြည်သွေဖည်သူများစွာ ရှိနေရပါ သနည်း။

ဒုတိယအနေဖြင့် သာဝကကြီး ခ်သွိရ်၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရသော လူငယ်လေးတစ်ဦး၏အကြောင်းကို ဖော်ပြသည့် ခိုင်မာသော ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်၌ ယင်းလူငယ်၏သဘာဝတွင် အယူလွဲမှားမှုရှိနေခြင်းကြောင့် သာဝက ကြီးခ်သွိရ်က ၎င်းအား သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လာရှိ၏။ ထိုကိစ္စ၌ ဤဟဒီးဆ်တော်သည်လည်း ကလေးများ အားလုံးသည် အစွလာမ်အဖြစ် မွေးဖွားခဲ့ကြသည်ဟူသော အဆိုအမိန့်နှင့် ဝိရောဓိဖြစ်နေပေသည်။

တတိယအနေဖြင့် အကယ်၍ အစွလာမ်သည် လူသားတို့၏သဘာဝတွင် စူးဝင်နေသည့် အရာဖြစ်ပါက ထို့ပြင် လူသားတို့အနေဖြင့် ယင်းကိုပြောင်းလဲရန်မတတ်စွမ်းနိုင်ပါက ယင်းသည် မိမိသဘောနှင့် မိမိပြုလုပ်သောကိစ္စ မဟုတ်နိုင်တော့ပေ။ ထို့ အတွက် တမလွန်တွင် ဆုလာဘ်ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရမည်မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆုလာဘ်သည် စေတနာအလျောက် ပြုလုပ်သော ကောင်းမှုများအတွက် ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

စတုတ္ထအနေဖြင့် သာသနာ့ပညာရှင်တို့က ခိုင်မာသောဟဒီးဆ်တော်များမှ ကောက်ချက်ဆွဲကြသည်မှာ အရွယ်မရောက်သေးသော ကလေးငယ်အား ဤလောက၌ ၎င်း၏မိဘများ၏ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုပေါ်လိုက်၍ ဆက်ဆံ ရမည်။ အကယ်၍ မိဘများသည် အယူလွဲသူများဖြစ်ကြပါက ကလေးငယ်အားလည်း ထိုအတိုင်းပင် မှတ်ယူရမည် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကလေးသည် ဥပဒေအရ အရွယ်မရောက်သေးသူအဖြစ် သေဆုံးပါက ၎င်းအား အစွလာမ့်ထုံးစံနှင့် အညီ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းခံရမည် မဟုတ်ချေ။

အီမာမ်သိုရာပူရ်တီက ဤသံသယဒွိဟအားလုံးကို ၎င်း၏ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်၏ “မစ္စာဗိဟ်”၌ စာရင်းပြုစုခဲ့ သည်။ ၎င်းအနေဖြင့် ဤပြဿနာအခက်အခဲများကြောင့် “ဖစ်တရာ” (သဘာဝ) စကားလုံး၏ဒုတိယအနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပို၍သဘောကျခဲ့သည်။ သဘာဝအစွမ်းအား ပြောင်းလဲမှုမပြုနိုင်ဟု ဆိုရန်လည်းသင့်၏။ မိဘများ၏ တလွဲလမ်းညွှန်မှု ကြောင့် အယူမှားကာ လမ်းလွဲရသူတစ်ဦးသည် အစွလာမ်ကိုသိရန်နှင့် နားလည်သဘောပေါက်ရန်ဆိုသည့် ၎င်း၏ ပင်ကိုအသိစိတ် ဆုံးရှုံးသည်မဟုတ်ချေ။ သာဝကကြီး ခ်သွိရ်၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရသော လူငယ်လေး၏ကိစ္စ၌လည်း အယူလွဲသူအဖြစ် မွေးဖွားခဲ့ခြင်းကြောင့် အမှန်တရားကိုသိရှိရန်အစွမ်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည် ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်ချေ။ လူ တစ်ဦးသည် မိမိဆန္ဒအလျောက် ဤဘုရားပေးသော လက်ဆောင် (သဘာဝအစွမ်း) ကို အသုံးပြုသည့်အတွက် ယင်း၏ ဆုလာဘ်ကို ရရှိကြောင်းမှာ ကောင်းစွာထင်ရှား၏။ ဒုတိယ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ယူခြင်းအားဖြင့် ဆွဟီးဟဒီးဆ်တော်မှာ လည်း ရှင်းလင်းသွားသည်မှာ ကလေးငယ်သည် အမှန်တရားအား သိရန် ပင်ကိုအသိစိတ်ဖြင့် မွေးဖွားခဲ့ခြင်းကြောင့် အစွလာမ်ကိုလက်ခံသင့်သော်လည်း။ ၎င်း၏ပတ်ဝန်းကျင်နှင့်မိဘများ က ၎င်းအား ဂျူး သို့မဟုတ် ခရစ်ယာန်တစ်ဦး ဖြစ်စေကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ “ဖစ်တရာ” (သဘာဝ) စကားလုံးအား “အစွလာမ်” ဟူ၍ ရှင်းပြကြသောအချို့ လူကြီး အကြီးအကဲများ (စလဖ်) ၏လေ့ထုံးစံနှင့်ပတ်သက်၍မူ ၎င်းတို့သည် “အစွလာမ်” စကားလုံးအား အစွလာမ်ကို သဘောပေါက်နားလည်၍ ဤလက်ခံနိုင်သည့်အစွမ်းဟူသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်သုံးစွဲခြင်း ဟုတ်ဟန်မတူပေ။ မုဟဒီဆ် ဒေလဝီ (ရ) က အမွတ်အများစု၏ အမြင်ကို ယင်းသဘောအတိုင်းပင် ရှင်းပြခဲ့လေသည်။

معات شرح مشكوة

ဟဇရတ်ရှားဝလီယွလ္လာဟ်ဒေလဝီကလည်း ယင်းရှုထောင့်မှပင် ၎င်း၏ **حجة الله البالغة** ဟုဂျိုဂျွလ္လာဟ် ဘာလိဂဟ် စာအုပ်၌ ထောက်ခံတင်ပြခဲ့သည်။ ၎င်း၏ ဆွေးနွေးတင်ပြမှု၏ အနှစ်သာရမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ပင်ကိုစိတ်နေ သဘောထားနှင့် စရိုက်မျိုးစုံရှိသော မရေမတွက်နိုင်သည့်အရာများအား ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့ပြီး ၎င်းတို့ တစ်ဦးစီ၏သဘာဝထဲသို့ ၎င်းအား ဖန်ဆင်းခြင်း၏ရည်ရွယ်ချက်ကို ပြည့်ဝအောင်ကူညီရန်အတွက် မွေးရာပါ အရည်

အချင်းတစ်စုံကို ထည့်ပေးတော်မူသည်။

အာယတ်တော် **أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلَقًا، ثُمَّ هَدَىٰ** “ကျွန်ုပ်တို့အား ဖန်ဆင်းမွေးမြူတော်မူသော အရှင်သည် အသီးသီးသောအရာကို ယင်းအရာနှင့်ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဌာန်ကို ချီးမြှင့်တော်မူပြီးလျှင် (ဆောင်ရွက်အံ့သော) နည်းလမ်းကို ညွှန်ပြတော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ပင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောကြားခဲ့လေ သတည်း” (၂၀:၅၀)ကလည်း ဖန်ဆင်းရှင် သည် ဖန်ဆင်းခံတိုင်းကို ၎င်းအားဖန်ဆင်းခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မည်ကဲ့သို့ ပြည့်စုံအောင် ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း ညွှန်ကြားတော်မူသည်ဆိုသည့် ပကတိတရားကိုပင် ဖော်ပြလေသည်။ ထိုညွှန်ကြားချက်များအား အမျိုးမျိုးသော အရာများ၏ လိုအပ်သော လုပ်ရပ်များကို ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းတွင် ပါဝင်ဖွဲ့စည်းပေးထားတော်မူ၏။ ပျားကောင်အားပေးထားသည့် ပင်ကိုအသိစိတ်သည် အပင်နှင့်အပွင့်ကို ခွဲခြားရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ အပွင့်များကို ရွေးချယ်၍ ဝတ်ရည်စုပ်ယူကာ ပျားအံ့တွင်သိုလှောင်ရန်အတွက် လည်းကောင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ လူသားတို့အား မိမိတို့၏ဖန်ဆင်းရှင်ကို သိကြ၊ နာခံကြစေရန်အတွက် သဘာဝပင်ကိုအသိစိတ်နှင့်အစွမ်းကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူသည်။ အစွဲလမ်းဆိုသည်မှာ ဤသို့ပင်ဖြစ်ချေသည်။

အထက်ပါဆွေးနွေးတင်ပြမှုက **لَا تَبْدِيلَ لِمَ خَلَقَ اللَّهُ** “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖန်ဆင်းမှုတွင် မည်သည့်ပြောင်းလဲမှုမျှ အလျှင်းမရှိပြီ” (၃၀:၃၀)ဝါကျ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို လွယ်ကူစွာ နားလည်အောင်ရှင်းပြ၏။ ဆိုလိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ပေးသနားတော်မူသော အမှန်တရားကိုသိရာတွင် အထောက်အကူပြုသည့်ပင်ကိုအသိ စိတ်နှင့်အစွမ်းကို မည်သူမျှ ပြောင်းလဲခြင်းမပြုလုပ်နိုင်ဟူ၍ဖြစ်၏။ မှားယွင်းသောပတ်ဝန်းကျင်သည် အကြင်သူအား အယူလွဲသွား ဖြစ်စေနိုင်သော်လည်း ၎င်း၏မွေးရာပါ အမှန်တရားသိသော အစွမ်းကိုမူ ပယ်ဖျောက်ရန် မတတ်နိုင်ချေ။

ဤရှင်းလင်းချက်က အာယတ်တော် **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ** “စင်စစ်သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် ဂျင်နသတ္တဝါတို့အား လည်းကောင်း၊ မနုဿလူသားတို့အား လည်းကောင်း၊ ငါအရှင်မြတ်အား ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြရန်သာလျှင် ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏” (၅၁:၅၆)၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ရှင်းလင်းစေသည်။ အာယတ်တော်က ဆိုလိုသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သည် မိမိအား ခဝပ်ကိုးကွယ်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ၎င်းတို့၏ သဘာဝ၌ လိုအပ်ဆန္ဒလိုအပ်ဆန္ဒနှင့်အစွမ်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပေးခဲ့၏။ အကယ်၍သာ ၎င်းတို့သည် ဤအစွမ်းကို အသုံးပြု ကြပါက ဘယ်သောအခါမျှ လမ်းမှား၍ တဝဲလည်လည် ဖြစ်ကြမည်မဟုတ်ချေ။

မမှန်မကန်လုပ်သူများနှင့် ဆိုးယုတ်သောလူအဖွဲ့အစည်းကို ရှောင်ကြဉ်ရန်မှာ တာဝန်ဖြစ်၏။

ဤအာယတ်တော်ပါဝါကျ **لَا تَبْدِيلَ لِمَ خَلَقَ اللَّهُ** “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ဖန်ဆင်းမှုတွင် မည်သည့်ပြောင်းလဲမှုမျှ အလျှင်းမရှိပြီ” (၃၀:၃၀)သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်စီမံဖန်တီးသော သဘာဝကို မည်သူမျှ ပြောင်းလဲ၍မရကြောင်းကို အသိပေးသည့် ပုံစံဖြစ်သော်လည်း ယင်း၌မြှုပ်ထားသော တားမြစ်ချက်သဘော ပါရှိသည်မှာ ဤသဘာဝအား ဆော့ကစားရန် မသင့်ကြောင်းပင်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤအာယတ်တော်မှ အကြင်သူသည် အမှန်တရားကို လက်ခံသည့် အစွမ်းအား အကျိုးယုတ်စေသည့် သို့မဟုတ် အားပျော့စေသည့် အနေအထားများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်ဟု ကောက်ချက်ချနိုင်ပေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အနေအထားများသည် များသောအားဖြင့် ဆိုးယုတ်သောပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆိုးသွမ်းသောအပေါင်းအသင်း တို့မှလည်းကောင်း သို့တည်းမဟုတ် လွှဲမှားသောယုံကြည်မှုထားရှိသူများ ရေးသားကြသည့်စာအုပ်များကို (အထူးသဖြင့် စာဖတ်သူသည် အစွဲလမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျယ်ပြန့်သောအသိပညာနှင့် အချက်အလက်များ မရှိပါဘဲလျက်) ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ပေါ်ပေါက်တတ်လေသည်။

وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُسْرِكِينَ
ဆောက်တည်ကြလေကုန်။ ထို့ပြင် အသင်တို့သည် “မရှိရစ်ကံ” တစ်စုံတစ်ရာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်နှိုင်း
ယှဉ်ကိုးကွယ်သူတို့အနက်မှ မဖြစ်ကြကုန်လင့်” (၃၀:၃၁) ပြီးခဲ့သောအာယတ်တော်၌ လူ့သဘာဝအား အမှန်တရားကို
လက်ခံရန် မွေးရာပါအစွမ်းတစ်ခု ထည့်သွင်းလျက် စီမံဖန်တီးထားကြောင်း ဖော်ပြခဲ့၏။ ယခု အာယတ်တော်၌မူ အမှန်
တရားအား လက်ခံမှုအတွက် ပထမဆုံး လိုအပ်ချက်မှာ ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှု တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို အလေး
ထားမိန့်ကြား၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆွလာတ်ဝတ်ပြုမှုသည် အမှန်တရားကို လက်ခံကြောင်း ထင်ရှားပြသ
ခြင်းနှင့် အစွလာမ်ကို သက်ဝင် ယုံကြည်ကြောင်း လက်တွေ့ကျကျအတည်ပြုခြင်းဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ ယင်း၏နောက်
ထိုးတို့၏ “ထို့ပြင် အသင်တို့သည် “မရှိရစ်ကံ” တစ်စုံတစ်ရာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်နှိုင်းယှဉ်
ကိုးကွယ်သူတို့အနက်မှ မဖြစ်ကြကုန်လင့်” (၃၀:၃၁) ဟုမိန့် တော်မူသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုသူတို့သည်
မိမိတို့၏ အမှန်တရားအား လက်ခံရန် သဘာဝအစွမ်းကို အသုံးမချကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ နောက် အာယတ်တော်၌
၎င်းတို့၏ မကောင်းမှုများကို كَانُوا شَيْعًا مِّنَ الْآيِينَ فَزُوقُوا دِيَارَهُمْ “အကြင် (မရှိရစ်ကံ)တို့အနက်မှ ထိုသူတို့သည်
မိမိတို့၏ “ဒီနံ”သာသနာကို အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့ကြပြီးလျှင် ဂိုဏ်းဂဏအမျိုးမျိုး ဖြစ်သွားခဲ့ ကြကုန်
၏။” (၃၀:၃၂) ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်။ ယင်းမှာဤမယုံကြည်သွေဖည်သူတို့သည် သဘာဝယုံကြည်သက်ဝင်မှုနှင့်
စစ်မှန်သော သာသနာတို့ကြား၌ ကွဲပြားမှုကိုဖန်တီးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့မဟုတ် မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ သဘာဝ
ယုံကြည်မှုမှ ဖယ်ကြဉ်ကြသောကြောင့် ဂိုဏ်းဂဏများကွဲကုန် ကြသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ “ရှိယအန်” (شِيَعًا) သည်
“ရှိအာဟ်” (شَيْعَةً) ၏ အများကိန်းဖြစ်၏။ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး၏နောက်သို့ လိုက်ကြသောလူအုပ်စုအား “ရှိအာဟ်”
ဟုခေါ်၏။ သဘာဝသက်ဝင်ယုံကြည်မှုသည် အလ္လာဟ်တစ်ပါးတည်းရှိခြင်းအပေါ်တွင် အခြေခံသဖြင့် ဤ အခြေခံ
နောက်သို့လိုက်ကြကုန်သော လူသားတစ်ရပ်လုံး၌ တစ်ခုတည်းသောစနစ်၊ တစ်ပါတီတည်းသာ ရှိသင့်၏။ သို့သော်
ဖြစ်လာသည်မှာ လူတို့သည် ဤစည်းလုံးညီညွတ်မှု ကွဲထွက်ကာ မိမိတို့ခေါင်းဆောင်များ၏ ပုဂ္ဂလိကအမြင်များ
နောက်သို့ စတင်လိုက်ခဲ့ကြသည်။ မတူသောသူတို့၏ ပုဂ္ဂလိကအမြင်နှင့် သဘောထားများသည် အမြဲတစေ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကွာခြားကြမည်သာဖြစ်၍ အုပ်စုကွဲတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်ချက်များကို ထည့်သွင်းခဲ့ကြ
သည်။ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် လူတို့သည် အုပ်စုနှင့်ဂိုဏ်းဂဏအမျိုးမျိုးကွဲသွားကြ၏။ ထို့ပြင် ရှိုင်တွာန်ကလည်း
၎င်းတို့အား မိမိတို့သည်သာ လမ်းမှန်ပေါ်တွင် ရှိကြသူများဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်စေသည်။ كُلِّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ (ဘာသာပြန် ၃၀:၃၂) ၎င်းတို့အားလုံးသည် သွေဖည်လျက်လမ်းမှားပေါ်တွင် လျှောက်လှမ်းနေကြသော်လည်း
အုပ်စုတစ်စုစီသည် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်ချက်နှင့်မိမိပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေကြပြီး၊ အခြားသူ များအား မှားယွင်းနေသည်
ဟု ကြေညာကြလေသည်။

فَاتِّخِذُوا الْقُرْآنَ حَقًّا وَالْمُسْكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ
အခွင့်အရေးကို ပေးဆောင်လော့။ ထို့ပြင် သူဆင်းရဲ အားလည်းကောင်း၊ ခရီးသည်အားလည်းကောင်း (ပေးကမ်းလှူဒါန်း
လော့)။” (၃၀:၃၈) ရှေ့မှအာယတ်တော်၌ စားနပ် ရိက္ခာသတ်မှတ်မှုသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အခွင့်အာဏာသာလျှင်
ဖြစ်ကြောင်း ဆိုခဲ့၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အချိန်အခါမရွေး မည်သူမည်ဝါမရွေးဘဲ စားနပ်ရိက္ခာကို မိမိအလိုရှိတော်မူ
သူအား ပေါများစွာချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ၍ မိမိအလိုရှိတော်မူသူအား ကျပ်တည်းစွာ ပေးသနားတော်မူ၏။
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌ သုံးစွဲသူအား ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်း၏ရိက္ခာကို လျော့ပါး စေတော်မူမည် မဟုတ်
ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ သတင်းပေးခြင်းပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် အကြင်သူတစ်ဦးသည် စေးနဲမည်၊ မိမိ၌ရှိသည်များကို

စုဆောင်ထားမည်ဆိုက ၎င်း၏ဥစ္စာပစ္စည်းသည် တိုးပွားမည်မဟုတ်ချေ။

ဤစည်းမျဉ်း၏ နောက်ခံမှာ ဟစ်အလ်ဘတ်စ်(ﷺ)၏ အဆိုအရ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)နှင့် ကြွယ်ဝသူတိုင်း အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းကိုသုံးစွဲရာတွင် လက်သီးဆုပ်မထားကြရန် တိုက်တွန်းတော် မူခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအစား သူဆင်းရဲများအပေါ် ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ သုံးစွဲကြသင့်သည်။ ဤသို့သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ပစ္စည်း ဥစ္စာသည် လျော့ပါးသွားမည် မဟုတ်ချေ။ ဤတိုက်တွန်းချက်နှင့်အတူ သုံးစွဲအပ်သည့်လမ်းများကိုလည်း တစ်ခုချင်း ဖော်ပြထား၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် ပေးသနားတော်မူသည့် ဥစ္စာပစ္စည်းများထဲမှ ဦးစွာ သားချင်းတော်စပ်သူများ၊ ဒုတိယ “မဇာကင်”သူဆင်းရဲများ၊ တတိယခရီးသည်များအား ပေးကမ်းကြသင့်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ယင်းသည် အသင်တို့၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါ်မှ ဤလူများရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးပင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းပြ၏။ သို့ အတွက် ၎င်းတို့အားပေးကမ်းရာတွင် ကျေးဇူးပြုသည့်သဘောမျိုးမပြသင့်ပေ။ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ရသင့်ရထိုက် သော ဝေဝေဝေပုံကို ပေးအပ်ခြင်းသည် မျှတစွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်တရားသော လုပ်ရပ်ပင်ဖြစ် စေသည်။

ဤအာယတ်တော်ပါ ‘သားချင်းတော်စပ်သူများ’သည် သာမန်ဆွေမျိုးများ (မေ့ဟ်ရာမ် ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ)ကိုဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်းရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအများစုကရှင်းပြကြ၏။ ၎င်း၏“အခွင့်အရေး”ဟူသော စကားလုံးသည်လည်း သားချင်းတော်စပ်သူများ၏ အခွင့်အရေးအတွက် ယေဘုယျဝေါဟာရဖြစ်ပြီး မိဘများ၊ သား သမီးများနှင့်အခြားဆွေမျိုးရင်းချာများ၏ ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးများ အကျိုးဝင်လေသည်။ ယင်းတို့တွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်ရပ်များဖြစ်သည့် ကောင်းမှုပြုလုပ်ခြင်းနှင့် လှူဒါန်းခြင်းတို့လည်း ပါဝင်၏။ ဤသို့ပြုလုပ်ရာတွင် ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်းမရှိသည့် သာမန်လူထက်စာလျှင် ဆွေမျိုးရင်းချာများအတွက် ပြုလုပ်ခြင်းက အကျိုးဆုလာဘ်ပို၍ ကြီးမား၏။ မည်မျှကြီးမားသည်ဆိုသော် အီမာမ်တစ်ဦးရ် မုဂျာဟစ်(ﷺ) က မိမိ၏ဆွေမျိုးရင်းချာများကို လျစ်လျူရှုလျက် သူတစ်ပါးအားပေးကမ်းသော အကြင်သူ၏လှူဒါန်းမှုကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်၌ လက်ခံနိုင်ဖွယ်မရှိချေဟု ဆိုခဲ့ ၏။ ဆွေမျိုးရင်းချာတို့၏ အခွင့်အရေးဟုဆိုရာ၌ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုကိုသာ ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့အား ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ လုပ်အားဖြင့် အကူအညီပေးခြင်းများလည်း ပါဝင်လေသည်။ အကယ်၍ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မတတ်နိုင်ပါက အနည်းဆုံး ၎င်းတို့အား ကရုဏာဖြင့်ဆက်ဆံခြင်း၊ ၎င်းတို့၏ စိတ်ပျက်အားငယ်မှုကို နှစ်သိမ့်ပေးခြင်း များပြုလုပ်သင့်၏။ သာဝကကြီးဟစ်(ﷺ)ကမိန့်ကြားခဲ့သည်မှာပစ္စည်းဥစ္စာပေါများသူသည် ၎င်း၏ဆွေမျိုးရင်းချာများကို ငွေကြေးဖြင့် ကူညီသင့်၏။ ဥစ္စာပစ္စည်းမရှိသူသည် ကာယလုပ်အားသော်လည်းကောင်း၊ နှုတ်ဖြင့်နှစ်သိမ့်မှုသော်လည်း ပေးသင့်ပေးသည်။ (ကုရ်တုဗီ)

သားချင်းတော်စပ်သူများပြီးသည့်နောက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ၎င်းနောက် ခရီးသည်၏ အခွင့်အရေးများ ဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့၏ အခွင့်အရေးများအတွက်လည်း အခြေခံသဘောတရားမှာ အတူတူပင်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အကြင်သူသည် ငွေကြေးတတ်နိုင်ပါက ၎င်းတို့အား ငွေကြေးအကူအညီ ပေးသင့်သည်။ သို့မဟုတ်က လုပ်အားနှင့် နှစ်သိမ့်မှုများ ပေးသင့်ပေသည်။

وَمَا آتَيْتُم مِّن بَّيْئَاتٍ فَيَأْخُذْ أَمْوَالُ النَّاسِ (ရောစပ်၍) တိုးပွားပြီးလျှင် အသင်တို့ထံ ရောက်လာရန် ပေးခဲ့ကြသောလက်ဆောင်ပစ္စည်းမှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် အထံတော်တွင် တိုးပွားသည် မဟုတ်ပေ။”(၃၀:၃၉) ဤအာယတ်တော်သည် များသောအားဖြင့် ရင်းချာသောဆွေမျိုး များနှင့် မိသားစုများတွင် ရှိတတ်ကြ သည့် မကောင်းသောလေ့ကို ပြုပြင်ရန် ရည်ရွယ်သည်။

၎င်းတို့အလှည့်တွင် တူညီသောပမာဏ(သို့မဟုတ် အနည်းငယ်ပို၍)ကို ပြန်ရလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများကို ပေးအပ်သော လက်ဆောင်၊ အမှတ်တရ ပစ္စည်းပေးခြင်း အထူးသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်တွင် လက်ဖွဲ့စသည်များ ပေးအပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤဓလေ့အားအူရုဗ္ဗ၌ “နောင်သား”ဟုသိကြ၏။ ရှေ့မှအာယတ်တော်တွင်ပေးခဲ့သောညွှန်ကြားချက်ဖြစ်သည့် ဆွေမျိုးသားချင်း၏ ပတ်သက်၍ အခွင့်အရေးနှင့်ဆောင်ရွက်ရာ၌ ကျေးဇူးပြုခြင်းတစ်ခုကဲ့သို့ မပြရသလို အတုံ့အပြန်ကို မျှော်လင့်လျက် ပေးကမ်းခြင်းလည်း မပြုသင့်ကြောင်းကို ဤအာယတ်တော်က အလေးပေးဖော်ပြ၏။ အကြင်သူသည် ငွေကြေးပေးကမ်းရာတွင် ထိုမျှမကသောအရာကို ပြန်၍ရလိမ့်မည်ဆိုသော မျှော်လင့်ချက်ကို ထားရှိပါက အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ဘက်တော်မှကြည့်လျှင် ဆုလာဘ်နှင့်မထိုက်တန်တော့ချေ။ ကုန်အာန်က ယင်းကိုငွေတိုးချခြင်းသို့မဟုတ် အတိုးကဲ့သို့ပင်ဆိုးဝါးကြောင်းကို သွယ်ဝိုက်၍ “ရီဗား”ဟု ရည်ညွှန်းခြင်းပြု၏။^၇

ဥပဒေသ

မိမိကပေးသည်ထက်ပို၍ ပြန်လည်ရရှိရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ယောက်အား လက်ဆောင်ပေးခြင်းသည် စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်၍ ဤအာယတ်တော်က တားမြစ်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် တစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ လက်ဆောင်တစ်ခုကို ရရှိသူသည် အခါအခွင့်ကြုံသော် မိမိဆန္ဒသဘောဖြင့် ထိုသူအား လက်ဆောင်တစ်ခုပြန်ပေးခြင်းသည် ကိုယ်ကျင့်တရား အဆင့်အတန်းအားဖြင့် နှစ်လိုဖွယ်ရာပင်ဖြစ်၏။ ဤသည်မှာ တမန်တော်မြတ်ﷺ၏ အလေ့အကျင့်တစ်ခုလည်းဖြစ်ပေသည်။ တမန်တော်မြတ်ﷺ သည် မိမိအားလက်ဆောင်ပေးသူကို လက်ဆောင်ပြန်ပေးလေ့ရှိခဲ့၏။ (အာအိရှာ(ရသွေ)သခင်မကြီး၏ မှန်ကန် အတည်ပြုမှုအပေါ် ကုန်တုဗီ၏တင်ပြချက်)။ သို့ရာတွင် တစ်ဖက်လူပေးသည့် လက်ဆောင်ကို တုံ့ပြန်သည့်သဘောမျိုး သက်ရောက်စေခြင်းမှ ရှောင်ရှားသင့်၏။

၇ ဤရှင်းလင်းချက်သည် ကုန်အာန်ဋီကာ ဖွင့်သူများစွာ၏ ရှုမြင်ပုံပေါ်၌ အခြေခံ၏။ ကုန်အာန်ကသုံးသော စကားလုံးမှာ “ရီဗာ” ဖြစ်ပြီး ငွေတိုးချခြင်း(သို့မဟုတ်) အတိုးနှင့် တူညီသည်ဟု အများအားဖြင့် နားလည်ကြ၏။ ယင်း ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တားမြစ်ချက်ကို စူရာဘာက္ကရာ၏ အာယတ် ၂၇၅မှ ၂၈၁ အထိလည်းကောင်း၊ စူရာအာလီအင်မ်ရာန်၏ အာယတ်တော် ၁၃၀ ၌လည်းကောင်း အသေးစိတ် ရှင်းပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ပညာရှင်များစွာက အတိုးစားခြင်းအား မဒီနာမြို့တွင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း၊ ယခုအာယတ်တော်သည် မက္ကာမြို့ကျဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤနေရာတွင်သုံးသည့် “ရီဗာ” စကားလုံးသည် အတိုးစားခြင်း သို့မဟုတ် အတိုးကို ဆိုလိုခြင်းမဖြစ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယင်းစကားလုံးအား ဤနေရာတွင် ဆွေမျိုးသားချင်းတစ်ဦးသို့ ၎င်းထံမှ တန်ဖိုးပို၍ကြီးသော လက်ဆောင်တစ်ခု ပြန်၍ရရန်ပေး သည့် လက်ဆောင် ပစ္စည်းဟု အနက်ဖွင့်၏။ သို့သော် အခြားရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုသူအချို့ကမူ စူရာအလ်ဘာကရာထဲတွင် ပါသည့် အတိုင်း အတိုးစားခြင်း(သို့မဟုတ်) အတိုးဟုပင် ယူဆကြသည်။ ၎င်းတို့က အတိုးစားခြင်းအား မက္ကာမြို့၌ပင် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့ ခြင်းဖြစ် သည်။ သို့သော် နိုင်ငံတော်အဆင့်ဖြင့် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်မှာ မဒီနာမြို့တွင်ဖြစ်ကြောင်း ငြင်းချက်ထုတ်ကြ၏။ စာရေးသူ ကမူ အာယတ်တော်၏ တိုက်ရိုက်ရည်ရွယ်ချက်သည် အချို့ဓလေ့ထုံးစံများတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း မိမိပေးသည် ထက်ပို၍ ပြန်လည်ရရှိရန် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် လက်ဆောင်ပေးသော ဓလေ့ဆိုးကို ပြုပြင်ရန်ဖြစ်သည်။ သို့သော် “ရီဗာ” ဟူသော စကားလုံးက ညွှန်းဆိုသည်မှာ ဤအလေ့အကျင့်သည် မြီစားထံမှ အရင်းထက်ပိုသော ပမာဏတစ်ခုကို တောင်းခံခြင်းဖြစ်၍ အတိုးစားသည့် အလေ့အကျင့်သဘောကို ဆောင်နေသည်ဟု ပြောကြားကာ ရှုထောင့်နှစ်ခုအကြား ညှိနှိုင်းပေးခဲ့၏။ (မဟမ္မဒ်တက်ီးအွစ်မာန်)

အာယတ် (၄၁-၄၅)

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ
 الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ ۖ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾ فَأَقِمْ
 وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
 يُصَدِّعُونَ ﴿٤٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسٍ لَهُمْ
 يَنْهَدُون ۚ ﴿٤٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا
 يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

လူတို့၏လက်များက ဆည်းပူးခဲ့ကြသော (မကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့)ကြောင့် ကုန်းမြေ
 ၌လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်၌လည်းကောင်း ပျက်စီးမှု(ဘေးဥပါဒ်များ)သည် ဖြစ် ပေါ်၍နေ
 ချေပြီ။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့ကျင့်မှုခဲ့ကြသော ပြစ်မှုအချို့၏ရသာကို ၎င်းတို့
 အား မြည်းစမ်းစေတော်မူမည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် ၎င်းတို့သည် (မိမိတို့၏ ပြစ်မှုများမှ)
 ပြန်လှည့်ကြပေမည်။[၄၁] (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် (၎င်းတို့အား) ပြောကြားပါလေ။
 (အချင်းတို့) အသင်တို့သည် ကမ္ဘာမြေဝယ် လှည့်လည်သွားလာကြပြီးလျှင် ယခင်က ရှိခဲ့ဖူးကြ
 သောသူတို့၏ နောက်ဆုံးအကျိုးသည် မည်သို့မည်ပုံရှိခဲ့သည်ကို ကြည့်ရှု(လေ့လာ)ကြလေကုန်၊
 ၎င်းတို့အနက် အများစုမှာမူကား “မရှိရစ်က” အခြားအရာများကို အလွှာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်
 နှိုင်းယှဉ် ကိုးကွယ်ကြသူများပင် ဖြစ်ခဲ့ကြကုန်သတည်း။[၄၂] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် မိမိ၏
 မျက်နှာကို (ဤသို့) ဖြောင့်မတ်သော “ဒီနီ” သာသနာပေါ် မြဲမြံတည်တံ့စွာ ထားရှိလော့။ အလွှာဟ်
 အရှင်မြတ်အထံတော်မှ ရွှေ့ပြောင်းမှု အလျှင်းရှိမည် မဟုတ်သောနေ့ ဆိုက်ရောက်မလာမီ
 ထိုနေ့တွင်လူတို့သည် တကွဲစီရှိကြပေမည်။[၄၃] မည်သူမဆို သွေဖည်ငြင်းပယ်ခဲ့မှု ၎င်း၏
 သွေဖည်မှုသည် ၎င်း၏အပေါ်၌သာ ကျရောက်ပေမည်။ ထိုနည်းတူစွာ မည်သူမဆို ကောင်းမြတ်
 သော အကျင့်သီလကိုဆောက်တည်ခဲ့မှု ၎င်းတို့သည် မိမိတို့ အကျိုးငှာ စီမံဆောင်ရွက်နေကြ
 ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။[၄၄] သို့မှသာလျှင် ထိုအရှင်မြတ်သည် “အီမာန်”သက်ဝင်ယုံကြည်၍ ကောင်း
 မြတ်သော အကျင့်သီလများကို ကျင့်မှုတည်ဆောက်ခဲ့ကြကုန်သော သူများအား မိမိကျေးဇူး
 တော်ဖြင့် (ကောင်းမြတ်သော)အစားကို ပေးတော်မူအံ့။ ဧကန်စင်စစ် ထိုအရှင်မြတ်သည် သွေဖည်
 ငြင်းပယ်သောသူတို့အား နှစ်သက်တော်မူသည် မဟုတ်ပေတကား။ [၄၅]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

“လူတို့၏လက်များက ဆည်းပူးခဲ့ကြသော ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ

(မကောင်းမှုဒုစရိုက်တို့)ကြောင့် ကုန်းမြေ၌လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒရာပင်လယ်၌လည်းကောင်း ပျက်စီးမှု(ဘေးဥပါဒ်များ) သည် ဖြစ်ပေါ်၍နေချေပြီ။”(၃၀:၄၁) ရှုဟုလ်မအာနီကျမ်း ရှင်က ရှင်းပြသည်မှာ “ဖစာဒ်” (စာသား၌ ပျက်စီးမှု ဘေးဥပါဒ် ဟု ဘာသာပြန်ထား၏) ဟူသောစကားလုံးသည် ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးခြင်း၊ ကူးစက်ရောဂါများ၊ မကြာခနမီးလောင်ခြင်း၊ ရေနစ်ခြင်း၊ အရာရာတွင် အလွှာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကရုဏာ တော်ကင်းမဲ့ခြင်း၊ အကျိုးစီးပွားယုတ်လျော့ခြင်းနှင့် အကျိုး အမြတ်များလုပ်ငန်းများ ဆုံးရှုံးမှုဒဏ်ကိုခံစားရခြင်းစသည့် ဘေးဒုက္ခမှန်သမျှကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ကမ္ဘာပေါ်၌ ဘေး ဒုက္ခများကျရောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းတရားမှာ လူတို့ ကျူးလွန်ကြသည့် အဖြစ်များကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဤ အာယတ်တော်မှ ကောက်ချက်ဆွဲနိုင်ပေသည်။ “ရိုရ်” (အလွှာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တွဲဖက်ကိုးကွယ်ခြင်း)နှင့် အယူ လွဲခြင်းတို့သည် ပြစ်မှုအပေါင်းအနက် အဆိုးဝါးဆုံးပင် ဖြစ် လေသည်။

وَ مَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ
“စင်စစ်သော်ကား အသင်တို့၌ သက်ရောက်လေ့ ရှိသော ဘေးဒုက္ခဟူသရွေ့သည် အသင်တို့၏လက်များက ဆည်းပူးခဲ့ကြသော အပြုအမူတို့ကြောင့်ပင် သက်ရောက် ခဲ့သည်သာ။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင် မြတ်သည် များစွာသောပြစ်မှုများကိုမူကား ခွင့်လွှတ်တော်မူ၏” (၄၂:၃၀)၌ တစ်မူ ကွဲစွာဖော်ပြ၏။ ယင်းမှာ အသင် ခံစားရသော ဒုက္ခမှန်သမျှသည် အသင်ကိုယ်တိုင်၏ မှားယွင်းသော လုပ်ရပ်များကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ဤမိန့်ဆို ချက်၏ အနစ်သာရသည် ဤကမ္ဘာမြေ၌ လူတို့တွေ့ကြုံကြရသည့် ဘေးဥပါဒ်နှင့် အတိဒုက္ခ များအား မိမိကိုယ်တိုင် ကျူးလွန်ကြသည့် မကောင်းမှုများက ယူဆောင်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၏။ ဤမကောင်းမှုများထဲမှ များစွာကို ခွင့်လွှတ်တော်မူသည်။ များစွာကို အပြစ်ပေးတော်မူသည်။ သို့သော် သက်သာသောပြစ်ဒဏ် ဖြစ်ကြသည်။ အပြစ်ပေး မခံရသေးသော မကောင်းမှုများလည်း ကျန်ရှိနေသေး၏။ ဘေးဒုက္ခကျရောက်ခြင်းဖြင့် အပြစ်ပေးခံရ သည့်မကောင်းမှု မှာ အနည်းငယ်မျှသာရှိလေသည်။ အကယ်၍ ပြစ်မှု အားလုံးကို ယင်းတို့နှင့် ထိုက်တန်သော ပြင်းထန် မှုနှင့်အညီ အပြစ်ဒဏ်စီရင်မည်ဆိုပါက ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသက်ရှင်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့မည့်သူ တစ်ဦးမျှပင်ရှိတော့မည် မဟုတ်ချေ။ သို့သော်အာယတ်တော်၏အဆုံး၌ မိန့်ဆိုထားသကဲ့သို့ عَمِلُوا “နောက်ဆုံးတွင် ထိုအရှင်မြတ် သည် ၎င်းတို့ ကျင့်မှုခဲ့ကြသော ပြစ်မှုအချို့၏ရသာကို ၎င်းတို့အား မြည်းစမ်းစေတော်မူမည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် ၎င်းတို့သည် (မိမိတို့၏ ပြစ်မှုများမှ) ပြန်လှည့်ကြပေမည်။”(၃၀:၄၁) ၎င်းတို့အား ၎င်းတို့ပြုလုပ်ကြသည့် မကောင်းမှု များ၏ အရသာကို အနည်းငယ်မျှ မြီးစမ်းစေတော်မူသည်။ အလွှာဟ်အရှင်မြတ်က ကျွန်ုပ်တို့၏ မကောင်းမှု များစွာကို ခွင့်လွှတ်တော်မူခြင်း၊ ခွင့်မလွှတ်သည့်တိုင် သက်သာစွာအပြစ်ပေးခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကံကောင်း ထောက်မမှုပင် ဖြစ်ချေသည်။ ထိုသည့်နောက် ၎င်းတို့၏မကောင်းသော လုပ်ရပ်များ၏ရလဒ်အဖြစ် မည်သည့် အခက် အခဲနှင့် အတိ ဒုက္ခမျိုးမဆို ၎င်းတို့ထံသို့ ဤလောက၌ကျရောက်ခြင်းအား စဉ်းစားဆင်ခြင်သိမြင်နိုင်မည်ဆိုပါက ယင်းတို့သည် စင်စစ် ထိုအရှင်မြတ်ထံတော်မှ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ကရုဏာတော်များပင် ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြလေသည်။ ဤလောကီ ဒုက္ခ ဆင်းရဲများ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ၎င်းတို့အား အိပ်မောကျနေရာမှ နှိုးပေးရန်ဖြစ်၏။ သို့မှသာ ၎င်းတို့သည် ၎င်းတို့၏ မကောင်းသောလုပ်ရပ်များကို စွန့်ပစ်လိုစိတ်ပေါ်ပေါက်လာကြမည့်အပြင် ၎င်းတို့ထံသို့ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ယူ ဆောင်လာမည် ဖြစ်ကြောင်း ဤအာယတ်တော်၏အဆုံး၌ ဖော်ပြလေသည်။ لَعَلَّكُمْ تَرْجِعُونَ “သို့မှသာလျှင် ၎င်းတို့ သည် (မိမိတို့၏ ပြစ်မှုများမှ) ပြန်လှည့်ကြပေမည်။”(၃၀:၄၁)။

ကြီးမားသော ဘေးဒုက္ခများသည် လူတို့၏ မကောင်းမှုများကြောင့် ကမ္ဘာမြေသို့ ကျရောက်ခြင်းဖြစ်၏။

ဤနောက်ခံစာတမ်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အချို့ပညာရှင်များက အကယ်၍ လူတစ်ဦးသည် မကောင်းမှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်ပါက ၎င်းသည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ရပ်လုံးနှင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များနှင့် အခြားတိရစ္ဆာန်အပေါင်းအား ဒုက္ခပေးသည်ဟုကြေညာကြခြင်းဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်း၏အပြစ်ကြောင့် ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ ဘေးဒုက္ခ တစ်စုံတစ်ရာ ကျရောက်သည်ရှိသော် အခြားသူအားလုံးလည်း ထိုဘေးဒုက္ခကြောင့် ထိခိုက်ခံစားကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရသူတစ်ဦးချင်းစီက ကမ္ဘာပျက် မည့်နေ၌ အပြစ်ကျူးလွန်သူအား စွဲချက်တင်ကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

ရှုကီးကဏ္ဍဟစ်ဒ်က တစ်စုံတစ်ရာကို မတရားရယူသူသည် အယူခံရသူတစ်ဦးတည်းကိုသာ ထိခိုက်နှစ်နာ စေသည်မဟုတ်ဘဲ လူသားမျိုးနွယ်တစ်ရပ်လုံးကိုလည်း ထိခိုက်နှစ်နာစေသည် ဟုဆိုခဲ့၏။(ရှုဟ်) အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဤသို့ပြုခြင်းသည် အခြားသူများကိုပါ လမ်းဖွင့်ပေးခြင်းဖြစ်၍ လူ့လောကတစ်ခုလုံးသည် ယင်းအလေ့အကျင့်မျိုးတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သွားနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ဒုတိယအနေဖြင့် ဤမကောင်းသော အလေ့အကျင့်က ဘေးဒုက္ခများကို ဖိတ်ခေါ်သည်ဖြစ်၍ လူတိုင်းပင် ဒုက္ခတွေ့နိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

သံသယတစ်ခုအတွက် အဖြေ

ခိုင်မာသော ဟဒီးဆ်တော်တစ်ရပ်၌ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်မှာ တမန်တော်မြတ် ﷺ မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ “ဤလောကသည် ယုံကြည်သက်ဝင်သူများအတွက် အကျဉ်းထောင်ဖြစ်ပြီး ကာဖီရများအတွက် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၏။” ၎င်းက ရှင်းပြသည်မှာ ကာဖီရတို့သည် ၎င်းတို့၏ကောင်းသောအပြုအမူများအတွက် ဤလောက၌သာ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ကျန်းမာခြင်းပုံစံများဖြင့် ဆုလာဘ်ရကြသည်။ ယုံကြည်သက်ဝင်သူတို့၏ ဆုလာဘ်ကိုမူ တမလွန်ချီးမြှင့်နိုင်ရန်အတွက် စုဆောင်းထားရှိ၏။ ထို့အပြင် ဤလောကရှိ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများသည် သစ်ပင်၏ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်းနှင့် အလားတူ၏။ လေပြေလေညင်းတိုက်ခတ်သော် သစ်ကိုင်းသည် ဘယ်ညာယိမ်းနွဲ့ပြီး လေတိုက်ရပ်သည်နှင့်သစ်ကိုင်းလည်း မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်သွားတော့၏။ အဆုံးတစ်နေ့၌ ၎င်းတို့သည် ဤလောကကို ဤအခြေအနေမျိုး၌ပင် စွန့်ခွာသွားကြလေသည်။ လောကီအတိဒုက္ခများ၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကို တမန်တော်တို့အများဆုံး ခံစားကြရသည်။ ထို့နောက်မှ တမန်တော်များနှင့် နီးစပ်စွာရှိကြသူများ၊ ထို့နောက် ၎င်းတို့နှင့်နီးစပ်စွာရှိကြသူများ ခံစားကြရသည်ဟု အဆိုရှိ၏။ (پَرِيعَ النَّاسِ بِلَاءَ الْآلِنَبِيِّآءَ ثُمَّ لَا مَثَلَ فَلَا مَثَلَ ထို့နောက် ၎င်းတို့နှင့်နီးစပ်သူများ၊ ထို့နောက် ၎င်းတို့နှင့်နီးစပ်သူများ ခံစားကြရ၏။)

ကြည့်ရသည်မှာ ဤခိုင်မာသော ဟဒီးဆ်တော်အားလုံးသည် ဤအာယတ်တော်၌ မိန့်ဆိုထားသည်နှင့် ဝိရောဓိဖြစ်နေပုံရ၏။ ထို့ပြင် မွတ်စလင်မ်သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့သည် များသောအားဖြင့် ခက်ခဲသောဘဝတွင် နေထိုင်ကြရပြီး ကာဖီရတို့နှင့် လက်လွတ်စပယ်နေကြသူတို့သည် ဇိမ်ကျ၍ လွယ်ကူသောဘဝတွင် နေထိုင်ကြရသည်ကို တွေ့ရများ၏။ အာယတ်တော်တွင် ဖော်ပြသကဲ့သို့ မကောင်းမှုများကြောင့် ဒုက္ခနှင့်အခက်အခဲများကို စံစားကြရသည်ဆိုပါက အနေအထားမှာ ဖီလာဆန့်ကျင်ဖြစ်နေသည်။

ဤဝေခွဲမရမှု၏ အဖြေမှာ မကောင်းမှုသည် ဒုက္ခကိုဖိတ်ခေါ်သည့် အကြောင်းအရာတစ်ခုဟု ဖော်ပြသော်လည်း ဤအကြောင်းတရား တစ်ခုတည်း عَلَتْ تَامَةً ကြောင့်သာမဟုတ်ဘဲ လူတစ်ဦးဒုက္ခရောက်လေတိုင်း ၎င်းကျူးလွန်သည့် အပြစ်များကြောင့်သာ ဖြစ်သည့်သဘောရှိ၏။ အကြောင်းတရား၏နောက်မှ အကျိုးတရားက လိုက်ပါလာသည်ကို မကြာခဏတွေ့ကြရ၏။ သို့ရာတွင် အချို့ကိစ္စရပ်များ၌မူ ပုံမှန်အကျိုးတရားအား အခြားသော

အကြောင်းတရားအချို့က လွှမ်းမိုးခြင်းဖြင့် ပုံမှန်အကျိုးတရားသည် ထိန်းချုပ်ခြင်းသို့မဟုတ် လုံးဝချေဖျက်ခြင်းကို ခံရတတ်ပေသည်။ ဥပမာ- တစ်စုံတစ်ယောက်က ဝမ်းနှုတ်ဆေးအား အစာအိမ်ကို လှုပ်ရှားစေရန်အတွက် အသုံးပြု သည်ဟု ဆိုပါက ထိုပြောဆို ချက်သည် ဝမ်းနှုတ်ဆေး၏အာနိသင်နှင့်ပတ်သက်၍ မှန်ကန်၏။ သို့သော် ဝမ်းနှုတ်ဆေး သည် အခြားဆေး၏အာနိသင်ကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မသိသောအကြောင်းအရင်းတစ်ခုကြောင့်ဖြစ်စေ အစာအိမ်အား လှုပ်ရှားစေခြင်း မပြုသည့်အခါလည်းရှိ၏။ အလားတူပင် တစ်ခါတစ်ရံအဖျားဖြတ်ဆေးသည် အဖျားကျ စေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အိပ်ဆေးသည် လူတစ်ဦးအား အိပ်ပျော်စေခြင်းကိုလည်းကောင်း မပြုလုပ်သည်ကို တွေ့ရတတ်ပေ သည်။ ထို့ကြောင့် အာယတ်တော်၏ အဆုံးသတ်ရလဒ်မှာ အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်းသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုဖိတ်ခေါ်သည့် လက္ခဏာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ၌ အခြားသောဆန့်ကျင်ဘက်အကြောင်းရင်းများကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခသည် ရောက်မလာခြင်းဖြစ်၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဤသည်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်လည်း တစ်ခါတစ်ရံဖြစ်နိုင် သည်။ ယင်းမှာ အပြစ်မကျူးလွန်ပါဘဲလျက် အခက်အခဲနှင့် အတိဒုက္ခများ ရောက်လာတတ်ကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် အပြစ်မကျူးလွန်ပါဘဲလျက် ဆင်းရဲဒုက္ခများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းအား အာယတ်တော်၌ လုံးဝထည့်သွင်း စဉ်းစား ခြင်းမပြုရန်မှာ မဖြစ်ပေ။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်များနှင့် ဘာသာရေးကိုးရှိုင်းသူများ၏ကိစ္စတွင် အပြစ်မပြုဘဲလျက်နှင့် ဘေးဒုက္ခများသည် ၎င်းတို့ထံသို့ အလည်အပတ် ရောက်လာနိုင်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့အနေအထားမျိုးတွင် ဒုက္ခရောက် စေခြင်းသည် အပြစ်ကျူးလွန်ခြင်း ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့၏ အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်ပေးရန်အတွက် ၎င်းတို့အား ဒုက္ခရောက်စေကာ စမ်းသပ်မှု၊ စစ်ဆေးမှုများကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က အခက်အခဲနှင့် အတိဒုက္ခများအတွက် အကြောင်းရင်းမှာ လူတို့၏ အပြစ်များ ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ရာတွင် ဤဘေးဒုက္ခများသည် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး သို့မဟုတ် မြို့ကြီးတစ်မြို့လုံးကို လွှမ်းမိုးပြီး လူသားအားလုံးနှင့် တိရစ္ဆာန်များပါ ထိခိုက်ခံစားကြရသော အနေအထားများအတွက် ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့သော ဒုက္ခတို့သည် များသောအားဖြင့် အပြစ်ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာနှင့် လွတ်လပ်စွာ ကျူးလွန်ကြသော အခါမျိုး၌ ကျရောက် ပေသည်။ တစ်ဦးချင်းစီ၏ အခက်အခဲနှင့် အတိဒုက္ခများအရေးတွင် ဤစည်းမျဉ်းကို အသုံးပြု၍ မရနိုင်ပေ။ အဘယ် ကြောင့် ဆိုသော် ဘေးဒုက္ခများသည် တစ်ခါတစ်ရံ စမ်းသပ်မှုစစ်ဆေးမှုများအတွက် ကျရောက်ခြင်း ဖြစ်ပြီး အကြင်သူ သည် စမ်းသပ်မှုများကို အောင်မြင်ပါက ၎င်း၏ အဆင့်အတန်းအား တမလွန်၌ မြှင့်တင်ပေးခြင်းခံရလေသည်။ စင်စစ် ယင်းကဲ့သို့သော ဘေးဒုက္ခများသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးပေးခြင်းနှင့် ကရုဏာတော်ပင်ဖြစ်၏။ ထို့ အတွက် ဘေးဒုက္ခခံစားနေရသူတစ်ဦးအား အပြစ်သားဟုခေါ်ဆိုခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိချေ။ ထိုနည်းတူစွာ လူ ချမ်းသာတစ်ဦးအား ဘာသာရေးကိုးရှိုင်းသူ၊ ဖြောင့်မန်သူဟု တွေးထင်ရန်လည်း မသင့်ချေ။ သို့ရာတွင် ငတ်မွတ်ခြင်း၊ မှန်တိုင်းများ၊ ကူးစက်ရောဂါများ၊ ငွေကြေး ဖောင်းပွခြင်းနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကင်းမဲ့ခြင်း စသည့် အကြီးစားအခက်အခဲများ၊ ဘေးဒုက္ခများကို ခံစားရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းအရင်းသည် အပြစ်များကို ပေါ်ထင်စွာ ကျူးလွန်ခြင်းနှင့် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ စည်းကမ်းချက် ဖီဆန်အာခံခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

အထူးမှတ်စု

ဟာဇရတ်ရှားဝလီယုလ္လာ^ရက **حجة الله البالغة** ကျမ်း၌ ဤလောကတွင် အကောင်းနှင့်အဆိုး၊ ဒုက္ခနှင့် သာယာ ချမ်းမြေ့မှု၊ အခက်အခဲနှင့် လွယ်ကူမှုများအတွက် အကြောင်းတရားနှစ်မျိုးနှစ်စားရှိကြောင်း ထောက်ပြခဲ့၏။ ပထမ အမျိုးအစားမှာ ပေါ်လွင်မြင်သာသော “အပြစ်အကြောင်းတရား” ဖြစ်ပြီး ဒုတိယအမျိုးအစားမှာ ဖုံးကွယ်နေသော

"အတွင်းအကြောင်း တရား"ဖို့ဖြစ်ကြသည်။ "အပြင်အကြောင်းတရား"မှာ ရုပ်ဝတ္ထု အကြောင်းတရားများဖြစ်ကြပြီး အားလုံးက မြင်နိုင် သည့်ပြင် ပုံမှန်အားဖြင့် မြင်သည့်အတိုင်းလည်း ထင်မှတ်ကြသည်။ "အတွင်းအကြောင်းတရား"မှာ လူသားတို့၏ လုပ်ရပ်များပေါ်တွင် မူတည်သည့်အရာများဖြစ်ကြပြီး ယင်းတို့က ကောင်းကင်တမန်များ၏ အကူအညီ သို့မဟုတ် ကျိန်ဆဲမှုနှင့် မုန်းတီးခြင်းကို ဖြစ်စေလေသည်။ ဥပမာ- မိုးရွာသွန်းခြင်း၏ အကြောင်းတရားသည် သိပ္ပံ ပညာရှင်များနှင့် ဒဿနိကပညာရှင်အတွက် အပူရှိန်ကြောင့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများအပေါ်၌ ရေငွေ့ပျံ့ကာ ယင်းရေငွေ့ များသည် တိမ်ပုံစံဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် လေပြေ၏သယ် ဆောင်မှုဖြင့် ကုန်းတွင်းဆီသို့ ရွေ့လျားသွားကြသည်။ ထို့နောက် ကုန်းမြေ ၏အပူရှိန်ကြောင့် မြင့်ရာသို့တက်သွားကြကာ အေးသောအလွှာရှိရာ အမြင့်သို့ရောက်ချိန်တွင် ရေငွေ့တို့ သည် အေးခဲသွားကြသည်။ ထို့နောက် နေ၏အပူရှိန်ကြောင့် အေးခဲနေသည့်ရေငွေ့များ အရည်ပျော်ကာ နောက်ဆုံး တွင် ရေစက် ရေပေါက်များအဖြစ် အမြင့်မှကျဆင်းလာခြင်းဖြစ်၏။သို့သော် ဤအကြောင်းအရာနှင့်သက်ဆိုင်သော ဟဒီးဆ်တော်များကမူ ဤဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးမှာ ကောင်းကင် တမန်တို့၏ လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ စင်စစ် ဖြစ်စဉ် တစ်ရပ် အတွက် အကြောင်းတရားများစွာ ရှိနိုင်သောကြောင့် အဆိုနှစ်ရပ်သည် ဝိရောဓိဖြစ်ခြင်းမရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ဤကိစ္စ၌အထက်ပါအတိုင်းသိပ္ပံနည်းကျရှင်းပြမှုသည်အပြင်အကြောင်းတရားပင်ဖြစ်၏။ "အတွင်းကြောင်းတရား"မှာမူ ကောင်းကင်တမန် တို့၏လုပ်ရပ် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဤအကြောင်းတရားနှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ လိုအပ်ချက်၊ မျှော်လင့်ချက်များ နှင့်အညီ မိုးရွာသွန်းခြင်း ဖြစ်လာပေသည်။ အကယ်၍ အကြောင်းတရားနှစ်ခုစလုံး ပေါင်းစပ်မှုမရှိ သောအခါ၌ မိုးရွာသွန်းမှုသည် ပြတ်တောက်သွားခြင်း ဖြစ်ပေါ်၏။

ရှားဝလီယုလ္လာဟ် عليه السلام က ဤအကြောင်းရပ်အား ဆက်လက်ရှင်းပြရာတွင် လောကီအတိဒုက္ခများ၏ အချို့ သောအကြောင်းတရားများမှာ အကောင်းနှင့်အဆိုးကိုခွဲခြား၍ မသိသောရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သို့မဟုတ် ဇီဝဗေဒဆိုင်ရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ဥပမာ-မီး၏ထူးခြားဝိသေသမှာ လောင်ကျွမ်းရန် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အခြားတစ်နည်းပြုလုပ်ဆောင်ရန် အမိန့်တော်ကို မရရှိပါက မီးသည် အကြင်သူအား ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းသူ သို့မဟုတ် အပြစ်သားဟူ၍ စဉ်းစားနေမည် မဟုတ်ဘဲ လောင်ကျွမ်းစေမည်သာဖြစ်၏။ "နမ်ရှူးဒ်၏ မီး"ကိစ္စ၌ မီးသည် တမန်တော်အိမ်ရာဟင်မ်^၁အတွက် အေးမြစေရန် တည်ငြိမ်အေးချမ်းစေရန် အမိန့်ပေးခြင်းခံခဲ့ရ၏။ ရေ၏ပင်ကိုအရည်အချင်းမှာ ၎င်းထက်ပို၍ လေးလံ သောကိုယ်ထည်များကိုနှစ်မြုပ်စေရန်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်းသည်အမြဲတမ်းပင်ဤတာဝန်ကိုထမ်းဆောင်ပေလိမ့်မည်။ အလားတူပင် အခြားအရာများသည်လည်း ၎င်းတို့အတွက်သတ်မှတ်ထားသော အလုပ်များကို ဆောင်ရွက်နေကြသည် သာဖြစ်၏။ အချို့အတွက် ၎င်းတို့သည် ဒုက္ခရောက်စေ၊ ခက်ခဲကြမ်းတမ်း စေမည်ဖြစ်သော်လည်း အခြားသူများအတွက် ၎င်းတို့သည် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်းနှင့် လွယ်ကူမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေမည်ဖြစ်၏။

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ"အပြင်အကြောင်းတရား"များကဲ့သို့ပင်လူတစ်ဦး၏ ကောင်းမှုနှင့်မကောင်းမှုများသည်လည်း အခက်အခဲ နှင့်အတိဒုက္ခများကို လည်းကောင်း၊ လွယ်ကူမှုနှင့် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း ဖြစ်စေမည် ဖြစ်၏။ လွယ်ကူမှု၊ ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာရှိမှုများ၏ "အပြင်နှင့်အတွင်းအကြောင်းတရား"များ အတူတကွ ပေါင်းဆုံ ကြသောအခါ လူတစ်ဦး သို့မဟုတ် လူတစ်စုသည် ဘဝတွင် လွယ်ကူမှုနှင့် ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာမှုများကို ခံစားကြရမည် ဖြစ်၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် သဘာဝအကြောင်းတရားများသည် ပူဆွေးသောကန်နှင့် ပြဿနာများကို လူတစ်ဦး သို့မဟုတ် လူတစ်စုအား ဖြစ်ပေါ်စေပါက ထို့ပြင် ၎င်းသို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ လုပ်ရပ်များကလည်း အခက်အခဲနှင့် အတိ ဒုက္ခများကို တောင်းဆိုပါက များသောအားဖြင့် ဘေးဒုက္ခကျရောက်လေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အပြင်အကြောင်းတရား၏ အချက်အလက်များက အခက်အခဲနှင့်ဘေးဒုက္ခများ ရောက်လာ စေရန် ပြုလုပ်နေကြသော်လည်း လူတစ်ဦး၏ကောင်းမှုများက ၎င်း၏ ဘဝကိုလွယ်ကူမှုနှင့် သာယာချမ်းမြေ့မှုဘက်သို့ တိမ်းညွှတ်စေသည်မျိုး ဖြစ်တတ်၏။ ယင်းကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေအထားမျိုး၌ အတွင်းအကြောင်းတရားများသည် အပြင်အကြောင်းတရားများ၏ လွှမ်းမိုးခြင်းကို တွန်းလှန်ရာ၌ အသုံးပြုခြင်းခံရသည်။ ရလဒ်အနေဖြင့် ၎င်း၏သဘော ကောင်းသော အတွင်းအကြောင်းတရားများ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို အပြည့်အဝခံစားရမည် မဟုတ်တော့ချေ။ အလားတူ ပင် တစ်ခါတစ်ရံ၌ အချက်အလက် အကြောင်းတရားများသည် လွယ်ကူမှုနှင့်သာယာချမ်းမြေ့မှုကို တောင်းဆိုသော် လည်း အတွင်းအကြောင်းတရားများ သို့မဟုတ် ၎င်း၏ လုပ်ရပ်များက အခက်အခဲနှင့်အတိဒုက္ခတို့ကို ဖိတ်ခေါ်သည် မျိုးလည်း ဖြစ်တတ်၏။ ဤဆန့်ကျင်ဘက်အနေအထား၌လည်း သာယာချမ်းမြေ့မှု၊ လွယ်ကူမှုများကို ရရှိမည်မဟုတ် သကဲ့သို့ ဘေးဒုက္ခများကလည်း ၎င်းတို့၏ စွမ်းအင်အပြည့်ဖြင့် ဒုက္ခပေးနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

အလားတူပုံစံတစ်ခု၌ အချက်အလက်အကြောင်းတရားများသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ တမန်တော်တစ်ပါး၊ သူတော်စင်သို့ မဟုတ် ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦးအား စမ်းသပ်ရန်အတွက် အခွင့်အလမ်းမသာ ဖြစ်တတ်၏။ အကယ်၍သာ ဤရှင်းလင်းချက်အား သေချာသဘောပေါက်ပါက ကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်၏ အာယတ်တော်များနှင့် ကိုးကားသည့် ဟဒီးဆ်တော်များကြားတွင် အပြန်အလှန် သဟဇာတဖြစ်ခြင်းနှင့် ညီညွတ်မှုရှိခြင်းများမှာ ပေါ်လွင်လာ မည်ဖြစ်ပြီး ရှေ့နောက်ညီညွတ်မှုမရှိခြင်း သို့မဟုတ် ကွဲလွဲခြင်းများနှင့် ပတ်သက်သည့် သံသယကိုလည်း ဖယ်ရှား နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဘေးဒုက္ခများကျရောက်သည့်အခါ စစ်ဆေးခြင်း သို့မဟုတ် စမ်းသပ်ခြင်းနှင့် ပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်စေခြင်းတို့၏ ကွာခြားချက်

ဘေးဒုက္ခများကျရောက်သောအခါ ယင်းဘေးဒုက္ခများသည် အချို့သော လူကောင်းသူမွန်တို့အား ၎င်းတို့၏ အပြစ်များကို ပြေပျောက်စေရန်အတွက် လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်ပေးရန်အတွက် လည်းကောင်း စမ်းသပ်မှုနှင့် စစ်ဆေးမှုများပြုရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ပြီး ကျန်လူများအဖို့ ၎င်းတို့၏အပြစ်များအတွက် ပြစ်ဒဏ်ပေးရန်ဖြစ်လေသည်။ ကိစ္စနှစ်ရပ်စလုံးအတွက် ဘေးဒုက္ခ၏ပုံစံများနှင့် ဆင်တူပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ယင်း တို့အား မည်ကဲ့သို့ခွဲခြားမည်နည်း။ ရှားဝလီလွလ္လာဟ်^{رحمه الله}က လူကောင်းသူမွန်များအပေါ် စမ်းသပ်ရန်အတွက် ကျ ရောက်သည့် ဘေးဒုက္ခများအား ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ လက်ဆောင်မွန်များဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျေနပ်စွာ လက်ခံကြခြင်းဖြင့် သိနိုင်သည်ဟုဆိုခဲ့၏။ ၎င်းတို့၏ အခက်အခဲနှင့်ဘေးဒုက္ခများထဲတွင် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်နေကြပုံမှာ ဆေးခါးကြီးတိုက်ကျွေး၍လည်းကောင်း၊ နာကျင်ဖွယ်ခွဲစိတ်မှုဖြင့်လည်းကောင်း ကုသပေးခြင်းခံရသည့် လူနာတစ်ဦး နှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူပေသည်။ ယင်းလူနာသည် ဆေးကုသစဉ်အတွင်း ကြုံတွေ့ခံစားရသော နာကျင်မှုဝေဒနာများ ကို စောဒကမတက်ရုံမျှမက၊ ထိုအတွက် အခကြေးငွေကိုပင် ပေးလိုက်သေး၏။ ထို့ပြင် ၎င်းသည် ဤသို့နာကျင်ဖွယ် ကုသခံရေးအတွက် ၎င်းတွင်ရှိသမျှကိုလည်း ပုံအောလိုက်သေး၏။ ဤသည်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာပြစ်ဒဏ်အဖြစ် ဘေးဒုက္ခ များ ချပေးခြင်းခံရသည့်မကောင်းမှုပြုကြသူတို့မှာကား အသည်းခိုက်အောင် ခံစားကြရလျက် ဒုက္ခတွင်း၌ ငိုကြွေးခြင်း၊ ညည်းတွားခြင်းများပြုလုပ်ကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ဖော်ကားရာရောက်သည်အထိ ကျေးဇူးမသိတတ်သော စကားများကို ရေရွတ်ကြသည်။

ဟကီမုလ် အွမ္မဟ် အရှ်ရဖ်အလီ ထာနဝီ ﷺ က ဘေးဒုက္ခနှစ်ခု၏ အခြားသော ကွာခြားချက်တစ်ရပ်ကို ပေးခဲ့သည်။ အကြင်သူသည် အကယ်၍ မိမိ၏အပြစ်၊ အမှားများကို သတိပြုမိပြီး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ခွင့်လွှတ်ခြင်း အား ရှာကြံလိုစိတ် ပြင်းပြစွာဖြစ်ပေါ်လာပါက ယင်းဘေးဒုက္ခသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကြင်နာမှုနှင့်မျက်နှာသာ ပေးမှုဖြစ်သည်။ သို့သော် အကြင်သူသည် စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်ကာ အပြစ်နှင့်မကောင်းမှုများကို ပို၍ကျူးလွန် ပါက ယင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အမျက်တော်နှင့် ပြစ်ဒဏ်ပင်ဖြစ်စေသည်။

အာယတ် (၄၆-၅၃)

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيَّاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ
 الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَتَتَّبَعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَتَعْلَمُكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُواهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَاذْتَقَمْنَا مِنَ
 الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ
 الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى
 الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةٍ إِذَا هُمْ
 يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لُمُبْلِسِينَ
 ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ إِلَى آثِرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ
 لَمُحْيِ الْمَوْتَى ۚ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجًّا فَرَآوَهُ
 مُصَفَّرًا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ
 الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِ الْعُنْيِ عَنْ ضَلَلَتِهِمْ
 إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

စင်စစ် ထိုအရှင်မြတ်၏ သက်သေလက္ခဏာ များအနက်မှ ထိုအရှင်မြတ်သည် ရှေ့ ပြေး သတင်းကောင်းအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ ကရုဏာတော်၏ရသာကို အသင်တို့အား မြည်းစမ်းစေတော်မူအံ့ သောငှာလည်းကောင်း၊ ထိုအရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်နှင့် ရွက်သဘော များသည် (ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ)၌ သွားလာနိုင်ကြအံ့သောငှာ လည်းကောင်း၊ အသင်တို့သည် ထို အရှင်မြတ်၏ ကျေးဇူးတော်တည်းဟူသော စားနပ် ရိက္ခာကို ရှာဖွေနိုင်ကြအံ့သော ငှာလည်း ကောင်း၊ အသင်တို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို သိတတ်ကြအံ့သောငှာ လည်းကောင်း (မိုးမရွာမီ) လေ များကို စေလွှတ်တော်မူခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။[၄၆] ထို့ပြင် မချွတ်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် အသင့်

အလျင် ရုစုလ်တမန်တော် များအား ၎င်းတို့၏အမျိုးသားတို့ထံ စေလွှတ်တော်မူခဲ့ရာ ထိုရုစုလ်တမန် တော်များသည် ၎င်းတို့ထံ ထင်ရှားစွာသော သက်သေသာဓကများနှင့်တကွ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ ကုန်၏။ ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြကုန်သောသူတို့အား လက်စားချေတော် မူခဲ့၏။ စင်စစ် “မုဒ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား ကူညီစောင့်မတော်မူခြင်းသည် ငါအရှင် မြတ်၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်ပေသတည်း။[၄၇]

အလ္လာဟ်သည် အကြင်အရှင်မြတ်ပင်၊ ထိုအရှင်မြတ်သည် လေများကို စေလွှတ်တော်မူ ၏။ ထိုအခါ ထိုလေများသည် မိုးတိမ် များကို သယ်ဆောင်၍သွားကြ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ် သည် (တခါတရံ) ယင်းမိုးတိမ်များကို မိမိအလိုရှိတော်မူသည့်အတိုင်း မိုးကောင်းကင်၌ ဖြန့်တော် မူ၏။ (တခါတရံ) ထိုအရှင်မြတ်သည် ယင်းမိုးတိမ်များကို အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ပြုလုပ်တော်မူ ၏။ ထို့နောက် အသင်သည် ယင်းမိုးတိမ်များ၏အကြားမှ မိုးရေ(ကျလာသည်)ကို တွေ့မြင်လေ၏။ ထို့နောက်ထိုအရှင်မြတ်သည်ယင်းမိုးရေကိုမိမိကျွန်ုပ်အနက်မိမိအလိုရှိတော်မူသောသူ၏ထံသို့ သက်ရောက်စေတော်မူသောအခါ ၎င်းတို့သည် ရုတ်တရက် ချက်ချင်းပင် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင် ကြကုန်၏။[၄၈] အမှန်စင်စစ်သော်ကား ၎င်းတို့သည် ယင်းသို့ ဝမ်းမြောက်မီ ထိုမိုးမရွာမီက အမှန်ပင် မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့လျက် ရှိခဲ့ကြကုန်၏။[၄၉] သို့ဖြစ်ပေရာ အသင်သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ကရုဏာတော်(တည်းဟူသောမိုးရွာသွန်းခြင်း)၏အမှတ်လက္ခဏာများကိုကြည့်လေ။ ထိုအရှင်မြတ်သည်ပထဝီမြေကိုယင်းပထဝီမြေ(သေ့ခြောက်)သေပြီးနောက်မည်သို့ရှင်စေတော်မူ ခဲ့ပါသနည်း။ ဇကုမလွဲ ထိုအရှင်မြတ်သည်ပင် သူသေတို့အား ရှင်စေတော်မူမည့် အရှင်ဖြစ်တော် မူ၏။ ထိုမှတစ်ပါး ထိုအရှင်မြတ်သည် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို စွမ်းဆောင်နိုင်တော် မူသော အရှင် မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသည်။[၅၀] သို့ရာတွင် အမှန်ပင် အကယ်၍ ငါအရှင်မြတ်သည် (အခြား သော)လေတမျိုးကို စေလွှတ်တော်မူ၍ ၎င်းတို့သည် ထိုလယ်ယာကို ဝါ၍နေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ ကြလျှင် ၎င်းတို့သည် ထို(သို့ဝါသွားသည့်)နောက်တွင် အမှန်ပင် ကျေးဇူးကန်းကြကုန်အံ့ သတည်း။[၅၁] သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်) ဇကု အမှန် အသင်သည် သူသေတို့အား ကြားစေနိုင်သည် မဟုတ်ပေ။ ထိုနည်းတူစွာ အသင်သည် နားပင်းသူတို့အားလည်း ၎င်းတို့ ကျော ခိုင်းလှည့်ပြန်သွားကြသောအခါ ဟစ်ခေါ် သံကို ကြားစေနိုင်သည် မဟုတ်ပေ။[၅၂] ထိုမှတစ်ပါး အသင်သည် မျက်စိကန်းသူတို့ အားလည်း ၎င်းတို့၏လမ်းလွဲခြင်းမှ (ကယ်တင်ခြင်းငှာ) တရား လမ်းကို ပြသနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အသင်သည် ငါအရှင်မြတ်၏ အာယတ်တော်များကို ယုံကြည်၍ (အမိန့် တော်များကို) နာခံသောသူတို့အားသာလျှင် ကြားစေနိုင်ပေသတည်း။[၅၃]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

فَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُجْرُمَاتِ وَأَنزَلْنَا عَلَىٰ نَارِ الْمُؤْمِنِينَ "ထို့နောက် ငါအရှင်မြတ်သည် ပြစ်မှု ကျူးလွန်ကြကုန်သောသူတို့အား လက်စားချေတော်မူခဲ့၏။ စင်စစ် “မုဒ်မင်န်” သက်ဝင်ယုံကြည်သူတို့အား ကူညီစောင့်မတော်မူခြင်းသည် ငါအရှင်မြတ်၏တာဝန်ပင် ဖြစ်ပေသတည်း။” (၃၀:၄၇) ဤအာယတ်တော်က အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် ယုံကြည်သက်ဝင်ကြသူတို့အား ကူညီရန် မိမိကိုယ်တော် တိုင် တာဝန်ယူကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အား

မိန့်ကြားတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ဤမိန့်ဆိုချက်အား အပြင်ပန်းကြည့်လျှင် မွတ်စလင်မ်တို့သည် ကာဖိရ်တို့၏ အောင်နိုင်ခြင်းကို မည်သည့်အခါမျှ ခံကြရမည် မဟုတ်ဟူ၍ မျှော်လင့်မိခဲ့ကြပေမည်။ သို့သော် အခါများစွာ၌ ရလဒ်တို့သည် ပြောင်းပြန်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဤရှုပ်ထွေးမှုအတွက် အဖြေမှာ ဤအာယတ်တော်၌ပင်ပါရှိ၏။ “ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ” ဟူသော စကားလုံးသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အတွက်သက်သက် ကာဖိရ်တို့ နှင့် တိုက်ခိုက်ကြသူများအား ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်၏။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ယင်းကဲ့သို့သော ယုံကြည်သက်ဝင်သူများ အတွက်သာလျှင် ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြသူများကို လက်စားချေတော်မူပြီး ရန်သူများအပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်ရန် ၎င်းတို့အား ကူညီ တော်မူသည်။ ဤအနေ အထားမှ ကွဲပြားသည့်နေရာတိုင်းတွင် ကျမ်းတော်မြတ်ကုရ်အာန်ကိုယ်၌က “အဟုဒ်” စစ်ပွဲ အကြောင်းကို ရည်ညွှန်း သကဲ့သို့ ယုံကြည်သက်ဝင်သူများဘက်မှ ချွတ်ချော်မှုကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်၏။ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ (စင်စစ်တမူ ကား) ရှိင်တွာန်သည် ထိုသူတို့ပြုကျင့်ခဲ့သော အချို့ပြုမှုချက်များကြောင့်ပင် ထိုသူတို့ကို ခြေချော်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့ လေပြီ။”(၃:၁၅၅)ထိုကဲ့သို့သော အနေအထားမျိုး၌ပင် ၎င်းတို့၏အဖြစ်ကို ၎င်းတို့သိကြချိန်၌ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့အား“အဟုဒ်”စစ်ပွဲတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလို အောင်နိုင်ခြင်း၊ အထက်စီးရခြင်းများဖြင့် ဂုဏ်တင့်စေတော်မူခဲ့၏။ အမြဲဆန်သည့်အလေ့ရှိပြီး အစွလာမ်၏အဆုံးအမများအား အလေးမထားကြသည့်အပြင် ကာဖိရ်တို့ကအပေါ်စီးရချိန် အထိ သတိသံဝေဂမရကြကုန်သော အမည်ခံမွတ်စလင်မ်များ အတွက်မူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကတိတော်တွင် ပါဝင်ကြမည်မဟုတ်သည်မှာ သေချာပေါက်ပင်ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် အလ္လာဟ်ရှင်မြတ်၏ ကူညီမှုနှင့်မထိုက်တန်သူများဖြစ်ကြ၏။ သို့လင့်ကစား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် များစွာသော အရေးအခင်းတို့၌ ထိုက်တန်သူမပါရှိသည့်တိုင် မိမိကျေးဇူးတော်ဖြင့် အကူအညီပေးတော်မူပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ကရုဏာ တော်ကို တောင်းခံခြင်းနှင့် အကူအညီတော်ကို မျှော်လင့်ခြင်းတို့မှာ အမြဲပင်အကျိုးကျေးဇူးရှိမည်ဖြစ်ပေသည်။

فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى (သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်) ကေန်အမှန် အသင်သည် သူသေတို့အား ကြားစေနိုင်သည် မဟုတ် ပေ။”(၃၀:၅၂) သူသေများသည် ကြားနိုင်စွမ်းရှိ၊ မရှိနှင့် အကယ်၍ ၎င်းတို့သည် ကြားနိုင်စွမ်းရှိကြလျှင်၊ သီးသန့်ပုဂ္ဂိုလ်များ (သို့မဟုတ်) သူသေအားလုံးကြားနိုင်ကြသည်လားဆိုသောအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စူရာ အန်နမ်လ်၏ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်၌ အကျဉ်းကို ဤအတွဲတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ အသေးစိတ်ဆွေးနွေးမှုကို ကျွန်ုပ်၏စာအုပ် تكميل الحبور سماع أهل القبور တွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။

အာယတ် (၅၄-၆၀)

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَ لَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفَّنَكَ

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အကြင်အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အားနည်းရာမှ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် (ယင်း)အားနည်းမှု၏ နောက်တွင် ခွန်အား ကို ပြုလုပ်၍ ပေးတော်မူ၏။ ထို့နောက်တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ်သည် (ထို) ခွန်အား၏ နောက်တွင် အားနည်းမှုကို လည်းကောင်း၊ အသက် အရွယ် အိုမင်းရင့်ရော်မှု ကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်တော်မူ၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိ အလိုရှိတော်မူသောအရာကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အမှန်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် (အရာခပ်သိမ်းတို့ကို) အလွန်တရာ သိတော်မူသော (အရာခပ်သိမ်းတို့ကို) စွမ်းဆောင် နိုင်တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။ [၅၄] ၎င်းပြင် "ကိယာမတ်" ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့၏ အချိန်အခါ ဆိုက်ရောက်လာသောနေ့တွင် ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ကြကုန်သော သူတို့သည် မိမိတို့မှာ တနာရီထက် ပို၍ နေခဲ့ကြသည် မဟုတ်ဟု (ကျိန်တွယ်၍ ပြောဆို)ကြပေမည်။ ၎င်းတို့သည် ဤနည်းအတိုင်းပင် (လောကီဘဝ၌)လှည့်စား လျက် ရှိခဲ့ကြကုန်၏။[၅၅] သို့ရာတွင် အသိပညာကိုသော်လည်းကောင်း၊ အီမာန်ယုံကြည်မှုကို လည်းကောင်း ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခြင်း ခံခဲ့ကြရသောသူတို့မှာမူကား "မချွတ်ဧကန် အသင် တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏မှတ်တမ်းတော်တွင် ပါရှိသည်နှင့်အညီ ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့(အထိ) နေခဲ့ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်ပေရာ ဤသည်ပင်လျှင် ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့ ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် အသင်တို့သည် မယုံကြည်ခဲ့ကြပေ" ဟု ပြောဆိုကြကုန်အံ့။[၅၆]

သို့ဖြစ်ပေရာ ထိုနေ့တွင် မတရားပြုလုပ်ခဲ့ကြသောသူတို့အား ၎င်းတို့၏ အကြောင်း ပြချက်သည် အကျိုးပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုမှတစ်ပါး ၎င်းတို့သည် အမှားကိုပြုပြင် ရန်လည်း တောင်းဆိုခြင်းကို ခံကြရမည် မဟုတ်ပေတကား။[၅၇] စင်စစ်သော်ကား ဧကန်မလွဲ ငါအရှင်မြတ်သည် လူတို့အကျိုးငှာ ဤကုန်အာန်ကျမ်းတော်မြတ်တွင် ဥပမာပုံဆောင်ချက်အမျိုးစုံတို့ကို ခိုင်းနှိုင်းထားတော်မူ၏။ သို့ရာတွင် အကယ်၍ အသင်သည် ၎င်းတို့ထံ သက်သေလက္ခဏာ တစ်စုံတစ်ရာကို ဆောင်ယူလာပါလျှင် ဧကန်အမှန် သွေဖည်ငြင်းပယ်ကြသောသူတို့က "အသင်တို့သည် လူလိမ်များသာလျှင် ဖြစ်ကြသည်"ဟု ပြောဆိုကြပေမည်။[၅၈] အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မယုံကြည်သောသူတို့၏ စိတ် နှလုံးများအပေါ်၌ ဤအတိုင်းပင် တံဆိပ်ခတ်နှိပ်တော်မူသည်။[၅၉] သို့ဖြစ်ပေရာ (အို-နဗီတမန်တော်) အသင်သည် ခန္တီတရားထားရှိပါလေ။ ဧကန်မလွဲ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကတိတော်သည် မှန်ကန်သောကတိတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ၎င်းပြင် မယုံကြည်သော သူတို့သည် အသင့်အား သည်းမခံနိုင်အောင် မပြုကြစေရ။[၆၀]

ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း

ဤစုရဟ်၏ အရေးပါသောအပိုင်းသည် တမလွန်ကို ငြင်းပယ်ကြသူတို့၏ သံသယအားဖယ်ရှားရန် ရည်မှန်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဤရည်မှန်းချက် ပြည့်မြောက်ရန်အတွက် အာယတ်တော်များစွာသည် အိပ်ပျော်နေကြသောလူတို့အား နှိုးရန်အလို့ငှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ အနန္တတန်ခိုးတော်၏ သက်သေလက္ခဏာများနှင့် ထိုအရှင်မြတ်၏ ဟစ်ကံမသ် အရာခပ်သိမ်းကို လွှမ်းမိုးသော မြော်မြင်ဉာဏ်တော်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြခြင်းပြုလေသည်။ အထက်ပါရည်ညွှန်း အာယတ်တော်များထဲမှ ပထမအာယတ်တော်သည် ထိုအကြောင်းကိုပင် ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် တင်ပြခြင်းဖြစ်၏။ အာယတ်တော်က လူသည်ဘဝအားဖြင့် စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်းကို ထောက်ပြ၏။ သဘောမှာ ၎င်းသည်ပစ္စုပ္ပန်ကို ဂရုထားလွန်းသဖြင့် အတိတ်နှင့် အနာဂတ်ကိုမေ့လျော့နေသူဖြစ်သည်။ ဤအကျင့်က ၎င်းအားစိုးရိမ်ဖွယ် ပြဿနာများစွာဆီသို့ ဦးတည်စေသည်။ ငယ်ရွယ်နုပျိုစဉ်ကာလ အားအင်အပြည့်ဝဆုံးအချိန်၌ ၎င်းသည် ထောင်လွှားမာနဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ အရေးမစိုက်ခဲ့ပေ။ လူတို့အား သတိပေးရန်အတွက် ဤအာယတ်တော်က လူ့ဘဝတွင် သန်စွမ်းခြင်းနှင့် အားအင်နည်းပါးခြင်းတို့သည် လာလိုက်သွားလိုက်ဖြစ်ခြင်း၏ ပြည့်စုံသောပုံရိပ်ကို ပေးထား၏။ လူသည် အားအင် ချည့်နေသည့် အခြေအနေဖြင့် ဘဝကိုစတင်ပြီး အားအင်ချည့်နေသည့်အဖြစ်နှင့်ပင် အဆုံးသတ်လေသည်။ သန်စွမ်းခြင်းကို ၎င်း၏ဘဝအလယ်ပိုင်း၌သာ ခဏတာရရှိခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းအနေဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်၏ အကျိုးအတွက် သန်စွမ်းနေချိန်တွင် လာလတ္တံ့သောအားအင်ချည့်နေမှုကို စိတ်ဝယ်စွဲမှတ်လျက်ရှိသည့်ပြင် အားအင်နည်းပါးသည့်အခြေမှ တဖြည်းဖြည်း မည်ကဲ့သို့သန်စွမ်းလာခဲ့သည့်အကြောင်းကို မမေ့လျော့ရန်ပင် ဖြစ်၏။

လူသားအား မိမိ၏တကယ့်မူလကို သတိရစေသည်မှာ **خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ** "ထိုအရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အား အားနည်းရာမှ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏" (၃၀:၅၄) ပင် ဖြစ်၏။ အာယတ်တော်က လူသား၏မူလအခြေခံသည် ညစ်ပတ်သောသုက်ရည် တစ်စက်သာလျှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းတွင် အားအင်သော်လည်းကောင်း၊ အသိဉာဏ်သော်လည်းကောင်း သို့မဟုတ် အသက် သော်လည်းကောင်း မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ပါလေ။ ဤရွံရှာဖွယ် အရည်စက်အား သွေးခဲအဖြစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ထို့နောက် အသားထဲသို့ အရိုးများ ထည့်သွင်းတပ်ဆင်ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း မည်သူကပြောင်းလဲ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သနည်း။ ဤစက်ရုံကို အနီးကပ်ကြည့်ရှုပါက အကြင်သူကိုယ်တိုင်သည် မရေမတွက်နိုင်သော ထို အရှင်မြတ်၏ ဖန်ဆင်းမှုပုံစံများကို ထည့်သွင်းထားခြင်းခံရသည့် အသေးစားကမ္ဘာလေးတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်းကို သတိပြုမိမည်ဖြစ်၏။ လူအားဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ကြီးပြင်းစေခြင်းတို့ကို စက်ရုံကြီးတစ်ရုံထဲတွင် ပြုလုပ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ မိခင်၏ သားအိမ်ထဲတွင် မှောင်မည်းနေသော အဆင့်သုံးဆင့်၌ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ မိခင်၏သားအိမ်ထဲဝယ် ကိုးလကြာ နေထိုင်ပြီးသည့်နောက် လူသားသည် နောက်ဆုံးတွင်မွေးဖွားပြီး ဤကမ္ဘာလောကထဲသို့ ထွက်လာလေတော့သည်။ ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်က မိန့်ဆိုသည်မှာ **ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَ** "ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် ၎င်းအဖို့ လမ်းကို လွယ်ကူစေတော်မူ၏" (၈၀:၂၀) ဟူ၍ဖြစ်၏။

ဤလောကသို့ရောက်လာချိန်တွင် ၎င်း၏အခြေအနေမှာ **وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ** "ထို့ပြင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်ပင် အသင်တို့အား အသင်တို့၏မိခင်များ၏ဝမ်းတွင်းမှ ထွက်စေတော်မူခဲ့လေသည်" (၁၆:၇၈)အတိုင်း ဖြစ်၏။ ထို့နောက် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် အသင့်အား အရာများစွာကို သင်ယူစေတော်မူသည်။ ပထမဆုံးသင်ခန်းစာမှာ အသင့်အား ငိုတတ်အောင် သင်ပေးခြင်းဖြစ်၏။ သို့မှသာ သင်သည် သင်၏မိဘများ၏ အာရုံစိုက်မှုကို ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့သည် သင်၏ ရေငတ်ခြင်း၊ ဆာလောင်ခြင်းများအတွက် လိုအပ်သည်များကို လုပ်ပေးကြမည်ဖြစ်၏။ ထို့နောက် သင့်အား သင်၏ အာဟာရအတွက် နှုတ်ခမ်းများ၊ သွားဖုံးများဖြင့် မိခင်၏နို့ကို ဖိညှစ်

လျက် စုပယူတတ်အောင် သင်ပေးခြင်းခံရသည်။ အသိပညာမရှိသေးသည့် မွေးကင်းစကလေးငယ်ကို ၎င်း၏လိုအပ်ချက်များ ပြည့်ဝရန်အတွက် ဤအတတ်ပညာ နှစ်ရပ်ကို အခြားမည်သူက သင်ကြားပေးခဲ့မည်နည်း။ ဧကန်စင်စစ် ၎င်းအား ဖန်ဆင်းခြင်းအတွက် တာဝန်ရှိသူ တန်ခိုး တော်ရှင်မှတစ်ပါး အခြားမဟုတ်ပြီ။ နို့စို့ကလေးများ၏ ဘဝအစမှာ အားအင်နည်းပါးလှ၏။ သာမန်မျှသော အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ်ကို ခံရရုံဖြင့် နေမကောင်းဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းတို့၏လိုအပ်ချက်များကို မတောင်းဆိုနိုင်သည့်ပြင်၊ ၎င်းတို့၏ ဝေဒနာကိုလည်း ဖယ်ရှားနိုင်စွမ်း မရှိကြချေ။ ဤအဆင့်မှသည် လူငယ်ဘဝရောက်ချိန်ထိဘဝနှင့် အားအင်များ တဖြည်းဖြည်း ဖွံ့ဖြိုးရင့်ကျက်လာခြင်းကို ၎င်းတို့တွင်တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ဤဖြစ်စဉ်သည် အလွှာဟ်အရှင်မြတ်သာ လျှင် ဖန်ဆင်း၊ ထိန်းချုပ်နိုင်သော ဖြစ်စဉ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကို အကြင်သူသည် ချင့်ချိန်စဉ်းစားကြည့်ရုံမျှဖြင့် သိနိုင်ပေ သည်။

ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِهِ "ထို့နောက် ထိုအရှင်မြတ်သည် (ယင်း)အားနည်းမှု၏နောက်တွင် ခွန်အားကို ပြုလုပ်၍ပေးတော်မူ၏။ (၃၀:၅၄) လူသားသည် အားအင်ပြည့်ဝသောအဆင့်သို့ ရောက်လာသော် မိမိ၏အစွမ်းနှင့် အသိဉာဏ်ကို ပြသလေ တော့၏။ ၎င်းသည်လနှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်များဆီသို့ ရောက်ရှိရန် ပျံသန်းသည်။ ထို့ပြင် ကမ္ဘာမြေနှင့် ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာများကို ကြီးစိုးရန် ကြိုးစားသည်။ ၎င်းသည်၎င်း၏ အတိတ်မှအရာအားလုံးကို မေ့လျော့သွားသည့်ပြင် ၎င်း၏အနာဂတ်ကိုလည်း မေ့ပျောက်သည့်အခြေသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထို့ပြင် مَنْ أَشَدَّ مِمَّا قَوْمَهُ "၎င်းတို့က ကျွန်ုပ်တို့ထက် သူရသတ္တိ၊ ခွန်အားဗလကြီးမားသူ မည်သူရှိသနည်း"(၄၁:၁၅)ဟု ဟစ်ကြွေးလေသည်။ ဤစိတ်တက်ကြွခြင်း၏ အဆင့်၌ ၎င်းသည် ၎င်း၏ဖန်ဆင်းရှင်နှင့် ဖန်ဆင်းရှင်၏ အမိန့် တော်များကိုပင် မေ့ပျောက် သည်ထိ ဖြစ်သွား၏။ ထို့အတွက် သဘာဝတရားက ၎င်း၏မိုက်မဲမှုကို အသိတရားရစေရန် ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفِ قَوْمِهِ "ထို့နောက်တစ်ဖန် ထိုအရှင်မြတ် သည် (ထို)ခွန်အား၏ နောက်တွင် အားနည်းမှုကို လည်းကောင်း၊ အသက်အရွယ် အိုမင်းရင့်ရော်မှုကိုလည်းကောင်း ပြုလုပ်တော်မူ ၏။"(၃၀:၅၄)ဟု သတိပေးလေသည်။ အို-တာဝန်ပေါ့လျော့သူ၊ အသင်၏လက်ရှိခွန်အားသည် ယာယီမျှ သာဖြစ်ပြီး ယခင်ကရှိခဲ့သည့် အားအင်ချည့်နဲ့မူဆီသို့ ပြန်ရမည်ကိုလည်းကောင်း သတိပြုပါလေ။ ထို့ပြင်သင်၏ ခြေ လက်နှင့် ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း အားလုံးသည် ပုံပန်းနှင့်အသွင်သဏ္ဌာန်များ ပြောင်းလဲကုန်ကြလိမ့်မည်။ စာအုပ် စာတမ်းနှင့် ကမ္ဘာ့သမိုင်းကြောင်းများကို ကြေညက်အောင် ဖတ်ရှုရန်မလိုဘဲ မိမိကိုယ်တိုင်၏ ဖုံးကွယ်ထားသည့် လျှို့ဝှက်ချက်ကို ထွင်းဖောက်ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် يَخْلُقُ مَا يَخْتَلِقُ "ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိ အလိုရှိတော်မူသောအရာကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အမှန်သော်ကား ထိုအရှင်မြတ်သည် (အရာခပ်သိမ်းတို့ကို) အလွန်တရာ သိတော်မူသော (အရာ ခပ်သိမ်းတို့ကို) စွမ်းဆောင်နိုင်တော်မူသော အရှင်မြတ်ပင် ဖြစ်တော်မူပေသတည်း။"(၃၀:၅၄)အား လက်ခံယုံကြည်ရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့ပြီ။ ဤထိန်းချုပ်မှုနှင့် ဖြစ်ပျက်နေသမျှ ကိစ္စအဝဝသည် ယင်းတို့အားဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သော တစ်ပါးတည်းသော အရှင်ကြောင့်သာဖြစ်၏။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မိမိအားနှစ်သက်သောအရာကို ပြုလုပ်သကဲ့သို့ မိမိ နှစ်သက်ရာကိုလည်း ပြုတော်မူ၏။ အသိပညာနှင့် စွမ်းအားတွင် ထိုအရှင်မြတ်၌ ယှဉ်ဖက်မရှိပေ။ ဤအရာအားလုံးကို သိရှိပြီးသည့်နောက် ထိုအရှင်မြတ်အလိုတော် ရှိတော်မူသောအချိန်တွင် သူသေတို့အား ရှင်ပြန်ထစေနိုင်တော်မူ ကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် သံသယအတွက် နေရာကျန်ပါသေး၏လော။

ဤသည့်နောက် ကမ္ဘာ့ပျက်မည့်နေ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ငြင်းပယ်ကြသူတို့၏ မုသားထွက်ဆိုချက်နှင့် မသိနားမလည်မှုကို (၃၀:၅၅)၌ ဖော်ပြသည်မှာ ကမ္ဘာပျက် မည့်နေ့ ဆိုက်ရောက်လာသောအခါ ဤနေ့ကိုငြင်းပယ်ခဲ့ကြ သူများသည် ထိတ်လန့်ချောက်ချားဖွယ်

မြင်ကွင်းများကို ကြည့်မြင်ကြပြီးနောက် အသိမိတ်ဆွေများ ကွယ်ပျောက်ကာ ၎င်းတို့သည်တစ်နာရီထက်ပို၍ မနေခဲ့ကြပါဟု ပြောဆိုကြ လိမ့်မည်ဟူ၍ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် “နေသည်” ဟူသည်မှာ ဤလောက၌ နေခဲ့ကြခြင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၎င်းတို့သည် ဤလောက၌ သာယာ ချမ်းမြေ့မှု၊ လွယ်ကူမှုများဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့ကြ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ တမလွန်၌ ဒုက္ခအခက်အခဲများကို တွေ့ကြုံရ တော့မည်ရှိသည့်အခါ၊ သာယာချမ်းမြေ့စွာ နေခဲ့ရသည့်ဘဝကို အလွန်တိုတောင်းသည်ဟု သဘောထားတတ်သော လူ့သဘာဝအတိုင်း လူ့လောက၌ တစ်နာရီ ခန့်မျှသာ နေခဲ့ကြပါသည်ဟူ၍ ကျိန်တွယ်ပြောကြားကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

အခြားဖြစ်နိုင်ခြေမှာ ဤ“နေသည်”ဟူသောစကားလုံးသည် သင်္ချိုင်းများနှင့် “ဗရ်ဇ်”၌ ၎င်းတို့နေခဲ့ကြသည်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်မည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ၎င်းတို့သည် သင်္ချိုင်းများထဲ (ဗရ်ဇ်ဖြစ်သည်)၌ အလွန်ကြာမြင့်စွာ နေကြရမည်။ ယင်းသို့ ကာလကြာမြင့်စွာနေပြီးမှသာ ကမ္ဘာပျက်မည့်နေ့ရောက်လာမည်ဟု ထင်ခဲ့ကြပုံရသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ “ဗရ်ဇ်”တွင် နေရသည့်အချိန်မှာ အလွန်တိုပြီး “တရားစီရင်မည့်နေ့” ရောက်လာခြင်းမှာ စောလွန်းသည်ဟု ၎င်းတို့က ထင်မြင်ကြဟန်တူ၏။ ဤခံစားချက်မျိုး ဖြစ်ပေါ်ရသည့်အကြောင်းမှာ ၎င်းတို့အတွက် တမလွန်၌ သာယာချမ်းမြေ့မှုကို တွေ့ကြုံကြရတော့မည်မဟုတ်ဘဲ ယင်းနေ့သည် ဒုက္ခအခက်အခဲများကိုသာ သယ်ဆောင်လာမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဒုက္ခအခက်အခဲနှင့် ကြုံနေစဉ် ယခင်ကာလ သာယာချမ်းမြေ့စွာ နေခဲ့ရချိန်မှာ တိုတောင်းလွန်းသည်ထင်ခြင်းမှာ လူ့သဘာဝဖြစ်၏။ “ဗရ်ဇ်” သည် ကာဖီရ်များ အတွက် ပြစ်ဒဏ်ကျခံရမည့် နေရာတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း၊ ကိယာမသ၌ ၎င်းတို့ကြုံတွေ့ရမည့် ပြစ်ဒဏ်နှင့်စာလျှင် များစွာသက်သာပေမည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ၎င်းတို့က “ဗရ်ဇ်” အား အလွန်တိုတောင်းသည်ဟု ယူဆကြပြီး ယင်း၌နေရသည့်အချိန်မှာ နည်းပါးကြောင်းကို ကျိန်တွယ်၍ ပြောကြခြင်းဖြစ်၏။

ရှင်ပြန်ထမည့်နေ့တွင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော်မှောက်၌ လိမ်လည်၍ ပြောဆိုနိုင်ကြပါမည်လား။

ဤအာယတ်တော်က ရှင်ပြန်ထကြရမည့်နေ့၌ ကာဖီရ်တို့သည် ဗရ်ဇ်တွင် တစ်နာရီထက်ပို၍ မနေခဲ့ကြရပါဟု ကျိန်တွယ်၍ လိမ်လည်ပြောဆိုကြမည့် အကြောင်းကိုဖော်ပြ၏။ အခြားအာယတ်တော်တစ်ခု၌မူ မယုံကြည်သွေဖည်သူများသည် မိမိတို့မှာ မယုံကြည်သွေဖယ်သူများ မဟုတ်ကြပါကြောင်း وَاللّٰهُ رَبُّنَا مَا كُنتُمْ شُرَكَآءَ (ထို့နောက် ၎င်းတို့က ကျွန်တော်မျိုးတို့(သည် မိမိတို့)၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်ကျိန်ဆို၍ ကျွန်တော်မျိုးသည် (တစ်စုံတစ်ရာကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့်)တွဲဖက်၍ ကိုးကွယ်သူများမဖြစ်ခဲ့ကြပါ။”(၆:၂၃)ကို ကျိန်တွယ်၍ လိမ်လည်ပြောဆိုမည့်အကြောင်း ဖော်ပြထား၏။ ဤ နေရာတွင် နားလည်ရန်လိုအပ်သည်မှာ ရှင်ပြန်ထကြရမည့်နေ့တွင် (စစ်ဆေးမည့်) ရုံးတော်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရုံးတော်ဖြစ်သည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် မည်သူ့ကိုမဆို လိမ်ညာ၍ဖြစ်စေ၊ အမှန်အတိုင်းဖြစ်စေ မိမိပြောလိုရာကိုပြောရန် ခွင့်ပြုတော်မူမည်ဖြစ်သည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အကြွင်းမဲ့သိတော်မူသည်ဖြစ်၍ အမှားနှင့်အမှန်ကို သိရန် အတွက် မည်သူ့အပေါ်မှ မှီခိုသည် မဟုတ်ချေ။ မည်သူ့မဆို မုသားဆိုသည်နှင့် ၎င်း၏ပါးစပ်သည် ချိပ်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ခြင်း ခံရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏အရေပြား၊ ဆံပင်နှင့် ခြေလက်အင်္ဂါများအား သက်သေ အထောက်အထား ပေးကြရန်တောင်းဆိုခြင်း ခံကြရမည်ဖြစ်၏။ ယင်းတို့က အမှန်အတိုင်း အသေးစိတ်ပြောပြ ကြမည် ဖြစ်၍ လူလိမ်၌ ပေးစရာဆင်ခြေရှိတော့မည် မဟုတ်ချေ။ အာယတ်တော် اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰٓ اَفْوَاهِهِمْ وَتُغْلَقُ اَفْوَاهُهُمْ وَتُغْلَقُ اَفْوَاهُهُمْ وَتُغْلَقُ اَفْوَاهُهُمْ (ယနေ့သော်ကား ငါအရှင်မြတ်သည် ၎င်းတို့၏ နှုတ်များပေါ်၌ တံဆိပ်ခတ်နှိပ်တော်မူမည်။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့၏လက်များသည် ငါအရှင်မြတ်နှင့် စကားပြောဆိုကြပေမည်)(၃၆:၆၅)က ဤအကြောင်းကိုပင် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။ ကုရ်အာန်၏ အခြားသော အာယတ်တော်များက ရှင်ပြန်ထကြရမည့်နေ့တွင်

လူသားတို့သည် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏ ရှေ့တော် မှောက်သို့ ခစားရောက်ရှိကြရန်အတွက် မတူညီသော ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်များ ရှိလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခုတွင် မည်သူမျှ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ စကားပြောခွင့်ရမည် မဟုတ်၊ ထို့ပြင် ၎င်းသည် အမှန်စကားမှတစ်ပါး အခြားပြောရမည်မဟုတ်ပေ။ ၎င်းအတွက် မုသားတစ်ခုကို ပြောဆို ရန်မှာ ဖြစ်နိုင် မည်မဟုတ်ကြောင်း အာယတ်တော် لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (ထိုနေ့တွင် ၎င်းတို့အနက်) 'ရဟ်မာန်' မဟာကရုဏာတော်ရှင်က ခွင့်ပြုတော်မူသော၊ မှန်ကန်သောစကားကို ပြောဆို(အံ့)သောသူမှတစ်ပါး မည်သူ တဦးတယောက်မျှပင် စကားပြောဆို နိုင်မည် မဟုတ် ပေ”(၇၈:၃၈)က ဆိုထား၏။

မည်သူမျှ သင်္ချိုင်းထဲ၌ မုသားပြောဆိုနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

ဤသည်နှင့် ဆန့်ကျင်စွာပင် သင်္ချိုင်းတွင်းမှ အမေးအဖြေများနှင့်ပတ်သက်၍ အချို့နိုင်မာသော ဟဒီးသ် တော်များတွင် ဖော်ပြသည်မှာ ကာဖီရ်တို့အား “အသင်၏အရှင်သခင်သည် မည်သူနည်း” နှင့် “မုဟမ္မဒ်ﷺသည် မည် သူဖြစ်သနည်း” ဟူ၍ မေးမြန်းသောအခါ ၎င်းတို့က لَا نَدْرِي (ကျွန်ုပ်ဘာမျှမသိပါ။) ဟု ဖြေကြားကြ လိမ့်မည်။ အကယ်၍သာ လိမ်ညာပြော၍ဖြစ်နိုင်သည်ဆိုပါက “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် ကျွန်ုပ်၏အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူပါ သည်။” “မုဟမ္မဒ်ﷺသည် ထိုအရှင်မြတ်၏တမန်တော် ဖြစ်ပါသည်” ဟု ဖြေကြားခဲ့ပေလိမ့်မည်။ ကာဖီရ်တို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရှေ့တော်မှောက်၌ ယင်းသို့မပြုနိုင်ခြင်းမှာ ထူးဆန်းသည့်ပုံ ပေါ်နေသည်။ သို့သော် ယင်းအထဲ သို့နက်ရှိုင်းစွာ ကြည့်ရှုပါလျှင် ရှင်းလင်းချက်မှာ ရိုးရှင်းပါသည်။ ကောင်းကင် တမန်တို့သည် မိမိတို့နှင့် အကျွမ်းတဝင်မရှိ သောအရာကို သိနိုင်သည့် အသိပညာမရှိချေ။ ထို့ပြင် ၎င်းတို့သည် ခြေလက်အင်္ဂါများမှ သက်သေခံကြသည့် လူလိမ် တို့၏ မှားယွင်းနေကြောင်း အထောက်အထားများကိုလည်း ရှာဖွေခြင်းမပြုလုပ်နိုင်ကြချေ။ အကယ်၍သာ ၎င်းတို့သည် ကောင်းကင် တမန်များ၏ ရှေ့မှောက်၌ မုသားပြောဆိုနိုင်စွမ်း ရှိကြမည်ဆိုပါက အားလုံးသော ကာဖီရ်နှင့် အပြစ်ကျူး လွန်ကြသူများသည် သင်္ချိုင်းတွင်းမှ ဆင်းရဲဒုက္ခများကို မူကြတော့မည်မဟုတ်ချေ။ တစ်ဖက်မှ ကြည့်လျှင် အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် နှလုံးသား၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိတော်မူသည်။ ထို့ပြင် မုသားကို ဖော်ထုတ်ရန်အတွက် လူလိမ် များ၏ခြေလက်နှင့် ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများထံမှ သက်သေအထောက်အထားကို နှိုက်ထုတ် နိုင်စွမ်းရှိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် တရား စီရင်မည့်နေ့၌ ဤလွတ်လပ်ခွင့်ကိုပေးခြင်းသည် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးအား နှောင့်ယှက်စွက်ဖက် ခြင်းပြုရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။

စူရအလ်ရှမ်းအား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ မဟာကရုဏာတော်ဖြင့် ဟစ်ဂျရီ ၁၃၉၁၊ ဇွလ်ကဒဟ်လ ၂၈ ရက် (၁၄-၁-၁၉၇၂)နေ့တွင် အပြီးသတ်သည်။

အလ်ဟမ်ဒူးလီလ္လာ

စူရအလ်ရှမ်းအား ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုခြင်း ဤတွင် ပြီး၏။

စူရအလ်ရှမ်းအားမြန်မာဘာသာပြန်ဆိုခြင်း (၁၃-၅-၂၀၁၄)ရက်နေ့တွင် ပြီးစီး၏။